TRUYỆN ĐƯỢC ĐĂNG TẠI HOIMONCOC.WORDPRESS.COM

tìm kiếm, NAM CHÍNH

BẠCH Y TỔNG CÔNG

Mục lục

Chương 1: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (1)

Chương 2: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (2)

Chương 3: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (3)

Chương 4: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (4)

Chương 5: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (5)

Chương 6: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (6)

Chương 7: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (1)

Chương 8: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (2)

Chương 9: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (3)

Chương 10: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (4)

Chương 11: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (5)

Chương 12: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (6)

Chương 13: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (7)

Chương 13+2: Ngoại Truyện Tổng Giám Đốc Yêu Tôi (Lưu Ý Có Cảnh H)

Chương 14: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (8)

Chương 15+1: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (9)

Chương 15+2: Ngoại Truyện Nhiếp Chính Vương: Một Cái Bánh Bao Dẫn Tới Huyết Án

Chương 16: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt

Chương 17: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (1)

Chương 18: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (2)

Chương 19: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (3)

Chương 20: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (4)

Chương 21: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (5)

Chương 22: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (6)

Chương 23: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (7)

Chương 24: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (8)

Chương 25: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước

Chương 26: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (1)

https://thuviensach.vn

Chương 27: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (2)
Chương 28: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (3)
Chương 29: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (4)
Chương 30: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (5)
Chương 31: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (6)
Chương 32: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (7)
Chương 33: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (8)
Chương 34: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng
Chương 35: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (1)
Chương 36: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (2)
Chương 37: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (3)
Chương 38: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (4)
Chương 39: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (5)
Chương 40: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (6)
Chương 41: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy
Chương 42: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (1)
Chương 43: Y Tiên Sư Huynh Xin Dừng Bước (2)
Chương 44: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (3)
Chương 45: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (4)
Chương 46: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (5)
Chương 47: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (6)
Chương 48: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (7)
Chương 49: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi
Chương 50: Người Ngoài Hành Tinh Và Tôi (1)
Chương 51: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (2)
Chương 52: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (3)
Chương 53: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (4)
Chương 54: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (5)
Chương 55: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (6)
Chương 56: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (7)
Chương 57: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (8)
Chương 57+2: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân

https://thuviensach.vn

Chương 58: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (1)

Chương 59: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (2)

Chương 60: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (3)

Chương 61: Du Chi Yêu Nhân Nhân Yêu (4)

Chương 62: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (5)

Chương 63: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (6)

Chương 64: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (7)

Chương 65: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (8)

Chương 66: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (9)

Chương 67: Vong Linh Pháp Sư Cùng Khô Lâu (1)

Chương 68: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (2)

Chương 69: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (3)

Chương 70: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (4)

Chương 71: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (5)

Chương 72: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (6)

Chương 73: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (7)

Chương 74: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (8)

Chương 75: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (9)

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (1)

"Về sau, Lê Phong cùng Mạnh Lộ lên núi dạy học. Công ty Lê thị bị đối thủ cạnh tranh là công ty Phùng thị thu mua, toàn bộ nhân viên trong công ty bị giảm biên chế. Trong đó, có đến 700 người mất đi công việc và ba người vì áp lực cuộc sống quá lớn đã tự sát.

Năm ngày sau, Lê Phong chết trong núi sâu do bị rắn độc cắn.

Cha của Lê Phong biết tin, cứ như thế mất đi đứa con trai duy nhất liền uất ức đến sinh bệnh, ba năm sau thì qua đời."

"Bad end."

Hạ Lưu gấp lại cuốn sách vừa mới đọc xong, có chút đăm chiêu.

Cái cô vừa xem không phải là một cuốn tiểu thuyết bình thường mà là kịch bản nhiệm vụ thu phục kế tiếp.

Luôn luôn có nhiều nam chính không lo làm phú nhị đại cho tốt lại thích cùng nữ chính chơi trò bỏ trốn. Loại hành vi vô trách nhiệm này trực tiếp dẫn đến vô số tình trạng thất nghiệp, thậm chí là cái chết ở các thế giới song song. Nghiêm trọng nhất có thể làm thế giới đó sụp đổ.

Thân là một nhân viên chuyên nghiệp chuyên tìm kiếm và mang nam chính bỏ trốn trở về, cách giải quyết đơn giản nhất là chia rẽ nam chính và nữ chính.

"Chuẩn bị tốt chưa?"

https://thuviensach.vn

Thanh âm trí tuệ của hệ thống quân đột nhiên xuất hiện bên tai Hạ Lưu, cô gật đầu, trước mặt liền xuất hiện một quầng sáng.

Hệ thống quân phát bệnh thời kì cuối hét lên đầy nhiệt huyết : “Cô gái, mau đi cứu vớt thế giới đi!”.

Không thèm để ý đến lão, Hạ Lưu từ từ đi vào quầng sáng đó, trong nháy mắt không gian phảng phất như bị xé rách, biến thành vô số hình ảnh khác nhau.

Hệ thống thông báo: “Chúc mừng cô! Cô hiện tại là nữ thư kí xinh đẹp Hạ Lưu của nam chính Lê Phong. Mời vui vẻ bắt đầu mối tình công sở! Phòng làm việc không nên chơi trò Play yêu đương quá khích đâu nha ~ Nhiệt tình nhắc nhở: Độ hảo cảm hiện tại là 12”.

Trong nháy mắt Hạ Lưu nhận được thông báo của hệ thống, nghe xong, khóe môi khẽ giật giật.

“Làm sao vậy?”

Nhìn thấy bộ dáng nhíu mày của Lê Phong. Hạ Lưu nhanh chóng điều chỉnh lại biểu cảm, cô lắc đầu tỏ ý không có việc gì, thuận tiện đưa ánh mắt mờ mịt liếc nhìn anh ta một lượt.

Không hổ danh là nam chính tổng giám đốc trong tiểu thuyết, khuôn mặt lạnh lùng, eo thon chân dài, đến cả Hạ Lưu nhìn thấy cũng muốn huýt sáo đùa giỡn.

“Lịch trình?”

“8 giờ sáng, hội nghị tuyên bố về sản phẩm mới. 10 giờ, thảo luận kế hoạch cùng công ty Lam Tinh. 12 giờ, dùng cơm trưa với Trương tổng. 3 giờ chiều, ra sân bay sang Đức.

https://thuviensach.vn

Lúc nói tới mốc thời gian cuối cùng, nháy mắt, trong đầu Hạ Lưu liền hiện ra một đoạn trong tiểu thuyết…

Chính là chiều nay trên đường đi đến sân bay, xe của Lê Phong sẽ đụng phải nữ chính Mạnh Lộ, hơn nữa còn bởi vậy mà bắt đầu con đường đi tìm cái chết.

Loại tổng giám đốc lãnh khốc như Lê Phong y hệt là người máy vậy, thủ đoạn mạnh mẽ quyết liệt và tính cách thay đổi thất thường như một tên bệnh nhân tâm thần khiến hắn hay bị nghi ngờ rằng từ nhỏ đã thiếu vắng tình thương.

Không thể không nói ánh mắt quần chúng quả thực quá sáng suốt, Lê Phong mất mẹ từ nhỏ nên hiện tại mới tạo thành kết cục bi thảm cho hắn ---- bởi vì nữ chính Mạnh Lộ là một giáo viên nông thôn tràn đầy tình yêu và tình mẫu tử.

Mà thư kí của Lê Phong – Hạ Lưu là nữ số 2, vẫn luôn thầm yêu Lê Phong, vì Lê Phong làm vô số chuyện ngu xuẩn, đáng tiếc mãi cho đến khi Lê Phong chết cũng đều không nói ra, điển hình là loại nữ phụ khổ vì tình.

Nhiệm vụ của Hạ Lưu chính là xoát độ hảo cảm của vị tổng giám đốc này, cuối cùng trở thành phu nhân tổng giám đốc!

Lê thị là một công ty rất lớn, làm thư kí của tổng giám đốc, bình thường Hạ Lưu đều bận đến mức bước đi như bay. Chỉ là hôm nay có chút không thích hợp, sau khi báo cáo xong, Hạ Lưu đứng bên bàn làm việc của Lê Phong, chậm chạp không rời đi.

Ngón tay thon dài vuốt chéo tóc, Lê Phong giương mắt nhanh chóng liếc nhìn Hạ Lưu một cái rồi cúi xuống xem phần tài liệu trong tay, lạnh nhạt đặt câu hỏi:

“Còn có việc gì?”

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu dứt khoát nói:

“Lê tổng, chiều nay tôi muốn xin nghỉ.”

“Ừ?”

Lê Phong không ngẩng đầu, tiếp tục xem tài liệu, thờ ơ bật ra một âm tiết coi như hỏi.

“Hôm nay….. là ngày giỗ của mẹ tôi, tôi muốn đi thăm bà.” Giọng nói của Hạ Lưu hơi trầm xuống.

Nghe xong câu này, cuối cùng Lê Phong cũng ngẩng đầu lên, nhìn đến Hạ Lưu.

Cô nhìn Lê Phong, ánh mắt hồng hồng, miễn cưỡng tươi cười xin lỗi với Lê Phong:

“Xin lỗi, Lê tổng. Chiều nay không thể bay sang Đức cùng ngài.”

“Không có việc gì.”Lê Phong lại cúi đầu, xem ra không định lại đáp lời Hạ Lưu nữa.

Chính là không hiểu vì sao, lúc Hạ Lưu nhắc tới mẹ của cô, nụ cười bi thương nhưng lại che giấu hạnh phúc kia khiến Lê Phong không khỏi nhớ đến mẹ của mình.

Trong trí nhớ, mẹ là một người nhu nhược, từ lâu cha đã có người phụ nữ khác ở bên ngoài. Mỗi ngày trong nhà chỉ có một mình bà, vậy mà bà cũng không có nửa câu oán hận, chỉ toàn tâm toàn ý chăm sóc tốt cho bản thân mình.

Có đôi khi hắn thấy bà lén lén khóc thầm, Lê Phong còn nhớ rõ dáng vẻ mẹ nắm tay hắn, lòng bàn tay gắt gao siết chặt. Mà lúc bà bệnh nặng qua

https://thuviensach.vn

đời, bàn tay trắng bệch không chút huyết sắc ấy vẫn đặt bên giường, tựa như đang đợi hắn tới nắm lấy.

Nghĩ đến những điều này khiến trong lòng hắn có chút phiền muộn, nhìn thấy Hạ Lưu vẫn đứng ở đó, Lê Phong vốn định chuẩn bị khiển trách cô, nhưng không hiểu ma xui quỷ khiến thế nào lại dịu giọng nói:

“Ra ngoài đi.”

Cùng lúc đó, thanh âm của hệ thống cũng vang lên:

[Chúc mừng cô đạt được 1 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 13.]

Hạ Lưu rất thức thời bước ra, chung quy thì loại việc như xoát độ hảo cảm này cũng phải từ từ mới được, cũng may vừa rồi đã kiếm được một chút điểm cảm giác tồn tại.

Đợi đến 2 giờ chiều, Hạ Lưu đúng giờ rời khỏi công ty. Tuy nhiên lại không phải đi tới nghĩa trang công cộng mà bắt taxi cho xe trực tiếp chạy thẳng tới góc đường cạnh sân bay.

Trong sách, nữ chính lần đầu tiên lên sàn chính là ở chỗ này, do đó cũng không phải là không có biện pháp ngăn cản.

Nhìn điện thoại, màn hình hiển thị thời gian là 2 giờ 15 phút, còn 10 phút nữa đến lượt nữ chính xuất hiện. Trong lòng cô yên lặng đếm ngược, dưới chân cũng nhanh chóng bước đi, cô đã có thể nhìn thấy một người đang tỏa ra hào quang nữ chính.

Hạ Lưu rất muốn phỉ nhổ, không thể chấp nhận tình tiết Mạnh Lộ đột nhiên xuất hiện ở giữa đường một cách thần kỳ giống như dịch chuyển tức thời vậy được.

https://thuviensach.vn

Chính là lúc này!

Cô gái đột nhiên xuất hiện bỗng kinh hoảng ngoái đầu nhìn lại, thời điểm mắt thấy sẽ bị xe ô tô đụng phải, một bóng dáng khác nhanh chóng kéo cô ra, hai người ngã mạnh xuống đất.

Tiếng phanh xe bén nhọn vang lên, tài xế vội quay đầu lại giải thích với người ngồi sau mà không có một chút ý định chuẩn bị xuống xe kiểm tra.

“Tự mình xử lý cho tốt. Mặt khác, cuối tuần đi kết toán tiền lương.”

Nét mặt Lê Phong không vui mở cửa xe ra, cũng không có ý định tiến lên xem xét, nhấc theo hành lý chuẩn bị đi về phía sân bay.

Lúc đi ngang qua hai người liền liếc mắt một cái, xem ra cũng không xảy ra vấn đề gì lớn. Chỉ là lúc nhìn thấy một trong hai cô gái đó, Lê Phong có chút ngạc nhiên.

“Sao lại ở đây?”

Hạ Lưu vẫn luôn che chở cho cô gái trẻ tuổi kia, dường như lúc này mới phát hiện ra Lê Phong, nét mặt rõ ràng có hơi dịu xuống.

“Lê tổng, tôi…” Hạ Lưu vừa định mở miệng, cô gái trong lòng đã chật vật giãy giụa muốn đứng dậy, động tác có hơi mạnh, không tránh khỏi chạm phải Hạ Lưu.

Bi đụng tới chân, Hạ Lưu hít sâu một hơi, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch.

“Thật xin lỗi, tôi không cố ý, tôi chỉ là…” Mạnh Lộ thoáng chốc trở nên luống cuống, vội vàng nâng cô dậy.

https://thuviensach.vn

“Không sao” Hạ Lưu lắc đầu, lại nhìn về phía Lê Phong, trước buông tay Mạnh Lộ rồi khập khiễng đi về phía hắn.

“Tôi đến sân bay chờ ngài, ngài quên cái này.” Hạ Lưu mang ra một cái túi nhỏ từ trong túi xách của mình đưa cho Lê Phong, cũng không giải thích đây là cái gì.

Lê Phong cũng không hỏi, nhận lấy túi rồi chuẩn bị rời đi.

Sắc mặt Hạ Lưu vẫn trắng bệch như cũ, tuy nhiên trong lòng Hạ Lưu đã bắt đầu vui vẻ đếm ngược.

“Ba…”

“Hai…”

“Tiểu Hạ.” Đôi chân dài của Lê Phong ngừng lại một chút, hơi nghiêng người quay lại nhìn, sắc mặt vẫn lạnh nhạt như cũ. Chỉ là lời nói nói ra lại khiến Hạ Lưu nghe xong cảm thấy vui sướng.

“Để lái xe đưa cô tới bệnh viện.”

Trên mặt Hạ Lưu lộ ra biểu tình kinh ngạc, qua một lúc mới phản ứng lại được, dáng vẻ tươi cười sáng lạn nói lời cảm ơn với Lê Phong: “Cảm ơn Lê tổng.”

Lê Phong vẫn cho rằng Hạ Lưu quên đưa tài liệu cho mình, xuống máy bay tới Đức thì trời đã tối.

Cơm trên máy bay đương nhiên không hợp khẩu vị của hắn, cho nên gần 12 tiếng rồi Lê Phong vẫn chưa ăn cơm, lúc này dạ dày đã có vẻ bắt đầu đau.

Lái xe đã chờ sẵn, nhanh chóng đưa Lê Phong tới khách sạn đã đặt trước.

https://thuviensach.vn

Bụng càng ngày càng đau, Lê Phong theo bản năng dùng tay trái ôm bụng, tay phải lấy di động ra mở máy.

Màn hình chợt sáng lên, thông báo có tin nhắn mới.

“Lê tổng, chú ý dùng cơm.”

Là thư kí của hắn gửi tới.

Loại tin nhắn không liên quan tới nội dung công việc này trái lại là lần đầu tiên cô gửi đến cho hắn.

Lê Phong cũng không trả lời lại, mặc dù thời gian tin nhắn gửi đến là lúc hắn vừa xuống khỏi máy bay, chứng minh giờ này cô vẫn còn chưa ngủ.

Mãi cho đến chiều hôm sau, Lê Phong mới nhớ ra Hạ Lưu đưa cho hắn một cái túi nhỏ.

Tiện tay mở túi ra, ngoài dự đoán của hắn, bên trong túi không phải là tài liệu như hắn nghĩ, mà là mấy cục giấy trắng nho nhỏ.

Mở một cục giấy nhìn thử, là mấy viên thuốc màu trắng bình thường.

Từ trong túi hé ra một mảnh giấy ghi chép, khi nhìn thấy nội dung, trên khuôn mặt trước nay vốn lạnh lùng của Lê Phong không khỏi có chút thay đổi.

Trên đó cũng không có nội dung đặc biệt gì, chỉ là đơn giản giải thích mấy viên thuốc này là thuốc dạ dày với cách dùng thuốc.

Chữ viết thanh tú quen thuộc.

Là Hạ Lưu viết.

https://thuviensach.vn

[Chúc mừng cô đạt được 10 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 23.]

Thời điểm nghe thấy âm thanh thông báo của hệ thống, Hạ Lưu – bởi xương bánh chè bị thương mà phải nằm trên giường bệnh liền nở nụ cười càng thêm hiền hòa.

Quả nhiên, đối với loại hình từ nhỏ đã thiếu vắng yêu thương này, chỉ cần nắm chắc thời cơ là có thể xoát hảo cảm rất dễ.

Sau khi "được" Hạ Lưu "cứu", Mạnh Lộ khăng khăng ở trong bệnh viện chăm sóc cho cô.

Hạ Lưu cũng không tỏ vẻ phản đối, dù sao cô cũng muốn hiểu rõ hơn nữ chủ, tìm phương pháp để thuận lợi tiến hành nhiệm vụ.

Lại nữa, ràng buộc giữa nam nữ chủ đã định trước bọn họ sẽ lại chạm mặt.

Chẳng qua khi nghe Mạnh Lộ nói về nguyện vọng của bản thân là muốn lên vùng núi dạy học, Hạ Lưu mới dùng sắc mặt cổ quái đánh giá cô ta một lúc rồi hỏi vấn đề mà bản thân từ lâu không hiểu.

"Nhà cô rõ ràng rất giàu có, vì sao không quyên tiền để xây trường mà muốn tự mình đi dạy học vậy?" Hơn nữa chuyên ngành cô ta học hoàn toàn chẳng có chút liên quan nào với ngành sư phạm.

Phải biết rằng rất nhiều học sinh miền núi còn không có nổi một ngôi trường tử tế, một đại tiểu thư như Mạnh Lộ đi dạy học, thực ra nhìn lại giống như là một loại trói buộc hơn.

Không bằng trước tiên kiếm nhiều tiền một chút để sửa chữa lại phòng học không an toàn còn tốt hơn.

https://thuviensach.vn

Mạnh Lộ lập tức phản bác ý kiến của Hạ Lưu:

“Không được! Chỉ có làm như vậy, cuộc sống của tôi mới có thể trôi qua một cách có ý nghĩa!”

Nghe xong câu trả lời loại trung nhị bệnh* này, Hạ Lưu lại cảm thấy bi ai thay cho Lê Phong.

*Trung nhị bệnh: (gọi là chứng mồng hai) là tục ngữ của người Nhật Bản – chỉ sơ trung năm hai (tương đương với lớp 8 bên mình), thanh thiếu niên ý thức về cái tôi quá lớn đặc biệt là trong lời nói và hành động, tự tưởng coi mình là trung tâm. Mặc dù gọi là “bệnh” nhưng nó không cần thiết phải chữa, y học cũng không cho vào “bệnh tật”.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (2)

Mấy ngày nay Hạ Lưu đều nằm ở trong bệnh viện điều trị, đương nhiên, làm một thư ký hoàn mỹ tận tụy, dù trên giường bệnh cũng phải kiên trì làm việc.

Cá nhân Hạ Lưu cảm thấy, ở bệnh viện vừa yên tĩnh lại có người chăm sóc. Cô nằm trên giường xem tài liệu, trừ bỏ đi đứng không thuận tiện, mọi thứ đều thật thoải mái.

Và ngoại trừ cả nữ chính vẫn luôn dính cô – tiểu thư Mạnh Lộ.

Nguyên bản cốt truyện là Mạnh Lộ bị xe của Lê Phong đụng vào phải nhập viện, ánh mắt ấm ức của nữ chính nhanh chóng thu hút sự chú ý của Lê Phong, vì thế trong phút chốc hai người ánh mắt chạm vào nhau, tựa như "con rùa nhìn đậu xanh" mà thích nhau rồi.

Nhưng lần này bởi vì Hạ Lưu làm rối, trực tiếp phá hủy cảnh hai người gặp mặt, cái gọi là ánh mắt "trong suốt không một tia tạp chất" của Mạnh Lộ liền không được Lê Phong tiếp nhận.

Bởi vì trong tiểu thuyết không tồn tại những thứ như logic khoa học, vì thế Hạ Lưu cũng không biết nếu như Lê Phong lần nữa nhìn thấy Mạnh Lộ có thể lại xuất hiện tình huống nhất kiến chung tình với nữ chính hay không, rồi cuối cùng vì tìm kiếm hạnh phúc mà bỏ lại một đống lộn xộn, tự đi vào rừng sâu tìm chết.

Dù sao đây không phải lần đầu lão hệ thống quân hãm hại cô như vậy.

https://thuviensach.vn

Lưu ý đến thời tiết ở Frankfort, Hạ Lưu thuận tiện liền nhắn tin cho Lê Phong.

“Lê tổng, ngài nhớ chú ý nhiệt độ nhé.”

Một hàng chữ ngắn gọn, đơn giản nhưng lại ẩn giấu ý nghĩa mơ hồ.

Lê Phong rất ít khi nhận được loại tin nhắn như thế này, không phải là báo cáo khi giải quyết công việc mà giống như một người bạn tri kỉ đang quan tâm nhắc nhở.

Tin nhắn sau khi gửi đi giống như đá chìm đáy biển, Lê Phong vẫn không trả lời lại, cũng may Hạ Lưu cũng không trông đợi anh ta sẽ nhắn lại một chữ.

Chẳng qua khi nghe tiếng hệ thống thông báo truyền đến bên tai độ hảo cảm đã lên tới 25, Hạ Lưu mỉm cười nhìn ra ngoài cửa sổ, trên bầu trời một chiếc máy bay vừa bay vừa lưu lại một vệt mây kéo dài vô tận.

Ngoài lạnh trong nóng, phúc hắc ngầm không phải dùng để đánh giá Lê Phong sao?

Thời gian năm ngày thoáng chốc đã qua.

Mạnh Lộ mỗi ngày đều đến bệnh viện tìm Hạ Lưu, dần dần hai người cũng trở nên quen thuộc.

Lê Phong cũng không hổ là loại tổng giám đốc lạnh lùng. Lái xe đâm phải người ta, người kia còn là thư kí của anh ta, vậy mà ngay cả một cuộc điện thoại hỏi thăm đôi chút anh ta cũng không thèm gọi.

Mạnh Lộ ngồi ở một bên lại bắt đầu oán giận cái người gây ra tai họa kia, Hạ Lưu mỉm cười vỗ bả vai cô, cầm một ly nước đưa tới.

“Nói mệt chưa? Có muốn uống chút nước không?”

https://thuviensach.vn

Mạnh Lộ còn đang tức giận, Hạ Lưu lại như không quan tâm nói: “Lê tổng đang gặp khó khăn, đối thủ Phùng Viễn lại gây rắc rối cho ngài ấy.”

Nghe thấy cái tên Phùng Viễn, Mạnh Lộ giật mình, hỏi lại Hạ Lưu rằng Phùng Viễn là người nào.

“Chính là ông chủ của Phùng thị đó.” Hạ Lưu thuận miệng nói, xem như không có chuyện gì mà cầm lấy ly nước chậm rãi uống.

Nghe được câu trả lời của Hạ Lưu, khuôn mặt Mạnh Lộ liền hiện lên nét tươi cười:

“Phùng Viễn? Anh ấy là anh trai tốt từ nhỏ của tôi đấy.”

Quan hệ giữa hai người, Hạ Lưu đương nhiên biết rõ.

Bởi vì trong nội dung cốt truyện Phùng Viễn chính là nam phụ luôn lặng lẽ chờ đợi nữ chính.

Phùng Viễn và Mạnh Lộ quen nhau từ năm ba tuổi, cùng nhau lớn lên. Phùng Viễn một lòng muốn kết hôn với Mạnh Lộ, tiếc rằng vẫn luôn luôn im lặng, không chủ động theo đuổi em gái này. Cuối cùng Phùng Viễn chỉ có thể trơ mắt nhìn Mạnh Lộ lao vào vòng tay đối thủ một mất một còn – Lê Phong, hơn nữa vì quá đau khổ mà hoàn toàn trở nên đen tối.

Hậu quả chính là công ty của Lê Phong bị thu mua, vô số người thất nghiệp, tự sát, mà Hạ Lưu trong sách kia sau khi phải chịu hai cú sốc là Lê Phong qua đời và áp lực thất nghiệp đã trực tiếp nhảy từ tầng 32 xuống, kết cục vô cùng bi thảm.

Thân là nữ phụ, trách nhiệm của cô là phải tác hợp cho nữ chính và nam phụ.

“Thanh mai trúc mã, tình cảm giữa hai người nhất định rất tốt?”

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu lộ ra vẻ mặt vô cùng ngưỡng mộ, cô nhìn thấy tâm tình Mạnh Lộ rất vui vẻ, còn gật đầu trực tiếp thừa nhận: “Quả thực nếu so sánh thì tôi thân với Phùng Viễn còn hơn cả anh trai mình nữa.”

Hạ Lưu khẽ mỉm cười, nghe Mạnh Lộ bắt đầu kể lại chuyện trước đây của cô ấy và Phùng Viễn, thi thoảng lại hỏi vài câu, bầu không khí giữa hai người vô cùng hòa hợp.

Ai có thể nghĩ được hai người này vốn phải là tình địch chứ?

--- ------ ------ ---

Ngày Lê Phong về nước, Hạ Lưu cũng thuận lợi làm thủ tục xuất viện.

Cắm bó hoa kim cương bách hợp vào chiếc bình trong suốt đặt trên bàn làm việc của Lê Phong, đóa hoa dưới ánh nắng đầu hạ tỏa ra sức sống tràn trề. Kim cương bách hợp thuần trắng ánh lên gò má của cô gái đang cúi đầu, mỗi tấc cánh hoa đều nhuộm hơi thở ấm áp.

Lê Phong không lên tiếng, chỉ im lặng nhìn cô loay hoay cho đến khi làm xong.

Khiến cho hắn bất ngờ là khi Hạ Lưu ngẩng đầu nhìn thấy hắn, tuy có chút ngạc nhiên nhưng sau đó lập tức mỉm cười dịu dàng nói:

“Lê tổng, hoan nghênh ngài trở về.”

“Hoa này, ai cho cô mang vào?”

Khuôn mặt Lê Phong không chút thay đổi nhìn Hạ Lưu, hoàn toàn không thể đoán ra anh ta đang nghĩ gì.

Hạ Lưu có chút ngượng ngùng nhìn Lê Phong, giọng nói cũng dần nhỏ xuống: “Đây là do tôi trồng, hai hôm nay đúng lúc đang là mùa hoa. Vì trông rất đẹp, cho nên liền…”

https://thuviensach.vn

Lê Phong thong thả kéo ghế ngồi xuống, mười ngón tay đan vào nhau, thân mình hơi nghiêng về phía trước hỏi: “Thư ký Hạ, cô vừa mới lên làm thư ký của tôi sao?”

Hạ Lưu im lặng, tia mừng rỡ nho nhỏ trên khuôn mặt đã biến mất, chỉ còn lại vẻ bối rối.

Lê Phong vẫn từng bước ép sát, không có ý định buông tha cho Hạ Lưu, giọng điệu bất thiện nói: “Đã làm hai tháng, chẳng lẽ cô không biết là không được phép tùy tiện mang những đồ vật linh tinh vào văn phòng của tôi à?”

“Lê tổng, đây không phải là đồ vật linh tinh.”

Cô gái trước mặt này lại một lần nữa khiêu chiến uy quyền của hắn.

Hạ Lưu hít sâu một hơi, nghiêm túc nhìn anh ta:

“Đây là quà tặng.”

Hắn chú ý thấy tay cô vẫn siết chặt lấy góc áo, xem ra tất cả bình tĩnh trước mắt đều là ngụy trang, bây giờ cô chắc đang rất sợ hắn?

Hạ Lưu tiến thêm một bước, cách Lê Phong gần hơn một chút, cô nhìn thẳng vào cặp mắt tối đen như mực kia, không chút sợ hãi tiếp tục nói: “Đây là quà tặng ngài, cảm ơn ngài đã chiếu cố tôi suốt mấy tháng qua, cũng là… quà tặng hoan nghênh ngài trở về.”

“Đi ra ngoài.” Im lặng một lúc lâu, cuối cùng Lê Phong chỉ hơi liếc mắt nhìn Hạ Lưu một cái rồi ra lệnh đuổi người.

“Vâng.”

Trước khi đi, Hạ Lưu len lén liếc mắt nhìn bó hoa, thấy Lê Phong không yêu cầu cô đem hoa ra ngoài, khóe miệng khẽ cong lên.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc nhìn thấy khuôn mặt tươi cười kia của cô, trong lòng Lê Phong bất chợt dâng lên một loại cảm xúc khó có thể diễn tả thành lời.

Nhìn đóa hoa màu trắng trên bàn.

Kim cương bách hợp…

Hắn vươn ngón tay thon dài, thật cẩn thận chạm nhẹ vào cánh hoa. Theo động tác của hắn, cành hoa kia cũng nhẹ nhàng lay động, cái bóng phản chiếu trên mặt bàn cũng chậm rãi chuyển động theo.

Lê Phong cảm thấy hứng thú, càng không ngừng gảy gảy đóa hoa, bóng hoa phản chiếu trên mặt bàn giống như một đứa trẻ đang chơi trốn tìm.

Tựa hồ gợi lên ký ức vui vẻ nào đó, khuôn mặt trước giờ vốn lạnh như băng của Lê Phong dần dần trở nên nhu hòa.

[Chúc mừng cô đạt được 7 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 30.]

Phảng phất như không nghe thấy tiếng hệ thống quân vừa khen mình biểu diễn tốt, Hạ Lưu uống một ngụm hồng trà, lười biếng híp mắt hưởng thụ ánh nắng chiều, trông cực kỳ giống một con mèo lười đang lim dim buồn ngủ.

“Tiến độ nhiệm vụ hơi chậm đó.”

Hạ Lưu ừ một tiếng, cũng không nâng mắt, chỉ hỏi ngược lại một câu trong đầu: “ Hệ thống quân đang chê tôi làm việc không tốt?”

Hệ thống quân thật thành thực trả lời: “Đúng, khinh bỉ cô.”

“You can you up, no can no BB”. (Có giỏi thì làm đi, không làm được thì đừng có chê~)

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu thuận miệng nói một câu thành ngữ nửa Trung nửa Anh từng được nghe qua, thành công ngăn chặn hệ thống quân tiếp tục lãi nhãi.

Lười biếng một hồi lâu, Hạ Lưu mới nhàn nhã mở mắt nhìn đồng hồ, động tác thuần thục pha một ly cà phê đi tới văn phòng của Lê Phong.

Gõ nhẹ cửa, chậm rãi đi đến.

“Cho thêm gấp đôi đường.”

Sau khi để cà phê tới trên bàn Lê Phong. Hạ Lưu chỉ để lại những lời này liền chuẩn bị rời khỏi, tuy nhiên lần này Lê Phong lại gọi cô lại.

“Chờ một chút.”

Hạ Lưu quay đầu, chờ Lê Phong mở miệng.

Lê Phong mím chặt môi, qua một lúc lâu mới mở miệng nhưng cũng không nói.

Hạ Lưu tỏ vẻ khó hiểu: “Lê tổng?”

Đối mặt với nghi hoặc của cô gái, trong lòng Lê Phong dấy lên chút cảm giác khó diễn tả. Chẳng lẽ nói với cô: “Cám ơn quà của cô, tôi rất thích.”

Hay là do lúc nãy nhìn thấy cô đi khập khiễng, nên bỗng chốc cảm thấy…áy náy?

“Lái xe đụng phải cô đã bị đuổi việc.”

Lê Phong yên lặng chờ đợi cô gái đứng trước mặt mình “nước mắt rưng rưng” cảm ơn mình đã trút giận thay cô.

Thế nhưng đáp lại sự chờ đợi của hắn lại là một câu: “Vì sao?”

https://thuviensach.vn

Tuy trong lòng rất bất mãn với câu trả lời của Hạ Lưu, nhưng nét mặt Lê Phong vẫn bình tĩnh, không biểu hiện một chút khác thường nào.

Hắn nheo mắt lại, chậm rãi cầm lấy thìa cà phê khuấy đều.

“Thật ra, tôi cảm thấy không cần phải… đuổi việc người lái xe kia, tôi cũng không bị thương nghiêm trọng, hơn nữa anh ta…”

Lê Phong chợt ngắt lời cô, không biết là trào phúng hay bất mãn, giọng điệu bình tĩnh hỏi lại cô: “Thư kí Hạ, cô cho rằng mình là quản lý của phòng dân sự sao?”

“Xin lỗi, Lê tổng.”

Hạ Lưu vội vã cúi đầu, lo lắng xiết chặt lấy góc áo.

Không thể thấy bất kì biểu cảm dư thừa nào trên mặt Lê Phong, anh ta vĩnh viễn đều trưng ra khuôn mặt lạnh nhạt, nói những lời khắc nghiệt: “Làm tốt việc của cô đi, cô nghĩ tôi đuổi việc hắn là vì cô hay sao?”

Hắn phất phất tay, ý bảo Hạ Lưu ra ngoài.

Hạ Lưu không nói thêm gì, chậm rãi đi ra cửa.

“Ngày mai cô không cần đi làm.”

Phía sau, giọng nói lạnh như băng của Lê Phong vang lên.

Bóng lưng Hạ Lưu chợt cứng đờ, lập tức nhẹ giọng đáp ứng.

Chẳng qua, động tác cơ thể cùng với biểu cảm của cô lại chẳng ăn khớp với nhau chút nào, Hạ Lưu quay lưng về phía Lê Phong, trên khuôn mặt đang nở nụ cười sáng lạn.

https://thuviensach.vn

Bởi vì cô lại nghe thấy âm thanh của hệ thống vang lên, đúng thật là phúc hắc.

[Chúc mừng cô đạt được 4 điểm độ hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 34.]

--- ------ ------ ------ ----

Ngoài cửa sổ mây đen che trời, mơ hồ có thể nghe được tiếng sấm vang lên phía xa, không bao lâu sau, từng hạt mưa to bằng hạt đậu rào rào rơi xuống, cả thế giới dường như bị bao phủ bởi màn mưa, những cơn gió lạnh mang theo mùi hương của đất xộc thẳng vào cánh mũi.

Lê Phong xoa xoa thái dương, đứng dậy chuẩn bị về nhà.

Khi đi qua trước cửa công ty, hắn đột nhiên dừng lại.

Hạ Lưu mỉm cười đưa ô cho một đồng nghiệp,“Chị còn phải đi đón con, trước cửa công ty cũng không dễ bắt được xe, dù sao cũng đâu thể dầm mưa chờ xe được, chị mau đi trước đi.”

Đồng nghiệp kia cảm ơn Hạ Lưu đủ kiểu rồi cầm ô của cô nhanh chóng rời đi.

Hạ Lưu nhìn ngoài trời mưa to, do dự một chút, đột nhiên ngồi xuống cởi giày.

Ngay khi cô chuẩn bị chạy vào trong màn mưa, cánh tay bỗng nhiên bị giữ lại.

Nhanh chóng quay đầu lại, khuôn mặt lạnh lùng của Lê Phong liền xuất hiện ngay trước mắt.

Hạ Lưu xách đôi giày, xấu hổ nhìn anh ta.

https://thuviensach.vn

“Lê tổng…”

“Đi theo tôi.” Lê Phong buông tay Hạ Lưu, đưa ô cho cô.

“Vâng.” Hạ Lưu cuống quýt đeo lại giày, mau chóng mở ô chạy theo, kiễng chân nịnh nọt che ô cho Lê Phong.

“…” Lê Phong cúi đầu nhìn chiều cao của Hạ Lưu, bất đắc dĩ mở miệng: “Che cho tôi?”

“Vâng!”.

Trong màn mưa, hai người sóng vai cùng che ô bước đi.

[Chúc mừng cô đạt được 3 điểm độ hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 37.]

Xem ra kế hoạch sắm vai thư kí ngây thơ tiến hành vô cùng thuận lợi.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (3)

Đúng giờ tan tầm đông đúc, cho dù Lê Phong có đang lái một chiếc xe thương hiệu nổi tiếng cũng không tránh khỏi vận mệnh tắc đường.

Sắc trời càng ngày càng tối, sắc mặt của Lê Phong cũng càng ngày càng đen lại, hắn mím chặt môi, từng đường nét tuấn mĩ trên khuôn mặt càng trở nên rõ ràng.

Nhờ vào ánh sáng mờ nhạt trong xe, Hạ Lưu thích thú ngắm nhìn khuôn mặt của Lê Phong qua kính chiếu hậu.

Bình tĩnh mà xem xét, ngoại trừ tính cách không phải là loại cô thích ra thì diện mạo của Lê Phong có thể nói là không chê vào đâu được.

Nhất là môi của anh ta, mặc dù vẻ mặt lúc nào cũng lạnh như băng, nhưng khóe môi lại đặc biệt hấp dẫn, màu sắc mềm mại hồng nhuận càng tăng thêm sức quyến rũ…

Khiến cho người ta vừa nhìn liền muốn lập tức cưỡng hôn!

Bên này Hạ Lưu nhân cơ hội ngắm nhìn mĩ nam, tâm tình hiển nhiên không tồi. Bên kia ngược lại, tâm trạng của Lê Phong cực kì kém, kẹt xe đã 3 tiếng, từ lúc tan tầm là 5 giờ tới tận lúc này. Huống hồ mưa càng lúc càng lớn, dường như không muốn ngớt.

“Ăn một chút không?”

https://thuviensach.vn

Bên cạnh bỗng nhiên xuất hiện một hộp bánh quy, Lê Phong quay đầu về phía sau nhìn Hạ Lưu.

Cô hơi nghiêng người về phía trước, trong nháy mắt nhìn thấy vẻ mặt của Lê Phong liền hiểu rõ, mỉm cười đặt miếng bánh quy vào tay Lê Phong: "Là bánh tự làm, không cho thêm mấy thứ linh tinh kia."

Lê Phong do dự một lúc, cuối cùng vẫn cầm lấy bánh quy, khẽ cắn một miếng.

Hương vị quả thật không tồi, mùi thơm tự nhiên và thuần khiết, không hề có thêm các loại tinh dầu hay hóa chất bảo quản gì đó.

Ăn xong hai chiếc, Lê Phong mới nhớ tới Hạ Lưu vẫn luôn đi cùng với mình cũng chưa ăn.

Hắn cũng không nói thêm gì, chỉ đẩy trả bánh quy lại cho cô.

"Tôi không đói, Lê tổng anh ăn đi." Vừa dứt lời, bụng Hạ Lưu liền phát ra âm thanh phản đối.

Cô xấu hổ nhìn biểu cảm như cười như không của Lê Phong, ngượng ngùng dời ánh mắt.

Anh ta cũng làm giống cô, đưa hộp bánh quy tới trước mặt cô.

Hạ Lưu mím môi, cầm lấy miếng bánh quy bỏ vào trong miệng.

[Chúc mừng cô đạt được 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 39.]

Trong xe, không khí dần thoải mái hơn; bên ngoài, đoàn xe cũng chầm chậm chuyển bánh.

Khi đến dưới căn hộ nhà Hạ Lưu, mưa vẫn không ngừng rơi.

https://thuviensach.vn

Lê Phong mở ô, đích thân mở cửa xe cho Hạ Lưu.

Cô nở nụ cười cảm ơn Lê Phong, thật cẩn thận bước xuống xe. Tuy nhiên vì trời mưa nên mặt đất khá trơn, Hạ Lưu đứng không vững, không cẩn thận trật chân, bàn chân vốn đã bị thương từ trước bây giờ lại càng trở nên nghiêm trọng.

Thấy Hạ Lưu đau đến mức hít sâu một hơi, Lê Phong cúi đầu nhìn chân cô.

Anh ta đột nhiên nhét ô vào tay cô, bản thân lại cúi người xuống, lạnh nhạt nói: “Lên đi.”

Hạ Lưu đạt được mục đích đương nhiên không cự tuyệt, thoải mái nằm sấp trên lưng Lê Phong, đường đường chính chính cưỡi bạch mã.

Có điều, lúc nhìn thấy bên cạnh thang máy dán thông báo đang bảo trì, biểu cảm của Lê Phong lập tức trở nên lạnh lẽo.

“Cô vừa nói cô ở tầng mấy?”

Hạ Lưu trưng ra vẻ mặt vô tội nhìn Lê Phong, miệng không lưu tình dập tắt hi vọng của anh ta.

“Tầng 12.”

Đối mặt với nhân viên bị thương ở chân, hơn nữa vừa rồi chính mình cũng kiên quyết muốn đưa cô về nhà, Lê Phong thực sự không làm cái việc vứt bỏ cô giữa đường được.

Không còn cách nào khác, hắn đành cắn răng tiếp tục cõng cô.

Thân là tổng giám đốc anh tuấn lãnh khốc bá đạo, sao có thể chịu thua vì leo cầu thang chứ?

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu ngược lại vô cùng nhàn nhã, một bên nghe hệ thống quân nói cô âm hiểm như thế nào, một bên giả trang bạch liên hoa mang dáng vẻ quan tâm chăm sóc không ngừng khuyên Lê Phong để tự cô đi.

Càng leo lên cao, bước chân Lê Phong vốn khá lưu loát giờ phút này cũng bắt đầu cảm thấy chậm lại, hô hấp cũng gấp gáp hơn, Hạ Lưu ghé trên lưng anh ta cũng có thể cảm nhận được mồ hôi đang thấm ra ướt đẫm áo sơ mi.

“Lê tổng, thả tôi xuống đi.”

“Im miệng.”

Khó có cơ hội nhìn thấy sếp tổng chật vật như vậy, Hạ Lưu thở dài, ghé vào tai anh ta nói một câu.

“Lê tổng, cám ơn anh.”

Lê Phong hơi khựng lại một chút, lập tức lại tiếp tục leo lên tầng 12.

[Chúc mừng cô đạt được 1 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 40.]

Rốt cục cũng tới nơi, Lê Phong buông Hạ Lưu xuống, không nói gì liền chuẩn bị rời đi.

Nhưng tay áo hắn lại bị Hạ Lưu giữ lấy, không cho hắn rời đi, còn liên tục mời hắn vào nhà nghỉ ngơi một lúc.

“Lê tổng, một giờ thôi, không, nửa giờ.”

Lê Phong không nói gì, nhưng cũng không có ý phải rời đi.

Hạ Lưu vui vẻ tìm chìa khóa mở cửa, xoay người bật điện, cười tủm tỉm cúi đầu nhìn Lê Phong.

https://thuviensach.vn

“Hoan nghênh lãnh đạo đến kiểm tra!”

Lê Phong bước một bước dài vào nhà Hạ Lưu.

Đây chỉ là một phòng trọ bình thường, cũng không quá lớn, nhưng lại rất sạch sẽ, còn có…

Nồng đậm hơi thở của gia đình.

Ánh mắt hắn đảo qua hoa văn trên bức rèm cửa sổ, rồi lại nhanh chóng ngắm nhìn mấy chậu hoa nho nhỏ, hết thảy đều thật phù hợp.

Hạ Lưu thuận tay mở tivi, đưa điều khiển cho Lê Phong, lần theo vách tường chậm rãi đi vào phòng bếp đun nước, đợi cho nước sôi rồi thuần thục lấy lá trà trong hộp ra, ngâm xong một ly hồng trà nóng.

“Tuy rằng anh có thói quen uống cà phê, nhưng dù sao cà phê cũng không tốt cho dạ dày, cho nên tôi đã pha hồng trà.” Hạ Lưu có chút ngượng ngùng cười nói:

“Chỉ là rất lá trà bình thường, hi vọng ngài không cần ghét bỏ.”

Lê Phong nâng tách trà, nhẹ nhàng nhấp một ngụm, cũng không nói thêm gì.

“Lê tổng có thể ngồi xem ti vi đợi tôi một lát được không? Tôi đi nấu bát mì.” Thấy Lê Phong cũng không có ý muốn cự tuyệt, Hạ Lưu liền nở nụ cười đứng lên, khó khăn mãi mới bước tới phòng bếp, cô thành thục đeo tạp dề, bật bếp.

Trong ti vi chiếu một bộ phim dài tập nhàm chán, nhạc nền phát lên, giai điệu cũng không quá tệ, trên bàn trà cắm một bó kim cương bách hợp, tách hồng trà nóng mang theo hơi nước đang lượn lờ bốc lên trước ánh đèn màu, hương trà tràn ngập trong phòng. Phòng bếp thi thoảng truyền ra âm

https://thuviensach.vn

thanh va chạm của bát đĩa, khi thì thanh thúy, khi trầm thấp, có lúc còn là âm thanh sôi sùng sục trong nồi, không bao lâu sau, một mùi hương cực kì mê người truyền ra.

“Mau rửa tay, đến ăn bữa tối thôi.”

Cô gái mặc tạp dề, tươi cười bưng một bát mì lớn đến, mái tóc buông xõa lướt trên mặt bàn.

Lê Phong nghe thấy liền ngẩng đầu, trong nháy mắt, thế nhưng…

Lại có thể tìm thấy cảm giác của gia đình.

Hắn kinh ngạc nhìn Hạ Lưu, một lúc lâu sau mới phản ứng lại, bởi vì Hạ Lưu không tiện đi lại nên hắn giúp cô bưng bát, lại kéo ghế ngồi cho cô.

Tuy rằng trước kia chưa bao giờ làm những việc như vậy nhưng lúc này động tác lại thuần thục như thể đã luyện tập qua ngàn vạn lần.

“Không rửa tay là không được đâu.” Hạ Lưu chỉ vào vòi nước, ý bảo Lê Phong đi rửa tay.

Hắn thuận theo liền đi rửa tay, nước rửa tay hương cam kích thích khứu giác, sâu trong nội tâm, thứ cảm xúc không tên nào đó vốn bị che lấp nay lại bởi vì những việc nho nhỏ này mà bùng lên cảm giác thỏa mãn đã lâu chưa có.

“Nếm thử xem?”

Hạ Lưu đẩy bát mì lớn tới trước mặt Lê Phong, bên trên có quả trứng chiên ánh vàng rực rỡ, mấy cọng rau xanh biếc, hắn vốn không có đói lắm nhưng nhìn thấy cũng muốn ăn.

Lê Phong nghiêm túc ăn bát mì, hương vị mặc dù không thể so sánh với đồ ăn thường ngày hay ăn, nhưng lại không cảm thấy có chỗ nào không

https://thuviensach.vn

tốt.

Mãi cho đến khi ăn hết sợi mì cuối cùng, hắn mới phát hiện Hạ Lưu ngồi đối diện đang nhìn hắn, cười dịu dàng.

“Ăn ngon không?”

Ánh mắt cô gái ẩn chứa chờ mong, Lê Phong khó có lúc không nói những lời ác độc mà thực nể tình khẽ gật đầu, nét mặt vẫn luôn lạnh lùng có phần dịu xuống.

“Muốn ăn thêm một bát nữa không? Tôi đi nấu cho anh.”

“Không cần.”

Lê Phong lắc đầu, tỏ vẻ mình đã no, không cần ăn thêm nữa.

Sức ăn của hắn vốn không nhiều, hơn nữa bởi vì có bệnh đau dạ dày, hàng ngày ăn nhiều hay ít cũng đều không tốt cho dạ dày, bởi vậy đối với vấn đề ăn uống Lê Phong không có hứng thú lắm.

Hạ Lưu thu dọn bát đũa trên bàn xong, bước chân khập khiễng chuẩn bị đi rửa bát.

Nhưng vừa mới quẹo vào phòng bếp, cô “rất không cẩn thận” làm vỡ bát, lúc ngồi xuống nhặt mảnh vỡ, lại “rất không cẩn thận” mà bị cắt vào tay.

Nghe thấy tiếng vỡ thanh thúy vang lên, Lê Phong lập tức chạy vào phòng bếp, đúng lúc nhìn thấy Hạ Lưu đang cau mày chuẩn bị gỡ mảnh vỡ từ trong lòng bàn tay ra.

Trên mặt đất có một vài vết máu.

https://thuviensach.vn

Hắn kéo tay Hạ Lưu, nhìn miệng vết thương của cô, nhanh chóng quyết định đưa cô đi bệnh viện.

“Chỉ là vết thương nhỏ, không cần đi bệnh viện.” Hạ Lưu tươi cười trấn an, “Lê tổng, có thể băng bó giúp tôi một chút được không?”

Theo chỉ dẫn của Hạ Lưu, hắn tìm được hộp thuốc, lấy ra cái nhíp.

Hạ Lưu im lặng ngồi trên ghế sô pha, Lê Phong nửa ngồi dưới sàn nhà, cầm cái nhíp nhìn cô.

“Gắp ra là được rồi.” Cô đưa tay đến trước mặt Lê Phong, hắn mím chặt môi, cầm tay cô để sát lại gần một chút.

Nhờ vào tư thế gần sát nên Hạ Lưu có thể hoàn toàn không trở ngại mà thưởng thức hàng lông mi cong dài đang khẽ rung rung của Lê Phong, tựa như cánh bướm đen tuyền nhẹ vỗ cánh bay lên.

Lê Phong chưa bao giờ làm việc này, trong quá trình băng bó không tránh khỏi làm Hạ Lưu đau, cô vẫn chịu đựng không lên tiếng, trái lại khiến Lê Phong cảm thấy hơi xấu hổ.

“Cám ơn anh.”

Hạ Lưu mỉm cười cảm ơn, giơ bàn tay được băng bó xong lên.

Nhìn thấy tay Hạ Lưu bị băng bó xấu như vậy, Lê Phong mất tự nhiên quay sang chỗ khác ho nhẹ một tiếng, khuôn mặt có chút ửng hồng đáng ngờ.

“Tôi đi thu dọn sạch sẽ.”

Hắn chật vật rời khỏi phòng khách, đến phòng bếp chuẩn bị thu dọn mảnh vỡ, nhưng đối mặt với một đống lộn xộn này lại không biết nên bắt đầu từ đâu.

https://thuviensach.vn

Ngay cả việc quét rác như thế nào, cầm chổi ra sao hắn cũng không biết.

Lê Phong lúng túng cầm lấy cây chổi, muốn quét dọn nhưng cuối cùng lại càng khiến mặt sàn càng thêm lộn xộn.

Hạ Lưu từ từ đi đến bên cạnh Lê Phong, chậm rãi ngồi xuống, dùng tay không bị thương cẩn thận nhặt mảnh sứ vỡ lên.

“Phải để mảnh vỡ vào riêng một túi, ghi rõ bên ngoài là vật sắc nhọn, tránh cho người thu gom rác bị thương.”

“Xin lỗi.”

Lê Phong thế mà mở miệng nói ra câu đó.

Hạ Lưu quay đầu lại, nhìn thấy vẻ thất bại trong mắt anh ta, nhẹ nhàng lắc đầu.

“Không, Lê tổng không cần để ý. Trách nhiệm của anh không phải là quét dọn, anh còn có việc khác, chính là lãnh đạo công ty phát triển, hay tạo ra những giá trị khác cho xã hội. Mỗi người ở vị trí khác nhau, trách nhiệm cũng không giống nhau, chỉ cần ở đúng vị trí của mình làm tốt nhất có thể là được.”

Cho nên anh không cần cứ nhất định phải chạy lên vùng núi dạy học đâu, thiếu gia!

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (4)

Thời gian dần dần trôi qua, tiếng mưa rơi trên song cửa sổ thủy tinh càng lúc càng lớn, xem chừng chưa có thể tạnh trong thời gian ngắn.

Lê Phong ngồi trên sô pha xem tivi, chỉ là sự chú ý cũng không đặt trên màn hình, không biết là đang suy nghĩ cái gì.

Hạ Lưu ngồi bên cạnh hắn, thoải mái ôm gối xem tivi, chẳng hề hỏi tại sao hắn chưa rời đi.

Hắn cũng không biết vì sao mình còn ở đây, theo lý đáng lẽ hắn đã sớm rời đi mới phải.

Chỉ là, trong lòng có chút không muốn xa rời loại cảm giác này, cảm giác ấm áp giống như không khí trong gia đình.

Mãi cho đến lúc Lê Phong nhìn thấy Hạ Lưu mệt mỏi ngáp dài, hắn mới ý thức được đây là nhà của người khác, nhanh chóng đứng dậy ra về.

Tuy chân còn đau nhưng Hạ Lưu vẫn kiên trì đưa Lê Phong ra tận cửa, vừa nói mong có thể gặp lại Lê tổng xong, bên tai liền truyền đến âm thanh độ hảo cảm tăng lên.

[Chúc mừng cô đạt được 20 điểm độ hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 60.]

Buổi tối hôm nay thoáng cái đã xoát được hơn 20 điểm độ hảo cảm, quả nhiên đối với kiểu tổng giám đốc thiếu thốn tình yêu thương thì những

https://thuviensach.vn

thứ thuộc về "nhà" chính là nơi mềm yếu nhất.

Đột nhiên, Lê Phong bỗng dừng chân ngoài cửa, nét mặt không chút thay đổi mở miệng giải thích: "Lúc trước tôi nói ngày mai em không cần đi làm không phải là muốn sa thải."

"Hả?" Hạ Lưu giật mình, kinh ngạc nhìn hắn.

"Tôi nói ngày mai em phải đi bệnh viện kiểm tra lại vết thương một chút." Khó có lúc có thể nói được những lời quan tâm như thế này, ánh mắt Lê Phong không tự nhiên rời đi, tiếp tục bổ sung: "Đến lúc đó em đến phòng tài vụ chi trả."

Hạ Lưu nghe Lê Phong thay xưng hô cũng không nói gì, chỉ tươi cười nhìn hắn, thời điểm bầu không khí càng ngày càng mập mờ, cuối cùng vẫn là Lê Phong đầu hàng trước, vội vàng chào tạm biệt rồi rời đi.

Khép cửa lại, trên mặt Hạ Lưu không còn nở nụ cười, lười biếng tháo tạp dề, nằm trên sô pha không chịu nhúc nhích.

"Cô phải cảm tạ bản quân vì lần này đã sắp xếp cho cô đối tượng dễ dàng thu phục như vậy đi."

"Câm miệng."

"Chậc chậc, vừa rồi cô giả trang động tác của người què rất không đúng tiêu chuẩn, có cần ta dạy cho không?"

"Lão có thể tự biến mình thành người què rồi làm mẫu cho tôi."

Hoàn toàn không có ý định giữ mặt mũi cho hệ thống quân, Hạ Lưu tiếp tục nói những lời ác độc chặn ông ta lại.

Trở mình một cái, Hạ Lưu lấy di động ra gửi một tin nhắn cho Mạnh Lộ.

https://thuviensach.vn

“Tôi cảm ơn cô đã chăm sóc cho tôi lúc ở bệnh viện, 7 giờ tối mai cô có thể đến nhà tôi ăn cơm được không?”

Chẳng lẽ nguyên bản cốt truyện cứ như vậy liền bị đảo ngược, nữ chính biến thành chị em tốt với nữ phụ, tiếp theo hai người bước lên con đường bách hợp, rồi nghênh đón kết thúc happy ending?

Thực tế chứng minh, hiện thực vẫn vận hành như cũ…

Bởi vì trong hai tin nhắn, Hạ Lưu lại “vô tình” nhắc tới Phùng Viễn, vì thế Mạnh Lộ liền nói muốn giới thiệu người bạn mới Hạ Lưu với trúc mã của mình.

Sau khi xem xong tin nhắn của Mạnh Lộ, Hạ Lưu hài lòng để di động xuống, trong lòng vui vẻ chuẩn bị chào đón cuộc sống hạnh phúc tươi đẹp ngày mai.

--- ------ ------ ------ ------ ------

Tối hôm sau.

Những bông hoa bách hợp trên bàn đã hé nở, Hạ Lưu mua một vài nguyên liệu nấu ăn thường dùng và bia về nhà, bản thân cô cũng không lo lắng sẽ khiến hai vị tổng giám đốc đại nhân ghét bỏ loại đồ ăn này. Dù sao biểu hiện ngày hôm qua của Lê Phong cũng đại biểu hắn không để ý những cái này, còn Phùng Viễn…có Mạnh Lộ ở đó, coi như anh ta chỉ nhìn nữ chính cũng đã thấy no rồi.

Hết thảy đều chuẩn bị tốt xong, Hạ Lưu gọi điện thoại cho Lê Phong.

“Lê tổng.”

“Nói.”

Thái độ này, thật đủ lạnh lùng.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu cũng không để ý, hơi hơi nhíu mày, lười biếng cúi đầu nhìn tòa nhà cao tầng ngoài cửa sổ, giọng điệu hơi dịu xuống.

“Hôm qua đã phiền anh đưa tôi về nhà, nếu không ngại thì có thể mời anh 8 giờ tối nay tới nhà ăn bữa cơm đơn giản?”

Lê Phong đang xem báo cáo trên tay, chợt ngừng lại như đang tự hỏi, nhưng không khiến Hạ Lưu phải chờ đợi lâu liền đáp lại : “Được.”

“Một người bạn của tôi cũng tới, đúng rồi… còn có bạn trai của cô ấy nữa.” Vì vừa rồi Lê Phong đã đáp ứng nên giờ cô cũng không sợ anh ta sẽ đổi ý, lúc này Hạ Lưu mới từ từ nói vào trọng điểm, thuận tiện khách khí hỏi lại một câu: “Lê tổng anh không ngại chứ?”

Muốn nói phản đối cũng đã không còn kịp nữa rồi.

Lê Phong chỉ có thể bày tỏ sao cũng được.

7 giờ.

Chuông cửa vang lên, Hạ Lưu khẽ liếc mắt về phía chân mình, không những động tác đứng dậy chậm rì rì, cô còn cố ý làm đổ cái ghế dựa trên đường đi ra phòng khách mở cửa.

Đứng trước cửa một hồi lâu Hạ Lưu mới mở cửa ra.

Mạnh Lộ đứng chờ trước cửa, bên cạnh là một chàng trai khí chất ôn hòa.

Cả diện mạo lẫn khí chất đều nghịch thiên, còn thường thường dùng ánh mắt chân thành sủng nịnh nhìn nữ chính, kiểu này điển hình chính là nam phụ.

“Sao lại chậm như vậy chứ, Hạ Lưu cô là rùa sao?” Mạnh Lộ tựa như rất quen thuộc bước vào, nghiêng đầu quan sát phòng khách, “ A, sao bàn

https://thuviensach.vn

ghế lại lộn xộn thế?”

Hạ Lưu xấu hổ cười: “Xin lỗi, Mạnh Lộ. Chân tôi còn hơi đau nên đi rất chậm… ghế cũng vừa mới rồi làm đổ, để mình đi thu dọn lại.”

Không đợi cô đi tới, Phùng Viễn vốn luôn đi phía sau Mạnh Lộ đã nâng ghế bị đổ trên mặt đất lên, tươi cười nói với Hạ Lưu: “Xin chào, tôi tên Phùng Viễn, là bạn của tiểu Lộ.”

“Xin chào, tôi là Hạ Lưu.” Hạ Lưu tươi cười cảm ơn, “Thường nghe Mạnh Lộ nhắc đến anh, cô ấy lúc nào cũng nói anh là người rất quan trọng đối với cô ấy.”

Cô ấy nói … người rất quan trọng.

Ánh mắt Phùng Viễn bỗng chốc sáng lên, tầm mắt di chuyển nhìn bóng dáng Mạnh Lộ đang đứng ngoài ban công xem bồn hoa.

“Tuy rằng quen biết không lâu, nhưng tôi cũng nhận ra được Mạnh Lộ … có hơi chậm hiểu.” Hạ Lưu cũng nhìn về phía Mạnh Lộ, cười thản nhiên: “Tôi đoán ngày thường Phùng tiên sinh cũng rất đau đầu vì cô ấy phải không?”

Trong nguyên tác, Phùng Viễn và Hạ Lưu giống nhau, đều là tiêu biểu cho kiểu người “trong lòng có tình nhưng không dám nói ra”, chỉ biết yên lặng ở bên cạnh bảo vệ người ta hơn mười năm, cho tới chết cũng không dám thổ lộ.

Đều là vì quá yêu cho nên sợ hãi, sợ hãi sau khi bị cự tuyệt thì ngay cả cơ hội làm bạn bè cũng không thể.

Gặp chuyện có liên quan đến Mạnh Lộ, dù bình thường ở công ty Phùng Viễn khôn khéo như hồ ly, giờ phút này cũng trở nên vô cùng ngây

https://thuviensach.vn

thơ. Nhớ tới Mạnh Lộ ngày thường luôn thẳng thắn đáng yêu, tươi cười của hắn càng trở nên chân thành.

Đáng tiếc …

Cô ấy giống như cái gì cũng đều không hiểu …

Nghĩ đến Mạnh Lộ tính tình ngốc nghếch, trong lòng Phùng Viễn lại dấy lên chua xót.

“Mạnh Lộ là một cô gái tốt.” Hạ Lưu cảm khái, rồi lại giống như vui đùa nói một câu: “Phùng tiên sinh phải biết quý trọng, đừng để cô ấy bị người khác bắt cóc mất đấy nhé.”

Nghe thấy mấy câu này, Phùng Viễn thoáng nhìn Hạ Lưu, thấy cô vẫn thản nhiên, giống như lời vừa rồi chỉ là vô tình nói ra.

“Đa tạ Hạ tiểu thư đã nhắc nhở.” Phùng Viễn mỉm cười ôn hòa đáp lại, so với sự xa lạ lúc đầu thì bây giờ có vẻ chân thành hơn.

“Hạ Lưu, cô chuẩn bị nhiều thức ăn đến vậy à!” Mạnh Lộ hưng phấn nhìn một bàn đầy thức ăn rồi giơ ngón cái tán thưởng Hạ Lưu: “Xem ra tay nghề của cậu rất giỏi, chúng ta có thể ăn được rồi chứ! ”

Hạ Lưu cười nhìn Mạnh Lộ, lắc đầu nói: “Chưa được, tối nay tôi còn mời một người nữa, muốn giới thiệu với cô.”

Mạnh Lộ nghe tới đây lại càng nổi lên hứng thú, truy hỏi Hạ Lưu tới cùng: “Là bạn trai của Hạ Lưu phải không? Hai người hẹn hò bao lâu rồi?”

Hạ Lưu chỉ cười không đáp lại nhìn Mạnh Lộ, người kia nhìn thấy phản ứng này của cô, tuy rằng không nghe được chính miệng cô thừa nhận nhưng suy đoán trong lòng càng thêm chắc chắn.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, thời điểm kim đồng hồ treo trên tường chạy từ bảy giờ đến bảy rưỡi, hứng thú của Mạnh Lộ từ từ trở thành không kiên nhẫn, Phùng Viễn và Hạ Lưu phải nhẹ nhàng trấn an một lúc lâu mới khiến cơn tức của Mạnh Lộ dịu xuống được.

Lại qua mười phút nữa, sắc mặt của Mạnh Lộ càng trở nên khó coi, Hạ Lưu nhẹ vỗ lưng cô, nhìn đồng hồ rồi đứng dậy nói: “Mình đi hâm nóng lại đồ ăn, chắc anh ấy cũng sắp đến.”

Nhìn bóng dáng Hạ Lưu vất vả bưng bát đĩa đi tới đi lui, Mạnh Lộ cũng cảm thấy hơi ngại, không biết nên nói cái gì, cắn môi chuẩn bị đứng lên phụ Hạ Lưu bưng thức ăn vào phòng bếp.

Đúng lúc này, chuông cửa vang lên.

Mạnh Lộ ngăn Hạ Lưu lại, tự mình đi mở cửa.

Bốn mắt nhìn nhau…

Giống như vận mệnh dẫn dắt, hai người không nói gì, chỉ im lặng nhìn đối phương, cũng không có bất kì động tác dư thừa nào.

Tác dụng của lực hấp dẫn giữa nam nữ chính….rốt cục cũng xuất hiện rồi.

Hạ Lưu lẳng lặng nhìn bọn họ, không chút lưu tình liền phá vỡ trạng thái trao đổi ánh mắt giữa họ.

“Anh làm việc vất vả rồi.” Hạ Lưu tươi cười vẫy tay chào hỏi Lê Phong, “Chờ một chút, tôi đi hâm nóng đồ ăn.”

Vốn chỉ là hai câu nói bình thường, nhưng qua tai Phùng Viễn và Mạnh Lộ, cả hai đều rất đương nhiên cho rằng quan hệ của hai người kia rất thân thiết.

https://thuviensach.vn

Phùng Viễn nhìn qua, thấy rõ bộ dáng của người đến liền nở nụ cười không rõ ý tứ: “Lê tổng, không ngờ ở chỗ này lại gặp được anh.”

Thật sự là âm hồn bất tán.

Nghe thấy lời này, ánh mắt Lê Phong liền dời khỏi Mạnh Lộ, thấy đối thủ đối đầu đáng ghét Phùng Viễn. Im lặng một lát, Lê Phong cũng đẩy cửa tiến vào, dựa vào ưu thế cơ thể, Lê Phong liền dùng tư thế từ trên cao nhìn xuống Phùng Viễn.

“Phùng tổng nên tự trọng, chúng ta không thân quen.”

Tất cả khí chất cao lãnh lập tức được bày ra.

Không hổ là đối thủ một mất một còn trên thương trường, trong kịch bản gốc còn có tình trường, hai bên vừa chạm mặt nhau liền lập tức khai chiến.

Nghe Phùng Viễn xưng hô, Mạnh Lộ ngay tức khắc hiểu ra người này chính là “đối thủ một mất một còn của A Viễn”, “vị sếp tổng đụng xe vào Hạ Lưu mà không chịu trách nhiệm”, “ bạn trai của Hạ Lưu khiến mọi người phải chờ lâu”, “đàn ông tồi thái độ còn ngạo mạn không có trách nhiệm”…

Nháy mắt, tất cả những hình tượng xấu xa tích lũy từ trước đó liền rào rào rơi xuống người đàn ông trước mắt, cái cảm giác tim đập nhanh trong lúc đối mắt đều bị cuốn trôi sạch.

Mạnh Lộ không khách khí hừ lạnh, vốn tính tình thẳng thắn nên trực tiếp dùng giọng điệu châm chọc: “Ôi, tôi còn tưởng là nhân vật lớn nào, hóa ra là Lê tổng nha, cũng phải thôi, người ta đường đường là tổng giám đốc của xí nghiệp Lê thị mà, đương nhiên không giống với những người bình thường như chúng tôi rồi.”

https://thuviensach.vn

Lê Phong nhíu mày, hảo cảm trong chớp mắt kia lập tức tan thành mây khói, chỉ cảm thấy phiền chán.

Hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua Mạnh Lộ, không nói gì.

“À, bởi vì xe của anh nên hiện tại chân Hạ Lưu vẫn còn rất đau, đi đứng cũng bất tiện, anh thì tốt rồi, đến thăm nhà còn ra vẻ ta đây với cô ấy cơ đấy.”

Nhắc đến vết thương ở chân Hạ Lưu, Lê Phong đột nhiên nhớ tới cô gái đột nhiên lao ra hôm đó … giống như là người này?

Nghĩ tới đây, Lê Phong càng thêm chán ghét Mạnh Lộ, đôi môi tinh tế hơi hé ra.

“Câm miệng.”

Hai chữ này phát ra, không khí trong nháy mắt liền đông lạnh.

Phùng Viễn kéo Mạnh Lộ về phía sau che chở, ánh mắt bất thiện nhìn Lê Phong, hừ lạnh: “Lê tổng thật lợi hại, uy phong ở công ty đã quen nên ở đây cũng muốn thể hiện?”

Lê Phong không đáp lời, xem Phùng Viễn như không tồn tại đi vòng qua, tự mình ngồi xuống sô pha, thảnh thơi nhấc chân bắt chéo, cầm điều khiển từ xa chuyển kênh ti vi.

Mạnh Lộ được nuông chiều từ nhỏ sao chịu nổi loại uất ức này, Lê Phong ra vẻ cao cao tại thượng như vậy càng khiến cô bị kích thích. Thời điểm Mạnh Lộ đang chuẩn bị xông lên tranh luận với anh ta thì nghe thấy giọng nói ôn hòa truyền ra từ phòng bếp của Hạ Lưu.

“Đồ ăn đã hâm nóng xong rồi, chuẩn bị ăn cơm thôi.”

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu đặc biệt dịu dàng nhìn Lê Phong, sau đó lại trừng mắt: “Hôm nay lại quên rửa tay nữa sao?”

Nghĩ tới kí ức vui vẻ ngày hôm qua, nét mặt của Lê Phong hơi dịu xuống, ngoan ngoãn đi rửa tay.

Bầu không khí lúc bốn người cùng ngồi ăn cơm cực kỳ quái dị. Hạ Lưu biết rõ mối quan hệ giữa bọ họ nên thường nói chuyện để xoa dịu bầu không khí này.

Cũng may tay nghề của Hạ Lưu không tồi, ba người kia dù thường ăn mĩ vị nhưng cũng không ăn được như thức ăn ở đây. Cuối cùng cũng không xuất hiện cảnh tượng khôi hài đập chén ném bát.

Lúc đưa Mạnh Lộ và Phùng Viễn ra cửa, Hạ Lưu thấy cô ấy nhìn Lê Phong ngồi trên sô pha quay lưng về phía bọn họ xem ti vi liền tỏ vẻ muốn nói lại thôi.

“Làm sao vậy?”

“Anh ta không phải người tốt, Hạ Lưu à, cô nên suy nghĩ lại đi.”

Thấy Mạnh Lộ ra vẻ ghét bỏ, Hạ Lưu nhướng mày nhìn Phùng Viễn, ám chỉ: “Cô ấy, cũng phải nhìn lại đi, người ta ở ngay trước mắt mà không thèm để ý.”

“Cô nói linh tinh cái gì vậy, tôi và A Viễn là bạn tốt! Bạn tốt!”

Trong nháy mắt đó, vẻ mặt Phùng Viễn có chút ảm đạm.

Hạ Lưu cũng không lại vạch trần, cười cười tạm biệt hai người Mạnh Lộ.

“Lê tổng, anh có muốn ăn táo không?”

https://thuviensach.vn

Trở lại sô pha, Hạ Lưu quơ quơ quả táo đỏ rực trong tay nhìn Lê Phong, thấy hắn có vẻ không từ chối liền bắt đầu gọt vỏ.

Âm thanh tivi quá nhỏ, hai người cũng không nói chuyện cho nên trong phòng lại trở nên cực kỳ yên tĩnh.

“Xin lỗi.” Cô đột nhiên lên tiếng, phá vỡ sự yên tĩnh này.

“Tôi không biết bạn trai của Mạnh Lộ là Phùng Viễn, tôi chỉ là… chỉ là muốn giới thiệu bạn của tôi với anh thôi.”

Thanh âm của cô càng ngày càng thấp, khi ngẩng đầu, trong mắt ngập tràn áy náy.

“Không sao.” Lê Phong hơi mím môi, nhìn thoáng qua cô rồi lại tiếp tục xem tivi.

Một lúc sau.

Lê Phong đột nhiên mở miệng: “Vết thương ở chân em?”

Ánh mắt vẫn đang nhìn vào tivi, chỉ là âm thanh khi nói ra câu hỏi này có chút mất tự nhiên.

“Còn hơi đau, nhưng cũng sắp khỏi rồi.”

Hạ Lưu cẩn thận cắt táo thành từng miếng nhỏ, xếp vào trong đĩa, đưa tới trước mặt Lê Phong.

Hắn cúi đầu nhìn miếng táo một hồi lâu nhưng vẫn không động.

Tựa hồ nhớ tới điều gì, Hạ Lưu thở nhẹ một tiếng, lấy que tăm bên cạnh ra, cắm vào miếng táo rồi đưa tới trước mặt Lê Phong.

Lê Phong ngẩn ra, nhìn cô.

https://thuviensach.vn

Trong đôi mắt kia chỉ có ý cười ôn hòa giống như hồ nước trong suốt.

Phút chốc này lại giống như vĩnh hằng.

[Chúc mừng cô đạt được 15 điểm độ hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 75]

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (5)

Hạ Lưu tới thế giới này đã được 3 tháng, từ buổi tối hôm đó cô xoát độ hảo cảm đạt tới 75 xong, vị tổng giám đốc lạnh lùng kia tuyệt nhiên không chịu bố thí cho cô thêm chút hảo cảm nào nữa.

Hạ Lưu cũng không lo lắng, mỗi ngày vẫn công tác như bình thường, cũng thường nhắn tin cho Lê Phong nhắc nhở hắn mặc thêm áo ấm, hoặc khi hắn tăng ca thì mang đồ ăn khuya tới. Hạ Lưu không cho rằng những việc này đều là vô ích, cô chỉ đang chờ cơ hội để hạ gục tổng giám đốc đại nhân.

“Lê tổng, vừa rồi chủ tịch gọi điện thoại tới…”

Còn chưa nói xong, Hạ Lưu nhìn thấy ánh mắt càng ngày càng lạnh lẽo của Lê Phong liền lập tức im lặng, lo lắng nhìn anh ta.

Thật không uổng phí công sức mấy tháng này cô bỏ ra, nhìn thấy khuôn mặt lo lắng của Hạ Lưu, sắc mặt Lê Phong cũng dịu xuống, nhưng giọng nói vẫn khó nén sự tức giận:“Ông ta còn nói gì nữa?”

Nhìn thấy ánh mắt của Lê Phong, Hạ Lưu thấp giọng nói: “Lê tổng, hôm nay là sinh nhật của chủ tịch, chủ tịch muốn anh tới tham gia buổi tiệc tối nay.”

Sinh nhật…

Trong đầu hiện lên một đoạn kí ức, Lê Phong cắn môi, trong phòng bỗng nhiên trở nên im lặng một cách đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Qua một lúc lâu, Lê Phong mới bình tĩnh nói: “Tôi không sao, em trở về chỗ tiếp tục làm việc đi.”

Mãi cho tới khi tan tầm, mọi người trong công ty đều đã về hết, Hạ Lưu vẫn như cũ ngồi tại bàn làm việc.

Bởi vì, người kia vẫn còn chưa rời khỏi phòng.

Lê Phong vẫn đang xem tài liệu, thậm chí một vài báo cáo nhỏ không cần thiết cũng bị hắn lôi ra xem. Thông qua một phần bức tường phòng làm bằng thủy tinh Hạ Lưu cứ như vậy nhìn anh ta, mặt tường bao phủ bởi lớp kính trong suốt hướng ra thế giới bên ngoài, từ trong văn phòng nhìn ra, từng ngọn đèn cũng đã bắt đầu vụt tắt, thế nhưng trời đêm thành phố lại không mang đến cho người ta cảm giác yên tĩnh. Suốt đêm, đều là náo nhiệt.

Ngoại trừ anh ta.

Lê Phong ngồi quay lưng về phía mặt tường thủy tinh, cảnh sắc bên ngoài không những không thể khiến bóng dáng ấy vui vẻ, ngược lại càng tăng thêm sự cô độc của người đó.

Đêm đã khuya, thế nhưng hắn vẫn chăm chú xem báo cáo. Di động đã tắt nguồn từ lâu, dây điện thoại trong văn phòng cũng bị rút ra, làm như thế mới khiến Lê Phong an tâm, ít nhất… cũng không có ai sẽ lại quấy rầy hắn.

Chỉ là vừa mới nghĩ như vậy, một bàn tay trắng nõn đã rất nhanh lấy đi tài liệu trong tay hắn. Chưa đợi hắn lấy lại tinh thần, chủ nhân của bàn tay đó lại vô cùng dứt khoát nắm lấy tay hắn, mạnh mẽ lôi kéo hắn rời khỏi văn phòng.

Thế nhưng lại là thư kí Hạ luôn - cô gái bình thường hắn nói gì nghe đấy. Tuy rằng Lê Phong không quen Hạ Lưu bỗng nhiên trở nên cường thế,

https://thuviensach.vn

nhưng do có hảo cảm với cô, vì thế Lê Phong cũng không quá mức phản đối hành động này.

Dọc theo đường đi, Lê Phong không nói chuyện, khó có dịp lại ngoan ngoãn đi sau Hạ Lưu ra khỏi công ty.

“Ăn cháo được không?” Tới gần một nhà ăn gần công ty, Hạ Lưu hỏi, giống như vốn đã hẹn với Lê Phong cùng đi ăn khuya.

“Mất vệ sinh.” Thái độ Lê Phong thật xấu, đúng là giọng điệu của nhà tư bản khinh thường cuộc sống của dân chúng bình thường. Hạ Lưu cũng không tức giận, lại đưa Lê Phong đến vài chỗ, thế nhưng người kia hoặc không nói gì tỏ ra ghét bỏ, hoặc tích chữ như vàng thốt ra hai chữ “Không được”.

Rõ ràng là một vị tổng giám đốc đại nhân lạnh lùng như vậy...Thế mà tối nay lại tùy hứng như một đứa trẻ.

“Như vậy mãi cũng không được, hay anh nói cho tôi biết anh thích ăn gì, tôi đi mua?” Hạ Lưu đau đầu nhìn Lê Phong, nhưng cũng không tức giận mà kiên nhẫn hỏi anh ta.

Lê Phong nhìn Hạ Lưu một hồi lâu mới nói ra tên một loại món ăn.

“Mì trứng.”

Bởi vì Lê Phong muốn ăn mì trứng. Nên Hạ Lưu suy nghĩ một hồi liền dẫn Lê Phong trở về nhà mình .

Sau khi vào cửa, Lê Phong giống như trở về nhà của mình, quen cửa quen chỗ đi đến sô pha, dùng tư thế thoải mái ngồi xuống chờ Hạ Lưu nấu bữa tối cho hắn.

https://thuviensach.vn

“Cho dù tâm trạng không vui, cũng không nên lấy sức khỏe ra đùa chứ.” Hạ Lưu vừa lấy trứng trong tủ lạnh, vừa trách móc: “Vốn đã bị đau dạ dày, lại tiếp tục như vậy làm sao khỏe được.” Ở chung thời gian lâu như vậy khiến hai người sau khi hết việc đã xem nhau như bạn bè bình thường mà nói chuyện.

Tựa như không nghe thấy lời của Hạ Lưu, Lê Phong vẫn thản nhiên xem tivi không hề ngẩng đầu lên, cũng không có ý định trả lời.

Hạ Lưu thấy vậy nhưng cũng không thể trách, cầm trứng gà vào phòng bếp vắt đầu nấu mì. Đợi đến lúc cô nấu mì xong mang lên phòng khách mới phát hiện Lê Phong đã ngủ trên sô pha từ lúc nào.

Hạ Lưu buông bát, ngồi bên cạnh hắn. Nhưng khi nhìn thấy lông mi hắn hơi rung rung thì cô biết hắn đã tỉnh.

Cô nhỏ giọng thở dài, vừa như đau lòng lại vừa như oán giận nói: “Đồ ngốc.”

Trên bàn, mùi hương của mì và trứng hòa quyện cùng một chỗ còn kèm theo hương thơm tươi mát của đóa kim cương bách hợp tạo thành hỗn hợp khiến lòng người an tâm. Còn có một mùi hương nữa…

Cô cúi đầu, đặt một nụ hôn nhẹ lên môi Lê Phong, vừa chạm vào đã lập tức rời đi, mái tóc mềm nhẹ lành lạnh kia khẽ lướt qua cánh mũi, mùi hương thanh thuần trên mái tóc của cô vẫn lưu lại, chạm tới đáy lòng hắn.

Chiếm được tiện nghi của tổng giám đốc đại nhân, Hạ Lưu thỏa mãn liếm môi, thiếu chút nữa còn định huýt sáo ăn mừng.

“Cô gái, liêm sỉ! Mau nhặt liêm sỉ rơi đầy đất của cô lên!”

Đối với hệ thống quân thì không cần dùng thái độ dịu dàng săn sóc như đối với mục tiêu thu phục, vì thế, Hạ Lưu cười lớn nói: “Khi tôi theo

https://thuviensach.vn

lão, liêm sỉ cũng theo đó mà biến mất từ nhiều năm trước rồi, chẳng nhớ nó trông như thế nào nữa.”

Thành công đánh bại hệ thống quân, Hạ Lưu thỏa mãn ngồi bên cạnh bàn, chờ mĩ nam đang ngủ tỉnh lại.

Lê Phong bị Hạ Lưu hôn trộm, kìm nén một lúc lâu mới “tỉnh lại”, sau khi tỉnh vẫn mang dáng vẻ cao lãnh không chút thay đổi, chỉ là lúc này vô luận thế nào cũng không chịu nhìn thẳng vào mắt Hạ Lưu.

“Mau ăn đi, trông anh ngủ ngon như vậy nên tôi không nỡ đánh thức, nếu lại không ăn nhanh sẽ mất ngon.” Hạ Lưu vô cùng tự nhiên đưa đũa cho Lê Phong rồi lại vội vàng vào phòng lấy ra mấy gói thuốc: “Đợi sau khi ăn xong nhớ uống thuốc đau dạ dày, tôi đi lấy nước cho anh.”

Hết thảy đều giống như bình thường, chỉ có điều, lúc này Lê Phong lại cảm thấy hoàn toàn khác, nụ hôn trộm kia như đang nhắc nhở hắn vì sao người kia đối với hắn thật tốt. Không phải bởi vì hắn là cấp trên, cô là cấp dưới, mà là bởi vì…

Hắn nhìn đồng hồ, đã qua 12 giờ. Cúi đầu ăn bát mì đã hơi nguội, bên tai lại truyền đến thanh âm của cô, nhẹ nhàng nhưng đủ nghe rõ.

“Chúc mừng sinh nhật.”

Hắn ngẩng đầu nhìn cô, ánh mắt vẫn bình tĩnh như cũ, nhưng bên trong lại ẩn chứa cảm xúc nào đó.

“Đây là quà tặng, vốn tôi định ngày mai đến công ty…ừm… tặng anh.” Cô nhẹ nhàng đem món quà được bao bọc cẩn thận đến trước mặt hắn, ngượng ngùng cúi đầu. “Chỉ là món quà bình thường… ừm… mong anh không chê.”

https://thuviensach.vn

Lê Phong cầm món quà, cũng không nói gì, chỉ dùng ánh mắt ý hỏi Hạ Lưu mình có thể bóc ra xem không.

“Ừ”

Bóc lớp giấy gói đẹp đẽ ra, một đóa hoa cầu bình thường xuất hiện.

“Đây là đóa hoa cầu kim cương bách hợp. Thực ra, lúc trước thu dọn bàn làm việc của anh tôi có thấy bức ảnh chụp một người phụ nữ ôm đóa kim cương bách hợp. Tôi đoán anh rất thích loại hoa này, đúng lúc tôi có loại hoa cầu này…”

Cho nên lúc trước cô mới đưa cho hắn loại hoa này, cho nên cô thường cắm loại hoa này trên bàn làm việc của hắn.

“Đây là loại hoa mẹ tôi thích, người phụ nữ cô nhìn thấy trong bức ảnh là mẹ tôi.” Hắn buông đũa xuống, ánh mắt thản nhiên nhìn Hạ Lưu.

“Lúc tôi còn nhỏ, cha tôi…mang theo người phụ nữ bên ngoài kia về nhà ở. Vốn sức khỏe của mẹ tôi không tốt, sau khi chịu kích thích này, liền sớm qua đời.”

“Hôm đó là sinh nhật cha tôi, buổi tối ông ta ở dưới nhà chúc mừng sinh nhật với người phụ nữ kia. Tôi cùng mẹ ở trên tầng, tôi ở bên cạnh mẹ, chờ qua 0 giờ để đón sinh nhật cùng tôi, tôi còn cố ý mua bánh ngọt cất đi chuẩn bị ăn với bà, bà cũng đồng ý với tôi, sáng hôm sau sẽ dậy sớm làm mì trường thọ cho tôi.”

Lê Phong cúi đầu nhìn bát mì trước mặt, hơi nhíu mi, không biết có phải là đang nhớ tới mẹ đã đồng ý làm mì cho mình hay không.

“Chỉ là chưa đợi tới sinh nhật tôi, bà đã rời đi rồi.”

Ngày hôm qua là sinh nhật của cha hắn, cũng là ngày giỗ của mẹ hắn.

https://thuviensach.vn

Mẹ chưa ăn bánh ngọt, cũng chưa thổi nến với hắn, ngay cả lời hứa làm mì trường thọ cũng không thể thực hiện, thậm chí một câu sinh nhật vui vẻ cuối cùng….

Bà ấy cũng đều chưa nói với hắn.

Một cậu thiếu niên nho nhỏ, nắm chặt bàn tay của người mẹ đã mất, không chịu buông.

Thật khó tưởng tượng một người luôn ít nói như hắn lại có lúc nói ra nhiều như vậy, Hạ Lưu đi qua, đứng trước mặt hắn, ánh mắt hơi đỏ lên.

“Không sao. Ngày mai chúng ta sẽ đi mua bánh kem, tôi sẽ thổi nến với anh, sáng mai tôi sẽ làm mì trường thọ cho anh, còn nữa… hàng năm tôi sẽ nói với anh sinh nhật vui vẻ.”

Giọng nói của cô run run, một dòng chất lỏng ấm áp chảy xuống, rơi xuống trên tay hắn.

Cô khóc, hắn cũng không khóc, vì sao cô lại khóc?

Khuôn mặt Lê Phong không chút thay đổi nhìn cô, thản nhiên hỏi: “Em khóc cái gì?”

“Biết anh rất sĩ diện, tôi khóc hộ anh.”

Hiếm khi bị cô giễu cợt, hắn cũng không có cảm giác thẹn quá hóa giận, thậm chí ngay cả áp lực cùng đau khổ vừa rồi cũng trôi đi theo nước mắt của cô.

Lưu lại, đều là hạnh phúc yên bình.

“Nước mắt là biểu hiện của yếu đuối.” Hắn ngưng lại một lúc, cuối cùng vẫn đưa khăn tay ra, nhét vào lòng bàn tay Hạ Lưu: “Lau.”

https://thuviensach.vn

“Xin lỗi, Lê tổng…”

Lê Phong khẽ thở dài, nhưng một bên khóe môi lại khẽ nhếch, lộ ra một nụ cười.

Cho dù là người dũng cảm vĩ đại nhất thì cũng có lúc cần ấm áp.

Huống hồ, hắn cũng chỉ là người bình thường, sẽ vì những thương tổn cùng kí ức này mà đau khổ, cũng sẽ bởi vì những ấm áp nho nhỏ này mà cảm động.

Càng là người lạnh như băng, càng có một trái tim khao khát ấm áp.

[Chúc mừng cô đạt được 20 điểm độ hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 95.]

_____Tiểu kịch trường vô trách nhiệm (ngoài chính văn)_____

“Thư kí Hạ, em thích tôi?”

Lê Phong ngẩng đầu nhìn Hạ Lưu, đột nhiên hỏi.

“Tôi…Tôi không có….”

“Không có? Vậy, thư kí Hạ, vì sao em hôn trộm tôi?”

Trong nháy mắt, Lê Phong ngồi trong nhà trọ đơn sơ nhưng lại giống như đế vương ngồi trên vương tọa, khí chất của tổng giám đốc toàn bộ bộc phát.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (6)

Lê Phong đã từng mơ một giấc mơ.

Trong bóng tối vô tận, hắn cứng ngắc cuộn mình nằm trên đống lá khô ẩm thấp, cả người run rẩy. Vô luận như thế nào cũng không thể mở mắt ra được, ánh sáng lúc sáng lúc tối chiếu vào khe mắt khiến cho Lê Phong không thể hoàn toàn chìm trong giấc ngủ.

Rất lạnh…

Tất cả cảm giác bây giờ của hắn đều chỉ có một chữ "lạnh".

Rõ ràng biết tất cả chỉ là giấc mộng nhưng lại không có cách nào tỉnh lại, điều này làm cho Lê Phong cảm giác rất ngột ngạt

Mãi cho đến khi âm thanh kia vang lên một lần lại một lần gọi hắn khôi phục lại ý thức.

Mí mắt khẽ run. Sau một chút thân thể lại bị nâng lên, một dòng nước ấm ấm vừa phải chảy vào khoang miệng, sự đau đớn ở cổ họng lập tức tiêu giảm.

Cố gắng mở mắt, nhìn mọi vật đều rất mơ hồ, ngay cả người trước mắt thấy trước mắt cũng không thấy rõ .

"Còn muốn uống nước?" Một giọng nói dịu dàng vang lên, Lê Phong lắc đầu, rốt cuộc cũng thấy rõ khuôn mặt người đã chăm sóc hắn.

https://thuviensach.vn

“Mọi chuyện ở công ty anh không cần lo lắng, tôi đã dùng danh nghĩa của anh làm việc với mấy người kia rồi, cũng đã liên lạc với nhà đầu tư ở bên Mỹ, nguy cơ tiền vốn lần này đã được giải quyết.” Hạ Lưu thả chậm thanh âm, bàn tay lành lạnh sờ lên trán Lê Phong, hiếm hoi nở nụ cười thoải mái.

”Đừng có lần sau, nếu anh còn như vậy…tôi rất sợ..” Giọng nói Hạ Lưu đột nhiên trở nên nghẹn ngào.

Ý thức của Lê Phong cũng dần thanh tỉnh. Hắn nghĩ tới đầu tháng trước, Phùng Viễn cùng các xí nghiệp liên thủ chiếm trước phân ngạch trên thị trường, ý đồ chèn ép xí nghiệp Lê thị.

Đã vậy kế hoạch trong nội bộ Lê thị còn nhiều lần bị rò rỉ, trên dưới công ty đều khốn đốn, nguy cơ thiếu hụt tài chính xuất hiện trùng trùng.

Lê Phong thân là tổng giám đốc Lê thị đương nhiên phải chịu áp lực lớn nhất. Hai ngày hai đêm hắn không ngừng tự mình gắng gượng chạy tới chạy lui liên hệ với các công ty đầu tư, cứ như vậy đến tối hôm qua, hắn ruốc cuộc cũng kiệt sức té xỉu.

“Vất vả cho em rồi.” Lê Phong có chút mệt mỏi nhíu mày, Hạ lưu hiểu rõ đi tới xoa xoa huyệt thái dương cho hắn, nghe xong cô liền phủ nhận nói: ”Không, toàn bộ đều là công lao của anh.”

Cũng không phải Hạ Lưu khiêm tốn mà chuyện đó thật sự là như vậy.

Từ khi Lê Phong nhận chức tổng giám đốc tới giờ mà nói thì hắn làm tương đối tốt.

Ở trong hoàn cảnh bị các xí nghiệp khác chèn ép như vậy mà Lê Phong vẫn có thể chèo lái công ty hoàn mỹ thoát ra được, hơn nữa ở phút cuối cùng còn có thể mạnh mẽ phản lại một kích.

https://thuviensach.vn

Còn Phùng Viễn sau này có đau khổ thế nào hơn nữa thì cũng không đến nỗi hắc hóa đâu nhỉ?

Bởi vì có Hạ Lưu thỉnh thoảng nói vài câu ám chỉ, khiến Phùng Viễn không còn chần chờ mà nhanh chóng theo đuổi Mạnh Lộ, thuận lợi ôm được mỹ nhân về nhà.

”Anh là người lãnh đạo tài giỏi, Lê thị hơn bảy trăm người, tất cả đều phải dựa vào anh hết đấy.” Hạ Lưu chầm chậm nói.

Tựa như không quan tâm, lại tựa như có ý.

Đây cũng không phải lần đầu cô nhắc nhở Lê Phong, mà hết lần này đến lần khác nhắc nhở hắn phải có trách nhiệm.

Bởi vì Hạ Lưu sợ Lê Phong đột nhiên chập mạch nổi hứng mà làm ra những việc ngoài dự tính, ví dụ như… đi vùng núi dạy học chẳng hạn!

”Hạ thư ký, tài ăn nói của em càng ngày càng tốt.” Trên giường bệnh, Lê Phong ngẩng đầu nhìn cô, bởi vì thân thể suy yếu, vẻ mặt hắn có chút nhợt nhạt không còn vẻ lạnh lùng, trong giọng nói cũng thiếu đi vài phần khí thế tổng giám đốc.

”Tôi có làm cháo thịt, anh ăn đi.” Hạ Lưu không cho Lê Phong chút mặt mũi, tự nhiên lấy chén cháo từ hộp giữ ấm ra, ”Thật tốt quá, cháo vẫn còn nóng.”

” …. “

Lê Phong nhìn Hạ Lưu múc một muỗng cháo đưa đến bên miệng hắn, im lặng, tự mình lấy lại cái muỗng, không nhanh không chậm bắt đầu ăn.

”Quần áo của anh - tôi cũng cầm đến rồi. Anh ăn xong thì có thể đi tắm thay quần áo.” Hạ Lưu bị Lê Phong cự tuyệt đút đồ ăn dường cũng

https://thuviensach.vn

thành thói quen, cô lại đứng dậy lấy thuốc đưa đến trước mặt hắn.

”Ăn xong thì nhớ phải uống thuốc.“

Lê Phong cầm chén đặt sang một bên, lấy khăn lau miệng, mắt cũng không nhìn Hạ Lưu một cái, đứng dậy đi đến bàn máy tính bên cạnh giường.

”Hôm nay và ngày mai, ít nhất là hai ngày anh phải nghỉ ngơi cho thật tốt, không cần quan tâm đến công việc.“

Hạ Lưu trực tiếp rút dây máy tính, rất có dũng khí đối mặt Lê Phong.

Lê Phong nhàn nhạt liếc Hạ Lưu một cái, không nhanh không chậm nói: ”Hạ thư ký, lúc cô kí vào hợp đồng, tôi nhớ không lầm thì trong đó có ghi rõ giới hạn công tác của thư kí là gì đi?“

“Anh… là nghĩ tôi quản nhiều sao?” Hạ Lưu kinh ngạc nhìn hắn, biểu tình có chút bi thương.

Lê Phong đưa tầm mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, hai tay tùy ý vòng trước ngực, nhàn nhã ngồi.

“Vị trí mỗi người khác nhau nên trách nhiệm cũng không giống nhau, chỉ cần bản thân làm tốt vị trí của mình là được rồi. Những lời này … cô hiểu chứ? ”

Hạ Lưu cúi đầu, lên tiếng,“Vâng.”

“Thân là thư ký, cô tại sao phải làm những chuyện ngoài phạm vi công tác? Cô nghĩ rằng tôi sẽ hào phóng tăng lương cho cô?”

Tính tình của Lê Phong cũng không được tốt. Bình thường sẽ duy trì trạng thái băng sơn ít nói, thế nhưng nếu có một ngày tâm tình không tốt

https://thuviensach.vn

hoặc là …đến thời điểm kiêu ngạo lên, lời nói ra thật có thể khiến người khác gượng chết.

Giờ phút này, hắn cứ như vậy, đầu hơi nghiêng, lấy biểu tình cực kỳ lãnh ngạo nhìn Hạ Lưu, miệng nói ra những lời cực kỳ ác ý.

“Tôi không phải vì tăng lương.” Hạ Lưu ngồi xổm bên chân Lê Phong, nhìn thẳng vào hắn.

”Tôi chỉ là… không khống chế được muốn vì ngài làm một số chuyện.” Cô tựa như đang lẩm bẩm, nói chuyện không thể nghe rõ điều gì,” Tôi...”

Hắn nhìn cô, đôi mắt màu đen híp lại, lông mi khẽ chớp che đậy nội tâm mà hắn luôn khắc sâu trong lòng.

“Hạ thư ký!”

“Nếu bây giờ cô muốn làm việc này, nên ngồi trên một vị trí thích hợp.”

”Tôi nghĩ cô thật thích hợp trở thành Hạ bảo mẫu. ”Lê Phong nhàn nhạt mở miệng, lại khiến cho người ta vô lực đỡ trán vì một câu nói.

Không chờ Hạ Lưu trả lời, hắn nói tiếp: ”À...Không được! Cô là người có học vấn cao, làm bảo mẫu có như điểm nhân tài không được trọng dụng rồi.”

Nhướng mi một cái, giọng nói Lê Phong không chút phập phồng:

”Ừm, tôi nghĩ cô làm Lê phu nhân là hợp nhất.”

Hạ Lưu bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Lê Phong , trầm mặc hồi lâu, khóe môi nhịn không được khẽ giơ lên, sau lại ngày càng mở rộng , rốt cục không chút nào che giấu sung sướng mà bật cười.

https://thuviensach.vn

”Ngài là… đang tỏ tình sao?

Đối với cách nói này, hắn không chút lưu tình lựa chọn phủ nhận, bình tĩnh trả lời câu hỏi của Hạ Lưu:

”Không phải!”

Thoáng thấy Hạ Lưu cụp mắt xuống, hắn lúc này mới không chút hoang mang bổ sung một câu:”Đây là cầu hôn. ”

”Hạ thư ký! Em nguyện ý không?”

[Chúc mừng cô thu được 5 điểm hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 100.]

[Chúc mừng cô thành công thu phục nam chính tổng giám đốc Lê Phong! Nhiệm vụ có độ khó C, cộng thêm cô hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh là tác hợp nữ chính và nam phụ, hoàn thành độ 120%.]

Bên tai Hạ Lưu vang lên tiếng pháo nổ chúc mừng, hệ thống quân sung sướng thông báo tin tức nhiệm vụ thu phục đã hoàn thành.

Hạ Lưu cũng không có lập tức lựa chọn rời đi, tuy rằng đến lúc đó nguyên bản nữ phụ sẽ tiếp tục cùng nam chính happy ending nhưng vì hoàn thành cao hơn dự tính, Hạ Lưu còn tính toán làm một ít chuyện.

Ba năm sau.

”Theo thông tin mà phóng viên điều tra, hiện tại tổng giám đốc Lê thị đã lấy danh nghĩa cá nhân quyên góp cho trẻ em thất học những bảy mươi triệu nhân dân tệ, đầu tư xây dựng 119 trường tiểu học Hy Vọng tại các vùng núi nghèo khó, quả thật là cống hiến lớn vì sự nghiệp giáo dục. ”

“…. ”

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu ngồi dựa trên ghế sô pha, cúi đầu khẽ mỉm cười, dịu dàng xoa bụng của mình.

”Đứa nhỏ này thật ngoan ngoan, không khiến em phải chịu tội.” Lê Phong nhìn động tác của Hạ Lưu, thản nhiên nói, vẻ mặt không tự chủ được mà dịu xuống.

”Em hơi mệt, anh qua đây ngồi một chút được không?” Hạ Lưu hướng Lê Phong vẫy vẫy tay, người sau cũng không nói gì thêm, bỏ xuống báo biểu, trực tiếp ngồi cạnh Hạ Lưu.

“Cho em dựa vào một lúc, rất buồn ngủ.”

”Sao không về phòng rồi ngủ?”

”Em thích như vậy.” Hạ Lưu điều chỉnh tư thế một chút, cẩn thận nằm xuống, nhẹ nhàng gối đầu lên đùi Lê Phong.

Lê Phong không hề cử động, chỉ dịu dàng đặt tay lên bụng cô, cùng cô mười ngón tay giao nhau, nắm thật chặt, rồi cứ duy trì tư thế đó.

“Gặp lại sau, Lê tổng.” Hạ lưu nhẹ nhàng nói, âm thanh phảng phất như một làn gió thổi qua.

[Rời khỏi thế giới tổng giám đốc đại nhân yêu tôi? Yes or No]

[Yes!]

[Chúc mừng cô đã rời khỏi thế giới tổng giám đốc, hoàn thành nhiệm vụ độ 200%.]

Ý thức Hạ Lưu lập tức rời khỏi thân thể này, vầng sáng quen thuộc liền xuất hiện.

Cô không quay đầu, từ từ đi vào vầng sáng.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (1)

“Bởi vì Liễu Mộc Lâm lấy cái chết ra uy hiếp, Phong Húc bất đắc dĩ đành phải bỏ qua không tiêu diệt Thiên Hành. Cứ thế lưu lại mối họa.”

“Liễu Mộc Lâm không thích cuộc sống trong cung, Phong Húc liền giao lại Vương quyền cho thái tử Phong Yến, sau đó cùng nàng mai danh ẩn tích, du sơn ngoạn thủy. Nhưng chẳng may lại bị người trong võ lâm sát hại.”

“Phong Yến mới nhận Vương quyền, lòng thần bất ổn, Thiên Hành nhân cơ hội cấu kết cả ba nước còn lại tiêu diệt Đại Diệp, Đại Diệp đại bại trở thành thuộc địa của nước Thiên Hành. Thi thể của Phong Yến bị treo ở cổng thành 10 ngày thị chúng.”

“Thiên Hành tàn sát hàng loạt trong vòng ba ngày, giết chết mười sáu vạn dân chúng vô tội trong thành Đại Diệp.”

“Bad end.”

Hạ Lưu miễn cưỡng ngáp một cái, khẽ mỉm cười: ”Lão thật chiếu cố tôi, tùy tiện giao cho một nhiệm vụ khó khăn!”

Hệ thống quân đánh Thái cực không chịu đáp lời, lại nhanh chóng biến ra một luồng sáng dẫn đến nhiệm vụ khó khăn cấp độ S kia.

Hạ Lưu cũng không nói gì nữa, trực tiếp tiến vào luồng sáng, trong nháy mắt, cảnh tượng hoàn toàn biến hoá.

https://thuviensach.vn

Thời tiết tháng ba có chút rét lạnh, trong hoàng cung Đại Diệp lại có vài cây Hồng Hạnh nở sớm, nhìn như bị những nét son vẽ loạn nên, tăng thêm vài phần ấm áp.

“Nương nương, trời hôm nay gió lớn, vẫn nên sớm trở về.” Tỳ nữ đứng sau lưng nàng lên tiếng khuyên nhủ, nàng im lặng như không nghe thấy, vẫn đứng ở dưới tán cây Hồng Hạnh không có ý định bước đi.

“Ngài nên nghe lời khuyên của Hoạ Ảnh, nếu lỡ bị bệnh…”

Hạ Lưu lúc này mới dời ánh mắt nhìn về phía Hoạ Ảnh, đôi môi diễm lệ cong lên, không giống vừa rồi thanh lãnh lạnh lùng, nàng bây giờ phá lệ cười đến diêm dúa lẳng lơ:

“À? Nếu bị bệnh thì thế nào?”

Giọng nói vẫn bình thường nhưng lại ẩn chứa vài phần lãnh ý. Họa Ảnh cúi đầu, không dám nhìn thẳng vào vị nương nương mới nhập cung chỉ ba tháng mà đã được phong làm Lương viện*này.

*Lương viện: hàng lục phẩm trong cấp bậc hậu cung thời xưa.

“Nếu ta bị bệnh, trong cung cùng lắm chỉ thiếu đi một người rãnh rỗi không được chú ý mà thôi.” Hạ Lưu vừa nói vừa cười khanh khách, mi mắt đều là vẻ phong lưu mị ý, nhưng sâu trong đôi mắt lại cất giấu nỗi cô đơn.

Từ xa xa lẳng lặng nhìn người kia, nàng cười nhạt xoay người rời đi.

Thời tiết ba tháng trước chỉ có thể miêu tả bằng chữ “rét lạnh”, ở Di Hồng viện Hạ cô nương lấy một khúc Lục Yêu, vũ điệu diễm lệ áp đảo tất cả cơ vũ, hơn nữa sau đó liền được một công tử thần bí dùng ba nghìn lượng vàng kim mua về.

https://thuviensach.vn

Ai ngờ rằng vị thiếu niên công tử vung tiền như rác lại là thái tử của Đại Diệp - Phong Yến.

Năm ấy tiên đế mất sớm, trong cung lúc bấy giờ đều lo lắng thái tử mới đến tuổi 15 làm sao có thể đứng vững chân tại triều đình, sợ chư thần không phục mà gây bất lợi, Thái hậu liền ủy quyền cho Tam vương gia Phong Húc làm Nhiếp chính vương, chuyên xử lý những việc hệ trọng. Còn thái tử về sau đến tuổi cập quan sẽ tổ chức đại điển đăng cơ.

Phong Húc làm Nhiếp chính vương liền làm đã bảy năm, thái tử đã sớm trưởng thành, nhưng Phong Húc lại chậm chạp không giao lại vương quyền, mà thái tử Phong Yến dường như cũng không có ý định tiếp nhận, chỉ suốt ngày uống rượu ngắm hoa, không thì …đi vơ vét mỹ nhân khắp nơi.

Đương kim thái tử trầm mê nữ sắc đã không còn là chuyện mới mẻ gì.

Nhưng việc trực tiếp lập một nữ tử thanh lâu làm Lương viện vẫn khiến cho quần thần kinh hãi, triều đình nổi lên một phen sóng gió.

Mà nhiêm vụ lần này, Hạ Lưu nhập vai vào vị cô nương xuất thân thanh lâu - chính là Hạ lương viện.

Sau khi đi vào hoa viên, Hạ Lưu tùy ý thả bước chậm, sau lưng Họa Ảnh không xa không gần bước theo.

Liếc mắt đến chỗ cách đó không xa chợt thấy một bóng dáng xanh nhạt, ánh mắt nàng sáng ngời, làm như vô tình đi đến đình viện.

Mặt hồ khẽ dậy sóng, vài chú cá chép nghịch ngợm vẫy vẫy đuôi tung tăng đùa giỡn, đứng trong đình là một nữ tử vẻ mặt lạnh nhạt cúi đầu nhìn đàn cá đang bơi lội, trên người mặc y phục màu trắng không hợp với điều lệ trong cung.

https://thuviensach.vn

Đứng phía sau nàng là vị nam tử vận thường phục màu xanh lam, tóc đen cột cao, dáng người cao lớn vững trãi, chỉ cần hắn đứng yên ở đấy thì không ai có thể đời mắt được.

Hắn cũng thấy Hạ Lưu, cả hai đối diện trong chớp mắt, nàng cắn cắn môi, trong mắt hiện lên tia bất an.

Họa Ảnh đứng sau lưng vội vàng tiến lên nhẹ giọng nhắc nhở : "Nương nương, đó là Nhiếp chính vương."

Trong nháy mắt, trên mặt Hạ Lưu liền treo vẻ cười như không cười đi thẳng vào trong đình, gập người hành lễ: "Gặp qua Nhiếp chính vương."

Lại nghiêng người hướng bạch y nữ tử hành lễ: "Gặp qua thái tử phi."

Hạ Lưu rũ mắt, tin tức về thế giới này liền hiện lên trong đầu.

Bạch y nữ tử này chính là nữ chính thái tử phi Liễu Mộc Lâm, cũng là trưởng công chúa Thiên Hành quốc vì hòa thân mới đến Đại Diệp.

Đáng tiếc nam chính không phải là thái tử mà là Nhiếp chính vương, cũng chính là tam thúc Phong Húc của Phong Yến.

Ánh mắt Phong Húc dịu dàng, khoát tay ý bảo Hạ Lưu đứng dậy, giọng nói hắn trong trẻo như nước chảy mang theo một chút ấm áp truyền ra.

"Ngươi là Hạ lương viện thái tử mới sắc phong?"

Hạ Lưu ngẩng đầu xác nhận, nhướng mi nhìn hắn.

Phong Húc có vẻ mặt ôn hòa, môi mỏng hơi nhếch, mi dày khẽ rũ như cánh bướm tạo một tầng bóng râm. Trường bào xanh nhạt điểm vài đóa lưu vân (mây) màu bạc, làm cho ngũ quan vốn ôn hòa lại càng trong trẻo.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu bỗng cười duyên, hai má trắng nõn hiện lên một tầng mây đỏ (đỏ mặt ý): “Thật không ngờ Nhiếp chính vương cũng quan tâm đến những chuyện nhỏ nhặt này. Ngài quả thật là một tam thúc tốt.”

Phong Húc tựa hồ như không nghe ra ý tứ trào phúng (châm biếm) trong lời Hạ Lưu, cười nói: “Chuyện của thái tử, ta tự nhiên sẽ quan tâm.”

Đồng tử khẽ chuyển, nhìn đến bộ dạng không quan tâm của Liễu Mộc Lâm, Hạ Lưu không nhanh không chậm hỏi: “Chẳng lẽ đến cả phi tử của thái tử ngài cũng muốn quan tâm?”

Phong Húc vân đạm phong khinh như cũ cười nhẹ, hai tay chắp sau lưng, không nhìn Hạ Lưu nữa, cũng không có trả lời.

Họa Ảnh lo lắng nhìn Hạ Lưu. Biết Phong Húc không có phản ứng, Hạ Lưu thức thời hành lễ cáo từ.

Từ trong đình đi ra, vẻ mặt Hạ Lưu có chút hoảng hốt, chân hơi lảo đảo suýt nữa ngã xuống. Cũng may Họa Ảnh nhanh tay đỡ nàng đứng vững nên không có ở trước mặt hai người kia xấu mặt.

“Quay về Lưu Vân các.” Nàng cuối đầu nói nhỏ, cô đơn trong mắt càng sâu. Họa Ảnh đã quen nhìn trăm loại nữ nhân chua sót trong cung nhưng khi nhìn thấy vẫn không khỏi đau lòng.

Hạ lương viện vốn là nữ tử thanh lâu, sau khi vào cung liền có vô số tin đồn dị nghị, các trắc phi khác của thái tử cũng thường tìm đến nàng gây khó dễ. Cũng may là thái tử rất sủng ái Hạ lương viện nên nàng mới có thể không quá khổ sở mà sống qua ngày.

Nhưng bắt đầu từ tháng trước, công chúa Thiên Hành đến Đại diệp hòa thân làm thái tử phi thì mọi chuyện đều thay đổi.

https://thuviensach.vn

Liễu Mộc Lâm cùng các phi tử trong cung đều không giống nhau, nàng thanh lãnh mà cao ngạo. Có lẽ chính vì khí chất đặc biệt ấy nên mới hấp dẫn được Phong Yến, từ sau khi nàng ta đến, Thái tử cũng không bước vào viện các phi tử khác nửa bước.

Đáng thương cho Hạ lương viện, một mỹ nhân phong hoa tuyệt đại(tài hoa, xinh đẹp), lại là người của Nhiếp chính vương dùng để mê hoặc Thái tử.

Đêm khuya, Họa Ảnh đi đến trước giường Hạ Lưu nhỏ giọng nói, sau khi chắc chắn nàng đã ngủ say rồi mới nhẹ đi ra ngoài, hướng cung thái tử mà đi.

“Theo dõi nhiều ngày nay nhưng vẫn chưa thấy Hạ lương viện có đặc biệt tiếp xúc với ai, cũng không làm ra hành động gì khả nghi.”

Họa Ảnh quỳ trên nền đất hồi báo hành vi của Hạ Lưu, sau lại bổ sung: “Hôm nay ở trong đình, Hạ lương viện chạm mặt nhiếp chính vương và thái tử phi.”

Lúc này, nam tử đang im lặng ngồi xa xa kia mới thấy hứng thú, ánh mắt nhìn xuống Họa Ảnh, chờ đợi nàng ta nói tiếp.

“Lúc đó nô tỳ luôn chú ý, vẻ mặt Hạ lương viện đích thực là không biết Nhiếp chính vương… nàng hình như đối với nhiếp chính vương có chút bất mãn, nhiều lần nói lời châm chọc ngài ấy.”

Phong Yến không cười cũng không nói, chuyên tâm thưởng thức khối ngọc đẹp trong tay.

Như thế xem ra, trước đó hắn ngược lại nghĩ nhiều. Nữ nhân như Hạ Lưu này, cũng chỉ được cái xinh đẹp mà không có đầu óc, đối với một người âm hiểm giả dối như Phong Húc, sẽ không ngu ngốc xếp một nằm vùng như vậy ở bên cạnh hắn.

https://thuviensach.vn

Bất quá… cẩn thận một chút vẫn là không sai.

Phong Yến nói: “Được rồi, ngươi trở về đi. Tiếp tục theo dõi xem nàng ta có hành động khả nghi nào không.”

“Vâng.”

Họa Ảnh lui ra, lặng lẽ trở về Lưu Vân các.

Nhìn cô gái trên giường vẫn như cũ ngủ say, Họa Ảnh mới thở phào nhẹ nhõm, nàng thay Hạ Lưu chỉnh lại góc chăn, sau đó cũng rời đi.

Chỉ là Họa Ảnh không biết được sau khi mình rời đi, Hạ Lưu liền mở mắt.

Đợi trong phòng đến tận đêm khuya, Hạ Lưu mới dùng chăn trên giường đắp thành hình người, rồi mới nhẹ bước rời khỏi Lưu Vân các.

Vòng qua ao sen và đình nghỉ mát, thuần thục tránh đi thị vệ, cuối cùng bước vào một viện bỏ hoang quen thuộc.

“Kẽo kẹt…” Cánh cửa cũ nát được kéo ra, cuốn theo thật nhiều bụi, Hạ Lưu đứng ở cửa, đôi mắt nhìn chằm chằm vào nam tử mặc y phục xanh nhạt ngồi trên đất kia.

“A Lưu, lại đây.” Hắn ngẩng đầu, nở nụ cười ôn hòa, vẫy vẫy tay bảo nàng đến, đôi mắt màu đen dưới ánh nến càng thêm sáng chói, rực rỡ.

Chính là Phong Húc.

“Vương gia…” Hạ Lưu nghe theo đi tới, hai chân khuỵu xuống, trực tiếp quỳ trước mặt hắn.

Phong Húc cũng không ngăn trở, chỉ mỉm cười nhìn nàng, tò mò hỏi: ”Vì sao phải quỳ?”

https://thuviensach.vn

“A Lưu vô năng, đến nay vẫn chưa biết được tính toán của thái tử.”

“Không vội, nếu hắn thực sự là kẻ tầm thường, cũng không có khả năng đến bây giờ vẫn chưa có động tĩnh.” Vẻ mặt Phong Húc vẫn vân đạm phong khinh, không chút thay đổi.

Tối nay hắn vẫn chưa buộc tóc, thác tóc đen dài tùy ý thả ở đầu vai, nổi bật dưới ánh trăng sáng, tựa hồ như muốn theo gió bay đi.

Hạ Lưu trong lòng giãy dụa, cuối cùng nhắm mắt lại không nhìn hắn nữa, thanh âm không nén được có chút run run.

“Còn có… hôm nay, A Lưu không nên lắm miệng.”

Phong Húc cười khẽ, ngón tay thon dài khẽ động, dáng vẻ ưu nhã đổ cốc rượu, đưa lên mũi khẽ ngửi.

“Ừm?”

Cổ họng hắn phát ra một cái âm tiết cùng thường ngày giống nhau, hoàn toàn không đoán ra hắn nghĩ cái gì.

“A Lưu chỉ đố kị, đố kị thái tử phi có thể cùng ngài…” Hạ Lưu nhịn xuống nước mắt, quật cười nhìn thẳng hắn.

Phong Húc dựa trên khung cửa sổ cũ kĩ, ngũ quan ôn hòa mang theo nụ cười, cũng không biết có hay không nghe Hạ Lưu nói, chuyển hướng ly rượu đến trước mặt Hạ Lưu, dịu dàng nói: “Nói mệt không? Ngươi uống thử một chén.”

Hạ Lưu tiếp nhận ly rượu, không có nửa phần chần chờ, một hơi uống cạn.

Rượu vừa vào miệng, bụng nàng mơ hồ có chút đau, âm thanh thông báo nàng bị trúng độc dược mãn tính của hệ thống quân đồng thời vang lên

https://thuviensach.vn

trong đầu.

Miệng thì nói cười, cuối cùng bạn cho nàng một ly rượu độc đâm thủng ruột!

“Ngoan.”

Phong Húc đứng dậy, đi tới trước người Hạ Lưu, bàn tay dịu dàng xoa đầu nàng, “A Lưu, đừng sợ.”

Giống như bảy năm trước hắn vô tình phát hiện nàng trong đám khất cái, lúc đó hắn cũng rất dịu dàng xoa tóc nàng, nói cho nàng biết không phải sợ.

Có điều, cho dù Hạ Lưu là do Phong Húc đích thân dạy dỗ, nàng cũng không khiến hắn tin tưởng được, chỉ khi xem nàng uống xong rượu độc thì mới có thể an tâm.

[Chúc mừng cô thu được 1 điểm hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 25.]

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (2)

Đêm lạnh như nước, tinh quang mờ ảo.

Cầm cây gạt gạt đầu ngọn nến, ánh lửa lóe lên vài cái, cả căn phòng liền sáng ngời thêm một chút.

Dù đã vào đêm, nhưng Hạ Lưu vẫn ngồi trước gương tinh tế tô vẽ, khuôn mặt vốn trong trẻo lạnh lùng, lại được nàng làm thành thật yêu diễm, mị hoặc.

Họa Ảnh yên tĩnh đứng sau lưng hầu hạ, chợt nghe Hạ Lưu lên tiếng hỏi: “Tối nay thái tử vẫn ở chỗ thái tử phi à? ”

Không đợi Họa Ảnh trả lời, nàng khẽ cười tự giễu: “Mà thôi, có hỏi cũng là tự tìm lấy sầu.”

Họa Ảnh im lặng nhìn bộ dạng miễn cưỡng tô mi của Hạ Lưu, suy nghĩ một chút mới lên tiếng hỏi: “Nương nương, người có muốn dùng chút bữa ăn bữa ăn khuya không? Người từ tối đến giờ vẫn chưa có cái gì vào bụng rồi. ”

“Không có khẩu vị.”

“Hôm nay Hạ lương viện khẩu vị không tốt? Cẩu nô tài, ngươi hầu hạ chủ tử như vậy sao! ”

Đột nhiên xuất hiện một câu quở trách phá vỡ đêm tối yên tĩnh, Họa Ảnh “phịch” một tiếng quỳ xuống, vội vàng nói: “Là nô tỳ hầu hạ không

https://thuviensach.vn

chu đáo, kính xin thái tử trách phạt.”

Hạ Lưu nhìn từ trong gương, thấy một nam tử trẻ tuổi mặc trường bào đi đến, đấy không phải là nam phụ thái tử Phong Yến sao?

Vẻ mặt kinh hỉ, Hạ Lưu đứng dậy định cúi người hành lễ, có điều Phong Yến đã vươn tay nâng nàng dậy rồi cười nói: “Ở đây chỉ có ta với nàng, cần gì phải đa lễ?”

Hạ Lưu ngượng ngùng cúi đầu cười, ánh mắt khẽ chuyển, giọng điệu nói ra mang theo mười phần tư thái tiểu nữ nhi: “Thái tử điện hạ vẫn còn nhớ rõ thần thiếp, thế mà thần thiếp còn nghĩ là ngài đã quên có một vị phi tần Hạ lương viện này rồi chứ. ”

Phong Yến nâng cằm Hạ Lưu lên, chậc chậc than thở: ”Có một tiểu mỹ nhân như hoa như ngọc là nàng, ai mắt mù mới quên? ”

Hạ lưu sóng mắt lưu chuyển, cười duyên nói: “Vậy Hoa nhi xin tạ ơn ngài.”

Hai người đều ôm ấp tâm tư của riêng mình, trái lại diễn ra bộ dáng thâm tình!

Hiện tại, Phong Yến đối với Liễu Mộc Lâm đã là tình căn bén sâu*, hận không thể vì Mộc Lâm thủ thân như ngọc, sở dĩ đến với Hạ Lưu nàng… sợ rằng chỉ là vì tiếp tục ngụy trang thành một Phong Yến ham mê mỹ sắc cho Phong Húc xem mà thôi.

Hạ Lưu ra hiệu cho thị nữ lui ra, bản thân thì ghé sát vào người hắn, cơ thể mềm nhũn phải nhờ vào Phong Yến để đứng vững, mười tay nhỏ khẽ động, nhanh chóng tháo đai lưng hắn ra.

Quả nhiên phản ứng của Phong Yến thật giống như dự đoán của Hạ Lưu, hắn nhanh chóng đẩy nàng ra, trên mặt lộ rõ vẻ không vui.

https://thuviensach.vn

Aiz! Đúng là khi nữ chính xuất hiện, nam phụ phong lưu thành tánh cũng sẽ trở thành một nam nhân tốt mà thôi.

Hạ Lưu rất ăn ý lộ ra vẻ mặt không biết làm sao, hoang mang nắm đai lưng nhìn hắn.

Phong Yến ngồi xuống ghế, rót một ly trà uống cạn rồi mới ngẩng đầu nhìn Hạ Lưu, lạnh nhạt nói: ”Hạ lương viện, người đã từng là hoa khôi Di Hồng viện, vậy cũng biết mô phỏng âm thanh khi hoan ái ở trên giường đi?”

Hạ Lưu sắc mặt tái nhợt, bàn tay trở nên vô lực làm rơi mảnh đai lưng xuống đất, “Điện hạ, thần thiếp…”

Phong Yến híp mắt, cổ họng hừ lạnh một tiếng, “Nếu ngươi nghe lời, Hạ lương viện vẫn là lương viện, nếu ngươi không muốn, tự nhiên sẽ có người khác nghe lời.”

Hạ Lưu cuối đầu, lệ trong mắt dâng lên, nhưng rồi vẫn gian nan nhịn xuống, quay người, thổi tắt nến.

Trong phòng một mảng tối đen.

Một lát sau, trong phòng truyền ra âm thanh của nữ tử vì sung sướng mà rên rỉ, các cung nhân gác đêm bên ngoài phòng nghe được cũng phải xấu hổ đến mặt đỏ tim đập.

Vẻ mặt Hạ Lưu không chút thay đổi ngồi yên trên giường, tập trung làm việc của mình. Phong Yến ngồi phía bên kia, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì.

[A! không tệ. Kĩ năng này mà cô cũng sử dụng được tới mức tốt nhất.] Âm thanh hệ thống quân tự nhiên vang lên, Hạ Lưu cũng không để ý đến lão, chuyên tâm luyện tập kĩ xảo.

https://thuviensach.vn

Bất quá, trong lòng Hạ Lưu đã hung hăng băm Phong Yến thành ngàn mảnh, nam phụ này và nam chính đều bị tâm thần giống nhau, không hổ là người một nhà!

Ngày hôm sau Hạ Lưu thức dậy cũng đã không thấy Phong Yến ở đây.

Khi nàng đang ăn dùng bữa sáng, bọn nô tỳ từ ngoài cửa vội vã bước vào, trên tay bưng vô số khay gỗ, kéo hết tấm vải xuống, xuất hiện trước mặt Hạ Lưu là vô số trang sức ngọc quý lóe mắt.

Trên mặt Hạ Lưu cũng không có biểu tình gì, chỉ để Họa Ảnh ghi lại rồi đem nhập hết vào kho.

Buổi tối, Phong Yến vẫn lại tới, tiếp tục tình huống giống như tối hôm qua.

Rồi ngày thứ ba…

Đến ngày thứ tư…

Liên tiếp mười ba ngày, Phong Yến đều đến Lưu Vân các của Hạ Lưu nghỉ ngơi, mỗi ngày càng ban thưởng thêm nhiều châu báu. Có vô số trân bảo mà nữ tử trong hậu cung truy cầu xa vời thì ở nơi này đều có thể tùy ý thấy được.

Buổi sáng ngồi trước bàn trang điểm, Hạ Lưu vươn bàn tay cầm lên chuỗi hạt San Hô đỏ rực, hơi nhướn mi: “Chuỗi huyết châu này làm cũng thật đẹp!”

“Không bằng hôm nay dùng chuỗi huyết châu này làm trang sức đi, làn da nương nương trắng như vậy, đeo lên chắc chắn rất hợp.”

Hạ Lưu ừ một tiếng, nhìn bản thân trong gương xinh đẹp vạn phần, thật sự là đối lập với hình tượng của Liễu Mộc Lâm.

https://thuviensach.vn

Thật khí thế dẫn theo Họa Ảnh đi đến đình hồ, đúng như dự đoán, từ phía xa kia có thể nhìn thấy một mảng màu trắng đầy điềm xấu, hôm nay Liễu Mộc Lâm cũng đến đây cho cá ăn, xem vào thật có cảm giác xuất trần.

Để Họa Ảnh đứng ở đằng kia chờ, Hạ Lưu từ tốn đi tới, hơi khuỵu gối hành lễ: “Gặp qua thái tử phi.”

Đôi mắt Liễu Mộc Lâm vẫn không chuyển, chăm chú xem cá lội, tư thái lạnh lùng thanh nhã, hơn nữa còn có hào quang nữ chính, cũng không trách Phong Yến và Phong Húc sẽ coi trọng nàng.

Chung quy nhưng gì khó có được thì càng trân quý. Liễu Mộc Lâm như vậy mới khơi gợi lên dục vọng chinh phục của nam tử.

Quan sát Liễu Mộc Lâm một chút, Hạ Lưu mới cười nói: “Thái tử phi thật nhàn hạ, cá cũng chỉ là cá, có gì đáng xem chứ, không bằng người đến thăm thái tử?”

Nhắc đến Phong Yến, Liễu Mộc Lâm mới ngẩng đầu, nhìn Hạ Lưu, đáy mắt không dấu được chán ghét: “Không rảnh.”

Hạ Lưu che miệng cười, đôi mắt hiện lên một tầng băng lãnh: “Bây giờ trong mắt thái tử phi chỉ có mình Nhiếp chính vương, làm sao còn tâm tư quan tâm đến thái tử điện hạ.”

Bị Hạ Lưu trực tiếp chọc thủng tâm tư, vẻ mặt lạnh lùng của Liễu Mộc Lâm hơi giãn ra, nàng nói: “Ta với Nhiếp chính vương trong sạch, ngươi nghĩ xấu xa như thế nào cũng không liên quan đến ta.”

Nghe vậy, Hạ Lưu khinh bỉ nhìn Liễu mộc Lâm, cười lạnh nói: “Theo bối phận, Nhiếp chính vương là tam thúc của điện hạ. Về tình cảm, Nhiếp chính vương luôn tìm mọi cách làm khó dễ điện hạ, dù đã đăng cơ nhiều năm nhưng điện hạ vẫn chỉ là một thái tử không có thực quyền. Lại nói về

https://thuviensach.vn

nghĩa, ngài là đại biểu cho Thiên Hành đến đây hòa thân cùng thái tử, chẳng lẽ ngài muốn bất chấp tất cả cấu kết với Nhiếp chính vương?”

Hạ Lưu trực tiếp nói lời này, căn bản là không sai, Liễu Mộc Lâm nghe xong liền im lặng một lúc lâu, một câu đều không thể phản bác.

“Thái tử phi cũng biết thái tử đã vì ngài làm không biết bao nhiêu việc đi… ” Trong mắt Hạ Lưu phảng phất nỗi oán hận, giống như tiết hận, lại giống như vì nghĩ cho thái tử mà kể ra tâm ý của ngài với Liễu Mộc Lâm.

Tâm tình Liễu Mộc Lâm chấn động, theo như lời Hạ Lưu nói, nàng biết được Phong Yến đã trải qua bao nhiêu đau khổ… cũng cho nàng biết một mặt khác của Phong Húc!

Sau khi nhập cung, nàng chỉ biết Phong Yến luôn là bộ dáng ti bỉ, tâm thường, mà Nhiếp chính vương thì bất đồng, hắn ôn nhu lễ độ, tác phong nhanh nhẹn, chỉ là…

Những lời này của Hạ Lưu làm tan vỡ nhận thức của nàng trước giờ!

Hạ Lưu thầm thở dài, lập trường của vị nữ chính này thật không kiên định, chỉ cần một chút tin đồn là có thể ảnh hưởng đến nàng.

Vốn dĩ Liễu Mộc Lâm đối với Phong Húc rất có hảo cảm, nhưng khi Hạ Lưu nói ra những lời này liền khiến nàng ta đè ép độ hảo cảm đó xuống.

Thành công châm ngòi ly gián tình cảm giữ nam nữ chính, Hạ Lưu rất vui vẻ xoay người bước đi.

“Nương nương…” Họa Ảnh dè dặt nhìn thoáng qua Liễu Mộc Lâm trong đình, do dự không biết có nên mở miệng hay không.

“Ta chỉ muốn nói thái tử phi không bận việc gì thì có thể quan tâm đến thái tử một chút mà thôi.” Hạ Lưu nhìn thoáng qua Họa Ảnh, buồn bã cười:

https://thuviensach.vn

“Tâm điện hạ luôn hướng về thái tử phi… ta mặc dù ghen tị, nhưng lại càng không muốn điện hạ khổ sở.”

Họa Ảnh đau lòng nhìn chủ tử, tiến lên đỡ nàng tiếp tục đi về phía trước.

Ban đêm, Hạ Lưu âm thầm đốt mê hương do hệ thống quân cấp cho, thành công mê ngủ Họa Ảnh.

Sau đó đi đến tẩm cung của Phong Húc.

Bên ngoài thị vệ rất nhiều, muốn gặp mặt Phong Húc là không có khả năng, nhưng nếu không chủ động đi xoát hảo cảm, phỏng chừng đợi đến mười năm sau cũng chưa chắc đã hoàn thành nhiệm vụ.

Hạ Lưu nghĩ nghĩ, trong nguyên tác khi Phong Húc đưa tiểu Hạ Lưu mới mười tuổi về phủ, lúc đó hắn đã từng rất dịu dàng đối đãi với nàng, thậm chí ban đêm nàng gặp ác mộng, hắn còn thổi khúc nhạc để an ủi.

Cũng chính lúc đó… nữ hài tử này một lòng theo hắn.

Hạ Lưu tùy tay ngắt lấy một phiến lá trúc bên cạnh, thổi lên ca khúc quen thuộc trong kí ức.

Thị vệ nghe được, định hướng nàng chạy tới thì trong phòng đã vọng ra âm thanh: “Không sao, lui ra.”

Nàng lặng lẽ đứng trong rừng trúc cạnh tẩm cung, cách đó không xa là cửa lớn tẩm cung đang từ từ mở ra, người kia ung dung, chậm rãi bước đến dưới ánh trăng đêm.

Dù Hạ Lưu đã thấy qua vô số nam tử nhưng người giống trích tiên tựa như Phong Húc thì thật hiếm có.

https://thuviensach.vn

Tựa hồ sớm biết nàng sẽ đến, trên mặt hắn không có một tia kinh ngạc tuy rằng đây là lần đầu nàng đến khi không có mệnh lệnh của hắn. Bắt đầu cái ngày từ Phong Húc đưa Hạ Lưu đến thanh lâu, nàng và hắn liền không còn thân cận như lúc ở trong vương phủ.

Hạ Lưu không nói gì, ánh mắt chỉ nhìn Phong Húc.

Phong Húc lại mỉm cười, dịu dàng nói: “A Lưu, đã lâu như vậy, ngươi vẫn còn nhớ rõ khúc nhạc này?”

Hạ Lưu nhìn thẳng vào hắn, nghiêm túc trả lời: “Những gì liên quan đến vương gia, A Lưu đều ghi khắc trong tim.”

[Chúc mừng cô thu được 1 điểm hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 26.]

Phong Húc cười khẽ, xoa xoa đầu nàng, khích lệ nói: “Phía Thái tử, ngươi làm tốt lắm.”

Hạ Lưu có chút quẫn bách nhìn hắn, ngập ngừng nửa ngày vẫn chưa mở miệng, cuối cùng vẫn quỳ xuống: ”A Lưu không dám lừa gạt vương gia.”

“Tại sao lại quỳ xuống?” Phong Húc thở dài, đứng trước mặt Hạ Lưu, vẫn như trước không có ngăn cản.

“Thái tử… vẫn chưa chạm vào A Lưu.”

Nàng cúi đầu, nói hết toàn bộ chuyện về thái tử cho Phong Húc, hắn nghe xong, im lặng một lúc lâu.

Khóe môi khẽ cong, tựa hồ như cảm thán: “Hắn đối với thái tử phi đúng là để ý…”

Sau đó lại cúi đầu nhìn Hạ Lưu khen ngợi: “A Lưu làm rất khá.”

https://thuviensach.vn

Trong ánh mắt Hạ Lưu lộ rõ vẻ sung sướng, mím môi cười nhìn Phong Húc, hoàn toàn không còn bộ dáng phong lưu trước mặt người khác nữa.

Nhìn dáng vẻ ngốc ngốc này của nàng, Phong Húc cười nói: “Nếu để cung nhân nhìn thấy bộ dáng ngươi như vầy, họ chắc chắn sẽ nhận không ra.”

Hạ Lưu nhìn kĩ Phong Húc, trong mắt thủy chung chỉ có bóng dáng hắn.

“Cái bọn họ nhìn thấy chỉ là một Hạ Lưu giả. Chỉ có ở trước mặt Vương gia, A Lưu mới chân chính là A Lưu.”

Nghe Hạ Lưu trực tiếp bày tỏ, thâm trầm như Phong Húc cũng lập tức ngẩn ra.

“Nha đầu ngốc.”

Phong Húc khóe miệng mang ý cười, đưa tay sờ sờ đầu Hạ Lưu, cứ như vậy mà lẳng lặng ngắm nàng dưới tàng trúc xanh. Hạ Lưu ngẩng đầu nhìn hắn, trong mắt tràn đầy sự tín nhiệm cùng ỷ lại.

Sương mù phảng phất dưới ánh trăng, phân không rõ đâu là thật, đâu là họa*?

[Chúc mừng cô thu được 2 điểm hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 28.]

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (3)

Mùng ba tháng ba, nơi nơi trong cung đều rực rỡ hẳn lên, tất cả cung nhân đều bận rộn chuẩn bị đại yến vì đêm nay là sinh thần thái tử.

Là phi tần của thái tử, Hạ Lưu không thể thường ngày tiếp cận Phong Húc được, đại yến lần này ngược lại cấp cho nàng một cơ hội gặp được hắn, huống hồ…

Bắt đầu tối nay, Hạ Lưu có thể xoát độ hảo cảm của nam chính rồi.

Không thể không nói, hệ thống quân lần này cũng thật thất đức, nguyên văn cũng không đề cập tỉ mỉ đến Phong Yến muốn lung lạc người nào cùng nhau phản lại Phong Húc, mà Hạ Lưu muốn xoát được hảo cảm của Phong Húc, trước hết đương nhiên phải hoàn thành tốt nhiệm vụ nằm vùng, đồng nghĩa với việc nàng phải chiếm được tín nhiệm của Phong Yến…

Này còn không phải là cùng lúc xoát độ hảo cảm của nam chính và nam phụ hay sao? Hệ thống quân thật là không để nữ chính vào mắt!”

“Không cần ghét bỏ, nhớ năm đó bản quân ra tay thu phục…”

Âm thanh đắc ý dạt dào của hệ thống quân vang lên, không đợi Hạ Lưu hỏi năm đó lão làm gì thì lão đã ngừng lại, triệt để im lặng.

Hạ Lưu đặt tay lên bàn, đưa mắt nhìn chăm chú vào khối Ngọc Bích.

https://thuviensach.vn

Thân là một nhân viên thu phục chuyên nghiệp, nàng đã từng nhận một kịch bản điền văn làm một nữ phụ, thuận tiện học được kỹ năng chạm khắc ngọc thạch.

*Điền văn: Cốt truyện xoay quanh cuộc sống hằng ngày của đôi nhân vật chính, củi gạo muối dầu, trồng rau nuôi cá phát tài làm giàu các loại… Nhẹ nhàng ấm áp không tiểu tam tiểu tứ dây dưa dài dòng.

Bàn tay trắng nõn xoa xoa miếng ngọc, mặc dù không rõ ràng nhưng ẩn ẩn có thể thấy được một con hãn long đang lặn xuống nước, còn một miếng ngọc khác lại khắc càng thêm tinh xảo, giao long ẩn hiện giữa đằng văn (mây).

Trong khi chờ đợi Họa Ảnh đi lấy chút điểm tâm, Hạ Lưu tùy ý cầm dao khắc rạch vài chỗ trên ngón tay.

Máu tươi chói mắt chậm rãi chảy ra, Hạ Lưu cũng không vội mà chỉ cầm vải bông xoa xoa, độ mạnh yếu vừa vặn, lát sau, máu cũng không rịn ra nữa, chỉ còn vài đường vết thương trông thật dọa người.

Họa Ảnh vừa bước vào phòng đã thấy một cặp ngọc thạch điêu khắc thật tinh xảo đặt trên bàn.

Hạ Lưu ngày thường rất có ngạo khí, từ trước đến nay việc gì cũng không cần tự mình làm cho nên Họa Ảnh không nhịn được liền mở miệng nhắc nhở: “Nương nương, phần thọ lễ này hình như có chút…”

Họa Ảnh khổ não nhìn cặp ngọc bội trước mặt Hạ Lưu, loại ngọc bình thường này do chúng thị thiếp thấp kém dâng lên cũng có thể hiểu được. Nhưng đối với một Lương viện mà nói, phần lễ vật này có phần keo kiệt.

Hạ Lưu lại không chút lo lắng, cười cười không để tâm đến Họa Ảnh đang thì thầm.

https://thuviensach.vn

Mãi đến khi Họa Ảnh thay phục cho Hạ Lưu mới phát hiện vết thương trên tay của nàng, Họa Ảnh nhất thời chấn kinh: “Nương nương, này là như thế nào?”

Hạ Lưu đỏ mặt, giả bộ không để tâm nói: “Chỉ là trong lúc rảnh rỗi, tùy ý chạm ngọc chơi bị thương mà thôi.”

”Chẳng lẽ là hai miếng ngọc chuẩn bị dâng lên lúc nãy…”

Hạ Lưu híp mắt, khóe miệng cong cong, cười đến có chút đắc ý: “Chỉ là tiện tay thử một chút.”

Nhìn bộ dạng nước mắt lưng tròng của Hạo Ảnh, Hạ Lưu khẽ nhướn mi, ngón trỏ và ngón cái cong lại, búng một cái trên trán Họa Ảnh.

“Bây giờ còn chưa đi là không kịp tới dự đại yến đấy.”

Giới luật trong cung Đại Diệp cũng không quá khắt khe về màu sắc y phục, chỉ cần không phải màu hoàng kim thì màu trắng cũng không kiêng kị.

Bởi vì nguyên văn, Hạ Lưu ngụy trang là hình tượng nữ nhân phong lưu quyến rũ, cho nên nàng dứt khoát cùng nguyên văn giống nhau, vận một thân váy Cẩm Chức đỏ rực, dẫn theo bốn cung nhân, khí thế nhân vật phản diện hoàn toàn bày ra đi đến Trọng Hoa cung.

Trong cung thắp thật nhiều đèn lưu ly, nơi nơi đều là tiếng cười vui vẻ của chúng phi tần.

Dưới ánh đèn, oanh oanh yến yến, trăm hoa đua nở, tất cả đều muốn thu hút sự chú ý của Phong Yến.

Hạ Lưu cũng không khách khí, trực tiếp ngồi vị trí phía sau Liễu Mộc Lâm, quả nhiên, cho dù hôm nay là sinh thần của Phong Yến, vị nữ chính

https://thuviensach.vn

cao quý lãnh diễm này vẫn mặc một thân quần áo trắng, đúng là không cho Phong Yến một chút mặt mũi.

Nếu là để đạo hiếu thì thân váy trắng của Liễu Mộc Lâm quả thật vô cùng đẹp, ở đây e rằng cũng chỉ có một thân váy đỏ của Hạ Lưu mới đoạt được sự nổi bật của nàng ta.

Thỉnh thoảng uống một ngụm thanh tửu, lúc nâng ly rượu lên, ánh mắt Hạ Lưu luôn dựa vào sự che dấu của ống tay áo mà nhìn về phía Phong Húc.

Ở giữa vô số nam tử, hắn ngồi ở vị trí đầu tiên, khóe miệng nở nụ cười như có như không.

Ánh đèn cung đình ấm áp lạ thường, chiếu xuống mặt hắn có chút nhu hòa.

Cảm thấy Hạ Lưu nhìn mình, Phong Húc bí mật nhìn thoáng qua, mặt vẫn đang cười, chỉ có Hạ Lưu đã tu thành tinh mới biết, ánh nhìn dịu dàng đó ẩn chứa ý tứ cảnh cáo.

Quả nhiên, vị Nhiếp chính vương này rất khó đối phó.

Hạ Lưu thu hồi tầm mắt, lại nhìn về phía Phong Yến, hắn trước sau như một chỉ nhìn mình Liễu Mộc Lâm, người xưa có câu mỹ sắc phía trước, rượu thịt phía sau, quả là không sai.

Nhìn tình hình một mảng hòa khí, ai biết lát nữa sẽ xảy ra chuyện gì đâu?

Hạ Lưu cười cười, nhẹ nhàng cắn một miếng bánh hoa đào, nhìn như đang chăm chú thưởng thức biểu diễn trên khán đài.

https://thuviensach.vn

Đến thời điểm dâng quà mừng thọ, theo thường lệ thì thái tử phi là người đầu tiên dâng lên lễ vật nhưng vị nữ chính này vẫn chưa có động tĩnh.

Phía dưới, chúng phi tần xôn xao một hồi, đột nhiên xuất hiện một giọng nói nũng nịu châm chọc vang lên: “Chẳng lẽ thái tử phi không muốn cho mọi người xem lễ vật, hay là nói…”

Nàng ta dừng một chút, giọng điệu kỳ quái nói tiếp: “Ngài vốn dĩ không có chuẩn bị đi?”

Thực ra Liễu Mộc Lâm không phải là không chuẩn bị, chẳng qua lễ vật này bị một người trong đám phi tần kia làm hư rồi.

Hạ Lưu đã biết trước tất cả, nhìn vẻ mặt như thường của Liễu Mộc Lâm mà trong lòng không khỏi thầm khen ngợi sự bình tĩnh của nàng ta.

Lúc này, toàn bộ ánh mắt đều hướng về phía này.

Nha hoàn phía sau Liễu Mộc Lâm muốn mở miệng thay chủ nhân nhà mình giải thích, Hạ Lưu lại cười khẽ ra tiếng, ánh mắt thản nhiên liếc về vị phi tần vừa lên tiếng kia, lên tiếng giải vậy: “Xem ra, tối này thái tử phi có điều bất ngờ cho điện hạ, chúng ta chớ nên tò mò.”

Hạ Lưu vừa nói xong, không khí nghiêm túc lúc nãy cũng biến mất. Đã đến nước này Hạ Lưu liền thuận thế đứng dậy, cười với Liễu Mộc Lâm, tiến lên phía trước dâng lên hộp gấm đựng ngọc trong tay.

Nguyên văn là Phong Húc tại nơi này giải vây cho Liễu Mộc Lâm, loại chuyện tạo điều kiện để nam nữ chính thông đồng như thế này, Hạ Lưu quyết định cướp diễn.

Phong Yến nhìn thoáng qua ngọc bội rồi thuận miệng khen ngợi: “Ngọc này thật tinh xảo, ban thưởng.”

https://thuviensach.vn

Sau khi tạ ơn, Hạ Lưu về lại vị trí, nhàn nhạt nhìn đám người đang cười cười hùa theo kia.

Còn không phải là muốn lấy lòng Phong yến hay sao.

Hạ Lưu muốn xem lễ vật của Phong Húc thì phải chờ đến lúc cuối cùng.

Phong Húc vỗ vỗ tay, nội thị ngay lập tức khiêng một bức bình phong Lưu Ly thập phần tinh xảo đưa lên, mọi người đều kinh thán, liên tục khen Nhiếp chính vương có tâm.

Chẳng qua, người thông minh đều có thể thấy được, tấm bình phong Phong Húc tặng cũng chỉ khắc Bị Hí, Si Vẫn, Bồ Lao, Bệ Ngạn, Thao thiết, Công Phúc, Nhai Xế, Toan Nghê, Tiêu Đồ.

Chín đứa con của rồng* nhưng không phải rồng.

Phong Yến vờ như không nhận ra ý tứ Phong Húc, vẫn cảm tạ Phong Húc có tâm, không khí một mảng hài hòa.

Hạ Lưu yên lặng vừa ngồi ăn điểm tâm vừa xem trò vui, mãi đến khi có phần phi tần bước ra diễn tấu trợ hứng thì tinh thần nàng mới tỉnh táo lại. Cơ hội xoát hảo cảm đã tới!

Căn cứ vào nguyên tắc "nữ chính nằm cũng trúng đạn", chỉ lát sau, lại có người mở miệng nhằm vào Liễu Mộc Lâm.

"Nô tỳ thường nghe nói thái tử phi ở Thiên Hành lấy cầm nghe tiếng*, trăm nghe không bằng một thấy, liệu tối nay có thể được nghe nương nương khảy một khúc?"

*Ý là: Có tài năng đánh đàn mà trở nên nổi tiếng.

https://thuviensach.vn

Nhiều năm nay, vô số nữ tử trong hậu cung chịu đau khổ giày vò như vậy chỉ vì cái chức thái tử phi, không ngờ lại nhảy ra một vị công chúa Thiên Hành quốc chặt đứt vô số ý niệm của chúng phi tần, tự nhiên sẽ không ai ưa thích nổi rồi.

Phong Húc cùng Phong Yến nghe được động tĩnh bên này, ánh mắt đồng thời nhìn lại.

Liễu Mộc Lâm lạnh lùng nhìn thoáng qua vị nữ tử vừa mới mở miệng kia, đang chuẩn bị sai thị nữ đem đàn lên thì nghe bên cạnh lại truyền đến tiếng cười mềm mại.

“Hình như thân thể thái tử phi hôm nay không được khỏe. Đã nói đến cầm, mong mọi người không ghét bỏ, thần thiếp nguyện đàn một khúc giúp mọi người trợ hứng.”

Ánh mắt mang theo ý cười nhìn Phong Yến, nhận được cái gật đầu của hắn, nàng liền ra hiệu cho người cầm đàn tới.

Mặc kệ Liễu Mộc Lâm bị đoạt diễn, Hạ Lưu thu lại biểu tình, bên trong ống tay áo hiện ra đôi tay thon dài trắng nõn, buông mi không nói, một tay đè lại dây đàn, một tay lại như điệp vũ, uốn lượn trên cung cầm.

Tiếng đàn phát ra du dương như tiếng nước róc rách chảy, xen lẫn một chút thanh u rồi một chút nhàn nhã.

Cả người Liễu Mộc Lâm chấn động, đôi mắt vốn dĩ trong trẻo lạnh lùng lại hiện lên một tia nghi hoặc… Khúc nhạc này...chính là khúc nàng chuẩn bị đàn đây mà.

Khúc nhạc này tên là Quan Sơn Nguyệt, cũng chính là khúc nhạc mà Phong Húc thích nhất.

https://thuviensach.vn

Phong Húc tươi cười càng thêm sâu, ánh mắt nhìn Hạ Lưu cũng trở nên dịu dàng. Hắn đã từng dạy nàng đánh đàn, lại không có dạy qua khúc Quan Sơn Nguyệt này.

Hạ Lưu đàn vô cùng tốt, thậm chí cả động nhỏ lúc gảy đàn so với hắn đều có chút tương tự, xem ra là trước kia Hạ Lưu thường xuyên nhìn lén hắn gảy đàn.

Một khúc nhạc kết thúc, Hạ Lưu an tĩnh lui ra.

Lúc đó Phong Yến có nói ban thưởng gì gì đó nhưng Hạ Lưu đều không mỉm cười, thật không giống nàng lúc bình thường.

Mãi đến khi về lại vị trí, Hạ Lưu nhịn không được lén nhìn về phía Phong Húc, ánh mắt ẩn chứa vẻ chờ mong.

Hắn cũng nhìn nàng một cái, mỉm cười, sau lại khẽ lắc đầu.

Hạ Lưu vội vã cúi đầu, ánh mắt chuyên chú nhìn một bàn điểm tâm.

[Chúc mừng cô thu được 4 điểm hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 32.]

Thật là không công bằng nha! Đầu cùng khúc nhạc đó, nhưng nếu đổi lại là nữ chính thì dám chắc sẽ xoát lên được 40 điểm. Nam chính thật khó chơi!

Ánh đèn chợt động, không đợi mọi người kịp phản ứng, một tên thị vệ bất ngờ xông lên, một đạo ánh sáng của dao găm nhanh như chớp đâm về phía Phong Yến.

“Thích khách! Có thích khách!”

“Bảo vệ điện hạ!”

https://thuviensach.vn

“Người đâu!”

Trong nháy mắt đó, vô số âm thanh thét chói tai cùng tiếng quát lớn vang lên, thích khách đột nhiên xuất hiện khiến tình cảnh trở nên hỗn độn, thậm chí có không ít phi tần khóc lóc vì quá sợ hãi.

Đã sớm chuẩn bị từ trước, Hạ Lưu đẩy Liễu Mộc Lâm đang cản đường ra, chạy thật nhanh về phía Phong Yến.

Mắt thấy dao găm sắp đâm vào người Phong Yến, một bóng hình đỏ như lửa đột nhiên xuất hiện, chắn trước người hắn.

Bị dao găm đâm vào da thịt, sắc mặt Hạ Lưu liền trắng bệch, mềm nhũn ngã trên mặt đất.

Thực ra thương thế cũng không nặng, lúc trước Hạ Lưu từng làm thầy thuốc, cho nên bây giờ cũng không khó khăn điều chỉnh tư thế, lấy nơi an toàn nghênh tiếp dao găm.

Máu đỏ nhuốm ướt hồng y, hai màu đều giống nhau đến nỗi khiến người ta không thể nào phân biệt được.

Cuối cùng thị vệ cũng bắt được thích khách kia, mắt thấy thích đã bị bắt, mọi người lập tức xông lên đua nhau hỏi han Phong Yến có bị thương hay không.

Cách đó không xa, Phong Húc cúi đầu nhìn bóng dáng nằm trong ngực Phong Yến, hàng mi cau lại nhưng không có tiến lên.

Khuôn mặt nàng tái nhợt, mắt vẫn không muốn khép lại, dường như đang tìm kiếm thứ gì.

Mãi cho đến khi nàng nhìn thấy được hắn, khóe môi mới có gắng lộ ra vẻ tươi cười nhưng lại quá khó coi, thật không nhìn ra được nụ cười.

https://thuviensach.vn

Trong ánh mắt nàng, tràn đầy lưu luyến khi nhìn hắn …

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (4)

Trọng Hoa cung.

Trước cửa tẩm cung của Phong Yến có vô số thị vệ đứng canh gác.

Còn tên thích khách dám cả gan lẻn vào hành thích đương kim thái tử kia, đang được cẩn thận trông giữ trụ, chờ ngày thẩm vấn.

Trong điện, Họa Ảnh quỳ gối trước mặt Phong Yến, ánh mắt rưng rưng khẩn cầu nhìn hắn.

“Điện hạ, xin ngài làm chủ cho Hạ Lương Viện.”

Phong Yến hơi nhíu mày, nghiêng đầu liếc nhìn Họa Ảnh, thờ ơ mở miệng nói:

“Ngươi là người của ta, hay là người của nàng?”

Họa Ảnh luôn làm việc rất tốt, nhưng lại có một khuyết điểm, đó chính là dễ mềm lòng. Nếu người nào đối với nàng tốt một chút, nàng sẽ nhịn không được muốn hồi báo đối phương.

Đối với một cơ sở ngầm mà nói, đây chính là khuyết điểm trí mạng của Họa Ảnh.

Họa Ảnh lại không để ý sự bất mãn trong lời nói của Phong Yến, nàng dập đầu thật mạnh, quỳ hoài không dậy: “Họa Ảnh không dám có nhị tâm. Chỉ là tình cảm Hạ lương viện đối với điện hạ, Họa Ảnh đều nhìn thấy tường tận, Hạ lương viện vì ngài mà nói lời chống đối với Nhiếp chính

https://thuviensach.vn

vương, khối ngọc bội tối nay Hạ lương liện dâng lên tặng cũng là chính tay nương nương điêu khắc, vì hai khối ngọc bội này mà trên ngón tay của lương viện đã chồng chất vết thương. Hiện giờ Hạ lương viện còn không tiếc thân đứng ra thay điện hạ đở kiếm, tấm chân tình này quả thật khiến nô tỳ cảm động, nô tỳ chỉ là..."

"Ta khi nào nói qua muốn bỏ qua cho hung thủ kia?"

Con mắt hẹp dài của Phong Yến hơi giương lên, mang theo cảm giác yêu dã tà mị, ngón tay lộ rõ khớp xương vuốt ve cái chặn giấy, tư thái nhàn nhã.

"Việc này đương nhiên là phải tra rõ tra rõ, đem người ẩn sau màn...Mạnh mẽ kéo xuống."

Một chữ cuối cùng hạ xuống lại mang theo hàn khí làm người nghe vô thức kinh sợ.

Sau đó Phong Yến đích thân đi tới chỗ ở của Hạ Lưu, quan sát nàng, cũng không biết đến tột cùng là bị Họa Ảnh những lời kia làm cảm động hay là chỉ giả bộ ra vẻ cảm tạ Hạ Lưu.

Thấy Hạ Lưu đến bây giờ còn chưa tỉnh, Phong Yến hạ lệnh cho Thái y viện cho đám thái y tới Lưu Vân các xem bệnh, lại ban thưởng thêm rất nhiều dược liệu bổ dưỡng trân quý, thậm chí sau đó còn trấn an mấy tì nữ vẫn đang khóc lóc rồi mới trở về Trọng Hoa cung.

Mặc dù sự ra vẻ quan tâm của Phong Yến không bằng lúc hắn quan tâm đối với Liễu Mộc Lâm, nhưng cũng đã khiến người khác hâm mộ.

Ai cũng suy đoán rằng vị Hạ lương viện chắc chắn giữ một vị trí đặc biệt trong lòng Thái tử, trong lúc nhất thời Lưu Vân các trở nên náo nhiệt, ngay cả vài vị cung phi thường ngày giễu cợt Hạ Lưu cũng không tiếc hạ mình đi tới Lưu Vân các thăm bệnh.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc Hạ Lưu vẫn còn hôn mê, Họa Ảnh nói hai ba câu liền đuổi các nàng về.

“Lần này Thái tử xảy ra chuyện, chỉ sợ mấy lão hồ ly trong triều sẽ hoài nghi đến ngài.”

“Không cần lo lắng, bản vương tự có kế hoạch.” Đôi môi màu hạnh nhẹ nhàng hé mở, nhấp một ngụm trà xanh.

Hắn tựa hồ không chút để ý. Bên ngoài đã bắt đầu ầm ĩ, các loại đồn đãi bất lợi đối với hắn đã từ từ lan truyền trong cung, thậm chí có người còn thả ra suy đoán “Nhiếp chính vương muốn trở thành Hoàng đế” nữa. Tình hình bây giờ thật không dễ nghe.

“Nhưng mà Vương gia...”

“Còn chưa tỉnh lại sao?”

Phong Húc hạ mắt nhìn thái y đang quỳ trên mặt đất, trong thanh âm nghe không ra cảm xúc.

“Hành động lần này của số hai mươi năm thật sự quá mức liều lĩnh, dưới loại tình huống này chỉ cần hơi sơ xuất liền có thể mất mạng. Vương gia, ngài suy xét xem có nên đổi người khác tiếp nhận nhiệm vụ của số hai mươi năm hay không?”

Hai mươi năm là số hiệu của nàng trong đám người do Phong Húc dạy dỗ. Và cũng là người nhỏ tuổi nhất.

“Hoàn toàn ngược lại, lần này nàng làm rất tốt.” Phong Húc nở nụ cười không rõ ý tứ, con ngươi trong suốt, đen như mực khẽ cong thành hình bán nguyệt khiến người xem kinh diễm.

“Vương gia...”

https://thuviensach.vn

Thái y đang quỳ trên mặt đất há há nhưng lại không nói gì, chỉ có thể lại cúi đầu như không có việc gì.

Bởi vì Phong Húc cười như không cười nhìn hắn, sau đó mới nhẹ giọng nói: “Ngươi trở về Thái Y viện đi. Còn nữa, mấy ngày nay phải cẩn thận chăm sóc nàng.”

“Vâng, Vương gia.”

Trên người hắn và Phong Yến cùng chảy một dòng máu, bọn họ đều đa nghi như nhau. Đã từng vô số lần hắn sắp đặt người ở bên cạnh đối phương nhưng đều thất bại, có điều Hạ Lưu... Rất có khả năng trở thành một bước đột phá.

Vừa nghĩ đến Hạ Lưu, đột nhiên lại nhớ tới bộ dáng bất lực khi đó của nàng và thời điểm hắn mới gặp nàng giống nhau như đúc.

Tóc của Phong Húc tản trên vai, trông giống như cuộn gấm đen tuyền, dưới ánh mặt trời mùa Xuân chiếu xuống ngoài cửa sổ, phát ra ánh sáng nhu hòa.

--- ------ ------ ---------

Có một mùi hương nhàn nhạt quen thuộc từ người bên cạnh truyền đến, giống như hương thơm của hoa Thủy Tiên vào buổi sáng, từng chút từng chút xâm nhập vào khứa giác, đánh thức tri giác.

Phong Húc rốt cuộc đã tới, trong lòng Hạ Lưu liền cảnh giác, lại như cũ giả vờ hôn mê tiếp.

Hương khí kia càng thêm nồng đậm, hình như người đó đến gần Hạ Lưu một chút.

https://thuviensach.vn

Họa Ảnh canh giữ ở bên cạnh Hạ Lưu đã bị hắn điểm ngủ huyệt, lúc này đã ngủ say giống như chết.

Phong Húc lẳng lặng nhìn Hạ Lưu nằm ở trên giường, thật lâu sau, nhẹ nhàng sờ sờ đầu nàng, nhẹ giọng nói: “Còn không mở mắt?”

Mí mắt hơi hơi rung động, Hạ Lưu chậm rãi mở mắt.

“Không giả vờ nữa, hửm?” Âm cuối cất lên, trong thanh âm của Phong Húc tự nhiên mang theo ý tứ mê hoặc, cùng lúc đó, ngón tay thon dài của hắn cũng thay đổi phương hướng, nhẹ nhàng nâng cằm Hạ Lưu, khiến cho nàng cùng mình đối diện.

Hạ Lưu nhìn hắn, cắn môi không nói lời nào, qua một hồi lâu, lại yên lặng chảy nước mắt.

“Ta nhớ rõ, từ sau khi ngươi mười hai tuổi liền chưa từng trẻ con như vậy, sao gần đây lại càng ngày càng thích trở về tính tình đó?”

Ngón tay Phong Húc mang theo nhiệt độ cơ thể xẹt qua mí mắt của Hạ Lưu, động tác cực kỳ dịu dàng lau đi nước mắt.

Hạ Lưu nhìn hắn, thật lâu sau, mở miệng khàn khàn nói: “Đau.”

“Nơi này?” Ngón tay hắn chuẩn xác đặt trên miệng vết thương của Hạ Lưu, khóe miệng nụ cười như có như không, tựa hồ không biết bàn tay đang đặt trên vị trí miệng vết thương là ngực của nàng.

“...” Hạ Lưu nhịn không được hít một ngụm khí lạnh, tay Phong Húc không nhẹ không nặng ở nàng trên ngực ấn một cái, vết thương vừa mới băng bó kỹ lập tức truyền đến từng cơn đau rát.

Hắn từ trên cao nhìn xuống nàng, ánh mắt ôn hòa, tựa như ánh nắng ngày xuân ánh nắng khiến người ta thoải mái.

https://thuviensach.vn

Nhấc tay ra khỏi ngực nàng, không có một chút ý tứ dâm loạn, đây chỉ là sự trừng phạt của hắn.

“Biết sai rồi sao?”

Hạ Lưu nâng khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệt nhìn hắn, im lặng thật lâu mới chậm chậm mở miệng, có điều lại quật cường đáp: “A Lưu không biết.”

“Không biết những thứ ngươi đã học bảy năm nay đều đi đâu cả rồi.” Con ngươi híp lại, giọng nói không chút để ý của Phong Húc vang lên, “Thân là một cái đinh tử (nằm vùng), lại chủ động vì đối phương đở kiếm, chẳng lẽ ngươi đã thật sự thích Thái tử?”

Rõ ràng những lời cuối cùng này mang theo giọng điệu hài, lại làm lòng Hạ Lưu phát lạnh. Vị Nhiếp chính vương này... Không hổ là cấp S khó khăn , tùy tiện một câu đều là đang khảo nghiệm lòng người.

“A Lưu là người của Vương gia.” Nàng lập tức kích động nhìn chằm chằm Phong Húc, nhanh chóng nói tiếp, “Vụ việc lần này, A lưu biết người này tuyệt không phải do Vương gia sai khiến, Vương gia không có ý muốn giết Thái tử.”

Vẻ mặt Phong Húc liền thả lỏng, cũng không có tỏ vẻ tán đồng lời nói của Hạ Lưu, mà hỏi ngược lại: “À? Ngươi xác định?”

“A Lưu tin tưởng Vương gia.”

Nàng không có nửa phần do dự đáp.

Nhìn thấy Phong Húc cười khẽ, nàng hơi ngượng ngùng rồi mới nhỏ giọng nói nguyên do mình hành động như vậy: “A Lưu cảm thấy, đây là cơ hội tốt để lấy được sự tín nhiệm của Thái Tử. Nếu còn không ra tay, chỉ sợ

https://thuviensach.vn

sau này Thái tử chỉ một lòng với Thái tử phi, A Lưu sẽ không có cơ hội làm việc vì Vương gia.”

“Thật là một đứa trẻ ngoan.” Đôi mắt đen như mực của hắn chợt hạ xuống, cười nói dịu dàng khen ngợi nàng.

Không, còn chưa đủ. Hạ Lưu cảm thấy phải cố gắng hơn nữa để khiến người nam nhân sâu không lường được trước mắt cảm động. Nàng cố ý ngừng thở làm cho khuôn mặt mình chuyển đỏ.

“Quan trọng nhất là... A Lưu lo lắng ngài.”

Nàng nhắm chặt mắt, không dám nhìn Phong Húc, lông mi liều mạng run rẩy, vẻ mặt tái nhợt, thân thể nho nhỏ ẩn trong áo ngủ bằng gấm khiến người trìu mến.

“A Lưu suy đoán đây là kế hoạch mà Thái tử thiết kế để hãm hại ngài, nếu Thái tử thật sự bị thương, A Lưu sợ những lão già trong triều kia sẽ kịch liệt gây cản trở cho ngài.”

Phong Húc ngẩn người, hắn biết Hạ Lưu sở dĩ đỡ kiếm cho Thái tử là vì muốn lấy được sự tín nhiệm của Phong Yến. Nhưng điều quan trọng nhất khiến nàng làm như vậy lại là...

Là ngu ngốc muốn bảo hộ hắn.

[Chúc mừng cô đạt được 10 điểm hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 42.]

Quả thực là kỳ tích, thật không ngờ lần này lại kiếm được mười điểm hảo cảm từ vị Boss cấp S này, thật là không uổng phí nàng chảy nhiều máu như vậy .

“Không cần lo lắng.”

https://thuviensach.vn

Khóe môi Phong Húc nở một nụ cười tỏa nắng, nháy mắt Hạ Lưu như bị gió xuân quất vào vào mặt, làm người xem vô cùng thư thái.

“Tuy rằng hắn cũng rất có năng lực, nhưng hiện tại vẫn còn chưa đủ sức đấu với bản vương.”

Ánh mắt Phong Húc thâm trầm, lẳng lặng nhìn thoáng qua phương hướng Trọng Hoa cung rồi lập tức quay đầu nhìn Hạ Lưu, dịu dàng hỏi: “Ngủ lâu như vậy có khát không?”

Hạ Lưu ngượng ngùng gật đầu.

Môt khi Phong Húc dịu dàng, có thể làm cho người ta hoàn toàn không đề phòng rơi vào, tay trái của hắn vòng qua sau lưng Hạ Lưu, nhẹ nhàng dùng sức nâng Hạ Lưu ngồi dậy, tay phải cầm một chén sứ trắng đưa đến bên môi Hạ Lưu, dịu dàng nói, “Ngoan, há mồm.”

Có thể được đích thân Nhiếp chính vương hầu hạ, đây cũng coi như một lần trải nghiệm khó có được.

Hạ Lưu thuận theo uống hết nước trà, ánh mắt tròn vo vô tội nhìn Phong Húc.

“Hửm? Làm sao vậy?”

“Khi nuốt trà xuống, miệng vết thương liền đau.”

Phong Húc giúp Hạ Lưu nằm xuống, đặt ly trà trên bàn, ôn thanh nói: “Nghe lời, chịu đựng qua vài ngày thì sẽ đỡ hơn.”

“Đã nhiều năm , Vương gia...” Bởi vì thân mang thương tích, nàng có chút mỏi mệt, lại vẫn chậm rãi nói tiếp.

“Bị một lần đau như thế này, chính là lúc A Lưu đang ăn xin thì vô ý làm bẩn quần áo của một vị quan gia, sau đó liền bị người ta hung hăng

https://thuviensach.vn

đánh đến hộc máu.”

Ngón tay khẽ động, cẩn thận nắm chặt góc áo của Phong Húc, thấy hắn không có cự tuyệt, liền len lén lộ ra một nụ cười vui vẻ.

“Sau này...”

“Vương gia tới, ngồi xổm xuống hỏi A Lưu có muốn về nhà cùng ngài hay không. Khi đó ngài cũng mới hơn mười tuổi, lại làm cho A Lưu cảm thấy rất an tâm.”

Nàng nói xong, nước mắt không nhịn được rơi xuống.

“Nhưng mà năm ấy, khi A Lưu mới mười hai tuổi, ngài lại đưa A Lưu vào thanh lâu. Lúc đó, A Lưu thật sự rất khổ sở. Cho nên mấy năm nay mới vẫn... Vẫn luôn không thân thiết với ngài.”

“Có điều, bất kể là ở trong thanh lâu hay là đang ở trong cung này, A Lưu phát hiện, trừ bỏ ngài ra A Lưu đã không biết nên nghĩ đến ai .”

Trong thế giới của nàng, chỉ còn lại một mình hắn.

Bàn tay hắn đặt trên đỉnh đầu của nàng, dịu dàng vuốt vuốt mái tóc tóc.

“Thời điểm tối qua, khi bị thích khách kia đâm trúng... A Lưu còn thật sự cho rằng bản thân sẽ chết , liền liều mạng tìm ngài, nghĩ muốn được ngài liếc mắt nhìn mình một lần cuối cùng.” Nàng khụt khịt mũi, nhìn thấy người giống như bước ra từ trong tranh kia liền nín khóc rồi cười, “Đêm nay tỉnh lại còn có thể nhìn thấy ngài, thật sự là quá tốt.”

Phong Húc nhẹ nhàng thở dài, ngón trỏ hơi cong, không nhẹ không nặng gõ một cái lên trán Hạ Lưu.

[Chúc mừng cô đạt được 2 điểm hảo cảm, đô hảo cảm hiện tại là 44.]

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (5)

Không khí dần dần trở nêm ám muội theo động tác thân mật của Phong Húc. Hạ Lưu chớp chớp mắt, có chút xấu hổ né tránh ánh mắt ấy.

Ngoài cửa đột nhiên vang lên vài tiếng động, hình như là có người muốn đẩy cửa tiến vào. Vừa rồi Phong Húc tiến vào là từ cửa sổ bên kia, còn giờ thì sao? Các cung nữ nội thị trong Lư Vân các đều đang đi lại đây, chắn chắn không thể tiến ra từ đó.

Hạ Lưu theo bản năng đưa mắt nhìn về phía Phong Húc, vậy mà trên khuôn mặt hắn lại không có chút nào kích động nào. Phong Húc chợt động, đi giải huyệt đạo cho Họa Ảnh, tiếp theo lắc mình ẩn sau bức bình phong.

Hạ Lưu cắn cắn móng tay, mắt không hề chớp nhìn bóng người lay động bên ngoài cửa. Người có thể đến thăm bệnh vào lúc đêm khuya như thế này không ngoài nữ chính Liễu Mộc Lâm.

Trong kịch bản gốc thì người thay Phong Yến đỡ kiếm là Liễu Mộc Lâm, và người Phong Húc đêm khuya đến thăm cũng là Liễu Mộc Lâm, mà người cố ý đến khiêu khích nữ chính là Hạ Lưu... Kết quả bi kịch, Hạ Lưu ở chỗ đó bị Phong Húc nhận định thành con người cực kì xấu xa.

Được giải huyệt đạo Họa Ảnh từ từ tỉnh lại, Hạ Lưu khẽ ‘ưm’ một tiếng hấp dẫn sự chú ý của nàng, giả bộ ôm trán, làm ra vẻ vừa mới thức tỉnh muốn ngồi dậy, Họa Ảnh thấy vậy liền vội vàng tiến lên nâng đỡ nàng.

“Lương viện, người ruốc cuộc cũng tỉnh. Nô tỳ lập tức đi mời thái y đến xem mạch cho người.”

https://thuviensach.vn

“Đêm đã khuya, chỉ sợ thái y đang trực ca cũng không có mấy người.” Lời còn chưa nói hết, Hạ Lưu đã che miệng ho khan, sau khi bình tĩnh mới tiếp tục nói với Họa Ảnh: “Ta hiện tại đã đỡ hơn rồi, chỉ cần nghỉ ngơi một lát. Ngươi đừng mời thái y làm gì, ta lại chịu tội thêm thôi.”

“Nhưng mà... Nô tỳ thật sự rất lo lắng cho người.”

“Họa Ảnh, khiến ngươi vất vả rồi.” Hạ Lưu suy yếu cười, dương như vừa mới cảm thấy bên ngoài ngoài cửa có tiếng động, quay đầu nhìn ngoài cửa hỏi: “Xem ra đã là nửa đêm, sao bên ngoài lại ồn ào như vậy?”

“Để nô tỳ đi xem xem.”

Họa Ảnh cẩn thận đỡ thắt lưng Hạ Lưu, từ từ để nàng nằm xuống.

“Thái tử phi nương nương, hiện tại Lương viện còn chưa tỉnh, bây giờ lại quá nửa đêm, người xem...”

Nội thị canh giữ ngoài cửa đang cúi đầu, liên tục giải, nhưng bất đắc dĩ cho hắn là Liễu Mộc Lâm đang đứng ở trước mặt không có nửa điểm ý tứ muốn rời đi. Ánh mắt nàng ta thản nhiên nhìn lướt qua nội thị, mở miệng nói: “Vậy thì ngươi đi đánh thức nàng.”

“Này sao...” Nội thị càng lo âu, người còn đang hôn mê, nếu có thể tỉnh thì đã sớm tỉnh rồi!

Họa Ảnh vừa đẩy cửa ra liền nhìn thấy vẻ mặt lạnh lùng như băng của Liễu Mộc Lâm, nàng cẩn thận hành lễ nói: “Nô tỳ tham kiến Thái tử phi nương nương.”

“Hạ Lương viện tỉnh rồi?” Liễu Mộc Lâm không chút quanh co lòng vòng, mở miệng liền trực tiếp chất vấn.

https://thuviensach.vn

“Bẩm Thái tử phi nương nương, Lương viện vừa mới tỉnh lại, hiện tại...”

“Tỉnh là được rồi.” Liễu Mộc Lâm không muốn tiếp tục nói với Họa Ảnh, trực tiếp bước vào phòng, vẻ mặt lạnh lùng nhìn Hạ Lưu đang nằm ở trên giường. Trong nháy mắt, không khí có chút đông lạnh.

“Mong Thái tử phi thứ lỗi, thân thể của thần thiếp không khỏe, không thể đứng dậy thỉnh an người.” Hạ Lưu khẽ buông mắt, giọng điệu có chút lạnh nhạt.

Phong Húc đang đứng sau tấm bình phong nghe thế liền nhíu mày, giọng điệu này hắn rất quen thuộc, chính là khi nói chuyện với người mà Hạ Lưu cực kỳ không thích..

Nàng và Liễu Mộc Lâm... Ruốc cuộc có mâu thuẫn gì?

“Không cần ngươi thỉnh an ta.” Liễu Mộc Lâm đứng gần giường, từ trên cao nhìn xuống Hạ Lưu, đột nhiên ra lệnh nói Họa Ảnh lui xuống.

“Thái tử phi nương nương, người để nô tỳ đứng một bên hầu hạ đi ạ, nếu thời điểm người có cần dùng thì cũng còn nô tỳ...”

Lời còn chưa có nói xong, đầu Liễu Mộc Lâm cũng không quay, tiếp tục lạnh lùng nói: “Đi xuống.”

Nghe thế, Họa Ảnh liền đưa ánh mắt xin giúp đỡ nhìn về phía Hạ Lưu, nhưng người chỉ đáp lại một nụ cười không sao cả, phất phất tay cho bản thân lui xuống. Trong kịch bản cũng không có đoạn này, bởi vậy Hạ Lưu cũng không biết vị nữ chính này chạy tới đây để làm cái gì.

“Vì muốn tranh sự sủng ái của thái tử mà không tiếc bản thân sắp đặt thích khách trình diễn màn khổ nhục kế. Ngươi thật sự một chút cũng không sợ.”

https://thuviensach.vn

Vẻ lạnh nhạt cao cao tại thượng trong mắt của Liễu Mộc Lâm đã sớm biến mất, chỉ còn lại biểu cảm chán ghét đến cực điểm.

Suy nghĩ trong lòng Hạ Lưu xoay chuyển, vị nữ chính này và tiểu Bạch ở thế giới trước, ngoại trừ dễ dàng bị ảnh hưởng từ lời nói của người khác thì cũng chẳng có gì...

Dễ dàng bị ảnh hưởng bởi lời nói và suy nghĩ của người khác!

Giờ phút này hệ thống quân lại đắc ý ở bên tai Hạ Lưu nói một tràng: "Cho cô hết than vãn là hệ thống của mấy người kia đều có đủ kiểu đạo cụ bàn tay vàng gì gì đó. Lần này bản quân tự thân xuất mã giúp cô, đãi ngộ như vậy chỉ nhiệm vụ cấp S mới có thôi đấy !"

Thì ra là hệ thống quân đưa mấy lời đồn đại nhảm nhí loan truyền vào trong cung của Liễu Mộc Lâm. Nào là thích khách đều do Hạ Lưu phái tới, mục đích là vì muốn tranh sự sủng ái. Nếu không thì sao khi đó Hạ Lương viện lại phản ứng nhanh như vậy? Hơn nữa còn chỉ bị thương mà không chết? Và Thái tử điện hạ vì sao lại tự dưng đối tốt với nàng ta như vậy?

Rốt cuộc hệ thống quân cũng làm ra một chuyện tốt rồi.

Hiểu được chân tướng sự việc, Hạ Lưu dùng cánh tay chống đỡ thân mình ngồi dậy, bởi vì miệng vết thương phát đau, sắc mặt nàng liền trở nên trắng bệch.

"Vừa nhìn cũng biết Thái tử phi nương nương là người thông minh, sao người có thể suy đoán ra những việc âm hiểm như vậy?" Hạ Lưu cúi đầu cười, ánh mắt nhìn lướt qua Liễu Mộc Lâm, "Thần thiếp còn tưởng người là đóa hoa cao lãnh, không bị hồng trần thế tục nhiễm bẩn ấy chứ."

"Ngươi đắm mình trong trụy lạc, không biết liêm sỉ tới thanh lâu bán rẻ tiếng cười." Liễu Mộc Lâm cúi đầu nhìn Hạ Lưu, từng câu từng chữ nói ra đều làm cho người nghe khó chịu.

https://thuviensach.vn

“Ngươi còn vì vinh hoa phú quý, tiếp tục quyến rũ Thái tử để được nhập cung.”

Vốn dĩ Liễu Mộc Lâm không phải là người khắc nghiệt như vậy, chỉ là không biết vì sao, khi nhìn thấy nét mặt tràn đầy vẻ khinh thường kia của Hạ Lưu thì nàng luôn là cao cao tại thượng liền bị kích thích, cộng thêm tin tức nghe được từ trong miệng của cung nhân thị nữ...

Hạ Lưu nghe vậy liền có ý bày ra dáng vẻ yêu mị quyến rũ nhìn nàng ta, quả thật khiến người luôn cho là thanh cao như Liễu Mộc Lâm ghê tởm , sau đó tiếp tục tỉ mỉ liệt kê “tội trạng” của Hạ Lưu “ mà không hay biết Phong Húc luôn ẩn người sau tấm bình phong, ánh mắt giờ đây đã tràn đầy băng lãnh.

Khi Phong Húc quen biết Liễu Mộc Lâm , hắn chỉ cảm thấy nữ tử này không giống với những người bên cạnh. Trên người nàng không thứ gọi là tính kế và âm mưu mà từ nhỏ hắn đã nhìn quen. Tâm tính Liễu Mộc Lâm thiện lương thanh cao, hơn nữa nàng có vẻ cũng không thích Phong Yến, vì vậy bản thân không khỏi liền đối với nàng dâng lên vài phần hảo cảm.

Nói nhiều như vậy, thực ra nguyên nhân chủ yếu nhất vẫn là lực hấp dẫn giữa nam chính và nữ chính mà thôi.

Bộ dáng lần này của Liễu Mộc Lâm, thật đúng là mạnh mẽ cho hắn một cái tát vì lúc trước cho rằng “Nàng tâm tính thiện lương thanh cao“.

“Bây giờ ngươi lại vì tranh sủng mà thuê thích khách đến. Tội khiến cho Thái tử rơi vào hoàn cảnh nguy hiểm. Tội khiến các cựu thận trong triều hiểu lầm việc này là do Nhiếp chính vương làm. Tội khiến Nhiếp chính vương thành người bất nghĩa. Hạ Lương Viện, ngươi đã biết tội!”

Liễu Mộc Lâm nói vô cùng hiên ngang lẫm liệt, trong lòng Hạ Lưu âm thầm thở dài, quả nhiên là nữ chính trong tiểu Bạch văn, thật không thể hy vọng nàng sẽ đi theo lộ tuyến của nữ chính trong cung đấu văn được.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu che miệng, ho nhẹ một tiếng rồi ngẩng đầu, ánh mắt sáng rực nhìn Liễu Mộc Lâm, không nhanh không chậm hỏi lại.

“Thứ nhất, người nói thần thiếp là tiện nữ thanh lâu, thần thiếp không có gì phản bác. Người là Công chúa cao cao tại thượng, đương nhiên không thể hiểu được cuộc sống của những người ti tiện như thần thiếp.”

Hạ Lưu cúi đầu thở hổn hển mấy cái rồi tiếp tục nói: “Trước khi thần thiếp nhập cung cũng không biết được thân phận của Thái tử, nếu nói hai chữ quyến rũ...” Nàng buồn bã cười, “Thứ hai, từ khi bước vào chốn thanh lâu, thần thiếp chỉ biết việc duy nhất mình cần phải làm đó chính là quyến rũ nam nhân.”

Lời này của Hạ Lưu vừa ra khỏi miệng, Phong Húc giống như là nhớ tới điều gì, ánh mắt hơi híp lại.

“Thứ ba, người thân là Thái tử phi, nếu như người lo lắng cho Thái tử…đó đương nhiên là hợp tình hợp lý. Nhưng người đã sớm biết Thái tử và Nhiếp chính vương có ân oán với nhau, mà người, vẫn cố ý tiếp cận Nhiếp chính vương...”

Mỉm cười, đôi môi không chút huyết sắc vào giờ phút này lại xinh đẹp đến rung động lòng người.

“Thái tử phi nương nương, người là thật tình thích Nhiếp chính vương, hay là... dụng tâm kín đáo vậy?”

Quang minh chính đại dồn ép Liễu Mộc Lâm như vậy, nhưng Hạ Lưu một chút cũng không lo lắng nàng ta sẽ chọn đáp án phía trước. Bởi vì nàng là Liễu Mộc Lâm luôn cao ngạo, tuyệt đối sẽ không có khả năng thừa nhận chính mình đã phạm phải sai lầm lớn là thích Nhiếp chính vương.

Hơn nữa, nếu bây giờ Liễu Mộc Lâm thừa nhận nàng thích Phong Húc, như vậy chẳng phải là tự đưa ra nhược điểm cho Hạ Lưu nắm được,

https://thuviensach.vn

còn có khả năng khiến Phong Húc vốn đã phải chịu chỉ trích sẽ càng gặp thêm nhiều phiền toái lớn hơn nữa.

Hạ Lưu đang cược, cược Liễu Mộc Lâm không phải là người ngu xuẩn.

Quả nhiên, trên mặt Liễu Mộc Lâm chỉ thoáng qua nét bối rối rồi lập tức thanh lãnh như thường, không chút do dự đáp lại: “Ấn theo bối phận mà nói Nhiếp chính vương chính là tam thúc của ta, trừ đó ra, không còn quan hệ nào khác.”

Nếu Liễu Mộc Lâm cũng có thể trông thấy độ hảo cảm của Phong Húc với nàng ta, liền biết được độ hảo cảm từ hôm qua là 60 điểm nhanh chóng tụt xuống còn 10 điểm.

Thật tốt! Dẫn dắt Liễu Mộc Lâm nói ra những lời này xong, Hạ Lưu vô cùng vừa lòng.

Nàng giống như là bị kích thích, bỗng nhiên ho khan kịch liệt, động đến miệng vết thương, máu tươi lập tức tràn ra thấm ướt áo lót, rồi nhanh chóng nhuộm đỏ tấm áo ngủ mỏng manh làm bằng gấm.

“Khụ khụ...”

Hạ Lưu đưa tay che miệng, máu tươi từ từ chảy, lọt qua khe hở giữa những ngón tay, khuôn mặt nàng đau đớn tựa vào thành giường.

“Ngươi...” Liễu Mộc Lâm bị nàng dọa sợ, cau mày lùi ra sau một bước, đang muốn hỏi nàng có cần triệu thái y hay không thì lại bị một câu của Hạ Lưu chặn lại.

“Mời người trở về cung, Thái tử phi nương nương cao quý như vậy, đừng... Khụ khụ... đừng để tiện nhân như thần thiếp làm bẩn mắt người.” Giọng điệu bất thiện, Hạ Lưu nói lời trục khách.

https://thuviensach.vn

Không nói gì thêm, Liễu Mộc Lâm phất tay áo rời đi.

Họa Ảnh lo lắng đứng bên ngoài nảy giờ, nhìn thấy vẻ mặt Liễu Mộc Lâm không tốt rời khỏi phòng, nàng liền vội vàng đẩy cửa bước vào muốn xem Lương viện.

“Họa Ảnh, ngươi lui xuống nghỉ ngơi đi.” Hạ Lưu lau sạch vết máu bên miệng, giấu áo ngủ nhuốm máu dưới thân, gắng gượng nói chuyện bằng giọng nói bình thường nhất.

“Nương nương, vẫn là để nô tỳ ở bên cạnh hầu hạ đi ạ?” Nhìn thấy Lương viện không có chuyện gì, Họa Ảnh cũng an tâm, chỉ là nương nương lại muốn mình đi ra ngoài...

“Không cần, ta muốn một mình nghỉ ngơi. Ngươi đi truyền lời cho những nội thị cung nhân đều trở về ngủ đi, thời gian lúc này cũng không còn sớm nữa.”

Thật vất vả mới khiến Họa Ảnh đi ra ngoài, giờ đây trong phòng chỉ còn lại Hạ Lưu và Phong Húc.

Vẻ mặt mệt mỏi, miệng phun ra máu tươi, nàng nghiêng người trực tiếp ngã xuống giường.

Phong Húc bước ra, không nói một lời ngồi xuống mép giường, cầm ra một chiếc khăn trắng như trắng, hắn khom lưng, dịu dàng lau hết vết máu bên miệng Hạ Lưu.

“Vương gia...” Nàng suy yếu mở miệng.

Vẻ mặt Phong Húc không thay đổi nhìn Hạ Lưu, một lúc sau liền nở nụ cười, rực rỡ như đóa hoa Lê sao cơn mưa.

“Là ai cho ngươi lá gan, hả?”

https://thuviensach.vn

Giọng nói vẫn ôn hòa như trước, có điều lại mang theo một tia hàn ý không rõ.

Dám cố ý hỏi những câu này trước mặt, đứa nhỏ này thật sự là càng lúc càng lớn mật .

“Là ngài, là ngài cho lá gan ấy.” Ánh mắt Hạ Lưu rũ xuống, nhìn hoa văn tinh xảo trên đai lưng xanh nhạt của Phong Húc, nhẹ nhàng mở miệng: “Bởi A Lưu muốn vì ngài hỏi một chút, xem những gì tốt đẹp ngài làm cho Thái tử phi rốt cuộc có đáng giá hay không.”

Nàng cười khẽ, cười giống như đứa trẻ chiếm được kẹo đường, “Ngài xem, ngài đối tốt với Thái tử phi như vậy, kết quả nàng ấy không xứng với tâm ý của ngài.”

“A Lưu ghen tị, ngài và Thái tử phi ở trong đình vui vẻ đàm luận thi họa, ngài còn từng vì nàng mà vẽ tranh, còn có hôm ấy trời đột nhiên mưa to, ngài còn tặng nàng ô dù, A Lưu... Đều biết .”

“A Lưu, rốt cuộc ngươi muốn làm cái gì?” Phong Húc nắm cằm của nàng, trên ngón tay dần dần dùng sức, “Nói cho bản vương, ngươi muốn cái gì?”

Ánh mắt Hạ Lưu chạm vào ánh mắt hắn, ống tay áo ngủ bằng gấm trượt xuống, lộ ra cánh tay mảnh khảnh, bàn tay nàng cầm thật chặt cổ tay của Phong Húc.

“Thứ A Lưu muốn...”

“Là ngài.”

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (6)

Edit & Beta-r: Dương_Mitanovlia

Thế cục của Đại Diệp ngày càng phức tạp, đám người theo Nhiếp chính vương là trọng thần nắm giữ binh quyền. Còn những người theo phe Thái tử thì chỉ có một số ít lão thần ngoan cố và sĩ tử trẻ tuổi.

Triều đình đã phân chia thành hai phái, nếu muốn đặt chân trong triều, chỉ có thể gia nhập một trong hai.

"Những ngày gần đây Nhiếp chính vương có từng triệu kiến vị đại thần nào không?" Phong Yến rút thanh kiếm mới đúc ra khỏi vỏ, động tác nhanh chóng chém đứt mấy sợi tóc trên đầu ám vệ đang quỳ dưới đất.

"Hồi bẩm điện hạ, Nhiếp chính vương vẫn giống như thường ngày, xử lý chính vụ xong liền trở về tẩm cung nghĩ ngơi, vẫn chưa triệu kiến bất kì ai." Thân thể ám vệ không chút nhúc nhích, vẻ mặt bình tĩnh trả lời.

"A, hắn quả thực rất kiên nhẫn." Phong Yến nhìn khuôn mặt mình phản chiếu trên thân kiếm, vươn tay chạm vào mũi kiếm, rất nhanh , ngón tay bắt đầu chảy máu, càng lúc càng nhiều, cho tới khi dòng máu lan tới vẻ mặt phản chiếu ấy.

Hắn không muốn chờ nữa. Bảy năm... Hắn ngồi trên vị trí Thái tử mà không có thực quyền đã bảy năm rồi!

Từ lúc quyền lực trong triều mà Phụ hoàng lưu lại dần dần bị Phong Húc đoạt lấy, cũng là lúc hắn không thể tiếp tục nhẫn nại nữa.

https://thuviensach.vn

Tam thúc? A, thật đúng là tam thúc tốt của hắn.

Ánh mắt Phong Yến càng thêm thâm trầm, hắn nhẹ giọng nói: "Sau khi ngươi trở về, biết nên làm thế nào rồi chứ? "

"Thuộc hạ hiểu rõ."

Phất tay để ám vệ rời đi, Phong Yến yên lặng ngồi trên tháp, vẻ âm trầm trên mặt càng thêm sâu, cuối cùng biến thành một nụ cười khẽ không thể lý giải làm tan biến sự yên tĩnh trong phòng.

Đêm qua, Hạ Lưu đột ngột thổ lộ với Phong Húc, khiếnhắn trở tay không kịp. Không những làm độ hảo cảm của Phong Húc đối vối Liễu Mộc Lâm xuống thấp, mà còn thành công loại trừ một chút hoài nghi vừa mới dâng lên của hắn.

Hơn nữa, tin tức tốt nhất là, độ hảo cảm của Phong Húc với nàng từ 44 lên tới52. Tuy rằng trạng thái vẫn không cao lắm nhưng tốt xấu gì cũng được hơn một nửa nha.

Họa Ảnh quỳ trên mặt đất, cầm thìa múc từng chút cháo cá nóng đút cho Hạ Lưu.

"Thái tử có từng đến Lưu Vân các không?" Hạ Lưu thuận miệng hỏi. Lại nuốt một ngụm cháo rồi lắc đầu ý bảo Họa Ảnh mang đi.

Họa Ảnh do dự một lát, Thái tử làm gì đã từng tới. Ngoại trừ ngày đầu tiên còn ra vẻ gọi thái y tới xem bệnh kê đơn, mấy ngày sau thì ngay cả cho nô tài tới hỏi thăm một câu cũng đều không có.

"Mà thôi, Thái tử còn rất nhiều việc phải giải quyết, ta không nên suy nghĩ nhiều." Hạ Lưu đã sớm thấy bóng dáng màu ngân hạnh ngoài cửa sổ. Đã vậy, bản thân nàng cần phải biểu diễn một chút trước mặt vị nam phụ cần thu phục này mới được.

https://thuviensach.vn

"Hạ lương viện thật hiểu chuyện."

Không để thái giám thông báo, thần thái nhàn nhã, một thân trường bào màu ngân hạnh lại càng tôn lên vẻ mặt như quan ngọc của hắn, tuy không thể so với vẻ đẹp hơn họa Phong Húc, nhưng như hiện tại cũng có một nét đẹp riêng. Phía sau chỉ có tổng quản thái thân cận đi theo, tựa như Phong Yến đang tùy ý đi dạo.

"Thương thế của nàng đã đỡ hơn chưa?" Tùy tiện đặt câu hỏi xong, Phong Yến đi đến bên tháp rồi ngồi xuống.

"Điện hạ!" Hạ Lưu ngạc nhiên, ngây người nhìn Phong Yến, giống như vì quá vui mừng mà lập tức bật khóc.

Phong Yến cũng bị phản ứng của Hạ Lưu làm kinh ngạc, hắn nhìn Hạ Lưu, tiếp theo liền đứng dậy đi tới trước mặt nàng cười hỏi: "Làm sao vậy? Chẳng lẽ nàng không muốn nhìn thấy bản cung đến vậy sao?"

"Thần thiếp là quá vui mừng thôi. Thái tử điện hạ bận trăm công nghìn việc mà cũng có thể bớt chút thời gian tới thăm thiếp, đây quả thật là phúc phận của thiếp." Không ngờ lời Hạ Lưu vừa dứt, vẻ mặt của Phong Yến liền lạnh xuống.

"Bận trăm công nghìn việc? A, người bận là Nhiếp chính vương mới đúng."

Quả nhiên, vị này nghe nói cái gì, liền suy nghĩ nội dung có liên quan tới Phong Húc, đây mới thật là tình yêu đích thực.

Trong lòng Hạ Lưu hiểu rõ, sau đó nàng tự nhiên dẫn dắt đề tài sang chuyện khác, lúc này mới thành công khiến cho tâm tình không tốt của Thái tử dịu đi.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu che miệng cười duyên, hoàn toàn mang dáng vẻ như một tiểu cô nương, nũng nịu nói: "Mấy ngày nay nhờ thuốc bổ của điện ha ban thưởng, vì vậy mà Họa Ảnh vẫn luôn đốc thúc thiếp uống đó."

Hiếm khi Phong Yến lại có kiên nhẫn cùng nàng nói nhiều chuyện vô nghĩa như vậy.

Qua một thời gian, Phong Yến để ý thấy ánh mắt Hạ Lưu luôn dừng ngay thắt lưng mình, trong lòng nghi ngờ, hắn cất tiếng hỏi: "Hạ Lương viện đang nhìn gì vậy?"

Trong mắt thoáng qua tia hoảng hốt, Hạ Lưu ấp úng nói: "Không có gì... Thần thiếp chỉ là... Chỉ là cảm thấy đang lưng của điện hạ thật đẹp, nên muốn ngắm nhìn thâm một chút mà thôi."

Phong Yến đương nhiên sẽ không tin lời nàng, trong giây lát, ánh mắt hắn liền lạnh xuống, bình thản nói: "Trước kia bản cung cũng từng thắt đai lưng này trước mặt nàng, có điều lúc đó nàng cũng không nhìn đai lưng này lâu hơn một chút như bây giờ.”

Đôi mắt Hạ Lưu ẩn chứa vẻ mờ mịt, một lát sau mới cất giọng khàn khàn nói,"Thần thiếp chỉ muốn nhìn xem… nhìn xem điện hạ có hay không đeo miếng ngọc bội kia hay không mà thôi. Miếng ngọc đó quả thật quá giản dị, là thần thiếp đã quá thất lễ rồi."

"Ngọc?" Phong Yến nghi hoặc hỏi lại, có điều lời nói vừa thốt ra hắn liền nhớ tới, hình như mấy ngày trước nàng có đưa... Đúng là một đôi ngọc bội?

Phong Yến nhìn Hạ Lưu, khẽ gật đầu nói: "Bản cung tất nhiên sẽ đeo ."

Ánh mắt Hạ Lưu lộ ra vẻ vui sướng, khóe môi mỉm cười sáng lạn nhìn Phong Yến, nhưng sau đó nàng vẫn có chút không tự tin hỏi lại: "Điện hạ

https://thuviensach.vn

thật sự không ghét bỏ?"

"Ngươi không tin?"

"Thần thiếp đương nhiên tin điện hạ."

Kể từ ngày nhập cung tới giờ, đã rất lâu Phong Yến đều không có vẻ mặt hòa nhã đối với Hạ Lưu. Hôm nay thật khó có dịp hắn lại nói lời dễ nghe dụ dỗ nàng.

Lần này chịu thương, thật sự không có vô ích nha.

Trên phương diện nói lời lừa gạt đối phương, Hạ Lưu chính là một nhân tài hiếm có, ngay cả hệ thống quân đều đã từng khen ‘cô quả thực là hồ ly khoác da người’, huống hồ hành động đỡ kiếm lúc đó của nàng cũng đã chiếm được không ít hảo cảo từ Phong Yến.

Cho nên mặc kệ Phong Yến có bệnh đa nghi trầm trọng, Hạ Lưu vẫn kéo đông kéo tây, nhân cơ hội nói chuyện lần này thăm dò tình hình mà trong kịch bản không đề cập đến. Và nàng cũng thật sự khám phá ra một số tin tức từ trong lời nói của hắn.

Xem ra Phong Yến đã lung lạc được một bộ phận triều thần, rồi tính toán ngày mai lên sẽ tạo áo lực cho Phong Húc.

Phong Yến không ở lại dùng bữa tối nên Hạ Lưu liền suy xét xem có nên thông báo tin tức này cho Phong Húc hay không , bất chợt một cơn gió lạnh lùa vào, nàng đưa mắt nhìn ra ngoài trời, thấy vô số đám mây đen đang ùn ùn kéo tới. Xem ra, trời muốn mưa to rồi.

Hạ Lưu nhìn một lát, ra lệnh ngăn cản nội thị đang chuẩn bị đóng cửa sổ lại rồi đưa tay để Họa Ảnh dìu về giường nghĩ ngơi.

https://thuviensach.vn

Muốn liên lạc Phong Húc, rất khó. Bởi vì hắn chưa từng đưa cho Hạ Lưu bồ câu đưa thư hay an bài cho nàng biết một số mật đạo gì đó. Từ trước tới nay, thời điểm hắn có chuyện muốn gặp mới chủ động xuất hiện. Phỏng chừng là Phong Húc chưa từng có cảm giác an toàn và tin tưởng vào một người đi.

Người như vậy sẽ không bao giờ cho người khác có được cơ hội nắm bắt được nhược điểm của mình.

Hạ Lưu nằm trong ổ chăn mềm mại ấm áp, miễn cưỡng nghe hệ thống quân lải nhải.

"Cô nhất định phải làm như vậy sao? Thật không sợ độ hảo cảm còn chưa xoát đến 100 thì đã chết?" Hệ thống quân lo lắng nói. Từ sau khi Hạ Lưu không muốn mạng mà đỡ kiếm cho Phong Yến thì lão liền đề cao cảnh giác đối với Hạ Lưu.

Phát hiện ra Hạ Lưu không để ý sự lo lắng của mình, hệ thống quân giận dữ khiển trách: "Cô đúng là loại người lợi dụng thân thể ra làm công cụ mà!!"

Bấy giờ Hạ Lưu mới mở to mắt rồi chậm rãi trả lời, " Đạo đức nghề nghiệp cơ bản của nhân viên thu phục của chúng ta chính là xem thân thể như công cụ nha."

"..."

Dừng một chút, Hạ Lưu không chút để ý hỏi lại hệ thống quân: "Sao vậy, lão đang lo lắng cho tôi sao?"

"Ta mà đi lo lắng cho loại nữ nhân gian trá độc ác như cô! Nằm mơ đi!"

https://thuviensach.vn

Hệ thống quân trực tiếp im lặng, mặc cho Hạ Lưu có gọi như thế nào đi nữa cũng không chịu lên tiếng.

Không còn cách nào khác, Hạ Lưu vốn cũng sợ đau . Thế nhưng vị Nhiếp chính vương rất khó đối phó, đối với kiểu người này, Hạ Lưu âm thầm chọn cách biến thành trung khuyển để thu phục.

*Chỉ mấy người yêu thương một người hết cỡ, cúc cung tận tụy, chung thủy tuyệt đối.

Cho dù làm bất cứ chuyện gì đều có thể vì hắn mà hy sinh chính mình. Chỉ có làm đến trình độ đó thì mới có thể làm rung động đến vị Boss cấp S như Phong Húc.

Đêm xuống, sau khi dùng mê hương do hệ thông quân cung cấp khiến cho Họa Ảnh và mấy nô tài khác ngủ say xong, Hạ Lưu liền nhanh chóng mặc lên người một bộ quần áo thái giám rồi nhảy ra khỏi cửa sổ.

Hạ Lưu ngẩng đầu nhìn lên bầu trời vẫn còn đang mưa to, có vài đạo tia sáng lạnh bất chợt đập vào mặt.

Tuy vị trí Lưu Vân các cũng không nổi bật, nhưng lại có điểm tốt là rất gần tẩm cung của Phong Húc.

Cả đoạn đường này không làm khó được Hạ Lưu, thậm chí nàng còn biết một lối đi tắt nhưng như vậy sẽ không dính được nước mưa rồi.

Ai biểu cái nàng cần bây giờ chính là … Bộ dạng nửa sống nửa chết chứ.

Vẻ mặt không thay đổi ngồi xổm ở trong bụi hoa mặc cho toàn thân bắt đầu ướt đẫm, mãi cho đến khi môi run rẩy, đầu nóng lên thì Hạ Lưu mới loạng choạng đứng lên, cảm thấy khá hơn một chút thì liền chạy về phía tẩm cung của Nhiếp chính vương.

https://thuviensach.vn

Vốn đã quen thuộc doạn đường này, Hạ Lưu lau đi nước mưa trên mặt , lách mình thuận lợi tránh né thủ vệ. Nghe tiếng mưa vang rền với tiếng sấm, nàng nhíu mày suy tư, lần này không thể lại dùng tiếng lá trúc thổi ca khúc để dẫn dụ người ra được rồi.

Hạ Lưu híp mắt quan sát những thủ vệ kia, ánh mắt chợt sáng ngời, bước đi nhanh hơn, trực tiếp vọt tới bên người thị vệ trưởng.

"Người nào?!"

Thủ vệ lập tức vây quanh, sau khi thị vệ trưởng phát hiện là nàng thì lập tức hét lui mọi người rồi thuận miệng nói: "Tất cả lui ra! Đây là tiểu thái giám bên người Vương gia."

Vẻ mặt trắng bệt Hạ Lưu nhìn hắn, thở phì phò nói, "Lục ca... Nhanh, mau dẫn ta đi gặp Vương gia."

"Tiểu nhị ngũ! Sao lại thành ra như vậy!"

Đây chính là lão Lục cùng chung một nhóm huấn luyện với Hạ Lưu, mắt thấy Hạ Lưu nói không ra lời thì trong lòng hắn liền quýnh lên, nhanh chóng đi vào thông báo cho Phong Húc.

Nghe nói Hạ Lưu dầm mưa đêm tới, Phong Húc cũng có chút kinh ngạc, "Ngươi đưa nàng vào đây, xem nàng có chuyện gì muốn gặp."

Đây là lần đầu tiên Hạ Lưu bước vào tẩm cung của Phong Húc, không ngờ bài trí nơi đây lại rất đơn giản, trên tường treo mấy bức tranh chữ do hắn việt, trên án bày một chậu hoa lan. Trong đêm mưa tối tăm này, hắn ngồi nơi đó, trên người mặc một bộ thanh y nhẹ nhàng, như hóa thành một làn gió tươi mát khiến cho người ta cảm thấy bình yên

Môi Hạ Lưu run rẩy, ánh mắt đãkhông có tiêu điểm, miệng vết thương bị ngâm nước mưa cũng lộ ra màu đỏ. Nhìn người trước mắt chật vật như

https://thuviensach.vn

vậy, Phong Húc khẽ nhíu mày rồi đứng dậy đi tới.

"A Lưu, ngươi thế nào..."

Không đợi hắn nói xong, Hạ Lưu đã mở miệng cắt đứt lời nói của hắn, nàng thở hổn hển, nặng nề nói, "Vương gia, ngày mai Thái tử và mấy triều thần dưới tay có khả năng... Khả năng sẽ ở trong buổi thượng gây khó khăn cho người, người phải cẩn thận."

[Chúc mừng cô đạt được 2 điểm hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 54.]

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (7)

Edit & Beta-r: Dương_Mitanovlia

Ngoài phòng tiếng sấm ầm ầm vang lên, từng tia sáng trắng rạch dài trên bầu trời u ám.

Phong Húc khẽ nhíu mày, vươn hai tay đỡ lấy thân thể mềm nhũn muốn ngã xuống của Hạ Lưu.

Tay dùng chút lực, hắn bế người vào trong phòng ngủ rồi đặt lên nhuyễn tháp.

Khuôn mặt nữ tử trong ngực không còn chuyết huyết sắc, đôi môi trắng bệt như màu da cứ khép khép mở mở, nhưng lại không thể nghe được nàng đang muốn nói gì.

Phong Húc cúi đầu nhìn thoáng qua Hạ Lưu, bây giờ nàng giống như một chú chó con bị chủ nhân vứt bỏ nào chỉ có thể trốn trong lòng hắn run rẩy. Nào còn tư thái mị hoặc quyến rũ nữa như lúc trước.

Đặt Hạ Lưu nằm trên tháp xong, Phong Húc liền rút tay để gọi cung nữ đi vào thay áo cho nàng thì ống tay áo của hắn lại bị kéo mạnh.

"Vương gia..."

Cho dù đã hôn mê, nàng vẫn run rẩy, vô thức cất giọng khàn khàn gọi hắn.

https://thuviensach.vn

Không còn cách nào khác, Phong Húc đành phải ngồi xuống, mặc cho bản thân bị Hạ Lưu giữ lại.

"Vương gia... Phải... Cẩn thận..."

Nàng lặp đi lặp lại, giọng nói ngày càng nhỏ, sau cùng chỉ còn lại tiếng rên rỉ mơ hồ.

Lông mi của Phong Húc rất dài, khiến cho đuôi mắt càng tăng thêm phần mị hoặc. Bây giờ hắn cúi đầu nhìn nữ tử yếu ớt nằm ở đó, bàn tay nâng lên, dịu dàng vuốt nhẹ vầng trán của nàng.

Bàn tay hắn lành lạnh, nhưng khi đặt trên da thịt đang nóng sốt của nàng lại cảm thấy nóng đến kinh người. Mà Hạ Lưu thì cảm thấy rất thoải mái, cả người cũng trở nên ngoan ngoan hơn.

Đôi mày Phong Húc nhăn nhăn, trong mắt lóa lên tia khó xử khi nhìn bộ đồ thái giám mà Hạ Lưu đang mặc trên người. Châm chước một lát, hắn nhanh chóng đứng dậy đi lấy một bộ thường phục của mình ra.

Từ trước tới nay bản thân hắn không thích có người hầu hạ bên cạnh, vì vậy mà trong căn phòng cũng chỉ có hắn và Hạ Lưu, nên cũng không sợ kẻ khác sẽ phát hiện ra dấu vết gì.

Hắn không tin bất cứ ai,mọi việc do chính tay mình làm hắn mới cảm thấy thấy an tâm. Kể cả... Người thân chung một dòng máu thì vẫn có thể đâm một nhát sau lưng ngươi, huống hồ chỉ là thuộc hạ?

Huống chi thân phận bây giờ của Hạ Lưu là phi tần của Thái tử. Nếu bị nội gián phát hiện thì sẽ gặp rất nhiều rắc rối.

Vẻ mặt Phong Húc bình thản nâng thắt lưng của Hạ Lưu, cởi hết áo ngoài của nàng ra. Bây giờ trên người nàng chỉ còn một tầng áo lót mỏng

https://thuviensach.vn

manh nhuộm máu loang lỗ, lại bởi vì thấm đẫm nước mưa mà dít sát cơ thể, lộ rõ từng đường cong mê người.

Có điều trên mặt Phong Húc lại không có nửa điểm mất tự nhiên. Hành động quả thật như đang thay áo cho bản thân, từ tốn mà nhẹ nhàng, không chút trắc trở cởi áo lót của Hạ Lưu.

Tấm vải băng vết thương trên ngực đã bị nhuộm đỏ, thật đối lập mãnh liệt với làn da trắng như tuyết. Phong Húc rũ mắt, nghiêng đầu không nhìn tới, một tay đỡ lấy thân thể của Hạ Lưu, một tay thì nhanh chóng mặc bộ quần áo sạch sẽ cho nàng.

Đôi môi Hạ Lưu mấp máy, cứ như muốn nói điều gì.

Thân hình mảnh mai của nàng càng thêm nhỏ xinh khi mặc lên bộ đồ rộng thùng thình của hắn. Phong Húc đứng dậy, cầm đống quần áo ướt sủng của nàng, đang muốn vứt đi thì nghe thấy tiếng đồ vật rơi xuống đất.

Hắn cúi người nhặt vật đó lên, khi thấy rõ vật đó là gì thì không nhịn được giật mình.

Là một miếng ngọc trơn bóng, kiểu dáng có thể mang theo bên người, chỉ là dây đeo đã cũ, vì vậy khi hắn giúp nàng cởi áo thì sợi dây này liền đứt.

Tuy miếng ngọc này chỉ có một nửa nhưng vẻ ngoài thập phần tinh xảo, người khắc quả thật rất dụng tâm. Nhưng điều khiến hắn kinh ngạc, lại là chữ khắc trên ngọc, mặc dù mơ hồ khó xem nhưng hắn vẫn nhận ra được…

Là tên của hắn, Húc.

Phong Húc cầm miếng ngọc cất vào trong ngực, biểu hiện giống như chưa phát hiện ra điều gì. Sau khi đút Hạ Lưu uống một viên thuốc xong,

https://thuviensach.vn

hắn liền trở lại bàn, tiếp tục xử lý đống tấu chương còn chưa phê chuẩn.

Tuy tình trạng bây giờ của nàng rất không tốt nhưng Phong Húc vẫn không đi mời thái y đến xem bệnh cho nàng. Tối nay hắn cho phép nàng nghĩ ngơi tại trong tẩm cung của mình đó đã là đặc biệt ban ân.

Nhưng không biết tại sao, khi đầu ngón tay hắn chạm vào miếng ngọc nhẵn nhụi kia thì trong lòng lại không có cách nào bình tĩnh được.

"Nếu A Lưu nhớ không nhầm, Vương gia rất thích ngọc?"

"Tuy rằng A Lưu cũng cho Thái tử một đôi ngọc, nhưng đó cũng không phải là miếng ngọc A Lưu thích nhất, chỉ là tùy tiện lấy ra mà thôi."

"Thích nhất ... Đương nhiên phải để lại cho Vương gia."

Đêm trước sinh nhật của Thái tử, hắn từng đến Lưu Vân các gặp nàng. Khi đó ở dưới ánh đèn, nàng đang cầm dao điêu khắc và đánh bóng lại miếng ngọc để làm thọ lễ ngày mai dâng cho Phong Yến.

Ánh nến đêm đó lay động, kéo dài bóng dáng của hai người ánh lên tấm bình phong rộng lớn sau lưng. Thật giống như cả hai đang dịu dàng ôm nhau.

Phong Húc buông bút lông, phất tay áo bước vào phòng ngủ, im lặng đứng bên cạnh tháp.

Vươn tay sờ trán Hạ Lưu, vẫn đang phát sốt.

Từ trước đến giờ, chỉ có người hầu hạ Phong Húc. Vậy mà đêm nay lại có chút khác lạ, hắn lại sai người lấy nước lạnh đặt ở bên ngoài, sau đó mới tự mình bưng vô, nhúng ướt tấm khăn nhỏ, đầu tác cẩn thận chăm sóc nàng.

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa sổ vẫn đổ mưa ầm ầm, gió thổi vù vù lạnh đến buốt xương. Có điều không khí trong phòng lại vô thức khiến cho người ta cảm thấy rất ấm áp.

Lúc Hạ Lưu tỉnh lại, đôi môi hé mở đang định nói chuyện thì một tách trà để hơi nghiêng đã kề sát, sau đó một dòng nước trà ấm áp liền chảy vào miệng, giảm bớt sự khô khốc trong cổ họng.

"Người... Vương gia?"

Hắn ngồi bên cạnh nàng, chỉ cần ngước mặt lên liền có thể thấy sườn mặt tinh xảo, chiếc mũi cao thẳng và hàng lông mi cong dài dưới ánh đèn ấm áp tạo nên một bóng râm che khuất con ngươi. Phong Húc như thế này còn quyến rũ hơn cả nàng vạn phần.

Nàng mê mẫn nhìn đến một lúc lâu mà vẻ mặt hắn vẫn rất thản nhiên. Phong Húc nở nụ cười dịu dàng nhìn lại nàng, qua một lúc mới từ từ mở miệng, tuy giọng điệu vẫn như thường, nhưng nội dung lại khiến người nghe không thể thoải mái.

Hắn nói: "A Lưu, lá gan của ngươi thật là càng lúc càng lớn."

Hạ Lưu lập tức rũ mắt, không nói một câu phản bác.

"Ngươi có biết, nếu ngươi chết đi thì bản vương phải tốn rất nhiều công sức để xắp sếp một người khác đến bên cạnh Thái tử không?"

Hắn vừa nói những lời khiến người khác khổ sở, bàn tay thì lại dịu dàng lau đi nước trà đọng bên miệng nàng. Hạ Lưu ngẩng đầu, dè dặt nhìn hắn, lại chỉ có thể nhìn sự dịu dàng tràn đầy trong đôi mắt đó.

Phong Húc chính là như vậy. Luôn che giấu sát ý trong lòng bằng vẻ mặt thật dịu dàng cho người khác nhìn thấy. Nếu một người không hiểu rõ hắn, thì chỉ sợ một ánh mắt cũng khiến một người đó sa vào.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu vội vã né tránh ánh mắt ấy, chống người đứng dậy rồi quỳ xuống mặt sàn lạnh lẽo.

"Tối nay A Lưu từ chỗ thái tử biết được vài tin tức, cộng với tin tức thám thính từ trước đó ở chỗ các phi tần. Ngày mai thượng thư lễ bộ Quý An Khang ,…vài vị này rất có khả năng sẽ nhân buổi thượng triều cùng với nhóm người Thái tử mới lôi kéo...”

Hậu cung luôn gắn kết chặt chẽ với triều đình. Nếu cẩn thật tra xét bối cảnh của mỗi phi tần, nhất định sẽ biết rõ các thế lực bên phe Thái tử. Mà thân phận bây giờ của Hạ Lưu trong những ám vệ khác của Phong Húc mà nói, thật sự dễ dàng làm nhiều chuyện hơn. Vì vậy, nàng mới trở thành ám vệ vô cùng quan trọng dưới tay hắn.

Vừa mới tỉnh lại, nàng liền quỳ trên mặt đất, không có xin thứ tội, cũng không có làm nũng, chỉ nhanh chóng nói ra tin tức nàng thám thính được cho hắn.

Không thể không nói, từ lúc Hạ Lưu nhập cung tới nay, nàng vẫn luôn làm rất tốt.

Nghe xong tình báo của Hạ Lưu, Phong Húc khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng xoa xoa đầu nàng. Giống như lúc rãnh rỗi để tiểu miêu trên đầu gối mà vuốt ve.

"Làm rất tốt, đứng lên đi."

Hạ Lưu hơi do dự nhìn hắn, Phong Húc nhìn biểu tình đáng thương của nàng mà bật cười khẽ nói: "Thế nào? Chẳng lẽ A Lưu thích quỳ nói chuyện?"

Phong Húc thật khác với mọi khi, đây là lần đầu tiên hắn nói nàng đứng dậy. Nếu là trước kia, nàng quỳ thì cứ quỳ, hắn chưa bao giờ để ý.

https://thuviensach.vn

[Chúc mừng cô đạt được 4 điểm hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 58.]

Hạ Lưu nghe lời đứng dậy, nhu thuận đứng sau lưng Phong Húc.

"Sau này, nếu như có việc thì không cần mạo hiểm đến tìm ta. Ngươi xem, lần này dầm mưa một trận, vết thương trên người lại nặng thêm.” Phong Húc bước thong thả đến cạnh bàn, tiện tay cầm một bảng tấu chương bắt đầu xem.

Tuy Phong Húc nói như vậy, nhưng Hạ Lưu làm sao dám coi là thật.

Nàng nhẹ nhàng lên tiếng: "Vì sợ bản thân gặp nguy hiểm mà A Lưu không nhanh chóng đến đưa tin cho Vương gia, để người vì vậy mà rơi vào hoàn cảnh nguy hiểm. A Lưu nhất định sẽ hận chết bản thân."

Phong Húc thuận tay lật qua một trang, giọng nói dịu dàng mang theo ba phần ý cười vang lên: "Ah? Vậy A Lưu có từng nghĩ đến tình cảnh bị người trong cung Thái tử phát hiện đến tẩm cung của ta không? Nếu bị phát hiện thì A Lưu sẽ làm như thế nào?"

Trong mỗi một câu nói của Phong Húc, đều là đang khảo nghiệm lòng người. Người càng đứng trên cao thì trái tim lại càng lo lắng bị phản bội. Bởi vì hắn không có cảm giác an toàn, thế nên mới không ngừng dò xét nội tâm của người bên cạnh để đổi lấy sự yên tâm.

"Nếu bị vậy, A Lưu sẽ kiên quyết nói bản thân vì bất bình thay Thái tử cho nên mới lẻn tới tẩm cung của Nhiếp chính vương, ám sát người."

Nàng trả lời thản nhiên, trong giọng nói không có nửa phần sợ hãi.

Phong Húc quay đầu lại nhìn nàng, đôi mắt mang theo ý cười: "Nếu nói vậy, A Lưu có biết kết cục của bản thân là cái gì gì không?”

"A Lưu biết, sẽ bị ngũ mã phanh thây."

https://thuviensach.vn

Giọng nói vang lên, vừa trong trẻo vừa mang theo sự thanh thúy của thiếu nữ. Trước kia nàng luôn ăn mặc thật diễm lệ, hành động cử chỉ cũng giống như nữ tử thanh lâu. Hiện giờ nhìn gương mặt không trang điểm của nàng, hắn thấy nàng vẫn còn rất ngây thơ.

Phong Húc chợt nhớ tới, nữ tử trước mắt này, cũng chỉ là tiểu cô nương 17 tuổi mà thôi.

Nếu so với một gia đình bình thường, một tiểu cô nương như nàng e rằng là đang ở trong khuê phòng đợi gả, chờ đợi một phu quân tốt đến rước mình?

Nhưng là vì hắn, cả đời nàng liền thay đổi.

Mười hai tuổi thì vào thanh lâu học cách quyến rũ đàn ông, học cách giết người, học cách gạt người, làm sao còn có dáng vẻ của một cô nương chứ?

Phong Húc khẽ thở dài nhìn nàng, bàn tay vỗ nhẹ lên đùi mình.

Vẻ mặt Hạ Lưu chấn động, giống như nhiều năm trước vừa được Phong Húc thu dưỡng, nàng quỳ một chân xuống, tựa đầu lên đùi hắn.

"Ngoan." Ngón tay Phong Húc trắng đến mức gần như mang bệnh vuốt ve mái tóc đen như mực của nàng.

"Thế lực của Thái tử càng lúc càng lớn, hắn chắc chắn rất muốn giam giữ ta, sau đó mới giết ta giải hết mối hận trong lòng."

Hắn cười khẽ, tiếp tục chậm rãi nói chuyện.

"A Lưu, nếu ngày mai ta chết , ngươi cứ ở trong cung an ổn làm phi tần Thái tử. Sau này hắn đăng cơ , ngươi cũng có thể trở thành một cung phi có địa vị cao quý."

https://thuviensach.vn

Phong Húc đưa mắt nhìn cảnh vật bên ngoài cửa sổ, nét cười nơi khóe miệng đẹp đến nổi có cảm giác không thật.

Lúc này mưa gió đã dừng, xa xa phía cuối chân trời, một tia sáng mông lung lóe lên như muốn xóa tan đêm tối.

Hạ Lưu nắm chặt lấy ống tay áo rộng lớn của hắn, không nói một câu, chỉ là không ngừng rơi lệ..

"Sau này nếu muốn gặp ta, cứ đi tìm thủ vệ canh giữ gần Lưu Vân các, hắn là tâm phúc của ta, sẽ dẫn ngươi đến chỗ ta,."

Ruốc cuộc Phong Húc cũng nói cho nàng phương thức liên lạc, trong lòng Hạ Lưu liền thả lỏng rất nhiều. May mắn là sau này nàng không còn phải vất vả vụng trộm chạy tới đây rồi nghĩ cách dụ hắn ra nữa a.

"Được rồi, trước khi hừng đông ngươi nên trở về, đừng để bị phát hiện."

Một tay Phong Húc xoa xoa đầu nàng, một tay thì đặt tấu chương xuống mặt bàn.

"Ta cũng muốn xem một chút, lễ vật mà Thái tử cất công chuẩn bị sẽ hấp dẫn như thế nào."

Hắn đứng dậy, quay lưng về phía nàng, y phục màu xanh trên người như muốn tan hòa với bầu trời xa xăm hư vô rồi biến mất giữa nhân gian này.

[Chúc mừng cô đạt được 12 điểm hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 70.]

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công
www.dtv-ebook.com

Chương 13+2: Ngoại Truyện Tổng Giám Đốc Yêu Tôi (Lưu Ý Có Cảnh H)

Beta-r: Dương_Mitanovlia

Ban đêm, ánh trăng tròn tỏa sáng lấp lánh với muôn ngàn vì sao, gió mát thổi nhè nhẹ trên từng nóc tạo nên một khung cảnh bình yên. Trái lại, trong một căn biệt thư sang trọng, tiếng trẻ con khóc không ngừng vang lên, bên cạnh là người phụ nữ có mái tóc đen dài đen bóng mượt, gương mặt hài hòa xinh đẹp đang dịu dàng dỗ đứa bé nín khóc. Đó chính là Hạ Lưu.

Ngồi sát bên là một vị tổng giám đốc nào đó, vẻ mặt anh tuấn bây giờ lại đen như đít nồi, tay chân luống cuống thay tã cho con.

Đã ba năm từ khi Lê Phong và Hạ Lưu cưới nhau, lúc nghe tin cô mang thai, hắn đã vui mừng, đã sung sướng đến nỗi muốn nhấc bổng cô lên mà xoay vòng vòng, nhưng… Chuyện gì đang xảy ra thế này?!

Lê Phong hắn dù sao cũng là tổng giám đốc của tập đoàn Lê thị, ấy vậy mà lại phải đi thay tã quần cho con đấy! Đã thế cũng thôi đi, tiểu bảo bối này còn giành vợ của hắn!

Thật đáng giận!

Đã mười tháng! Hắn chưa được chạm vào vợ mình. Mười tháng lận đó! Cũng bởi vì hắn sợ ảnh hưởng đến sức khỏe của cô và tiểu bảo bối trong bụng.Hắn cứ thế nhịn,.. phải nhịn… rồi tiếp tục nhịn… Nhưng tại

https://thuviensach.vn

sao? Tại sao khi vợ hắn sinh xong rồi, hắn cũng thể chạm vào vợ hắn mà còn phải kiêm thêm việc thay tã hằng ngày cho con chứ!

Tiểu bảo bối, con như vậy là đang làm hại ba ba đấy!

Sau một hồi vật lộn với đống tã quần, cuối cùng Lê Phong cũng hài lòng nhìn tiểu bảo bối nằm ngủ trong nôi. Nội tâm kích động đến run rẩy.

Vợ à, anh đến đây!

Hắn bất ngờ nhấc bổng Hạ Lưu lên, bế người đi đến phòng khách. Tiểu bảo bối đang say giấc, người làm ba và mẹ không nên quấy rầy nha. Cả hai phải đi xa để làm công việc mới tốt.

Hạ Lưu khó hiểu nhìn Lê Phong, đôi môi nhỏ xinh khẽ mở: “Anh à, có chuyện gì sao?”

Ôm được thân thể mềm mại của vợ, vẻ mặt đang rầu rĩ của Lê Phong liền dịu dàng xuống, hắn cười thần bí nói: “Tiểu bảo bối đã ngủ rồi. Hiện tại là giờ của chúng ta.”

“A?” Hạ Lưu không hiểu thốt lên.

Không thể chờ đợi được nữa, Lê Phong gấp gáp cúi đầu hôn nồng nhiệt lên đôi môi mềm mại của Hạ Lưu, chiếc lưỡi dài dò xét, cuốn hút trong khoang miệng của cô. Tạo nên một nụ hôn thật sâu.

Tiếng nút ‘chậc chậc’ không ngừng thoát ra khóe miệng. Cả căn phòng khách to lớn cũng bị đốt nóng.

Hạ Lưu bị Lê Phong hôn đến mềm hết cả người, cơ thể theo bản năng quấn lấy thắt lưng của chồng mình. Hắn vừa hôn vừa nhẹ nhàng để người cô nằm xuống sô pha, sau đó hai tay hắn liền bắt đầu nắn bóp, vuốt ve khắp cơ thể trắng nõn dưới thân. Áo ngủ mỏng manh nhanh chóng được vén lên,

https://thuviensach.vn

hai khỏa đầy đặn lập tức bật ra, đầu nhũ hồng hồng gặp phải không khí lành lạnh mà se lại, cứng rắn chọc thẳng vào mắt hắn.

Máu huyết trong người càng sôi sục, phía dưới căng trướng như muốn chọc thủng quần mà lao vào thám hiểm hoa huyệt ẩm ướt, hắn không bỏ phí một phút dây mà cúi đầu hôn từ cần cổ đến xương quai xanh. Một tay nắm hai tay vợ mình đặt lên đầu, bàn tay còn lại thì thỏa sức nhào nắn đôi bồng đảo, ngón tay thon dài tà ác vẽ vòng tròn quanh nhũ tiêm, sau đó lại kẹp nó lại mà vân vê, ma sát đến nổi Hạ Lưu không chịu nổi mà run rẩy, bật thốt từng tiếng rên rỉ yếu ớt.

“Ưm… a… Phong…a…a…” Thân thể cô bị bàn tay ma quỷ của hắn kíchthích mà không ngừng tràn ra mật dịch, thấm ướt cả đáy quần lót mỏng manh.

Lê Phong há miệng tham lam ngậm lấy một bên tuyết trắng, đầu lưỡi ẩm ướt đảo vòng liếm liếm, đôi môi bạc gợi tình hết há ra rồi mút thật mạnh, tạo ra từng tiếng ‘chậc chậc’ dâm mị.

“Ưm…ư…a…” Hạ Lưu nhắm chặt mắt, sung sướng phát ra rên rỉ. Điểm tam giác giữa hai càng thêm co thắt, ào ạt chảy ra hoa dịch. Bỗng trên ngực chợt lạnh, Hạ Lưu liền ấm ức, mở mắt ra nhìn thì thấy Lê Phong đang cởi chiếc quần vướng víu trên người xuống, thiết bổng cương cứng lập tức bật ra, rung rung chào hỏi cô bé.

Nội tâm càng hưng phấn khi thấy cô vợ bé bỏng đỏ mặt, hắn gập người, một tay chống đỡ bản thân, một tay kéo chiếc quần lót nóng bỏng xuống, khu rừng thần bí và khe suối róc rách từ từ phơi bày ngay trước mắt, cổ họng khô khốc phun ra từng hơi, hắn liếm liếm môi, ngồi xổm trên sô pha, hai tay nắm hai cẳng chân thon dài rồi tách ra xong liền chôn đầu gặm liếm nơi tiên cảnh nhân gian ấy.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu cảm thấy cái lưỡi linh hoạt đang chậm rãi liếm nút lúc mạnh lúc nhẹ trên hai múi thịt múp míp của mình. Chiếc mũi hít vào thở ra từng hơi nóng khiến rừng cỏ lung lay, khe suối nguồn như muốn làm dịu đi cơn khô nóng ấy mà liên tiếp chảy ra từng dòng nước nhơn nhớt, làm bóng cả chiếc cằm gọn của hắn.

Thấy vợ mình đã động tình, hắn sung sướng cười nhẹ một tiếng, đầu lưỡi bất ngờ đâm mạnh vào khe hẹp, luồn lách vào trong để tìm kiếm càng thêm nhiều mật dịch.

Hạ Lưu vặn vẹo cơ thể, từ trong hoa huyệt truyền ra từng cơn khoái cảm. Lê Phong thấy vợ mình hành động như vật liền dùng ngón trỏ chậm rãi đút vào, ngón tay cong lên khẽ động, luận đồng đều đặn đến khi cô muốn cao trào thì lập tức dừng tay lại.

“Đừng…” Hạ Lưu bất mãn hô lên.

“Đừng cái gì, nhanh nói cho anh biết.”

“Đừng ngừng lại.”

Nghe được lời cầu xin như mong muốn, Lê Phong liền không chút lưu tình đưa thêm ngón giữa và ngón áp út vào, kịch liệt đâm vào, rút ra. Hạ Lưu bị kích thích mạnh đột ngột như vậy, cơ thể quá sung sướng mà oàn người.

Cảm thấy trước mắt mờ mịt, sóng biển dập dờn khiến cô chao đảo, Hạ Lưu nức nở cầu xin.

“Ra, xin anh rút… A!”

Nghe theo vợ mình, Lê Phong lập tức rút ba ngón tay ra, cầm thiết bổng cương cứng đến sưng tím nhắm thẳng khe hẹp đâm thật mạnh, kịch liệt đâm chọc trong cô.

https://thuviensach.vn

Chiếc ghế sô pha vững trãi cũng nhịn không được xê dịch từng chút từng chút về phía trước.

Càng về sau, thiết bổng càng luận động nhanh hơn. “Phách phách” ma sát, như muốn tạo ra lửa bằng cách đó vậy. Hạ Lưu không đỡ nổi thế công vồn vã ấy mà căng mình hét lên, dục vọng nhanh chóng đạt đến đỉnh cao trào, vách tường thịt mạnh mẽ hút lấy của thiết bổng. Khiến Lê Phong sung sướng đến khó nhịn, hẩy mạnh thêm một lúc liềm gầm to, bắn chất lỏng nóng cháy vào tận đáy cốc.

Hai người thở dốc nằm trên sô pha, nơi riêng tư vẫn dính chặt vào nhau.

Lê Phong ôm vợ vào trong lòng. Không ngờ cô cứ vậy mà nhắm mắt ngủ một mạch đến sáng, để lại vị tổng giám đốc nào đó vẫn chưa thỏa mãn dục vọng tức đến hộc máu.

Hạ Lưu, ngày mai em sẽ biết tay anh!

Mình giải thích câu truyện một chút.

Truyện này Hạ Lưu là nhân viên của hệ thống, chuyên đi đến các thế giới truyện có kết cục xấu, nam chính vì nữ chính mà buông bỏ hết thảy. Tạo ra nhiều thảm kịch, người chết mà bản thân nam chính cũng chết.

Người được Hạ Lưu nhập là một nhân vật phụ có thật trong truyện, thầm yêu nam chính. Và Hạ Lưu sẽ dựa theo tính cách của nhân vật phụ này mà thu phục tâm nam chính. Sau khi đạt 100% tiến độ. Có thể rời khỏi thế giới đó.

Khi Hạ Lưu rời khỏi thì linh hồn nhân vật phụ sẽ mang theo trí nhớ mà trong khoảng thời gian bị nhập, tiếp tục sống tiếp với nam chính. :D:D

Truyện này mình thấy rất hay. Càng xem càng muốn nhiều hơn nữa.

https://thuviensach.vn

Ngoại truyện chính là nữ phụ Hạ Lưu thật sự đó. ;)

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (8)

Tuy tin tức trên triều không nhanh chóng lan truyền trong hậu cung, nhưng chỉ cần phi tần nào có chút năng lực và gia thế đều có thể biết được tình cảnh không ổn hiện tại của Nhiếp chính vương.

Nghe nói, buổi thượng triều ba ngày trước Thượng thư lễ bộ Quý An Khang lần đầu tiên nói tới vấn đề"Thái tử cập quan đã nhiều năm, dựa theo ý chỉ nên đăng cơ." Vấn đề này vừa đưa ra, Thái tử liền khiêm nhường viện lý do từ chối, nói mình tuổi trẻ chưa đủ năng lực, để Nhiếp chính vương tiếp tục quản lý chính sự mới thỏa đáng.

Có điều khi các lão thần nghe Phong Yến nói ra những lời này thì lại thấy bất mãn, không phục cho Thái tử. Sau đó lại có người lên tiếng châm chọc, nói Phong Húc nhiếp chính nhiều năm nên không muốn trao trả quyền lực nữa, có tâm mưu phản.

Những năm gần đây thế lực trên triều đình của Phong Húc giống như đã không còn mạnh mẽ như trước. Hơn nữa đã người đứng ra dẫn đầu, nên buổi thượng triều ngày hôm sau lại xuất hiện thêm mười quan viên thỉnh Nhiếp chính vương trao trả quân quyền để Thái tử điện hạ phụng mệnh đăng cơ.

Những ngày gần đây, khi Phong Yến ngồi thượng triều đã không còn bộ dáng vô năng như lúc trước rồi để mọi việc cho Nhiếp chính vương quyết định nữa. Hắn bình tĩnh mà quả quyết đàm luận đại sự, khống chế tất cả dị nghị. Sau đó lại cùng các vị cận thần bàn luận một số vấn đề xử lý

https://thuviensach.vn

chính sự, lời nói ra còn rất có lý, thật khiến không ít triều thần đối với Thái tử thay đổi cách nhìn.

Phong Húc bên ngồi dưới Thái tử thì từ đầu đến cuối vẫn duy trì biểu cảm trầm mặc, cười như không cười nhìn xuống triều thần.

Xem ra, Thái tử vẫn còn một con bài chưa lật. Đáng tiếc, người trẻ tuổi vẫn là thiếu kiên nhẫn, trước kia muốn giả heo ăn thịt hổ, hiện tại lại nghĩ muốn một kích tất sát. Kiểu này... thì chỉ có nước heo bị hổ ăn thôi.

"Việc thích khách xuất hiện trong buổi thọ yến của bản cung mấy trước, không biết đã điều tra được đến đâu rồi?" Lúc nói ra những lời này, vẻ mặt Phong Yến vô cùng nghiêm túc. Mà khóe miệng của Phong Húc ngược lại hơi cong cong lên, lộ ra một nụ cười nhạt.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn, chậm rãi có người bất đầu ngấm ngầm nói Nhiếp chính vương có hiềm nghi rất lớn. Tiếp theo còn có quan viên Hình bộ phụ trách điều ra đứng ra bẩm báo, nói đai lưng trên người thích khách là thuộc về thủ hạ của Nhiếp chính vương, sau đó các đại thần theo phe Phong Húc liền bất bình cất tiếng phản bác… Trong lúc nhất thời, triều đình uy nghiêm quy củ liền trở thành trận địa để hai bên nhân mã nói lời công kích lẫn nhau, cảnh tượng thật sự vô cùng đặc sắc.

Thật ra, điều Phong Yến muốn không phải là khiến người ngoài tin tưởng, cả triều đình này có ai không phải là cáo già? Hắn đã chuẩn bị kỹ càng từ trước, bây giờ chỉ là muốn đưa ra một cái cớ để xuống tay với Nhiếp chính vương mà thôi.

Phong Húc vẫn trầm mặc không nói gì, mãi cho tới khi mấy vị lão thần thỉnh cầu Nhiếp chính vương hãy tạm thời giao nộp quyền lực, chịu cấm túc trong cung, đợi cho đến lúc chứng minh được trong sạch sẽ thả ra thì vẻ mặt hắn mới hơi biến đổi, đưa mắt nhìn Phong Yến, lạnh lùng nói: "Điện hạ là quân, vậy như ngài mong muốn."

https://thuviensach.vn

Phong Yến cũng nhìn lại, mỉm cười đáp: "Như vậy, tạm thời Nhiếp chính vương cứ ở trong cung của ngài tu dưỡng cho tốt, bản cung nhất định sẽ nhanh chóng tra ra thủ phạm thật sự đứng phía sau màn, để trả lại trong sạch cho tam thúc."

Trong lúc nhất thời, cả triều đình liền ‘ồ’ lên. Thế lực mà Nhiếp chính vương gầy dựng trong suốt bảy năm cứ như vậy sụp đổ? Nghe xong cũng không thể tin tưởng, nhưng sự thật lại ở ngay trước mắt, quả thật Phong Húc đã bị đoạt quyền, còn bị cấm túc trong cung của mình. Ngày trước có Thái tử hữu danh vô thực, mà nay lại là Nhiếp chính vương.

Đợi cho đến khi tin tức Nhiếp chính vương bị cấm túc được lan truyền khắp hậu cung thì cũng đã là ngày hai sau buổi thượng triều hôm đó rồi.

Lúc Hạ Lưu đang vẽ tranh thì nghe Họa Ảnh nói đến đại sự được lưu truyền gần đây, nghe xong, nàng liền thả buốt xuống,"Đi thôi, đi ra ngoài giải sầu."

Lần giải sầu này, lại gặp được người muốn gặp.

Trong đình hồ, Liễu Mộc Lâm và Hạ Lưu không hẹn mà gặp, nàng ta giống như vẫn không vừa mắt với Hạ Lưu, xoay người định rời đi, không ngờ Hạ Lưu lại mở miệng ngăn cản, "Thái tử phi xin dừng bước."

Liễu Mộc Lâm dừng lại, cũng không quay đầu nhìn, mà chỉ lạnh lùng nói: "Chuyện gì?"

Hạ Lưu che miệng cười khẽ, chậm rãi đi đến bên người Liễu Mộc Lâm, cười cười nhìn nàng:"Gần đây thần thiếp cũng có nghe nói, sợ là tâm tình lúc này của Nhiếp chính vương không tốt, trước giờ quan hệ của cả hai không phải rất tốt sao, người không tính đi thăm hỏi một lần sao?"

Liễu Mộc Lâm không đáp lời, chỉ dùng ánh mắt nghi hoặc đánh giá Hạ Lưu, Hạ Lưu cũng không nói thêm cái gì, sau khi nói xong liền cất bước

https://thuviensach.vn

rời đi.

Nàng biết, chỉ cần nói như vậy, chắc chăn Liễu Mộc Lâm sẽ đến thăm Phong Húc. Trong lòng Liễu Mộc Lâm vẫn luôn coi Phong Húc là tri kỷ của mình, nhưng mà Phong Húc đối với nàng ta đã không còn ấn tượng tốt đẹp gì. Hơn nữa, với cục diện hiện tại, lấy tính cách đa nghi của Phong Húc mà nói, không chừng sẽ liên tưởng đến một vài chuyện nữa.

Tuy rằng Hạ Lưu biết rõ hai người đó đã không có khả năng, nhưng một số chuyện vẫn nên triệt để chấm dứt thì mới có thể khiến người ta an tâm. Có lẽ bản thân nàng làm như có hơi độc ác, nhưng nếu không đến mức đó thì đến thời điểm gặp chuyện không may...Đảm bảo không chỉ có mình nàng.

Hạ Lưu ngẩng đầu nhìn về phương trời xa, ở nơi đó có thể thấy mơ hồ hình dáng tẩm cung của Phong Húc.

Quay đầu nhìn lại, lướt qua hàng cây hoa đào phía sau, nàng bất chợt mỉm cười: "Họa Ảnh, gần đây hoa đào nở thật đẹp. Ngươi đi lấy rổ đến, chúng ta hái một chút hoa đào làm điểm tâm."

Họa Ảnh vâng lời, đi cầm rổ tới, cùng Hạ Lưu hái vài đóa hoa. Nhìn người đẹp bước nhẹ nhàng trong không gian rộng lớn toàn màu hồng nhạt, thật khiến người xem phải dừng mắt tán thưởng. Quả là một bức tranh xinh đẹp tựa như mộng ảo.

"Lương viện, người để nô tỳ cho ạ." Nhìn Hạ Lưu đã chuẩn bị tự mình đánh lòng trứng, Họa Ảnh liền vội vàng tiến lên ngăn cản. Không ngờ Hạ Lưu lại chỉ lắc đầu mỉm cười, động tác trên tay vẫn không dừng.

"Họa Ảnh giúp ta nhóm lửa là được, đợi lát nữa ta chuẩn bị xong thì có thể nhanh chóng chưng điểm tâm luôn."

"Nhưng mà người..."

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu cười nhẹ ra tiếng, nhìn thoáng qua Họa Ảnh rồi vừa tiếp tục cúi đầu nhào bột, vừa thản nhiên nói chuyện với nàng ta.

"Ta ấy à... cũng không giống các vị nương nương khác có xuất thân cao quý. Ta trước kia có việc nặng nào mà chưa từng làm qua, không nói đến việc làm đồ ăn, mà ngay cả việc đi nhặt lượm đồ ăn thừa của người khác thì ta cũng làm không ít đâu."

Nàng bình thản nói, khóe môi vẫn nở một nụ cười nhàn nhạt.

Họa Ảnh đứng bên cạnh cũng không biết nên nói cái gì mới tốt, chỉ đành liên tục đút củi vào bếp, mãi cho đến khi cả căn đều sặc mùi khói. Hạ Lưu nhìn cô nương ngốc tay chân luống cuống trước mắt mà không nhịn được cảm thán trong lòng.Sự khác biệt giữa nam chính với nam phụ quả thật tùy tiện đều có thể thấy rõ, điển hình như: Thám tử của Phong Húc phái ra đều là người thông minh, còn thám tử Phong Yến phái tới ... sao lại có thể đáng yêu như vậy chứ?

Để Họa Ảnh mang điểm tâm đi phân phát mấy cái cho các cung nữ nội thị trong Lưu Vân các xong, Hạ Lưu mới cầm một chiếc hộp đựng thức ăn kiểu dáng thật tinh xảo để trên bàn, sau đó vén tay áo cẩn thận cầm đĩa điểm tâm đẹp nhất đặt vào hộp.

Đợi đến lúc hoàng hôn, Hạ Lưu liền cười vui vẻ nói Họa Ảnh đang đi theo sau nhanh chóng mang điểm tâm tới cho Thái tử, còn bản thân thì bước thật nhanh tìm đến chỗ thị vệ mà Phong Húc đã nói.

Nhìn thấy hoa văn thêu trên đai lưng của đối đối phương, Hạ Lưu mới an tâm, đúng là thuộc hạ của Phong Húc.

"Không cần đa lễ, mấy ngày nay Vương gia có khỏe không?" Không kịp đợi đối phương mở miệng hành lễ, Hạ Lưu đã vội vàng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Hồi bẩm nương nương, những ngày gần đây tâm tình của Vương gia dường như không được tốt lắm..." Người đó cúi đầu, thật cung kính đáp lời.

"Xin đại ca thay ta mang hộp điểm tâm đến cho Vương gia."

Hạ Lưu nhỏ giọng nói, đặt hộp thức vào tay thị vệ xong liền vội vàng rời đi.

"Đây là chính tay Hạ Lương viện đưa cho ngươi mang tới?" Phong Húc nhìn phần điểm tâm làm bằng hoa đào tinh xảo trước mắt, khóe môi nở nụ cười nhàn nhạt.

"Vương gia, để nô tài thử trước một chút đã ạ..."

Phong Húc lại giơ tay ngăn cản động tác chuẩn bị thử độc của hắn ta, sau đó mới từ tốn dùng ngón tay thon dài cầm lấy một miếng điểm tâm nhỏ để ở trước mắt nhìn ngắm, điểm tâm trắng nõn như tuyết, ở giữa lại xen lẫn một đóa hoa đào hồng nhạt, càng thêm vẻ đáng yêu.

Người mà hắn dạy dỗ, sẽ không ngu ngốc dám hạ độc hắn.

Hơn nữa...

Ngay cả bản thân của Phong Húc cũng không thể nói rõ, vì sao chính mình vốn đa nghi nhưng trong giây lát đó lại từ chối người thử độc. Có lẽ do thường ngày hắn vẫn luôn cẩn thận, ngẫu nhiên cũng muốn buông lỏng một chút, hoặc là...

Kỳ thật trong lòng hắn đã lựa chọn tin tưởng nàng.

Đôi môi màu đỏ hạnh hơi hé mở, ngón tay cầm điểm tâm đưa vào miệng. Mùi vị thật không giống điểm tâm thông thường hắn vẫn ăn, điểm tâm hoa đào mà Hạ Lưu làm...cực kì ngọt.

https://thuviensach.vn

"Vương gia không thích uống trà đặc?" Trước đây từng có một thiếu nữ hỏi hắn như vậy.

"Bản vương, kì thật rất sợ đắng." Nam tử cười khẽ, không chút để ý đáp lại."Có điều nếu như là lá trà ngọt, thì cho dù có đặc thế nào cũng thích."

Thì ra nàng đều len lén ghi nhớ như vậy.

Khóe môi của Phong Húc nhếch lên, đôi mắt khẽ cong nhìn thật đẹp, lại lấy thêm một miếng điểm tâm bỏ vào miệng. Đúng vậy, ngoại trừ nàng, còn có ai có thể đoán đượcNhiếp chính vương vậy mà lại giống một đứa trẻ sợ đắng thích ngọt đây? Hắn cứ như vậy ăn điểm tâm, cũng không biết vì sao tâm trạng lại khá hơn.

[Chúc mừng cô đạt được 5 điểm hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 75.]

Nhiếp chính vương bị cấm tức đã được một tháng.

Mấy ngày trước đây các đại thần vẫn có thể yên lặng quan sát hành động của Phong Húc, nhưng khi Thái tử trục xuất các trọng thần theo Phong Húc rồi đề bạt tâm phúc của mình thay thế, chứng kiến tình hình thay đổi nghiêm trọng như vậy, các đại thần trong triều cũng dần dần không kiềm chế được, bắt đầu lén lút hành động

"Ngày hôm trước Binh bộ Thị lang Trương Viễn kín đáo tiếp kiến thủ hạ của Thái tử..."

"Tần tướng quân và Thái tử ở trường săn..."

"Thôi đại nhân..."

Một người lại một người, tin tức liên tục truyền đến, các vị đại thần trước đây nguyện trung thành đi theo Phong Húc cũng không chút tiếng

https://thuviensach.vn

động chuyển hướng dựa vào Thái tử. Một tháng trước Nhiếp chính vương tay nắm trọng quyền, sau khi bị một loạt công kích của Thái tử liền cứ như vậy bị lật đổ, thế lực vốn có trong triều của Phong Húc chiếm hơn phân nửa giờ đây chỉ còn lại một nửa.

Trên mặt không chút hoảng loạn, Phong Húc lật lật thoại bản trong tay, lạnh nhạt giống như ẩn sĩ tu hành nơi thâm sơn.

"Sợ là nàng đang cho rằng bản vương đang rất lo lắng." Phong Húc nhìn cuốn thoại bản ghi chép các loại truyện cười xa xưa, tươi cười trên môi càng thêm sâu.

Một tháng nay, Hạ Lưu nhiều lần tìm đến thủ hạ của hắn đưa tới đây không ít đồ vật linh tinh. Điểm tâm và thoại bản là xem như bình thường, thậm chí trước đó vài ngày nàng còn đưa tới cho hắn một đôi dế, thật không thể hiểu trong đầu nàng đang suy nghĩ cái gì nữa.

"Vương gia, tướng quân Bình Quan bên kia gởi thư tới nói mọi đã chuẩn bị xong." Ám vệ quỳ bên dưới bẩm báo.

Phong Húc cũng không ngẩng đầu, vẫn tiếp tục xem câu chuyện trên thoại bản, sau đó mới thản nhiên nói: "Đợi thêm hai ngày nữa, tin tức bên Thiên Hành còn chưa truyền tới."

"Bên chỗ Thái tử..."

"Không vội." Phong Húc nhẹ nhàng thở dài, con ngươi thâm trầm đen tối như miệng giếng cổ lóe lên."Cũng chỉ có hai ngày, cứ thuận theo hắn."

"Còn có, Hạ Lương viện nhờ nô tài chuyển một câu nói cho Vương gia." Ảnh vệ kia do dự một hồi lâu mới lấy được dũng khí mở miệng nói: "Nương nương hỏi ngài, có phải Vương gia cầm ngọc bội của A Lưu không?" Nguyên văn câu hỏi kia hắn ta thật không có lá gan thuật lại... Trộm ngọc bội? Chữ ‘trộm’ này làm sao có thể nói ra được chứ.

https://thuviensach.vn

Ngọc bội?

Phong Húc ngẩn ra, sau khi hiểu rõ lời nói của ám vệ có ý gì thì nụ cười trên mặt càng rạng rỡ, cuối cùng cũng không nhịn được mà bật cười thành tiếng.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 15+1: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (9)

Đêm đã khuya, Hạ Lưu đang nằm ngủ bỗng cảm giác được có gì đó không đúng lắm, làm nghề nghiệp này, phải có tính cảnh giác cao nên tinh thần vốn dĩ đang mơ hồ của nàng lập tức tỉnh táo lại, đợi cho đến khi nhận ra hương thơm thanh nhã kia thì nàng mới từ từ mở mắt.

"Vương gia?"

Phong Húc ngồi cạnh giường nhìn nàng, thấy Hạ Lưu muốn lên tiếng liền vươn ngon tay trỏ đặt lên môi nàng, thấp giọng nói: "Đừng lên tiếng."

Hạ Lưu nghi hoặc không biết Phong Húc làm thế nào để tránh thoát được nhiều thị vệ và nô tài rồi lẻn vô phòng của nàng. Có điều người đang nở nụ cười dịu dàng trước mặt nàng đây, ngoại trừ Phong Húc thì còn có thể là ai?

"A Lưu, rượu hoa mai mà bản vương ủ năm ngoái đến nay đã có thể thưởng thức được rồi, ngươi có muốn uống một ly không?" Dưới ánh nến, Phong Húc cầm bầu rượu sứ trắng trong tay lắc nhẹ vài cái. Không có vẻ ôn hòa hay cường thế như thường ngày, đêm nay hắn rất khác lạ.

"Đêm nay Vương gia cất công tới đây, chẳng lẽ chỉ muốn mời A Lưu uống rượu?" Hạ Lưu cười nhẹ, từ từ đứng dậy. Vẻ mặt của Phong Húc vẫn bình tĩnh, đôi mắt luôn chăm chú nhìn nàng. Đợi đến khi Hạ Lưu mặc quần áo xong, hắn mới lấy ra hai cái ly rồi rót đầy, một loạt động tác vô cùng tự nhiên giống như hắn chính là chủ nhân của Lưu Vân các vậy.

https://thuviensach.vn

"Mời A Lưu uống rượu còn chưa đủ?" Phong Húc nhướn mi, vẻ mặt tràn đầy ý cười dịu dàng, bàn tay rất đẹp nhẹ nhàng cầm ly rượu đưa đến trước mặt Hạ Lưu, ôn hòa nói:

"Nếm thử xem, là bản vương đích thân ủ đấy."

Hạ Lưu đưa tay tiếp nhận, ngửa đầu uống một hớp cạn sạch ly rượu hoa mai của Phong Húc.

Phong Húc ngồi bên cạnh nhìn thấy hành động đó của nàng, trên mặt liền xuất hiện vẻ kinh ngạc, một lúc sau lại mỉm cười, đôi mắt cong cong, hang lông mi dài khẽ lay động theo nụ cười ấy của hắn.

Hạ Lưu cảm thán nhìn Phong Húc, nam tử này trời đã đẹp, mỗi khi mỉm cười lại càng khiến người xem kinh diễm không thôi.

Phong Húc vừa cười vừa cầm lấy ly rượu trong tay, ngón trỏ cốc nhẹ lên trán nàng một cái, dịu dàng nói: "A Lưu ngốc, nào có ai phẩm rượu như vậy chứ."

Hạ Lưu không chút nào xấu hổ kiếm cớ: "Vương gia, uống rượu vốn nên hào sảng mới đúng."

"Ah, đây là cái kiểu ngụy biện gì vậy?" Tâm tình trong lòng Phong Húc tốt lên, ngoài mặt thì lại bất đắc dĩ lắc đầu, nhìn đến hai má đã phiếm hồng của Hạ Lưu, hắn đưa tay vẫy gọi nàng lại. Động tác tao nhã khẽ nhấp một một ngụm rượu, sau đó mới mỉm cười nói: "Lại đây, ta dạy A Lưu phẩm rượu."

Hạ Lưu ngoan ngoãn đi qua, đang muốn ngồi xuống thì Phong Húc bất ngờ đưa tay ra, vòng qua thắt lưng kéo nàng vào lòng, cúi đầu nở nụ dịu dàng với nàng. Một bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve khóe mắt đang trợn to lên vì kinh ngạc Hạ Lưu, bàn tay còn lại cũng rời khỏi vòng eo nhỏ nhắn ấy, từ từ đưa lên, xâm nhập vào mái tóc đen rồi nhẹ dùng sức

https://thuviensach.vn

"Đến... để ta dạy A Lưu."

Ngay sau đó, Hạ Lưu liền cảm giác được đôi môi mềm mại của Phong Húc đang bao phủ môi nàng, quấn quýt giao triền, hắn vô cùng dịu dàng đưa từng chút từng chút hương thơm lạnh buốt của hoa mai cùng với vị nồng cháy của rượu vào trong miệng nàng.

"A Lưu, lại muốn phẩm rượu không?"

Hắn buông Hạ Lưu ra, cười nhẹ hỏi nàng.

Vừa nuốt xong rượu, trong đầu Hạ Lưu liền vang lên âm thanh của hệ thống quân, thông báo chất độc trong người nàng đã được giải. Nhìn Phong Húc, Hạ Lưu cười tươi gật gật đầu, đứng lên, vòng tay ôm lấy hắn hôn đáp lại.

[Chúc mừng cô đạt được 9 điểm hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 91.]

--- -----

Mùng bảy đầu tháng tư, sau khi đại quan điều tra về lai lịch của thích khách dâng kết quả lên cho Thái tử điện xem, vẻ mặt Phong Yến liền hiện lên sự phẫn nộ và đau khổ, một lát sau, hắn cũng hạ quyết tâm dẫn theo một trăm thị vệđi đến tẩm cung của Phong Húc.

"Kính xin thúc phụ thứ lỗi, nghịch tặc kia luôn miệng nói là do Nhiếp chính vương sai khiến, tuy rằng bản cung vô cùng tin tưởng việc này không có liên quan với tam thúc, nhưng chư vị đại thần đều dâng tấu yêu cầu tra rõ, vì vậy, mong người có thể nhẫn nạiở trong cung tĩnh dưỡng thêm một thời gian nữa vậy. Những thị vệ này được bản cung tỉ mỉ chọn lựa đến đây để bảo vệ thúc, nhất định sẽ không để bất cứ người nào có ý đồ bất chính tới quấy nhiễu người."

https://thuviensach.vn

"Vì người tam thúc như ta mà đã làm phiền điện hạ tốn không ít tâm tư rồi." Vẻ mặt Phong Húc lạnh nhạt, một tay cầm một cuốn sách dạy đánh cờ, một tay cầm quân cờ.Thản nhiên đồng ý hành vi giam cầm của Thái tử.

--- -------

"Cạch!" Hắc tử hạ xuống, tăng khí.

"Nhiếp chính vương từ trước đến nay luôn là người quỷ kế đa đoan, lần này lại dễ đối phó như vậy, xem dáng đó của Phong Húc... Điện hạ, chúng ta cần phải cẩn thận hơn mới được." Mưu sĩ dưới tay Thái tử quỳ xuống khuyên can, có điều Phong Yến lại mất kiên nhẫn ngắt lời hắn, "Ý của ngươi là để bản cung lại đợi thêm bảy năm nữa sao!"

"Cộp!" Quân cờ hạ xuống, giảm khí.

Nhiều năm chờ đợi đã mài mòn tất cả kiên nhẫn của Phong Yến, đặc biệt từ sau khi được sự trợ giúp từ phía Thiên Hành, hắn càng bức thiết muốn giải quyết Phong Húc.

"Cộp!" Trấn (chặn hết khí).

"Người của Phong Húc hiện tại phải trấn thủ biên quan chống lại người của Thiên Hành, thế lực trong triều cũng bị ta phân hoá, trọng yếu nhất là…hắn đang nằm trong tay bản cung, chỉ cần Phong Húc chết, thì cho dù tất cả bố trí âm mưu của hắn có ghê gớm cỡ nào cũng đều trở thành vô dụng."

"Cạch!" Phong (chắc kết kết thúc ván cờ *cười khan*).

--- -----

Phong Húc lẳng lặng nhìn ván cờ, sau đó chậm rãi nhấc một quân cờ, không chút để tâm đến thị vệ canh giữ bên ngoài càng ngày càng nhiều.

https://thuviensach.vn

Một tốp rồi lại một tốp người tới, chia nhau vây chặt tẩm cung của hắn, giống như thế cờ đang bày ra trên bàn, quân cờ đen bao vây lấy quân cờ trắng.

Thời cuộc rối loạn, đêm nay nhất sẽ có người mất ngủ.

Mơ hồ có thể nghe thấy giọt nước rơi trên mái ngói, giữa màn đêm yên tĩnh mang theo hơi thở chết chóc này, nó dường như trở thành thứ âm thanh cuối cùng. Phong Húc mặc bộ trường bào màu xanh ngọc, lười nhác ngồi trên ghế lật xem thoại bản, ánh sáng đèn đuốc chiếu xuống sườn mặt hắn, tạo nên một bức tranh ấm áp nhẹ nhàng.

"Bây giờ còn chưa tới giờ Dần, Tần tướng quân làm gì mà tới sớm như vậy? Chỗ này của bản vương cũng không có đồ ăn sáng để có thể mang ra tiếp đãi." Phong Húc chỉ nhàn nhạt nói. Mãi cho đến khi Tần tướng quân đến trước mặt mình, hắn cũng không ngẩng đầu lên.

"Nghịch tặc to gan! Còn không mau quỳ xuống!" Tần tướng quân tới truyền khẩu dụ thấy thái độ của Phong Húc liền trợn trừng mắt, lớn tiếng quát lên.

"Mới vừa rồi Quý đại nhân dẫn người tới lục soát trong phủ đệ của ngươi, kiếm ra được long bào ngọc tỷ, lại còn soát ra chứng cứ chứng minh người thông đồng qua lại với Tây Di! Phong Húc ngươi thật to gan, trước thì mưu hại Thái tử, sau thì mưu đồ bí mật tạo phản, ngươi bất trung bất nghĩa như vậy làm sao xứng đáng làm người của hoàng thất, là người của nước Đại Diệp! Thái tử không đành lòng chứng kiến cảnh thân thích tương tàn, hôm nay bản tướng mang theo di vật của Tiên Đế..."

"Suỵt —— "

Phong Húc vẫn cúi đầu, đặt ngón tay trỏ lên môi, giống như hành động đêm hôm trước đối với Hạ Lưu, âm thanh nhẹ nhàng ra hiệu giữ im lặng. Giống như chưa từng nghe qua lời Tần tướng quân nói.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Tần tướng quân vừa chất chứa sự ngạc nhiên vừa có chút nghi ngờ dò xét nhìn vẻ bình thản như thường Phong Húc, người trước mặt cúi đầu lại tiếp tục lật qua một trang thoại bản, cũng không biết là xem được cái gì, nụ cười trên khóe môi càng thêm sâu. Mãi cho đến khi xem xong trang này, Phong Húc mới thong thả mở miệng,"Mong Tần tướng quân im lặng một chút, bản vương đang xem sách."

"Ngươi!"

Cảm thấy bản thân đang bị sỉ nhục, lại nghĩ đến những lời của Thái tử giao phó, trên mặt Tần tướng quân liền hiện lên vẻ hung ác, vươn tay nhanh chóng rút ra bội kiếm, chuẩn bị chém đầu Phong Húc ngay tại chỗ.

Ánh mắt Phong Húc hơi thay đổi, bàn tay đang đặt trên bàn định di chuyển thì chợt nghe thấy âm thanh thở dốc của nữ tử, nàng ấy lớn tiếng quát: "Mở cửa!"

Đại môn được đẩy ra, một nữ tử chậm rãi xuyên qua vô số thị vệ tiến về phía hắn.

Búi tóc của Hạ Lưu có chút rối, mồ hôi lấm tấm chảy ra khiến mấy lọn tóc bết vào trán, váy áo xốc xếch, nàng lúc này trông thật nhếch nhác. Có điều, nàng lại không quan tâm, ánh mắt chỉ lo tìm kiếm quan sát xung quanh, mãi cho tới khi nhìn Phong Húc hắn đang ngồi yên ổn ở nơi này, vẻ mặt căng thẳng của nàng mới tử từ thả lỏng.

Vóc dáng Hạ Lưu không cao, nhưng bàn tay vừa nâng lên thì lập tức xuất hiện một thanh chủy thủ, hàn quang lóe sáng dán chặt vào cổ người phía trước, thật giống như một con rắn nhỏ đang thè lưỡi uy hiếp kẻ thù.

"Thái tử điện hạ!"

Không sai, người Hạ Lưu dùng để uy hiếp đám người Tần tướng quân chính là Thái tử.

https://thuviensach.vn

Trước tiên là bắt Liễu Mộc Lâm, ép nàng sai cung nữ đi mời Thái tử đến, sau đó lại dựa vào kĩ thuật được huấn luyện nhiều năm, lưu loát kề sát chủy thủ lên cổ Phong Yến. Mấy chuyện này nói ra thì rất dễ dàng, nhưng chỉ cần làm sai một bước thì hậu quả sẽ là vạn kiếp bất phục.

"Dừng hòng có ý định cứu hắn, trên chủy thủ có độc, dính máu sẽ lập tức phát tán. Nếu khiến ta bị phân tâm mà lỡ tay giết chết người, cùng lắm thì chết chung."

Hô hấp của Hạ Lưu có chút dồn dập, một đôi mắt đen láy dữ tợn nhìn chằm chằm vào Tần tướng quân, giọng nói lạnh lùng: "Nếu ngươi làm Vương gia bị thương dù chỉ một chút, ta liền dùng mạng Thái tử để bồi lại!"

Không chỉ bên phía Tần tướng quân bất ngờ, mà kể cả Phong Húc đang bĩnh tĩnh ngồi bên kia cũng rất kinh ngạc, hắn suy tính vạn tính cũng không nghĩ tới tình huống này sẽ xảy ra, tiểu cô nương của hắn lại giống như một tử sĩ không quản mạo hiểm đến cứu mình.

"Lớn mật! Ngươi... Ngươi!" Cơ thể Tần tướng quân run rẩy, đôi môi há to muốn nói điều gì đó nhưng lại không biết phải diễn đạt như thế nào, Thái tử điện hạ còn đang trong tay nữ tử này, nếu người xảy ra chuyện thì mọi người đều xong đời.

"Mau ném thanh kiếm trong tay ngươi ra xa!" Hạ Lưu nhấc cằm ra mệnh lệnh, thấy hắn ta nghe theo liền nhanh chóng đưa ra mệnh lệnh khác:"Các ngươi, các ngươi, đều cách xa Vương gia ra!"

Phong Húc vẫn ngồi im đó, lẳng lặng nhìn nàng, ánh mắt khó dò.

"Tần tướng quân, ngươi mau cho người tìm đến đây một khoái mã cùng với một trăm lượng hoàng kim, sau đó để Vương gia ra khỏi thành, đợi đến khi trời sáng ta sẽ thả Thái tử."

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu cắn chặt môi cố nén cảm giác nghẹn ngào trong cổ họng, nhìn Phong Húc một lúc rồi mới cất lời, "Vương gia, ngài hãy bảo trọng."

"A Lưu ngốc, nàng có biết nếu như đêm nay nàng ngoan ngoãn chờ đến khi trời sáng, nàng sẽ có thể trở thành một Hoàng phi địa vị cao quý không?" Phong Húc đứng dậy đi về phía trước, bước chân đạp lên kiếm của Tần tướng quân, sau đó cong môi mỉm cười nói với nàng.

"Không có Vương gia, cho dù A Lưu có trở thành Hoàng hậu đều không có ý nghĩa!" Sau khi nghe xong lời nói của Phong Húc, nàng liền không nhịn được mà rơi nước mắt, ngước gương mặt đẫm lệ lên nhìn hắn,"Vương gia mau chạy đi, rời khỏi Đại Diệp thì sẽ ổn thôi!"

"Nếu ta rời khỏi A Lưu sẽ ra sao đây? Sẽ bị lăng trì, ngũ mã phanh thây, thậm chí là lột da." Phong Húc tiếp tục chậm rãi bước tới, đột nhiên lên tiếng hỏi như vậy.

"Chỉ cần vương gia có thể sống, tất cả A Lưu đều không sợ!" Phong Húc nghe Hạ Lưu không chút do dự trả lời xong, dù trong tình cảnh bị vô số kẻ địch bao vây cũng sung cướng cười ra tiếng.

"Ngươi - tiện nhân! Không ngờ bản cung lại tin nhầm ngươi!" Phong Yến cắn răng nói, "Không hổ là tiện nhân thanh lâu, bản chất trong lòng chỉ biết phản chủ..."

"Bốp!"

Vẻ mặt Phong Húc tối lại, ánh mắt lóe lên tia chán ghét, tát Phong Yến một cái, rồi mới thản nhiên nói: "Người của ta mà cũng dám mắng?"

Phong Yến cười lạnh: "Ngươi còn dám ra oai, ngươi nghĩ ngươi sẽ thoát ra khỏi đây sao, chỉ cần ngươi vừa bước ra, sẽ có vô số thị vệ trực chờ lấy đầu ngươi, hừ, có thể nhìn ngươi chết trước, bản cung đã thấy đủ rồi!"

https://thuviensach.vn

"Bộ dáng ngươi trông thật khó coi."

Phong Húc nhíu mi, ghét bỏ nói: "Giống y hệt Phụ hoàng ngươi, nhìn thôi cũng khiến người ta ghê tởm."

"Ngươi!"

"Chơi với ngươi như vậy đã đủ rồi, trời cũng sắp sáng." Hắn dừng một chút, nhìn về phía Phong Yến, cười nhạt nói từng câu từng chữ: "Tần tướng quân ý đồ mưu phản bức cung Thái tử, trải qua chuyện lần này, đầu của Thái tử bị thương nặng, trở nên ngây ngốc." Phong Húc vỗ vỗ tay, hoàn toàn không để ý đến ánh mắt hoảng sợ của Phong Yến, ung dung nói với vô số thị vệ đứng ngoài cửa: "Dẫn Thái tử đi dưỡng bệnh đi."

Động tác từ đầu đến đuôi của Thái tử đều trong tầm nhìn của hắn, tất cả mọi chuyện xảy ra cũng trong dự liệu không có nửa điểm sai lệch. Ngay cả chuyện Phong Yến cấu kết với Thiên Hành, muốn áp chế binh lực ở biên quan của hắn cũng bị ám vệ cài ở bên đó biết được, càng không cần nói đến tranh đấu nội bộ trong Đại Diệp.

Mượn cơ hội này để thấy rõ ai trung ai phản với mình, người nào trung tâm có thể trọng dụng được, thật sự nên đa tạ Thái tử đã cho hắn cơ hội tốt như vậy mới phải.

Từ đầu tới cuối, ngoài dự liệu duy nhất...

Chính là nàng.

Phong Húc nhìn thấy vẻ mặt mờ mịt, tay chân luống cuống cầm thanh chủy thủ của Hạ Lưu, bỗng nhiên mỉm cười, nụ cười tựa như gió xuân tháng tư ấm áp nhất phả vào mặt.

"A Lưu không làm Hoàng hậu của hắn, vậy nàng có chịu làm Hoàng hậu của ta không?"

https://thuviensach.vn

[Chúc mừng cô đạt được 9 điểm hảo cảm, độ hảo cảm hiện tại là 100.]

Hoàn thành nhiệm vụ thu phục Nhiếp chính vương.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công
www.dtv-ebook.com

Chương 15+2: Ngoại Truyện Nhiếp Chính Vương: Một Cái Bánh Bao Dẫn Tới Huyết Án

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Đối diện với Hoàng hậu là Mục quý phi được Tuyên Đế phân phó đưa lụa trắng tới, ả ta nhìn Hoàng hậu đang căm thù chửi rủa cũng không có nửa điểm tức giận, khóe môi nở nụ cười sung sướng, môi mọng thản nhiên nói: "Những lời này, ngươi cứ giữ lại mà từ từ nói trên đường đi xuống hoàng tuyền cho đỡ uất ức. Trước kia bản cung luôn phải khom người quỳ dưới chân ngươi vô số lần, sau này bản cung nhất định sẽ khiến con trai cưng của ngươi phải quỳ gối dưới chân nhi tử của bản cung suốt một đời!"

"Húc nhi!"

Đêm đó, hắn đứng sau khe cửa nhìn thấy một bóng hình đỏ đến đến chói mắt bị treo lên xà nhà, mẫu hậu của hắn chỉ kịp bi thương kêu lên tên hắn một tiếng đã bị ba thước lụa trắng kia chon vùi sinh mệnh.

Bà vú đứng sau lưng luôn gắt gao bịt kín miệng hắn, sợ hắn phát ra bất kì tiếng động nào, hắn cứ như thế, đứng trơ mắt nhìn tất cả quá trình, đến khi bóng dáng ấy buông thỏng hai tay thì nước mắt cố kiềm hãm rất lâu ruốc cuộc cũng như bờ đê bị vỡ mà tuôn chảy không ngừng.

Trong khoảnh khắc đó, ánh mắt hắn đỏ ngầu, hai bàn tay nắm thật chặt, mặc cho móng tay đâm sâu vào da thịt. Quyền lực! Hắn muốn có nó!

https://thuviensach.vn

Giống như của người phụ hoàng kia, có quyền lực tùy ý liền có thể ban cái chết cho mẫu hậu, vậy nếu hắn có quyền lực, phải chăng cũng có thể lấy lại công bằng cho người?

"Điện hạ, nếu ngài muốn thay nương nương báo mối thù này, ngài nhất định phải học được cách ẩn nhẫn!"

Lần học ẩn nhẫn này, thoáng cái đã hai mươi mấy năm.

Sau khi Hoàng hậu bị ban chết, hắn cũng bị Tuyên Đế chán ghét. Trong nháy mắt, chuyện Đế vị sẽ là của Tam hoàng tử liền trở thành trò cười. Trái ngược với Đại hoàng tử liên tiếp gặp chuyện vui, nào là đứa con trai đầu chào đời, Tuyên Đế vui mừng ôm tôn tử trong tiệc đầy tháng phong Đại hoàng tử trở thành Thái tử. Cũng trong năm đó, Tuyên Đế băng hà, Thái tử thuận lợi đăng cơ.

Đại hoàng huynh của Phong Húc chính là phụ hoàng của Phong Yến.

Phong Húc vẫn giống như năm mười tuổi ấy, cử chỉ ôn hòa nhã nhặn, thường thường chèo thuyền chơi cờ, cũng giống như vô số triều thần mà cung kính quỳ gối dập đầu trước vị tân Đế Vương ngồi trên ngai vàng kia.

"Tam Vương gia, bệnh này của trẫm càng lúc càng thêm nghiêm trọng, sau này…giang sơn Đại Diệp vùng với tiểu Thái tử của trẫm…đều nhờ cả vào đệ."

Chiêu mộ nhân tài khắp nơi rồi sắp xếp vào từng chỗ trong triều đình.

Tự mình lãnh binh chiến đấu bảo vệ biên quan, thu tâm chúng tướng sĩ.

Thu dưỡng cô nhi để huấn luyện, sau đó thông qua các loại tình huống xếp đặt vào bên cạnh những nhân vật quan trọng làm nội gián.

https://thuviensach.vn

Những chuyện năm đó hắn từng khinh thường, nay lại bố trí rất kín kẻ thuận buồm xuôi gió, giống như là bản năng thức tỉnh quá muộn. Có lẽ cả đời này hắn sẽ mãi mãi như vậy... tươi cười dối trá, dùng mọi thủ đoạn để ngụy trang bản thân, từng chút từng chút mà che đậy con người thật của mình.

Mãi cho đến khi có một tiểu khất cái vì đói quá mà ngã trước xe ngựa của hắn.

"Ngươi tên là gì?"

"Ta tên là Hạ Lưu" Đứa bé kia mở to đôi đen long lanh nhìn hắn.

"Đông kiệt Hạ Lưu, là một cái tên rất hay." Hắn cười nhẹ, cúi đầu hỏi tiểu khất cái cả người bẩn thỉu: "Ngươi có muốn đi theo ta không?"

"Cùng đi với ngươi có thể ăn thật nhiều bánh bao không?"

"Muốn bao nhiêu bánh bao cũng được, kể cả bánh bao nhân thịt ta cũng có."

Hắn chẳng qua chỉ cười nói một câu như vậy, cũng không đoán được rằng, chỉ vì một cái bánh bao mà sinh mệnh của mình lại mãi mãi dây dưa không dứt với nàng, cuối cùng lại không thể thiếu nàng, không có cách nào thoát ra.

"A Lưu, tới Di Hồng viện học một vài thứ."

"Học cái gì? Hiện giờ có cái gì mà A Lưu không biết vậy?"

"Học làm thế nào để quyến rũ nam nhân."

"Vương gia cũng là nam nhân, học xong cái này, A Lưu có thể dùng để quyến rũ người không?"

https://thuviensach.vn

"A Lưu ngốc, người duy nhất ngươi không thể quyến rũ…chính là ta."

Rồi sau đó, nàng và hắn tựa hồ mất đi với nhau sự quan tâm. Phong Húc đứng xa xa nhìn nàng đang yêu kiều cười quyến rũ với đám quan khách ở trong Di Hồng viện, cây hoa cúc dại nho nhỏ kia đã trưởng thành một đóa mẫu đơn rực rỡ. Cứ như vậy qua nhiều năm, hắn thì làm Nhiếp chính vương cao cao tại thượng, âm thầm tiến hành kế hoạch. Mà nàng thì ở trong thanh lâu bán rẻ tiếng cười, cười cho đến khi Thái tử nghe danh tìm đến.

Sau khi nàng nhập cung, cũng làm ra vẻ không biết hắn. Cứ như vậy cho đến khi nàng nhìn thấy Liễu Mộc Lâm và hắn ở cùng một chỗ. Từ ngày đó, hết thảy mọi chuyện đều bắt đầu thay đổi .

"A Lưu ghen tị, ghen tị Thái tử phi có thể ở cạnh ngài..."

Nàng quỳ trên mặt đất, vẻ mặt rất uất ức không thể nói hết lời.

Từ khi nàng nhập cung, hắn luôn nghĩ đến vấn đề nếu nàng lại động tâm với Thái tử thì làm sao đây? Nhiều năm chìm đắm trong đau khổ đã khiến hắn không thể tin bất kì ai, vì thế liền ban cho nàng một ly rượu độc. Hắn nghĩ, tiểu cô nương thông minh như nàng chắc chắn biết trong rượu có độc, huống chi nàng còn từng nhiều lần chứng kiến bộ dáng hắn ban rượu độc cho người khác.

Nhưng nàng lại không hề do dự mà uống cạn.

Rồi sau đó...

Một lần lại một lần, hành động và lời nói đôi lúc lơ đãng nàng làm ra, còn có ánh mắt không chút che giấu tình yêu say đắm và sự ỷ lại ấy. Vì hắn, cái gì nàng cũng không để ý, làm rất nhiều chuyện khiến hắn không thể lý giải được.

https://thuviensach.vn

"Bởi A Lưu muốn vì ngài hỏi một chút, xem những gì tốt đẹp ngài làm cho Thái tử phi rốt cuộc có đáng giá hay không."

"A Lưu ghen tị, ngài và Thái tử phi ở trong đình vui vẻ đàm luận thi họa, ngài còn từng vì nàng mà vẽ tranh, còn có hôm ấy trời đột nhiên mưa to, ngài còn tặng nàng ô dù, A Lưu... Đều biết."

Nàng có địch ý đối với Liễu Mộc Lâm, không phải bởi vì nàng ta là Thái tử phi, mà chỉ vì Liễu Mộc Lâm và hắn nhiều lần tiếp xúc. Tiểu cô nương được hắn đích thân huấn luyện, số hai mươn năm thông minh lợi hại như vậy, nhưng vẫn luôn ngu ngốc cố chấp với hắn mới chịu.

"A Lưu muốn..."

"Là ngài."

Nàng khóc, nàng ôm đầu gối ngồi xổm ở một góc nhỏ trong Di Hồng viện che miệng khóc. Âm thanh cười đùa của các nữ tử cùng với tiếng trêu trọc của các quan khách thỉnh thoảng truyền đến bên tai, ánh nến chập chờn lay động tỏa sáng khắp nơi, tiếng khóc của nàng cũng bị che mất bởi sự náo nhiệt trong tòa lâu này. Phong Húc đứng xa xa nhìn nàng, muốn bước thật nhanh tới đó để xoa đầu an ủi nàng, nhưng không ngờ tất cả đều biến mất.

Hoảng hốt bừng tỉnh, Phong Húc mở mắt, gấp gáp cúi đầu nhìn nữ tử đang tựa trong lòng hắn, đầu gối trên tay hắn, một tay thì vòng qua người hắn, tư thế này thật giống như đứa bé. Trong lòng cảm thấy ấm áp, hắn nhẹ nhàng xoa xoa tóc nàng.

"Bệ hạ?" Hạ Lưu mơ màng mở mắt nhìn hắn, cọ cọ trong ngực hắn xong liền muốn ngủ tiếp.

https://thuviensach.vn

"A Lưu..." Hắn xoay người đè nàng dưới thân rồi cúi đầu hôn lên đôi môi hơi chu chu ấy.

Bàn tay thon dài thường dùng để vẽ tranh đánh đàn bây giờ lại đang chu trên hai ngọn núi tuyết trắng trước mắt. Sau đó lại lật tung khe suối nhỏ hẹp, khiến năm ngón tay dính phải nước suối mà trở nên bóng bẩy lóa mắt.

Giường lớn làm từ nguyên liệu tốt nhất, chắc chắn nhất vẫn không chịu đựng nổi thế công mãnh liệt của vị Hoàng đế như thư sinh nào đó.

Màn trướng lay động.

Âm thanh lên rồi xuống, tốc độ cũng theo đó mà thay đổi.

“Ưm… nh…anh … q…úa…”

“Đừng…ngừng….”

“Được. Ta luôn theo ý nàng. Sẽ không bao giờ dừng lại.”

(THE END)

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt

Editor: Mèo lười

"Khi Phó Tuyết đến tuổi 30 bởi vì cảm thấy không còn mục tiêu để phấn đấu nên quyết định rời khỏi nghành giải trí. Giang Thu Ngạn lúc đó đang là ngôi sao nổi tiếng nhất vì cô mà từ bỏ sự nghiệp, cả hai trở về quê chăn nuôi cá"

"Sau đó Giang Thu Ngạn vô tình trượt chân ngã xuống hồ cá chết đuối"

"Tổng cộng có 12 fan vì cái chết của Giang Thu Ngạn mà nhảy lầu tự sát"

"Bad end"

Vẻ mặt Hạ Lưu không thay đổi nhìn chằm chằm vào những hàng chữ cuối cùng kia, sau đó hỏi một câu quan trọng nhất với hệ thống quân: "Cấp B?"

Hệ thống quân không chút lưu tình đánh nát ảo tưởng của cô: "Không, là cấp A. Ưm... Cũng không đúng, trên thực tế là cấp A gần lên cấp S"

"Có vẻ không khó lắm" Hạ Lưu giơ quyển sách trên tay lên, "Giang Thu Ngạn cũng không phải bị bệnh thần kinh"

"Cô còn phải vượt lên siêu sao Phó Tuyết ở mặt công việc nữa" Hệ thống quân nghiêm túc giải thích, "Cô gái, hãy tiến tới đỉnh cao của nhân

https://thuviensach.vn

loại và trở thành ảnh hậu đi nào!"

"Đến bây giờ ảnh hậu vẫn chưa nhận được tiền lương của mình đâu đấy" Hạ Lưu đem sách để qua một bên, ánh mắt nhàn nhạt nhìn màn sáng xuất hiện. Sau đó cô để lại một câu nói cho hệ thống quân liền nhanh chóng bước vào:

"Lần sau khi trở lại, tôi muốn nhìn thấy tất cả tiền lương của mình"

Gần như chỉ trong nháy mắt, tất cả mọi thứ trước mắt cô đều thay đổi. Hạ Lưu cúi đầu, nhìn máy tính bảng trên đùi mình, trên màn hình dường như đang mở ra một trang diễn đàn rất nổi tiếng.

"Thứ sáu lại tới a~ Ảnh mới nhất của Giang Thu Ngạn, nếu yêu thích thì vào bình luận không thích thì tránh ra xa đi nha~"

"(Trong cuộc đời nếu không nhìn thấy Giang Thu Ngạn, dù xưng là con dân của Đảng cũng uổng công) tôi nghe nói Giang Thu Ngạn từ nhỏ đã khiến người khác phải kinh diễm, chẳng trách bây giờ lịch làm việc của anh ấy luôn dày đặc"

"Kỹ thuật biểu diễn bậc nhất cùng giọng hát cũng rất dễ nghe a! Ôi, trái tim tôi đã bị Giang Thu Ngạn chinh phục mất rồi!"

Hạ Lưu nâng mắt nhìn diễn đàn bát quái, dường như cô cũng cảm nhận được sự tồn tại mãnh liệt của nhân vật nổi tiếng đang được nhắc đến kia trong lòng những người đó.

"Bà cô của tôi ơi, tôi xin cô nếu rảnh rỗi thì làm ơn xem lại kịch bản giùm tôi đi, có được không hả?"

Hứa Hiền, người đại diện của Hạ Lưu tức giận lấy đi máy tính bảng trong tay cô. Vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép chọt trán của Hạ Lưu, "Cô xem rốt cuộc lòng dạ cô làm bằng gì vậy? Đã bị đạo diễn mắng

https://thuviensach.vn

đến mức lôi cả họ tên ra để nói vậy mà cô vẫn còn ngồi đây xem tin bát quái, rốt cuộc cô có biết suy nghĩ không a?"

Hạ Lưu liếc mắt nhìn hắn, rất không tình nguyện cầm kịch bản đứng dậy, chậm rãi nói: "Nếu đã như vậy thì tôi sẽ cho anh thấy đỉnh cao của diễn xuất là gì"

Đại khái trong nguyên văn thì Hạ Lưu chính là một minh tinh thất bại. Mặc dù được ông trời ưu ái ban cho gương mặt xinh đẹp và dáng người vưu vật, nhưng đáng tiếc tính cách lại không thích hợp với thế giới giải trí này. Vì vậy nên đến nay vẫn chỉ có thể làm khách mời cho các vai diễn phản diện ngu ngốc.

Cá tính của nàng nếu đặt trong tiểu thuyết thì được gọi là ngạo kiều, nhưng nếu đặt ở hiện thực thì chính là loại ngứa da cần đòn.

Ánh mắt Hạ Lưu nhìn về vị trí đang quay, nơi đó đang diễn thử một phân đoạn do một nữ phụ khác và nam chính thủ vai.

So với Hạ Lưu, Phó Tuyết chính là mẫu nữ chính trong tiểu thuyết, dù chỉ có gương mặt thanh tú dễ nhìn nhưng vẫn có thể hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người. Đồng thời cô cũng dựa vào hào quang của nữ chủ mà dễ dàng thuận lợi chinh phục nam chính, Thiên Vương Giang Thu Ngạn.

Bộ phim lần này là một bộ cung đấu do Trần Tử và Giang Thu Ngạn thủ vai chính. Lần này Phó Tuyết nhờ thông qua thử vai giành được vai diễn nữ chính số hai, còn Hạ Lưu thì cũng giống như trước kia...

Là nhân vật bình hoa phản diện lớn nhất trong bộ phim này.

"Cô hãy nhìn Giang Thu Ngạn nhiều một chút, tốt nhất là nên học hỏi một chút kỹ năng diễn xuất từ cậu ta đi a" Hứa Hiền cũng ngồi xuống, chậc lưỡi cảm thán: "Cô không phải là fan cuồng của cậu ta hay sao? Lên wallpaper đều là cậu ta"

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu vô ý thức vuốt phẳng cung trang trên người một chút. Cũng may thế giới trước chính là sinh hoạt theo kiểu cung đình, vậy nên đợi lát nữa vào lúc phải diễn trò cũng không cần phải tốn thời gian để thích ứng.

"Được, cắt!"

Đạo diễn đối với đoạn quay của Giang Thu Ngạn và Phó Tuyết vừa lòng phất phất tay. Sau đó quay đầu nhịn không được nhìn về phía Hạ Lưu nói to: "Lần tiếp theo chuẩn bị!"

Cảnh tiếp theo là do Hạ Lưu cùng Trần Tử thủ vai Thẩm tần diễn cảnh tranh đấu với nhau. Theo nguyên văn thì Hạ Lưu ở trong cảnh quay này thể hiện ra hết bản sắc của một bình hoa, bị đàn chị Trần Tử hoàn toàn triệt để áp chế, cũng khiến cho Giang Thu Ngạn đang xem diễn không lưu lại bao nhiêu ấn tượng tốt về cô. Mà cảnh tiếp theo, Phó Tuyết cùng Trần Tử biểu diễn bất phân thắng bại, qua đó tương phản năng lực của hai người, Giang Thu Ngạn tất nhiên rất thưởng thức tài năng của Phó Tuyết.

Đối với loại Thiên vương có thói quen cao cao tại thượng này của Giang Thu Ngạn, phương thức công lực tốt nhất chính là phá vỡ nhận thức của hắn, khiến cho hắn lập tức ghi nhớ bản thân mình.

Hứa Hiền ở bên cạnh vẫn rất tận tình khuyên bảo giao phó cô: "Bà cô của tôi chắc hẳn đã học thuộc kịch bản đi? Còn nữa đợi lát nữa đừng lại để cho Trần Tử áp chế cô, cho dù là chen ngực cũng phải chiếm lấy màn hình ống kính a!"

"Được rồi, đã hiểu, đừng lo lắng nữa" Hạ Lưu chỉnh sửa trang phục diễn, sau khi điều chỉnh tốt trạng thái thì trực tiếp đi đến phía trước máy quay. Diễn trò vốn là một trong những công việc cơ bản của loại nghề nghiệp tiến công chiếm đóng này, vậy nên hiện tại không còn gì đơn giản hơn.

"Được, tất cả vào vị trí, chuẩn bị, action!"

https://thuviensach.vn

Cùng lúc lời nói của đạo diễn vừa dứt, biểu tình của Trần Tử bỗng chốc liền trở nên lạnh lùng. Nàng ta đứng lên, bước từng bước chậm rãi tới gần Hạ Lưu, giọng nói khàn khàn đến đáng sợ, "Lệ quý nhân, hài tử là vô tội, vì sao ngươi lại muốn hại con của ta!"

Lúc này máy quay tựa hồ nhắm thẳng vào Trần Tử, kỹ năng diễn xuất kia khiến mọi người đều nín thở. Không hổ là phái biểu diễn kỹ năng, có thể lập tức đem một Thẩm tần ẩn nhẫn thù hận cùng thống khổ biểu hiện ra hết, triệt để đoạt đi ống quay trong vai diễn một nữ chính với vô vàn hào quang.

Giang Thu Ngạn nhàn nhã ngồi trên ghế. Hắn vẫn luôn rất thưởng thức những người có năng lực như Trần Tử, hay là người vừa cùng hắn đối diễn Phó Tuyết. Còn về loại bình hoa kia...

Giang Thu Ngạn đợt nhiên nhíu mày, ánh mắt bỗng nhiên ngưng đọng, đôi mắt màu nâu trà có chút khó hiểu nhìn về phía Hạ Lưu.

Cô cũng không giống như trong kịch bản lập tức nói lên lời kịch, mà giống như không nghe thấy câu hỏi của Thẩm tần. Vẻ mặt cô nhàn nhạt giống như bầu trời âm trầm, trong ánh mắt tìm không ra nửa điểm tiêu điểm.

"Đạo diễn Lưu, bộ dạng kia của cô ta có phải lại quên lời kịch hay không?" Phó đạo diễn đứng ở một bên nhìm chằm chằm bộ dáng trầm mặc của Hạ Lưu. Chờ đến nửa ngày rốt cuộc không nhịn được nữa mở miệng, lại bị Lưu đạo diễn không tiếng động ra hiệu im lặng.

Ánh mắt của Lưu đạo diễn có chút hưng phấn nhìn Hạ Lưu đang ở trong sân. Trừ hắn ra người khác đều không có chú ý, ống kính vừa rồi nhắm vào Trần Tử bất tri bất giác đã chuyển hướng về phía Hạ Lưu.

Trần Tử ý thức được có điều gì đó không đúng lắm, lập tức cắn chặt môi, nháy mắt mấy cái liền rơi nước mắt. Cô ta muốn dùng cảnh khóc để

https://thuviensach.vn

đoạt lại ống kính, chỉ tiếc lần này lại không thể như ý muốn của cô ta.

Hạ Lưu vẫn như trước nhìn vào không trung, rốt cuộc cũng mở miệng nói, ngữ khí bình thản như đang nói chuyện phiếm.

"Hài tử là vô tội, nhưng con của ta thì đáng chết..."

Cô quay đầu nhìn cô gái đang khóc thâm kia, đột nhiên cười rộ lên. Trong nháy mắt nụ cười kia thế nhưng lại diễm lệ đến chói mức, như muốn làm đui mù tất cả mọi người, "Người nói có đúng không, Thẩm tần nương nương?"

Ống quay dừng lại tại hình ảnh mặt của Hạ Lưu, đạo diễn Lưu la lớn: "Cắt! Rất tốt!" hắn vừa dứt lời ngay lập tức đến bên cạnh Hạ Lưu cẩn thận đánh giá cô, dường như rất kinh ngạc đối với việc bình hoa di động đột nhiên có chuyển biến như vậy.

Hạ Lưu lễ phép cười với đạo diễn Lưu, sau đó trở về chỗ ngồi của mình cầm điện thoại ra chuẩn bị chơi.

Bởi vì có màn biểu diễn kia của Hạ Lưu, vậy nên phân đoạn đối đầu của Phó Tuyết cùng Trần Tử cũng trở nên không có gì đặc biệt cho lắm. Huống chi Trần Tử bởi vì tâm tình không tốt mà nhiều lần đoạt diễn, vậy nên cơ hội tốt để hấp dẫn Giang Thu Ngạn của Phó Tuyết cứ như vậy bị bỏ qua.

Hạ Lưu nhìn bức ảnh trên diễn đàn, bỗng phóng đại lên, cố ý muốn nhìn thật kỹ người đàn ông trong bức ảnh. Sau một lát cô giống như chột dạ lặng lẽ ngẩng đầu nhìn Giang Thu Ngạn ngồi cách đó không xa. Chỉ là ánh mắt này quá mức trực tiếp, khiến người kia khóe môi khẽ cong, cười híp mắt nhìn trả về phía cô.

Mắt hắn vốn rất to và trong suốt, thoạt nhìn giống như một khỏa lưu ly trong suốt. Đã vậy còn cười rộ như vậy, càng là... có thể dễ dàng trực tiếp

https://thuviensach.vn

hút hết máu của người đối diện a. Cũng khó trách hắn lại được fan hâm mộ tặng cho danh xưng 'Tiểu thiên sứ'.

Trên mặt Hạ Lưu liền xuất hiên những mảnh đỏ hồng khả nghi. Thế nhưng cô lại không giống bộ dạng thẹn thùng cúi đầu cười nhẹ của nữ sinh. Cô trái lại nhanh chóng quay đầu đi, bộ dạng điềm nhiên như không có chuyện gì nhìn mọi thứ xung quanh, tính tình ngạo kiều bộc phát không bỏ sót chút nào.

Nụ cười trên mặt của Giang Thu Ngạn càng sâu, vừa rồi hắn còn cảm thấy kỹ năng biểu diễn của bình hoa này rất tốt, không ngờ hiện tại lại lộ ra nguyên hình ngạo kiều.

[Chúc mừng bạn đạt được 7 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 18]

Buổi quay phim hôm đó qua đi, người của đoàn phim đi ra ngoài ăn cơm lót dạ. Tuy rằng trong tổ có Thiên vương Giang Thu Ngạn cùng đàn chị Trần Tử, nhưng trải qua mấy ngày làm việc tất cả đều quen thuộc, gần đây cũng không có nhàn hàng lớn nào, vì thế mọi người quyết định vào một quán ăn vặt thông thường.

"Cũng đã vất vả cả ngày nay, mọi người không cần khách khí, cứ việc gọi cơm!" Đạo diễn Lưu vẻ mặt đỏ bừng hào khí nói, sau đó bật mở một chai bia.

Hạ Lưu vụng trộm liếc qua một cái, quả nhiên nhìn thấy Giang Thu Ngạn chỉ khiêm tốn gọi một phần dưa chuột, cùng bản tính trong nguyên văn hoàn toàn bất đồng. Làm minh tinh, hắn vẫn rất quan tâm tới hình tượng của bản thân.

Phó Tuyết là một nữ diễn viên chuyên nghiệp, cô chỉ muốn uống một cốc nước sôi.

https://thuviensach.vn

Cùng so sánh với hai người này, Hạ Lưu rất bình tĩnh nhìn menu, mặt không đỏ tim không đập bắt đầu gọi món.

"Một phần muối hấp cánh gà, một phần hương lạt ngẫu đinh, còn có một phần mực xé, hai phần Nhật thức dưa chuột, một phần hành tây quyển, một phần bỏng, tạm thời là như vậy, cảm ơn" (mèo: ta không rành về đồ ăn lắm vậy nên mọi người thông cảm đi a >_<")

Nghe Hạ Lưu gọi món không kịp thở, vẻ mặt của những người đi cùng đều có chút quái dị. Trần Tử vẫn luôn không thích Hạ Lưu nhướng mày, thản nhiên mở miệng nói: "Chúng tôi không cần cô gọi món giúp"

Hạ Lưu làm ra bộ dáng như đang nhắc đến chuyện gì đó rất ngượng ngùng khó nói. Cô có chút không được tự nhiên nhìn chằm chằm vào menu, lẩm bẩm nói: "Tôi biết, những món này đều là thức ăn tôi muốn ăn mà"

"... Một mình cô ăn?"

"Cô là con gái sao?!"

"Chẳng lẽ cô định không muốn tiếp tục lưu lại giới giải trí nữa sao?"

Đối mặt với biểu tình không thể tin của những người trong đoàn phim, Hạ Lưu dùng hành động để chứng mình thực lực của bản thân. (Mèo: đọc đến câu này bỗng có cảm giác như đang đọc truyện kiếm hiệp, tu chân...).

Cô tay trái cầm cánh gà lên, tay phải cầm sâm dưa chuột, dùng tư thái ưu nhã mà nhanh chóng giải quyết thức ăn trên tay, sau đó lại tiếp tục ăn những phần còn lại.

Động tác ưu nhã nhai kỹ nuốt chậm ăn dưa chuột của Giang Thu Ngạn bỗng dừng lại, nhìn đống thức ăn trước mặt của Hạ Lưu, đột nhiên cảm

https://thuviensach.vn

thấy không còn tư vị gì. Hắn dùng sức cắn một ngụm dưa chuột, nhưng trong đầu lại tưởng tượng đang ăn mỹ vị cánh gà.

Hạ Lưu dường như cũng chú ý đến tầm mắt của hắn, theo ánh mắt của hắn nhìn cánh gà trong tay mình, có chút ý khoe khoang hung hăng cắn một ngụm.

[Chúc mừng bạn đạt được 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 20]

Giang Thu Ngạn xoa xoa trái dưa chuột cuối cùng trên bàn. Tuy rằng biểu tình bên ngoài của hắn nhìn như rất thõa mãn, nhưng cũng chỉ có hắn biết được thật ra bản thân sớm hận không thể bay về khách sạn điên cuồng ăn những thức ăn vặt kia.

Không sai, luôn ở trước mặt mọi người bày ra dáng vẻ dịu dàng ưu nhã Giang Thiên vương, kỳ thật đã sớm không cầm lòng được đối với những thức ăn trước mặt.

Bản thân Hạ Lưu vốn không có đam mê với ăn uống, thậm chí bụng cũng đã cảm thấy no, nhưng Hạ Lưu vẫn rất tận tâm bày ra bộ dáng háu ăn.

Những món thức ăn này không chỉ hấp dẫn cô, mà còn có đồng loại kia a~~

~~~o0o~~~

Tiểu kịch trường.

Giang Thiên vương: "Từ sau khi thành danh, tôi liền đem từ điển những món ăn yêu thích của bản thân đổi thành dưa chuột trộn, tôi làm người nổi tiếng như vậy đâu phải dễ dàng đâu a!"

https://thuviensach.vn
~~~

"Mọi người có biết vì sao tôi muốn tiếp nhận bộ phim được gọi là tác phẩm thảm họa của nghành điện ảnh kia không?"

"Bởi vì tên của bộ phim là..."

"Đại căn tin"

(Mèo: cạn lời với tiểu bạchThiên vương ;;__;;)

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (1)

Editor: Mèo lười

Lúc mọi người về đến khách sạn thì cũng đã là đêm khuya, Giang Thu Ngạn sau khi nói chuyện quảng cáo tuyên truyền với người đại diện một chút thì tiễn anh ta ra đến cửa. Ngay lúc hắn đang chuẩn bị đóng cửa phòng thì bỗng nhìn thấy một bóng dáng cầm theo một cái túi lớn đang chậm rãi tới gần.

Rất đáng tiếc, nhưng thứ hấp dẫn ánh mắt của Giang Thu Ngạn không phải cô gái kia mà là... những túi to trong suốt kia trong tay của cô.

Dựa vào kinh nghiệm phong phú của Giang Thu Ngan, dù cách một lớp ni lông nhưng hắn vẫn có thể nhạy bén nhận ra những thứ ở bên trong.

Bao lớn nhất kia chắc chắn là bánh bích quy vị việt quất được nhập khẩu, còn cái bao màu đỏ kia là thịt heo khô ngâm mật, cùng với món dưa Cáp vị mật được nhập từ Malaysia ở quán Tiểu Hùng?

Chỉ trong vòng 10 giây ngắn ngủi, hắn liền có thể điểm tên hết tất cả những món ăn trong tay cô, thật không hổ là Thiên vương.

Những ngày gần đây địa phương đoàn làm phim quay phim quả thực rất hoang vu, cho dù người được xưng là Thiên vương như hắn cũng không được đãi ngộ đặc biệt gì. Bởi vì khách sạn rất đơn sơ, thức ăn cũng không có gì đặc sắc, chỗ duy nhất có món ăn ngon chính là quán ăn vặt vừa đi đó. Thân là một diễn viên rất quan tâm đến hình tượng của bản thân, hắn làm

https://thuviensach.vn

sao có thể giống cô nữ diễn viên ham ăn kia không để ý đến hình tượng mà sảng khoái ăn uống?

Lựa chọn duy nhất của hắn chính là thức ăn vặt, đáng tiếc những siêu thị nhỏ ở nơi này phần lớn chỉ bán những món ăn như... Thịt bò xé lát, thịt bò nấm hương, vịt quay Bắc Kinh. Chính xác mà nói thì tên có vẻ rất hay, rất khoa trương nhưng thực ra chỉ là những mẫu bánh mỳ đáng giá năm đồng, chính là những món ăn mà tiểu học sinh rất yêu thích. Ôi, ký ức thời thơ ấu!

Hạ Lưu cố gắng dùng sức cầm túi lớn kia đi đến trước cửa của Giang Thu Ngạn. Sau khi nhìn thấy phản ứng sững sờ nhìn mình của Giang Thu Ngạn, bước chân cô có chút chậm lại, tay cũng rất phối hợp trượt tay khiến chiếc túi rơi xuống, tất cả những món thức ăn văt đều rơi tán loạn lên mặt đất.

Ha Lưu vội vàng ngồi xuống nhặt lại, nhưng trong nháy mắt cô vươn tay, một đôi bàn tay trắng nõn đã bắt đầu giúp cô nhặt giúp.

Cô ngẩng đầu, từ góc độ này vừa vặn nhìn thấy bộ lông mi dài đến mức khiến con gái phải ghen tỵ của Giang Thu Ngạn. Hắn dường như cũng cảm nhận ánh mắt nóng rực của Hạ Lưu liền ngẩng đầu, cong cong ánh mắt mỉm cười với cô.

Sau khi nhặt tất cả bỏ vào túi, Giang Thu Ngạn rất tự nhiên cầm túi to lên, ôn hòa hỏi cô: "Phòng của cô là phòng số mấy?"

"103" Hạ Lưu có chút khó hiểu nhìn hành động của Giang Thu Ngạn. Người kia ngược lại rất tự nhiên cầm túi đi lên phía trước, không hề có ý sẽ đưa túi đồ ăn vặt cho cô cầm.

"Giang Thiên vương..."

https://thuviensach.vn

"Mọi người đều cùng làm việc trong một đoàn phim, không cần phải gọi tên khách khí như người ngoài như vậy, cứ gọi tôi là Giang Thu Ngạn là được rồi" Hắn vừa nói vừa quay đầu mỉm cười với Hạ Lưu. Làn da trắng nõn không tỳ vết kết hợp với nụ cười tỏa nắng kia, chỉ thiếu hào quang thiên sứ trên đỉnh đầu nữa mà thôi.

"Giang Thiên vương, cảm ơn anh" Hạ Lưu hoàn toàn không có ý định sẽ nghe theo lời của hắn, vẫn rất khách sáo gọi hắn là Giang Thiên vương.

"Vì người đẹp phục vụ là việc nên làm. Chỉ là Hạ Lưu, cô đây là chưa ăn no nên chuẩn bị ăn khuya sao?" trong ngữ khí của Giang Thu Ngạn có chút ý tứ đùa giỡn. Hai người rõ ràng là không quen, nhưng có lẽ trời sinh đã có lực tương tác, lời nói của hắn dễ mất lòng như vậy thế nhưng lại có thể khiến người khác cảm thấy tự nhiên vô cùng.

"Tất nhiên không có chuyện ăn chưa no" Hạ Lưu lập tức phản bác lời nói của hắn, chỉ là lời nói tiếp theo lại bỗng nhiên chuyển thấp xuống, có chút ấp a ấp úng giải thích: "Những thứ này đều là do tôi đặt mua trên mạng vào hai ngày trước, nơi này cũng không có món gì ngon, cho nên tôi..."

Trong nháy mắt này, Hạ Lưu bất chợt nghe thấy giọng nói nhắc nhở của hệ thống quân vang lên.

[Chúc mừng bạn đạt được 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 25]

Qủa nhiên, ham ăn gặp ham ăn, giữa đồng loại với nhau tự nhiên sẽ có tình cảm.

Hạ Lưu sau khi được hiệp sĩ đưa đến phòng khách bỗng nhìn chằm chằm vào thứ gì đó trong tay. Cuối cùng cũng không đành lòng thu hồi ánh mắt nhìn chăm chú miếng thịt heo, đưa nó cho Giang Thu Ngạn.

https://thuviensach.vn

"Đây là quà cảm ơn?"

Giang Thu Ngạn cầm miếng thịt heo thản nhiên cười, bộ dáng hoàn toàn không có ý định từ chối, dịu dàng nói: "Tuy tôi thực sự không thích ăn thịt, nhưng vẫn rất cảm ơn cô" hoàn toàn không có ý định đem phần thịt không thích ăn này trả lại.

Thật không hổ là Thiên vương, lời nói trái lương tâm như vậy mà hắn cũng có thể nói ra miệng.

Sau khi nghe đến câu này, Hạ Lưu bối rối tìm kiếm trong túi ni lông. Sau đó lại lần nữa không đành lòng dùng ánh mắt tiễn đưa một túi dưa chuột khô, thuận tiện hỏi một câu: "Anh chắc hẳn thích ăn dưa chuột đi?"

Không sai! Trên tư liệu người đại diện đưa cho hắn đích xác (đích thực+ chính xác) nói hắn thích ăn nhất chính là dưa chuột. Vì thế Giang Thu Ngạn đành gật đầu, còn phải phối hợp bày ra bộ dáng kinh ngạc hỏi: "Làm sao cô biết được?"

"Tôi tất nhiên không phải là fan của anh"

Hạ Lưu đưa dưa chuột khô đến tay hắn, còn đặc biệt ngạo kiều nói một câu giấu đầu lòi đuôi.

[Chúc mừng bạn đạt được 8 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 33]

Chỉ nói vài lời liền thành công thu hoạch được một miếng thịt heo cùng một hộp dưa chuột khô, tâm tình Giang Thu Ngạn tựa hồ rất tốt. Sau khi nghe lời nói của cô cũng không nói gì, chỉ cười híp mắt sau đó nói vài câu tạm biệt trở về phòng của mình.

Mở ra miếng dán, hương vị quen thuộc liền bay tới chóp mũi, cả căn phòng cũng tựa hồ tràn ngập hương bị này khiến chóp mũi không ngừng

https://thuviensach.vn

động đậy.

"Ánh mắt không tồi, hộp thịt heo ngâm mật này độ ngọt vừa phải, ăn nhiều cũng không quá ngấy, hơn nữa chất thịt cũng rất tốt..." Giang Thu Ngạn đem một miếng thịt khô mê người đưa đến trước mắt cẩn thận quan sát trong chốc lát, sau đó lẩm bẩm đưa ra lời đánh giá khá cao.

Vào lúc hắn chuẩn bị cắn, ngoài cửa liền truyền đến tiếng gõ cửa dồn dập. Rõ ràng miếng mồi đã dâng đến tận miệng lại bị phá rối, đây quả thực là loại tra tấn đau khổ nhất.

Rất nhanh đem miếng thịt giấu đi, Giang Thu Ngạn treo lên môi một nụ cười tươi ra mở cửa.

Thật không nghĩ đến, người tới thế nhưng lại là Phó Tuyết.

"Giang tiền bối, lúc nãy tôi thấy anh ăn như vậy có lẽ chưa no, cho nên mang tới một phần thức ăn khuya đến cho anh" Phó Tuyết khẽ cười đưa một cái túi qua, "Biết anh không thích thức ăn có nhiều dầu mỡ, cho nên đem đến một phần cháo hoa"

Vì duy trì hình tượng của mình, cho nên người đại diện vẫn luôn yêu cầu hắn trước mặt công chúng phải duy trì hình tượng ưu nhã, cho nên thức ăn tất nhiên phải thanh đạm hết mức có thể. Nhưng trên thực tế hắn ghét nhất chính là các loại cháo hoa này.

"Cảm ơn cô" Giang Thu Ngạn gật gật đầu nhận lấy, khẽ cười nói lời cảm ơn với Phó Tuyết. Đồ cũng đã nhận, hắn nghĩ cô có lẽ cũng nên ngượng ngùng rời đi mới phải chứ?!

Phó Tuyết có chút ngượng ngùng mở miệng: "Hôm nay tại trường quay nhìn thấy tài năng biểu diễn của anh, cảm thấy thực sự có ích rất nhiều. Là như vậy, ngày mai tôi với anh có một cảnh quay, hi vọng đêm nay có thể cùng anh diễn thử một chút, anh xem có được không?"

https://thuviensach.vn

Nếu ở trong tình huống bình thường, Giang Thu Ngạn đối với một hậu bối có chí tiến thủ như thế này có lẽ sẽ rất thưởng thức, nhưng tình huống hôm nay lại khiến hắn cảm thấy có chút bi thương.

Nhưng thân là Giang Thiên vương, người được xưng là tiểu thiên sứ của nghành giải trí, hắn chỉ có thể khẽ cười mà đáp ứng.

Trong nguyên văn thì đúng lúc Giang Thu Ngạn đang đói bụng, hành động săn sóc đưa cháo cùng với việc thỉnh giáo tiền bối này của Phó Tuyết đã trực tiếp nhận rất nhiều độ hảo cảm. Đáng tiếc lần này... trong phòng còn có thức ăn thịt heo mỹ vị kia, tuy rằng rất thưởng thức sự chuyên nghiệp của Phó Tuyết, nhưng tâm tình của hắn lúc này không thể nào thoải mái lên được.

Giang Thu Ngạn nghiêm túc mà nhanh chóng đối diễn với Phó Tuyết, sau đó lấy lý do bản thân mệt mỏi muốn nghỉ ngơi mà tống xuất Phó Tuyết ra cửa. Tất cả đều rất thuận lợi, hắn dường như cảm thấy đã có thể bắt đầu nhấm nháp mỹ vị sau thời gian dài làm việc trong đoàn phim ở nơi thiếu thịt này.

Nhưng vấn đề là ở trên người của Phó Tuyết. Lúc cô rời đi không cẩn thận vấp chân vào chân bàn, khiến miếng thịt được giấu trong hộp giấy hoa hoa lệ lệ rơi xuống đất.

"..."

Phó Tuyết nghe âm thanh rơi rót liền quay lại, đúng lúc nhìn thấy Giang Thu Ngạn đang khom lưng nhặt hộp giấy ăn lên.

Sau khi đặt hộp giấy lên bàn hắn đứng thẳng người vẫy vây tay với cô, đôi mắt hoa đào cực kỳ mê người hơi híp lại, dưới ánh đèn trông cực kỳ sáng rọi, khiến Phó Tuyết trong nháy mắt liền nhìn đến ngây người.

"Về sớm một chút nghỉ ngơi đi, ngủ ngon"

https://thuviensach.vn

"Ngủ ngon... Giang tiền bối"

Sau khi nhìn Phó Tuyết đóng cửa rời đi, nụ cười trên mặt Giang Thu Ngạn như tảng băng chậm rãi tan rã, chỉ còn lông mi đen dày khẽ rung động, cho thấy chủ nhân của nó đang rất không vui.

Thật sự là, rất rất đáng tiếc...

Hắn dời chân, miếng thịt heo bị hắn đạp dưới chân cuối cùng cũng lộ nguyên hình. Chỉ vì duy trì hình tượng hoàn mỹ.... mà ngay cả quyền lợi ăn thịt trước mặt người khác cũng bị tước đoạt sao?

Có thể để cho người khác được thoải mái ăn thịt có được hay không a!

Ngày hôm sau, Hạ Lưu từ sớm đã đế đoàn phim bắt đầu chuẩn bị hóa trang. Đáng tiếc cô chỉ là nữ phụ thứ năm trong phim, hơn nữa hôm qua cô còn đắc tội Trần Tử, cho nên hiện tại ngồi ở đây nửa ngày cũng không có một thợ trang điểm đến hoa trang cho cô.

Trên người là một thân diễn phục diễm lệ nhưng gương mặt lại không được trang điểm, làm sao cũng khiến người khác cảm thấy không vừa mắt.

"Bà cô yêu dấu, cô nói chúng ta nên làm gì bây giờ a!" Hứa Hiền dùng sức gãi đầu, chạy khắp nơi tìm một thợ trang điểm. Đáng tiếc giới giải trí vốn là nơi dẫm thấp phủng cao, làm gì có ai chịu đồng ý giúp họ đâu.

Cũng may Hạ Lưu lúc này đã không còn là vị nữ phụ ngực to não như quả nho như trong nguyên tác kia nữa. Nếu tình huống này xảy ra trước kia, cô ta không chừng sẽ cởi bỏ diễn phục không làm nữa.

Mắt thấy sắp đến cảnh quay của cô, vẻ mặt Hạ Lưu bình tĩnh ngồi trước gương, đột nhiên cầm lấy bút kẻ mi vẽ lên mặt mình.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc cô thân là con gái nhưng kỹ thuật hóa trang lại cực kỳ kém, lông mày bị cô vẽ cuối cùng lại trông giống như bị chó cắn, khiến những người bên cạnh đang chú ý đến cô không khỏi che miệng cười trộm.

Trợ lý của Giang Thu Ngạn vốn đang đi tìm hắn, đúng lúc nhìn thấy tình huống này. Trong giới giải trí thì loại chuyện này cũng rất thường thấy, vậy nên hắn theo thói quen vốn định mắt điếc tai ngơ làm như không thấy. Đáng tiếc...

Đối với diễn viên Hạ Lưu này, hắn cảm thấy cũng không tệ lắm...

Sự khác biệt lớn nhất giữa Thiên vương và các minh tinh khác được biểu hiện rõ nhất trong hoàn cảnh quay chụp gian khổ. Cho dù là công viên rừng rậm hay thâm sơn cùng cốc hắn cũng có thể có một gian phòng nghỉ và một đội hóa trang riêng của mình.

Trở về phòng phòng nghỉ nói mấy câu với thợ trang điểm của mình, sau đó tiễn bước những người với bộ mặt giả tạo kia, Giang Thu Ngạn lúc này mới chậm rãi ngồi xuống ghế thảnh thơi thưởng thức món dưa chuột khô hôm qua lấy được ở chỗ Hạ Lưu.

Ưm, không tồi... Hương vị khi ăn vào rất là nhẹ nhàng khoan khoái và mát mẻ, cùng với mùi vị đặc trưng của nắng sau khi được phơi khô. Qủa nhiên ánh mắt chọn đồ ăn vặt của Hạ Lưu rất tốt.

[Chúc mừng bạn đạt được 1 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 34]

So với tình hình nhàn nhã kia của Giang Thiên vương, tình hình bây giờ của Hạ Lưu ở phòng hóa trang công cộng có chút lúng túng.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (2)

Editor: Mèo lười

Một vài nữ diễn viên chen chúc nhau trong một phòng hóa trang, đây chính là hiện thực phía sau giới giải trí. Lúc này Hạ Lưu đang phải nhận những lời nói lạnh nhạt của đông đảo nữ diễn viên, còn nói cô chỉ là một diễn viên hạng ba không có bối cảnh. Các cô ngay cả lời nói quanh co mỉa mai cũng lười, trực tiếp dùng lời nói thẳng thừng công kích.

"Bình hoa cuối cùng cũng chỉ là bình hoa, vậy mà còn không biết xấu hổ muốn vẽ hoa lên mặt?" một nữ diễn viên tiến đến bên cạnh Hạ Lưu đang vẽ mi, cười híp mắt nói.

"Cô không biết người ta đang xoay sở trăm đường mới có được sự cố gắng hôm nay sao?"

"Thôi đi, ngay cả tự trang điểm cho mình cũng không làm được, cũng không biết sao lúc trước cô ta lại dám tiến vào nghành phức tạp này"

"Tên là Hạ Lưu, thủ đoạn cũng thực hạ lưu. Cũng không biết loại người không có kỹ năng biểu diễn này đã tốn bao nhiêu tiền mới có thể có nhiều ống kính hướng đến như vậy"

Hạ Lưu giống như không nghe lời trào phúng của mấy ả, như trước bình tĩnh quét phấn mi, đôi lúc còn nhìn vào gương khẽ nhướng mày để xem kết quả.

https://thuviensach.vn

Phó Tuyết ngồi bên cạnh Hạ Lưu, nhưng cô lại không có ý tứ sẽ mở miệng giúp. Cô vốn là người không thích xen vào việc phiền toái, chuyện của người khác cô cũng không thích can thiệp vào.

Nhưng tình hình hiện tại của cô cũng không được tốt, bởi cô đang ngồi yên lặng để thợ hóa trang trang điểm lại thì cảm nhận được đau đớn từ lông mày truyền xuống. Người thợ hóa trang phạm sai lầm không ngừng nói lời xin lỗi, nhưng ánh mắt lại không nhịn được nhìn về phía cửa.

Phó Tuyết đè nén cảm giác không vui trong lòng. Bây giờ cô cũng chỉ là một diễn viên mới, cho nên chỉ có thể lắc đầu nói không sao. Cũng may chỉ là một vết thương cực kỳ nhỏ, miệng vết thương cũng không có bị thâm hay chảy máu, cũng không lo lắng sẽ mất công che dấu.

Hành động dị thường kia của thợ hóa trang cũng khiến Phó Tuyết chú ý vào người kia. Cô thường xuyên xem tin tức nên rất nhanh liền nhận biết, người này, không phải là thợ trang điểm riêng của Giang Thu Ngạn sao? Tại sao lại tới nơi này?

Giang Thiên vương là một người tốt trong lòng tất cả fan hâm mộ là chuyện mọi người đều công nhận, nhưng chuyện đội hóa trang riêng của hắn rất cao ngạo, lạnh lùng là chuyện ai cũng biết.

"Ai là Hạ Lưu?"

Người thợ trang điểm này vừa đi đến liền rất cao quý lãnh diễm hỏi. Hạ Lưu đang chuyên chú vẽ mi ngừng bút, mở miệng nói: "Ở đây"

Người đó theo giọng nói tiến đến, nhìn bộ dáng của cô và những vật dụng không rõ nguồn gốc trên bàn, ngữ khí ghét bỏ nói: "Chậc chậc, lông mày này, cô đây là tính luyện chữ trên lông mày sao?"

"Luyện chữ cũng là một hình thức nghệ thuật" Hạ Lưu không chút nhượng bộ đáp lời, quả thực rất cơ trí.

https://thuviensach.vn

"Thôi được rồi, có người muốn tôi đến giúp đỡ cô. Đưa bút kẻ mi đây cho tôi!"

Phòng hóa trang ngay lập tức trở nên lặng ngắt như tờ, tất cả nữ diễn viên đều nhìn tình cảnh trước mắt đến mức quên hành động đang làm. Hắn nhận lấy bút từ tay của Hạ Lưu, thợ trang điểm riêng của Thiên vương tất nhiên khác với các thợ trang điểm khác, động tác trên tay nhanh chóng thay đổi các loại vật dụng trang điểm. Chỉ trong vòng mấy phút ngắn ngủi đã chỉnh sửa đôi lông mày vốn đã bị Hạ Lưu vẽ loạn trở nên thật tinh xảo.

"Miễn cưỡng xem như phù hợp" Sau khi quan sát toàn diện Hạ Lưu một phen, lúc thợ trang điểm đang định đứng dậy rời đi, Hạ Lưu nhanh chóng gọi hắn lại. Cô mở ra túi xách của mình, một đống lớn đồ ăn vặt trước nhanh bại lộ trước mặt của mọi người.

"Cũng không biết lấy thứ gì làm quà cảm ơn, bao mực nướng này tặng cho anh" Hạ Lưu do dự trong chốc lát, sau đó đau lòng lấy thêm một bao, thậm chí có chút không nỡ, một hồi lâu mới buông bao mực trong tay ra nói: "Bao này là quà cảm ơn cho Giang Thiên vương"

Lời này vừa ra, tất cả mọi người có trong phòng đều bật cười. Thậm chí còn có một người mang theo tâm tình cười nhạo nhắc nhở: "Chuyện Giang Thiên vương không thích ăn thịt hay những thứ dầu mỡ linh tinh mọi người ai cũng biết, cô đưa cho anh ấy một con mực lớn như vậy, nói không chừng anh ấy sẽ bịt mũi vứt vào thùng rác luôn nha!"

Hạ Lưu rất nghiêm túc nhìn mọi người, nội dung lời nói tuy rằng có vẻ khó tin, nhưng lại khiến cho mọi người bất giác cảm thấy rất đúng: "Tôi không tin trên thế giới sẽ có người cưỡng lại được mùi vị của mực nướng"

Sự thật cũng chứng mình, Giang Thu Ngạn quả thật không thể cưỡng lại món mực nướng mỹ vị này.

https://thuviensach.vn

Mực này bởi vì được than nướng lên nên mặt vàng trông rất óng ánh. Cho dù cách một lớp bọc đóng gói nhưng dường như cũng có thể cảm nhận được mùi hương hấp dẫn khó cưỡng kia. Nếu cắn, nhất định sẽ rất vừa miệng, ăn vào một miếng, sẽ cảm thấy như hương thơm cùng mùi vị tuyệt diệu kia vẫn quấn quýt nơi đầu lưỡi.

Giang Thu Ngạn tiếp nhận bao mực khô, làm như tùy ý bỏ vào túi của mình. Thợ trang điểm nhìn vậy, cũng chỉ có thể ngượng ngùng ho khan, mở miệng đề nghị: "Thu Ngạn à, không phải cậu nói không thích ăn những loại này sao? Vậy sao còn nhận làm gì?" không thích ăn thì nên đưa cho người thích ăn ăn mới đúng nha!

Giang Thu Ngạn ôn hòa cười, nhưng ngữ khí lại rất nghiêm túc nói: "Đối với món quà cảm ơn của người khác, mặc kệ có thích hay không thì chúng ta cũng phải cất giữ thật tốt, dù sao thì đây cũng là một mảnh tâm ý của người ta" sau khi về khách sạn nhất định phải chậm rãi nhấm nháp mảnh tâm ý này mới được!

[Chúc mừng bạn đạt được 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 36]

Loại lý do này của Giang Thiên vương quả thật rất chính đáng, người thợ trang điểm kia cũng chỉ có thể sờ sờ mũi, cầm túi mực khô của mình rời khỏi.

Cũng giống như hôm qua, Hạ Lưu tiếp tục triển khai toàn bộ kỹ xảo biểu diễn, cố gắng đoạt ống kính. Trần Tử và Phó Tuyết đối diễn với cô không chiếm được ưu thế, sắc mặt nhìn không thể được xem là tốt.

Cũng không phải do Hạ Lưu không hiểu chuyện, không biết thu liễm, mà là lần diễn xuất này là cơ hội tốt đối với việc xoát độ hảo cảm của Giang Thiên Ngạn sau này. Trong nguyên văn nữ chính Phó Tuyết chính là nhờ ở trong bộ trong phim này có được biểu hiện tương đối tốt, mới được

https://thuviensach.vn

đạo diễn Lưu đề cử cho một đạo diễn điện ảnh khác. Cũng nhờ diễn xuất trong lần này mà cô ta thành công đoạt được giải thưởng diễn viên mới có triển vọng nhất. Hơn nữa bộ phim này nam chính lại chính là Giang Thu Ngạn.

Trong lòng Hạ Lưu quyết định phấn đấu, loại cơ hội tốt như vậy, cô nhất định phải giành lấy được. Nếu lại như lúc trước tiếp tục làm một người ngực to não như quả nho kia thì cô chính là đồ ngốc.

Vai diễn của cô là Lệ quý nhân, chỉ cần nắm bắt rõ được cảm xúc của nhân vật và diễn thật thỏa đáng, như vậy nhân vật phản diện này cũng có thể nghịch thiên mà trở thành nhân vật được người xem yêu thích.

Vai diễn của Phó Tuyết là Mạc thường tại- tỷ muội tốt của nữ chính. Trong kịch bản thì Lệ quý nhân sau khi bị đẻ non, thất sủng thì hoàn toàn bị hắc hóa, không có chuyện gì làm liền ngấm ngầm hãm hại vị nữ chính Thẩm tần đang được sủng ái. Cảnh quay lúc này chính là sau khi Lệ tần thành công hãm hại khiến Thẩm tần bị biếm vào lãnh cung, Mạc thường tại là tỷ muội tốt của Thẩm tần hiện tại đang cùng nhân vật phản diện là Lệ quý nhân giằng co bên ao sen.

Phó Tuyết là một người có dã tâm rất lớn. Hai ngày nay Hạ Lưu biểu diễn quả thật rất tốt, không nghi ngờ sẽ trở thành vật cản đường của cô. Vậy nên trong buổi quay hôm nay cô làm như vô tình mà cố ý chắn đi ống kính trước mặt Hạ Lưu.

Đáng tiếc, mặc dù kỹ xảo lần naày của cô rất tốt, nhưng thợ quay phim lại là người mới, cho nên những động tác này đều bị mọi người nhìn thấy rất rõ ràng.

Giang Thu Ngạn nâng cằm, vô tình nhìn vào màn hình, không khỏi hơi nhướng mày. Mặc dù hắn rất thưởng thức dã tâm của Phó Tuyết, nhưng vẫn đối với chuyện này cảm thấy tiếc nuối. Cô là một người mới rất có thực

https://thuviensach.vn

lực, đáng tiếc lại không biết cách thu liễm. Loại hành động trực tiếp chắn trước ống kính như thế này quả thật là một hành động không thông minh.

Hiện tại cũng phải xem Hạ Lưu kia ứng phó như thế nào.

Hạ Lưu không có động tĩnh gì lớn, chỉ là đứng im tại vị trí của bản thân. Trên màn hình không nhìn thấy mặt cô, chỉ có thể nghe giọng nói chậm rãi, bình tĩnh đến đáng sợ kia mà thôi.

"Bây giờ nói cái gì còn quan trọng sao?"

Dừng một chút, cô lại bắt đầu cười khẽ, giống như đang tự lẩm bẩm một mình, lại giống như đang oán thán, càng tôn lên mảnh hoang vắng của bối cảnh. Cũng không nhìn thấy mặt của người nói chuyện, chỉ có giọng nói trầm thấp kia khiến cho người nghe bỗng dưng lên một cảm giác khó hiểu.

Phó Tuyết đối diễn cùng Hạ Lưu có chút mờ mịt, cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng lại không lý giải được tình huống hiện tại của bản thân. Theo như cô suy đoán, Hạ Lưu sau khi ý thức được bản thân bị chắn ống kính nhất định sẽ trực tiếp ngừng diễn, hoặc là ngu ngốc trực tiếp hủy vai.

Như Hạ Lưu hiện tại như vậy...

"Qúa tuyệt vời! Lực khống chế giọng điệu này thực sự quá lợi hại!" đạo diễn Lưu nhìn màn hình không ngừng lẩm bẩm cảm thán. Đợi lát nữa chỉ cần thêm nhạc phù hợp bối cảnh vào, thì hiệu quả nhất định sẽ tốt hơn cả dự đoán của mọi người.

Giang Thu Ngạn vẫn nghiêm túc nhìn hai người đang biểu diễn, hắn tin tưởng chắc chắn trong giới giải trí, trừ bỏ vận may và bối cảnh, thực lực chính là nhân tố quan trọng nhất để quyết định vị trí. Hắn cảm thấy biểu hiện của Hạ Lưu rất tốt, cũng không biết cô vì sao trước đây lại có biểu

https://thuviensach.vn

hiện kém đến vậy, đến bây giờ vẫn chỉ là một diễn viên nhỏ không được chấp nhận.

Sau khi đạo diễn Lưu kêu 'Cắt', Hạ Lưu theo bản năng nhìn thoáng qua Giang Thu Ngạn. Người kia cũng vừa vặn đang nhìn cô, sau khi phát hiện ánh mắt của cô thì nhẹ gật đầu, mỉm cười với cô.

Hạ Lưu hai má ửng hồng, rất nhanh thu hồi tầm mắt, giả vờ như không nhìn thấy hắn.

[Chúc mừng bạn đạt được 6 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 42]

Sau khi thuận lợi quay xong cảnh này, Hứa Hiền- người đại diện của Hạ Lưu đã sớm bị chấn kinh (chấn động+ kinh ngạc). Giờ phút này hắn có cảm giác như trứng gà mình ấp không ngừng lại nở ra Khổng Tước.

"Tôi nói bà cô này, rốt cuộc cô lén học diễn ở đâu vậy? Làm sao có thể đột ngột thay đổi nhiều đến vậy?" Hứa Hiền đi đến đưa chai nước cho Hạ Lưu, sẵn tiện tò mò mà đánh giá cô. Mãi cho đến khi Hạ Lưu miễn cưỡng liếc mắt nhìn hắn mới chịu câm miệng.

"Đừng nói vì cô là một fan cuồng của Giang Thu Ngạn, vậy nên khi nhìn thấy hắn thì trở nên kích động, muốn ở trước mặt của hắn biểu hiện tốt một chút?" Hứa Hiền vẫn không nhịn được mở miệng, thế nhưng lại ngoài ý muốn phát hiện Hạ Lưu không hề để ý đến hắn mà chỉ chăm chăm chơi với di động. Hắn tức giận nhìn vào màn hình, thế nhưng lại một lần nữa bị fan cuồng làm thương tổn.

Cô vì sao cứ rảnh rỗi lại lên diễn đàn xem những tin tức liên quan đến Giang Thu Ngạn! Vì sao ID trên diễn đàn lại là tên gì mà 'Chiến 500 năm vì Thu Ngạn" kiểu bệnh hoạn như vậy?

https://thuviensach.vn

Tất cả 32G trong điện thoại cơ bản đều dùng để tồn trữ ảnh các loại của Giang Thu Ngạn, từ nhỏ cho đến lớn, không thiếu loại ảnh nào. Hắn thấy, cô vẫn nên dứt khoát bỏ nghề diễn viên này, mỗi ngày như một chú cún theo dõi Giang Thu Ngạn vẫn là tốt nhất!

Giang Thu Ngạn phía bên này rảnh rỗi không có gì làm cũng lên diễn đàn, đúng lúc nhìn thấy tin tức tranh luận hắn có phẫu thuật thẩm mỹ hay không. Tin tức này rõ ràng hấp dẫn rất nhiều sự chú ý, cũng có rất nhiều người hăng hái góp vui. Lại phát hiện phần thắng đang nghiêng về phái bảo vệ hắn. Lý do cũng không phải vì hắn có nhiều fan cuồng, mà là vì phái này có một nhân vật đầu lĩnh rất lợi hại.

Bắt đầu từ tuần trước, một ID tên là 'Chiến 500 năm vì Thu Ngạn' viết một bài viết văn hay tranh đẹp liệt kê ra những chứng cứ chứng minh Giang Thu Ngạn không hề phẫu thuật thẩm mỹ. Sáng nay phái đối lập kia vốn còn muốn ương nghạnh tranh cãi thêm nữa, kết quả người hâm mộ kia lại lên tuyến, tiếp tục bình tĩnh phân tích tin tức, mỗi chữ như đang đánh vào mặt những người kia.

Giang Thu Ngạn lên Wiebo tìm tòi một chút, thế nhưng quả thật tìm thấy một tài khoản tên 'Chiến 500 năm vì Thu Ngạn'. Toàn bộ nội dung trên Wiebo của tài khoản đó đều có liên quan đến hắn, hơn nữa giọng điệu nói chuyện kia, quả thực rất giống với người trên diễn đàn kia. Nhìn thấy vậy, Giang Thu Ngạn không nhịn được bật cười, trực tiếp đăng lên Wiebo:

"Cảm ơn bạn đã luôn tin tưởng @Chiến 500 năm vì Thu Ngạn"

Sau khi đăng tin này lên Wiebo, Giang Thu Ngạn liền cảm nhận được một ánh mắt nóng đến đáng sợ đang nhìn mình. Nhưng vào lúc ngẩng đầu tìm kiếm thì lại không tìm thấy. Cùng lúc đó, di động lại vang lên thông báo, tin trên Wiebo hắn vừa đăng đã có hồi âm.

https://thuviensach.vn

"Nam thần Thu Ngạn!!!! Nam thần gả cho tôi đi!!! Nam thần làm phi của tôi đi!! Nam thần tôi muốn sinh con cho anh!!!!"

Hạ Lưu sau khi đánh xong đoạn trả lời tràn ngập khí chất fan cuồng, bất giác nhìn màn hình mà mỉm cười.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (3)

Editor: Mèo lười

Bộ phim Hạ Lưu tham gia này là một bộ cung đấu khá lâu đời. Giang Thu Ngạn vốn là một ngôi sao nổi tiếng chuyên xuất hiện trên màn ảnh lớn cũng chỉ vì giao tình trước kia với đạo diễn, nên mới đồng ý nhận vai chính trong bộ phim này.

Đáng tiếc điều kiện hoàn cảnh quay phim quả thật rất tệ. Mấy ngày nay tất cả thành viên của đoàn phim đều bận rộn đuổi muỗi, nào có ai còn tâm tư ăn món ngon gì. Đó chính là lý do Giang Thu Ngạn vì vấn đề thức ăn mà rất ưu phiền.

Chỉ là ban ngày sau khi buổi quay phim chấm dứt, Giang Thu Ngạn bỗng chú ý đến Hạ Lưu bưng thứ gì đó vào phòng bếp của khách sạn. Nói là khách sạn thì quả thật là có chút phô trương, chẳng qua chỉ là một nhà khách nhỏ bình thường mà thôi, mỗi bữa ăn cũng chỉ có một chút cơm thịt và một cái trứng gà là nhiều.

Chỉ cần nhắc đến nhà bếp, cơ bản người ta sẽ nghĩ ngay đến thức ăn. Giang Thu Ngạn sờ sờ mũi, nói một vài câu với người đại diện sau đó lập tức đi theo.

Hạ Lưu chỉ nói vài lời hay, thành công lấy được quyền tạm thời sử dụng phòng bếp từ đầu bếp nơi đó. Cô rất vui vẻ mở bì ni lông, cầm ra mấy cái nấm nhỏ.

https://thuviensach.vn

"Chuẩn bị làm thêm thức ăn sao?" Vừa nhìn thấy hành động của Hạ Lưu, Giang Thu Ngạn liền biết được cô chuẩn bị làm cái gì. Bước chân vô ý thức bước đến bên cạnh hạ Lưu, cảm thấy rất hứng thú hỏi cô.

"Giang Thiên vương tại sao lại đến phòng bếp?" Hạ Lưu bị người khác phát hiện tay chân có chút luống cuống, cuối cùng hỏi một câu ngu ngốc như vậy.

Giang Thu Ngạn không nhanh chóng trả lời cô, ngược lại tò mò nhìn thứ Hạ Lưu mang theo kia: "Đây là nấm gì vậy? Tại sao trước giờ tôi chưa từng thấy qua?"

"Đây là nấm gà mọc hoang, mấy ngày nay trời mưa xuống, tôi khi quay phim trên núi thì thuận tiện đi tìm thử, không ngờ lại may mắn tìm được" Hạ Lưu cười híp mắt cầm nấm quơ quơ, rất có ý đắc ý dạt dào: "Tối hôm nay tôi có thể sẽ nấu một nồi canh nấm thịt, mùi vị chắc chắn rất tuyệt vời!"

Giang Thu Ngạn buồn cười, rất vui vẻ mà tỏ vẻ bộ phim kế tiếp của mình có liên quan đến nấu ăn, hi vọng Hạ Lưu có thể không ngại dạy hắn xuống bếp.

Nhìn Giang Thu Ngạn thành khẩn hạ mình thỉnh cầu, Hạ Lưu hơi do dự một chút nhưng vẫn đồng ý. Cô tay cầm dao phay nhìn Giang Thu Ngạn, nghiêm túc nói: "Nếu muốn học nấu ăn, vậy kính xin Giang Thiên vương phối hợp phụ giúp tôi một tay!"

Vì thế ở trong đêm không một ai hay biết kia, Thiên Vương Giang Thu Ngạn của giới giải trí trở thành chân chạy vặt cho một diễn viên hạng ba.

"Đem nấm rửa sạch, cẩn thận một chút, loại nấm này ở chân gốc có rất nhiều đất khó rửa!"

https://thuviensach.vn

Giang Thu Ngạn gật đầu, đôi bàn tay đẹp mắt cẩn thận chà sát rửa nấm. Đầu hắn hơi cúi, môi hơi mím lại, thần thái nghiêm túc như đang làm một việc gì đó rất hệ trọng. Người ta thường nói đàn ông khi làm việc là đẹp nhất, nhưng theo cảm nhận của Hạ Lưu, lúc Giang Thu Ngạn xuống bếp còn đẹp hơn so với lúc hắn biểu diễn.

"Xé nấm thành những mảnh nhỏ, tôi đi cắt thịt"

Hạ Lưu nhìn động tác của hắn, sau đó rất hài lòng mà giao nhiệm vụ kế tiếp. Mặc dù bị Hạ Lưu đối đãi bằng giọng điệu ra lệnh, nhưng Giang Thu Ngạn vẫn cười híp mắt gật đầu làm theo.

Hạ Lưu nhanh chóng cắt thịt, sau đó dùng đồ gia vị ướp thật tốt, còn tỉ mỉ nhắc nhở Giang Thu Ngạn chú ý động tác của mình. Cô thuần thục thả vài muỗng dầu vào, sau đó bỏ tỏi, gừng, đồ gia vị và nấm vào xào qua một chút, sau đó đổ tất cả vào một nồi nước, bật lửa.

"Sau đó anh hãy thả miếng thịt từ từ xuống"

Hạ Lưu cùng Giang Thu Ngạn có chút khẩn trương nhìn chằm chằm vào nồi canh nấm thịt kia, tay Hạ Lưu cũng dùng tốc độ rất nhanh chóng cắt hành bỏ vào. Không lâu sau, một mùi thơm mê người nhanh chóng lan tỏa khắp căn phòng bếp nhỏ. Mùi hương của nấm hoang và thịt hòa quyện vào nhau, nhất thời khiến người khác phải cử động ngón trỏ. Hai người rất ăn ý nhìn đối phương, một người cầm chén một người cầm thìa chuẩn bị bắt đầu ăn.

"Ùng ục—"

Thổi thổi, nhanh chóng nuốt vào một ngụm canh nóng, Giang Thu Ngạn nhất thời cảm thấy những cảm xúc bị thương tổn trong khoảng thời gian ở trong đoàn phim này toàn bộ đều được chữa khỏi. Nếu không phải nhớ Hạ Lưu vẫn đang ở bên cạnh, hắn liền muốn huýt sáo ăn mừng.

https://thuviensach.vn

"Nấm dại cùng nấm trồng không giống nhau, khẳng định trước đây anh chưa từng được ăn loại thức ăn mỹ vị này đúng không?" Hạ Lưu giống như nhất thời quên mất thân phận của người bên canh. Cô thõa mãn liếm môi, hạnh phúc ngồi trên băng ghế nhỏ như một chú mèo ăn canh nấm.

"Đúng vậy, uống rất tốt" tuy rằng ở ngoài miệng nói lời đánh giá đơn giản như vậy, nhưng trong lòng Giang Thu Ngạn lại là...

"Mặn nhạt vừa phải, mặc dù không có quá nhiều nguyên liệu phụ nhưng lại vừa vặn có thể đem vị tươi ngon của nấm dại lộ ra, hơn nữa miếng thịt cũng rất trơn mềm. Phần canh này quả thật có thể cho điểm tuyệt đối!"

Dù sao cũng đã mở miệng uống, Giang Thu Ngạn cũng lười bộ làm tịch giống như lời của người đại diện nói khẩu vị ăn của bản thân thanh đạm, chỉ ăn salad, cháo hoa hay dưa chuột trộn. Sau khi uống hết lại tiến đến múc một đống lớn nấm cùng thịt ra bát, rất là vui vẻ hưởng thụ quà tặng từ thiên nhiên.

"Hôm nào mình lại đi đến chợ nhỏ bên cạnh kia xem một chút, nghe nói trong thời gian này mọi người đều rất thích ăn tôm biển..." Hạ Lưu hình như đang bhor giọng lẩm bẩm kế hoạch ăn uống. Nhưng Giang Thu Ngạn tai rất thính, khi vừa nghe đến tôm biển mình thích, liền nhìn về phía Hạ Lưu dịu dàng cười...

"Hạ Lưu, tôi không muốn trong vai diễn kế tiếp khi xuống bếp sẽ bị xấu mặt, cho nên lần sau nấu tôm biển lại phiền cô dạy tôi nấu"

Về vai diễn kế tiếp kia của hắn kỳ thực chính là ông chủ tiệm ăn, cùng đầu biếp không hề có quan hệ. Nhưng thức ăn là trên hết, hắn liền một chút cũng không để ý đến những chi tiết ày.

[Chúc mừng bạn đạt được 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 47]

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy bất tri bất giác lại trôi qua ba tháng, Phó Tuyết và Trần Tử vẫn như trước mỗi ngày đều nghĩ biện pháp cướp ống kính của Hạ Lưu. Nhưng kỹ xảo biểu diễn của Hạ Lưu ngày càng tốt, cùng với sự vô tình hay cố ý giúp đỡ của Giang Thu Ngạn, cho nên Hạ Lưu vốn theo nguyên văn bị ngược rất thảm bây giờ ở trong đoàn phim chiếm rất nhiều ưu thế.

Đặc biệt cô cùng Giang Thu Ngạn cách năm ba bữa lại nửa đêm đi làm thức ăn khuya. Nhiều lần sau đó, giao tình của hai người trong lúc đó ngày càng tốt, độ hảo cảm trực tiếp thăng lên 58, kém 2 độ là tròn 60.

Sau khi ăn bữa cơm chúc mừng bộ phim hoàn thành, đạo diễn Lưu sắc mặt đỏbừng vì uống nhiều rượu nhét tấm danh thiếp vào tay Hạ Lưu, sau đó vỗ vỗ vai cô nói: "Đây là danh thiếp của Lâm Nhạc, cô nhớ ngày mồng 4 tháng sau nhớ đi đến nơi của hắn thử vai"

"Đạo diễn Lâm?" Hạ Lưu có chút kinh ngạc nhìn hắn, sau đó như không thể tin chỉ ngón tay vào mình, hỏi: "Tôi?"

Lâm Nhạc là một trong những đạo diễn đang nổi tiếng nhất hiện nay. Bộ phim mới lần này được hắn đạo diễn mới được mọi người chú ý, trừ nhân vật chính là Giang Thu Ngạn đã công bố ra bên ngoài, những nhân vật khác vẫn đều là bí mật.

"Anh ta cùng tôi là bạn học cũ" đạo diễn Lưu nhìn Hạ Lưu, rất có ý tứ cảm thán: "Tôi không biết cô vì sao trước kia bị gán mác danh hiệu bình hoa di động, nhưng ở trong bộ phim lần này, mặc dù chỉ là nhân vật phụ nhưng cũng chứng tỏ được tài năng biểu diễn xuất sắc của cô. Cô cần phải có không gian lớn để phát triển, hãy chuẩn bị thật tốt cho lần thử vai lần này, nắm chắc cơ hội tốt!"

Hạ Lưu bình tĩnh nghe ông nói, sau đó cung kính hơi cong eo khom người chào. Mặc dù không nói gì, nhưng ý cảm tạ chân thành trong mắt rất

https://thuviensach.vn

rõ ràng, điều này làm cho ấn tượng của cô trong lòng đạo diễn Lưu lại tốt thêm vài phần.

Sau khi bộ phim được hoàn thành, không bao lâu sau liền chiếm cứ thời đại hoàng kim của rất nhiều đài truyền hình. Vai nữ chính Thẩm tần thông minh, mạnh mẽ, nữ số hai Mạc thường tại ngây thơ, lương thiện. Càng không cần nói đến vai nam chính, số lượng fan của Giang Thu Ngạn vẫn luôn đảm bảo.

Thế nhưng ngoài dự đoán của mọi người là, ngoại trừ ba vị này, nổi bật nhất chính là vị Lệ tần kia. Nàng cũng là bởi vì yêu sinh hận, trải qua đau đớn mà rơi vào vực sâu hậu phi.

Vốn là một người diễn vai phản diện lại có tài năng hơn cả nữ chính, đoàn làm phim cũng dựa vào đó thuận thế đẩy một chút, gia tăng tuyên truyền Lệ quý nhân. Hạ Lưu vốn chỉ là một diễn viên nhỏ cũng nhờ vậy mà dần dần có fans chú ý tới cô.

Hạ Lưu rất vui vẻ lướt Weibo, đúng dịp nhìn thấy một video được cắt ghép. Nhân vật chính trong đó không phải là nam chính với nữ chính hay nam chính với nữ số 2, mà là Giang Thu Ngạn vai Hoàng đế cùng Hạ Lưu vai Lệ quý nhân.

Video này được cắt ghép thật sự rất tốt, hậu kỳ cũng làm tương đối khá. Hạ Lưu nằm trên giường lớn, lười biếng xem video. Sau khi xem xong còn thuận tay gửi một hình trái tim.

Weibo này của cô mở không bao lâu, cũng chỉ theo dõi Giang Thu Ngạn và những người cô quen biết trong đoàn phim. Mà Giang Thu Ngạn vì thức ăn mà có giao tình với cô, cũng rất tốt bụng mà theo dõi lại cô.

Hạ Lưu vừa gửi, lập tức liền có hai fans cũng gửi liền khen ngợi, chỉ là hơn mười phút sau...

https://thuviensach.vn

Giang Thu Ngạn cũng giống cô gửi một tin lên Weibo, thậm chí cũng giống như cô, là một hình trái tim đáng yêu.

Nhất thời, Hạ Lưu cảm thấy Weibo của mình sắp nổ tung. Rất nhiều bình luận ầm ầm gửi đến, trong đó có người ủng hộ cặp đôi này yêu nhau, cũng có người cảm thán Giang Thiên Ngạn đẹp trai quá mức, nhưng nhiều nhất chính là nghi ngờ quan hệ của hai người.

Đã có người bắt đầu ở Weibo của Hạ Lưu mắng. Cô trái lại không hề nóng nãy, chỉ yên lặng cầm điện thoại di động lên, tìm danh bạ, đây là lần đầu tiên cô gọi điện thoại cho Giang Thu Ngạn.

"Giang Thiên vương, thật ngại quá, muộn như vậy còn gọi điện thoại quấy rầy anh"

Giang Thu Ngạn ngồi xếp bằng trên ghế vừa lướt Weibo xem tiết mục ngắn vừa ăn khoai tây chiên nhanh chóng bắt máy, chỉ là từ giọng nói có thể cảm nhận được tâm trạng của hắn hiện tại đang rất tốt.

"Hạ Lưu, làm sao vậy?"

"Tôi thật ra chỉ muốn đề nghị anh hãy xóa cái tin nhắn trên Weibo kia đi. Nếu để như vậy sẽ khiến người khác hiểu lầm, sẽ ảnh hưởng không tốt với thanh danh của anh"

Cách nói khách khí của Hạ Lưu khiến Giang Thu Ngạn nhịn không được bật cười. Hắn đôi mắt cong cong mà nhìn bình luận dưới Weibo, "Cô gửi được, chẳng lẽ tôi không được gửi?"

"..."

"Được rồi, không đùa cô nữa, chỉ là nói đùa thôi mà" Quen với Hạ Lưu khá lâu nên Giang Thu Ngạn nói chuyện cũng trở nên tùy ý, hắn rất nghiêm túc nói với Hja Lưu: "Hiện tại cái này chính là cơ hội tốt để truyền

https://thuviensach.vn

bá cho bộ phim kia. Cô nếu muốn trở nên nổi tiếng thì phải biết nắm bắt cơ hội. Lăn lộn trong giới giải trí hỗn độn này, cô trừ bỏ năng lực cũng cần những thứ khác. Nếu cô đã gửi, tôi cũng chỉ là thuận tay gửi lại mà thôi"

"Tôi biết Giang Thiên vương là muốn giúp tôi, nhưng là..."

"Không có nhưng là, cùng lắm thì qua vài ngày tôi lại làm sáng tỏ mọi chuyện là được rồi" Giang Thu Ngạn rất dịu dàng mà an ủi Hạ Lưu, "Hai ngày nay cô tạm thời không nên nhìn bình luận, có lẽ đa số đều là những lời lẽ khó nghe mà thôi"

"Không phải chuyện này" Hạ Lưu đột nhiên mở miệng. Mặc dù chỉ nghe giọng nói, nhưng Giang Thu Ngạn cũng đại khái đoán được mặt người kia chắc hẳn đã đỏ bừng lên, sau đó lại là bộ dáng ngạo kiều giả vờ như không có chuyện gì.

"Tôi là chuẩn bị gửi trả lại họ, nhưng chỉ là thay đổi tên đăng nhập mà thôi"

Hạ Lưu di chuyển con chuột, đăng nhập Weibo tên là 'Chiến 500 năm vì Thu Ngạn"

Lặng lẽ, gửi một tin lên Weibo kia.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (4)

Editor: Mèo Lười

Theo bộ phim "Cung truyền" được truyền bá ra, trên mạng internet liền trào dâng một luồng khí nóng. Ngoài trừ đội hình diễn viên to lớn ra, nội dung cùng đạo cụ cũng có thể nói là hoàn mỹ. Cũng không thể trách lúc trước sinh hoạt của đám người Hạ Lưu quá khó khăn, chung quy đạo diễn đã đem phần lớn tài chính đều đầu tư vào trang phục cùng đạo cụ.

Sau khi đến thế giới này, Hạ Lưu dường như rất thích lướt Weibo. Bởi vì hoạt động kế tiếp của cô không nhiều, cho nên bây giờ cô có vẻ rất thảnh thơi.

Người đại diện Hứa Hiền rất phỉ nhổ đối với hành vi sa đọa trụy lạc này của cô. Thừa dịp hiện tại bộ phim "Cung truyền" đang được yêu thích, hắn thuận thế tìm cho Hạ Lưu vài hợp đồng quảng cáo, thế nhưng đều bị cô từ chối.

"Tôi nói cô tại sao lại ngang bướng như vậy! Cô cho rằng cô cùng một con đường với Trần Tử sao? Cô bây giờ không thừa dịp có chút danh tiếng mà nhận vài hợp đồng quảng cáo tiếp tục phấn đấu thì muốn làm gì? Tôi hỏi cô đấy, rốt cuộc cô muốn làm cái gì đây?!"

Hạ Lưu ở trên sôfa ngọ nguậy lật người, đưa lưng với Hứa Hiền, còn thuận tiện kéo chăn che lỗ tai. Theo Hứa Hiền nhìn thấy thì bộ dạng của cô có vẻ như không hề có lòng cầu tiến.

"Hạ Lưu!"

https://thuviensach.vn

"Tối hôm qua ở trên diễn đàn tranh đấu với người ta đến 3 giờ sáng. Bây giờ anh giúp tôi mua bánh bao và bánh bột tôm làm bữa sáng. Đúng rồi, mua thêm một tô mỳ vằn thắn nữa. Còn bây giờ thì để tôi ngủ một lát, lúc tỉnh lại sẽ nói một sự kiện trọng đại cho anh biết, được không?" trong chăn truyền ra tiếng nói chuyện mơ hồ của Hạ Lưu. Hứa Hiền cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể làm theo lời cô. Ai bảo hắn là người đại diện của một diễn viên nhỏ bé, dưới tay cũng chỉ có một nghệ nhân là Hạ Lưu đâu?

Đợi đến sau khi Hạ Lưu chậm chạp ăn xong, Hứa Hiền rốt cuộc nhịn không được lên tiếng: "Cô nhanh nói cho tôi biết, vì sao không chịu đi quay quảng cáo?!"

"Không có kiện phẩm bảo đảm an toàn, không có đồ ăn vặt an toàn, vấn đề đồ trang điểm xảy ra nhiều lần. Hứa Hiền, nếu quả thật nhận những hợp đồng đó, sẽ có kết cục gì xảy ra chắc hẳn anh cũng biết rõ?" Hạ Lưu một ngụm cắn bánh bột tôm, mặt da trơn mềm của bánh kết hợp cùng sự co dãn mười phần của thịt tôm, còn có mùi hương như có như không của cà rốt. Bên trong nhân là những món mỹ vị như vậy còn bên ngoài được phủ một màu vàng óng ánh. Tất cả khiến cho người nhìn chỉ muốn nhanh chóng nuốt vào những miếng còn lại để giải thèm nỗi khổ dằn vặt.

Hứa Hiền im lặng, cảm thấy tức cười. Không sai, hắn đích xác chính là người đại diện của một diễn viên nhỏ bé, nhưng như vậy cũng không có nghĩa hắn không hiểu những chuyện kia của giới giải trí.

"Nhưng Hạ Lưu a, hiện tại cô ngoài trừ những hợp đồng quảng cáo kia thì không có hợp đồng nào khác đâu. Mặc dù chỉ là những hợp đồng quảng cáo nhỏ, nhưng ít nhất vẫn có vài đồng để cầm cự nha"

"Ai nói tiếp theo tôi không có hợp đồng?" Hạ Lưu trực tiếp bưng canh lên uống, sau đó không chút hoang mang lau khô miệng, nói với Hứa Hiền: "Chuyện vừa rồi tôi muốn nói chính là cái này. Tôi thực ra mấy ngày nay

https://thuviensach.vn

không hề rảnh rỗi, chính là đang xem những bộ phim Lâm Nhạc làm đạo diễn để học tập biểu diễn. Cuối tuần này tôi còn muốn đến bộ phim mới này của ông ấy để thử vai"

Khi nghe đến hai chữ Lâm Nhạc, Hứa Hiền phút chốc chấn kinh đến nỗi không nói ra lời. Ấp a ấp úng một hồi lâu mới không thể tin hỏi Hạ Lưu: "Bộ phim mới do Lâm Nhạc làm đạo diễn? Cô là nói đến bộ phim 'Bình thủy tương phùng'?"

"Đúng vậy, chính là bộ phim sắp tới Giang Thu Ngạn làm nam chính" Hạ Lưu cầm một cái bánh bao bỏ vào miệng, sau khi nhai kỹ nuốt chậm ăn xong mới tiếp tục nói: "Là đạo diễn Lưu đã đề cử tôi cho Lâm Nhạc, lấy được tư cách thử vai"

"Cô, cô, cô!" Hứa Hiền lắp bắp nửa ngày cũng không thể nói ra một câu hoàn chỉnh. Hạ Lưu ngáp một cái, thuận tiện nhét cái bánh bao vào trong miệng đang mở to của hắn.

Cô cười híp mắt nhìn hắn, chậm rãi nói một câu: "Da mỏng nhân dầy, thịt nước phong phú"

"Ưm!"

"Ngày kia sắp xếp xong lịch trình thì theo tôi thử vai đi"

"Không cần sắp xếp lịch trình" Hứa Hiền gian nan nuốt bánh bao, lúc này mới có thể nới nói một câu.

"Hửm?"

Hứa Hiền bị áp bức hồi lâu cuối cùng cũng có cơ hồi trở mình, hung hăng khinh bỉ: "Cô căn bản không có hợp đồng nào khác, sắp xếp cái rắm!"

https://thuviensach.vn

Bởi vì bản thân không có hợp đồng gì, Hạ Lưu mấy ngày gần đây đều chuyên chú ở nhà suy nghĩ về bộ tiểu thuyết 'Bình thủy tương phùng' kia. Sở dĩ dụng tâm như vậy bởi vì cô đã quyết tâm phải dành lấy vai diễn nữ chính, chứ không phải là vai nữ phụ kia.

Trong nguyên văn thì Phó Tuyết cũng chỉ lấy được vai diễn nữ số 3, nhưng dã tâm của Hạ Lưu không nhỏ. Trước kia đạo diễn Lưu từng tiết lộ qua với cô, trước mắt họ chỉ mới xác định Giang Thu Ngạn là nam chính, những nhân vật khác đều chỉ mới bắt đầu thử vai lựa chọn.

"Ngực của cô khá lớn, muốn đạt kết quả mong muốn thì phải phát huy ưu thế của bản thân mới đúng" Hứa Hiền một bên nói, một bên đem một bộ lễ phục trễ cổ đưa cho Hạ Lưu.

"Bộ này không được, giúp tôi tìm một cái áo sơ mi cũ, một cái quần bò rộng rãi và một đôi giày thể thao, lát nữa trên đường đi tiện ghé vào bên đường mua thêm một cái kẹp tóc màu đen nữa"

"Cô nói cho tôi biết trước cô lại muốn làm ra loại chuyện gì nữa đây a!" đối mặt với loại yêu cầu như cố tình gây sự này của Hạ Lưu, người đại diện như hắn quả thật muốn nổi điên.

"Yên tâm đi, tôi đi làm ảnh hậu thì anh vẫn là sẽ là người đại diện cho tôi" tối qua ở trên diễn đàn dành được thắng lợi cho nên bây giờ tâm trạng Hạ Lưu rất tốt, hào sảng vỗ vai Hứa Hiền. Sau đó xoay người vào phòng cột mái tóc đen nhánh thành một đuôi ngựa.

"Nghe nói hôm nay cô sẽ đến đoàn làm phim 'Bình thủy tương phùng' thử vai?"

Hạ Lưu nhìn màn hình di động, rất ngạc nhiên khi thấy Giang Thu Ngạn gửi đến tin nhắn hỏi chuyện này. Rõ ràng hôm nay Giang Thiên vương ắt hẳn rất bận rộn, cũng không biết sao lại có thể rãnh rỗi như vậy.

https://thuviensach.vn

"Anh đang ở trường quay?" Hạ Lưu ngồi trên chiếc xe second-hand của Hứa Hiền, khẽ tựa lưng vào ghế ngồi, nhanh chóng trả lời tin nhắn cho hắn.

"Đến thời điểm anh sẽ biết"

Cô thật ra biết Giang Thu Ngạn đang làm gì. Với tư cách là bạn thân với Lâm Nhạc và là nam chính của bộ phim mới này, hôm nay Giang Thu Ngạn sẽ đến trường quay hỗ trợ lựa chọn diễn viên. Trong nguyên văn thì sở dĩ Phó Tuyết lấy được vai Hdiễn, cùng với độ hảo của Giang Thu Ngạn đối với cô cũng là có chút quan hệ.

Vừa xuống xe, Hạ Lưu vẻ mặt bình thản đi xuyên qua một đám mỹ nữ chân dài. Vóc dáng của cô không tính là cao, hơn nữa những diễn viên ở đây đều có chiều cao lý tưởng, trong tình huống này trái lại giống như một chú vịt hoang lạc vào bầy thiên nga trắng.

"Cô qua đây, rót cho tôi ly nước" đột nhiên nghe một câu nói như vậy, Hạ Lưu nâng mắt nhìn. Đó là một nữ diễn viên hạng 2 nổi danh nhờ diễn trong phim thần tượng. Có vẻ như cô ta đã đem cô trở thành chân chạy vặt của đoàn phim.

Hạ Lưu cũng không dừng lại mà lập tức tiếp tục bước về phía trước.

"Tôi nói cô đứng lại cho tôi!" Sắc mặt của diễn viên kia đen đi một bực, bước nhanh về phía trước giữ chặt Hạ Lưu, "Thái độ làm việc của cô như vậy là như thế nào hả?"

"Tiểu thư, phiền cô buông tay ra, tôi không có thời gian" Hạ Lưu dừng bước, rất nghiêm túc cẩn thận nhìn nữ diễn viên kia. "Nếu như cô thật sự muốn uống nước, kỳ thật máy làm nước đang ở sau lưng của cô"

Hứa Hiền đứng một bên sớm bị cục diện này làm mụ mị đầu óc, ngay lúc hắn định tiến lên khuyên giải thì những diễn viên bên cạnh đột nhiên

https://thuviensach.vn

kinh hô lên.

"A, xem bên kia kìa! Là Giang Thu Ngạn!"

"Trời ạ! Hôm nay Giang Thu Ngạn cũng đến nơi này sao?!"

Giang Thu Ngạn một bên ôn hòa mỉm cười chào hỏi với tất cả diễn viên, một bên đi đến bên cạnh Hạ Lưu.

"Ăn sáng rồi chứ?" Hắn vừa đến liền ân cần hỏi câu hỏi khiến người nghe cảm thấy quan hệ của hai người rất thân cận này. Hạ Lưu thuận miệng đáp một tiếng, lại nói tiếp một câu: "Ăn bánh bột tôm, bánh bao, còn có mỳ vằn thắn hải sản. Còn Giang Thiên vương ăn gì?"

Trong ánh mắt nhìn Giang Thu Ngạn mười phần đều là ý tứ khoe khoang.

"Sáng sớm liền đến nơi này, vẫn chưa ăn" Giang Thu Ngạn chịu đựng kích thích trong lòng nhất thời cảm thấy khó chịu. Hắn khách sáo cười với nữ diễn viên bên cạnh Hạ Lưu, sau đó nói với cô: "Đi thôi, tôi dẫn cô đi thử vai"

Có Giang Thu Ngạn ở phía trước dẫn đường, Hạ Lưu cũng rất hưởng thụ đãi ngộ của khách quý này một lần. Đột nhiên cô trầm mặc một lát, nói: "Giang Thiên vương, nếu anh cứ như vậy sẽ rước lấy phiền phức"

"Sao vậy? Cô sợ trở thành đề tài bát quái của người khác?" Giang Thu Ngạn quay đầu cười trêu chọc cô.

"Tuần trước bởi vì anh gửi tin nhắn đó, tôi đã trở thành đề tài bàn tán trên Weibo" Hạ Lưu rất nghi ngờ mà nhìn Giang Thu Ngạn, "Anh thì không cần phải tuyên truyền làm gì, vậy giúp tôi như vậy là vì cái gì?"

https://thuviensach.vn

Nếu hai người thật sự náo loạn gây nên chuyện phiền phức, người được lợi chắc chắn là Hạ Lưu. Đối với Giang Thu Ngạn mà nói căn bản không có chỗ nào tốt, hắn không cần dùng những tin tức bất lợi và anti để vang danh.

"Bởi vì kỹ năng biểu diễn của cô rất tốt, tôi có chút mong đợi được diễn chung với cô" Giang Thu Ngạn không chút hoang mang nói, "Đối với một người có thực lực nhưng không có may mắn như cô vậy tại sao không cho cô một cơ hội?"

Không thể không nói, kỹ năng biểu diễn của Hạ Lưu trong bộ phim 'Cung truyền' đã khiến cho Giang Thu Ngạn có một sự quan tâm đặc biệt với cô. Nếu muốn nói đến người có lời nói có giá trị nhất thì người đó chắc chắn là Giang Thu Ngạn. Trong nguyên văn sở dĩ Phó Tuyết có thể hấp dẫn Giang Thu Ngạn cũng bởi vì hắn ở phương diện kỹ năng biểu diễn trời sinh đã có thiên phú, cũng rất hứng thú với nó.

Đương nhiên, lý do Hạ Lưu hấp dẫn được Giang Thu Ngạn chỉ sợ còn có những hoạt động bí mật trong mấy tháng kia.

"Cám ơn anh" Hạ Lưu thấp giọng nói cảm ơn, ngữ khí rất nghiêm túc.

"Đợi lát nữa lúc thử vai biểu hiện tốt một chút, đừng làm ảnh hưởng xấu danh tiếng của tôi. Nến biết, trừ đạo diễn Lưu, tôi cũng đề cử cô với Lâm Nhạc"

"Chắc chắn sẽ không làm ảnh hưởng xấu đến danh tiếng của anh"

"Được! Nhưng bộ đồ cô đang mặc, chẳng lẽ muốn mang loại khẩu vị lớn như vậy đi tranh đoạt vai nữ chính?" Ánh mắt của Giang Thu Ngạn rất tinh tế, chỉ nhìn lướt qua liền đại khái đoán được tâm tư của Hạ Lưu, cũng khiến hắn có chút kinh ngạc. Tóm lại mà nói một nữ diễn viên nhỏ không có danh tiếng muốn lấy được vai nữ chính của một đạo diễn nổi tiếng quả thực không dễ dàng.

https://thuviensach.vn

"Tôi sẽ không nhận thua" Hạ Lưu nhìn thoáng qua Giang Thu Ngạn, rất nghiêm túc mà nói một câu như vậy.

[Chúc mừng bạn đtạ được 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo càm là 61]

"Vậy thì cố gắng lên! Đi, chúng ta đi gặp đạo diễn"

Lúc đi vào, nơi đó đã có mặt khoản chừng bảy, tám nữ diễn viên, trong đó cũng không thiếu nhân vật cấp bậc ảnh hậu.

Hạ Lưu cũng ngồi xuống, lẳng lặng nhìn những người đó biểu diễn, chờ đợi đến lượt của mình.

Hứa Hiền chờ ở bên ngoài đang đau đầu nhìn vào diễn đàn đang không ngừng cập nhập tin tức kia. Không biết lúc nãy khi Giang Thu Ngạn ra đón Hạ Lưu kia đã bị ai chụp được. Vị trí chụp lén cũng rất vi diệu, nhìn vào giống như Giang Thu Ngạn đang ôm Hạ Lưu.

"Mối quan hệ thân mật của Giang Thu Ngạn và Hạ Lưu đã sáng tỏ!"

Tiêu đề này nghe có vẻ rất thật, giống như người này biết rất rõ chuyện của họ vậy!

"Con đường đi lên của nữ diễn viên hạng ba trong giới giải trí là nhờ dựa hơi vào nam diễn viên nổi tiếng"

Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn liền có nhiều tin tức đến vậy, đây là chuyện gì đây a.

"Sáng tỏ tình nhân của Giang Thu Ngạn, tiết lộ chuyện có khả năng Hạ Lưu có thai với Thiên vương!"

Hứa Hiền cảm thấy mắt của mình dường như cũng muốn rớt xuống luôn rồi. Những tin tức bát quái chó má này quả thật quá lắm rồi!

https://thuviensach.vn

Chuyện phiền phức lần này so với sự kiện trên Weibo kia phiền phức hơn rất nhiều. Cái tên Hạ Lưu rốt cuộc cũng từ trong suốt trở thành màu hồng đen, chỉ là...

Hứa Hiền bắt đầu lo lắng vị nghệ sĩ thích ăn quà vặt kia sẽ đối phó như thế nào.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (5)

Editor: Mèo lười

Qúa trình thử vai nơi này của Lâm Nhạc quả thật vô cùng đơn giản. Chỉ cần nói vai mình muốn nhận sau đó rút thăm lựa chọn một đoạn ngắn để biểu diễn là được. Mà chỗ Hạ Lưu ngồi, chính là nơi Lâm Nhạc dành cho những người muốn thử vai nữ chính.

Hôm nay Giang Thu Ngạn đến đây là vì đối diễn với những người muốn thử vai nữ chính. Hắn vẫn như trước một bộ dáng mỉm cười dịu dàng phối hợp diễn một đoạn ngắn với tất cả nữ diễn viên, cũng không hề có chút không kiên nhẫn hay chỉ qua loa cho có lệ. Ngay cả Hạ lưu cũng nhịn không được cảm thán trong lòng, nếu không phải trong nguyên văn Phó Tuyết muốn về quê nhận thầu nuôi cá gì đó, thì việc Giang Thu Ngạn trở thành nam tài tử nổi quốc tế có lẽ chỉ là vấn đề thời gian.

"Tiếp theo, nữ diễn viên Hạ Lưu"

Hạ Lưu không hề cảm thấy vì mặc một bộ quần áo không nổi bật mà rối loạn, nội tâm của cô cực kỳ bình tĩnh. Trong nguyên tác thì nữ chính kia từ đầu đến cuối đều một bộ dáng bẩn thỉu. Những nữ diễn viên luôn thích chạy theo thời trang kia rất chú trọng mặt mũi, căn bản sẽ không suy xét đến điểm này. Đối với chuyện phối hợp tạo hình phù hợp với vai diễn, kỳ thực cũng là một kỹ xảo biểu diễn quan trọng ít người biết.

Tùy tay rút một cái.

"Đoạn thứ tư"

https://thuviensach.vn

Người phụ trách rút thăm đưa đoạn văn thứ tư cho Hạ Lưu, "Cô có 10 phút để chuẩn bị, sau 10 phút nữa sẽ bắt đầu thử vai"

Hạ Lưu sau khi nói lời cảm ơn với người đó thì trở lại ghế của mình, rất nghiêm túc nhìn đoạn văn mà mình sắp diễn.

Là cảnh nữ chính Chu Bình Thủy và nam chính Lăng Phong lần đầu tiên gặp nhau ở phòng bếp. Chu Bình Thủy vốn ở trong núi thì bị lừa đến thành phố này, cuối cùng cũng ở trong nhà hàng này tìm được công việc— rửa chén. Nam chính Lăng Phong là giám đốc nhà hàng này, lúc đến phòng bếp thị sát thì bởi vì gặp vũng nước nên trượt chân, làm vỡ hết tất cả đống chén bát sang quý mà nữ chính vừa rửa sạch.

Trong lòng Hạ Lưu càng suy tư, sau đó buông kịch bản đứng dậy ra hiệu có thể bắt đầu diễn.

Cô đứng trước bồn rửa chén rất chăm chú rửa chén, động tác thuần thục mà nhanh chóng, người không biết còn tưởng cô là người chuyên rửa chén bát. Bộ áo quần đơn giản kia trong tình huống này ngược lại trở thành phụ trợ tốt nhất.

Giang Thu Ngạn chậm rãi đi đến, rõ ràng trên sân lúc này chỉ có hắn và Hạ Lưu, nhưng hắn dường như nhìn thấy rất nhiều đầu biếp đang bận nấu ăn. Bước chân chậm rãi, còn có đôi lúc dừng lại gật gật đầu hoặc nói chuyện, rất nhanh chóng diễn ra cảnh tượng náo nhiệt của phòng bếp.

Lúc Giang Thu Ngạn đến bên cạnh cô thì diễn xuất rất tự nhiên mà trượt chân ngã vào đống chén bát Hạ Lưu vừa rửa sạch kia.

Hạ Lưu xoay người, không hề đếm xỉa đến Giang Thu Ngạn mà lập tức tra xét những cái đĩa kia. Sau khi nhìn đống đĩa mà đầu bếp từng nói rất là đắt giá vỡ tán nát, trong mắt cô đều là lo lắng và tức giận, mở miện liền hỏi vị "khách nhân" này vì sao lại bước vào phòng bếp gây nên phiền phức.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhạc chăm chú nhìn hai người biểu diễn trên sân. Tính cách Chu Bình Thủy nóng nảy mong theo một chút ngây thơ thô tục, còn Lăng Phong tính cách trầm ổn và nội tâm. Màn biểu diễn của hai người họ đã diễn tả ra cảm giác mà hắn muốn tìm.

So với những diễn viên khác mà nói. Lâm Nhạc cảm thấy tốc độ nhập diễn của Hạ Lưu quả thực khó có thể tin được. Trước khi cô biểu diễn, Lâm Nhạc cũng không thể nghĩ đến nữ diễn viên có gương mặt tinh xảo kia cũng có thể lộ ra vẻ mặt mệt mỏi, suy sút ở nơi đó rửa từng cái đĩa, cũng không dự đoán được cô thật sự lấy... vẻ mặt của bà già chanh chua như vậy mà bắt đầu tranh chấp với Lăng Phong.

Khi Hạ Lưu diễn cùng Giang Thu Ngạn làm cho người khác cảm thấy rất tốt, có cảm giác như thật sự nhìn thấy Chu Bình Thủy và Lăng Phong. Có lẽ vì kỹ xảo biểu diễn của hai người rất tự nhiên, không có bất kỳ ý tứ áp chế bên nào cả.

Sau khi diễn xong, Hạ Lưu hơi khom người cúi chào cáo lui. Chỉ là Giang Thu Ngạn lúc đi xuống cùng cô dùng giọng nói cực thấp nói một câu: "Phi thường đặc sắc"

[Chúc mừng bạn đạt được 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 66]

"Tốt, hiện tại đều đã thử vai xong, kính xin các vị về nhà chờ thông báo"

Sau khi ra đến bên ngoài liền gặp Hứa Hiền vẫn luôn đứng chờ, hắn không ngừng hỏi kết quả thử vai, lại rất bi ai mà thở dài: "Vừa rồi tôi nhìn thấy Lý ảnh hậu và Phùng ảnh hậu liền nhìn thấy tương lai u ám của cô, tại sao cứ phải một mực muốn đi thử vai nữ chính làm cái gì nha? Cô nghĩ đi nếu dã tâm của cô nhỏ một chút đi thử vai nữ số gì đó nói không chừng đã có thể được chọn rồi đúng không?"

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu gật đầu cho có lệ, nghe đến đó cảm thấy đã đủ liền móc trong túi áo một thanh chocolate bỏ vào miệng của Hứa Hiền.

Giang Thu Ngạn bước ra đúng dịp nhìn thấy một màn này, không nhịn được bật cười.

"Giang Thiên vương tốt" Hạ Lưu rất lễ phép chào hỏi hắn. Sau khi phát hiện hắn quan sát bọc giấy chocolate mà mình chưa vứt trong tay liền dứt khoát lấy một thành chocolate khác từ trong túi áo khoát bỏ vào trong tay Giang Thu Ngạn.

"Nếm thử xem sao, ngày hôm qua tôi vừa mới mua một hộp chocolate"

Hiện tại nơi này người đến người đi, hắn làm sao dám ăn thứ chocolate này?!

Giang Thu Ngạn suy nghĩ một chút liền trực tiếp bắt cóc nhân khẩu, nói với Hứa Hiền: "Tôi mang Hạ Lưu đi đến nơi này một lát, anh Hứa có việc thì cứ về trước, không cần lo lắng"

Cứ như vậy, Giang Thu Ngạn mang Hạ Lưu bước lên chiếc xe hào nhoáng của mình, phóng đi. Còn Hứa Hiền mở ra chiếc xe second- hand của mình chậm rãi về nhà, bộ dáng như vậy so với cặp đôi kia có chút bi thương nhàn nhạt.

"Giang Thiên vương, chúng ta đang đi đâu vậy?"

"Lúc trước nhờ phước của cô mà tôi nhận được không ít đồ tốt, lần này tôi dẫn cô đi ăn chút thức ăn ngon" Giang Thu Ngạn vừa lên xe liền đem miếng chocolate kia bỏ vào miêng, cảm nhận vị ngọt ngào kia quả thực không gì tuyệt vời hơn.

https://thuviensach.vn

Đợi đến lúc Giang Thu Ngạn dừng xe trước một ngôi nhà trong một cái hẻm nhỏ, Hạ Lưu mới hiểu hắn định làm gì. Đây là nơi Giang Thu Ngạn thích đến nhất trong nguyên văn, không nghĩ đến hắn cư nhiên lại mang bản thân đến nơi này.

"Mời" hắn rất ga lăng mở cửa xe cho cô, mang theo cô đi sâu vào hẻm nhỏ kia.

Hạ Lưu chậm rãi bước đi trong ngõ hẻm, những hòn đá phủ đầy rêu xanh, ngay cả những chân tường cũng mọc đầy cỏ dại xanh biếc, màu xám tro của tường gạch, những mạng nhện trên cửa gỗ, chú mèo nhỏ ngủ bên cửa sổ. Tất cả những thứ ở nơi này dều rất yên bình, bất giác khiến cho người khác cảm thấy an bình.

Hạ Lưu đi phía sau Giang Thu Ngạn, có chút tò mò đánh giá sự vật xung quanh, nhịn không được mở miêng hỏi: "Nơi này hoang vu như vậy, anh làm sao tìm đến được?"

"Vàng thật không sợ lửa, rượu thơm không sợ ngõ sâu" Giang Thu Ngạn thần bí nói một câu như vậy với cô.

Kỳ thực ý tứ chân chính chính là ham ăn không sợ mỹ thực được cất giấu kỹ càng đi. Nghĩ như vậy, nhưng ở bên ngoài Hạ Lưu rất phối hợp mỉm cười với hắn, thật sự không hề có ý tứ ghét bỏ nơi này, trái lại trong mắt có chút chờ mong mơ hồ: "Thật tốt quá! Tôi rất mong chờ bữa ăn lần này!"

"Qủa nhiên là đồ ham ăn" Giang Thu Ngạn không hề đỏ mặt mà nói một câu như vậy với Hạ Lưu, thuận tay gõ cửa: "Dì Vương, con lại tới ăn nhờ đây!"

Mở cửa là một người phụ nữ trung niên bình thường, sau khi nhìn thấy Giang Thu Ngạn liền nở một nụ cười hiền từ, "Thu Ngạn à, hôm nay lại muốn ăn món gì?"

https://thuviensach.vn

Giang Thu Ngạn nói chuyện với bà rất tùy ý, rất giống như đang nói chuyện với trưởng bối trong nhà: "Hôm nay con mang theo bạn đến, phiền dì Vương bộc lộ tài năng"

Hai người ngồi trong nhà của dì vương, nghe dầu tỏa ra mùi hương, không khí trái lại rất hài hòa.

"Lúc trước thường nhìn thấy đưa tin nói anh không thích ăn các loại thức ăn dầu mỡ gì đó, thì ra là giả a" Hạ Lưu cười híp mắt nhìn Giang Thu Ngạn, "Lúc trước khi quay chung bộ phim "Cung truyền" kia, còn nói bản thân tiếp theo có vai diễn đầu bếp, thật ra Giang Thiên vương ăn muốn ăn nhờ đi?"

Giang Thu Ngạn không hề có nửa điểm ngại ngùng, trái lại khổ não cười, thuận tiện còn buồn cười xoa bụng: "Không có biện pháp nào khác, khi mới bắt đầu công ty xây dựng hình tượng chính là không ăn những thức ăn khói lửa nhân gian, chỉ có thể ủy khuất dạ dày này của tôi. Thế nào, cảm thấy hình tượng đổ vỡ?"

Hạ Lưu lắc đầu, có chút ngượng ngùng mà nói: "Không có, tôi cảm thấy anh như vậy trái lại rất chân thật, tôi rất thích"

[Chúc mừng bạn đạt được 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 68]

Giang Thu Ngạn khẽ nhướng lông mày, cười dịu dàng hỏi: "Hửm? Rất thích?"

Hạ Lưu dường như đến bây giờ mới ý thức được bản thân vừa nói cái gì, mặt lập tức đỏ bừng, chối bay chối biến: "Tôi mới không nói thích hay không thích gì đó!"

Giang Thu Ngạn lập tức không thể nhịn được mà bật cười ra tiếng, mất một thời gian mới có thể nén cười trấn an nói: "Ưm, chưa nói, vừa rồi

https://thuviensach.vn

cô cái gì cũng đều chưa nói"

Những lời này nghe vào tai rất có ý tứ cưng chiều. Hạ Lưu lẩm bẩm một lát, không hề nhìn thẳng vào hắn.

[Chúc mừng bạn đạt được 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 70]

Trên bàn nhanh chóng dọn ra ba món ăn một món canh, đều là những món ăn bình dân: cá cuốn kho tiêu, cua cay, củ cải trắng, còn có canh củ cải hầm xương.

Hạ Lưu rất tự nhiên đưa chén để Giang Thu Ngạn bới thêm một chén cơm nữa, bộ dáng đương nhiên giống như trước kia bọn họ thường lén lút nấu ăn ở trong phòng bếp kia. Hành động đó khiến dì Vương đang muốn chuẩn bị đi bới cơm kia cảm thấy có gì đó không bình thường. Bà nhanh mồm nhanh miệng liền trực tiếp hỏi ra câu hỏi: "Thu Ngạn, vị Hạ Lưu tiểu thư này là bạn gái của con à? Nhìn rất hiền lành, gương mặt và dáng dấp còn xinh đẹp như vậy"

Giang Thu Ngạn cố nén cười, rất nghiêm túc gật đầu với dì Vương, "Ưm, đích thật là bạn nữ giới, tên gọi tắt là bạn gái"

"Con lại nói đùa với bà già này! Con nhìn đi, cũng đã hơn ba mươi tuổi mà còn chưa chịu cưới vợ sinh con, Lý Cẩu Đản ở sát vách con trai đều đã học cấp hai rồi... Thôi hai người trẻ tuổi các người nói chuyện với nhau đi, dì đi xem tivi"

Giang Thu Ngạn cười híp mắt nhìn vẻ mặt quẫn bách của Hạ Lưu, gắp cho cô một miếng cá cuốn tươi ngon, "Không cần phải ngại ngùng, mỗi lần tôi đến ăn cơm dì Vương đều sẽ nhắc nhở một lần, đại khái là lo lắng tôi ham mê công việc không chịu kết hôn đi?"

https://thuviensach.vn

"Nếu anh muốn kết hôn, có lẽ sẽ có vô số người đẹp xếp hàng từ Bắc Kinh đến Thượng Hải tha hồ cho anh lựa chọn"

Hạ Lưu cúi đầu cắn một miếng cá cuốn, mùi vị cay của tiêu làm tiêu trừ hết mùi tanh của cá, mùi vị của nấm kim hợp cùng thịt cá trơn mềm càng tăng thêm mùi vị, hoàn toàn không thua gì những món ăn ở những nhà hàng nổi tiếng!

"Ăn rất ngon đúng không?" Giang Thu Ngạn rất chăm sóc đưa cho cô một ly trà lạnh giải cay, lại nhắc nhở cô: "Chỉ là chú ý đừng ăn nhiều quá, nếu cô có vấn đề gì tìm tôi tính sổ lúc đó tôi sợ là không bồi thường nổi"

Hạ Lưu không có dừng lại hành động xâm lược thức ăn của mình, không có chút hình tượng dùng bàn tay đầy dầu mỡ cầm càng cua, ánh mắt mang theo sự chờ mong nhìn Giang Thu Ngạn: "Tôi có thể nhờ dì Vương dạy tôi làm được không? Tôi cảm thấy dì ấy làm sao với tôi ăn ngon hơn rất nhiều"

Giang Thu Ngạn phát hiện khi hắn ở cùng một chỗ với Hạ Lưu luôn muốn cười. Cô gái trước mắt này không hề có tự giác của diễn viên, tướng ăn quả thực thô bạo đến đáng sợ. "Nếu muốn ăn thì cứ nói, tôi sẽ đưa cô đến đây ăn"

"Không được, ở trong đoàn phim không nên nhắc đến chuyện ăn uống. Hơn nữa nếu tôi học xong, chúng ta có thể tự mình làm"

Cô nói là chúng ta, không phải tôi.

Chú ý đến điểm này khiến ánh mắt Giang Thu Ngạn trở nên nhu hòa hơn, gật gật đầu đáp: "Được, ăn xong rồi tôi sẽ nói với dì ấy"

Lúc Hạ ưu đang cầm cua ăn đến hăng say, bỗng nhiên điện thoại di động reo lên, cô giơ hai tay dính đầy dầu mỡ của mình lên nói: "Có thể xem giúp tôi một chút không? Bây giờ tôi không tiện để cầm máy"

https://thuviensach.vn

Giang Thu Ngạn không có cách nào khác, chỉ có thể cầm lấy điện thoại xem. Thế nhưng vừa nhìn, liền phát hiện không phải cuộc gọi đến, mà là chuông báo thức.

"Cô lúc này cặt đặt báo thức để làm gì?"

Hạ Lưu ăn rất vui vẻ, cũng không ngẩng đầu lên trả lời: "A, quên mất hủy bỏ... Giờ này hai tuần trước là lúc tôi rời giường"

Giang Thu Ngạn rất bất đắc dĩ, chỉ có thể giúp cô tắt báo thức. Chỉ là không có nghĩ đến, sau khi hắn bấm trở về màn hình chính...

Trên màn hình di động hắn nhìn thấy ảnh của mình.

Bức ảnh này khi bọn họ quay bộ phim "Cung truyền" cô đã kén chụp. Hắn lúc đó đang chuyên cần cắt rau, xung quan phòng bếp lại có không ít tạp âm, hắn thế nhưng cũng không phát hiện bản thân bị Hạ Lưu chụp lén.

Không nghĩ đến cô sẽ đem ảnh của mình làm hình nền. Vậy mà lúc trước còn một mực cường điệu nói không thích hắn, không phải fan của hắn. Qủa nhiên là ngạo kiều.

Giả vờ như cái gì cũng chưa từng nhìn thấy, Giang Thu Ngạn cầm điện thoại bỏ lại túi của cô. Sau đó cười híp mắt múc một chén canh xương đẩy qua, giống như đang nói chuyện với con gái của mình: "Nào, uống nhiều canh xương một chút mới có thể cao dài"

Hạ Lưu ghét bỏ nhìn hắn một cái, rất kiên định nói: "Tôi không cần thiết phải cao hơn nữa"

"Chúng ta đến lúc nào đó nói không chừng sẽ đối diễn với nhau, cùng đứng chung một chỗ với tôi trông cô có vẻ hơi thấp"

"Tôi có thể mang giày cao gót!"

https://thuviensach.vn

"Tôi cũng có thể mang giày đế cao ở bên trong. Nào, nghe lời một chút, nhanh uống canh đi"

[Chúc mừng bạn đạt được 6 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 76]

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (6)

Editor: Mèo lười

Sau khi hai người ăn xong bữa cơm này thì trời cũng đã tối.

Không khí giữa Hạ Lưu và Giang Thu Ngạn lúc đó có chút tùy ý, hai người vừa cười nói vừa đi đến đầu hẻm. Chỉ là lúc gần đến xe, Hạ Lưu nghe được đầu hẻm vang lên thanh âm, hơn mười phóng viên cầm máy ảnh và micro bắt đầu nhằm phía họ, bộ dáng rất giống sói đói nhìn thấy cừu non.

"Xin hỏi anh Giang Thu Ngạn anh cùng cô Hạ Lưu thực sự đang quen nhau sao?"

"Giang Thiên vương, hiện tại hai người đang chuẩn bị sinh đứa bé ra sao?"

"Hạ Lưu xin hỏi cô làm cách nào đến được với Giang Thiên vương..."

Trường hợp càng ngày càng loạn, phóng viên liều mạng xô đẩy để có thể gần với hai người hơn. Giang Thu Ngạn nhướng mày, nắm chặt cổ tay của Hạ Lưu, nhanh chóng quay đầu chạy về hướng ngõ hẻm kia. Hạ Lưu lúc này cũng không làm một con heo trì độn, phối hợp rất ăn ý với Giang Thu Ngạn nhanh chóng chạy đi.

Hạ Lưu cùng Giang Thiên Ngạn quần áo nhẹ nhàng ra trận tất nhiên chạy nhanh hơn so với những phóng viên còn bận mang theo máy ảnh, máy

https://thuviensach.vn

quay kia. Hơn nữa Giang Thu Ngạn đối với địa hình nơi này quen thuộc vô cùng, chạy qua vài đường cua liền thành công thoát khỏi đám ký giả.

"Ha ha, xong đời. Những fan nữ hâm mộ Giang Thiên vương bây giờ nhất định rất hận anh" Hạ Lưu mệt đến nổi gập người lại, trực tiếp ngồi xuống đất. Bộ dáng chật vật như vậy nhưng vẫn có thể vừa cười vừa nói một câu khiến cho lòng Giang Thu Ngạn cảm thấy ngột ngạt. Đáng tiếc câu nói kia đối với Giang Thu Ngạn không hề có lực sát thương, hắn cũng thở phì phò ngồi xổm bên góc tường, "Vốn chỉ là muốn giúp cô gây nên một trận xôn xao nhỏ, ai ngờ lại nháo lớn đến vậy"

"Xin lỗi"

Nhìn biểu tình áy náy trên mặt Hạ Lưu, Giang Thu Ngạn trái lại nhịn không được bật cười ra tiếng, bàn tay vươn ra vỗ vỗ vai Hạ Lưu, "Áy náy cái gì nha? Cô không biết tôi mỗi tuần đều bị đám chó săn kia soạn ra tin tức bát quái sao? Cùng một nữ diễn viên cùng đoàn phim ăn một bữa bị bọn họ viết thành ra mắt cha mẹ, con của tôi bị họ viết thành mỗi tháng có một đứa. Cô chỉ cần không để ý tới, qua một thời gian ngắn chuyện xấu của tôi sẽ đổi một nữ chính khác"

"Tôi làm sao có thể biết chứ? Tôi cũng không phải là fan của anh, mới lười chú ý đến những bóng hồng của anh đâu!"

"Đúng đúng đúng, cô không cú ý đến tôi nhất định sẽ không biết việc này. Cho nên vừa rồi tôi mới nói cho cô biết nha, không cần lo lắng tôi có thể bị chuyện xẩu ảnh hưởng hay không" Trên mặt Giang Thu Ngạn đều tràn đầy ý cười, đôi mắt xinh đẹp màu trà dưới ánh đèn khẽ lóe sáng. Chỉ là khi nhìn thấy hắn cười đều có một loại cảm giác ôn nhu và hạnh phúc.

"Ha ha.." Hạ Lưu ôm đầu gối cười sáng lạn, không tim không phổi hỏi hắn: "Giang Thiên vương, anh nói coi bộ dạng của chúng ta bây giờ có thể dùng thành ngữ "Chó nhà có tang" để hình dung hay không?"

https://thuviensach.vn

Lúc này Giang Thu Ngạn không thể cười được, vẻ mặt bất đắc dĩ trả lời: "Hạ Lưu, tuy nói chúng ta là dựa vào diễn trò mà sống, nhưng ngẫu nhiên cũng nên có chút thường thức văn hóa nha!"

"Tôi chỉ là nói một cái tương tự thôi mà, là so sánh! Chẳng lẽ như vậy cũng không được sao?"

"Đương nhiên là được, điều cô nói trăm phần đều đúng. Bộ dạng này của chúng ta tuyệt đối có thể dùng từ "chó nhà có tang" để hình dung!"

Hai người sau một trận nòi đùa, Giang Thu Ngạn liền đứng dậy, vươn tay với Hạ Lưu, nói: "Đứng lên đi, có khả năng bọn họ vẫn đang ở cửa ngõ canh chừng, chúng ta từ hướng khác ra bên ngoài"

Hạ người sóng vai đi xuyên qua con hẻm nhỏ, đèn đường nho nhỏ quả thực hơi mờ, nhưng cũng may ánh sáng hắt ra từ cửa sổ của cư dân cũng đủ hai cho hai người nhìn thấy rõ con đường dưới chân. Tiếng trẻ con khóc nỉ non, mùi thơm của rau xào, ánh sáng của tivi, tất cả những thứ đó đều làm cho người khác cảm nhận được khí tức nồng đậm của sinh hoạt.

"Tôi cảm thấy nếu sau này về hưu, ở chỗ này dưỡng lão cũng rất tốt" Hạ Lưu như có điều suy nghĩ nói một câu như vậy, khiến cho Giang Thu Ngạn nhịn không được quay đầu lại nhìn cô, hỏi: "Cô thật sự muốn như vậy?"

"Ưm, thật sự!"

[Chúc mừng bạn đạt được 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 78]

Hạ Lưu biết nơi này thật ra là nơi Giang Thu Ngạn lớn lên. Chẳng qua cha mẹ hắn đều đã qua đời, cho nên hắn cũng rất ít khi trở về. Nhưng hắn vẫn như trước xem nơi này là nhà của mình, cũng từng nghĩ ngày sau khi giải nghệ sẽ về đây dưỡng lão.

https://thuviensach.vn

Trong nguyên văn nếu không có chuyện Phó Tuyết đột nhiện muốn về quê nhận thầu nuôi cá kia, nói không chừng hắn thật sự sẽ ở trong hẻm nhỏ này bình tĩnh đi hết cuộc đời.

Hạ Lưu ngẩng đầu, mỉm cười với hắn: "Đi, chúng ta có thể ai về nhà nấy tắm rửa ngủ nghỉ rồi!"

~~~o0o~~~

Kết quả thử vai cũng không nằm ngoài dự đoán. Đối với một người mỗi giây mỗi phút đều suy nghĩ phải diễn trò như thế nào như Hạ Lưu mà nói, có thể đây là nhiệm vụ đơn giản nhất.

"Trời ạ trời ạ, cô thật sự rất may mắn đó!" Hứa Hiền khi vừa biết được tin Hạ Lưu được nhận vai nữ chính trong bộ phim "Bình Thủy tương phùng" liền chưa đến một giờ đã đến bên giường của Hạ Lưu bắt đầu lải nhải nhắc nhỡ: "Cô có biết hay không đây là tin tức Lâm Nhạc tự mình công bố nha! Trời ạ, đã có mấy nhà quảng cáo gọi điện thoại cho tôi, công ty cũng cấp cho cô một chiếc xe cùng một trợ lý đó nha! Thật tốt quá, không uổng công ba năm nay tôi cố sức dạy dỗ cô, cuối cùng cô cũng trở nên nổi tiếng!"

"Hứa Hiền đại ca, xem như tôi van xin anh dù có chìa khóa nhà người ta cũng không nên trắng trợn không kiêng nể vào phòng đến bên giường mà biểu đạt nội tâm kích động của mình như thế đâu nha" Hạ Lưu bọc chăn ở trên giường lăn hai vòng, lẩm bẩm: "Thật là kỳ lạ, đột nhiên lại muốn ăn mì thịt bò..."

"Tôi đi mua cho cô! Bà cô cứ ngủ tiếp một lát chờ tôi mua rồi sẽ về ngay!" lần này Hứa Hiền trở nên đặc biệt tích cực.

"Còn có trứng luộc trong nước gà, hai cái nha!"

https://thuviensach.vn
~~~

"Đã biết, còn có cháo hạt dẻ của nhà kia ở thành Đông đường kia đúng không? Chờ!"

Hạ Lưu cũng không tiếp tục ngủ nướng, rời giường vệ sinh ca snhaan xong liền trực tiếp mở máy tính, bắt đầu xem xét tin tức hai ngày gần đây.

Không hề nghi ngờ, hiện tại cái tên Hạ Lưu này đã trở nên rất nổi tiếng. Anti nói này nói nọ, còn không ngừng bị đề cập trên internet. Mà vốn dĩ bị nháo lớn đến vậy, ít nhiều đều là do tin tức bát quái của cô và Giang Thu Ngạn.

Những đề tài được tìm kiếm nhiều nhất trên Weibo:

#Hạ Lưu cút khỏi giới giải trí#

#Cầu đổi nữ chính của Bình Thủy tương phùng#

Hạ Lưu nhịn không được lười biếng ngáp một cái, chỉ trong vòng hai ngày mà có đến hơn tám ngàn tin nhắn trên Weibo có liên quan đến cô. Ở phía dưới Weibo của cô cũng có không ít tin nhắn mắng chửi, có thể nói là dày đặc luôn nha!

Trái ngược với cô, Weibo của Giang Thu Ngạn vẫn bình thường như cũ, cũng dường như không có ý định sẽ tiến hành giải thích cái gì. Hạ Lưu rất bình tĩnh chú ý đến Weibo của Lâm Nhạc và đoàn phim "Bình Thủy tương phùng" xong thì dứt khoát tắt máy vi tính.

Nếu muốn ở trên vị trí cao thì không cần phải đối mặt với những tin đồn nhảm này. Thay vì càng không ngừng giải thích, không bằng trực tiếp dừng hành động để chứng minh cho họ thấy những phán đoán lúc trước của họ đều là sai lầm. Mà bộ phim "Bình Thủy tương phùng" này, chính là cơ hội tốt nhất để cô có thể làm được điều đó.

https://thuviensach.vn

Sau khi tiến vào đoàn phim tham gia nghi thức khởi động máy quay, tiếp theo chính là thời hạn nửa năm để quay phim. Giang Thu Ngạn thừa dịp lúc ít người trừng mắt nhìn Hạ Lưu: "Có muốn giành lấy ngôi vị ảnh hậu hay không?"

"Anh lấy ảnh đế, tôi lấy ảnh hậu, chúng ta đem hai vị trí đó bao bọc lại"

Đối mặt với lời nói hùng hồn của Hạ Lưu, Giang Thu Ngạn nhịn không được vỗ vỗ đầu của cô: "Được, nếu đúng thật là như vậy chúng ta khiến Lâm Nhạc xuất máu mời khách ăn Cua Đế Vương"

"Cón muốn ăn cả..."

"Không sai!"

"Hắc xì!"

Lâm Nhạc đang nói chuyện với thợ trang điểm không nhịn được hắt hơi một cái. Hắn xoa xoa mũi, quay đầu lại có chút nghi ngờ nhìn Giang Thu Ngạn, nhìn thấy người kia khẽ nhún vai, tỏ vẻ như hắn chưa từng nói bậy gì.

Đương nhiên, chỉ là nhớ kỹ khiến cho hắn mời khách mà thôi.

Lúc mới bắt đầu mọi người trong đoàn phim bởi vì nghe những lời đồn đãi về Hạ Lưu nên đôi khi nói vài câu khó nghe. Nhưng sau khi Hạ Lưu hiển lộ ra thực lực, những lời đồn đãi như "Dựa vào Giang Thu Ngạn mới lấy được vai chính" cũng dần dần tan biến. Mà Hạ Lưu bây giờ đã không còn giống như trong nguyên văn một bộ không quen ở chung với người khác, một người có thực lực lại đối xử với người ngoài rất tốt như cô ngược lại rất được lòng mọi người. Lúc bình thường rảnh rỗi sẽ đăng vài tin nhắn lên Weibo biểu lộ tâm tình, chỉ là không phản ứng đáp trả những

https://thuviensach.vn

chuyện xấu kia, khiến cho những anti fan lúc trước nháo đến ồn ào cũng dần dần bình thường trở lại.

"Mấy ngày nay không có cảnh quay của cô, đợi lát nữa bớt ra chút thời gian đi quay quảng cáo cho Lam Á"

"Còn có công ty cho cô nhận làm đại diện cho một nhãn hiệu trang phục thiếu nữ, hai ngày nữa thì đi chụp, cũng nên tuyên truyền trên Weibo một chút"

Thừa dịp lúc Hạ Lưu vừa quay xong cảnh quay ngày hôm nay nghỉ dưỡng một lát, Hứa Hiền liền đưa cho cô không ít hợp đồng. Sau đó nhớ đến chuyện Hạ Lưu từ chối mình lúc trước, hắn nhanh chóng bổ sung thêm một câu: "Hai công ty này đều có danh tiếng, cô không cần lo lắng"

Hạ Lưu rất tự nhiên đáp ứng, sau khi chào hỏi Lâm Nhạc thì cùng Hứa Hiền rời khỏi trường quay.

Lúc sắp quẹo cua, Hạ Lưu đột nhiên mở miệng: "Đi đường Tân Hải đi"

"Sao phải đi đường vòng?"

"Tiệm bánh Điềm Mật mới ra một loại bánh mới, tôi muốn đi mua một cái"

"Thật là, cô đúng là một người ham ăn nha..." Mặc dù miệng nói như vậy, nhưng tay của Hứa Hiền vẫn làm theo lời cô.

Sau khi xe dừng lại ở đường Tân Hải, Hạ Lưu nói thẳng một câu: "Anh chờ một chút, tôi xuống mua rồi sẽ quay lại ngay"

Hứa Hiền ở trên xe nhàm chán nhìn Hạ Lưu vào tiệm bánh Điềm Mật, qua một lúc lại nhìn thấy cô cầm theo một hộp bánh tinh xảo đẩy cửa đi ra.

https://thuviensach.vn

Nhưng vào lúc này, một đám người đột ngột xông đến bên cạnh Hạ Lưu. Trong miệng bọn họ dường như đang mắng gì đó, một bên vừa mắng vừa ném đồ linh tinh vào người Hạ Lưu. Trứng thối cũng có, thuốc màu cũng có, rau héo cũng có, tất cả những thứ không dùng được đều vứt lên người Hạ Lưu.

Mà cô thế nhưng lại chỉ cố gắng bảo vệ chiếc hộp bánh trong lòng, cúi đầu ngồi xổm dưới đất.

"Này! Dừng tay!" Hứa Hiền luống cuống, vội vàng tháo dây an toàn xông xuống xe, "Cái đám người vương bát cao tử (*) kia dừng lại ngay cho ông!"

(*) Vương bát cao tử: đây là từ lóng hay dùng để mắng chửi người, người không đoàng hoàng, lưu manh, gần như chửi như súc vật, như hay nói "*** má".. vậy đó.

Nhìn thấy Hứa Hiền chạy tới, nhóm người kia nhất thời giống như ong vỡ tổ tản ra, chỉ còn lại một mình Hạ Lưu còn ngồi xổm đằng kia.

"Bà cô à... Trời ạ, chuyện này... Đây... Thôi đừng khóc, chúng ta về nhà, về nhà" Hứa Hiền một bên lắp bắp nói một bên kéo Hạ Lưu. Người sau vẫn cúi đầu, cả người bẩn thỉu, trên tóc và quần áo đều là những thứ linh tinh thối rửa kia.

"Hứa Hiền" Sau khi lên xe cuối cùng Hạ Lưu cũng mở miệng, giọng nói bình thản khiến Hứa Hiền cũng không xác định được ngữ khí của cô: "Anh lại đến tiện bánh Điềm Mật mua giúp tôi một cái bánh nữa, được chứ?"

Đến lúc này mà cô còn muốn ăn, Hứa Hiền rất muốn mở miệng mắng cô ham ăn,. Nhưng khi nhìn thấy dáng vẻ của cô, những lời nặng lời đều không thể thốt ra khỏi miệng, chỉ có thể xuống xe đi mua cho cô.

https://thuviensach.vn

Sau khi về nhà tắm rửa thay quần áo, Hạ Lưu ra vẻ như không có chuyện gì như trước đến công ty Lam Á quay quảng cáo. Nhưng cô càng như vậy, Hứa Hiền càng cảm thấy không an lòng.

Càng khiến hắn cảm thấy bất lực chính là, chuyện xế chiều hôm nay lại bị một chó săn chụp được, đã điên cuồng truyền lưu khắp trên internet. Có lẽ Hạ Lưu sẽ phải dùng bộ dạng chật vật kia để trèo lên vị trí trang đầu của những tờ báo lá cải ngày mai.

Hứa Hiền vội vàng liên lạc với công ty, nhưng họ không chịu giải quyết giúp cô. Liên hệ với tòa soạn báo người đó lại trực tiếp đưa ra giá 300 vạn. Qúa hoảng loạn hắn bất chợt nghĩ đến chuyện nhờ Giang Thu Ngạn giúp đỡ, chung quy Hạ Lưu sỡ dĩ có nhiều anti fan như vậy cũng là nhờ hắn ban tặng.

Nhưng không đợi Hứa Hiền đi tìm Giang Thu Ngạn, hắn không biết từ chỗ nào tìm ra số điện thoại của Hứa Hiền gọi cho anh ta.

"Chính là... như vậy... sau đó..." Hứa Hiền hai năm rõ mười đem chuyện ngày hôm nay nói rõ ra, "Tôi chưa nói chuyện này với cô ấy, điện thoại di động của cô ấy bây giờ cũng đang ở đây, có lẽ đến bây giờ vẫn chưa biết chuyện này đã bị truyền đi"

"Khẳng định là các anti fan tìm hiểu hành trình của cô ấy sau đó mai phục sẵn ở các con đường..."

"Tôi cũng không biết tại sao hành trình của cô ấy bị tiết lộ ra, người biết được cũng chỉ có công ty đối phương và công ty chúng tôi, cùng với cô ấy nữa mà thôi!"

"Nhất định phải giấu cô ấy, về phía đoàn phim bên kia phải làm phiền Giang Thiên vương anh rồi"

https://thuviensach.vn

Sau khi ngắt điện thoại, Hứa Hiền dứt khoát lấy pin điện thoại của Hạ Lưu ra ném vào nước, sau một lát thì đem đi lau khô và bỏ lại vị trí cũ.

Đợi đến lúc Hạ Lưu đi ra, cô nói muốn ghé đoàn phim một lát, Hứa Hiền cũng không phản đối đưa cô đi, hiếm khi không nhiều lời như trước hỏi này hỏi kia.

Đoàn phim hiện tại vẫn đang quay những cảnh đêm tối, Giang Thu Ngạn đang quay phim, Hạ Lưu liền cầm bánh ngọt an tĩnh chờ ở bên cạnh.

Đạo diễn vừa nói "cắt", Giang Thu Ngạn liền nhanh chóng chạy đến bên cạnh Hạ Lưu. Sau khi quan sát cô một phen, sắc mặt hắn có chút khó coi, mím môi không nói lời nào. Nhưng Hạ Lưu lại làm như không có chuyện gì, cười híp mắt nói bản thân gần đây không có vai diễn nên có thể nghỉ ngơi hai ngày, sau đó nhìn thấy vai diễn lần này của hắn rất nặng, liền nhẹ nhàng nói vài câu khích lệ. Cuối cùng cô đem chiếc bánh ngọt kia đưa vào tay Giang Thu Ngạn, bộ dáng không chút để ý nói: "Có người đưa cho tôi, tôi không thích ăn nên đưa cho anh"

Cô diễn rất tự nhiên, rất giống như chưa hề có chuyện gì xảy ra, giống như cô thật sự chỉ tiện tay cho hắn cái bánh ngọt mà thôi.

Nhưng hắn đều biết, cái bánh ngọt này chính là loại mà trước đây hắn từng nói với cô rằng rất muốn ăn, hắn cũng biết hôm nay cô đã chịu rất nhiều ủy kuất. Trong những bức ảnh đang điên cuồng lưu truyền trên mạng hắn không nhìn thấy mặt cô, cho nên cũng không biết được cô lúc đó có khóc hay không. Nhưng những bình luận phía dưới có một vài người quá phận, cũng có một vài người nói những lời linh tinh vui sướng khiến người nghe không khỏi cảm thấy khó chịu.

Thật ra cô vẫn luôn cố gắng và rất có thiên phú, nhưng bởi vì hắn mà luôn dính vào những chuyện xui xẻo. Cô chẳng những không nói một câu oán giận gì, còn luôn luôn nói cảm ơn hắn. Cũng không biết vì sao, hắn

https://thuviensach.vn

cảm thấy trong lòng như bị cái gì đè nặng, làm cho hắn cảm thấy rất khó chịu.

[Chúc mừng bạn đạt được 10 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 88]

"Hạ Lưu" hắn mở miệng gọi Hạ Lưu đang xoay người chuẩn bị rời đi, trước ánh mắt kinh ngạc của cô bước lên một bước về phía trước đem cô ôm vào ngực.

"Xin lỗi"

Hắn tựa cằm lên đỉnh đầu của cô, giọng nói âm trầm khẽ nói.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (7)

Editor: Mèo lười

Từ sau sự kiện đó, thái độ của Giang Thu Ngạn đối với Hạ Lưu càng trở nên kỳ quái.

Mỗi khi quay phim, nếu hôm đó hắn không có cảnh quay, nhưng Hạ Lưu có thì hắn cũng sẽ đến im lặng ở bên cạnh chăm chú nhìn, chờ sau khi cô diễn xong thì đưa cho cô một ly trà sữa. Khi cô ngồi đọc kịch bản hắn cũng sẽ ngồi bên cạnh không nói một lời nhìn cô.

"Bình Thủy tương phùng" cũng đã quay đến phần cuối, chuyện xấu của Hạ Lưu cũng dần dần lắng đọng, nhưng mỗi ngày vẫn bị vây đến nỗi trạng thái đen. Cô cùng Giang Thu Ngạn rất ăn ý không hề tỏ thái độ gì, trái lại Hứa Hiền hận đến mức nghiến răng nghiến lợi, hận không thể mướn thủy quân mắng lại.

Ở trong đoàn phim "Bình Thủy tương phùng" đã nửa năm, quan hệ của Hạ Lưu với mọi người đều rất tốt. Đối với loại hành vi này của Giang Thu Ngạn, họ đều nhịn không được mà cười trộm.

"Thu Ngạn, sáng hôm nay lại dậy sớm như vậy mua cháo thịt nạc?" Chính Lâm Nhạc là người nhịn không được mở đầu trêu chọc hắn, ánh mắt mập mờ nhìn Giang Thu Ngạn cầm theo một túi lớn đến đoàn phim.

Người kia ánh mắt thản nhiên, cười híp mắt sửa lại chỗ sai trong câu nói của lâm Nhạc: "Hôm qua mới là cháo thịt nạc, còn hôm nay là sủi cảo hấp và bánh bao sữa"

https://thuviensach.vn

Loại tiết mục Thiên vương biến thân thành bảo mẫu đã sớm thay đổi tam quan của mọi người, chỉ là hiện tại Lâm Nhạc đã sớm nhìn mãi thành thói quen, hắn đưa tay chỉ, lười biếng nói: "Đi đi, cô ấy bây giờ có lẽ vẫn đang chờ hóa trang"

Nói cảm ơn với Lâm Nhạc, Giang Thu Nạn mang theo bữa sáng đi tìm Hạ Lưu. Chỉ là người kia không chút do dự từ chối hắn, lý do là đã ăn sáng xong.

"Phần bữa sáng này tôi mua ở cửa hàng Bách Vị, chậc chậc..." Giang Thu Ngạn gắp lên một miếng sủi cảo hấp đặt trước mũi mà ngửi, vẻ mặt thõa mãn nói: "Hương vị cổ này, quả thực rất có sức khiêu chiến với vị giác nha. Đáng tiếc tôi cũng vừa ăn sáng xong, chỉ có thể đưa cho Lâm Nhạc giải quyết" hắn vừa nói vừa làm ra bộ dáng muốn đứng dậy đi ra ngoài.

"..." Hạ Lưu không nói một tiếng nhanh chóng cầm lấy đôi đũa gắp một miếng sủi cảo hấp, giống như chỉ sau khi thức ăn đưa vào miệng mới có thể an tâm.

"Tôi miễn cưỡng còn có thể ăn thêm một chút, đưa đây cho tôi!"

Vì thế miễn cưỡng còn thể ăn thêm một chút của Hạ Lưu chính là trong vòng 10 phút giải quyết sạch sẽ mười cái sủi cảo hấp và ba cái bánh bao sữa.

Giang Thu Ngạn giống như có phép thuật biến ra một hộp sữa và một tờ giấy đưa cho cô, cười nói: "Chậm một chút, không có ai giành với cô đâu"

Hạ Lưu đứng lên uốn éo eo, nói với hắn: "Hôm nay là cảnh quay cuối cùng, Giang Thiên vương anh kiềm chế một chút chớ cướp đi ống kính của tôi đấy!"

https://thuviensach.vn

Đoạt ống kinh của cô? Giang Thu Ngạn nhịn không được cười khổ, cũng không hiểu Hạ Lưu đang lo lắng chuyện gì. Trước đây hắn cũng từng xem cô đoạt diễn, đó thật sự là phân phút ra mà diễn, khiến cho hắn không đành lòng nhìn thẳng. Mà nay, đừng nói hắn cầm trong tay vô số giải thưởng ảnh đế, lúc đối diễn cùng cô thế nhưng cũng phải xuất 100% thực lực mới không bị cô áp chế.

Cảnh quay cuối cùng là một đoạn hôn ngắn. Hạ Lưu nhìn Giang Thu Ngạn, người kia vô tội nhìn cô, nhịn không được hỏi một câu: "Nhìn tôi nghiêm túc như vậy làm gì? Sẽ không phải là nụ hôn đầu tiên đi?"

"Nhân vật phụ bình thường không có phúc lợi cảnh hôn" Hạ Lưu rất đứng đắn mà trả lời như vậy, chọc Giang Thu Ngạn nhịn không được bật cười. Hắn cũng bày ra bộ dáng nghiêm chỉnh, trả lời câu nói của Hạ Lưu: "Thì ra là vậy! Vậy bây giờ cô đã là nhân vật chính, đợi kế tiếp lần đầu diễn cảnh hôn đi"

"Ánh sáng vào chỗ, tiểu Trương cậu điều chỉnh hạ vị trí máy quay xuống một chút. Tốt, chuẩn bị-- action!"

Ngọn đèn mông lung, hẻm nhỏ cổ xưa, người đối diện quen thuộc. Mặc dù là đang diễn phim, nhưng Giang Thu Ngạn lại không tự chủ được nhớ lại hình ảnh bọn họ đêm hôm đó ở trong hẻm nhỏ tránh né phóng viên, ánh mắt càng thêm ôn nhu. Hắn cúi đầu, hai bàn tay giao triền cùng tay cô, áp cô lên tường, cúi đầu.

Trước khi nhắm mắt, hắn chắc chắn đã nhìn thấy cô đỏ mặt.

[Chúc mừng bạn đạt được 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 90]

Sau khi kết thúc, Hạ Lưu lại nhận vai phụ cho hai bộ phim và một hợp đồng đại diện quảng cáo, trái lại cùng Giang Thu Ngạn rất ít khi chạm mặt.

https://thuviensach.vn

Hai người đều bận rộn công việc, cũng chỉ có ở lễ khai chiếu phim mới cùng nhau chạm mặt.

Phòng bán vé phim đang có một trận bão lớn, ngày đầu khai chiếu bán đến 7000 vạn tấm vé. Mà Hạ Lưu lúc trước từng bị nghi ngờ không có kỹ xảo biểu diễn cũng ở trong nghành điện ảnh Trung Quốc hoa lệ xoay người, diễn ra một nhân vật Chu Bình Thủy rất hoàn mỹ. Thậm chí chính miệng tác giả nguyên tác cũng tỏ vẻ Hạ Lưu chính là cô gái Bình Thủy kia trong lòng mình.

"Chương trình tổng nghệ ngoài trời?" Hạ Lưu nhìn Hứa Hiền, chờ hắn giải thích.

"Đúng vậy! Cuộc chiến của những cặp tình nhân mạnh nhất có ratings rất cao. Sở dĩ lần này mời cô cùng Giang Thu Ngạn cũng là do những Fan của "Bình Thủy tương phùng""

Hạ Lưu một bên nghe một bên lên mạng tìm kiếm chương trình này, cùng với những gì Hứa Hiền nói cũng không sai biệt lắm, chương trình này ở trong nước đích xác xem như là một chương trình có danh tiếng lâu đời. Dường như nghĩ đến điều gì đó, cô không để ý hỏi một câu: "Giang Thiên vương có tham gia chương trình này không?"

"Hắn nói nếu cô tham gia hắn liền tham gia" sau khi nói ra những lời này, Hứa Hiền nhịn không được bắt đầu tự hào chính bản thân mình. Rất giỏi nha Hứa Hiền ca, đã đào tạo ra một nghệ nhân có thể làm mê đảo Thiên vương!

Hạ Lưu mỉm cười: "Vậy thì nói với hắn, chúng ta cùng đi"

Giang Thu Ngạn nở nụ cười lớn, vui vẻ gặp mặt Hạ Lưu ở trường quay Cuộc chiến tình nhân mạnh nhất, cả người đều tỏa ra hào quang sáng lạn. Chẳng quan sau khi chú ý thấy sắc mặt của Hạ Lưu có chút tái nhợt, hắn lại bắt đầu chuyển hóa thành một bảo mẫu.

https://thuviensach.vn

"Sao vậy, chưa ăn no sao?" sau khi nhìn thấy Hạ Lưu lắc đầu, hắn lại cau mày đoán tiếp: "Tối qua thức khuya chơi game?" "Ăn thức ăn hỏng nên bị tiêu chảy?"

Đoán nhiều lần như vậy, cuối cùng hắn có chút xấu hổ hỏi: "Có phải là... sinh lý đau?" (Mèo: haha, ý anh hỏi là có phải bà "dì" đến thăm hay không ấy, mà ta thấy để như vậy sẽ hay hơn ^_^" Ngạn ca dễ thương quá đi~)

Mặt Hạ Lưu đột nhiên đỏ rực lên, đáp án không cần nói cũng biết. Giang Thu Ngạn có chút xấu hổ ho khan vài tiếng, quay đầu che dấu vẻ không tự nhiên của mình: "Chương trình ngoài trời lượng vận động rất lớn, tại sao không từ chối?"

"Dù sao cũng không có khả năng vì tới gặp anh, anh đừng loạn tưởng"

Giang Thu Ngạn thuận theo lời nói của cô mà gật đầu: "Không sai, khẳng định không phải là vì muốn thấy tôi. Đợi lát nữa chương trình bắt đầu cô đừng để ý quá nhiều, người chủ trì hỏi thì nói chân bị trật, còn cái khác tôi sẽ lo"

Cuộc chiến tình nhân mạnh nhất mời có những cặp tình nhân trên màn ảnh và những cặp tình nhân trong đời thực, mỗi kỳ sẽ có bốn tổ tình nhân hợp tác tiến hành nhiều loại trò chơi.

Có lẽ do năm này đề tài về bọn họ rất nhiều nên Giang Thu Ngạn và Hạ Lưu vừa lên sân liền được đặc biệt nhiệt tình "chiêu đãi".

Nữ chủ trì gương mặt hớn hở giới thiệu với khán giả: "Tổ thứ tư, chính là hai diễn viên sắm vai Bình Thủy và Lăng Phong của chúng ta, Hạ Lưu và Giang Thu Ngạn. Anh nói xem họ là tình nhân trên màn ảnh hay là tình nhân thực thụ?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, tôi rất tò mò về vấn đề này nha, hai vị có thể trả lời vấn này không?"

"Vấn đề này kính xin mọi người ở trong chương trình tự mình phán đoán" Giang Thu Ngạn nở nụ cười ôn hòa né tránh vấn đề, Hạ Lưu cũng rất ăn ý đứng trước ống kính nói: "Chỉ sợ không ai là không muốn làm bạn gái của Giang Thiên vương đi? Cho nên nói thật, tôi cũng rất muốn" không trực tiếp trả lời, nhìn như yêu sách gì kỳ thực không hề liên quan đến nội dung câu hỏi. Giang Thu Ngạn trong lòng cười trộm, Hạ Lưu này né tránh vấn đề quả thực rất thuần thục.

Trong những phân đoạn cần vận động, Giang Thu Ngạn rất cẩn thận mà che chở Hạ Lưu "chân bị thương", khiến người chủ trì đứng bên cạnh nhịn không được liên tục nói Thiên vương lần này thực sự là rất liều mạng.

Cửa ải cuối cùng chính là khảo nghiệm sự ăn ý phối hợp của tình nhân.

Người chủ trì sẽ ngẫu nhiên rút ra một vấn đề của đối phương và yêu cầu bên kia trả lời, Giang Thu Ngạn đang cố nhớ lại những tin tức của Hạ Lưu đưa lên mạng, hy vọng có thể trả lời vài câu thì Hạ Lưu đã lặng lẽ bước lên vị trí trả lời, có chút nóng lòng muốn thử cảm giác.

"Được, bây giờ là đề thứ nhất, câu hỏi từ một bạn trên Weibo cung cấp: "Chiều cao, cân nặng, mã số giày và mã số quần áo của đối phương là bao nhiêu? Hai cái trước thì còn tốt, nhưng hai cái sau có vẻ tương đối khó nha"

Giang Thu Ngạn vừa viết xong đáp án của mình, liền nhìn thấy Hạ Lưu đã ấn xuống nút màu đỏ đại biểu đã có đáp án.

"70kg, 184m, XL, mã 43!" cô xổ ra một tổ số liệu, không hề có nửa điểm tạm dừng. Đối với việc nhớ kỹ những số liệu này, đây chính là tu dưỡng cơ bản của Fan cuồng.

https://thuviensach.vn

"Lần đầu tiên đối phương xuất hiện trên màn ảnh là khi nào? Phim gì? Nhận vật gì?"

Hạ Lưu lại tiếp tục là người đầu tiên ấn đèn: "Mười lăm năm trước trong bộ phim truyền hình "Mưa gió trên đường", ở phút 32 xuất hiện một một người qua đường..."

...

"Loại hình đối phương thích?"

Hạ Lưu lại ấn đèn, chỉ là lần này cô nhìn thoáng qua Giang Thu Ngạn một chút mới hồi đáp: "Lúc trước tuyên bố là thích loại hình ôn nhu săn sóc, nhưng là hai tháng trước đột nhiên trong một lần thăm hỏi thì đã đổi thành thích loại hình ngạo kiều"

Dù là người bình tĩnh như Giang Thu Ngạn cũng nhịn không được bật cười ra tiếng, mấy câu hỏi này quả thực hỏi rất gian xảo, trừ bỏ là fan cuồng lâu năm chỉ sợ không ai có thể trả lời được. Lúc trước còn cường điệu nói bản thân không phải ngạo kiều, miệng nói không phải, nhưng hành động lại rất thành thực nha.

"Tốt, tiếp theo chính đoạn mọi người thích nhất, các vị tình nhân hãy đưa di động của mình cho đối phương, để đối phương đăng lên Weibo của mình một tấm ảnh làm kỷ niệm"

"..."

Hạ Lưu trơ mắt nhìn di động của mình vào tay GiangThu Ngạn, sắc mặt trước ống kính trở nên rất đặc sắc. Giang Thu Ngạn sau khi cú ý đến sự không thích hợp của cô cũng chỉ nghĩ cô lại đau bụng,...

Cầm lấy di động của Hạ Lưu, màn hình nền đã thay đổi, chỉ là vẫn là ảnh của hắn. Trong mắt Giang Thu Ngạn mang theo ý cười mở trang Weibo

https://thuviensach.vn

của cô, tự động đăng nhập...

"Chiến 500 năm vì Thu Ngạn"

Trong nháy mắt trang chủ của tài khoản này xuất hiện trên màn hình, kinh ngạc đến ngây người không chỉ có Giang Thu Ngạn, còn có một đoàn fan cuồng kia của hắn.

Không chỉ là bởi vì những loại nội dung đáng khinh không có tiết tháo trên Weibo như: "Thu Ngạn gả cho tôi!!" "Thu Ngạn theo tôi đi chúng ta cùng nhau sinh khỉ con", còn bởi vì cái ID này ở trong nhóm fan Giang Thu Ngạn quá nổi tiếng. Đây không phải là vị fan cuồng đại tỷ dẫn dắt mọi người chém giết anti fan đây sao?

Cô ấy thế nhưng lại chính là Hạ Lưu bị mọi người liều mạng phỉ nhổ anti hơn nửa năm? Bởi vì đây là chương trình trực tiếp, cho nên trong nháy mắt những hình ảnh này xuất hiện, phía dưới hai cái Weibo của Hạ Lưu có khuynh hướng bị xoát bạo.

Hạ Lưu vẻ mặt cứng ngắc đăng nhập vào tài khoản của Giang Thu Ngạn, quả nhiên phát hiện bản thận bị hắn đặc biệt chú ý. Sau khi chụp một bức ảnh của mình đăng lên Weibo Hạ Lưu nhanh chóng trả di động về, mà bên kia Giang Thu Ngạn cũng nín cười đăng ảnh lên bằng tài khoản của Hạ Lưu.

Cảm giác biết được chuyện khó lường gì đó sắp xảy ra rồi nha.

[Chúc mừng bạn đạt được 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 93]

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (8)

Editor: Mèo lười

"Ưm... Sinh con khỉ" chương trình thu vừa kết thúc, Giang Thu Ngạn liền trực tiếp kéo Hạ Lưu lên xe của mình. Một người vừa lái xe vừa rất là ý vị thâm trường lẩm bẩm những từ khó hiểu.

Hạ Lưu ngồi bên cạnh hắn toàn bộ hành trình đều duy trì trạng thái mắt điếc tai ngơ quay đầu nhìn ngoài cửa sổ xe, mặc kệ kẻ hôm nay chưa uống thuốc mà nổi điên đang tự nói một mình kia.

"Sinh con khỉ~ Khỉ con~ Chúng ta cùng nhau sinh một đám khỉ con đáng yêu~"

Cuối cùng Giang Thu Ngạn thế nhưng liền trực tiếp dùng những câu nói đáng xấu hổ đó tạo thành một bài hát hát ra, khiến cho Hạ Lưu đang ngồi vị trí kế bên tài xế quay đầu nhìn hắn chằm chằm, vẻ mặt thẹn quá hóa giận, đặc biệt ngạo kiều quát: "Sinh khỉ con cái đầu anh! Con khỉ Giang!"

"Tốt, con khỉ Hạ"

Giang Thu Ngạn quay đầu nhìn Hạ Lưu, còn không biết xấu hổ nhếch mieengj cười, tiếp tục hát bài hát tra tấn người kia: "Sinh con khỉ~ Khỉ con~ Chúng ta sinh một đám khỉ con đáng yêu~"

"..."

https://thuviensach.vn

Giang Thu Ngạn dừng xe trước ngõ nhỏ, mở cửa xe thảnh thơi ngâm nga ca khúc ở phía trước, hoàn toàn không có khí chất đẳng cấp thần tượng "Ưu nhã cao quý" nên có trước mặt fan và bạn bè.

Hạ Lưu cũng không còn cách nào, chỉ có thể xuống xe đi theo phía sau hắn. Giang Thu Ngạn quay đầu nhìn, sau khi phát hiện Hạ Lưu đang đi theo phía sau tâm tình càng trở nên tốt hơn, một đường vừa hát bài ca con khỉ kia vừa đi đến nhà của dì Vương.

"Dì Vương, làm phiền dì lần này cho bọn con gan heo hầm củ từ, thịt nạc chưng rượu táo đỏ, canh đậu tương cánh gà, còn có một phần cháo gừng táo" Giang Thu Ngạn vừa vào cửa liền cười híp mắt nói ra danh sách món thích ăn, chỉ là những món ăn lần này có chút đặc biệt, dì Vương nhịn không được mở miệng: "Những món này đều là thức ăn bồi bổ cơ thể, sao vậy, chẳng lẽ trong bụng tiểu Hạ có?"

Vừa nhắc tới trong bụng có, nụ cười của Giang Thu Ngạn liền trở nên sáng lạn hơn, hắn dành trước lời nói của Hạ Lưu mà trả lời dì Vương: "Dì đừng có đoán bậy bạ, cô ấy sẽ ngượng ngùng"

Dì Vương lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường, liên tục nói đã hiểu, lại rất nhiệt tình giới thiệu với Hạ Lưu vị bác sĩ rất am hiểu về lĩnh vực an thai, đợi lát nữa ăn cơm xong nhất định phải đi xem thử.

"Giang Thiên vương, tôi cảm thấy chúng ta cần nói chuyện" Hạ Lưu rất nghiêm túc ngồi thẳng nhìn chằm chằm Giang Thu Ngạn, nhưng người kia lại không chút hoang mang múc canh cho cô, còn săn sóc nhắc nhở cô uống chậm một chút vì canh vừa ra nồi, còn rất nóng.

Hạ Lưu bị kiềm hãm, tiếp tục nói: "Tôi cảm thấy giữa hai người chúng ta cần phải..."

"Những món ăn này đề bổ máu, cô nên ăn nhiều một chút, ngày mai tôi lại mang cô đến đây" Giang Thu Ngạn làm như không nghe thấy lời cô

https://thuviensach.vn

nói, như trước tự nhiên giải thích: "Đặc biệt là cháo này, uống có thể giảm đau"

"Giang Thiên vương, dáng vẻ hiện nay của anh là..."

Giang Thu Ngạn gắp một miếng gan lợn cho Hạ Lưu, ánh mắt lấp lánh nét cười nói: "Ngày mai tôi sẽ nói người đại diện của tôi đến công ty của cô một chuyến, làm phiền cô vất vả đảm đương vai nữ chính trong album mới của tôi"

Hạ Lưu liên tiếp bị cắt ngang có chút bực bội đứng lên, giọng nói vô cùng nghiêm túc nói: "Giang Thiên vương, chúng ta cần nói chuyện chuyện ngày hôm nay!"

"Chuyện ngày hôm nay?" Giang Thu Ngạn khẽ nhướng máy, lười biếng nâng cằm nghiêng đầu nhìn Hạ Lưu, ngữ khí rất nghiêm túc, nhưng lời hắn hỏi cô lại là...

"Ưm... là chuyện nói sinh con khỉ, hay là chuyện cô nói muốn gả cho tôi?"

"..."

Nhìn biểu tình nghẹn đến mức không nói nên lời giống như ăn phải ruồi bọ của Hạ Lưu khiến Giang Thu Ngạn phải quay đầu che miệng, bả vai điên cuồng run rẩy.

Qủa nhiên, đùa kiểu người ngạo kiều chính là chuyện vui lớn trong cuộc đời.

Chuyện đầu tiên Giang Thu Ngạn làm sau khi về nhà chính là chạy lên Weibo xem những bài viết của ID "Chiến 500 năm vì Thu ngạn". Lúc này không chỉ có hắn đang xem, mà còn có rất nhiều người biết đây là tài khoản phụ của Hạ Lưu.

https://thuviensach.vn

Tài khoản này cơ bản mỗi ngày đều đăng những bài viết gì đó liên quan đến Giang Thu Ngạn. Những lời bình luận dưới còn khoa trương đến nỗi khiến người khác không dám nhìn thẳng như: "Liếm màn hình" "Hung hăng vén" các loại bình luận khác, loại "sinh khỉ con" gì gì hầu như mỗi ngày đều có người gửi.

Mà bài mới nhất cô vừa đăng đã có ba vạn bình luận, thế nhưng tất cả nội dung đều đồng loạt giống nhau.

"Hoàn thành giám định, xem ra là tình yêu thật sự"

Giang Thu Ngạn nhịn không được bật cười, hắn không ngờ fan của hắn thế nhưng lại chấp nhận Hạ Lưu. Hơi hơi suy nghĩ một chút, hắn nghiêm túc gõ ra một đoạn, gửi đi.

"Một người vẫn luôn cô độc suốt 33 năm, vào mấy tháng trước tôi còn nghĩ rằng bản thân sẽ tiếp tục cô độc một mình đón nhận tuổi 34, thế nhưng lại có một người xuất hiện khiến tôi muốn mình dừng mãi ở tuổi 33 này. Tôi rất thích cô ấy, cũng hi vọng các bạn cũng thích cô ấy"

Đoạn Weibo này vừa phát ra ngoài, trên cơ bản chẳng khác nào là đang tỏ tình, tất cả các fan đều cao hứng nghênh đón tập thể, điên cuồng xoát Weibo, nhanh chóng đem tin này trở thành tin đứng hạng đầu tiên trên Weibo.

Hạ Lưu nhìn tin tức này trên Weibo, lười biếng nằm trên giường cầm di động xem những bình luận phía dưới. Nhưng ngoài dự liệu của cô là, những bình luận kia thế nhưng tất cả đều là chúc phúc.

Cô bỏ di động xuống, ôm chăn lăn hai vòng ở trên giường, nhắm mắt lại dưỡng thần. Xem ra, ngoài Giang Thu Ngạn đối với sự kiện đáng xấu hổ này của cô mà độ hảo cảm tăng mà cả với đám fan kia cũng rất đồng cảm với cô.

https://thuviensach.vn

Nói chung cô bây giờ còn có thân phận "Fan cuồng Giang Thu Ngạn", đồng dạng đều là fan, nên rất dễ dàng khiến các fan sinh ra loại cảm giác "nam thần bị người của chúng ta bắt lại", đại khái chính là tâm lý phù sa không chảy ruộng.

Sau khi "Bình Thủy tương phùng" đạt đến doanh thu siêu cao là 6,2 tỷ ở phòng bán vé, thành công đoạt được một trong bảy giải thưởng lớn, trở thành người chiến thắng lớn nhất năm nay.

Sau khi làm diễn viên chính trong bộ phim "Bình Thủy tương phùng", trong năm nay Hạ Lưu lại lần lượt nhận hai giải thưởng vai nữ phụ xuất sắc nhất, hơn nữa còn trở thành người đại diện cho ba nhãn hiệu nổi tiếng trong nước, lập tức từ một nữ minh tinh hạng ba một đường đi lên.

Giang Thu Ngạn mặc một bộ âu phục màu bạc, Hạ Lưu cũng mặc một bộ lễ phục ngắn màu bạc nhìn cực kỳ tương xứng với hắn. Hai người dắt tay tiến vào thảm đỏ khiến những người đứng xem phía ngoài hưng phấn hét to, quả thực ở độ tuổi thành niên quan tâm rất quan tâm đến chuyện tình cảm. Giang Thu Ngạn đột nhiên mỉm cười trêu chọc với Hạ Lưu bên cạnh: "Hạ Lưu, hôm nay chúng ta liền có thể khiến cho Lâm Nhạc mời khách"

Hạ Lưu nhớ đến chuyện khi hai người còn ở trong đoàn phim có lần nói đến nếu sau này hai người bọn họ trở thành ảnh đế, ảnh hậu sẽ khiến cho Lâm Nhạc mời bọn họ ăn cua đế vương, liền nhịn không được mà bật cười.

Hắn hơi cúi đầu dùng tư thế rất mập mờ nói chuyện cùng Hạ Lưu, lúc nhìn cô, trong mắt đều là ôn nhu sủng nịnh. Mà cô cũng ngẩng đầu nhìn hắn, trong mắt mang theo ý cười, ánh đèn flash sáng lên, ghi chép lại khoảng khắc trong chớp mắt này trên thảm đỏ.

Hai người họ ngồi vào vị trí của mình ở đoàn phim "Bình Thủy tương phùng" chưa bao lâu, hai MC liền bước ra nói cười và bắt đầu trao giải. Phó

https://thuviensach.vn

Tuyết thành công lấy được giải thưởng diễn viên mới xuất sắc nhất, mà đoàn phim "Bình Thủy tương phùng" cũng một lần hành động thu được ba mục giải thưởng lớn là: nhiếp ảnh tốt nhất, chỉ đạo mỹ thuật tốt nhất và biên kịch tốt nhất. Hạ Lưu thì nhờ có biểu hiện xuất sắc trong một bộ phim khác mà lấy được giải thưởng vai nữ phụ xuất sắc nhất.

"Lần này những vị nữ chính xuất sắc lọt vào vòng trong đều rất lợi hại nha, hai vị Uông ảnh hậu cùng Trần ảnh hậu lại một lần đụng độ nhau, thế nào? Lần này có xem phim của đối phường không nào? Hahah, chúng ta cũng không nên kéo dài thời gian nữa, bây giờ trực tiếp tuyên bố kết quả đi. Và người đoạt được giải thưởng vai nữ chính xuất sắc nhất chính là---- Hạ Lưu!"

"Tân ảnh hậu năm nay của chúng ta quả thực rất xuất sắc, chẳng những lấy được giải nữ phụ xuất sắc nhất mà còn lấy được cả giải thưởng vai nữ chính xuất sắc nhất"

"Hahah, có lẽ lợi hại nhất vẫn là bắt được Thu Ngạn của chúng ta đi?"

Hai vị tiền bối MC ở trên đài mở đầu trêu chọc Hạ Lưu và Giang Thu Ngạn, dưới đài Giang Thu Ngạn vẻ mặt mỉm cười, khẽ vẫy tay với ống kính. Loại hành động thân thiện và trực tiếp khẳng định này khiến các fan đang xem truyền hình trực tiếp không thể nhịn được gào thét tên hắn.

"Cảm ơn tất cả mọi người trong đoàn phim "Bình Thủy tương phùng" đã giúp đỡ tôi trong thời gian qua" Hạ Lưu cầm giải thưởng trên tay dừng một chút, bỗng nhiên cười, nói tiếp: "Cảm ơn nhất là người là ở dưới đài kia, nếu như không có anh ấy, có khả năng bây giờ tôi vẫn chỉ là một diễn viên diễn những vai nhỏ như nha hoàn hay cỗ thi thể mà thôi. Cũng bởi vì muốn gần anh ấy thêm chút nữa, cho nên tôi mới nỗ lực để bản thân có thể vươn cao hơn một chút, ở chỗ cao nhất để anh ấy có thể nhìn thấy, cảm ơn anh"

https://thuviensach.vn

[Chúc mừng bạn đạt được 4 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 97]

Sau khi nhận xong giải thưởng, Hạ Lưu gần như là trốn chạy về chỗ ngồi của mình. Hắn nhìn cô ngồi xuống bên cạnh mình, đột nhiên vươn tay nắm lấy tay cô.

"Giang Thiên vương!" Hạ Lưu muốn giãy giụa, kết quả hắn vẫn luôn nắm chặt không buông, lại trưng ra vẻ mặt vô tội hỏi: "Hạ ảnh hậu, làm sao vậy?"

"Buông tôi ra"

Hắn thoáng nghiêng người tới gần cô, lúc này đây khoảng cách giữa cô và hắn rất gần, trong đôi mắt màu trà kia chỉ còn lại hình bóng phản chiếu của cô. Hắn nhếch miệng lên, khẽ giọng đáp: "Không buông"

Hạ Lưu vẻ mặt quẫn bách, cũng may lúc này đã đến giờ phát giải thưởng vai nam chính xuất sắc nhất đã cứu cô một màn.

MC trên đài trực tiếp mở miệng nói: "Giang Thiên vương không cần lôi kéo Hạ ảnh hậu của chúng ta như vậy đâu, mau lên đây nhận giải thưởng của anh đi này, đừng nói đã nhận quá nhiều giải thưởng nên bây giờ cũng không hiếm lạ giải thưởng này nữa đi?"

Giang Thu Ngạn đến lúc này mới buông tay của Hạ Lưu ra, mỉm cười ôn hòa tiến lên lĩnh thưởng.

"Vừa rồi tôi nghĩ Hạ ảnh hậu tỏ tình với anh, chẳng lẽ ảnh đế anh cũng định tỏ tình lại với cô ấy sao? Như vậy buổi trao giải cho các minh tinh xuất sắc này của chúng ta thật muốn trở thành nơi tỏ tình rồi!" MC kia rất thân quen với Giang Thu Ngạn, vỗ bả vai hắn trực tiếp trêu chọc. Giang Thu Ngạn lại lắc đầu, cười nói bản thân sẽ không tỏ tình.

https://thuviensach.vn

"Rất cảm ơn toàn bộ nhân viên của "Bình Thủy tương phùng", các ơn các bạn fan của tôi, có thể lần nữa lấy được giải thưởng này cũng là nhờ sợ giúp đỡ và tin tưởng của tất cả mọi người. Bây giờ cũng nhờ mọi người một lần nữa, ở đây, tôi muốn chính thức cầu hôn Hạ Lưu tiểu thư, xin mọi người làm người chứng kiến giúp tôi"

Hắn đột nhiên đi về phía của Hạ Lưu, sau đó quỳ một gối trên đất, dè dặt cẩn trọng lấy từ trong túi ra một chiếc nhẫn trong suốt lấp ánh. Hắn ngẩng đầu nhìn vẻ mặt quẫn bách của cô, vô cùng chăm chú hỏi: "Hạ Lưu tiểu thư, anh muốn gả cho em, muốn em sinh khỉ con cho anh, em có nguyện ý không?"

Đây có lẽ là lời cầu hôn kỳ lạ nhất đối với mọi người, nhưng cũng chỉ có những fan hiểu rõ chuyện của hai người bắt đầu nở nụ cười, liều mạng ở trên Weibo tìm cho lời bình luận bị Giang Thiên vương đem ra sử dụng này.

Hạ Lưu nhìn chàng trai trước mắt này, đem bàn tay của mình như trước kia đặt vào bàn tay của hắn, khẽ giọng trả lời: "Em đồng ý"

[Chúc mừng bạn đạt được 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 100]

[Chúc mừng bạn thành công nhiệm vụ công lược nam chính siêu sao Giang Thu Ngạn! Cấp độ khó khăn là A, độ hoàn thành là 100%]

Lại là những tiếng pháo hoa nổ mạnh đại biểu cho chuyện nhiệm vụ đã hoàn thành, hệ thống quân lâu nay biến mất bỗng nhiên xuất hiện vui mừng hoan hỉ thông báo bên tai cho Hạ Lưu biết cô đã có thể rời đi.

Nhưng Hạ Lưu cũng không có lập tức lựa chọn rời khỉ thế giới này, cô nhìn Giang Thu Ngạn bởi vì vui quá nên có chút ngây ngốc kia, bỗng nhiên cười, mở miệng nhắc nhở: "Giang con khỉ, nhanh đeo nhẫn cho em đi!"

https://thuviensach.vn

"Nha... Tốt, tốt, tốt!" Lúc này Giang Thu Ngạn mới có phản ứng, trong tiếng cười vang của mọi người đeo chiếc nhẫn tinh xảo kia lên cho cô, khí chất Thiên vương mới vừa rồi tràn đầy bây giờ tiêu tan không sót lại một chút. Lúc này đây Giang Thu Ngạn chỉ là một kẻ lấy được vợ nên vui sướng, khóe miệng nhịn không được từ từ giương lên.

"Giang con khỉ, sau này anh sẽ là người làm điểm tâm"

"Tốt!"

"Đợi lát nữa chúng ta đi ăn lẩu uyên ương đi"

"Rất tốt!"

"Giống như trước kia, sau này em nấu cơm anh rửa bát"

"Tất cả đều nghe theo em!"

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước

Editor: Mèo lười

"Huyễn Cơ chọc giận bảy đại tiên tông, Thương Vân Ẩn vì bảo vệ nàng, tự bạo Nguyên Anh mà chết"

"Mất đi sự che chở của Thương Vân Ẩn, Thiên Diễn tông ngàn năm uy vọng bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, tất cả môn hạ đệ tử đều trở thành con rối trong tay bảy tông khác"

"Bad end"

Hạ Lưu xoa xoa thái dương, sau khi khép lại quyển sách thì nhẹ nhắm mắt dưỡng thần.

"Này này này, cô không thể nhàn hạ như vậy được, nhanh đi làm nhiệm vụ đi! Thành tích của chúng ta sắp bị đồng nghiệp vượt kịp rồi đấy!" giọng nói to lớn của hệ thống quân không ngừng gào thét bên tai Hạ Lưu: "Lý Cẩu Đản kế bên sắp thành kim bài nghiệp vụ viên, chúng ta không thể thua nha!"

"Bởi vì lý do đó cho nên lại cho tôi một nhiệm vụ cấp S?" Hạ Lưu ngón tay khẽ cong, gõ lên mặt bàn theo tiết tấu bất định, thản nhiên nói: "Còn nữa, tôi cũng đã ba năm chưa có lĩnh thù lao"

"Cái này... Vấn đề này.." hệ thống quân nghẹn lời, lắp bắp nửa ngày cũng không biết mở miệng như thế nào.

https://thuviensach.vn

Tâm tình Hạ Lưu sau khi trêu đùa hệ thống quân liền trở nên rất tốt, cô khẽ cười một tiếng, chậm rãi đứng dậy, lập tức đi vào trong màn sáng.

Trong nguyên văn Thiên Diễn tông là tông đứng đầu trong tám đại tiên tông, vai nam chính Thương Vân Ẩn chính là tông chủ của Thiên Diễn tông, mà nữ chính lại là thánh nữ của Ngục Huyết tông- một trong các Ma tông.

Trong giới tu chân rất coi trọng bối phận, đều lấy thực lực luận tôn ti, nhưng chỉ có một người là ngoại lệ. Tuy rằng Hạ Lưu trong thế giới này là một người vô dụng chỉ có ngũ linh căn, không thể nào luyện lên trúc cơ, nhưng sư phụ của nàng lại là người đứng đầu tu tiên giới- Thương Vân Ẩn, vì thế, dù là ai cũng không dám coi thường nàng.. Trong nguyên văn Hạ Lưu bởi vì bị Huyễn Cơ cướp mất sư phụ sinh lòng bất mãn, thế nhưng lại dần dần dưỡng thành tính tình điêu ngoa, cuối cùng bị sư phụ ghét bỏ không quan tâm tới, sau đó bị đồng môn làm nhục, cuối cùng sau khi nghe tin Thương Vân Ẩn chết thì thê thảm nhảy xuống vực mà chết.

Vừa mở mắt, Hạ Lưu liền phát hiện bản thân đang quỳ trên mặt đất. Sau khi ở trong đầu phân tích nội dung kịch bản, nàng đột nhiên cảm thấy... có chút dở khóc dở cười.

Lúc này Huyễn Cơ vì muốn cướp viên ngọc trấn tông của Thiên Diễn tông mà giả vờ bị Ma Tông đuổi giết nên chạy đến Thiên Diễn tông, bây giờ cũng đã là ngày thứ ba nàng ta ở Thiên Diễn tông. Mà Hạ Lưu trong nguyên văn tối hôm qua đã làm một chuyện xấu, cũng chính vì việc đó mà bị Thương Vân Ẩn phạt. Nàng vì quá xấu hổ mà bỏ đi, khi trở về... Thương Vân Ẩn cùng Huyễn Cơ cũng đã trở thành một đôi.

Bên cạnh Thương Vân Ẩn chính là đệ tử chân truyền cũng là đại sư huynh đang dè dặt cẩn trọng lựa lời cầu tình cho Hạ Lưu, chỉ là bóng lưng bạch y kia một lời cũng không chịu nói, chỉ lặng yên đứng ở đó, quanh thân lộ ra một cỗ khí thế lẫm liệt.

https://thuviensach.vn

Đại sư huynh tiến lên một bước tiếp tục cầu xin: "Sư phụ, sư muội từ trước đến nay luôn ngây thơ hoạt bát, nay cũng đã quỳ cả đêm, thân thể muội ấy lại không thể so với các vị huynh đệ khác, người tạm tha cho muội ấy đi"

Hạ Lưu vẫn cúi đầu lặng im, nước mắt dần dần dâng lên, rất nhanh liền thấp giọng nức nở.

Tiếng khóc kia càng khiến đại sư huynh càng thêm nóng lòng, lúc hắn đang muốn tiếp tục cầu xin Thương Vân Ẩn, người kia bỗng lạnh lùng xoay người nhìn hắn một cái, mặt không thay đổi nói: "Đi ra ngoài"

"Sư phụ, người..."

Thương Vân Ẩn hai mắt khẽ híp, lạnh lùng lặp lại lần nữa: "Đi ra ngoài"

"Vâng"

Đại sư huynh đồng tình nhìn thoáng qua Hạ Lưu đang cúi đầu khóc nức nở, lặng lẽ rời khỏi phòng trúc của Thương Vân Ẩn.

Sau khi xác nhận đại đồ đệ của mình đã ra ngoài, lúc này Thương Vân Ẩn mới chậm rãi thong thả bước đến trước mắt Hạ Lưu. Hoa văn tinh xảo trên vạt áo bạch ngân đung đưa trước mắt nàng, Hạ Lưu bỗng nhiên ôm lấy đùi của Thương Vân Ẩn, tiếng khóc càng thêm thê thảm.

"Sư phụ..."

Thương Vân Ẩn bị ôm đùi xem ra chỉ có thể đứng ở chỗ nào, hắn khẽ cau mày, ngữ khí không vui nói: "Con lúc nãy dùng tay lau nước mũi, bây giờ lại dám đến ôm vi sư, thật bẩn mà!" dừng một chút, sau khi phát hiện nàng vẫn không có ý muốn buông tay, nghiêm trọng hơn nữa là nàng còn cố ý cọ cọ vào áo quần của mình, khóe môi của hắn khẽ giật, tiếp tục mở

https://thuviensach.vn

miệng: "Vi sự từng nói qua không thích bộ dạng lôi thôi như thế, tại sao con lại dám đem lời của vi sư ném ra sau đầu? Con như vậy có bộ dáng đệ tử của Thiên Diễn tông sao? Huống chi con lại là một cô gái, con như vậy là..."

Thương Vân Ẩn vẫn duy trì vẻ mặt nhàn nhạt, chỉ là hắn bây giờ cùng nam nhân thanh lạnh kiệm lời vừa rồi quả thực như hai người khác biệt, miệng không ngừng nói chuyện, mặt không thay đổi dạy dỗ Hạ Lưu phải chú ý bảo trì vệ sinh cá nhân.

"..." Hạ Lưu đang muốn dùng mu bàn tay lau nước mắt, lại phát hiện tay của mình đã không thể cử động. Nàng ngẩng đầu nhìn Thương Vân Ẩn, trong tay người kia đã xuất hiện một chiếc khăn gấm màu trắng. Hắn đưa cái khăn kia cho nàng, nói: "Không nên dùng tay, rất bẩn"

Hạ Lưu qua loa lau nước mắt, sau đó tiếp tục ôm chân Thương Vân Ẩn ngẩng đầu nhìn hắn, yếu ớt mở miệng: "Sư phụ, chân đau"

"Kêu đau cũng vô dụng, tiếp tục quỳ hai canh giờ (1 canh giờ= 2 tiếng đồng hồ). Con thế nhưng lại dám nhìn lén Huyễn Cơ tắm, tuy tên của con là Hạ Lưu, đó cũng là vì con vào mùa hạ theo dòng sông trôi đến Thiên Diễn tông nên có, ai cho phép con thật sự làm ra loại chuyện hạ lưu này? Mặt mũi vi sư cũng đều bị con ném đi hết rồi, huống hồ chi trong môn quy điều thứ 23 cũng có viết..."

Thương Vân Ẩn mỗi khi nói chuyện đều không dừng được, Hạ Lưu cũng rất ngoan ngoãn lắng nghe. Nàng quỳ trên đất, tay lại gắt gao nắm lấy góc áo của hắn, giống như một đứa trẻ bị ủy khuất, nước mắt từng giọt từng giọt lớn rơi xuống.

Thương Vân Ẩn rốt cuộc sau khi giảng xong môn quy mới dừng lại, cau mày nhìn Hạ Lưu, do dự trong chốc lát mới hỏi: "Sao vẫn còn khóc?"

https://thuviensach.vn

"Sư phụ, con làm sao biết được thực lực của Huyễn Cơ tỷ tỷ lại mạnh như vậy... Rõ ràng con đã dùng lão thiên kính của người để che dấu, không ngờ tỷ ấy vẫn phát hiện ra con" Hạ Lưu đáng thương mở miệng, nhìn giống như vô tâm, chỉ là đem vấn đề thực lực của Huyễn Cơ trình lên.

Lão thiên kính là pháp bảo Thương Vân Ẩn giao cho Hạ Lưu, nếu không phải là Nguyên Anh kỳ chắc chắn sẽ không nhận thấy được. Mà thực lực của Huyễn Cơ thoạt nhìn cùng lắm cũng chỉ là Kết Đan sơ kỳ, như thế nào lại tìm ra được Hạ Lưu?

Thương Vân Ẩn cũng không phải là đứa ngốc, nghe lời nói của Hạ Lưu hắn liền phát hiện được sự bất thường của Huyễn Cơ. Chỉ là trước khi nghiên cứu vấn đề này.... Thương Vân Ẩn phất tay một cái, Hạ Lưu đã bị hắn nhẹ nhàng đẩy ra.

Thương Vân Ẩn nhẹ vỗ quần áo trắng kia, những nơi bị nước mũi của Hạ Lưu làm bẩn đều bị khôi phục trở nên sạch sẽ. Hắn đang chuẩn bị mở miệng dạy dỗ nàng, để nàng nhớ không nên dùng lão thiên kính đi làm loại chuyện xấu này, không ngờ lại bị nàng cắt ngang.

"Sư phụ, sau này con không dám đi nhìn lén Huyễn Cơ tỷ tắm nữa!"

"Biết sai rồi sao? Ưm, biết sai chính là đứa trẻ ngoan, nhiều năm dạy dỗ của vi sư xem ra cũng không phải là uổng phí, con như bây giờ là rất tốt, nếu..."

Rất khó tưởng tượng được một người như Thương Vân Ẩn lại có thể dong dài đến mức khiến người khác phát chán như vậy. Ấn tượng của hắn với những người trong giới tu chân đều là trong trẻo nhưng lạnh lùng tuấn nhã, nghiêm túc lại kiệm chữ như vàng. Nhưng sự thật chỉ có Hạ Lưu là người được hắn nuôi dưỡng từ nhỏ đến lớn mới rõ ràng nhất, hắn thật ra là một người nói nhiều, vừa mở miệng liền không ngăn được nói dong dài.

https://thuviensach.vn

"Đại sư huynh nói, nữ tử như Huyễn Cơ là nam nhân đều sẽ thích, cho nên con chỉ muốn đi nhìn xem một chút, xem tỷ ấy rốt cuộc có điểm nào tốt" Hạ Lưu nghiêm túc giải thích: "Mấu chốt là vì con thấy sư phụ người cũng rất thưởng thức bộ dáng của Huyễn Cơ, cho nên mới đi nhìn lén tỷ ấy tắm"

Sắc mặt của Thương Vân Ẩn nhìn không tốt một chút nào, có chút tiếc hận rèn sắc không thành thép nói: "Nhìn lén người khác tắm mà con còn muốn ngụy biện?"

"Bởi vì con cũng muốn trở nên loại nữ tử đàn ông thích nha" Hạ Lưu đương nhiên trả lời, đôi mắt sáng lấp lánh: "Như vậy sư phụ cũng sẽ thích con đi?"

"Con đang nói linh tinh gì vậy!" những lời nói đột ngột này của Hạ Lưu khiến Thương Vân Ẩn ngây ngẩn cả người. Hắn nín nhịn một lúc lâu mới mở miệng nói ra câu khiển trách: "Một tiểu cô nương như con sao từ sáng đến tối đều nghĩ những điều gì vậy??"

"Suy nghĩ cách để có thể gả cho sư phụ" Hạ Lưu tiếp tục thêm củi thêm lửa cho câu nói vừa rồi. Thương Vân Ẩn vẫn luôn đối xử với Hạ Lưu như muội muội, thậm chí là như nữ nhi vậy. Cứ theo đà này căn bản là không có khả năng xoát được 1 điểm hảo cảm theo phương diện tình yêu, chỉ có thể suốt đời là tình thân mà thôi. Chỉ có làm như vậy mới có thể trực tiếp nói cho Thương Vân Ẩn biết được tình cảm của nàng với hắn, mới có hi vọng chuyển biến cục diện không có cách giải hiện tại này.

"Còn nữa, con cũng đã 17 tuổi, nếu là ở phàm giới cũng là mẹ của mấy đứa nhỏ, sư phụ đừng nói con nhỏ nữa" Hạ Lưu nghiêm trang nói: "Hai ngày nay sư huynh đã nói cho con biết thích một người là như thế nào, con suy nghĩ hai ngày, cuối cùng cũng đã biết"

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu nói xong mặt bắt đầu đỏ, nàng nghiêm túc nhìn chằm chằm vào ánh mắt của Thương Vân Ẩn: "Con thích sư phụ, loại thích này không giống với loại yêu thích thình thường kia"

Thương Vân Ẩn hơi hơi nhíu mày, hắn thiên phú siêu quần, hai mươi tuổi đã đạt Trúc Cơ, người sau khi tu nhân Trúc Cơ dung nhan sẽ không già, vậy nên dung mạo của hắn đến bây giờ vẫn duy trì bộ dáng tuổi hai mươi. Một lát sau, vẻ mặt của hắn lại khôi phục vẻ lẳng lặng hờ hững như ngày thường.

Khuôn mặt hắn trời sinh trong trẻo nhưng lạnh lùng, trong ánh mắt lộ ra một cỗ khí chất khiến người khác cảm thấy lạnh thấu xương. Lúc này đây hắn đứng trước cửa phòng trúc, phía sau là ngọn núi của Thiên Diễn tông.....

Ánh mắt của hắn trong veo, hỏi: "Chân quỳ rất đau sao?"

Hạ Lưu vẫn nhìn hắn, sau khi nghe hắn hỏi thế liền không ngừng gật đầu, giọng nói mang theo chút vui mừng vội vàng trả lời: "Đau! Sư phụ, đã đau đến mức muốn đứt rời ra"

"Đau thì tốt, cũng có thể giúp con nhớ lâu hơn" Thương Vân Ẩn lần này ngoài ý muốn là không nói thêm gì nhiều, chỉ là sau khi lời nói kia vừa ra, lại khiến cho hạ Lưu khóc không ra nước mắt.

"Lại tiếp tục quỳ thêm hai canh giờ nữa, sau bốn canh giờ mới được phép đứng dậy" dừng một chút, hắn bỗng xoay người, mở miệng tiếp tục nói: "Nếu lại nói linh tinh gì nữa, coi chừng vi sư phạt con quỳ một tháng"

Trong nháy mắt hắn rời khỏi phòng trúc, Hạ Lưu liền cố ý nâng cao giọng nói từ trong nhà truyền ra, nàng lớn tiếng nói: "Người có phạt con quỳ một trăm năm cũng vô dụng, con chính là thích người, không muốn làm đồ đệ của người, con chính là muốn làm sư nương của đại sư huynh!"

https://thuviensach.vn

Lời này xác thực là hoang đường, thế nhưng hết lần này đến lần khác giọng nói của nàng đều rất kiên định, khiến người khác nhịn không được muốn suy nghĩ về hàm nghĩa sâu xa trong lời nói kia.

Tính tình của người tu tiên chính là thanh lãnh (trong trẻo nhưng lạnh lùng), hắn sống hơn bốn trăm năm cũng chưa từng nghe qua một vị nữ tu sĩ trực tiếp như vậy nói muốn làm đạo lữ với hắn, cũng chưa từng nghĩ đến tiểu đồ đệ hắn nuôi mười bảy năm lại nói với hắn những lời này.

Bước chân của Thương Vân Ẩn không có dừng lại, hắn giống như không có nghe thấy lời vừa nói của Hạ Lưu tiếp tục bước đi, từ đầu đến cuối chỉ để lại một câu:

"Tiếp tục quỳ thêm sáu canh giờ"

[Chúc mừng bạn đạt được 1 độ điểm hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 1]

Hạ Lưu rất ngoan ngoãn quỳ trong phòng trúc, nửa bước cũng không động.

Sắc trời từ màu xanh nhạt sáng sớm chuyển thành màu vàng ấm áp của hoàn hôn, cuối cùng trong phòng trúc cũng biến thành một mảnh đen kịt. Tính cả đoạn thời gian mà trước đó, thì Hạ Lưu đã quỳ được 12 canh giờ (quỳ 24 tiếng, là nguyên một ngày luôn, phục thật ;;__;;)

Trên đầu là một biển sao, Thương Vân Ẩn giống như đạp lên ngôi sao mà đến, cúi đầu lẳng lặng nhìn Hạ Lưu nằm cuộn mình thành một đống nho nhỏ dưới đất.

Hắn từng trừng phạt Hạ Lưu rất nhiều lần, nhưng mỗi lần đều là hắn thất bại mà bỏ qua, bởi vì không nỡ. Hài tử này linh căn quá kém, đã định trước cả đời chỉ có thể dừng lại ở Luyện Khí kỳ, thân thể cùng người bình

https://thuviensach.vn

thường cũng không khác lắm, một ngày một đêm không nghỉ ngơi cũng không ăn cơm, chắc là thật sự bị thu thập đến thảm.

Tâm khẽ động, Hạ Lưu nằm dưới đất cũng được nâng lên từ từ, cuối cùng nằm trong ngực hắn.

Hắn giống như bình thường ôm Hạ Lưu vào phòng ngủ, đặt nàng lên giường. Hắn sớm đã không cần ăn hay ngủ, phòng này cùng những thứ như giường này, cũng đều vì Hạ Lưu mà xây nên.

Nuôi Hạ Lưu khôn lớn cũng rất không dễ dàng, ngay cả một tiên nhân siêu thoát thế tục như Thương Vân Ẩn cũng bị luyện thành một thân nấu ăn rất tốt. Hắn tự mình nấu cháo mang đến đặt lên bàn cạnh giường của Hạ Lưu, sau đó chỉnh sửa chăn lại cho nàng, lúc này mới yên lặng rời đi.

Một lúc lâu sau, Hạ Lưu mở to mắt nhìn nóc nhà, suy nghĩ kế sách tiếp theo. Độ thu phục của Thương Vân Ẩn còn khó hơn so với tưởng tượng của nàng. Vị sư phụ đại nhân này không hổ là cấp S, diễn xuất cả một ngày mà chỉ mới xoát được một chút độ hảo cảm.

Bây giờ Thương Vân Ẩn đã quen dùng thân phận trưởng bối mà đối đãi với Hạ Lưu, nếu muốn trong khoảng thời gian ngắn thay đổi thái độ của hắn, xem ra khó khăn thật sự không nhỏ.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (1)

Editor: Mèo lười

Nơi có linh khí nồng đậm nhất ở Thiên Diễn tông chính là đỉnh núi Lãm Nguyệt. Thân là tông chủ, Thương Vân Ẩn hiển nhiên có đủ tư cách để sống ở đây. Vì thế nơi này được Thương Vân Ẩn bảo hộ, bình thường cũng chỉ có hai đệ tử chân truyền mới được phép lên đỉnh núi.

Trên đỉnh Lãm Nguyệt, Hạ Lưu chẫm rãi ăn tô cháo Phong Húc nấu. Bởi vì có pháp thuật nên cháo ăn rất ngon, giống như vừa được múc ra nồi vậy. Cháo chính là món ăn nàng thích nhất, ngay cả độ mặn nhạt cũng rất vừa phải, trừ hai người họ ra, có lẽ không một ai có thể tưởng được tông chủ của Thiên Diễn tông lại có một thân trù nghệ tốt đến vậy.

Sau khi ăn xong, Hạ Lưu rất tự giác đi rửa chén bát. Cũng không có biện pháp nào, tu vi của nàng thấp đến đáng thương, còn không bằng một cái phất tay của Thương Vân Ẩn liền đem tất cả đống chén bắt rửa sạch sẽ, cho nên làm chuyện gì cũng chỉ có thể tự thân vận động.

Hạ Lưu rửa bát xong thì ngồi xổm trên đỉnh núi Lãm Nguyệt chờ Thương Vân Ẩn trở về. Chờ đến khi Hạ Lưu chờ đến phát chán mà quét dọn sân viện đến ba lần mới thấy hình bóng bạch y kia đạp kiếm trở về.

"Sư phụ!"

Hạ Lưu lập tức vội vàng chạy qua, thế nhưng chào đón nàng lại là một dòng nước ấm, những bụi đất bám trên người nàng lúc quét dọn cũng nhờ

https://thuviensach.vn

đó mà trôi đi sạch sẽ. Sau khi xử lý cho Hạ Lưu sạch sẽ, Thương Vân Ẩn mới đồng ý cho nàng nhào đến.

Hai bàn tay của Hạ Lưu quàng lên vai sư phụ nhà mình, sau đó nói bản thân đã chăm chỉ quét sân như thế nào, còn đòi Thương Vân Ẩn phải khen ngợi nàng. Người kia vừa đi vào vừa lướt mắt nhìn sân viện thoạt nhìn rất sạch sẽ này, tay đồng thời không ngừng động, một số lá khô và cỏ dại trong những góc khuất liền lộ ra và gom thành một đống.

Cho đến khi khắp sân viện đều sạch sẽ đến sáng loáng, Thương Vân Ẩn mới hài lòng. Hắn khẽ nghiêng đầu nhìn thiếu nữ đang bám trên người mình, thản nhiên nói: "Không phải đã nói với con rồi sao, quét dọn cần phải kiên nhẫn và cẩn thận. Kiểu làm qua loa này của con chính là làm cho có lệ mà thôi! Như vậy lá khô hư thối sẽ càng trở nên bẩn, những thứ rác ở góc khuất kia ngày càng chồng chất, cuối cùng mùi của nó bốc lên thôi cũng đủ khiến cho người khác phải ngất đấy. Con đáng lẽ phải nên hiểu rõ ta vì sao vẫn luôn muốn con..."

Thương Vân Ẩn mặt không thay đổi nói liên miên, còn cõng một người trên lưng. Cảnh tượng này nếu để cho người khác nhìn thấy, mặt mũi của Thiên Diễn tông coi như xong.

"Nếu ngày nào đó con dọn dẹp sạch sẽ sân viện này giống như bây giờ, có phải sư phụ sẽ cưới con không?"

Lời vừa dứt, Hạ Lưu liền bị Thương Vân Ẩn không chút lưu tình ném xuống đất. Hơn nữa cửa phòng trúc cũng đồng thời vang lên "cạch" một tiếng rồi đóng lại, Hạ Lưu hoàn toàn bị nhốt ngoài phòng.

"Sư phụ!" Hạ Lưu tiếp tục hưng phấn gọi.

Thương Vân Ẩn ngẩng đầu nhìn Hạ Lưu gian nan bò từ cửa sổ vào, sau đó lại tiếp tục cúi đầu vẽ trận pháp trên lá bùa, không hề mở miệng nói chuyện đáp trả nàng.

https://thuviensach.vn

"Sư phụ, người giúp con sửa sang lại đi" Hạ Lưu lúc ẩn lúc hiện bên cạnh hắn. Thương Vân Ẩn khẽ động bút trong tay khiến Hạ Lưu bất động, lúc này hắn vẻ mặt không đổi bắt đầu nói: "Tuy nói con linh căn không tốt, nhưng như vậ thì con càng phải chăm chỉ tu luyện chứ! Vậy mà lại còn suốt ngày chỉ biết quấn lấy vi sư, tu sĩ như chúng ta lòng ôm chí lớn..."

"Nếu con thành công luyện thành Trúc Cơ, vậy thì sư phụ sẽ liền cưới con phải không?" Hạ Lưu thân thể không thể cử động được, nhưng miệng lại không tự chủ nhắc đến chuyện Thương Vân Ẩn cưới mình.

Tay đang cầm bút của Thương Vân Ẩn khẽ dừng lại, sau đó nhanh chóng gõ một cái lên đầu Hạ Lưu, thản nhiên nói: "Trở về đỉnh núi của mình tu luyện đi, suốt ngày không nên suy nghĩ những chuyện bậy bạ này"

Cái gõ này là giải trừ pháp thuật trên người Hạ Lưu. Nhìn thấy bản thân sắp bị Thương Vân Ẩn trục xuất, nàng nhanh tay lẹ mắt ôm lấy đùi hắn, "Không được! Nơi đó của con đã ba năm không được quét dọn, sư phụ đành lòng nhẫn tâm để con đến nơi như vậy sao?!"

"... Mà thôi"

Thương Vân Ẩn trầm mặc trong chốc lát, sau khi tưởng tượng đến cái động đã ba năm chưa được quét dọn kia liền không chịu được mà để Hạ Lưu ở lại nơi này.

"Sư phụ, người hãy nghe con nói một chút rồi hãy suy nghĩ kỹ" Hạ Lưu ngồi xổm dưới đất ôm chân Thương Vân Ẩn, ngẩng đầu nghiêm túc nói: "Tốt xấu gì con cũng đã đến tuổi tư xuân, làm sao có thể luyện đến Trúc Cơ chứ? Về sau con sẽ dần dần trở nên già đi, rất khó coi! Người sao có thể nhẫn tâm nhìn con sống một cuộc đời cô độc suốt quãng đời còn lại chứ?"

Thưng Vân Ẩn làm như không nghe thấy những gì Hạ Lưu nói, vẻ mặt lạnh nhạt như cũ tiếp tục vẽ bùa.

https://thuviensach.vn

"Sư phụ, con và người khác nhau, người có thể sống ngàn năm, mà con cũng giống như những người bình thường sống mấy chục năm mà thôi. Con chỉ là cái nháy mắt trong cuộc đời của người mà thôi, chẳng lẽ ngay giả vờ nói một câu thích con thôi mà người cũng không nguyện ý sao?"

[Chúc mừng bạn đạt được 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 4]

Nghe được tiếng thông báo độ hảo cảm tăng lên, trong lòng Hạ Lưu liền vui mừng. Xem ra con đường bi kịch tình cảm này có tác dụng, nghĩ vậy nàng lại cẩn thận tựa đầu vào đầu gối của hắn, nhẹ giọng nói: "Con thật sự rất thích sư phụ. Con đã suy nghĩ rất lâu mới dám nói ra, sao người lại ỡ xem nó như chuyện hài chứ?"

Vẻ mặt thanh lãnh của Thương Vân Ẩn vẫn không có chút thay đổi nào, chỉ là cây bút đang vẽ kia khẽ dừng lại một chút.

[Chúc mừng bạn đạt được 1 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 5]

Kể từ sau ngày ấy, Hạ Lưu dường như đã có kinh nghiệm không còn hằng ngày luôn quấn quýt bên cạnh Thương Vân Ẩn đòi gả cho hắn nữa, trái lại hằng ngày đều tu luyện tại linh tuyền trên đỉnh núi Lãm Nguyệt. Trong thời gian này Thương Vân Ẩn cũng từng lặng lẽ đến nhìn nàng, nhưng là nàng giống như đã sửa tính, rất thành thật không rời nửa bước, vì vậy cũng khiến hắn an tâm.

Đại sư huynh cũng thường tới thăm Hạ Lưu, người kia thường làm nũng với hắn, còn muốn hắn giúp nàng mang ít đồ lên đỉnh núi Lãm Nguyệt. Chỉ là thứ mà nàng muốn thật sự rất kinh hãi thế tục, khiến đại sư huynh sau khi nghe xong khóe miệng khẽ co rút đến nửa ngày sau cũng không thể nói chuyện. Hạ Lưu cầm tay hắn, gương mặt thành khẩn nói:

https://thuviensach.vn

"Đại sư huynh, huynh giúp muội một lần đi, muội rất tò mò mà, muội tin huynh sẽ làm được!"

Đại sư huynh rất kiên định mà từ chối: "Không được! Vấn đề cơ bản ở đây không phải là lấy được hay không được!"

Dụ dỗ thất bại, Hạ Lưu liền dứt khoát uy hiếp: "Nếu huynh không giúp muội, muội sẽ nói cho sư phụ biết huynh bảy ngày mới thay tất một lần!"

"..."

Cứ như vậy, mục đích của Hạ Lưu liền dễ dàng đạt được, tiếp theo có thể lợi dụng vào đạo cụ chiếm đóng.

Lúc Thương Vân Ẩn chơi cờ với vị lão tiên tông hàng xóm xong trở về đỉnh núi Lãm Nguyệt cũng đã là đêm khuya. Trên đỉnh núi một mảnh tối đen, chỉ có trong trúc lập lòe ánh sáng, xem ra Hạ Lưu vẫn chưa ngủ.

Thương Vân Ẩn tính sẽ bắt lấy Hạ Lưu và phải dạy dỗ nàng một phen thật tốt, để cho nàng hiểu không nên thức khuya như vậy. Nhưng khi hắn vừa mới vào phòng liền cảm nhận được không khí không thích hợp.

Ánh nến mông lung, trong phòng bày mấy khóm hoa dại, hương khí quanh quẩn khắp phòng, rất có cảm giác mờ ám.

"Sư phụ"

Hạ Lưu nhẹ nhàng gọi một tiếng, Thương Vân Ẩn ngẩng đầu, lần đầu tiên nhìn thấy một yêu nghiệt dám đứng trước mặt mình.

Rõ ràng chỉ là thân thể của một tiểu cô nương khô quắt chưa phát dục, lại cố ý mặc lên bộ sa y đỏ rực diễm lệ quyến rũ, còn tự mình vẽ loạn thất

https://thuviensach.vn

bát tao lên mặt, thật sự xấu xí y chang cái mông khỉ vậy. Với bộ dạng này, nói nàng là yêu nghiệt cũng còn nể tình lắm.

Thương Vân Ẩn hơi suy tư một chút, sau đó hỏi: "Con hóa trang như vậy là chuẩn bị để dọa vi sư?" dừng một chút, hắn khẽ nhíu mày sau đó tiếp tục nói: "Vi sư không sợ quỷ đâu"

"Giả quỷ?" Hạ Lưu không thể tin nhìn Thương Vân Ẩn, rất bi phẫn hỏi hắn: "Người cảm thấy bộ dạng này của con rất giống quỷ?"

Thương Vân Ẩn liếc mắt nhìn nàng, nhẹ nhàng lắc đầu, ôn thanh nói: "Qủa thật không giống"

Sắc mặt Hạ Lưu vừa dịu đi, liền nghe hắn nói tiếp: "Nay quỷ biến thân rất xinh đẹp, bộ dạng này của con là quá mức xấu xí, mặc dù là rất giống với loại quỷ của mấy trăm năm trước, nhưng so với quỷ bây giờ, thì một chút cũng không giống"

Nghe những lời này, Hạ Lưu nghẹn nửa ngày mới mở miệng: "Con... con chuẩn bị như vậy là muốn... muốn quyến rũ người!"

Thương Vân Ẩn cau mày nhìn Hạ Lưu, cuối cùng bàn tay vỗ nhẹ một cái vài túi hương trên thắt lưng, lấy ra một cái áo khoác đưa cho Hạ Lưu, giọng nói lạnh lùng nói: "Nhanh chóng phủ vào, bộ dạng của con bây giờ còn ra thể thống gì nữa!"

Hạ Lưu rất kiên quyết tỏ vẻ không muốn mặc, ngẩng đầu nhìn Thương Vân Ẩn nghiêm túc nói: "Sư phụ, con vẫn chưa múa và châm rượu cho người mà!"

Thương Vân Ẩn không nói một lời liền mạnh mẽ trực tiếp cầm lấy áo khoác phủ lên cho nàng, trước tiên thi triển pháp thuật khiến nàng bất động. Sau đó trên đầu ngón tay nhanh chóng ngưng tự một cầu nước, "ào" một

https://thuviensach.vn

tiếng dội thẳng vào mặt của Hạ Lưu, đem những thứ son phấn trên mặt nàng rửa sạch sẽ.

Sau khi rửa sạch Hạ Lưu, Thương Vân Ẩn trực tiếp khiêng nàng vứt lên giường. Cũng may động tác của hắn rất ôn nhu cùng bế lên cũng không có mấy khác biệt. Thương Vân Ẩn trước khi rời đi còn không quên đắp chăn cho nàng, chỉ là chăn này vừa kéo một cái...

Một cuốn sách nhỏ đột nhiên từ trong chăn bay ra. Một khắc kia, Thương Vân Ẩn xác định bản thân đã thấy biểu tình giống như tuyệt vọng trên mặt của Hạ Lưu.

Hắn nhặt cuốn sách kia lên, sau đó ngồi một bên giường mở xem cuốn sách nhỏ. Động tác lật sách của hắn không nhanh không chậm, vẻ mặt bình thản giống như đang nhìn một bản menu.

Nhưng nội dung cuốn sách này thật ra không giống như vậy, mà nó lại chính là một cuốn xuân cung đồ.

"Ta trái lại là không biết đồ đệ tốt của mình từ lúc nào đã biết xem những thứ này rồi. Xem ra chính bản thân con đã học rất tốt, không cần vi sư phải dạy con thứ gì nữa rồi" để sách xuống, ngữ khí của Thương Vân Ẩn trở nên rất lãnh đam. Hạ Lưu nhìn hắn nhưng lại không thể thốt ra được lời nào, chỉ có thể làm bộ đáng thương nhìn hắn.

Thương Vân Ẩn đã sống mấy trăm năm, bản thân hắn cũng xem như đã già rồi. Chỉ đáng tiếc, khuôn mặt của hắn thật sự quá trẻ, bình thường có tỏ ra lạnh lùng thì thoạt nhìn cung chẳng có chút uy nghiêm nào. Nhưng bây giờ lại khác, vẻ mặt Thương Vân Ẩn nghiêm túc đến đáng sợ, bầu không khí trong nháy mắt trở nên đóng băng.

"Thôi, con hãy về núi của mình đi, vi sư không muốn sẽ cùng con làm loạn" Thương Vân Ẩn nhìn thoáng qua nàng đang nằm trên giường, phất tay áo đứng dậy, giọng nói lạnh lùng nói: "Đi ra ngoài"

https://thuviensach.vn

"Sư phụ..." Hạ Lưu quỳ trên mặt đứng nhìn hắn, muốn cầm lấy ống tay áo của hắn lại bị hắn tránh đi. Trong nháy mắt nàng trở nên cos chút luống cuống, vội vàng giải thích: "Sư phụ người đừng hiểu lầm, con xem cuốn sách kia là muốn hóc cách... học cách để người thích con, con không hề có ý tứ nào khác! Người ngàn vạn lần không nên hiểu lầm con!"

Thương Vân Ẩn nhắm chặt mắt không muốn nhìn thấy nàng đang quỳ trên mặt đất, lạnh lùng nói: "Đi ra ngoài"

"Sư phụ..." Hạ Lưu khóc nức nở gọi hắn. Thương Vân Ẩn cũng không nhìn nàng, trực tiếp vung tay lên đẩy nàng ra ngoài cửa. Mặc cho nàng ở ngoài cửa khóc lóc kêu gọi, hắn lại không hề giống như những lần trước nhìn thấy nàng khóc thì liền nghe theo nàng.

Thương Vân Ẩn cũng không hiểu vì sao bản thân lại tức giận đến vậy, có lẽ bởi vì cảm thấy không thể lý giải được đồ đệ của mình lại có thể làm loại chuyện hoang đường này. Mà cũng có thể là vì bất an, bởi vì lần này Hạ Lưu không giống như đang đùa, nàng nói thích...

Thật sự là thích.

Hắn ngồi xuống giường, nhìn những thứ trong phòng bởi vì nàng thích nên mới mang đến. Từ ghế, bình phong hay những thứ lớn bé trong phòng đều là nàng nhìn trúng và hắn chuyển về đây.

Nhẹ nhàng phất tay một cái, trước mắt Thương Vân Ẩn liền hiện lên hình ảnh Hạ Lưu đang quỳ ngoài cửa cúi đầu khóc. Ban đêm trên đỉnh núi Lãm Nguyệt rất lạnh, nàng lại ăn mặc mỏng manh như vậy, rất có thể ngày mai sẽ đổ bệnh.

Muốn vẽ hai đạo phù, thế nhưng Thương Vân Ẩn không biết bản thân bị làm sao, tâm tình không có biện pháp nào bình tĩnh được, dẫn đến lúc cuối cùng vẽ trận pháp thì linh lực luôn trở nên hỗn loạn, không thể thành công.

https://thuviensach.vn

Luôn nghĩ đến trong đêm khuya ngày càng giá lạnh kia, thân thể của Hạ Lưu chắc chắn không chịu nổi.

Cuối cùng Thương Vân Ẩn dứt khoát đứng dậy mở cửa, Hạ Lưu kinh hỉ ngẩng đầu nhìn hắn, nhưng còn chưa kịp mở miệng nói chuyện đã bị hắn thi triển một pháp thuật làm cho ngất đi. Hắn bế Hạ Lưu vào đặt trên giường, đắp chăn cho nàng, còn mình thì lẳng lặng ngồi xuống tu luyện.

Đợi đến khi trời sáng, Thương Vân Ẩn lại bế Hạ Lưu trở lại chỗ cũ, giống như đêm qua chưa từng chăm sóc cho nàng ngủ vậy.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (2)

Editor: Mèo lười

Thương Vân Ẩn nhắm mắt ngồi xuống, nghe thấy từ phía ngoài Hạ Lưu đã bắt đầu tỉnh dậy nhỏ giọng gọi sư phụ nhưng vẫn không hề động đậy. Thật ra hắn chính là đang che giấu cảm xúc khác thường mà Hạ Lưu mang lại từ những hành vi kỳ quái mấy ngày nay.

Không có biện pháp phủ nhận là, tuy rằng luôn răn dạy Hạ Lưu không được nói bậy, nhưng những lời nàng nói, hắn thật ra luôn để trong lòng.

Hạ Lưu đã quỳ ngoài cửa ba ngày ba đêm, tuy nói vậy nghe rất vất vả, nhưng chân tướng cũng chỉ có Thương Vân Ẩn biết, hắn chính là không nỡ để tiểu đồ đệ phải chịu cực khổ như thế. Trong ba ngày này, hắn luôn luôn cẩn thận chăm sóc Hạ Lưu, buổi tối sau khi dùng pháp thuật để nàng ngủ say xong sẽ ôm nàng đặt lên giường, còn đút Tích Cốc đan cho nàng ăn, còn không quên vệ sinh sạch sẽ cho nàng. Nếu nói trong đám lão quái Nguyên Anh ai thương đồ đệ nhất, thì Thương Vân Ẩn tuyết đối sẽ là đệ nhất.

Cho đến sáng ngày thứ tư, Hạ Lưu từ sau khi ngủ dậy liền dập đầu ba cái với Thương Vân Ẩn sau đó lặng lẽ rời đỉnh Lãm Nguyệt.

Thương Vân Ẩn chậm rãi mở mắt, mãi cho đến sau khi không còn cảm nhận khí tức của Hạ Lưu trên đỉnh Lãm Nguyệt nữa, hắn mới đứng dậy rời khỏi phòng, khoanh tay đứng lặng yên nhìn màn sương trắng do linh khí dày đặc tụ thành bao vây nơi đây.

https://thuviensach.vn

Qủa nhiên... cũng chỉ là câu nói đùa của tiểu hài tử mà thôi. Chỉ cần thái độ của hắn kiên quyết một chút, nàng tất nhiên sẽ từ bỏ.

Những thứ gọi là tình là ái kia trong lòng người kia, thật ra bất quá cũng chỉ là hưng trí ngẫu nhiên nảy lên trong lòng người mà thôi.

Cứ như vậy, nhiều ngày nay hắn vẫn luôn tu luyện trên đỉnh Lãm Nguyệt, chỉ là bên tai đã không còn tiếng cười đùa quen thuộc, giống như là thiếu cái gì đó.

Hạ Lưu vẫn không trở về tìm hắn, Thương Vân Ẩn cũng cho là nàng nổi tính của tiểu hài tử nên cũng không quan tâm đến nàng. Cuộc sống như vậy vẫn lẳng lặng trôi qua cho đến ngày thứ hắn, đại đồ đệ của hắn đến đỉnh Lãm Nguyệt xin một ít đan dược tốt để chữa thương.

Thương Vân Ẩn ngồi trên ghế, trước mặt là một chiếc lò luyện đan nho nhỏ, bàn tay tuyết trắng khống chế một ngọn lửa. Thì ra đúng lúc hắn cũng đan luyện đan.

Nâng mắt nhìn lướt qua đại đồ đệ, sau khi phát hiện trên người hắn không hề có vết thương nào mới thản nhiên hỏi: "Dùng làm việc gì?"

Đại sư huynh cung kính hành lễ trả lời: "Bẩm sư phụ, cũng không phải là đồ nhi bị thường, mà là tiểu sư muội. Mấy ngày nay muội ấy ở Luyện Khí đường đã chịu không ít thương tích"

Ngọn lửa trên tay Thương Vân Ẩn vừa thu lại, hắn lập tức ngẩng đầu lạnh hiongj hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

"Hôm nay đồ nhi cũng là đi qua Luyện Khí đường mới phát hiện, sau khi hỏi thăm mới biết tiểu sư muội trong khoảng thời gian này đều tìm người đấu pháp thuật, mà còn khiêu chiến những đối thủ đã đạt Luyện Khí có thực lực lớn hơn mình rất nhiều"

https://thuviensach.vn

Trọng giọng nói của đại sư huynh cũng có vài phần ý tứ thương tiếc. Căn cốt của Hạ Lưu thật sự là quá kém, ngay cả hấp thụ linh khí ở có nồng đậm linh khí như đỉnh Lãm Nguyệt cũng đều khó khăn. Con đường tu tiên của nàng, e là đã định sẵn là không có cách nào để có thể đi tiếp.

"Đấu pháp thuật?" Thương Vân Ẩn nao nao, nhíu máy hỏi: "Nó lại muốn làm cái gì chứ?"

"Tiểu sư muội nói cho con biết, muội ấy sẽ cố gắng đột phá để tiến vào cảnh giới Trúc Cơ"

Nàng muốn... luyện đến cảnh giới Trúc Cơ?

"Nếu con luyện thành Trúc Cơ, như vậy sư phụ liền cưới con phải không?"

Không hiểu tại sao, Thương Vân Ẩn bỗng nhiên nhớ đến câu nói ngày ấy của Hạ Lưu, nàng nói muốn luyện đến Trúc Cơ, có phải thật sự...

[Chúc mừng bạn đạt được 7 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 12]

"Bởi vì sư muội luôn ở trên đỉnh Lãm Nguyệt, rất ít khi lộ diện trước mặt những người khác trong tông phái, hơn nữa những đệ tử ở kỳ Luyện Khí đều là những đồ đệ mới nhập môn, cho nên mấy người kia mới không biết thân phận của muội ấy, ra tay không biết nặng nhẹ. Bây giờ sư muội đang nằm trên đỉnh núi của đồ nhi. Đáng tiếc chỗ của đồ nhi lại không có loại thuốc trị thương tốt nào, cho nên..."

Không đợi hắn nói xong, Thương Vân Ẩn đã đạp kiếm mà đi, chỉ để lại đại đồ đệ đang ngơ ngác không người để ý.

Sau khi nhờ sư huynh đến chỗ Thương Vân Ẩn tìm thuốc, Hạ Lưu vẻ mặt không đổi lấy một thanh kiếm tạo một vết thương trên ngực, sau đó

https://thuviensach.vn

lẳng lặng nằm ở trên giường chờ đợi người kia đến.

Dưới ánh nến nhẹ nhàng lay động, Thương Vân Ẩn lặng lặng đứng trước giường, nhìn nàng cả người chồng chất thương tích. Nàng bởi vì đau đớn mà cuộn thannhf một đống nho nhỏ, đôi khi còn khẽ run rẩy. Thậm chí hắn còn nhìn thấy bàn tay nàng trong ống tay áo rộng thùng thình đang gắt gao nắm chặt.

"Sư huynh..." Hạ Lưu mơ mơ màng màng mở mắt, sau khi nhìn thấy rõ người trước mặt nàng là Thương Vân Ẩn lập tức ngây ngẩn cả người, lắp ba lắp bắp hô một tiếng "Sư phụ". Sau một lát vẻ mặt có chút vui mừng, có chút ngượng ngùng hỏi Thương Vân Ẩn: "Người không tức giận?"

"Ưm, vi sư sẽ không vì một người không đáng như con mà bực bội" Thương Vân Ẩn ngồi xuống sờ sờ đầu nàng, cau mày một lát, sau đó trực tiếp bế nàng dậy, "Nếu cảm thấy đau thì hãy khóc đi. Con từ lúc nào đã học cách chịu đựng không được khóc?"

"Thật ra con cũng rất có sỉ diện..." Hạ Lưu nhỏ giọng thì thầm một câu.

"Ừm" Thương Vân Ẩn cũng không nói gì, chỉ khẽ đáp một từ như vậy, sau đó ôm tiểu đồ đệ cưỡi kiếm trở về đỉnh Lãm Nguyệt. Cũng may đại sư huynh cũng có vẻ rất thức thời, biết sư phụ ghét bản thân hắn lôi thôi, không thích hắn ở chỗ này nên đã sớm lặng lẽ rời đi.

Đặt Hạ Lưu lên giường, lần này hắn cũng không ghét bỏ vết máu trên người nàng, sau khi đút cho nàng một viên thuốc cầm máu, sau đó lại đem một lọ cao dược để thoa lên miệng vết thương. Động tác của hắn rất ôn nhu, sau khi thoa tay cho Hạ Lưu xong lại nói: "Nếu chỗ nào còn bị thương thì nói với ta"

Biểu tình của Hạ Lưu lập tức trở nên có chút chờ mong, nàng đặc biệt tích cực trả lời: "Ngực"

https://thuviensach.vn

Thương Vân Ẩn mặt không đổi sắc đặt lộ thuốc ở bên giường, sau khi nói Hạ Lưu tự mình lo liệu liền phất tay áo muốn rời đi. Hạ Lưu vội vàng gọi một tiếng "Sư phụ", sau đó giơ bàn tay đã bị giẫm đến sưng đỏ của mình lên cho Thương Vân Ẩn thấy, trong mắt đều là ủy khuất.

"..." Thương Vân Ẩn chỉ có thể xoay người trở về, ngồi ở bên mép giường, động tác nhẹ nhàng kéo áo lót của nàng xuống phía dưới một chút. Trong lòng không có nửa phần ý niệm, không phải bởi vì Hạ Lưu không có gì hấp dẫn, mà là vì vết thương máu chảy đầm đìa kia đang xuất hiện trước mặt hắn.

"Sau này còn muốn đi Luyện Khí đường tu luyện nữa không?" Thương Vân Ẩn vẻ mặt lạnh lùng vừa hỏi vừa thoa thuốc cho nàng, người kia còn không tự giác gật đầu, ngữ khí còn có chút kiêu ngạo mà nói: "Đều nói trong phút giây sinh tử là thời khắc dễ đột phá nhất, lời này quả thật không sai. Trải qua nhiều ngày đấu pháp cùng đệ tử trong mon, con cảm thấy thực lực của bản thân đã cường đại hơn một chút"

"Dựa theo bối phận, con đã là sư tổ của bọn họ" Thương Vân Ẩn lạnh nhạt mở miệng đả kích Hạ Lưu, hình như là bệnh lảm nhảm lại tái phát, hắn mặt không đổi sắc dạy bảo Hạ Lưu: "Nếu con muốn tu luyện, tìm sư huynh của con thì tốt rồi, hắn cũng sẽ biết có chừng mực. Con vậy mà lại đi tìm đồ tôn của mình đấu pháp, còn thua thảm hại như vậy, cũng may là chỉ có ta cùng sư huynh của con biết, chứ nếu để những người khác biết được việc này, Thiên Diễn tông liền trở thành trò cười cho những tông môn khác. Con làm như vậy..."

"Nhưng là..." Hạ Lưu nhẹ nhàng mở miệng, lần đầu tiên cắt đứt lời nói của Thương Vân Ẩn, nàng xoay đầu đi, giọng nói rất thấp: "Nhưng cũng bởi vì sư huynh ra tay sẽ có chừng mực, con mới không thể không đi Luyện Khí đường tu luyện. Con thiên phú quá thấp, muốn đặt Trúc Cơ không nghi ngờ chính là đang vọng tưởng, nhưng con vẫn là muốn cố gắng thử để đặt Trúc Cơ"

https://thuviensach.vn

"Thật sự nếu không được Trúc Cơ, con có khả năng liền sẽ già đi. Về sau nếu đứng cùng một chỗ với sư phụ thoạt nhìn còn già hơn nhiều, như vậy con làm sao còn dám để người cưới con được chứ?"

[Chúc mừng bạn đạt được 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 15]

"Lại đang nói mê sảng rồi"

Thương Vân Ẩn cúi đầu thoa thuốc cho nàng, vẻ mặt vẫn nhàn nhạt, cũng không biết hắn đang suy nghĩ cái gì. Hạ Lưu nằm ở trên giường quay đầu nhìn hắn, khẽ cười ngây ngô.

Hạ Lưu bị Thương Vân Ẩn bắt phải chuyên tâm dưỡng thương trên đỉnh Lãm Nguyệt, bản thân hắn thì không biết đã đi bái phỏng vị nào.

Sáng sớm, trên đỉnh Lãm Nguyệt đã có một vị khách ghé thăm. Không sai, vị này chính là nữ chính trong nguyên văn, Huyễn Cơ.

Huyễn Cơ rất khác với những nữ chính mà Hạ Lưu từng gặp phải. Nàng không có vẻ ngoài điềm đạm đáng yêu hay nội tâm thiện lương thuần khiết, mà là một người tâm ngoan thủ loạt dam hiểu âm mưu... chính là một muội tử ngực khủng.

Rất nhiều chuyện cần phải so sánh mới có thể nhận thấy rõ sự khác biệt, tỉ như giàu nghèo, tỉ như bầu ngực.

Hạ Lưu lười biếng nằm trên ghế phơi nắng, Huyễn Cơ cười dịu dàng bước lên từ những bậc thang, sau khi nhìn thấy Hạ Lưu thù hơi nhướn mày, lại trực tiếp xem nàng như đạo đồng, hỏi: "Gia chủ của ngươi đâu?"

"..." Hạ Lưu không nói gì, chỉ là tinh tế quan sát Huyễn Cơ, không thể không nói, đây thực sự là vưu vật nhân gian. Nàng ta chỉ lưu chuyển một ánh mắt liền tràn đầy mị ý, cố tình khí chất của nàng ta lại là thanh lãnh,

https://thuviensach.vn

loại khí chất này là vũ khí giết chết rất nhiều nam nhân của nữ nhân, cũng khó trách Ma Tông bên kia lại phái nàng ta đến lừa gạt sự tín nhiệm của Thương Vân Ẩn để trộm ngọc giác.

"Thương tông chủ có lẽ đang ở trên núi?" Huyễn Cơ kiên nhẫn hỏi lại. Hạ Lưu liếc mắt nhìn nàng ta, nàng có rất nhiều kinh nghiệm diễn xuất khi đối mặt với tình địch, trên mặt lộ vẻ khó chịu cùng xem thường, cụp mắt miễn cưỡng trả lời: "Không có"

"Ngươi cái tiểu nha đầu này, ngữ khí trái lại thực là ngang tàn" Huyễn Cơ hừ nhẹ một tiếng, híp mắt lạnh lùng nhìn về phía Hạ Lưu, "Ngươi chắc là biết mối quan hệ của ta và chủ nhân của ngươi?"

Nhiều nhày nay Huyễn Cơ thuận lợi tiếp xúc với Thương Vân Ẩn vài lần, laays cớ được hắn thu lưu mơ hồ bày tỏ hảo cảm của bản thân với hắn. Thái độ của Thương Vân Ẩn tuy rằng lãnh đạm, nhưng lại không có ý sẽ đuổi nàng ra khỏ Thiên Diễn tông, còn an bài nơi ở cho nàng. Những hành động kia khiến cho Huyễn Cơ rất an tâm, Thương Vân Ẩn trong lời đồn không gần nữ sắc, thì ra cũng không phải là đầu gỗ không hiểu phong tình.

"Quan hệ?" Hạ Lưu không tin cất cao giọng hỏi lại, dùng ánh mắt khó hiểu nhìn Huyễn Cơ, không chút nể tình nào nói: "Ngươi không phải là người một đường chạy trốn đến Thiên Diễn tông sao?" dừng một chút, nàng lại bổ sung: "Đỉnh Lãm Nguyệt không phải là nơi cô có thể đến, cô nương vẫn là nên nhanh đi xuống đi"

Hạ Lưu bề ngoài thì thành công chọc giận Huyễn Cơ nhưng trong lòng lại lặng lẽ phán đoán thời gian Thương Vân Ẩn trở về. Lúc Huyễn Cơ xuất hiện nàng đã sớm bóp nát phù chú thông tri Thương Vân Ẩn trở về.

Trong nguyên văn thì hôm nay Huyễn Cơ đến bái phỏng Thương Vân Ẩn, hơn nữa dựa vào ánh sáng của nữ chính mà thuận lợi dùng bóng hình xinh đẹp cô độc trên đỉnh Lãm Nguyệt hấp dẫn Thương Vân Ẩn. Chỉ là

https://thuviensach.vn

đáng tiếc, lần này Hạ Lưu lại không có trốn khỏi tông mà là ở trên đỉnh Lãm Nguyệt giữ nhà.

Huyễn Cơ cố đè nén lửa giận, nàng trước giờ kiêu ngạo nào có từng chịu qua loại khinh thường này. Nghĩ đến bị một tiểu nha đầu có tu vi thấp như vậy cười nhạo mình, trong lòng Huyễn Cơ liền cảm thấy tức giận.

"Trong giới Tu Chân lấy tu vi định tôn ti, ngươi một tiểu nha đầu tu vi thấp như vậy cũng dám xem thường ta? Hôm nay ta liền thay Thương tông chủ quản giáo ngươi thật tốt!" Huyễn Cơ cầm roi của mình ra, rất nhanh phóng về phía Hạ Lưu.

Một đạo bóng trắng cách đó không xa đột nhiên phóng nhanh đến, kịp thời ôm lấy Hạ Lưu tránh đi chiếc roi của Huyễn Cơ. Roi đánh trúng cỏ, trong nháy mắt một vùng cỏ dại một giây trước còn xanh tươi nay bỗng đồng loạt héo rũ.

"Ta trái lại là không biết bản thân lúc nào thì nhờ Huyễn Cơ cô nương quản giáo đồ đệ giùm mình" Thương Vân Ẩn buông Hạ Lưu xuống, vỗ vỗ áo quần không hề có chút nếp nhăn hay bụi bẩn nào, sau đó ngẩng đầu ánh mắt cực kỳ lạnh lùng nhìn Huyễn Cơ.

"Thương tông chủ, người nói cô nương ngũ linh căn này là... đồ đệ của người?" Huyễn Cơ khó tin nhìn Thương Vân Ẩn. Giới Tu Chân quan trọng nhất chính là thiên phú, những cường giả thu đồ đệ càng phải là những người có linh căn cực phẩm. Một phế vật ngũ linh căn không khác gì người phàm như nàng, sợ là ngay cả một đệ tử ngoại môn cũng không bằng.

"Đồ đệ của ta thế nào, không cần người khác đến đánh giá" Thương Vân Ẩn nhíu mày, không khách khí hạ lệnh đuổi khách: "Nơi này là nơi tu luyện của ta, xin mời Huyễn Cơ cô nương trở về"

"Thương tông chủ..." Huyễn Cơ khẽ gọi, trong mắt mơ hồ đã ngập nước mắt, "Huyễn Cơ chỉ là nhiều ngày không thấy người, nghĩ đến thăm

https://thuviensach.vn

hỏi một chút mà thôi"

"Đa tạ, mời về" Thương Vân Ẩn lại làm như không thấy biểu tình của Huyễn Cơ, tiếp tục mở miệng đuổi người.

Thương Vân Ẩn thế nhưng lại không chừa mặt mũi cho nàng ta. Bị hắn không lưu tình đuổi đi như vậy sắc mặt của Huyễn Cơ có chút tái xanh, hé miệng nhưng lại không biết nói gì, cuối cùng không có cách nào chỉ có thể rời đi.

"Con lại nói cái gì chọc tức nàng ta đến vậy?" sau khi Huyễn Cơ rời đi, Thương Vân Ẩn trực tiếp hỏi trọng điểm, chọc thủng ý đồ nói dối lúc nãy của Hạ Lưu.

"Chỉ là nói nàng ta nên rời đi mà thôi..." Hạ Lưu giữ chặt ống tay áo của Thương Vân Ẩn, cười híp mắt nói: "Sư phụ người đừng nóng vội, tuy rằng bây giờ con không sánh bằng nàng, nhưng là chừng hai năm nữa con chắc chắn vượt hơn nàng ta" Hạ Lưu vừa nói, một bên còn ưỡn ngực kiêu ngạo vỗ ngực.

"Vì sao lại muốn như vậy?" đáng tiếc Thương Vân Ẩn lại không chú ý đến động tác của Hạ Lưu.

Hạ Lưu thành thật trả lời: "Vì ghen tỵ nàng ta chính là loại hình sư phụ thích"

[Chúc mừng bạn đạt được 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 17]

Thương Vân Ẩn nhướng mày: "Ai nói nàng là kiểu hình vi sư thích?"

"Đại sư huynh nói với con rất có khả năng người thích kiểu người như Huyễn Cơ vậy"

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, trên một đỉnh núi xa xôi kia, đại sư huynh bỗng hắt hơi một cái.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (3)

Editor: Mèo lười

Thương Vân Ẩn nhìn quyển trục truyền âm trong tay, sau một lát thì bóp nát, xoay người vào phòng bếp nhỏ bưng canh nấu cho Hạ Lưu đi vào.

"Sau khi uống canh xong thì nhớ rửa chén, sắp tới vi sư có chuyện quan trọng muốn làm, con ở đây tĩnh dưỡng thật tốt, nếu có chuyện gì thì đi tìm sư huynh của con" Thương Vân Ẩn vươn vai vỗ nhẹ đầu Hạ Lưu, trầm giọng nói: "Trong khoảng thời gian này giới tu tiên sẽ rất loạn, con tốt nhất nên an phận ở trong tông, chớ chạy loạn để người tính kế đấy"

Hạ Lưu vùi đầu uống canh, nghe Thương Vân Ẩn dặn dò có chút dong dài chỉ có thể liên tục gật đầu.

Sau khi tỉ mỉ nói một phen về tất cả những chuyện có thể xảy ra, Thương Vân Ẩn lúc này mới yên tâm đứng dậy ngự kiếm bay đi. Hạ Lưu bỗng vội vàng đuổi theo, hô một tiếng "Sư phụ", sau khi thấy Thương Vân Ẩn quay đầu liền chạy tới phía trước hai bước, nhìn thẳng vào nam tử kia: "Trở về sớm một chút, con ở nhà chờ người"

Sau khi nói lời này, nàng bỗng ngây ngốc cười, gãi đầu một cái lẩm bẩm nói: "Sư phụ không nên chơi bời lêu lỏng bên ngoài, con vẫn đợi người về nấu cơm cho ăn đâu, hương vị của Tích Cốc đan quả thực không tốt..."

Thương Vân Ẩn không nói gì cúi đầu nhìn tiểu đồ đệ ngốc nghếch nhà mình, bỗng cảm thấy tâm trạng tốt hơn rất nhiều, làm vơi đi cảm giác phẫn

https://thuviensach.vn

nộ khi vừa nghe tin tức Ma tông đả thương người.

Hắn gật đầu với Hạ Lưu, sau đó cùng với linh kiếm dưới chân phá không mà đi.

[Chúc mừng bạn đạt được 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại đọ hảo cảm là 20]

Thành Đông Ngự là đô thành của các môn hạ cuả Thiên Diễn tông ở phàm giới. Bởi vì khoảng cách với Thiên Diễn tông không xa, hơn nữa mấy trăm năm qua vẫn luôn làm việc cho thờ phụng Thiên Diễn tông, cũng có không ít người ở đây vào Thiên Diễn tông làm đệ tử, cho nên vẫn luôn được Thiên Diễn tông phù hộ.

Nhưng bắt đầu từ mười ngày trước, có một đám người bắt đầu đến thành Đông Ngự giết hại những người thường không có linh lực. Hơn nữa thủ đoạn của họ cực kỳ tàn nhẫn, đa số là chém đứt nửa người, thậm chí còn bẻ gãy cổ người đã chết. Cứ như vậy, thành Đông Ngự đại loạn, lòng người hoang mang, bốn là nơi đô thành náo nhiệt, cư nhiên bị làm loạn đến mức không còn một bóng người.

Mà tình huống hai ngày nay càng thêm nghiêm trọng, theo những lời mà đệ tử của Thiên Diễn tông được an bài ở thành Đông Ngự nói, những quái vật trong thành bây giờ có lẽ đã đạt đến cảnh giới Nguyên Anh, và hiện nay Thiên Diễn tông đã mất đi hai vị trưởng lão cảnh giới Kết Đan. Làm một người duy nhất có tu vi đạt Nguyên Anh, Thương Vân Ẩn đi chuyến này không nghi ngờ chính là đi giết vị cao thủ Ma Tông kia.

Chân trời vang lên tiếng sét đánh "ầm ầm", một tia chớp rạch ngang bầu trời, gương mặt lạnh nhạt không gợn sóng dưới những tia chớp khẽ ẩn khẽ hiện. Bước chân nhẹ nhàng chậm rãi, áo dài trắng như tuyết theo gió nhẹ nhàng giơ lên, nhìn hắn giống như một người bình thường không nhiễm bụi trần.

https://thuviensach.vn

Hắn bỗng nhiên dừng bước lại, ngừng trước một vách núi có vẻ hoang tàn, hơi hơi ngẩng đầu, giọng nói thanh lãnh nghe tựa như tiếng thạch va chạm.

"Xuất hiện đi"

Cùng với vài tiếng cười tràn đầy mị hoặc hoặc âm trầm, sau lưng những người luôn đi theo Thương Vân Ẩn rốt cuộc cũng hiện thân, lại là ba tu sĩ Ma tông cảnh giới Nguyên Anh.

Tông chủ Hợp Hoan tông, tông chủ Ngục Huyết tông, cung chủ Thiên Ma cung, ba vị đứng đầu Ma Tông thế nhưng lại đều xuất hiện ở đây.

"Trái lại là rất nhiệt tình" Thương Vân Ẩn nhìn thoáng qua ba người này, lần này hắn quả thực không ngờ được vốn ba vị tông chủ luôn đấu đến mức ngươi sống ta chết lại có thể liên hợp với nhau. Cứ tưởng chỉ có một vị, không ngờ lại đến tận ba vị tông chủ.

"Tốt xấu gì ngươi cũng là người đệ nhất trong tiên tông, mấy người chúng ta không coi trọng sao được" tông chủ Ngục Huyết tông cười thâm trầm, trong tay đã lấy ra một pháp bảo hồ lô.

"Thương tông chủ thật can đảm, thế nhưng lại dám một người đến đây" Cầm đầu tông chủ Hợp Hoan là một nữ tử thiên sinh mị cốt. Nàng che miệng cười khanh khách, trêu chọc: "Nghe nói Thương tông chủ còn dễ nhìn hơn cả nữ nhân, ta quả thực không ra tay được, nếu ngươi mở miệng cầu ta thu ngươi làm nam sủng, ta liền để ngươi sống"

Không đợi hai tông chủ khác mở miệng, Thương Vân Ẩn liền mặt không đổi sắc mở miệng nói: "Ngươi quá bẩn"

Vừa dứt lời, Thương Vân Ẩn vung tay phải lên, một thanh phi hiện lên trên ttay, trên thân kiếm mang theo hàn khí lạnh buốt xương, giống như không khí xung quanh ngay lập tức bị hàn khí băng lãnh kia làm đông lại.

https://thuviensach.vn

Ba người tâm thần chấn động, phân tán ra ba hướng, ba đạo công kích không chút nào che giấu sát khí phóng về Thương Vân Ẩn. Lệ quang trong mắt hắn chợt lóe, hai tay đốt ngón tay biến ảo, từng đạo pháp thuật phát ra từ kẽ tay, hình thành một tấm lưới, trong nháy mắt liền bao vây lấy ba vị tông chủ vào bên trong lưới.

Sắc mặt ba người đại biến, tông chủ Ngục Huyết tông run giọng nói: "Ngươi thế nhưng... đã đột phá tới cảnh giới Hóa Thần?!"

Thương Vân Ẩn thản nhiên nhìn thoáng qua tông chủ Ngục Huyết tông, chỉ ngón tay vào hắn, một đạo phi kiếm phá không đâm về phía đan điền của hắn. Người vừa rồi mới còn sống sờ sờ cứ như vậy mở to mắt từ trên không trung rớt xuống, thành một khối thi thể lạnh như băng.

"..." trong mắt hai người khác đều có tuyệt vọng, cứ tưởng rằng lần này có thể giết Thương Vân Ẩn dễ như trở bàn tay, lại chưa từng lường đến chuyện hắn đột phá Hóa Thần!

Vẻ mặt của Thương Vân Ẩn vẫn như trước thản nhiên mở miệng nói: "Trở về nói cho những tông phái khác trong Ma Tông biết, nếu lại dám đến Thiên Diễn tông của ta gây rối, hậu quả chỉ có chết"

Nhìn Thương Vân Ẩn đã thu kiếm, tông chủ Hợp Hoan tông có chút không thể tin, do dự hỏi: "Ngươi... không giết chúng ta?"

Thương Vân Ẩn hơi hơi giương cằm, trong mắt giường như mơ hồ chứa ý cuồng ngạo: "Chỉ là hai con kiến nhỏ, các ngươi đáng để ta ra tay sao?"

Hắn đứng ở đó, áo trắng tung bay, quanh thân tỏa ra áp lực cường đại khiến hai người kia nhịn không được phải bước lùi về phía sau từng bước. Sau khi cười khẽ một tiếng không rõ hàm ý, Thương Vân Ẩn xoay người, không hề cố kỵ cưỡi kiếm rời đi. Mà hai người kia sau vài phút do dự, rốt cuộc cũng có chút sợ hãi sức mạnh của hắn, từ bỏ ý định đuổi theo. Hai tu

https://thuviensach.vn

sĩ cảnh giới Nguyên Anh chống lại một tu sĩ cảnh giới Nguyên Anh thì phần thắng rất lớn, nhưng nếu người tu sĩ kia đã đạt đến cảnh giới Hóa Thần... thì tốt nhất vẫn là nên trốn chạy đi.

Sau khi dùng thần thức tra xét phát hiện hai người kia không đuổi theo, lúc này thân ảnh cưỡi kiếm của Thương Vân Ẩn bỗng có chút lung lây sắp đổ. Vốn là gương mặt trắng nõn bây giờ lại mất đi huyết sắc, vẻ mặt trắng bệch giống hệt màu da, giống như người chết mất đi sinh khí.

Mạnh mẽ dùng thọ nguyên một trăm năm của mình để giả trang ra linh lực kỳ Hóa Thần, nhưng thực chất thân thể hắn chỉ đang ở kỳ Nguyên Anh cho nên căn bản không chịu nổi, lúc này linh lực bỗng phản phệ khiến hắn gần như mất mạng.

Khó khăn điều khiển kiếm hạ xuống một góc nào đó trong thành, Thương Vân Ẩn dưới chân lảo đảo một cái, sau đó dáng vẻ chật vật trực tiếp ngã ngồi xuống đất. Linh lực phản phệ quá lớn gần như muốn xé rách thân thể hắn ra, tất cả mọi sự vật trước mắt đều dần dần trở nên mơ hồ.

Trong mảnh mông lung kia, Thương Vân Ẩn bỗng cảm giác được có một người ngồi xổm xuống bên cạnh mình, kèm theo đó là một giọng nói non nớt vang lên bên tai hắn.

"Đại ca ca, tại sao huynh lại ngủ ở đây?"

"Đại ca ca, mau đứng lên đi, dưới đất rất bẩn nha"

"Mẹ vẫn đang chờ ta ở nha, huynh cũng dậy đi, trời sắp mưa rồi, trong nhà hẳng cũng có người đang đợi huynh trở về chứ?

Về nhà...

"Trở về sớm một chút, con ở nhà chờ người"

https://thuviensach.vn

Thương Vân Ẩn phảng phất như nhìn thấy lúc hắn rời đi, nghe thấy những lời nói của Hạ Lưu ở trên đỉnh Lãm Nguyệt.

Có người đang chờ hắn trở về, trở về nhà của bọn họ.

Thương Vân Ẩn vươn tay, run rẩy chống tay lên góc tường. Bởi vì trong cơ thể cảm thấy đau đớn mãnh liệt, lúc này ngực hắn kịch liệt phập phồng, từng giọt mồ hôi lớn tuôn từ trên mặt xuống. Nhưng trong lòng vẫn luôn có một âm thanh gọi hắn trở về, cứ như vậy, hắn cắn răng chậm rãi đứng lên.

[Chúc mừng bạn đạt được 7 độ điểm hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 27]

Trên đỉnh Lãm Nguyệt, hạ Lưu cau mày, dùng linh lực ít ỏi trong cơ thể mnhf thúc giục pháp trận đã được Thương Vân Ẩn bố tria từ trước trên đỉnh Lãm Nguyệt. Trong nguyên văn, Huyễn Cơ mang theo trăm tên cao thủ Đan Kỳ của Ma Tông đến đỉnh Lãm Nguyệt, ý đồ tìm ra mảnh ngọc trấn tông của Thiên Diễn tông. Bởi vì không có Thương Vân Ẩn, các vị trưởng lão kỳ Kết Đan đang bế quan thế nhưng lại không có một ai ra ngăn cản, chỉ có đại sư huynh mang theo một đám đệ tử kỳ Trúc Cơ ở đây chiến đấu. Một thế hệ mấy trăm đệ tử trẻ tuổi xuất sắc cứ thế hi sinh, một số thì đại thương nguyên khí.

Mà Thương Vân Ẩn thì lại bị người của Ma Tông cầm tù, bởi vì Huyễn Cơ lén thả hắn nên hắn mới sinh tình. Nguyên văn như vậy quả thực mọi chuyện biến chuyển quá nhanh khiến cho Hạ Lưu không kịp ứng phó. Nếu như lần này Thương Vân Ẩn giống như trong nguyên văn bị người bắt đi, như vậy nhiệm vụ lần này coi như xong.

Bởi vì cơ bản luôn ở cùng một chỗ với Thương Vân Ẩn, cho nên chuyện của hắn Hạ Lưu gần như đều biết toàn bộ, bao gồm kể cả chuyện tông chủ lệnh của hắn đặt ở nơi nào, nàng cũng biết rất rõ ràng tường tận.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh mở ra trận pháp bí mật, linh lực của Hạ Lưu thật sự quá ít. Khong còn cách nào khác, nàng đành phải cắt vào lòng bàn tay mình đặt lên trên tông chủ lệnh, trực tiếp dùng hết tất cả linh lực máu mở ra kết giới của tông chủ lệnh. Sau đó không có một chút chần chờ nào, nàng trầm giọng phát ra mệnh lệnh.

"Tông chủ chi lệnh, 247 vị trưởng lão kỳ Kết Đan của Thiên Diễn tông nhanh chóng đến đỉnh Lãm Nguyệt ngăn địch!"

Vừa dứt lời, động phủ của các vị trưởng lão đang bế quan đều đồng loạt mở ra, đây quả thực là một cảnh tượng trăm năm mới xuất hiện. Hơn hai trăm trưởng lão kỳ Kết Đan đều xuất quan, dường như họ có tâm ý tương giao, đều đồng loạt hướng ánh mắt về phía Hạ Lưu nơi đỉnh Lãm Nguyệt xa xa.

Hạ Lưu nhìn bóng đám người đang bay tới phía xa, dẫn đầu chính là Huyễn Cơ vừa đạt đến kỳ Nguyên Anh. Cùng lúc đó, đại sư huynh nhận được tin tức cũng mang theo một đám đệ tử Trúc Cơ chạy thật nhanh đến đây.

Hạ Lưu bất động thanh sắc nhìn Huyễn Cơ đang bị trận pháp ngăn lại. Thực lực của Thương Vân Ẩn đã là đỉnh cao của Nguyên Anh, trong chốc lát họ sẽ không thể nào phá vỡ trận pháp này được. Nàng trái lại không hề lo lắng sự an nguy của mình, bởi vì so với nàng, đám người của đại sư huynh còn khiến người khác lo lắng hơn.

"Sư muội!" Đại sư huynh vừa nhìn thấy Hạ Lưu còn ngây ngốc đứng đằng kia, trong lúc nhất thời cũng trở nên luống cuống, chỉ muốn đến kéo nàng ra, kết quả chỉ có thể bất lực đứng ở ngoài vì bị trận pháp ngăn trở.

"Tông chủ chi lệnh, đám người của huynh phải nhanh chóng rời đi!"

Hạ Lưu nhanh chóng hạ lệnh để đám đệ tử thực lực chỉ Trúc Cơ này nhanh chóng rời đi, đại sư huynh vẫn muốn nói gì đó, nhưng lại bị Hạ Lưu

https://thuviensach.vn

dùng ánh mắt kiên định giơ lên tông chủ lệnh đang phát ra ánh sáng vàng chói mắt, quát lớn: "Lui ra!"

Ánh mắt Huyễn Cơ chợt lóe, giọng nói lạnh lùng nói: "Bây giờ muốn lui, sợ là đã muộn" nói xong nàng ta liền nhẹ nhàng vung tay lên, sau lưng những tu sĩ kỳ Kết Đan của Ma Tông cũng nhanh chóng phóng kiếm ra. Lúc tưởng chừng như đám đệ tử Trúc Cơ này sắp phải chết, bỗng một kết giới hiện lên kịp thời ngăn chặn sự công kích của những thanh kiếm kia.

Một đám mặc những bộ áo bào dành cho trưởng lão của Thiên Diễn tông đứng chắn trước người của những đệ tử Trúc Cơ. Người cầm đầu là Tiêu trưởng lão cũng đã bước vào kỳ Nguyên Anh, lão vung tay lên tản ra kết giới, sắc mặt âm trầm nhìn Huyễn Cơ: "Nha đầu ngươi là người của tông nào, tuổi còn nhỏ không ngờ đã có tu vi cao đến vậy!"

Huyễn Cơ cười mị hoặc đáp: "Huyễn Cơ của Ngục Huyết tông, hôm nay cố ý tới lấy Bảo Ngọc của Thiên Diễn tông, kính xin trưởng lão... có thể giao ra bảo ngọc"

Tiêu trưởng lão hừ lạnh một tiếng: "Người của Ngục Huyết tông trái lại là đến khi dễ người trong Thiên Diễn ta, tốt, tốt, rất tốt!" lão liên tục nói ba chữ tốt, cùng lúc những lời của Tiêu trưởng lão vừa dứt, lại là một đoàn trưởng lão từ xa nhanh chóng ba tới. Nhìn thấy tình trạng này, dù là Huyễn Cơ cũng nhịn không được đổi sắc mặt.

Nàng lùi về sau một bước, nhanh chóng lấy ra pháp bảo linh thuyền, hô lên với những người phía sau: "Chuyện tình hôm nay có biến, chúng ta đi!"

Một đám người nhanh chóng lên chiếc linh thuyền xa xỉ kia, rất nhanh liền rời khỏi phạm vi của Thiên Diễn tông.

Thường những người tu vi càng cao, càng sống lâu dài, thì họ càng sợ chết. Tỉ như lúc này một đám trưởng lão của Thiên Diễn tông, cũng không

https://thuviensach.vn

ái đuổi theo ngăn chặn đám người Ngục Huyết tông. Bọn họ cứ như vậy nhìn người của Ma Tông rời đi, lại nghĩ đến Thương Vân Ẩn vì đi giết người của Ma Tông có thể bây giờ đã bị thương thảm hại, Hạ Lưu cũng nhịn không được trái tim có chút giá lạnh.

Vết thương trên tay vẫn đang chảy máu, Hạ Lưu phất tay tắt đi trận pháp trên đỉnh Lãm Nguyệt, đại sư huynh liền chạy đến bên người đỡ lấy nàng, liên tục áy náy nói mình không bảo hộ được sư muội thật tốt, không có hoàn thành được nghĩa vụ của một sư huynh.

Nắm chặt tông chủ lệnh trong tay, Hạ Lưu không hề đáp lại đại sư huynh câu nào, mà nhìn về phía Tiêu trưởng lão vẫn luôn nhìn chằm chằm về phía mình nhưng lại không mở miệng kia, sau đó lễ độ hơi cúi người chào với bọn họ, nói: "Đã vất vả cho các vị trưởng lão"

"Vì sao tông chủ lệnh lại nằm trong tay một tiểu oa nhi ngũ linh căn? Tông chủ ở đâu? Bây giờ đã ở nơi nào?!" không để ý đến sự cung kinh của Hạ Lưu, Tiêu trưởng lão trực tiếp mở miệng hỏi. Giờ khắc này những vị trưởng lão phía sau hắn cũng đang nghị luận ầm ỉ, vô số ánh mắt dừng lại trên người Hạ Lưu.

Nến đến thì sẽ đến, giờ khắc này rốt cuộc cũng đến.

Hạ Lưu ngẩng đầu, ánh mắt thản nhiên nhìn bọn họ, cung kính nhưng không mất đi khí độ trả lời nghi hoặc của đám trưởng lão này: "Đệ tử là đệ tử thân truyền của tông chủ, Hạ Lưu"

Trong nháy mắt lời vừa thoát ra, ánh mắt của tất cả trưởng lão đều trở nên quái dị. Bọn họ vừa bế quan thì ít nhất cũng năm sáu mươi năm, lâu thì trên trăm năm, bởi vậy đám trưởng lão này hoàn toàn không biết Hạ Lưu chính là đệ tử của Thương Vân Ẩn.

"Nói bậy! Tông chủ làm sao có thể nhận một phế vật ngũ linh căn làm đệ tử thân truyền? Ngũ linh căn, chuyện này truyền đi chính là một truyện

https://thuviensach.vn

cười, đây không phải là vứt hết mặt mũi của Thiên Diên tông chúng ta rồi sao! Qủa thực chính là nói bậy!"

"Nhìn nàng hiện nay còn chưa luyện đến Trúc Cơ, xem ra quả thực là một phế vật, lần này tông chủ bị quỷ nhập mới nhận nàng làm đệ tử thân truyền!"

"Tông chủ lần này thật sự là..."

Hạ Lưu một mực im lặng nghe bọn họ nói, sau khi đợi đám trưởng lão phát biểu những oán niệm trong lòng ra mới im lặng một chút, nàng lại tiếp tục trả lời câu hỏi của Tiêu trưởng lão: "Sư phụ có chuyện quan trọng, sẽ sớm trở về, chư vị trưởng lão không cần lo lắng" dừng một chút, nàng cúi đầu nhìn tông chủ lệnh bị máu của mình nhuộm đỏ, chậm rãi nói: "Người vừa rồi sử dụng tông chủ lệnh để gọi các vị trưởng lão xuất quan, chính là đệ tử"

Tông chủ lênh, không phải người đứng đầu không thể dùng.

Nếu như có người vi phạm, trục xuất bản môn.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (4)

Editor: Mèo lười

Sắc trời càng ngày càng tối, mây đen lượn lờ trên đỉnh đầu, gió to bỗng từ đâu thổi đến, ngay sau đó liền bao phủ khắp người. Nơi đỉnh núi xa xa, ánh sáng dần tắt đi thay cho màn đêm, một đoàn người giống như một đội quân sĩ hùng dũng, mắt lại vẫn luôn nhìm chằm chằm vào người đang đứng trên đỉnh Lãm Nguyệt kia.

Hạ Lưu nắm chặt tông chủ lệnh trong tay, không chút nào nhường bước nhìn thẳng vào Tiêu trưởng lão, trầm giọng nói: "Đệ tử sở dĩ dùng tông chủ lệnh thông tri các vị xuất quan, cũng chỉ vì Ma Tông bỗng nhiên đột kích, kính xin các vị trưởng lão tha thứ"

"Môn quy không thể phạm, nha đầu to gan, đừng nghĩ rằng mình là môn tử chân truyền của tông chủ mà muốn coi rẻ môn quy!" Tiêu trưởng lão lớn tiếng quát, tay vừa nhấc, trên lưng Hạ Lưu tựa hồ có thêm trăm cân đang đè nặng, trong nháy mắt bỗng một chân không chịu nổi mà quỳ xuống.

"Nay không có tông chủ, ta thân là đại trưởng lão, liền thay thế tông chủ mang một đệ tử vi phạm môn quy như ngươi trục xuất khỏi Thiên Diễn tông, nhưng có thể niệm tình huống lần này đặc thù, cho phép ngươi ở bên ngoài tiếp tục tu luyện" Tiêu trưởng lão làm như đang ban cho Hạ Lưu một đặc ân lớn lao, cao cao tại thượng mà nói.

Hạ Lưu ngẩng đầu, khẽ cắn môi phản bác: "Ta không phục!"

https://thuviensach.vn

"Thương Vân Ẩn mới là sư phụ của ta, nếu người thật sự muốn trục xuất ta khỏi sư môn, Hạ Lưu ta không dám có nửa câu oán hận. Nhưng hiện nay người vẫn chưa nói muốn đuổi ta, lời nói của người bên ngoài, ta không theo!"

Tiêu trưởng lão hừ lạnh một tiếng, trách mắng: "Thương Vân Ẩn thân là tông chủ đứng đầu một tông, đệ tử dưới tay sau này không phải là trưởng lão một chi cũng là người đứng đầu một tông, mà một đệ tử tư chất kém như ngươi lấy tư cách gì làm đệ tử thân truyền của hắn? Sư huynh ngươi cũng đã đột phá Kết Đan kỳ, còn ngươi hiện tại vẫn ở Luyện Khí kỳ, đời này e là ngay cả Trúc Cơ cũng không đạt được, đây chính là sự khác biệt!" Những trưởng lão phía sau cũng đều là gật đầu tán đồng những lời lão nói. Trong lúc nhất thời, Hạ Lưu đúng là bị bức đến tuyệt cảnh.

"Kính xin các vị trưởng lão khai ân, sư muội tuy rằng tư chất không đủ, nhưng từ trước đến giờ rất thông minh lanh lợi. Lần này đám người Ngục Huyết tông tấn công đến, ít nhiều cũng là nhờ sư muội mới có thể hóa giải nguy cơ" Đạ sư huynh tiến lên một bước quỳ bên cạnh Hạ Lưu cầu tình, nhưng lại bị vài vị trưởng lão phất tay đánh lui.

Hạ Lưu cố gắng giãy giụa để đứng dậy, nhưng dưới áp lực lại một lần nữa vô lực quỳ xuống. Nàng ngẩng đầu, từng câu từng từ hỏi: "Nếu ta có thể đột phá đến Trúc Cơ thì sao?"

"Nếu ngươi có thể đạt đến Trúc Cơ, chúng ta sau này sẽ không nói gì đến chuyện này nữa. Nhưng là..."

Lời của Tiêu trưởng lão còn chưa dứt, bỗng một bóng kiếm phóng tới thật nhanh, nam tử ngự trên kiếm mặt lạnh như băng, khom lưng bế Hạ Lưu đang quỳ dưới đất lên, đôi mắt liếc qua tất cả chư vị trưởng lão, lạnh giọng hỏi: "Không biết từ lúc nào các vị trưởng lão có hứng thú thay người khác quản giáo đồ đệ?"

https://thuviensach.vn

"Hạ Lưu cả gan lấy trộm tông chủ lệnh, làm trái với môn quy"

Thương Vân Ẩn lạnh nhạt trả lời: "Là ta giao cho nàng, chẳng lẽ chư vị chờ ta cùng Thiên Diễn tông bị Ma Tông công phá mới chịu xuất quan sao?"

Câu trả lời này khiến tất cả mọi người đều lặng im, Tiêu trưởng lão dường như vẫn không cam lòng, lại một lần nữa chất vấn đến vấn đề tư chất của Hạ Lưu.

Vẻ mặt của Thương Vân Ẩn vẫn nhàn nhạt như cũ, nói: "Tông chủ của Ngục Huyết tông đã chết trên tay ta, ta dùng chuyện này để đổi lấy một lần tự do của đồ đệ của mình chắc là đủ?"

Nói xong hắn cũng mặc kệ sự khiếp sợ của mọi người, nói hai ba câu liền đuổi hết tất cả mọi người đi. Đỉnh Lãm Nguyệt phút chốc liền trở nên yên lặng, chỉ còn lại Thương Vân Ẩn và hai đồ đệ của hắn.

Thương Vân Ẩn cau mày nhìn đại đồ đệ một thân đầy tro bụi, không nói một lời nào. Người kia nhìn ánh mắt ghét bỏ của sư phụ, nhất thời rất ủy khuất vì cảm thấy một chút tổn thương, sau đó rất thức thời rời đi.

Hạ Lưu ngoan ngoãn đứng bên cạnh Thương Vân Ẩn. ánh mắt long lanh nhìn hắn, vui vẻ nói: "Sư phụ, người rốt cuộc cũng trở lại! Thì ra Huyễn Cơ chính là người của Ngục Huyết tông, nàng ta mang theo người của Ma Tông muốn đếm đỉnh Lãm Nguyệt cướp thứ gì đó, con đã nói rồi, người giành sư phụ với con đều không phải là người tốt!"

Thương Vân Ẩn cúi đầu nhìn bàn tay đang chảy máu dầm dề và dính đầy bụi đất của nàng, cũng không giống như trước kia trực tiếp xuất nước ra làm sạch cho nàng, mà là mặt không thay đổi nói: "Trước tiên đi tắm rửa đi"

"Sư phụ tắm cùng con sao?"

https://thuviensach.vn

"... Tắm rửa xong thì đi quỳ hai canh giờ cho ta"

[Chúc mừng bạn đạt 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 30]

Chỉ vừa bước đến linh hồ phía sau núi, Thường Vân Ẩn liền trực tiếp ngã vào trong nước. Phải cưỡi kiếm từ thành Đông Ngự trở về Thiên Diễn tông, lại còn phải cố gắng giả vờ thành bộ dáng không hề gì, quả thực đã hao hết tất cả khí lực của hắn. Lúc này đây hắn ngay cả nói thêm một câu thôi cũng đều khó khăn.

Ở trong hồ nước hấp thu linh lực tu bổ những vết thương của bản thân bởi vì phản phệ mà tổn thương, từng trận đau đớn ùa đến khiến hắn không nhịn được phát ra những tiếng ngâm bị đè nén.

Đau đớn nhưng lại sợ người khác nghe thấy, hắn đành cắn chặt môi dưới, rất nhanh từ trong miệng lan tỏa ra mùi máu tươi. Trong cơ thể giống như có một mãnh thú đang cắn xé thân thể của hắn, tất cả mọi thứ xung quanh dần dần trở nên mơ hồ.

Bỗng nhiên, Thương Vân Ẩn nghe thấy tiếng có thứ gì đó đang bước vào nước, nhưng cảm giác đau đớn thống khổ đang dằn vặt kia khiến hắn không có thời gian để quan tâm chuyện đó. Mãi cho đến khi có một vòng tay ấm áp ôm lấy hông của hắn, hắn mới ý thức được người đến là ai.

Là Hạ Lưu, vì sao nàng lại có thể ở nơi này?

Cố gắng điều chỉnh giọng nói của bản thân trở nên bình thường, nhưng vẫn nhịn không được có chút run rẩy, nói với nàng: "Đi ra ngoài"

Hạ Lưu vẫn ôm lấy eo của Thương Vân Ẩn, giọng nói nhỏ như đang thì thầm: "Sư phụ, nếu đau thì hãy ôm lấy con"

Thương Vân Ẩn vốn định đẩy nàng ra, nhưng một trận đau đớn kịch liệt ập đến, khiến trước mắt hắn một mảnh tối đen, bàn tay nhịn không

https://thuviensach.vn

được dùng sức cầm lấy tay của Hạ Lưu.

"Không sao, sư phụ người nhịn một chút, đợi lát nữa con sẽ nấu những món thật ngon cho người ăn"

"Sư phó có muốn ngắm sao không? Mấy ngày nay ban đêm trời rất trong, có rất nhiều ngôi sao lắm..."

"Chúng ta ở trên đỉnh Lãm Nguyệt ngắm hoa thì sao? Vừa đến mùa xuân, roàn bộ núi đều được trải một biển hoa, quang cảnh kia chắc chắn là rất đẹp"

Miệng Hạ Lưu dán bên tai của Thương Vân Ẩn, chẫm rãi nói chuyện phân tán đi lực chú ý của hắn. Thương Vân Ẩn vốn sắp bị đau đớn làm gục ngã thế nhưng lại vẫn có thể tiếp tục chống đỡ. Linh lực được ẩn chứa trong nước từng chút tu bổ thân thể của hắn, bàn tay hắn và tay của nàng gắt gao nắm chặt trong nước, thế nhưng lại có thể làm giảm bớt đi sự đau đớn đến tận xương tủy kia.

"Sư phụ..." Hạ Lưu chôn đầu vào cổ hắn, rất nhẹ rất nhẹ nói một câu xin lỗi.

Hai mái tóc đen dài quấn vào nhau, như là hai gốc rong song sinh, cuối cùng cũng phân biệt được.

[Chúc mừng bạn đạt 11 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 41]

Sau khi Thương Vân Ẩn khôi phục ý thức thì chậm rãi mở mắt. Hắn lúc này đã khôi phục được chút khí lực, đã có thể miễn cưỡng ngồi dậy.

Nhìn lướt qua một vòng, hắn có chút bất ngờ khi nhận ra bản thân đang nằm trên giường trong phòng trúc. Quần áo của hắn đã được thay, những đau đớn cùng sự chật vật vừa qua phảng phất như một giấc mộng, chỉ có...

https://thuviensach.vn

Hắn cúi đầu nhìn Hạ Lưu đang nằm bên cạnh mình, nhẹ nhàng nâng tay vuốt ve những sợi tóc lòa xòa trên trán nàng.

Đột nhiên, hắn chú ý đến tay của nàng.

Trên một cánh tay đã được băng bó qua, mà trên cánh tay còn lại có một mảnh ú đọng máu. Hắn suy tư một lát, nghĩ nhất định là vì bị hắn bóp hồi nãy. Nghĩ đến đây, trong lòng Thương Vân Ẩn bỗng nhiên có chút rối loạn.

Hắn tìm thuốc trị thương, ngồi bên giường thoa thuốc cho Hạ Lưu, đôi lông mày xinh đẹp hơi hơi cau lên, tạo nên một sự dụ hoặc không rõ.

Mí mắt Hạ Lưu khẽ nhúc nhích, lông mi run rẩy chậm rãi mở mắt nhìn Thương Vân Ẩn ở đối diện.

"Sư phụ"

Hắn lại làm như không có chuyện gì thu hồi tầm mắt, nhẹ nhàng "Ân" một tiếng đáp lại nàng.

"Sư phụ eo của người thật tinh tế, chỉ có được chừng này" Hạ Lưu vừa mở miệng thế nhưng lại nói một câu như vậy, còn rất nghiêm túc khoa tay múa chân diễn tả độ lớn nhỏ. Dù là người lãnh đạm như Thương Vân Ẩn vẫn bị động tác hồn nhiên này của nàng làm cho rung động.

"Nếu còn nói những lời loạn thất bát tao như vậy nữa thì ra ngoài quỳ hai ngày cho vi sư!" hắn chụp lấy tay nàng, lạnh lùng nói.

Hạ Lưu cười ha ha từ trên giường đứng lên, sau đó ngồi xổm trước mắt hắn mặt dày mày dạn nói: "Con có thể lại sờ một chút được hay không? Chỉ một chút thôi, sờ xong con sẽ ra ngoài quỳ"

https://thuviensach.vn

Thương Vân Ẩn mặt không thay đổi liếc nhìn Hạ Lưu, cau mày nói: "Con là tiểu cô nương, tại sao cứ luôn nói những câu như bị mê sảng vậy? Nếu để cho người khác biết sẽ nghĩ như thế nào về con? Không có việc gì thì..."

Hạ Lưu híp mắt chờ Thương Vân Ẩn nói xong, sau đó nhào tới thật nhanh, trực tiếp ôm hông của hắn, còn ác ý dùng sức nhéo nhéo, lại còn cọ cọ ngực hắn ăn đậu hủ, "Thật tốt, sư phụ lão eo thon quả thực rất tốt"

Thương Vân Ẩn bị cái tên mới lạ này làm cho ngây người: "... Lão eo thon?"

"Đúng a, sư phụ lão eo thon" Hạ Lưu gắt gao ôm vòng eo có xúc cảm rất tốt kia của Thương Vân Ẩn, rất có khí chất của lưu manh trêu đùa nói: "Bây giờ là con"

[Chúc mừng bạn đạt được 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 43]

Ngoài ý muốn là, lần này Thương Vân Ẩn thế nhưng không có vẻ mặt đứng đắn giáo huấn nàng hoặc là trực tiếp đẩy nàng ra, trái lại là có chút không được tự nhiên quay mặt về hướng khác.

"Lại đang nói mê sảng"

Hạ Lưu nhịn không được cười ra tiếng, sư phụ thế nhưng cũng có vẻ mặt ngượng ngùng này nha!

Sau khi đùa giỡn được sư phụ nhà mình, Hạ Lưu vẻ mặt thõa mãn bưng chén canh hầm ra, vẻ mặt có chút chờ mong nhìn Thương Vân Ẩn nói: "Sư phụ nếm thử không?"

Người kia vươn bàn tay như bạch ngọc ra, ưu nhã cầm thìa nếm thử một ngụm, sau khi nuốt xuống, thế nhưng lại vẻ mặt không thay đổi bắt đầu

https://thuviensach.vn

chê.

"Dùng muối quá nhiều, làm mất đi mùi vị tươi ngon vốn có của món ăn"

"Măng tre có chút già, lần sau nhớ chọn măng tre non một chút, bên trên rừng trúc Đông Sơn măng tre vô cùng tốt"

Căn bản là uống một hớp lại lải nhải hai câu, cứ như thế, hắn cũng rất chừa mặt mũi cho Hạ Lưu mà uống hết chén canh, cuối cùng chậm rãi lau miệng, tiếp tục bình luận: "Tuy là nói như vậy, nhưng mùi vị ngược lại rất tốt"

Gặp được sư phụ cố ý ra vẻ đáng yêu như vậy, Hạ Lưu cũng nhịn không được cười vui vẻ, tiếp tục múc cho hắn một chén canh, người kia cũng rất phối hợp tiếp tục cúi đầu uống.

"Sư phụ, con muốn đạt xây dựng nền tảng" Hạ Lưu thản nhiên mở miệng, giọng điệu rất bình thản, giống như đang nói với Thương Vân Ẩn món ăn nàng muốn ăn hôm nay. Hơn nữa, nàng nói muốn xây dựng nền tảng, chứ không phải là nghĩ xây dựng nền tảng.

"Nếu con sợ trở nên già đi, vi sư tất nhiên có thể giúp con trú(*) nhan" Thương Vân Ẩn dừng một chút, lại nói: "Lời của bọn họ, con không cần để ở trong lòng. Con cũng không phải là đồ đệ của họ, cần gì phải quan tâm những lời họ nói làm gì?"

(*) ý là Thương Vân Ẩn muốn giúp Hạ Lưu giữ vững nhan sắc như hiện tại.

Hạ Lưu nhìn nam tử quá mức thanh lãnh trước mắt này, khẽ nâng cằm quay đầu về phía hắn cười nói: "Sư phụ, người thật đúng là bao che khuyết điểm"

https://thuviensach.vn

Thương Vân Ẩn khẽ nhíu mày, mái tóc đen đài rối tung trên áo trắng, khiến màu da trông càng trở nên trắng nõn, mắt sáng như sao. Hắn bỗng nhiên đứng dậy giữ chặt tay của Hạ Lưu, đặt hai ngón tay lên cổ tay của nàng, cao giọng hỏi: "Con đã dùng thứ gì?!"

Hạ Lưu mỉm cười, trả lời: "Con đến chỗ sư huynh lấy một lọ linh đan"

Sắc mặt Thương Vân Ẩn rất khó nhìn, buông tay của Hạ Lưu ra trách mắng: "Đan dược tuy có thể tăng nhanh thời gian tăng cấp, nhưng mà lại tổn thương đến căn cốt, chẳng lẽ những điều này vi sư chưa nói cho con biết sao?!"

"Nhưng sư phụ, nếu con không ăn đan dược, nếu như chỉ dựa vào việc hấp thu linh lực thì việc muốn xây dựng nền tảng kia, đời này căn bản không cần hy vọng xa vời" nói đến lúc này, giọng điệu của Hạ Lưu có chút đau xót, nàng khẽ mím môi cúi đầu.

"Không cần xây dựng nền tảng cũng..."

"Không, con nhất định phải xây dựng nền tảng" Hạ Lưu ngẩng đầu, nghiêm túc nhìn Thương Vân Ẩn, chậm rãi nói: "Sư phụ, con không muốn trở thành vật trói buộc của người, con muốn trở thành niềm kiêu hãnh của người"

"Các vị trưởng lão đều nghĩ chuyện người thu con làm đồ đệ chính là sai lầm, ta cảm thấy rất không cam lòng. Con muốn để cho họ biết, sự lựa chọn này của người không hề sai lầm. Con không muốn như bây giờ, trở thành vết nhơ của người, con thật sự... không muốn như vậy"

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại đô hảo cảm là 48]

Thương Vân Ẩn lẳng lặng nhìn nàng, sau đó vương tay sờ đầu nàng: "Nếu đã như vậy, vi sư nhất định sẽ dốc hết toàn lực trợ giúp con xây dựng nền tảng"

https://thuviensach.vn

Một khi đã quyết đinh, Thương Vân Ẩn liền thật sự rất quan tâm, bắt đầu tìm kiếm phương pháp xây dựng nền tảng cho ngũ linh căn. Về chuyện những đan dược kia, dưới sự nghiêm khắc của hắn, Hạ Lưu cũng không dám sử dụng một lần nữa.

Tuy Thương Vân Ẩn bị thương, nhưng hiện tại hắn cũng đang dần hồi phục, bắt đầu đôi lúc vô tình hoặc cố ý thử đưa linh lực của bản thân cho Hạ Lưu. Đáng tiếc hệ linh lực của nàng là hệ hỏa, còn của hắn lại là hệ thủy, căn bản là không có cách nào truyền cho nàng dùng.

Hạ Lưu suốt ngày ở trong trận Tu Linh do Thương Vân Ẩn bố trí vì nàng kia, ở trong này linh khí quá nồng đậm, thế nhưng tư chất của Hạ Lưu thật sự quá kém, cho dù nhiều như vậy nhưng vẫn không thể hấp thụ được bao nhiêu.

Thương Vân Ẩn ngâm mình ở trong ao suốt cả ngày, sau khi khôi phục một vài phần linh lực liền gọi Hạ Lưu đến, im lặng không lên tiến giữ lấy tay của nàng.

Đây cũng không phải là muốn ăn đậu hủ của Hạ Lưu, mà là lại một lần nữa thử vận chuyển linh lực cho nàng.

Một cỗ linh lực thanh lương từ tay Thương Vân Ẩn truyền vào trong cơ thể của Hạ Lưu, đáng tiếc lần này vẫn giống như trước kia, linh lực vẫn là ở trong cơ thể của nàng chỉ trong thời gian nửa tách trà liền chầm chầm tiêu tán hết, chỉ còn sót lại vài điểm nhỏ.

Thương Vân Ẩn thu hồi tay của mình, Hạ Lưu nhìn hắn, sau đó lưu manh kéo tay của hắn, sờ sờ bàn tay nhỏ của sư phụ cười dịu dàng nói: "Sư phụ đừng nóng vội, tích lũy tháng ngày, dù sao chỉ cần tiếp tục kiên trì đến cuối cùng nhất định sẽ thành công xây dựng nền tảng"

Thương Vân Ẩn rút bàn tay của mình ra, không nặng không nhẹ vỗ mu bàn tay của Hạ Lưu, sau đó gọi phi kiếm ra bay lên trời, "Con hãy

https://thuviensach.vn

ngoan ngoãn đợi ở đây, ta có việc muốn làm, tối nay sẽ trở lại"

Hạ Lưu cũng không hỏi lý do, chỉ gật gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.

Đợi đến sau khi bóng hình của Thương Vân Ẩn hoàn toàn biến mất, Hạ Lưu cũng lặng lẽ rời khỏi đỉnh Lãm Nguyệt, đi đến một huyệt động.

Sinh tử động, chính là động phủ nổi danh nhất ở Thiên Diễn tông.

Nghe nói một khi đã vào Sinh tử động, lúc bước ra hoặc là đột phá hoặc là chết. Nhưng bởi vì đại đa số người đi vào đều không trở ra, bởi vậy mấy năm gần đây nơi này đã trở nên địa phương hoang vắng ít người thăm hỏi.

Ở cửa có một đệ tử Luyện Khí kỳ đang lười biếng canh chừng, nhìn thấy Hạ Lưu đến, hắn ném tới cho nàng một tấm bảng, "Viết xuống tên của ngươi cùng sư phụ, đến lúc ngươi chết ta sẽ đi thông tri sư phụ của ngươi"

HạLưu tiếp nhận tấm bảng kia, tùy tay viết xuống tên của mình và Thương Vân Ẩn, sau đó cũng không xoay đầu lại mà cứ thế bước vào.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (5)

Editor: Mèo lười

Trong nháy mắt bước vào động Sinh Tử, hệ thống quân liền hiếm khi nghiêm túc nhắc nhở nàng: "Cô cẩn thận một chút, tuy rằng ta có thể nhắc nhở cho cô cách vượt qua, nhưng nếu trên đường cô phạm phải sai lầm gì thì xem như xong đấy!"

Hạ Lưu đáp một tiếng, sau đó nhìn huyệt động tối đen kia, không chút do dự liền bước tiếp vào.

Thứ nàng cần nhất bây giờ chính là đột phá. Nam tử như Thương Vân Ẩn quá mức ẩn nhẫn, rất khó để liên hợp hắn với một tình yêu cuồng nhiệt. Nếu tiếp tục như bây giờ, e là qua 10 năm nữa độ hảo cảm cũng chỉ có thể dừng lại ở 80.

Vừa bước vào động, Hạ Lưu liền cảm thấy một cỗ áp lực cường đại khiến người khác hít thở không thông, linh khí trong cơ thể chỉ trong nháy mắt liền tiêu tán hết. Nàng bây giờ giống một con thú nhỏ đang đứng trước mặt một đám mãnh thú to lớn, không ngừng cố gắng tự bảo vệ mình.

Nàng ngồi xếp bằng xuống, gắt gao cắn chặt răng khống chế tinh thần của bản thân.

Thương Vân Ẩn ngự kiếm, trực tiếp đi tìm tông chủ của Chế thuốc tông. Đối phương đối với sự viếng thăm của hắn có chút kinh ngạc, không nhịn được cười ha hả. Dù sao đối với tính tình kia của Thương Vân Ẩn, trong giới tu tiên này rất ít khi có người có thể khiến hắn tới bái phỏng.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay đến quấy rầy Mạc tông chủ, thật là có chuyện cần bàn" Thương Vân Ẩn khẽ vỗ túi trữ vật, hai thanh phi kiếm liền bay ra. Hắn thản nhiên nói: "Hai thanh kiếm này chính là Hóa Ảnh và Truy Nguyệt, là cực phẩm tiên giai, giá trị của chúng, chắc không cần Thương mỗ nói Mạc tông chủ cũng biết"

Trong nháy mắt thấy hai thanh kiếm được lấy ra, hô hấp của Mạc tông chủ liền trở nên khó khăn. Hắn lập tức ngẩng đầu nhìn Thương Vân Ẩn, đến Chế thuốc tông ngoại trừ việc để nhờ hắn chế thuốc, hắn không còn nghĩ ra lý do nào khác, đành hỏi: "Không biết Thương tông chủ cần ta luyện thuốc gì? Chỉ cần là tiên phẩm trở xuống, Mạc mỗ nhất định có thể làm ra"

Nghe lời cam đoan của Mạc tông chủ, lòng của Thương Vân Ẩn vốn có chút lo lắng lập tức buông xuống. Hắn trực tiếp đẩy hai thanh kiếm kia đến trước mặt Mạc tông chủ, người kia đã sớm không thể kiềm chế được liền thuận thế cất hai thanh kiếm vào túi, "Thương tông chủ quả nhiên là người sảng khoái, ngài muốn gì cứ việc nói"

Vẻ mặt Thương Vân Ẩn không thay đổi nhìn về phía Mạc tông chủ, lạnh nhạt nói: "Không cần Mạc tông chủ phải giúp ta luyện đan, ta chỉ cần phương thuốc để luyện Quy Nguyên đan"

Nghe ba chữ "Quy Nguyên đan", cơ mặt trên mặt Mạc tông chủ khẽ run rẩy, không thể tin hỏi: "Thương tông chủ muốn luyện Quy Nguyên đan? Nhưng thứ đó là..."

Thương Vân Ẩn nhíu mi nhìn hắn một cái, cắt đứt những lời hắn định nói, trực tiếp hỏi: "Đổi hay không?"

Bỏ qua cơ hội lần này mới là ngốc tử. Mạc tổng chủ liên tục gật đầu, lấy một mảnh giấy ghi phương thuốc gian dân gian đã cũ từ trong túi đưa cho Thương Vân Ẩn. Nhìn vẻ mặt không thay đổi của hắn, Mạc tông chủ

https://thuviensach.vn

không nhịn được mở miệng khuyên nhủ: "Ta cũng không biết lý do ngài muốn luyện Quy Nguyên đan, nhưng ngài vẫn nên suy nghĩ kỹ càng một chút, hậu quả nhất định ngài cũng hiểu"

Thương Vân Ẩn gật đầu, cũng không nói thêm điều gì, sau khi nhận phương thuốc liền trở về đỉnh Lãm Nguyệt.

Quan sát xung quanh một chút nhưng vẫn không nhìn thấy bóng dáng của Hạ Lưu, nghĩ nha đầu này thường xuyên tìm đến chỗ đại sư huynh giết thời gian, hắn cũng không suy nghĩ thêm nhiều. Sau khi bố trí một kết giới, hắn lấy từ túi trữ vật ra một lò luyện đan, lòng bàn tay dùng linh lực tạo ra một ngọn lửa, ánh mắt chuyên chú nhìn vào sự biến hóa của lò luyện đan.

Một lát sau, Thương Vân Ẩn trực tiếp cắn nát ngón tay, nhấc tay nhỏ một giọt máu vào lò luyện đan, một tay khống chế lửa, tay còn lại căn cứ vào sự biến hóa của llof luyện đan mà không ngừng đưa máu của mình vào.

Mà máu này cũng không phải là máu bình thường, mà chính là máu ngưng tụ tuổi thọ của hắn, một giọt máu chính là nột năm tuổi thọ, hắn lại bình tĩnh giống như chỉ xem đó là nước bình thường, càng không ngừng đưa máu của mình vào lò luyện đan.

Tu vi hiện nay của Thương Vân Ẩn đã là Nguyên Anh kỳ, nếu không thể đột phá đến Hóa Thần, như vậy hắn cũng chỉ có thể sống thêm 400 năm. Người tu vi càng cao càng để ý đến tuổi thọ của mình, nhưng lần này hắn vì luyện Quy Nguyên đan, liền không chần chừ hi sinh 200 năm tuổi thọ của bản thân.

Trong nháy mắt đan dược được luyện thành, sắc mặt hắn đã trở nên tái xanh, mái tóc vốn đen dài cũng trở nên bạc trắng. Mất một nửa tuổi thọ, trong chớp mắt đầu liền bạc.

Đôi mắt âm trầm nhìn không ra một chút dao động, hắn cúi đầu nhìn khỏa đan dược nho nhỏ trong lòng bàn tay, khóe miệng bỗng nhiên cong

https://thuviensach.vn

lên thành một nụ cười ôn nhu. Một thân quần áo màu trắng trông có vẻ chật vật cùng với máu tóc trắng bạc phất phơ trong gió, thế nhưng lại tạo cho người khác cảm giác như trích tiên trên chín tầng trời.

Hắn quay đầu đi, an tĩnh nhìn một ít hoa dại và những vật linh tinh khác Hạ Lưu đặt ở trên bàn trúc. Bài trí như vậy không hề giống nơi ở của người tu tiên, trái lại giống nơi ở của con người bình thường hơn. Nhìn mấy thứ này, Thương Vân Ẩn khẽ thu mắt, vẻ mặt yên bình, giống như đang suy nghĩ vấn đề gì đó.

[Chúc mừng bạn đạt 4 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 52]

Đây là nhà của hắn, không... Có lẽ, là nhà của bọn họ mới đúng.

Dù cho nàng không xây dựng nền tảng được cũng không sao, nếu nàng sợ trở nên già đi, hắn cũng có thể cùng nàng già, nếu nàng sợ chết, hắn cũng có thể đem tuổi thọ của mình chia đôi cho nàng.

Như vậy là đủ rồi, tránh cho nha đầu kia luôn lắm lời còn hay nói mê sảng. Vừa nghĩ như thế, vẻ mặt của Thương Vân Ẩn càng trở nên nhu hòa, không còn băng lãnh như thường ngày, giống như là tuyết đọng chậm rãi hòa tan dưới ánh mặt trời, cực kỳ ấm áp.

Chỉ là tâm tình tốt của Thương Vân Ẩn chỉ duy trì đến buổi tối.

Hạ Lưu từ nhỏ đã được hắn giáo dục không được lưu lại bên ngoài vào ban đêm thế nhưng đến giờ vẫn chưa trở về. Thương Vân Ẩn suy nghĩ có lẽ ở chỗ đại đồ đệ tìm được thứ gì mới mẻ hoặc món ăn ngon ở thế tục nên nàng mới luyến tiếc không chịu về, cho nên liền trực tiếp cưỡi kiếm về phía động phủ của đại sư huynh.

Nếu nói là ngày thường, Thương Vân Ẩn tuyệt đối sẽ không đến chỗ của đại đồ đệ. Nói dễ nghe một chút thì là do hắn không câu nệ tiểu tiết, nói

https://thuviensach.vn

khó nghe một chút thì là do hắn quá mức lôi thôi, mà Thương Vân Ẩn là người bị bệnh khiết phích(*) đặc biệt không thể chịu đựng.

(*) Khiết phích: bệnh sạch sẽ quá mức.

Qua một chặng đường dài liền dừng lại phía trước động phủ của đại sư huynh, hắn liền truyền âm cho đại đồ đệ đi ra. Rất nhanh, đại đồ đệ vẫn luôn bị ghét bỏ hấp tấp chạy đến, hiếm khi có dịp sư phụ đến tận động phủ tìm mình, hắn có chút kích động, cười ngây ngô hỏi: "Sư phụ, người gọi con có chuyện gì không?"

Chẳng lẽ là muốn truyền thụ bí tịch tuyệt thế? Hay là muốn nói cho hắn một bí mật kinh thiên động đia? Ngẫm lại cũng có chút chờ mong nha!

Đôi mắt đen của Thương Vân Ẩn khẽ híp, thản nhiên hỏi hắn: "Sư muội của con có ở chỗ này không?"

"..." Qủa nhiên, sư phụ thiên vị căn bản không thèm che giấu, hiếm khi đến tìm hắn thế nhưng cũng vẫn là vì tiểu sư muội. Bất quá đại sư huynh cũng không dám oán hận gì, thành thành thật thật nói Hạ Lưu không ở chỗ của mình.

"Thật là lạ" Thương Vân Ẩn nhíu mày, sau đó nhắm hai mắt dùng dùng thần thức cảm nhận nơi của Hạ Lưu.

Sau một lát, sắc mặt của hắn bỗng chuyển biến lớn, hình như là biết được tin tức khó lường gì đó, dưới chân khẽ lảo đảo, thế nhưng lại suýt ngã từ trên kiếm xuống. Cố gắng ổn định thân hình của mình, hắn không nói một lời liền bay đến một đỉnh núi khác.

Hơi thở của nàng, thế nhưng cuối cùng lại dừng lại trước cửa động Sinh Tử trên đỉnh núi kia. Hiện tại hắn cũng chỉ có thể hy vọng nàng chưa tiến vào Sinh Tử động, nhưng là...

https://thuviensach.vn

Vừa nghĩ đến tình huống có thể xảy ra, Thương Vân Ẩn chỉ cảm thấy trong lòng dâng lên cảm giác phiền muộn, càng cố sức dùng linh lực của mình thúc giục phi kiếm bay nhanh hơn.

Sau khi vững vàng dừng lại trước cửa Sinh Tử động, Thương Vân Ẩn vung tay bắt lấy cổ áo của đệ tử canh giữ cửa động, lạnh lùng nói: "Hôm nay có người nào bước vào Sinh Tử động?"

Xung quanh người hắn đều là khí tức của người tu vi Nguyên Anh kỳ, khiến người đệ tử chỉ là Luyện Khí kỳ bị dọa không ngừng run rẩy, hai chân mềm nhũn, lắp bắp nói không ra lời, chỉ có thể run run đưa khối bè gỗ kia cho Thương Vân Ẩn.

Sau khi nhìn thấy rõ hai cái tên trên tấm bảng kia, ý nghĩ Hạ Lưu vẫn chưa bước vào động vừa rồi của Thương Vân Ẩn liền bị đánh tan. Cả người hắn như bị sét đánh, tay nắm khối gỗ kia đến ngẩn người, không có bất kỳ phản ứng nào.

Tiểu đồ đệ kia của hắn... cứ như vậy...

Mất đi?

Trong đầu giống như bị rút đi ký ức, chuyện gì cũng không nhớ nổi, tất cả chỉ là trống rỗng. Chỉ nhớ được nàng luôn thích quấn lấy bản thân nói muốn gả cho sư phụ, chỉ nhớ được bộ dáng đỏ mặt của tiểu cô nương kia bảo thích hắn.

Hắn còn vì nàng mà chuẩn bị Quy Nguyên đan, hắn còn tính qua mấy nữa se học nấu loại canh mới, nhưng là...

Hắn thất thần nhìn cửa động, ngực trống rỗng, thế nhưng lại không biết hiện tại bản thân nên làm gì. Chỉ có thể nắm thật chặt bảng tên có tên của hai người, giống như một pho tượng đứng yên bất động ở cửa động.

https://thuviensach.vn

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 57]

Nghe giọng nói nhắc nhở độ hảo cảm tăng lên của hệ thống, Hạ Lưu cũng chậm rãi mở mắt ra.

Khác với trước khi bước vào Sinh Tử động, dòng linh khí đang không ngừng lưu động trong cơ thể không lúc nào là không nhắc nhở cho nàng biết, nàng đã thuận lợi đột phá qua Luyện Khí kỳ, thành một tu sĩ Trúc Cơ. Mà bởi vì đột phá, cho nên những áp lực cường đại trong Sinh Tử động cũng đã biến mất.

Hệ thống quân vẫn luôn trong tình trạng lo lắng cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, trực tiếp nói thẳng Hạ Lưu muốn hảo cảm đến nỗi không muốn mạng. Nàng cũng chỉ mỉm cười không nói, sau khi chờ bản thân khôi phục khí lực liền chống vách đứng dậy, chậm rãi đi về phía cửa động.

Từ bóng tối cho đến ánh sáng, giống như đã chờ đợi qua một thế kỷ, đến lúc nhìn thấy ánh sáng rực rỡ, Hạ Lưu có chút không thích ứng được khẽ híp hai mắt.

Đợi đến lúc nàng mở mắt ra, đã nhìn thấy sư phụ của nàng đang lẳng lặng đứng đợi đằng trước, không hề chớp mắt nhìn nàng. Đầu tóc bạc trắng của hắn khiến Hạ Lưu kinh ngạc, trong chớp mắt nhìn nhau này, hai người thế nhưng thật lâu cũng không nói gì.

Cuối cùng, vẫn là Thương Vân Ẩn chẫm rãi bước lên phía trước. Hắn giơ tay lên nhẹ nhàng xoa đầu Hạ Lưu.

"Có đói bụng không?"

Không thể tin Thương Vân Ẩn thế nhưng lại có thể nói ra lời nói bình thản như vậy, Hạ Lưu vẫn ngây ngẩn nhìn hắn, gật gật đầu nói: "Có"

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt của Thương Vân Ẩn vẫn như thường ngày gật đầu, ôn thanh nói: "Chúng ta trở về, vi sư sẽ nấu cơm cho con"

Hạ Lưu vội vàng đuổi theo, đại khái là cảm thấy phản ứng này của Thương Vân Ẩn quá mức bất thường, nàng vài lần ngẩng đầu nhìn hắn, muốn nói rồi lại thôi. Hắn cũng cảm nhận được ánh mắt của nàng, hỏi một câu làm sao.

Hạ Lưu nhìn đầu tóc bạc của hắn, thật cẩn thận hỏi: "Sư phụ, tóc của người... Tại sao đột nhiên trở nên trắng như vậy?"

Thương Vân Ẩn cúi đầu nhìn nàng, mặt không thay đổi hỏi: "Khó coi sao?"

"Không có, nhìn rất đẹp!" Hạ Lưu giống như gà mổ thóc không ngừng gật đầu, chân chó khen tạo hình mới này của Thương Vân Ẩn càng thêm tiên khí, chỉ là mặt sau lại không sợ chết bổ sung thêm: "Sư phụ, nếu tóc bạc, vậy người sau này đừng mặc quần áo màu trắng nữa, bộ dạng này của người nhìn từ xa rất giống bồ câu trắng"

Vừa dứt lời, Hạ Lưu liền bị Thương Vân Ẩn gõ mạnh một cái. Bất quá nàng trái lại vẫn rất vui vẻ, lại hỏi Thương Vân Ẩn có nhìn thấy sự khác lạ của mình không.

Thương Vân Ẩn rõ ràng không muốn phối hợp với Hạ Lưu, Chỉ nhàn nhạt liếc mắt nhìn nàng một cái, sau đó lãnh đạm đáp câu "Không có".

Hạ Lưu không vì vậy mà khó chịu, vui vẻ nâng tay, dùng linh lực hội tụ ra một đóa pháo hoa nhỏ, sau đó "bùm" một tiếng nở rộ trong lòng bàn tay của nàng. Bởi vì linh lực của nàng có tất cả Ngũ Hành, cho nên có rất nhiều màu sắc hỗn hợp, trái lại nhìn vào rất giống pháo hoa.

"Sư phụ người xem, con có thể phóng linh lực ra ngoài, con đã đạt Trúc Cơ" Hạ Lưu vui vẻ nhìn hắn, sau đó kéo ống tay áo rộng lớn của

https://thuviensach.vn

Thương Vân Ẩn, cất cao giọng nói: "Con không cần lo lắng sẽ là sự sỉ nhục của người nữa, sau này ra ngoài, cũng có thể lớn mật xưng là đệ tử thân truyền của Thương Vân Ẩn. Các vị trưởng lão cũng không còn lý do gì để có thể trục xuất con khỏi sư môn, người xem, có nhiều lợi ích như vậy"

Thương Vân Ẩn cúi đầu nhìn nàng, châm chạp không nói gì, đôi mắt trầm tĩnh phảng phất như một cái đầm sâu thẳm, không có nửa phần dao động.

Thật lâu sau, hắn mới mở miệng, hờ hững nói: "Cho nên, con liền ngay cả tính mạng của bản thân cũng không cần?"

Hạ Lưu ngây ngẩn nhìn vẻ mặt không chút thay đổi của Thương Vân Ẩn, cùng hắn sống chung đã lâu, nàng sớm đã hiểu rõ sự tức giận ẩn chứa dưới sự bình thản lãnh đạm kia.

Nàng lấy hết dũng khí, thò vào ống tay áo, chuẩn xác bắt được bàn tay ấm áp của hắn.

"Không có đâu sư phụ, vốn dĩ con muốn xây dựng nền tảng, là bởi vì muốn ở bên sư phụ đến trăm năm. Cũng là bởi vì muốn cho bản thân không trở nên già đi, bởi vì sợ sư phụ sẽ ghét bỏ con xấu xí... Vốn bây giờ cũng đã không thể thu hút ánh mắt của sư phụ, nếu còn già đi, vậy con làm sao còn dám nói để người cưới con?"

[Chúc mừng bạn đạt 6 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 63]

Thương Vân Ẩn vốn muốn nói ra vài lời chỉ trích nhưng nhìn đôi mắt lấp lánh của nàng đều chỉ có thể nhịn xuống, cuối cùng cũng chỉ có thể khẽ vỗ vỗ đầu nàng.

"Sư phụ, có phải người lo lắng cho con hay không?" Hạ Lưu bỗng nhiên mở miệng hỏi, ngữ khí có chút chờ mong.

https://thuviensach.vn

"Con suy nghĩ nhiều rồi! Còn có, buông tay của vi sư ra" Thương Vân Ẩn thản nhiên liếc mắt nhìn nàng, trong giọng nói hàm ý chút xa cách.

Hạ Lưu rất nghe lời buông tay hắn ra, bất quá một giây sau...

Nàng lập tức vươn hai tay ra ôm lấy eo của Thương Vân Ẩn, dán mặt mình vào ngực hắn, bộ dáng được lợi còn khoe mã: "Con buông tay rồi, sư phụ người nói đi, con rất biết nghe lời phải không?"

"..."

Thương Vân Ẩn đột nhiên cảm thấy không biết nên nói gì, tiểu cô nương trong ngực cứ như vậy ngây ngốc nhìn hắn, trên người còn dính đầy bùn đất ở trong Sinh Tử động, nhưng hắn lại luyến tiếc đẩy nàng ra.

Không giống như trước kia dùng cầu nước ấm rửa mặt cho Hạ Lưu, Thương Vân Ẩn lấy khăn gấm trắng từ trong túi đựng đồ ra, ôn nhu thay nàng lau mặt, một bên lau một bên còn không quên ra vẻ ghét bỏ.

"Thật bẩn"

"..."

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (6)

Editor: Mèo lười

Bình thường mà nói, sau khi độ hảo cảm vượt qua 60 đa số đối tượng bị công lược sẽ hoàn toàn thay đổi thái độ đối xử với Hạ Lưu. Nhưng chỉ có Thương Vân Ẩn là ngoại lệ, thái độ của hắn vẫn như trước lãnh đạm xa cách, thường thường còn trưng ra vẻ mặt chán ghét bộ dạng bẩn thỉu của nàng sau đó đuổi nàng đi tắm rửa.

Ngoài ra, sự yêu thích đối với tắm rửa của Thương Vân Ẩn vẫn rất nhiệt tình, không có chuyện gì liền thích ngâm mình trong linh ao.

Chuyện Hạ Lưu nhìn lén Thương Vân Ẩn tắm bị hắn bắt gặp, đã là chuyện của buổi tối.

Bởi vì vết thương trên người Thương Vân Ẩn vẫn còn chưa tốt, hơn nữa Hạ Lưu lại có chiếc kính Lão thiên kính, cho nên nàng liên tục nhìn lén hắn tắm ba ngày liên tiếp vẫn không bị phát hiện. Sau khi phán đoán có lẽ linh lực của Thương Vân Ẩn đã khôi phục khá ổn, nàng liền cố ý đi rình coi hắn tắm, nếu đã muốn đùa giỡn lưu manh, không bằng trực tiếp đùa giỡn lớn một chút.

Thương Vân Ẩn ngâm mình trong ao, hai mắt đóng hờ, vẻ mặt an bình, làn da trắng hơn ngọc, môi như hồng hạnh, còn có xương quai xanh mê người kia... Hạ Lưu nhìn mấy ngày nhưng vẫn là nhịn không được trong lòng cảm thán, người này quả thực đang dụ dỗ nàng đi phạm tội a. Nàng cầm Lão thiên kính, cố ý tiết lộ hơi thở của mình để Thương Vân Ẩn dễ dàng phát hiện.

https://thuviensach.vn

Thương Vân Ẩn đang ngâm trong nước trong nháy mắt phát hiện có người rình coi liền nhanh tay phủ thêm áo ngoài, ngón tay khẽ động về phương hướng của Hạ Lưu, vẻ mặt băng lãnh chậm rãi đi về phía nàng.

Thân hình Hạ Lưu bị Thương Vân Ẩn định trụ nhưng lá gan vẫn rất lớn nhìn thẳng hắn. Cảnh tượng Thương Vân Ẩn bước ra từ ao vô cùng xinh đẹp, người kia đến trước người của nàng, trong ngữ khí ẩn chứa tiếc nuối rèn sắt không thành thép, trách mắng: "Con thế nhưng lại dám tiếp tục nhìn lén người khác tắm?"

Hơn nữa lần này người bị nhìn lén lại là hắn.

Hạ Lưu cười hắc hắc, ngây ngô nịnh nọt Thương Vân Ẩn: "Sư phụ, dáng vẻ khi tắm của người nhìn còn đẹp hơn Huyễn Cơ"

"..." mí mắt Thương Vân Ẩn khẽ run, vẻ mặt lại khôi phục vẻ lãnh đạm thường ngày, "Con hãy ở chỗ này sám hối một đêm, sau khi nhận ra lỗi lầm của mình mới được trở về"

"Tại sao lại không cho con xem?" lần này Hạ Lưu không ngoan ngoãn nghe lời, mà rất là ủy khuất phản bác, "Con nghe sư huynh nói, ở thế tục phu thê tắm chung là chuyện bình thường, vì sao con chỉ xem sư phụ tắm thì lại bị trừng phạt?"

Đại sư huynh đang tĩnh tọa ở phía xa xa không nhịn được hắt hơi một cái.

"Bởi vì ta là sư phụ của con" Thương Vân Ẩn cau mày trả lời nàng, "Về sau ít nghe những lời linh tinh đó của đại sư huynh con nữa! Thứ tốt lại không dạy, chỉ biết dạy hư con... Không đúng, đại sư huynh của con căn bản không có gì tốt" dừng một chút, miệng của Thương Vân Ẩn lại không ngừng luyên thuyên quở trách đại đồ đệ lôi thôi lại không nên thân của mình.

https://thuviensach.vn

Đại sư huynh sờ sờ mũi một cái, sau đó bỗng nhiên lại tiếp tục hung hăng hắt hơi một cái nữa.

Hạ Lưu ở một bên rất ngoan ngoãn nghe Thương Vân Ẩn kể chuyện đại sư huynh lúc nhỏ thường bảy ngày mới tắm một lần, sau đó cười híp mắt nhìn sư phụ nhà mình, ngữ khí nhẹ nhàng nói: "Nhưng trước kia ở trong ao, sư phụ đã đáp ứng với con là sẽ cưới con nha"

Trên mặt Thương Vân Ẩn thoáng qua một biểu tình kinh ngạc, sau một lát thất thần, hắn lập tức răn dạy Hạ Lưu: "Con thế nhưng còn dám học cách nói dối, sau khi trở về liền quỳ hai canh!"

"..." Hạ Lưu vô tội nhìn hắn, nghiêm túc nói: "Lúc đó con hỏi người có muốn cưới con hay không, rõ ràng sư phụ trả lời là "Được", chẳng lẽ sư phụ cũng đã học được cách nói dối?"

Bị bộ dáng nghiêm trang này của Hạ Lưu trấn áp, Thương Vân Ẩn cũng bắt đầu nghi ngờ bản thân có phải trong lúc ý thức mơ hồ đã làm ra chuyện ngu xuẩn hay không. Hắn nhìn thoáng qua Hạ Lưu, không nói gì thêm bước về phía trước.

[Chúc mừng bạn đạt 4 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 67]

Nghe thanh âm thông báo độ hảo cảm tăng lên, Hạ Lưu rốt cuộc nhịn không được bật cười ra tiếng. Thật sư không ngờ được một người thông minh như Thương Vân Ẩn lại có thể dễ dàng bị lừa gạt như vậy.

Lúc Hạ Lưu được hóa giải phép định trú thân trở về phòng trúc đã là nửa đêm. Thương Vân Ẩn đang nhàn nhã xem một cuốn sách cổ, nghe tiếng đẩy cửa của Hạ Lưu cũng không ngẩng đầu lên, chỉ chậm rãi nói với nàng: "Trên bàn có cháo"

Hạ Lưu đấm bóp đôi chân đã tê rần bước chậm rì rì đến ngồi lên ghế, một bên húp cháo một bên hỏi Thương Vân Ẩn có biết thêu hoa không.

https://thuviensach.vn

Dựa theo đạo lý, nếu là một nam tử bình thường chắc chắn đối với vấn đề này đều trả lời là "sẽ không", thế nhưng Thương Vân Ẩn lại khẽ "ừ" tỏ vẻ bản thân... biết thêu hoa.

Hạ Lưu rất vui vẻ, hưng trí bừng bừng lấy một khối vải lớn màu đỏ từ trong nhà nhét vào tay Thương Vân Ẩn, "Đây này sư phụ, ở phía trên vải thêu Phượng hoàng"

Đôi mắt đen sâu thẳm của Thương Vân Ẩn khẽ liếc nàng, cũng không nói bất cứ lời nào, cứ như vậy chờ Hạ Lưu nói tiếp.

"Làm nhanh đi sư phụ, con không cần người thêu hoa, người chỉ cần thêu cho con một con Phượng hoàng là được, nếu không thì là một con gà cảnh cũng được" hai chân của Hạ Lưu thoăn thoắt, nhanh chân chạy vào lấy kim chỉ ra đưa cho Thương Vân Ẩn, nghiêm túc nhìn hắn, "Đây là một chuyện rất quan trọng, sư phụ, xin người!"

Thương Vân Ẩn lúc này mới lên tiếng, "Thêu Phượng hoàng làm gì?"

Thế nhưng Hạ Lưu lại đóng miệng rất chặt, sống chết cũng không chịu nói. Thương Vân Ẩn dưới sự nài nỉ làm nũng của nàng đành phải cầm lấy khối vải đỏ kia, cúi đầu xe chỉ luồng kim, vẻ mặt nghiêm túc bắt đầu thêu Phượng hoàng. Khác với những nam tử khác, bàn tay trắng nõn của hắn ở trên tấm vải đỏ càng trở nên nổi bật, hắn hơi cau mày, dưới ánh nến không nhanh không chậm thêu Phượng hoàng. Dù sao cũng là người tu tiên, Hạ Lưu ghé vào bên cạnh người hắn đợi nửa canh giờ, một con Phượng Hoàng trông cực kỳ sống động liền hiện ra.

"Nhìn thật đẹp, sư phụ quả nhiên là lợi hại" Hạ Lưu sờ sờ tấm vải kia, trong mắt đều là ý cười, "Chờ người thêu xong con sẽ đưa nó cho đại sư huynh, để cho huynh ấy giúp con đưa đến thế tục làm một bộ quần áo"

"Thứ này nếu may thành quần áo, mặc vào để đi ra ngoài có chút phô trương" Thương Vân Ẩn một bên thêu Phượng hoàng, một bên tỏ vẻ không

https://thuviensach.vn

đồng ý với ý kiến của Hạ Lưu.

"Nhưng đây là hỉ phục nha, nghe đại sư huynh nói ở thế tục lúc cô nương gả cho phu quân đều mặc như vậy, sao có thể là phô trương được?" Hạ Lưu tò mò nhìn Thương Vân Ẩn, người kia sau khi nghe thấy hai chữ "hỉ phục" bàn tay khẽ dừng lại, sau đó lặng lẽ nhìn Hạ Lưu, thật lâu cũng không nói gì.

"Sư phụ thêu nhanh đi, nhất định phải thêu xong trước cuối tháng bảy mới được. Con đã cố ý đi hỏi, người ta nói ngày đó là ngày lành hiếm có, nên gả cưới" Nàng cười lớn nghiêng mình về phía Thương Vân Ẩn, khẽ cọ cọ trên vai hắn, "Con muốn vào ngày đó thành thân với sư phụ, đến lúc đó mặc bộ hỉ phục này vào, thật tốt"

Thương Vân Ẩn buông miếng vải trong tay ra, vẻ mặt hắn đối với Hạ Lưu vẫn luôn ôn hòa, nhưng hôm nay ánh mắt của hắn bỗng trở nên nghiêm túc, chỉ là ngồi đằng kia, nhưng không hiểu sao lại có một lực áp bách khó hiểu. Hạ Lưu ngây ngẩn nhìn hắn, hỏi hắn làm sao.

"Vi sư nay đã là 420 tuổi, trải qua rất nhiều Xuân Thu, Hạ Lưu, con năm nay chỉ mới 17 tuổi, vẫn là con nít. Con bây giờ nói thích ta có lẽ chỉ vì chưa tiếp xúc với những nam tử khác, nhưng con đã từng nghĩ tới, nếu là ngày sau con hối hận, thì phải làm sao?"

Nếu ngày sau nàng thật sự hối hận, vậy hắn phải làm cái gì bây giờ?

Hạ Lưu nắm chặt tay áo của hắn, rất lâu cũng không mở miệng, ánh mắt sáng lấp lánh nhìn hắn.

Ánh mắt của hắn rất đẹp, lông mi con cong, dưới ánh đèn tạo ra một bóng ma. Giọng nói trong trẻo mà lạnh lùng, mỗi câu nói ra giống như một tiếng nhạc dằng dặc. Nhưng bây giờ, trong mắt hắn, trong giọng nói của hắn, đều có một chút đè nén sự rung động.

https://thuviensach.vn

"Con còn rất trẻ, còn rất nhiều chuyện vẫn chưa hiểu, đối với việc tình cảm khó tránh khỏi cảm thấy mới mẻ, có thể qua ít lâu sau hoặc vài năm sau sẽ cảm thấy hối hận vì trẻ như vậy đã bị trói buộc. Còn nữa, chúng ta là sư đồ, chuyện này... không hợp luân thường"

"Người tu chân vốn không nên tồn tại thứ tình cảm của người phàm. Nếu con muốn tu chân, vi sư tất nhiên sẽ đem hết toàn lực giúp con một tay, nếu con lo lắng tuổi thọ không đủ, vi sư cũng có thể giúp con. Duy nhất bây giờ chuyện con nói này... vi sư không làm được"

Hai người họ thật lâu cũng không nói gì, Thương Vân Ẩn sau khi nhìn bộ dáng thất thần của nàng nhẹ nhàng thở dài một hơi. Hắn khẽ vươn tai xoa tóc nàng, một tay còn lại lấy Quy Nguyên đan từ trong túi đựng đồ ra.

Hắn đem Quy Nguyên đan bỏ vào tay của Hạ Lưu, ánh mắt trong veo, "Được rồi, đừng suy nghĩ nhiều nữa, trước tiên ăn viên thuốc này vào rồi nghỉ ngơi đi"

Hạ Lưu cúi đầu nhìn viên Quy Nguyên đan nho nhỏ trước mắt, giọng nói run run hỏi: "Viên thuốc này sẽ khiến con quên mất sư phụ sao?"

Thương Vân Ẩn bị câu hỏi của nàng làm giật mình, lắc đầu, "Không phải, con yên tâm ăn đi, không có chỗ nào không tốt đâu"

Hạ Lưu dưới ánh nhìn soi mói của Thương Vân Ẩn đưa Quy Nguyên đan vào trong miệng, sau đó bỗng nhiên đứng dậy ôm cổ của Thương Vân Ẩn. Hắn khẽ nghiêng người, thế nhưng vẫn bất ngờ không kịp bị nàng hôn.

Thương Vân Ẩn bởi vì quá mức khiếp sợ mà quên mất động tác, chỉ cảm thấy môi mình bị đầu lưỡi của nàng cạy ra, một nửa Quy Nguyên đan bị nàng đưa vào trong miệng hắn. Viên Quy Nguyên đan hắn vì nàng mà tự tay luyện chế, nhưng cuối cùng lại bị hai người cùng nhau ăn.

https://thuviensach.vn

Kèm theo một chút thở dốc khó đè nén, trên mặt hắn đột nhiên có nước mắt nhỏ giọt. Hắn mở mắt, ánh mắt phức tạp nhìn Hạ Lưu.

"Sư phụ, người có thể chê con khó coi, chê con vô dụng, nhưng tại sao lại chê con nhỏ? Con cũng đâu có lúc nào chê người già" Hạ Lưu cúi đầu, chôn mặt vào cổ hắn, nước mắt theo gò má rớt xuống, mang theo giọng nói nức nở: "Con thích người như vậy, thích đến mức không thể thích thêm người nào khác, luân lý gì đó con cũng không quản, con chỉ là muốn ở cùng một chỗ với sư phụ mà thôi"

Thương Vân Ẩn nhắm mắt lại, giọng nói khàn khàn có chút đè nén, "Hạ Lưu, con thật sự.."

"Thật sư, thật sư rất thích sư phụ, đời này không hối hận nhất chính là thích người" nửa người Hạ Lưu ghé vào hắn, bả run khẽ run, nước mắt rơi xuống nhanh chóng thấm ướt gáy hắn.

[Chúc mừng bạn đạt 10 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 77]

Thương Vân Ẩn chậm rãi vươn tay ôm lấy Hạ Lưu, để cho nàng ngồi trên đùi mình mặt đối mặt. Vẻ mặt của hắn rất nghiêm túc, môi đẹp khẽ mím chặt, nhưng bởi vì nụ hôn vừa rồi, đôi môi có chút hồng hồng, mang theo một chút tình sắc mê hoặc.

"Tốt"

Hạ Lưu ngây ngẩn người, ngây ngốc nhìn Thương Vân Ẩn. Người kia hình như có chút ngượng ngùng, nhìn thoáng qua Hạ Lưu, sau đó rất nhanh liền dời tầm mắt, "Ý của vi sư là... sẽ thêu hỉ phục kia thật đẹp trước cuối tháng bảy"

Vẻ mặt Hạ Lưu chuyển từ buồn sang vui, lập tức gật đầu, sau đó như nhớ ra cái gì, một phen xé áo của Thương Vân Ẩn. Người kia kinh hãi,

https://thuviensach.vn

nhìn thấy tư thế bây giờ có chút không tốt liền đẩy nàng ra, "Hạ Lưu, con đang làm gì vậy!"

"Con muốn biến sư phụ thành người của con!"

Đèn, tắt.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (7)

Editor: Mèo lười

Hạ Lưu mở to mắt nhìn về phía trước, ở trong đầu mở bảng độ hảo cảm ra điều tra. Thương Vân Ẩn trải qua một đêm bị nàng đùa giỡn lưu manh, độ hảo cảm đã cộng thêm 16 điểm, từ 77 lên đến 93.

Vừa mở mắng, nàng liền cảm thấy người bị mình bị người nhẹ nhàng nâng lên, ngay lập tức, có một khối khăn mặt ấm áp cẩn thận mà êm ái rửa mặt cho nàng.

"..."

Không đợi Hạ Lưu lấy lại tinh thần, bên tai chợt vang lên giọng nói thanh lãnh, "Há miệng". Nàng theo bản năng há miệng, một chất lỏng mằn mặt chậm rãi chảy vào miệng nàng. Hạ Lưu cứ như vậy được hầu hạ rửa mặt xúc miệng, hưởng thụ đãi ngộ có thể nói là cao cấp nhất trong giới tu tiên.

Cho đến khi Thương Vân Ẩn mang quần áo của nàng từ phòng tắm giúp nàng mặc vào thì nhìn thấy nàng đang được bao bọc trong một khối vải mềm. Hạ Lưu chẫm rãi mở khối vải ra, bàn tay của Thương Vân Ẩn có chút cứng lại, bỏ quần áo bên giường, ra vẻ trấn định nói: "Vi sư đi xem cháo còn nóng không".

Cứ như vậy liền tính nhanh chóng chạy trốn khỏi nơi này, thế nhưng gương mặt bình thường không chút thay đổi bây giờ có chút hồng hồng, thật sự rất đáng yêu.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu thấy thế, nhịn không được muốn cười. Nhưng nghĩ đến sư phụ nhà mìn da mặt mỏng, nàng vẫn cố không khiến hắn cảm thấy xấu hổ, cứ như vậy buông tha hắn.

Sau khi chậm rãi mặc xong quần áo, lúc nàng vừa ra cửa liền nhìn thấy Thương Vân Ẩn đang đứng bên kia cùng một vị khác. Hắn sau khi nhìn thấy nàng liền tự giác bước đến, vẻ mặt không chút thay đổi ôm nàng vào lòng, sau đó đặt nàng lên ghế, lại đem cháo đến trước mặt nàng, còn hỏi nàng có muốn hắn uy(*) cho hay không.

(*) Uy: đút cho ăn a.

Nếu như đây là Thương Vân Ẩn giống như bình thường trêu chọc nàng lười biếng nhàn hạ thì cũng thôi đi, nhưng lúc này vẻ mặt của hắn lại nghiêm túc quá mức, không hề có một chút nào là nói đùa.

Hạ Lưu kiên quyết cự tuyệt yêu cầu thái quá này của Thương Vân Ẩn, có chút không yên lòng nhìn hắn, "Sư phụ, sao con cứ có cảm giác người... Hôm nay có chút kỳ quái nha?"

"Vi sư rất bình thường" Thương Vân Ẩn lột một cái trứng gà sau đó đem bỏ vào chén nàng, vẻ mặt nhàn nhạt, "Buổi trưa muốn ăn canh tương hầm chân heo hay là canh sữa dê cá trích?"

"..." Hạ Lưu cắn một miếng trứng nhìn Thương Vân Ẩn, nhất thời cảm thấy uể oải nói: "Sư phụ, những món này không phải ở cữ mới ăn sao?"

"Con..." Thương Vân Ẩn dừng một chút, trên mặt có chút không tự nhiên, giọng nói cũng nhỏ xuống một chút, "Con hai ngày nay, cần phải bồi bổ thân mình"

Đến lúc này Hạ Lưu mới minh bạch lý do hôm nay Thương Vân Ẩn kỳ quái như thế. Nàng bỗng ngừng cười, thảnh thơi đứng dậy đi đến sau

https://thuviensach.vn

lưng Thương Vân Ẩn, dựa vào trên lưng hắn, nẹ nhàng ghé vào lỗ tai hắn nói một câu lưu câu.

"Sư phụ, lưng của người sờ lên thật trơn"

Nghe được lời nói thể loại đùa giỡn này của Hạ Lưu, thân hình Thương Vân Ẩn lập tức trở nên cứng đờ, một hồi lâu sau vẫn không thể mở miệng. Thật lâu sau, ngay lúc hắn đang chuẩn bị mở miệng giáo huấn Hạ Lưu, đại sư huynh bỗng trực tiếp xông vào, còn rất không thức thời nhìn chằm chằm Hạ Lưu đang nằm trên lưng Thương Vân Ẩn.

"Sư muội, tại sao muội càng ngày lại càng không biết lớn nhỏ như vậy! Cũng không phải tiểu hài nhi 2, 3 tuổi, tại sao còn thích chơi trò được sư phụ cõng trên lưng như vậy!" đại sư huynh vẻ mặt đúng đắn răn dạy Hạ Lưu, sau đó có chút chờ mong nhìn sư phụ, chờ mong sự khen thưởng của hắn.

Thương Vân Ẩn khẽ nhíu mày, cũng không hề giống như suy nghĩ của đại sư huynh là đẩy Hạ Lưu ra, trái lại không nóng không lạnh hỏi đại đồ đệ nà mình: "Không phải vi sư đã nói với con, nếu không có chuyện gì thì ít đến đỉnh Lãm Nguyệt sao?"

Đại sư huyn cực kỳ ủy khuất lấy một phong thư từ trong áo ra, "Sư phụ, đồ nhi đến đỉnh Lãm Nguyệt là để truyền tin"

Thương Vân Ẩn động tay một chút, lá thư liền nằm trong tay, không nhanh không chậm mở ra xem.

Chỉ là, một lát sau, gương mặt luôn lãnh đãm của Thương Vân Ẩn bỗng trở nên rất khó coi. Hai hàng lông mày nhíu chặt, trên tay hắn bỗng nổi lên một ngọn lửa, nháy mắt thêu lá thư kia thành tro bụi.

Hắn trầm ngâm một lát, ánh mắt dừng lại trên người đại đồ đệ. "Con nhanh đi thỉnh các vị trưởng lão xuất quan, mặc khác mở ra trận địa lớn của

https://thuviensach.vn

Thiên Diễn tông, sau đó triệu hồi những đệ tử đang tu luyện bên ngoài về đây, lập tức!"

Đại sư huynh mặc dù không hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra, nhưng nhìn bộ dáng nghiêm túc hiếm có của Thương Vân Ẩn cũng đoán ra có chuyện lớn sắp xảy ra, không có dây dưa lằng nhằng đáp ứng, nhanh chóng rời khỏi đỉnh Lãm Nguyệt.

Hạ Lưu cũng đứng thẳng người, rất lo lắng nhìn Thương Vân Ẩn.

Hắn cau mày thật lâu cũng không nói gì, thời gian phảng phất như dừng lại. Mãi cho đến khi hắn nhẹ giọng thở dài, không khí ngưng trọng kia mới bị phá vỡ.

"Mật thám truyền đến tin tức, Huyễn Cơ lãnh đạo Ngục Huyết tông liên minh cùng các Ma Tông khác, trong mấy ngày sắp tới, hắn là muốn tấn công Thiên Diễn tông của chúng ta" Hắn dừng lại một chút, liếc mắt nhìn thật sâu vào Hạ Lưu, "Người của bọn họ quá nhiều, nếu đến lúc thật sự nổi lên loạn lạc, cho dù là vi sư cũng không thể cam đoan có thể bảo hộ chu toàn cho con, vậy nên con hãy giả làm người thường trốn tránh ở Đông Ngự thành đi"

Hạ Lưu nhìn chằm chằm vào hắn, "Sư phụ, người đây là đang bàn chuyện hậu sự sao?"

"Vi sư..."

"Nếu cuối cùng sư phụ sống sót, người sẽ trở về sống với con. Nhưng nếu là người chết, người chỉ hy vọng con có thể sống thật tốt có phải không?" không đợi Thương Vân Ẩn mở miệng, Hạ Lưu ánh mắt bình tĩnh liền thay hắn nói những lời này. Cứ như vậy, Thương Vân Ẩn vốn đang tính khuyên nhủ nàng liền nghẹn lời, rốt cuộc cũng không thể nói ra lời gì.

https://thuviensach.vn

"Tông môn đại nạn, về công, con thân là đệ tử của Thiên Diễn tông nhất định phải sống chết cùng với sự tồn vong của tông môn, về tư... con chỉ muốn ở chung một chỗ với sư phụ, dù cho có cùng nhau chờ chết đi chăng nữa" Hạ Lưu kéo ống tay áo của Thương Vân Ẩn, chăm chú nhìn hắn. Người kia ngẩn người, thật lâu sau bỗng nhẹ nhàng sờ sờ đầu nàng, không nói gì.

[Chúc mừng bạn đạt 1 điểm độ ảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 94]

Hành động của Thương Vân Ẩn rất nhanh chóng, sau ki triệu hồi các vị trưởng lão đến, liền lập tức an bài xong xuôi tất cả mọi chuyện cho bọn họ. Hiện nay toàn bộ Thiên Diễn tông đều bị bao vây ở tình trạng báo động, tuy rằng những đệ tử bình thường không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng những việc làm gần đây của Thương Vân Ẩn khiến cho bọn họ biết rõ, lần này tông môn xảy ra chuyện lớn.

Nhiều ngày nay, Thương Vân Ẩn gần như không thể nào được nghỉ ngơi. Hắn phải chạy đến các môn khác, lấy tất cả điều kiện để đổi được sự trợ giúp của họ. Nhưng mọi người chỉ thích thêu hoa trên gấm, chứ có mấy ai đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, ở giới tu chân này cũng vậy.

Hạ Lưu không thể giúp được gì, chỉ có thể im lặng chờ Thương Vân Ẩn trên đỉnh Lãm Nguyệt, không gây ra phiền phức gì thêm cho hắn.

Lúc Thương Vân Ẩn trở lại, bộ dáng lãnh đạm vẫn như trước, mái tóc màu bạc trắng càng khiến hắn thoạt nhìn trong trẻo lạnh lùng tựa thần tiên. Hắn cứ như vậy không một lời kéo tay của hạ Lưu, gọi phi kiếm ra bay về hướng chân núi.

"Sư phụ, sao hôm nay người lại rảnh rỗi như vậy, chuyện đã ổn thỏa rồi sao?" Hạ Lưu ở trên phi kiếm rất tò mò hỏi, Thương Vân Ẩn "ân" một tiếng đáp lại, thản nhiên nói: "Vi sư hôm nay mới nhớ tới, vẫn chưa từng dẫn con xem qua thế tục. Con luôn thích những thứ ở đó, hôm nay ta sẽ dẫn

https://thuviensach.vn

con đi xem, thích cái gì thì mua, cũng tránh cho việc làm phiền đại sư huynh của con"

Hạ Lưu rất vui vẻ gật đầu, Thương Vân Ẩn nhìn khuôn mặt tươi cười của nàng, biểu tình trên mặt cũng trở nên nhu hòa hơn.

Hai người cưỡi kiếm xuống phía dưới, Thương Vân Ẩn liền biến đầu tóc bạc của mình trở lại màu đen, lại thay đổi một thân áo trắng trông giống như thư sinh. Hạ Lưu cũng trang điểm trở thành một nữ tử thế tục bình thường. Bọn họ ngoại trừ khuôn mặt đẹp hơn người khác, còn lại không khác gì người phàm.

Hai người sóng vai đi vào chợ lớn, tiếng rao hàng của những quán hàng rong, cửa hàng Lâm Lập, người lui tới đầy đường. Tất cả đều rất náo nhiệt, hoàn toàn khác biệt với Thiên Diễn tông thanh tịnh.

"Muốn mua những gì?" Thương Vân Ẩn bộ dáng mặc cho Hạ Lưu làm chủ, khiến cho nàng rất vui vẻ, lôi kéo Thương Vân Ẩn đến một cửa cửa hàng bán son phấn.

"Sư phụ, người cảm thấy con dùng màu hồng đào này đẹp hơn, hay là màu quả hạnh đỏ này đẹp hơn?" bước vào quán, Hạ Lưu liền cầm lấy hai hộp son để trước mặt mình khoa tay múa chân. Thương Vân Ẩn nhìn thoáng qua, gật đầu trả lời: "Đều đẹp mắt"

Hạ Lưu cười híp mắt dựa sát vào hắn, ghé miệng vào lỗ tai hắn nhẹ giọng nói: "Vậy sư phụ có cảm thấy... nhìn loại son kia liền muốn tiến lên hôn không?"

Loại đùa giỡn quang minh chính đại như vậy khiến Thương Vân Ẩn có chút không thích ứng được. Hắn xấu hổ đến mức qua nửa ngày vẫn không thể nói chuyện, cuối cùng dưới sự bức bách của Hạ Lưu, đành làm bộ như rất nghiêm túc lựa chọn một hộp bỏ vào tay nàng.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu vui vẻ cười, lôi kéo hắn đến cửa hàng trang sức chọn một đống trang sức vòng cổ, nói là muốn chọn thành một bộ, giữ lại đến cuối tháng bảy, lúc gả co Thương Vân Ẩn thì đội lên.

Thương Vân Ẩn hiếm khi kiên nhẫn với một người như vậy, mặc cho nàng làm loạn. Nàng nói muốn ăn những món ăn ở thế tục, hắn liên mang nàng đến Túy Tiên lâu nổi danh nhất ở đây gọi cả một bàn thức ăn. Nàng nói muốn đi Di Hồng viện để học thêm kiến thức, hắn cũng không tức giận, cho nàng một bộ nam trang sau đó đi theo nàng. Còn có sòng bạc, Câu Lan, quán trà, tất cả đều đi xem thử qua một lần.

Trước khi hắn tu tiên cũng sống ở thế tục này nhiều năm, chỉ là trải qua mấy trăm năm thanh tu, sớm đã quên mất những thứ này. Như bây giờ cùng nàng nắm tay xuyên qua đám người huyên náo, hắn bỗng giật mình, thế nhưng lại có một loại ảo giác đã biến thành người phàm.

Giống như một đôi uyên ương bình thường, cùng sóng vai bước chậm với nàng, cứ như vậy... từng bước một đi tới, cuối cùng cùng nhau già đi, cùng nhau ôm nhau chết đi.

Hắn dừng bước lại, hỏi nàng: "Hạ Lưu, ở trong thành này có một tòa nhà là nơi trước đây vi sư sống, con có muốn đến xem hay không?"

Hạ Lưu tất nhiên là vui vẻ đồng ý, Thương Vân Ẩn liền không nhanh không chậm đi ở phía trước, hai người dần dần rời ra nội thành tiến về phía ngoại thành.

Hôm nay ở nhân gian đã là đầu tháng tư, thảo trường oanh phi(*), hàng liễu xinh đẹp thỉnh thoảng lay động. Hắn một thân bạch sam đi phía trước nàng, gió thỉnh thoảng thổi làm phất phơ vạt áo của hắn, như từng con bướm xinh đẹp từ trong bụi cỏ bay đến, mà choáng váng sâu kín trong cảnh trí cũng thay đổi theo khung cảnh ấm áp này.

(*) Thảo trường oanh phi: cỏ mọc chim én bay.

https://thuviensach.vn

Hắn bỗng nhiên quay đầu, đợi sau khi Hạ Lưu bước đến bên canh hắn, giống như vô số lần trong quá khứ, cực kỳ ôn nhu sờ đầu nàng.

"Sư phụ..." nàng khẽ mở miệng gọi.

"Nghe lời, ở đây chờ sư phụ đến đón con về nhà"

Vừa dứt lời, Hạ Lưu trước mặt Thương Vân Ẩn liền mềm mại ngã xuống trong ngực hắn, giống như đã lâm vào giấc ngủ say, vẻ mặt an bình.

Thương Vân Ẩn ôm nàng, đi vào một căn phòng nhỏ.

Thiết kế một kết giới ẩn, nhưng vẫn không yên lòng, hắn lại đem một cái túi đựng đồ bỏ vào trong tay áo nàng.

Hắn không nói một lời, chỉ là im lặng nhìn nàng thật lâu, sau đó nghiêng người ôn nhu dừng trên trán nàng một nụ hôn.

Xoay người, rời đi.

Nếu ta sống sót, cuối tháng bảy nhất định sẽ cưới nàng.

Nếu ta chết...

Nàng nhất định phải sống thật tốt.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (8)

Thương Vân Ẩn phất phất tay, cũng không nhìn hắn nữa, "Nhanh chóng rời đi, đừng làm chậm trễ thời gian"

Đại sư huynh nhịn không được mở miệng, "Sư phụ, tiểu sư muội ở đâu? Con muốn mang muội ấy cùng đi"

Nghe hắn nhắc tới Hạ Lưu, vẻ mặt vốn lạnh nhạt của Thương Vân Ẩn nhịn không được ngẩn ngơ, "Không cần lo lắng, vi sư đã sắp xếp ổn thỏa"

Chờ sau khi đại sư huynh rời đi, Thương Vân Ẩn lướt nhìn về phía bình hoa trên bàn, mặc cho những cánh hoa đã héo rũ, thật lâu cũng không có động tác gì.

Cuối cùng, hắn sờ sờ những đóa hoa kia, rất cẩn thận, mềm nhẹ giống như trước kia hắn hay sờ đầu Hạ Lưu vậy. Nhưng mà, lại không thể nhìn thấy dáng vẻ ngẩng đầu cười ngây ngô của nàng sau mỗi lần hắn xoa đầu, đã không thể thấy nữa.

Những cánh hoa khô vàng sau khi bị đụng vào, liền rơi rụng rải khắp mặt bàn.

~~~o0o~~~

Đó là một ngày mà mọi người trong giới tu tiên không thể quên.

Năm đại Ma Tông kết thành liên minh, đầu tiên là cướp đoạt tại các thành trì ở thế tục thuộc Thiên Diễn tông, giết hại những người phàm có

https://thuviensach.vn
~~~

quan hệ với những đệ tử của Thiên Diễn tông, vây công (bao vây+ tấn công) những đệ tử ở bên ngoài của Thiên Diễn tông. Mặc dù Thương Vân Ẩn đã sớm dự liệu được những chuyện này, đã hạ lệnh triệu hồi đệ tử trở về, nhưng là vẫn có rất nhiều tu sĩ ở bên ngoài chết thảm.

Mà hiện tại, bọn họ đã mở ra trận địa lớn của Thiên Diễn tông, giăng tạo kết giới. Tông chủ Thương Vân Ẩn của Thiên Diễn tông đứng ngay miệng núi, phía sau lưng hắn là hơn một vạn đệ tử còn sống sót của Thiên Diễn tông. Mà đứng trước hắn, là bảy vạn người của Ma Tông.

"Thương Vân Ẩn, ngươi giết tông chủ Ngục Huyết tông ta, hôm nay, Huyễn Ccơ là đến vì năm vạn đệ tử của Ngục Huyết tông đòi lại công đạo!"

Huyễn Cơ vẫn như trước kiều diễm như hoa, mi mắt thẳng họa. Nàng nói hai ba câu liền lấy ra cái cớ cho cuộc vây công Thiên Diễn tông lần này, trái lại là có tài ăn nói rất giỏi.

Thương Vân Ẩn cũng không nhìn nàng, vẻ mặt của hắn vẫn như binhg thường, quay đầu nhàn nhạt nhìn thoáng qua đệ tử của Thiên Diễn tông ở sau lưng. Sau khi phát hiện bọn họ không hề có ý định chùn bước, thế nhưng mở miệng cười, khen: "Các ngươi đều làm rất tốt"

Huyễn Cơ bị hắn cố ý không nhìn rất chán nản, trợn mắt nhìn: "Thương Vân Ẩn!"

"Ta cho rằng Ma Tông làm chuyện xấu không cần lấy cớ, hôm nay các ngươi tới tấn công tông môn của ta còn tìm lý do, quả thực là hiếm thấy. Chỉ là..." Thương Vân Ẩn dừng một chút, vẫn giữ nguyên dáng vẻ như trước khẽ nâng cằm, lãnh đạm nói tiếp: "Thiên Diễn tông của ta, là khinh thường so đo cùng người của Ma Tông"

Hắn đứng chỗ đó, trong lúc mơ hồ đã có chút ý bề nghễ thiên hạ.

https://thuviensach.vn

"Ta luôn luôn nghĩ đến điều khác biệt giữa Ma Tông cùng Tiên tông, nay nghĩ đến, là khác biệt về đạo của mỗi người. Ngươi luôn kiên trì chứ gọi là chính nghĩa, kỳ thật cũng chỉ là đứng trên lập trường của mình mà định nghĩa mà thôi" Huyễn Cơ đứng nhìn Thương Vân Ẩn, bỗng nhiên cười nhạo, tiếp đó lại nói một phen ẩn chứa hàm ý khinh thường Thương Vân Ẩn ở bên trong.

Thương Vân Ẩn lúc này mới nhìn đến nàng, con ngươi nhẹ nhàng đảo qua, trong sóng mắt lưu chuyển đều là lạnh lùng.

"Chính nghĩa quả thật không hề cao quý như mọi người vẫn nghĩ, nhưng nó cũng không phải là lập trường của một người" Hắn bất động thanh sắc, trên mặt không có nửa phần dao động, "Chính nghĩa, bất quá là đứng trên lập trường của đại đa số người mà thôi"

Vừa dứt lời, hắn liền xoay người, chậm rãi giẫm lên những bậc thang, đi về phía trung tâm của trận địa bảo hộ tông môn. Toàn bộ tu vi triển khai, trong nháy mắt đầu tóc bạc và bộ áo quần trắng không gió mà tự động, trong lúc mơ hồ, dường như có tiếng thở dài luẩn quẩn phía trên trời.

"Thương Vân Ẩn ngày đó mạnh mẽ lấy linh lực của Nguyên Anh kỳ để tạm thời tăng lên Hóa Thần kỳ, nay chỉ sợ là đã bị đại thương nguyên khí!"

"Thiên Diễn tông hơn ngàn năm tích lũy, lần này chúng ta sát môn nhưng là có thể được hưởng. Hahaha!"

"Đợi đến sau khi trận địa công phá, mọi người cần phải chờ, vị nữ đệ tử bên kia giữ cho ta, ta muốn đem nàng làm ấm giường. Chậc chậc, tư vị đó..."

"..."

https://thuviensach.vn

Vô số tiếng cười cùng các loại công kích truyền đến từ bên ngoài kết giới. Trận địa bảo hộ tông môn mãnh liệt chấn động hai lần. Mắt thấy liền muốn bị phá vỡ, linh lực Nguyên Anh kỳ của Thương Vân Ẩn mãnh liệt truyền vào trung tâm trận, trong nháy mắt trận địa lại được củng cố.

Khác với sự hưng phấn của đám người Ma Tông, Thiên Diễn tông bên này đã là một mảnh yên tĩnh đến mức chết lặng.

Thương Vân Ẩn vẻ mặt nhàn nhạt nhìn vào bọn họ một chút, nhẹ giọng nói: Toàn lực đưa linh lực vào bảo hộ trận, không cần giữ lại sức lực dư thừa"

Sở dĩ không để bọn họ ra ngoài tranh đấu cá chết lưới rách với người của Ma Tông, cũng là vì muốn kéo dài thời gian cho những đệ tử trẻ tuổi trốn đi. Thân là tu sĩ, tất nhiên sẽ có ngạo khí cùng cốt khí, mà hiện nay, lại chật vật chờ đợi cái chết như chó nhà có tang.

Thương Vân Ẩn đứng bên trong trung tâm trận địa, bởi vì phóng thích toàn bộ linh lực không hề giữ lại, quanh thân hắn lúc này đã có hàn khí màu trắng tràn ra, những viên đá dưới chân cũng chậm rãi đóng băng.

Không ai nói chuyện, mọi người đều biết chờ đợi bọn họ chính là tử vong. giờ phút này, lại đều rất an tĩnh đứng tại vị trí của mình tiếp tục vận chuyển linh lực bảo hộ trận địa. Bọn họ giống như không nghe được tiếng mắng cùng tiếng cười nhạo kia, chỉ là cúi đầu, giống như những pho tượng bên trong dòng nước lũ.

Thương Vân Ẩn linh lực cạn kiệt thân hình có chút lung lây sắp đổ, sắc mặt có chút tái nhợt. Thế nhưng lại cố gắng nuốt vào một viên đan dược bổ sung linh khí, lại một lần nữa mạnh mẽ làm cho linh lực trong Nguyên Anh kỳ của mình bạo phát ra.

Hắn từ bảy tuổi đã nhập tông, bởi vì tâm tính trầm ổn, hơn nữa lại có linh căn cực phẩm trăm năm khó được, cho nên vẫn luôn được những tiền

https://thuviensach.vn

bối trong Thiên Diễn tông dốc lòng chỉ bảo.

Con đường tu sĩ, chắc chắn có vô số cám dỗ, nhưng cần phải biết những cám dỗ không thể ngăn được sự tăng lên của tu vi. Cho nên dù là tình thân, hay là tình yêu nam nữ, đều được chém đứt, không thể để cho lòng mình có vướng bận.

Nhưng là hắn bây giờ đã có ràng buộc.

Lúc trước, hắn dùng ngọc giác cứu đứa bé sơ sinh trôi theo dòng nước thiếu chút nữa đã bị ngập nước chết kia. Mà hiện nay, hắn và nàng đã không có cắt này cắt đứt, trong cuộc sống đã có một sự ràng buộc sâu sắc.

Vô số người từng nhắc nhở hắn, nếu có ràng buộc chắc chắn sẽ rất khó để tiến lên. Hắn lại không có vì vậy mà lui bước, cho dù phải rời xa con đường tu tiên, hắn cũng nguyện ý kết đôi với nàng. Chỉ cần là nàng muốn, chỉ cần là hắn làm được.

Nhưng là...

"Xin lỗi"

Hắn bỗng nhiên nhẹ nhàng nói ba chữ như vậy với không khí, giọng nói nhẹ nhàng giống như lời nỉ non của người yêu.

Trận địa hộ tông sắp hỏng mất, vẻ mặt Thương Vân Ẩn vẫn như bình thường, an tĩnh liếc mắt nhìn lại đỉnh Lãm Nguyệt. Trong lúc mơ hồng, phảng phất còn có thể nhìn thấy phòng trúc kia, còn có một cô gái đang tựa cửa đứng chờ.

Trong hốt hoảng, hắn dường như nhìn thấy Hạ Lưu nhìn hắn cười, cười kiếm bay tới.

https://thuviensach.vn

Có chút muốn cười khổ, nàng bây giờ có lẽ vẫn còn đang ngủ say ở thế tục, làm sao có khả năng sẽ ở đây?! Thật đúng là... xuất hiện ảo giác.

"Sư phụ"

Không phải là ảo giác!

Thương Vân Ẩn lập tức lấy lại tinh thần, nhìn Hạ Lưu nhảy từ trên kiếm xuống, sắc mặt nháy mắt đại biến, chấn nộ nói: "Hạ Lưu, nhanh chóng rời đi!"

Hắn cũng không có thời gian nghĩ đến chuyện nàng làm sao có thể phá giải chú định thân của hắn, và tại sao lại quay trở lại Thiên Diễn tông. Giờ phút này, hắn chỉ cảm thấy trong lòng hiện lên tâm tình tuyệt vọng.

Liên lụy nàng, cũng không có cách nào bảo hộ tốt cho nàng.

"Sư phụ, con muốn gặp người" nàng mỉm cười với hắn, sau đó vươn bàn tay ra. gần như là trong lúc, trong lòng bàn tay nàng xuất hiện một khối ngọc giác. Trong giây lát được thoát ra, ngọc trong tay ngưng tự một đoàn màu xanh, sau đó ngay lập tức bị nàng bắn vào trong cơ thể của Thương Vân Ẩn.

Làm xong tất cả, Hạ Lưu an tâm cười, lùi về phía sau một bước, ngẩng đầu nhìn hắn: "Sư phụ, đi thôi! Đi hoàn thành trách nhiệm của người, bảo hộ tông môn thật tốt"

Trong nháy mắt nhìn thấy miếng ngọc kia, trên mặt Thương Vân Ẩn cũng chưa có biểu tình gì, không buồn không vui, chỉ còn lại một chút mờ mịt. Nhưng cùng một thời khắc, tu vi trong ngừng hắn bắt đầu không ngừng tăng lên, vốn là cảnh giới đỉnh cao của Nguyên Anh kỳ mấy trăm năm, thế nhưng trong nháy mắt này bị đột phá, chân chính đạt tới cảnh giới Hóa Thần!

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu nhìn thoáng qua Huyễn Cơ bên ngoài kết giới, nàng ta cũng nhìn thấy màn này, lúc này Huyễn Cơ đã sắp điên mất.

Huyễn Cơ vốn dĩ muốn trộm viên ngọc trấn tông của Thiên Diễn tông, cũng không phải là do miếng ngọc kia có thể kéo dài tuổi thọ như thiên hạ đều biết, mà bởi vì nàng trong sách cổ biết được, miếng ngọc giác kia còn có thể trực tiếp tăng tu vi đạt cảnh giới mới cho người sử dụng. Mà nay khối ngọc giác kia lại bị Thương Vân Ẩn dùng, tất cả kế hoạch của nàng đều biến thành bọt nước.

Đáng tiếc, trừ nàng ra, còn có Hạ Lưu cũng biết tác dụng của ngọc giác này.

Ngàn năm tới nay không một người nào đạt chân đến cảnh giới Hóa Thần, nay Thương Vân Ẩn đột phá trong nháy mắt đã thay đổi cục diện. Những đệ tử của Thiên Diễn tông vốn đang chờ đợi cái chết nay ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng như điên. Trận pháp vốn dĩ sắp bị phá vỡ nay mặc cho những cao thủ Ma Tông tấn công như thế nào cũng đều vô dụng.

Vốn là Thiên Diễn tông bị vây hãm, xoay chuyển thành người của Ma Tông tan tác.

Trên mặt của Thương Vân Ẩn không có chút vui mừng nào. Hắn quay đầu, ánh mắt sâu thẳm nhìn Hạ Lưu.

Bọn họ bước đi trên con đường đi lên đỉnh Lãm Nguyệt. Hạ Lưu ở phía trước không nhanh không chậm đi tới, Thương Vân Ẩn đi theo phía sau nàng. Hai người đều rất ăn ý, không nhắc đến vấn đề Hạ Lưu làm sao biết tác dụng của miếng ngọc kia, càng chưa từng đề cập đến chuyện làm sao để lấy miếng ngọc kia ra ngoài.

Hai người cứ như vậy một trước một sau, bước đi chầm chậm trên đường.

https://thuviensach.vn

Dọc theo đường đi, có thể nhìn thấy màu xanh nhạt của hoa dại khắp nơi, trong đó có mấy con bướm màu trắng nhẹ nhàng bay lượn, làm cho cảnh xuân này càng trở nên tươi đẹp.

Hạ Lưu ở phía trước, ngữ khí nhẹ nhàng: "Sư phụ, con lần trước ở Túy Tiên lâu ăn món thịt kho tàu kia thật đúng là rất ngon"

Thương Vân Ẩn lên tiếng, tự giác đáp: "Được, đợi lát nữa vi sư sẽ làm cho con"

Hạ Lưu cười híp mắt quay đầu nhìn Thương Vân Ẩn, "Sư phụ, bộ dáng đánh tan đám người Ma Tông hồi nãy của người thật đúng là rất tuyệt"

Bên môi hắn treo một nụ cười nhè nhẹ, nhẹ nhàng lắc lắc đầu: "Con, nha đầu này, cứ thích nói những lời như vậy"

"Sư phụ, sau này người cũng đừng một ngày tắm ba lượt như vậy, nếu để cho người khác nhìn thấy nhìn thấy sẽ rất thiệt thòi" Hạ Lưu lải nhải nhắc, khom lưng ngắt mấy đóa hoa nhỏ màu xanh nhạt, "Một lát nữa cắm đám hoa này vào bình, trong phòng tính ra cũng có chút ngột ngạt"

Thương Vân Ẩn cũng không quan tâm nàng quay lưng như vậy có nhìn thấy không, nhẹ nhàng gật đầu, đáp: "Tốt"

"Sư phụ, người nói tại sao còn chưa đến tháng bảy? Con rất muốn mặc bộ hỉ phục kia, sư phụ thêu quả thực nhìn rất đẹp nha"

Hắn nhìn bóng lưng nàng, ôn thanh nói: "Bây giờ mặc cũng được"

Hạ Lưu xoay người, cười dịu dàng nhìn Thương Vân Ẩn, vươn tay chờ ôm: "Sư phụ, đột nhiên con cảm thấy hơi mệt, người ôm con về nhà có được không?"

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn khuôn mặt tươi cười của nàng, thật lâu sau mới gật đầu, "Được"

Hạ Lưu giống như trước kia chậm rãi đi tới. Nàng nắm mấy đóa hoa kia trong tay, ở trong lòng hắn cười khúc khích, thường thường nói chuyện muốn chọc hắn cười.

Chỉ là, giọng nói của nàng càng ngày càng nhỏ.

Cuối cùng, nàng không nói, lẳng lặng nằm trong ngực của hắn, im lặng giống như đang ngủ say bình thường mà thôi.

Hoa trong tay, bất tri bất giác rơi vãi đầy đất.

Hắn mở miệng, nói tiếp những gì nàng chưa nói hết, thao thao bất tuyệt, giống như vĩnh viễn đều không dừng lại được.

"... Được, về sau vi sư sẽ giúp con giặt quần áo, con cũng không cần nói chịu vất vả"

"Có phải muốn ăn bánh đậu xanh nữa phải không? Ngày mai vi sư sẽ họi đại sư huynh của con tìm chút đậu xanh làm cho con, có phải là muốn ít đường một chút đúng không?"

"Được, lát nữa về nhà, vi sẽ liền cho phép con mặc bộ hỉ phục kia, chúng ta không chờ đến tháng bảy..."

Từ từ nói chuyện, Thương Vân Ẩn cũng đi rất chậm. Sắc trời đen kịt, không biết đi bao lâu, mơ hồ có thể nhìn thấy bóng dáng của phòng trúc.

Hắn cúi đầu, dán miệng vào lỗ tai lạnh giá của nàng, nói nhỏ.

"Chúng ta đã về nhà"

https://thuviensach.vn

(Đôi lời của editor: kết rồi, SE cơ, nhưng mà ta thích phần này nhất, Hạ Lưu tự nguyện lấy nửa phần thù lao cứu Thương Vân Ẩn, mọi người có nghĩ chị thật thích anh ấy không? Tiếc là phần này không có ngoại truyện, mọi người thích ngoại truyện như thế nào? Cmt đi, rảnh ta sẽ viết thử ^^~)

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng

Editor: Mèo lười

"Sau khi Bạch Cảnh Hành cùng ở chung một chỗ với Lý Ngọc Thuần, bởi vì cô ta sau khi uống say tiết lộ ý, dẫn đến bí mật đôi mắt Âm Dương của Bạch Cảnh Hành bị bại lộ"

"Bạch Cảnh Hành bị xem là kẻ bị bệnh thần kinh nhốt vào bệnh viện tâm thần"

"Bởi vì thần kinh của tác giả có vấn đề, khiến cho những độc giả vẫn luôn yêu thích truyện của hắn phát thề sẽ không bao giờ đọc truyện trên Tĩnh Giang nữa, biên tập bị thất nghiệp"

"Bad end"

Gần đây thời tiết ngày càng nóng.

Hạ Lưu chẫm rãi ăn ly kem trên tay, nhìn hệ thống quân không ngừng lải nhải giải thích tình hình có nguy cơ bị phá sản của công ty, đại khái chính là muốn nói tài chính trước mắt khó khăn, tiền lương có lẽ cần phải kéo dài thêm một thời gian nữa. Cô không chút để ý liếc mắt nhìn màn hình trước mắt, "Ông đã bao lâu rồi chưa được lãnh tiền lương?"

Hệ thống quân bị hỏi vấn đề này trong nháy mắt có chút không thích ứng được, chết máy.

https://thuviensach.vn

Hạ lưu sửa lại tóc, "Kem cho ông, một nửa viên kem màu trắng kia tôi còn chưa động tới, không chê có thể ăn"

Nói xong, cũng không chờ hệ thống quân khôi phục lại, thảnh thơi bỏ ly kem xuống bàn, đi vào thế giới kế tiếp.

~~~o0o~~~

Bầu trời giống như một khối bơ lớn bị hòa tan, khối màu trắng hỗn hợp cùng khối màu xanh lam. Không có gió, hàng cây ven đường lặng yên không lung lây, còn có mặt trời gay gắt và khói bụi thải ra từ những chiếc xe đang không ngừng chuyển động, mùa hè như vậy quả thực là muốn bức người khác muốn điên.

Có lẽ là vì thời tiết thật sự quá gay gắt, cho nên người đến dạo siêu thị cũng ít đi nhiều. Rõ ràng vốn là một siêu thị bán lẻ lớn nhất, thế nhưng cũng chỉ có ít ỏi vài người.

Mà trong đám bà thím đi mua thức ăn kia, một thanh niên mặc chiếc áo màu trắng và chiếc quần bò màu xanh cùng chiếc kính râm quả thực rất bắt mắt. Vóc dáng của hắn rất cao, thân hình lại có chút nhỏ gầy.

Hắn đeo một chiếc kính không gọng, làn da trắng đến mức khiến người khác cảm thấy xanh xao, vẻ mặt cũng rất nhạt, chỉ có đôi mắt đen kia làm cho người khác cảm thấy được sự tức giận. Dù cho hắn có đeo kính đi chăng nữa cũng có thể khiến cho người khác dễ dàng cảm nhận được quầng thâm mệt mỏi dưới mắt.

Đây chính là nam chính Bạch Cảnh Hành. Hắn là một tác giả rất được hoan nghênh trên mạng internet, được vô số độc giả tôn sùng là đại thần. Đáng tiếc bởi vì trời sinh đã có đôi mắt Âm Dương, làm cho hắn mặc dù có thể viết ra rất nhiều câu chuyện cổ xưa hấp dẫn, nhưng ngoài đời thực tính cách lại gần như bị phong bế. Không có bạn bè, ngăn cách trao đổi với người khác, càng không hề qua lại với họ hàng.

https://thuviensach.vn
~~~

Lý do duy nhất để ra cửa, cũng chỉ là vì muốn đến siêu thị này mua những thứ sinh hoạt hằng ngày.

Mà nữ chính Lý Ngọc Thuần lại chính là nhân viên siêu thị này, bởi vì cha là một đạo sĩ nên có chút hiểu biết về pháp thuật Huyền Môn. Sau khi biết được Bạch Cảnh Hành có đôi mắt Âm Dương, hai người tiếp xúc ngày càng nhiều, sau đó dần dần ở cùng một chỗ.

Mà thân phận lần này của Hạ Lưu có chút đặc biệt. Cô là...

Một nữ quỷ.

Sau khi mua hai bó rau muống, Bạch Cảnh Hành cúi đầu đẩy xe đẩy đến khu bán sữa chua ướp lạnh.

Hắn quen cửa quen nẻo tìm được loại sữa chua vị táo đỏ vẫn thường uống kia, một hộp, hai hộp...

Tay Bạch Cảnh Hành đột nhiên dừng lại, sau một lát hắn lại làm như không có chuyện gì xảy ra bước về phía trước hai bước lách khỏi vị trí vừa rồi kia, sau đó tiếp tục lấy hộp sữa chua táo đỏ. Chỉ là vừa lấy một hộp, hắn lại tiếp tục lách qua.

Những người khác đều không biết, nhưng chỉ có hắn mới có thể nhìn thấy. Chỗ sữa chua lần đầu tiên hắn lấy, có một bàn tay trắng bệch vươn ra. Vào thời điểm lần thứ hai, lại có một cái chân thò ra từ bên trong.

Siêu thị lớn như vậy chắc hẳn sẽ không có chuyện thảm án hủy thi, loại kia tuyệt đối chính là thứ không bình thường. Bạch Cảnh Hành từ nhỏ đến lớn mỗi ngày đều nhìn thấy quỷ, nay cũng chỉ làm ra vẻ lãnh đạm như không thấy gì. Nếu để cho tên quỷ đó biết được hắn có đôi mắt Âm Dương, chắc hẳn sẽ rước tới không ít phiền toái.

https://thuviensach.vn

Đang lúc hắn chuẩn bị lấy sữa chua lần thứ ba, một cái đầu vươn ra thành công hù được hắn. Sữa chua trong tay "bịch" một tiếng rơi xuống đất, miếng dán bị rớt xuống đất mà rách ra khiến trên đất vươn vãi một đống chất lỏng màu trắng.

Bởi vì ít người cho nên tiếng động có vẻ lớn một chút, những nhân viên công tác xung quanh cũng bị tiếng động hấp dẫn đến. Một bà thím sắc mặt không tốt đi tới trừng mắt với Bạch Cảnh Hành, một bên quét dọn một bên lải nhải nói giới trẻ hiện nay hậu đậu, vụng về gì gì đó, còn nhắc nhở hắn lát nữa phải đi trả tiền bồi thường, cuối cùng lúc trước khi đi còn liếc nhìn Bạch Cảnh Hành nãy giờ vẫn không nói tiếng nào, thầm nói: "Tuổi trẻ hiện nay thật đúng là một chút lễ phép cũng không có, ngay cả câu xin lỗi cũng không biết nói"

Bạch Cảnh Hành vẫn luôn duy trì tư thế trầm mặc. Trên đường đi hắn nhiều lần mở miệng, nhưng không thể phát ra âm thanh gì, chỉ có Hạ Lưu mới nghe được hai chữ "xin lỗi" nhỏ đến mức như nói bằng hơi.

Hắn trầm mặc như vậy, có vẻ không hợp với xã hội này.

Hạ Lưu chui ra từ trong tủ lạnh, lơ lửng giữa không trung nhìn Bạch Cảnh Hành, trên mặt lộ ra vẻ áy náy. Cô rất không biết ý tứ gãi gãi đầu, thật cẩn thận đặt câu hỏi: "Anh nhìn thấy tôi phải không?"

"..."

Bạch Cảnh Hành cụp mắt xuống không nhìn Hạ Lưu, bàn tay nhanh nhẹn cầm lên một hộp sữa chua táo đỏ bỏ vào trong xe đẩy, giống như không hề nhìn thấy cô.

"Này? Nhìn không thấy sao?" Hạ Lưu nghiêng thân về phía trước, đứng ngay trước mặt Bạch Cảnh Hành. Khoảng cách quá gần, cô dường như còn có thể nhìn thấy rõ hàng lông mi dày rậm rất giống con gái của hắn.

https://thuviensach.vn

Đầu Bạch Cảnh Hành tiếp tục cúi thấp xuống, tiếp tục chọn sữa chua.

"Vừa rồi thật sự rất xin lỗi, tôi cho rằng không có ai nhìn thấy tôi, cho nên mới tùy ý một chút, thật sự không cố ý dọa anh"

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 5]

Hạ Lưu dứt khoát ngồi trong xe đẩy đối mặt với hắn, ngửa đầu nói chuyện với Bạch Cảnh Hành: "Mùa hè năm nay thật sự quá nóng, nhiệt độ điều hòa trong siêu thị cũng không đủ thấp, cho nên tôi mới vào trong quầy ướp lạnh đợi qua mùa hè"

Cô hơi hơi đứng dậy, dán mặt vào hộp sữa chua Bạch Cảnh Hành đang cầm trên tay, híp mặt lộ ra biểu tình hưởng thụ, "A... mùa hè có thể có thứ gì đó mát lạnh, thật sự là quá tuyệt vời.

Bạch Cảnh Hành hơi mím môi, ánh mắt mê man nhìn Hạ Lưu, cũng không biết bây giờ bản thân nên làm gì, chỉ có thể ngây ngốc cầm hộp sữa chua kia.

Hạ Lưu nhìn bộ dạng này của hắn, "phốc" một tiếng cười ra tiếng. Sau đó lùi về phía sau ngồi thật tốt, một bàn tay khoát trên khung, bộ dáng rất là thích ý nhìn Bạch Cảnh Hành: "Nói thật, tôi cũng rất muốn ăn món này, aiz, đáng tiếc là không có ai đốt cho tôi"

Bạch Cảnh Hành đợi nửa ngày, sau khi phát hiện nữ quỷ trước mắt này không hề có ý định sẽ bước xuống liền bỏ qua. Sau khi tùy tiện lấy hai hộp sữa chua hắn liền đẩy xe chuẩn bị đi tính tiền.

Dựa theo dự đoán của Bạch Cảnh Hành, bây giờ nữ quỷ này cũng đã đến lúc nên tự giác bước xuống, tiếp tục nghỉ hè trong quầy ướp lạnh.

Vấn đề là đã sắp bước đến quầy thu tiền, nhưng Hạ Lưu vẫn một bộ dáng thảnh thơi ngồi trong xe nhìn quanh, bộ dạng tự tại như đang lướt gió

https://thuviensach.vn

trên một chiếc xe mui trần, không hề có ý định sẽ bước xuống chút nào.

Bạch Cảnh Hành mặt không thay đổi nhìn Hạ Lưu nửa ngày, cuối cùng im lặng không lên tiếng lấy những thứ vừa mua ra, bỏ vào một chiếc túi mang theo đi trả tiền.

Hạ Lưu rất tự nhiên một đường lơ lửng đi theo phía sau hắn, phát hiện ra chuyện này Bạch Cảnh Hành lập tức dừng chân lại, chuyển hướng đến một kệ hàng khác, chuẩn bị con đường để thoát khỏi nữ quỷ này.

Đáng tiếc, bốn chữ "âm hồn bất tán" chính là dùng để hình dung quỷ.

Lúc đi đến khu đồ ăn vặt...

"A, anh thích món khoai món khoai chiên kia sao? Tôi muốn thử vị việt quất xem sao, thoạt nhìn có vẻ không tệ"

Lúc đi đến khu vật dụng hằng ngày...

"Tấm khăn lông này thật mềm mại nha, anh có muốn lấy cái này đổi cái trong tay kia không?"

...

Xem ra nữ quỷ này, thật sự không hề tính toán sẽ rời đi.

Bạch Cảnh Hành chấp nhận, từ bỏ hy vọng rằng nữ quỷ này sẽ tự giác rời đi. Sau khi cầm túi lớn đi tính tiền, hắn cũng không để ý đến Hạ Lưu đang lải nhải không ngừng, cúi đầu nhanh chóng rời khỏi siêu thị.

Bên ngoài ánh mặt trời rất gay gắt, thân là một nữ quỷ, Hạ Lưu không có khả năng tiếp tục bám theo hắn.

"Nói chuyện với anh thật sự rất vui vẻ, ngày mai mấy giờ anh đến?"

https://thuviensach.vn

Khiến người khác bất ngờ là, ngay lúc Bạch Cảnh Hành đang chuẩn bị đạp đi lại nghe thấy cô nói như vậy. Hắn nao nao, theo bản năng quay lại nhìn.

Nữ quỷ đó nở một nụ cười thật sáng lạn vẫy tay với hắn, tùy rằng sắc mặt trắng bệch nhìn như thế nào cũng không lộ ra được chút khí người, nhưng nụ cười kia lại không hề khiến người khác cảm thấy sợ hãi.

Đây là lần đầu tiên Bạch Cảnh Hành gặp một nữ quỷ như cô, rõ ràng hắn không hề mở miệng nói với cô tiếng nào, vậy mà cô lại cảm thấy như mình đang nói chuyện phiếm với cô...

[Chúc mừng bạn đạt 6 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 11]

Bạch Cảnh Hành thu hồi ánh mắt, chậm rãi trở về nhà. Tuy rằng hắn là một tác giả lớn chạm tay có thể bỏng, nhưng phòng ở của hắn lại chỉ là một căn hộ độc thân thông thường, tìm không ra một vật trang sức bất kỳ nào, đơn điệu như không phải nhà, ngược lại thì càng giống như là nhà nghỉ.

Bỏ đống thức ăn dành cho một tuần vào trong bỏ lạnh, lúc này trong phòng rất tối, bức màn sẫm màu ngăn cách ánh sáng ở bên ngoài, cả căn phòng giống như biến thành một căn mật thất, vô cùng âm u. Bất luận người nào thấy gian phòng kiểu này, có lẽ sẽ cảm thấy rất đáng sợ, thế nhưng Bạch Cảnh Hành lại ở nơi này đã bảy năm.

Bóng tối không chỉ có thể làm cho hắn thoải mái hơn để nghĩ ra tình tiết cho câu truyện, quan trọng hơn là, kiểu yên tĩnh tuyệt đối này mới có thể khiến cho hắn cảm giác được sự an tâm. Giống như bản thân đang ở bên trong của con ốc sên, để cho những con vật bên ngoài không dám lộn xộn.

Ngồi xếp bằng trên ghế so pha, Bạch Cảnh Hành mở máy tính lên nhìn phía dưới bài đăng, hai tay khoanh trước ngực, cằm khẽ nâng, chăm chú

https://thuviensach.vn

nhìn những bình luận kia. Bình luận rất nhiều, nhưng hắn lại không biết phải trả lời họ như thế nào mới tốt.

Lúc viết tiểu thuyết, hắn có thể diễn đạt cảm xúc rất tốt, nhưng ở cuộc sống thực tế hắn giống như trở nên trì trệ, rất nhiều chuyện không biết phải diễn đạt làm sao mới tốt.

Bạch Cảnh Hành xem xong bình luận thì tắt trang web đó, đăng nhập QQ, phía trên kia bạn thân đáng thương chỉ có một người, là biên tập của hắn.

Bảng tin tức có thông báo, Bạch Cảnh Hành bấm mở liền nhìn thấy: "Truyện này sắp kết thúc phải không? Gần đây chuyện ma quỷ có vẻ nóng, cậu có muốn suy xét một chút không?"

Câu chuyện quỷ, tuy rằng mỗi ngày cơ bản đều nhìn thấy quỷ, nhưng hắn trước đến giờ đều không nghĩ qua sẽ viết truyện liên quan đến quỷ.

Nghiêm túc xuy nghĩ, gần đây quả thực không hề đặc biệt muốn viết thể loại gì đó, nhắc tới nữ quỷ... không hiểu vì sao đột nhiên truyền đến cảm hứng.

Bàn tay lướt nhanh trên bàn phim, cho ra một câu trả lời thuyết phục: "Được"

Hắn uống một hộp sữa chua táo đỏ, sau đó mở ra một trang truyện mới, nhanh chóng quyết định tên cho bộ sách mới.

"Qủy dị"

Chỉ là ngay lúc chuẩn bị bắt đầu viết, Bạch Cảnh Hành đột nhiên cảm thây sau lưng có chút lạnh. Hắn theo bản năng quay đầu lại, đúng lúc chống lại một gương mặt trắng bệch cùng một đôi mắt đen láy.

https://thuviensach.vn

"..."

"A, xin lỗi, dường như lại lần nữa hù anh rồi!" sau khi nhìn thấy mặt Bạch Cảnh Hành có chút cứng đờ, Hạ Lưu rất tự giác rụt lui thân mình kéo ra một khoảng cách, "Bởi vì muốn nhìn một chút xem anh đang làm cái gì, cho nên mới không tự giác dựa gần như vậy..."

Thật ra trọng điểm cũng không phải là chuyện ở bên cạnh hay ở bên trên, mà vấn đề là nữ quỷ này đáng lẽ ra phải nằm trong quầy ướp lạnh của siêu thị, tại sao lại xuất hiện ở nhà của hắn?

Đáng tiếc Bạch Cảnh Hành nín nửa ngày cũng không thể nói ra được câu gì, vẫn luôn dùng ánh mắt ngây ngốc nhìn Hạ Lưu. Người kia dưới ánh mắt của hắn vô tội nhìn lại, đáng tiếc với gương mặt này... lại không thể nào tạo được biểu cảm xinh đẹp nào.

"Có phải anh muốn hỏi tại sao tôi cũng tới hay không?" Hạ Lưu rốt cuộc cũng kịp phản ứng, cười ha hả nói: "Tôi dựa theo mùi của anh tìm được nhà của anh, sau đó từ cống thoát nước chui vào đây!"

"..."

"Không còn cách nào khác, anh là người duy nhất có thể nhìn thấy tôi. Anh không biết đâu, tôi suốt ngày chỉ có thể tự nói chuyện một mình, thật sự rất thống khổ" Hạ Lưu gãi đầu một cái, "Thật ra cũng không có chuyện gì lớn, tôi chỉ là muốn ở ên cạnh tán gẫu với anh mà thôi"

Bạch Cảnh Hành quay đầu lại, không nói lời nào cúi đầu lặng lẽ nhìn bàn phím.

"Không sao, anh không nói lời nào cũng được, chỉ cần nghe tôi nói là đủ rồi" Hạ Lưu cũng không miễn cưỡng hắn trả lời, bay lên nhìn chung quanh trong phòng, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên tủ lạnh.

https://thuviensach.vn

"Tủ lạnh nhà anh thật lớn, tôi có thể ở trong tủ lạnh nhà anh nghỉ hè không?" Hạ Lưu rất vui sướng bay đến bên cạnh tủ lạnh, dán mặt vào cửa tủ dùng sức nhỏ cọ cọ, sau đó liền ôm không chịu nới lỏng tay, "Ở trong này vượt qua mùa hè này nhất định sẽ rất thoải mái!"

Lúc Hạ Lưu làm ra những chuyện đó, mặt Bạch Cảnh Hành vẫn luôn suy trì hình tượng tê liệt, chỉ là một chút bất đắc dĩ và phân phân trong mắt đã bán đứng hắn.

Hạ Lưu sờ sờ cằm, "Tôi thiếu chút nữa quên vấn đề tiền thuê nhà, đáng tiếc tôi chỉ có minh tệ (tiền âm phủ a), thứ này anh cũng không dùng được..."

Dường như nghĩ tới điều gì, hai mắt Hạ Lưu sáng lên, "Nếu không tôi dùng tư liệu sáng tác trao đổi với anh?"

Nghĩ nghĩ một chút lại bổ sung: "Vừa rồi tôi nhìn thấy, hình như anh đang chuẩn bị viết câu chuyện về quỷ? Tôi có thể nói cho anh biết quỷ sinh hoạt như thế nào, tuyệt đối là tư liệu trực tiếp nha, anh có muốn hay không? Chỉ cần để tôi ở trong tủ lạnh nhà anh là được rồi"

Bạch Cảnh Hành suy nghĩ trong chốc lát, một bên là "mở ra tủ lạnh liền nhìn thấy một nữ quỷ đang ngủ", một bên là "có tư liệu chân thật để sáng tác". Hắn không suy nghĩ nhiều liền quyết định vì vấn đề sau mà tiếp nhận vấn đề trước.

Hắn gật đầu với Hạ Lưu, dùng bàn phím gõ ra tên của bản thân.

"Bạch Cảnh Hành"

"Tiểu Bạch anh thật là tốt, về sau ở cùng nhà, xin anh chỉ giáo nhiều hơn!"

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (1)

Editor: Mèo lười

Sau khi đạt thành hiệp nghị với Hạ Lưu, Bạch Cảnh Hành liền không có ý định sẽ phản ứng với cô, cúi đầu cắn ống hút sữa chua, nghiêm túc suy nghĩ, thường thường gõ mấy hàng chữ. Bên trong phòng tối đen, chỉ có ánh sáng yếu ớt phát ra màn hình máy tính.

Hạ Lưu bị không để ý tới lơ lửng phía sau Bạch Cảnh Hành nhìn một lát, sau khi phát hiện ra chỉ có một bảng chương gì đó rất nhàm chán, cô liền lặng lẽ bay đến bên cửa sổ, nhẹ nhàng kéo bức màn ra tạo ra một khe hở.

Mặt trời đã lặn.

Bạch Cảnh Hành sống ở tầng cao nhất, có lẽ bởi vì tầng cao nhất là nơi an tĩnh nhất. Lầu hai mươi hai, thành phố ồn ào náo nhiệt đều bị độ cao ngăn cách ở phía dưới.

Cô ngồi trên bệ cửa sổ, hai chân lơ lửng đung đưa, bên tai chỉ có âm thanh gõ bàn phím của Bạch Cảnh Hành. Hắn cũng không bật đèn, cho nên so với thành phố lấp lánh ánh đèn phía dưới càng lộ ra vẻ an tĩnh.

Đợi cho đến khi Bạch Cảnh Hành buông cốc sữa chua kia xuống, Hạ Lưu mới ho nhẹ một tiếng nhắc nhở, "Đã bảy giờ rồi, có phảu anh nên ăn cơm tối rồi không?"

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu vừa nói xong, di động của Bạch Cảnh Hành liền vang lên---tất nhiên không thể nào là cuộc gọi tới, chỉ là đồng hồ báo thức mà thôi. Tùy tay tắt đồng hồ báo thức, Bạch Cảnh Hành liếc mắt nhìn Hạ Lưu, sau đó đứng dậy vào phòng bếp nấu nước. Tiếp đó lại chậm rì đi mở cửa tủ lạnh, lấy ra một gói mỳ tôm và một lọ sữa chua, sau khi chuẩn bị xong tất cả thì lại lặng lẽ ngồi trước máy tính tiếp tục gõ bàn phím.

"Tiểu Bạch, anh đã ngồi trước máy tính bốn canh giờ (một canh giờ= 2 tiếng)" Hạ Lưu lơ lửng bay đến phía trước Bạch Cảnh Hành, "Có muốn nghỉ một lát hay không?"

Bạch Cảnh Hành ngẩng đầu ngây ngốc nhìn Hạ Lưu, sau đó lắc đầu.

"Như vậy thì không được rồi, anh như vậy đến lúc cơ thể không chống đỡ nổi thì còn muốn làm việc gì nữa?"

Bạch Cảnh Hành lặng lẽ cúi đầu, tiếp tục gõ bàn phím.

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 13]

Một lát sau, di động của hắn lại lần nữa vang lên.

Bạch Cảnh Hành nhấn nút tắt đồng hồ báo thức, vào phòng bếp rút dây ấm điện, rót vào tô mỳ chuẩn ị bắt đầu ăn.

"Tiểu Bạch anh thích vị mỳ tôm này sao? Tôi trước đây thích ăn vị thịt kho, hay là lần tới đi anh mua thử vị đó về ăn xem thế nào?" ngồi đối diện với Bạch Cảnh Hành, Hạ Lưu rất nhiệt tình giới thiệu thức ăn cho hắn.

"..." Bạch Cảnh Hành cũng không trả lời "được" hay là "không được", chỉ là liếc mắt nhìn cô, sau đó lấy mắt kiếng xuống, cúi đầu ăn mì trong chén.

https://thuviensach.vn

Dáng ăn của hắn rất văn nhã, không nhanh không chậm, cũng không hề phát ra thanh âm kỳ quái nào. Đáng tiếc món mỳ tôm này vốn là món ăn khuya dùng để lót dạ với bạn bè, thế nhưng hắn lại biến nó thành món chính, một mình an tĩnh ăn.

Hạ Lưu cũng không nói gì thêm những câu chăm sóc quan tâm linh tinh này nọ như "Đừng ăn mỳ như vậy nữa, không tốt cho sức khỏe" hay "Nếu anh không biết làm cơm thì ra bên ngoài ăn đi", bởi vì cô biết những lời này đối với Bạch Cảnh Hành mà nói, là một loại tổn thương sâu sắc.

Hắn không muốn ra khỏi cửa, thậm chí sợ phải ở chung với người khác. Bởi vì từ nhỏ đã quái gở không cách nào qua lại với người khác, cho nên hiện tại hắn không dám ở chúng một chỗ với quá nhiều người. Thế giới của Bạch Cảnh Hành hoàn toàn khác với người thường, có thể thấy rõ hai thế giới, nhưng lại không bị tiếp thu bởi bất kỳ thế giới nào.

Rất nhiều chuyện người bình thường có thể dễ dàng làm như dạo phố, tản bộ hay nói chuyện phiếm. Nhưng những chuyện đó đối với Bạch Cảnh Hành mà nói, là chuyện cả đời đều không có cách nào làm được.

Chờ đến sau khi Bạch Cảnh Hành ăn xong mỳ tôm, rửa dọn chén ắt xong, Hạ Lưu liền thúc giục hắn đến bên cửa sổ ngắm phong cảnh, còn chỉ vào những đốm sáng rực rỡ cho hắn xem.

"Tiểu Bạch, anh xem bên ngoài đi, thật đẹp mắt"

Bạch Cảnh Hành bị kéo Hạ Lưu lôi kéo không còn cách nào khác đành lấy mắt kính ở trên àn đeo lên, chân dài nhanh chóng bước đến bên cạnh cô.

"Lâu lâu vẫn nên nhìn những cảnh vật ở chỗ xa đi nha, nếu không đôi mắt cứ mãi nhìn máy tính như vậy thật sự sẽ bị mù đấy" Hạ Lưu hai mắt cong cong vươn tay lấy ra mắt kính của Bạch Cảnh Hành, "Anh nhìn mắt kính của anh đi, đã dầy như vậy rồi a"

https://thuviensach.vn

Hai mắt nhẹ nháy, Bạch Cảnh Hành theo bản năng bước lùi về phía sau một bước, kéo dài khoảng cách với Hạ Lưu.

Cũng không phải bị cô dọa, mà là bởi vì hắn không có thói quen đứng gần với người khác như vậy, tuy rằng cô cũng không phải người mà chỉ là một con quỷ.

Sau khi lấy lại phản ứng, Hạ Lưu ha ha cười, vì muốn giảm bớt tình huống xấu hổ mà thuận theo chế nhạo nói: "Thật là, chỉ mới chạm vào anh một chút mà đã thẹn thùng như vậy, Tiểu Bạch thật đúng là ngây thơ nha"

Cô vậy mà lại không nghĩ rằng hắn vì cô nên mới lùi về phía sau?!

[Chúc mừng bạn đạt 1 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 14]

Không xuất hiện cảnh tượng bị hiểu lầm như trong dự đoán, Bạch Cảnh Hành rất an tâm, vẫn tiếp tục duy trì khoảng cách không gần không xa với Hạ Lưu ngắm cảnh đêm.

Bầu trời đêm hè vẫn luôn đẹp như vậy, cho dù ở trong thành thị cũng có thể nhìn thấy vô số ngôi sao lấp lánh rực rỡ. Cúi đầu, cũng có thể nhìn thấy ánh đèn lleo lét.

"Cảm giác như là.. Đúng vậy, chính là bài thơ tôi học lúc sơ trung, thành phố phồn thịnh" Hạ Lưu suy nghĩ hồi lâu cũng không thể đọc ra tiếp. Bạch Cảnh Hành nhìn bộ dạng ngượng ngùng vò đầu của cô, không nói tiếng nào đi tìm một tờ giấy, dựa vào trên bàn viết nhanh mấy hàng chữ, sau đó xoay người bỏ giấy vào tay cô.

"Xa xa ánh đèn sáng tỏ..."

Chữ rất đẹp, không hề giống với chữ của người quanh năm chỉ biết đánh chữ, thanh tuấn có lực, nhìn đẹp như viết thư pháp.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu nhìn chằm chằm tờ giấy kia, cuối cùng nhìn sườn mặt của Bạch Cảnh Hành, nhịn không được cười ra tiếng, không chút keo kiệt khích lệ nói: "Tiểu Bạch thật lợi hại, thế nhưng còn có thể đọc thuộc lòng bài thơ này"

[Chúc mừng bạn đạt 1 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 15]

Nghe được loại lời này, Bạch Cảnh Hành tỏ vẻ gì, chỉ là màu đỏ trên tai ngày cang lan tràn. Ngay lúc Hạ Lưu đang muốn nói gì đó, di động Bạch Cảnh Hành lại vang lên.

Tám giờ, thời gian gõ chữ mỗi ngày đã đến.

Hắn đẩy đẩy mắt kính, lại cầm bình sữa chua táo đỏ trở về sô pha, lần nữa quyết tâm phấn đấu với máy tính.

Tốc độ tay của hắn không nhanh, nhưng cả phòng chỉ có thanh âm không ngừng đánh của bàn phím. Hạ Lưu ngồi xếp bằng trên cửa sổ, mở hai cánh cửa ra hết, sau đó lại kéo bức màn rộng ra thêm một chút. Những cơn gió đêm nhẹ nhàng làm tiêu tan những nóng bức vào ban ngày, mang theo xúc cảm ôn nhu đặc hữu của ban đêm mùa hè tràn vào phòng. Bạch Cảnh Hành ngẩng đầu nhìn bóng lưng của Hạ Lưu, sau một lát lại cúi thấp xuống.

Hắn cũng không có thói quen mở cửa sổ, nhưng đêm nay sau khi bị Hạ Lưu lôi lôi kéo kéo đi xem cảnh đêm như vậy, hắn thế nhưng cảm thấy... giống như mở cửa sổ cũng không phải chuyện gì ghê gớm, giống như mở ra cánh cửa để nhìn trộm thế giới này, trong lúc nội tâm đang bất an cùng cảm giác áp bách, dưới sự trấn an của gió đêm tất cả đều trở nên một mảnh yên tĩnh.

Truyện Bạch Cảnh Hành đang viết là truyện tu chân, sau hai tháng liền thành công chiếm cứ vị trí đầu bảng danh sách. So với những tác giả khác ngày một vạn hai vạn từ mà nói, hắn mỗi ngày chỉ 3000 từ thật sự là rất

https://thuviensach.vn

chậm, nhưng không thể chống lại sự nhiệt tình của độc giả, truyện này nhanh chóng được nổi tiếng, càng thúc đẩy nhiều người đến xem.

Hạ Lưu nhẹ nhàng bay đến, im lặng nhìn Bạch Cảnh Hành gõ chữ, cũng không lên tiếng quấy rầy hắn, thành thành thật thật làm một độc giả tốt.

Thời gian trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác đã trôi qua một tiếng đồng hồ. Bạch Cảnh Hành cắn cắn ống hút, sữa chua cũng đã uống hết, nhưng chỉ chữ khoảng hơn một ngàn từ, so với những tác giả khác một tiếng viết năm sáu ngàn chữ thật sự là không thể nhìn.

Đánh một câu, lại cảm thấy không thích hợp liền xóa đi, dùng một phương thức khác để biểu đạt, sau đó lại do dự, cũng khó trách tốc độ không nhanh lên được.

Bởi vì quá chú tâm vào việc lựa chọn từ ngữ cho phù hợp, hắn cũng không chú ý đến nữ quỷ Hạ Lưu đang cách màn hình ngày càng gần. Cuối cùng cô đột nhiên ngẩng đầu hô ngừng: "Không cần xóa, chính là cái này!"

Bạch Cảnh Hành ngẩng đầu nhìn Hạ Lưu, chờ đợi cô giải thích.

"Tôi đọc tiểu thuyết nhiều năm như vậy, là một độc giả lâu năm!" Hạ Lưu có chút đắc ý, búng ngón tay một cái "tách", "Quyết định là câu này, đừng sửa lại, nhìn mệt"

Bạch Cảnh Hành trầm mặc, tự hỏi trong chốc lát, sau đó vẫn nghe theo lời đề nghị của Hạ Lưu, tiếp tục viết câu tiếp theo. Thật là khiến người khác ngạc nhiên, nữ quỷ theo dõi hắn về tận nhà thì ra là một người mê tiểu thuyết...

Thân là một tác giả, Bạch Cảnh Hành đột nhiên có một loại cảm giác thân cận khó hiểu với Hạ Lưu.

https://thuviensach.vn

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 20]

Hạ Lưu phát hiện, sinh hoạt của Bạch Cảnh Hành không giống với cuộc sống không quy luật của một trạch nam, phải nói là tương phản, sinh hoạt của hắn quả thực nghiêm khắc đến đáng sợ, mà tất cả cột thời gian đều phải nhờ vào đồng hồ báo thức nhắc nhở. Nghĩ tới hắn nhiều năm vẫn luôn sinh hoạt như vậy, Hạ Lưu cũng không nhịn được muốn thở dài, cuộc sống như thế, thật sự là quá mệt mỏi.

Bất tri bất giác đã là đêm khuya, Bạch Cảnh Hành vẫn làm việc đến bây giờ trên mặt cũng có chút mệt mỏi. Hắn cắn chặt miệng ống hút, gần như đồng thời với kim đồng hồ vừa điểm mười hai giờ đêm, Bạch Cảnh Hành cũng dừng tay. Có chutsmeetj mỏi xoa xoa thái dương, sau đó đọc lướt qua chương truyện vừa viết xong hai lần, hắn lại giống như thường ngày đăng chương mới lên.

Lúc làm xong hết mọi chuyện, Bạch Cảnh Hành mới ngẩng đầu, phát hiện Hạ Lưu đã ghé vào bên cạnh máy tính mà ngủ. Hắn lặng lẽ nhìn một hồi lâu, há miệng thở dốc nhưng lại cũng không nói gì, chỉ là lúc đứng dậy, lại cố ý giảm nhẹ động tác.

Chờ Bạch Cảnh Hành tắm rửa xong, lúc đi ra đã không thấy bóng dáng của Hạ ưu vốn đang nằm ngủ say nơi đó. Bởi vì loài sinh vật quỷ trước nay vẫn luôn xuất quỷ nhập thần, cho nên hắn cũng không suy nghĩ nhiều, mở cửa tủ lạnh ra, chuẩn bị lấy cha nước, uống xong sẽ đi ngủ.

Nhưng nghênh đón hắn lại là một cái đầu người màu đen...

Bạch Cảnh Hành đáng thương hóa đá ở chỗ kia suốt nửa ngày, cố tình là Hạ Lưu không biết đang làm cái gì, vẫn cúi đầu không chú ý đến hắn. Cứ như vậy, hắn giữ vững động tác mở cửa trong chốc lát, không lấy thứ gì, sau đó từ từ đóng lại.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc, đây cũng không phải do Bạch Cảnh Hành mở sai cửa tủ lạnh.

Lần này cửa tủ lạnh tự động mở ra, Hạ Lưu từ bên trong bay ra: "Tiểu Bạch, thật ngại quá, bởi vì tôi cảm thấy ngủ ở bên ngoài thật sự rất nóng, vừa rồi anh lại không có ở đây, cho nên tôi mới chưa kịp nói với anh một câu đã chui vào tủ lạnh"

Thái độ của cô rất thành khẩn, hơn nữa Bạch Cảnh Hành vốn không phải là một người sẽ cãi nhau với người khác, cho nên sự kiện kinh hách lần này cứ như vậy yên bình trôi qua.

Chỉ là lúc Hạ Lưu nói chuyện này, Bạch Cảnh Hành chú ý quyển sách trong tay cô, bìa sách có chút quen thuộc, dường như chính là quyển sách đầu tiên hắn xuất bản?

Trong nguyên văn Bạch Cảnh Hành thích một quyển sách duy nhất, cũng chính là quyển sách đầu tiên hắn xuất bản. Hắn lấy chính bản thân mình viết nên một câu chuyện, nhân vật chính có đôi mắt Âm Dương có thể nhìn thấy quỷ. Đáng tiếc hắn cũng không phải là đại anh hùng bắt quỷ, cũng không hợp với xã hội, sinh hoạt gập ghềnh. Quyển sách này có tình cảm chân thật nhất của hắn, đáng tiếc...

Cơ bản tất cả độc giả đều tỏ vẻ không thích nhân vật chính, cũng không thích quyển sách này. Đối với bọn họ mà nói, những câu chuyện kia quá mức âm trầm, xa và không chân thật.

Dời xuống theo ánh mắt của Bạch Cảnh Hành, Hạ Lưu có chút xấu hổ, ngượng ngùng mở miệng: "Vừa rồi ở bên kia lật vài trang, thật sự là bị lôi cuốn, cho nên mới... mới tính lấy vào trong tủ lạnh xem một đêm"

Loại hành vi làm mà không hỏi này cũng không khiến Bạch Cảnh Hành tức giận. Đôi mắt đen như mực nhìn chằm chằm Hạ Lưu, một lúc lâu

https://thuviensach.vn

sau mới đột nhiên mở miệng, giọng nói rất nhẹ, nhưng vẫn đủ để cho Hạ Lưu nghe thấy.

"Hay sao?"

Hình như là bởi vì lâu lắm rồi không nói gì, cho nên giọng nói của hắn có chút khàn khàn, nhưng vẫn đủ để Hạ Lưu nghe ra sự nghi hoặc nhàn nhạt, cùng vớ, sự chờ mong mà đến hắn cũng không nhận ra.

Hạ Lưu ôm sách liều mạng gật đầu: "Đã rất rất lâu rồi không đọc được quyển sách rung động lòng người đến vậy! Vị tác giả này thật sự rất tuyệt vời, đáng tiếc khi ta còn sống không thể đọc những tác phẩm của anh ta, bằng không như vậy mới thật sự là chết cũng không tiếc!"

Được khen chỉ có trên trời dưới đất không có như vậy, mặt Bạch Cảnh Hành có chút hồng. Hắn bỗng khó hiểu gật gật đầu với Hạ Lưu, sau đó nhanh chóng vào phòng làm việc.

Không để cho Hạ Lưu chờ lâu, chỉ chốc lát sau hắn liền ôm một chồng sách lớn xuất hiện trước mặt Hạ Lưu. Hắn đặt sách trên sàn, mặt không thay đổi phun ra một chữ, "Đọc"

Trong ánh mắt, có một loại cảm giác như gà mẹ đang mang theo đám gà con xinh đẹp của mình ra khoe khoang vậy.

Sau khi nói xong, hình như cảm thấy loại hành vi này của mình có chút không đúng, hắn không tự nhiên quay mặt đi.

Hạ Lưu ở một bên nhìn chằm chú vào hành vi của hắn, chỉ cảm thấy vị đại thần này mặc dù không dễ trao đổi, chỉ là nhìn như vậy thật sự là rất đáng yêu.

Hạ Lưu đi theo Bạch Cảnh Hành ngồi xổm xuống. Nhìn đống sách trước mắt này, mặt lộ ra vẻ vui mừng: "Tiểu Bạch, anh cũng là fan của vị

https://thuviensach.vn

đại thần này à, thế nhưng lại có nhiều sách của anh ta như vậy, anh thật lợi hại!"

Bạch Cảnh Hành cảm thấy tâm tình càng thêm tốt, hắn thế nhưng phá lệ gọi Hạ Lưu cùng đi qua. Sau đó hắn mở ra hậu trường tác giả, chỉ vào bút danh cho Hạ Lưu xem.

Hành vi ngây thơ như thế, lại đặc biệt đáng yêu. Lúc này đây hắn không còn âm trầm như ngày thường, gống như một cậu học trò nhỏ đang chờ giáo viên biểu dường, ánh mắt sạch sẽ tràn đầy chờ mong.

Hạ Lưu bay tới trước màn hình máy tính, kinh hô thành tiếng: "Cao Chí Lương? Thì ra Tiểu Bạch anh chính là vị đại thần kia?"

Tuy rằng ở trên mạng cũng bị gọi là đại thần, nhưng ở hiện thực thì đây vẫn là lần đầu tiên, trên mặt Bạch Cảnh Hành hồng hồng, có chút ngượng ngùng gật gật đầu.

[Chúc mừng bạn đạt 10 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 30]

Hạ Lưu cầm lấy một cây viết giơ giơ lên, "Tiểu Bạch, cho tôi xin chữ ký được không?"

Thân là quỷ, cũng chỉ có đốt cho cô thứ gì đó thì nó mới chân chính thuộc về cô.

Bạch Cảnh Hành rất dễ nói chuyện, gật gật đầu, không theo lời cô ký lên một trang giấy trắng, mà đặc biệt hào phóng ký tên lên tất cả sách bản thân viết. Cuối cùng xếp thành một đống ở trong nhà vệ sinh, lặng lẽ móc bật lửa ra.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (2)

Editor: Mèo lười

Thời gian nhảy đến bảy giờ đúng, di động bên cạnh gối đúng giờ phát ra tiếng vang, từ trong chăn vươn ra một bàn tay trắng nõn gầy gò, sờ soạng vài tắt nhấn tắt điện thoại di động.

Lăn lộn vài vòng trên giường trong chốc lát, cuối cùng Bạch Cảnh Hành vẫn miễn cưỡng ngồi dậy.

Hắn vừa tỉnh lại nhưng rõ ràng là ngủ không đủ giấc, tinh thần vẫn chưa tỉnh táo. Vẫn là đôi mắt to tròn, chỉ khác là vì vừa từ trong chăn ra, đầu tóc đen mềm mại lúc này có chút rối loạn, như là ổ gà.

Vẫn giống như ngày thường đi vệ sinh, đánh răng rửa mặt, sau khi vệ sinh cá nhân xong thì chậm rì rì đi đến tủ lanh, chuẩn bị lấy thức ăn ra nấu ăn.

Chỉ là vừa mở cửa tủ lạnh, lập tức một đôi mắt to tròn đỏ bừng xuất hiện trước mặt hắn, khiến hắn nhịn không được lùi về sau một bước, thuận tay đẩy cửa tủ lạnh đóng lại.

Bạch Cảnh Hành lúc này mới nhớ tới, bắt đầu từ buổi chiều ngày hôm qua, tủ lạnh nhà mình đã trở thành chung cư của nữ quỷ này. Bên ngoài mặt trời đã lên, hắn không nói một lời xoay người kéo rèm lên, căn phòng vốn sáng bừng bỗng chốc trở về trạng thái mờ tối.

https://thuviensach.vn

Lúc này Bạch Cảnh Hành mới đi trở lại tủ lạnh, mở ra cửa tủ lấy bánh mì và sữa chua.

"Buổi sáng tốt lành, Tiểu Bạch!" ở trong tủ lạnh Hạ Lưu nhỏ đi không ít, ước chừng chỉ cao khoảng mười cm. Cô vẫy vẫy cuốn sách nhỏ nói với Bạch Cảnh Hành, "Anh xem, tối hôm qua tôi đã đọc xong cuốn sách này rồi! Thế nào, rất lợi hại phải không?"

Bạch Cảnh Hành nhìn dáng vẻ hưng phấn của cô, trầm mặc không nói lời nào. Cô trái lại không hề cảm thấy xấu hổ, hưng trí bừng bừng từ trong tủ lạnh bò ra. Cô đứng trước mặt Bạch Cảnh Hành, bắt đầu lôi kéo hắn thảo luận nội dung, "Tiểu Bạch, đoạn cuối kia có phải muốn nói nhân vật chính anh ta..."

"Tiểu Bạch, tôi cảm thấy nữ phụ kia thật ra..."

"Tiểu Bach, anh có thể giải thích nơi này một chút cho tôi được không, tôi xem như thế nào cũng không hiểu..."

Đây là lần đầu tiên ở hiện thực có người cùng hắn thảo luận nội dung tiểu thuyết, Bạch Cảnh Hành cũng rất hưng trí, mặc kệ vấn đề ăn sáng, mở máy tính lấy ra bối cảnh bản thân thiết lập cho Hạ Lưu xem. Lúc cô hỏi đến vấn đề nào thì mở phần giải thích có liên quan cho cô xem, không được thì đánh chữ nói cho cô biết, lúc nóng nảy hắn cũng sẽ nói một hai chữ. Hoàn toàn khác một trời một vực với Bạch Cảnh Hành tử khí âm trầm trước kia.

Những vấn đề Hạ Lưu nói lên đều rất có tính kiến thiết (chỉnh sửa) lại, nhìn ra được là cô thật sự nghiêm túc đọc quyển sách này. Đối với một độc giả nghiêm túc như vậy, tất nhiên Bạch Cảnh Hành cũng rất có kiên nhẫn mà giải đáp, chỉ là đánh hai, ba trăm chữ trên màn hình mà thôi, huống chi lúc này hắn đã nói đến tận bốn câu.

Sau cuộc thảo luận này, bộ dáng của Bạch Cảnh Hành xem ra rất cao hứng. Hạ Lưu cũng rất vừa lòng, một người một quỷ đều cảm thấy như tìm

https://thuviensach.vn

được tri kỷ, độ hảo cảm của Bạch Cảnh Hành đối vớ Hạ Lưu cũng thành công tăng tới 33.

Bất tri bất giác đã qua một tiếng, Hạ Lưu ngáp một cái, Bạch Cảnh Hành cũng nhớ đến hình như Hạ Lưu đã thức nguyên đêm đọc quyển sách này. Tuy rằng không biết rằng quỷ có cần ngủ hay không, nhưng tay hắn vẫn vẫn dừng gõ chữ, lắc đầu với Hạ Lưu, sau đó rút cuốn tiểu thuyết trong tay cô ra.

Hạ Lưu vô tội nhìn Bạch Cảnh Hành, rất mịt mờ nhắc nhở hắn: "Tối hôm qua anh đã đốt nó cho tôi, quyển sách này anh có muốn cũng không mở được" Ý tứ chính là, dù cho anh có hối hận muốn lấy lại thì cũng đã không kịp nữa rồi.

Bạch Cảnh Hành không làm rõ ý tứ trong lời nói của Hạ Lưu, chỉ là tốt xấu gì hắn cũng xem như là miễn cưỡng biết Hạ Lưu không hiểu ý của mình, cho nên hắn mới gian nan mở miệng, phát ra một chữ: "Ngủ"

Hạ Lưu chỉ chỉ vào chính mình, "Tiểu Bạch, ý anh là muốn tôi đi ngủ?"

Bạch Cảnh Hành gật gật đầu.

Hạ Lưu lập tức bật cười, vỗ vỗ khuôn mặt đang ngốc manh của Bạch Cảnh Hành, khích lệ nói: "Thật là săn sóc nha, tốt tốt tốt, tôi phải đi ngủ ngay"

Sau khi nói Hạ Lưu trở về tủ lạnh, lúc này Bạch Cảnh Hành mới có thời gian ăn điểm tâm. Sau khi ăn xong, lúc đi thu xếp chăn hắn bỗng nhớ ra cái gì đó, nhanh chóng chạy tới lấy từ trong tủ ra một chiếc khăn mềm mại, sau đó lại tìm kim chỉ, cầm kéo bắt đầu khoa chân múa tay.

Thân là một trạch nam, tuy rằng Bạch Cảnh hành không thể hiểu rõ những kỹ năng khác, nhưng kỹ thuật thủ công của hắn trái lại rất cao. Đại

https://thuviensach.vn

khái là khi còn nhỏ tự mình may vá nhiều loại quần áo, cho nên làm thủ công mới thuận buồm xuôi gió. Bạch Cảnh Hành nhanh chóng cắt chiếc khăn thành mấy miếng lớn nhỏ không đồng nhất, kim chỉ bay lượn vài cái đã làm ra được một bộ chăn nệm nho nhỏ cùng vài cái gối đầu.

Sau khi làm xong cũng đã là buổi trưa, lần này Bạch Cảnh Hành cũng không trực tiếp kéo ra, mà là nhẹ nhàng gõ cửa tủ lạnh, chờ Hạ Lưu tự mở cửa ra.

Có lẽ ngay chính hắn cũng không ý thức được, đối với cô, trên rất nhiều mặt, so với kẻ nào khác hắn càng muốn tự mình chăm sóc hơn.

Cửa tủ lạnh tự động mở ra, Hạ Lưu ngồi xếp bằng trong tủ, bên cạnh là bình sữa chua táo đỏ. Cô hình như đã tỉnh ngủ, cũng không ngẩng đầu nhìn Bạch Cảnh Hành, tiếp tục cúi đầu đọc sách.

Cứ tưởng rằng Bạch Cảnh Hành muốn lấy cái gì đó, không nghĩ tới hắn lại nhẹ nhàng lên tiếng: "Đi ra" Nghe không ra có tâm tình gì trong đó, chỉ là khuôn mặt hắn vẫn giữ nguyên bộ dáng cứng đơ kia, thật khiến người khác khẩn trương.

Hạ Lưu ngẩng đầu nhìn thẳng hắn nửa ngày, cuối cùng ôm lấy bình sữa chua bên cạnh, "Tiểu Bạch! Tôi chỉ mới ở có một ngày, tại sao anh lại muốn đuổi tôi đi chứ?" Ngữ khí có chút thê thảm, cô dứt khoát lấy hai chân ôm luôn bình sữa chua, thái độ kiên quyết không chịu lui bước, "Tôi thật sự rất thích tủ lạnh nhà anh, anh có thể để tôi ở đây vài ngày rồi hãy đuổi đi có được không?"

Bạch Cảnh Hành nhìn hành động không phù hợp với thân phận nữ quỷ của cô, biểu tình trên mặt vẫn là không trạng thái. Nhìn đến bộ dạng không thể nhìn này của cô, hắn dứt khoát cầm bình sữa chua kia ra, Hạ Lưu cũng cứ như vậy bị hắn thuận thế xách ra tủ lạnh.

"..."

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu rơi vào đãi ngộ trục khách ôm đầu gối đáng thương ngồi trên chiếc sô pha hắn thường ngồi. Bạch Cảnh Hành cũng không nhìn cô, động tác nhanh nhẹn bỏ những thức ăn ở tầng đó vào chỗ khác, sau đó cầm khăn lông lau chùi tầng đó thật sạch sẽ, cuối cùng trong ánh mắt nghi hoặc của Hạ Lưu cẩn thận bài trí giường và chăn lông kia thật tốt. Sau khi hoàn thành hết thảy, ánh mắt trong veo của hắn nhìn Hạ Lưu, chỉ chỉ vào cô, sau đó chỉ vào tủ lạnh.

"Hả? Đây là Tiểu Bạch bố trí gian phòng cho tôi sao?" sau khi hỏi như vậy, từ trong bộ dáng ngượng ngùng kia của Bạch Cảnh Hành liền xác định được đáp án.

Hạ Lưu vui vẻ cười đến híp mắt, bay tới trong tủ lạnh nằm lên chiếc giường nhỏ, thuận tiện lăn vài vòng, cuối cùng nói lời khen ngợi, "Như thế này quả nhiên thoải mái hơn rất nhiều so với việc trực tiếp nằm trong tủ lạnh, cảm ơn Tiểu Bạch!"

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 35]

Thành quả lao động vất vả nửa ngày cuối cùng cũng lấy được sự yêu thích của đối phương, Bạch Cảnh Hành rất vui vẻ, sau đó ngay cả lúc gõ chữ tốc độ cũng nhanh không ít.

Sau khi ăn bữa trưa đơn giản, Bạch Cảnh Hành cùng Hạ Lưu ngồi đối mặt nhau bắt đầu chuẩn bị công việc cho cuốn sách mới của hắn. Hắn viết chữ hỏi vấn đề, cô nói ra đáp án.

"Bình thường quỷ sinh hoạt ở đâu? Có quy luật hay không?" Hạ Lưu nhìn tờ giấy hắn đưa, hơi suy nghĩ một chút mới nói ra đáp án, "Thật ra mà nói có rất ít quỷ lang thang, một là đi đầu thai, hai là quỷ giống như tôi có nguyên nhân đặc biệt mới lưu lại nhân giới. Điều đó chắc hẳn anh cũng rất rõ ràng, bởi vì tuy có thể nhìn thấy được, nhưng không phải lúc nào cũng vừa ra khỏi cửa liền nhìn thấy quỷ chứ?"

https://thuviensach.vn

Bạch Cảnh Hành gật gật đầu, lại tiếp tục viết câu hỏi cho cô trả lời.

"Lấy thân phận quỷ mà nói, cô cảm thấy cứ như vậy ở nhân giới tương đối tốt, hay là đi đầu thai sẽ tốt hơn?"

Cầm tờ giấy này, Hạ Lưu suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng lắc lắc đầu, "Thật ra tôi không thể trả lời vấn đề này, bởi vì hai lựa chọn này đều không phải điều tôi muốn chọn"

Bạch Cảnh Hành sửng sốt một lát, nhưng cũng không tiếp tục hỏi vấn đề đó.

Hạ Lưu ngồi đối diện hắn, đung đưa hai chân của mình đá đá chân hắn: "Hì, Tiểu bạch, anh có thể đưa tôi đến bệnh viện nhìn một chút không?"

"..." Bạch Cảnh Hành mờ mịt nhìn cô.

"Đi thôi đi thôi, giống như trong TV người ta hay chiếu ấy, cầm một chiếc ô lớn màu đen ra cửa là được, như vậy có thể phòng cháy nắng"

Không thể từ chối Hạ Lưu cường liệt yêu cầu, Bạch Cảnh Hành đành chấp nhận, lấy một chiếc ô lớn ra khỏi nữa. Đáng tiếc phòng nắng thì có thể, nhưng giả trang như vậy thì có chút miễn cưỡng. Gương mặt của Bạch Cảnh Hành trắng nõn, thanh tú quá mức, nếu nói hắn là một cô gái trái lại càng dễ dàng làm người khác tin tưởng hơn.

Hạ Lưu trốn trong ô của hắn, một đường miệng không ngừng lải nhải chỉ đường cho hắn, "Lát nữa vào bệnh viện nếu không muốn nói chuyện thì đừng nói chuyện, chỉ cần đưa mảnh giấy đã viết ở nhà đưa cho hộ lý thì được rồi"

Bạch Cảnh Hành làm theo, căn cứ theo lời nói của hộ lý tìm đến một phòng bệnh. Có một hộ lý trung niên ở một bên ngủ gà ngủ gật, sau khi

https://thuviensach.vn

nhìn thấy hắn bước vào liền hoảng sợ, "Ôi tuổi còn đi đường thường không phát ra tiếng động như vậy sao, hù chết bà già này rồi"

Chỉ là, lúc này tất cả tinh lực của Bạch Cảnh Hành đều tập trung trên người của người đang nằm trên giường bệnh kia. Hắn không hề nghĩ đến, người Hạ Lưu muốn hắn đến bệnh viện nhìn, thế nhưng lại chính là cô.

"Cậu là ai? Có quan hệ gì với cô gái này?" dì hộ lý ở một bên suy đoán: "Có phải là đồng học không? Aiz, thật đáng tiếc cho cô gái này, bộ dáng xinh đẹp như vậy kết quả lại bị xe đụng biến thành người thực vật, tuổi trẻ như vậy mà lại..."

Bạch Cảnh Hành đưa tờ giấy Hạ Lưu viết cho dì hộ lý, người kia sau khi nhìn thấy rõ ràng nội dung đột nhiên không nói gì, quẳng ánh mắt đồng tình với hắn rồi đi ra ngoài, còn rất chu đáo đóng cửa cho hắn.

Bạch Cảnh Hành cũng không biết trên tờ giấy kia viết cái gì, chỉ là nếu dì hộ lý đã đi vậy mọi chuyện đều dễ tiến hành. Hắn trực tiếp kéo bức màn lên, Hạ Lưu thuận tiện từ trong ô chui ra ngồi bên cạnh thân xác của cô.

"Được rồi, thân là bạn bè và cũng là đại thần trong lòng tôi, Tiểu Bạch anh đến đây thăm tôi đã thõa mãn lòng hư vinh của tôi rồi" rõ ràng là thân thể của mình đang ở trước mắt lại không có cách nào để trở về, bình thường nếu gặp phải tình huống này, lẽ ra nên khóc lóc kể lể một trận mới phải. Nhưng thái độ của Hạ Lưu chỉ là thờ ơ như vậy, điều này khiến Bạch Cảnh Hành cảm thấy cô gái này đúng là...

Kỳ lạ.

"Bởi vì rời khỏi thân thể đã hơn hai năm, nên đã thành thói quen" Hạ Lưu vỗ vỗ mặt của mình, "Cũng thật là may, mặt vẫn không thay đổi gì, vẫn rất là đẹp"

https://thuviensach.vn

Bạch Cảnh Hành yên lặng nhìn Hạ Lưu ở đằng kia ra vẻ ngu ngốc kia, hắn biết bây giờ không phải là lúc nên an ủi cô, và hắn cũng không biết phải an ủi như thế nào.

Hạ Lưu quay đầu nhìn bộ dáng có chút ngốc của hắn, bay lại nhìn hắn: "Làm sao vậy? Có phải ra ngoài lâu như vậy có chút phiền lòng? Trời nóng nực chính là như vậy, tôi cũng không muốn ra cửa"

Cô có lẽ là vì bản thân phải ra cửa đến bệnh viện mà không vui đi, thế nhưng còn kiếm cớ cho hắn. Tuy rằng bây giờ cô chỉ là một nữ quỷ, nhưng vẫn còn có người săn sóc.

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 37]

Bạch Cảnh Hành lắc lắc đầu với cô, ngồi xuống.

Hạ Lưu thấy thế cũng không hỏi nữa, một lần nữa cẩn thận ý đồ trở lại thân thể, nhưng mỗi lần đều là trực tiếp xuyên qua thân thể của mình. Cuối cùng cô cũng từ bỏ, nhưng không hề nổi giận, nói với Bạch Cảnh Hành rằng tháng sau lại đến.

"Tôi vẫn là nghĩ rằng có thể trở về thân thể của mình, nếu như vậy thì bệnh tình của tôi sẽ mau chóng hồi phục, như vậy tôi sẽ liền trở lại làm con người" Hạ Lưu mang theo tươi cười miêu tả chuyện trong lòng mình vẫn luôn mong cho Bạch Cảnh Hành, "Đến lúc đó chuyện đầu tiên tôi muốn làm chính là mua mười bộ, à không, là một trăm bộ sách của Tiểu Bạch tới để cho anh ký tên!"

Cứ như vậy nói chuyện ở trong bệnh viện một lát, dưới sự yêu cầu của Hạ Lưu, Bạch Cảnh Hành mới rời đi.

Bạch Cảnh Hành lại mở ô đen ra, không nhanh không chậm bước đi, bên tai thỉnh thoảng truyền đến tiếng nói chuyện của Hạ Lưu. Tuy rằng vẫn giống như trước kia, bên cạnh là đám người vội vã qua lại, trước mắt vẫn là

https://thuviensach.vn

vĩnh viễn không biết làm thế nào mới có thể dung nhập xã hội này, nhưng lại là đầu tiên có cảm giác "Không phải đi lại bên ngoài chỉ một mình mình".

Có lẽ cuộc sống con người vốn chính là như vậy, chỉ cần có một người nguyện ý nói chuyện với bạn, chỉ cần có một người nghe bạn nói, như vậy, sẽ giống như trước giờ đều không tồn tại hai chữ "cô đơn".

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (3)

Editor: Mèo lười

Vẫn luôn là trạng thái như vậy, căn phòng bóng tối, tiếng hít thở đan xen với thanh âm gõ bàn phím, chỉ cóánh áng của máy tính và ánh sáng mỏng manh từ bên ngoài gian nan xuyên qua bức màn thật dày chiếu vào phòng.

Chỉ có một điều không giống, có lẽ là bên cạnh có thêm một nữ quỷ đi.

Hạ Lưu sống chung với Bạch Cảnh Hành, đến nay cũng đã một tuần trôi qua. Hạ Lưu thành một cuốn bách khoa toàn thư của quỷ giới, giúp Bạch Cảnh Hành không ít chuyện, ngẫu nhiên Bạch Cảnh Hành cũng sẽ đốt cái loại khoai chiên cho cô ăn đỡ thèm. Một người một quỷ sống chung rất hài hòa lại an bình, đều cảm thấy bạn cùng phòng này xem ra cũng không tệ.

Bạch Cảnh Hành cắm ống hút vào hộp sữa chua, nằm một chút trên sô phan, vừa viết truyện hai tiếng đồng hồ, cảm thấy ánh mắt cũng có chút mỏi mệt.

Hạ Lưu nằm ở sô pha bên cạnh tư thế không khác gì hắn, chỉ là hai chân cô bắt chéo lên nhau, tâm tình khá tốt đọc tiểu thuyết.

Phát hiện bộ dáng Bạch Cảnh Hành dường như rất mệt mỏi, Hạ Lưu đưa chân đá đá chân hắn: "Tiểu Bạch, anh ngủ một lát đi, qua một tiếng tôi sẽ gọi anh dậy"

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Bạch Cảnh Hành đã là một mảnh mông lung, suy nghĩ một chút thì gật đầu, lấy một cái nệm sô pha làm gối đầu, trực tiếp bắt đầu gặp Chu công.

Chỉ là còn chưa tới mười phút sau, Bạch Cảnh Hành liền dụi dùi mắt ngồi dậy. hạ Lưu nằm ở bên cạnh rất im lặng nhìn hắn lại sờ trên con chuột, "Lại muốn viết tiếp?"

Bạch Cảnh Hành nhìn lại cô, lắc lắc đầu, đơn giản nói: "Chưa xem"

Cũng may năng lực lý giải của Hạ Lưu đủ mạnh, cô nhanh chóng kịp phản ứng: "Bình luận của độc giả hôm nay còn chưa xem?"

Qủa nhiên, Bạch Cảnh Hành gật gật đầu, xem ra tâm tình không tệ lắm. Mỗi ngày lúc xem bình luận đều là trạng thái này, tản ra hơi thở màu hồng giống như người đang yêu vậy.

Chỉ là hôm nay tâm trạng của hắn thoạt nhìn có chút không bình thường, sau khi vào khu bình luận, hắn liền không cử động con chuột, ngồi yên trên sô pha, môi mím chặt thành một đường. Một lát sau, hắn đột nhiên di động con chuột, rất nhanh liền vào trang web.

Sau khi cảm thấy được Bạch Cảnh Hành có chút không thích hợp, Hạ Lưu bay tới ngồi bên cạnh hắn, theo ánh mắt của hắn nhìn qua, rất nhiều câu bình luận, nội dung cũng không khác nhau lắm.

"Tên ch* hack view mau cút ra khỏi Tĩnh Giang"

"Cứ tưởng rằng tác giả nổi tiếng sẽ không hack view, không nghĩ tới lại là loại người như vậy"

"Nhân phẩm của tác giả không tốt, bỏ truyện"

https://thuviensach.vn

Bạch Cảnh Hàng cứ như vậy đọc từng cái một, trong mắt có nghi hoặc cùng mất mát. Chỉ trong một đêm đột nhiên có hơn hai ngàn bình luận, không nghĩ tới thế nhưng đều là mắng hắn. Nhưng chính hắn cũng không biết rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra.

Bạch Cảnh Hành viết truyện đã rất nhiều năm, từng bước cố gắng, có lẽ là hậu tích bạc phát(*), hai năm qua rốt cuộc cũng đỏ. Bởi vì còn đường này hắn đi rất ổn, hơn nữa bình thường cũng không kiêu căng ngạo mạn gì, cho nên cũng không gặp các loại chuyện tranh cãi gì lớn. Bây giờ bất thình lình gặp phải phê phán có quy mô lớn như vậy, thật khiến hắn không biết phải làm như thế nào.

(*) Hậu tích bạc phát (厚积薄发): tích lũy sâu dày, từ từ thả ra | -> Chỉ ý có chuẩn bị đầy đủ mới làm được việc tốt

*Hậu(dày) tích: chỉ đại lượng, dốc sức tích trữ "

*Bạc (mỏng) phát: chỉ số ít, từ từ thả ra.

-> Tích trữ nhiều hơn, từ từ thả ra. Hình dung chỉ có chuẩn bị đầy đủ mới có thể làm xong chuyện. Ý là trải qua thời gian dài có chuẩn bị tích lũy thì sẽ có tương lai, phát huy thành tích.

Hắn chăm chú nhìn nhìn những bình luận kia, từ nói con người hắn không tốt, lại nói đến sách của hắn toàn là rác rưởi, văn phong kém, tình tiết quê mùa. Những thứ mỗi ngày đều dùng tâm huyết để viết ra, bây giờ lại bị bọn họ bắt lên đài hành hình chờ bọn họ đem lên xử tử, mà chính hắn lại không thể làm được gì.

Nhìn như vậy rất lâu, sau đó kick con chuột vào icon đóng cửa sổ. Bạch Cảnh Hành yên lặng đăng nhập QQ, muốn tìm biên tập. Đối phương cũng đã biết chuyện ngày hôm nay, gửi tin nhắn tới hỏi thăm hắn. Nhìn mấy dòng chữ kia, ý định muốn giải thích bỗng tiêu tan hết, cũng có thể nói, hắn cũng không biết phải giải thích như thế nào mới tốt.

https://thuviensach.vn

Nhanh chóng rời khỏi QQ, lúc đang định tắt máy, Hạ Lưu bỗng duỗi tay tới. Cô một bên cấm lấy con chuột nói với Bạch Cảnh Hành: "Bây giờ chúng ta cần phải biết chuyện gì đang xảy ra, vừa rồi chắc hẳn anh cũng thấy, có bình luận nói anh hack view, anh chắc chắn không có khả năng làm ra loại chuyện này, trong đó nhất định có hiểu lầm"

Dừng một chút, cô nhìn sâu vào mắt hắn, "Tiểu Bạch anh nhớ kỹ, có một số việc không phải duy trì trầm mặc là có thể giải quyết. Chuyện lần này nhất định anh phải làm cho rõ ràng, nếu không sự nghiệp sáng tác của anh coi như xong"

Bạch Cảnh Hành vẫn duy trì trầm mặc, nhìn Hạ Lưu dùng máy tính của mình đăng nhập diễn đàn Tĩnh Giang. Hắn trước đây chưa từng tới nơi này, không nghĩ tới lại có nhiều người đến vậy.

Trang đầu đã có rất nhiều phản hồi đề cập đến chuyện của "Cao Chí Lương", có một người đã trả lời tất cả những phản hồi kia. Hạ Lưu bấm vào xem, cùng Bạch Cảnh Hành xem nội dung lâu chủ gửi trong phản hồi.

Vị lâu chủ kia nói rất nhiều, tổng hợp đại khái ý chính là hắn là độc giả của Cao Chí Lương, hôm kia bỗng phát hiện truyện của Bạch Cảnh Hành chỉ trong một đêm nhiều hơn 7000 lượt view. Vậy nên hắn mới đi rà xoát, tối qua vừa có kết quả, quả nhiên là hack view, đã bị dọn dẹp đi 7000 lượt view không chính đáng.

"Chủ thớt vẫn cho rằng Cao Chí Lương là người nhiều thanh cao, không nghĩ tới hắn lại lén làm ra loại chuyện ghê tởm này, từ đó chuyển thành anti"

Phía dưới trả lời rất nhiều, lúc bắt đầu còn có độc giả biện giải cho Bạch Cảnh Hành, nhưng sau anti ngày càng nhiều, cuối cùng tất cả phản hồi đều thành thảo phạt hành vi ghê tởm của Cao Chí Lương.

https://thuviensach.vn

"Viết sách ở Nam Tần mà ngay cả một vạn chữ một ngày cũng không làm được, rõ ràng là mỗi ngày chỉ tùy tiện viết để thõa mãn khẩu vị của độc giả"

"Từ trước đến nay đều không trả lời bình luận của độc giả, thật đúng là người cao ngạo giả trang thần bí"

"Bảng danh sách mỗi lần biên tập đưa đều rất tốt, khẳng định là có bí mật gì đó không thể cho ai biết..."

"Viết nhiều năm như vậy đều không hồng, hai năm qua lại đột nhiên đỏ, khẳng định là tốn không ít phí hack view" (*)

(*) Ta nghĩ chắc các tác giả ở trung quốc dựa theo lượt view, sau đó tăng màu, dựa vào màu tăng độ nổi tiếng hay gì đó, ai hiểu rõ hơn thì nói nha ^^

Rõ ràng không làm cái gì cả, chỉ là mỗi ngày an tĩnh gõ chữ viết tiểu thuyết, trước giờ chưa từng phát sinh mâu thuẫn với họ. Nhưng lúc này mấy người đó nói ra những lời chắc chắn như vậy, như thể rất thân quen với hắn, biết rõ bộ mặt thật của hắn.

Bạch Cảnh Hành rủ mi mắt xuống, lông mi dày rậm khẽ rung động, giống như cánh bướm đen nhẹ giãy dụa trong gió.

Hạ Lưu nhìn bộ dáng mất mát này của hắn, trong lòng cũng cảm thấy khó chịu, nâng tay lên xoa nhẹ mái tóc mềm mại của hắn, "Không sao, không nên bị những lời ác ý đó mà phiền muộn. Tiểu Bạch, anh phải tin tưởng bản thân mình, anh chính là đại thần trong lòng của tôi"

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 39]

Đúng lúc này, điện thoại di động của Bạch Cảnh Hành vang lên.

https://thuviensach.vn

Cầm lấy di động, hắn cúi đầu nhìn thoáng qua màn hình, biểu tình lập tức trở nên bất an. Hắn gắt gao cau mày, bỏ di động ở chỗ kia không bấm nút tắt, bởi vì lần này không phải là đồng hồ báo thức hắn đặt, mà là có người gọi điện thoại tới cho hắn. Nhiều năm như vậy, ngoại trừ bảo hiểm cùng các loại cuộc gọi giới thiệu linh tinh gì đó, đây là lần đầu tiên có người gọi cho hắn.

Là biên tập của hắn.

Nếu như nhận, đến lúc đó lại nói không ra lời, có thể bị hiểu lầm thái độ không tốt không? Nghĩ như vậy, Bạch Cảnh Hành chậm chạp không nhấn nút trả lời.

Cứ như vậy nhìn chằm chằm điện thoại chờ biên tập cúp máy. Chỉ là Hạ Lưu lại không cho hắn cơ hội, cô cầm lấy di động trực tiếp bấm nút tắt, sau đó dưới ánh mắt khiếp sợ của hắn ngón tay nhanh nhẹ gửi một tin nhắn cho biên tập.

"Ngại quá, hiện tại không tiện để nghe điện thoại, có thể nhắn tin không?"

Hạ Lưu vỗ vỗ bả vai hắn, rất nghiêm túc nói: "Nếu không muốn nói chuyện thì dùng lý do không tiện nghe để tắt máy, sau đó gửi tin nhắn nói chuyện với đối phương, biết không?"

Bạch Cảnh Hành gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, người kia nhét điện thoại vào tay hắn, "Nói chuyện với biên tập của anh rằng, chuyện phát sinh đó hôm nay anh mới biết, không hề liên quan gì đến anh. Còn có, nhất định phải giải thích rõ ràng với anh ta, dù sao anh ta cũng thực sự lo lắng cho anh"

Bạch Cành Hành nhất nhất nghe theo, nhưng lúc soạn tin nhắn lại có chút dơ dự. Bởi vì chưa từng nói chuyện với người khác cho nên hắn không biết dùng ngữ khí gì để trả lời. Cũng may có Hạ Lưu bên cạnh, dưới sự nhắc nhở của cô, tin nhắn này rốt cuộc cũng gửi đi.

https://thuviensach.vn

Sau, hắn lại không nhịn được ngồi lại trước máy tính, một lần nữa đọc những bình luận kia. Có đôi khi là như vậy, rõ ràng biết nếu nhìn thấy sẽ khiến bản thân không vui, nhưng lại mong đợi có kỳ tích xuất hiện, giống như có người đứng ra nói giùm mình.

Nhưng dõi mắt nhìn lại, tất cả vẫn đều là mắng hắn hack view.

Đọc từng cái một, Bạch Cảnh Hành đọc nửa ngày, bình luận mắng hắn chỉ có tăng chứ không giảm.

Hắn suy sút ngồi trên sô pha, cầm hộp sữa chua trong tay đã uống hết, nhưng vẫn vô thức cắn uống hút, như một con cún nhỏ bị vứt bỏ.

Hắn biết bản thân không có gì cả, thậm chí không có một ai có thể tiếp nhận hắn, chỉ có lúc sáng tác, mới có lòng trung thành. Lúc mới bắt đầu là bởi vì suy nghĩ quá nhiều, mà lại không thể nói ra lời, cho nên mới viết bút ký, ghi lại câu chuyện trong đầu mình. Cứ thế, sau này sáng tác dường như đã trở thành một bản năng, dù không còn tình cảm mãnh liệt lúc ban đầu, nhưng lại trở thành một bản năng sinh tồn nào đó.

Ở trong đó, hắn mới có cảm giác bản thân tồn tại.

Mà nay, nơi duy nhất nhận sự đồng cảm của hắn lại phải chịu đả kích, đột ngột như vậy, khiến người khác phải hoang mang.

Nhìn bộ dáng suy sụt đến độ này của Bạch Cảnh Hành, Hạ Lưu trầm mặc một lát. Sau vài phút suy nghĩ, cô mở ra một trang web, sau đó lôi kéo hắn tới xem.

"Tiểu Bạch, anh xem, đây là bách khoa Baidu của anh, ở trên đó có viết là: tác giả đang được yêu thích nhất trên internet!"

Nhanh chóng tắt, lại cho hắn xem một trang khác: "Đây là fan của anh xây dán cho anh đi, anh xem, mọi người đều phản hồi nói tin tưởng anh"

https://thuviensach.vn

"Truyện của anh bị chê đến như vậy nhưng vẫn có nhiều fan không từ bỏ, bẫn kiên trì cổ vũ cho anh"

Lúc này, biên tập nhắn tin trả lời lại, nói cho hắn biết không cần lo lắng, mọi người đều tin tưởng hắn.

"Tiểu Bạch, anh rất lợi hại. Tuy rằng anh không phải là tác giả lợi hại nhất, tôi cũng từng xem qua rất nhiều tác phẩm hay hơn truyện của anh, nhưng tôi giống với bọn họ, đều thích anh nhất"

Bởi vì nói quá nhanh, mặt Hạ Lưu có chút đỏ lên. Cô bỏ bản bút ký vào ngực Bạch Cảnh Hành: "Không phải chỉ à anti thôi sao? Chúng ta cũng có rất nhiều fan đúng không?! Ngay cả một nữ quỷ như tôi cũng mê sách của anh như vậy, đừng nói gì là nguời! Đừng chỉ vì một chút suy sụt mà phủ định tài năng của mình, ca tụng Tiểu bạch nhất, chúng ta đều là fan cuồng của Tiểu Bạch!"

[Chúc mừng bạn đạt 7 điểm độ hảo cảm, hiện tại đọ hảo cảm là 46]

"..." Bạch Cảnh Hành nhìn cô rất lâu, cuối cùng gật gật đầu, từ trong cổ họng ohats ra một âm tiết "Ưm"

"Đừng để sách của anh bị lãng quên, Tiểu Bạch anh hãy ngay lập tức làm sáng tỏ chuyện này. Đến diễn đàn gửi một phản hồi, tự mình ra trận, nói cho bọn họ biết anh không làm mấy việc này!"

Sau khi gửi phản hồi, Bạch Cảnh Hành liền bị Hạ Lưu thúc giục đi gõ chữ. Còn cô thì cầm điện thoại di động của hắn chơi gì đó.

Hai người cứ như vậy ngồi ở nhà nửa ngày, đợi đến sau khi mặt trời lặn, Hạ ưu quyết đoán khuyên Bạch Cảnh Hành ra cửa, nghiêm túc nói: "Hiện tại mọi người đều ở nhà ăn cơm, chúng ta xuống dưới lầu tản bộ đi"

https://thuviensach.vn

Bạch Cảnh Hành nhìn cô một lát, suy nghĩ trong chốc lát, thế nhưng gật đầu, thay giày, cầm một lọ sữa chua ra cửa.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (4)

Editor: Mèo lười

Thật ra bộ dáng của Bạch Cảnh Hành rất đẹp, là loại hình nữ sinh yêu thích nhất hiện nay. Cho nên vừa ra khỏi cửa, liền bị hai nữ sinh lầu dưới vụng trộm chỉ chỏ. Đáng tiếc hắn hình như hơi quá mẫn cảm một chút, thế nhưng vẻ mặt thành thật sờ mặt hỏi Hạ Lưu có phải trên mặt mình có thứ dính thứ gì không. (Mèo: đáng yêu quá a ~^^~)

Hạ Lưu bị hành vi đáng yêu này của Bạch Cảnh Hành biến thành dở khóc dở cười, trong mắt cất giấu ý cười mơ hồ, vươn ngón tay ra sờ sờ trên gương mặt sạch sẽ của hắn, còn không quên bày ra bộ dáng nghiêm trang, "Ưm, như vậy thì sạch sẽ rồi"

Bạch Cảnh Hành "bùm" một tiếng mặt liền lập tức đỏ bừng lên. Hắn vội vàng lui về phía sau một bước, tay chân luống cuống nhìn Hạ Lưu.

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 48]

Hạ Lưu tâm tình rất vui vẻ đi ở phía trước, quay đầu nhìn hắn một cái, cố ý hỏi: "Tiểu Bạch, tại sao anh không đi? Hả? Tại sao mặt anh đỏ đến vậy?"(Mèo: chị thật lưu manh, rõ ràng trêu ghẹo người ta ~_~)

Bạch Cảnh Hành im lặng không lên tiếng, cố gắng làm một bộ như tự nhiên đi bên cạnh Hạ Lưu, chỉ là biểu tình của hắn nhìn thế nào cũng có chút không tự nhiên.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc đó, hai nữ sinh sau lưng Bạch Cảnh Hành đẩy đẩy nhau, cuối cùng một nữ sinh tóc quăn lớn mật bước lên, cười chào hỏi hắn: "Hi, soái ca, chúng ta kết giao nha, bên kia có thể cho em xin số điện thoại không?"

Lần này xem ra Bạch Cảnh Hành trở nên khẩn trương hơn, đây là lần đầu tiên hắn bị tiếp cận. Đáng tiếc hắn không hề có kinh nghiệm với loại vấn đề này, chỉ có thể mặt không đổi sắc nhìn cô nữ sinh kia, lắc lắc đầu.

Nữ sinh kia bị từ chối cũng không cảm thấy xấu hổ, trái lại hào phóng cười nói: "Mọi người đều đi tản bộ, rất có duyên. Đi thôi, em mời anh một ly trà đá nha?"

Không đợi Bạch Cảnh Hành trả lời, cô nữ sinh to gan đã đẩy hắn về phía trước. Sau đó đưa hắn tới một quán giải khát gần đó. Đáng thương cho Bạch Cảnh Hành chưa rõ ràng chuyện gì đang xảy ra đã bị lừa vào, hắn theo bản năng quay đầu tìm Hạ Lưu, nhưng lại không nhìn thấy cô đâu.

Đến quán giải khát, hai nữ sinh kia liền bắt đầu dồn dập hỏi hắn vài vấn đề, tỉ như chòm sao, tỉ như có bạn gái chưa. Trong quán có rất nhiều người lui tới, bên cạnh là một nhà KTV, hắn luôn nhạy cảm nên trong tình cảnh hỗn loạn bị tiếng hát hấp dẫn sự chú ý.

Tất cả mọi thứ đều khiến hắn bất an và khác hắn với cảm giác an toàn khi ở nhà, thế giới này quá mức ồn ào náo động và quá nhiều người khiến hắn không biết phải làm sao.

Hắn vẫn luôn duy trì trầm mặc, hai nữ sinh kia cũng không nhàm chán, luôn nói chuyện với hắn, còn khen hắn có cá tính gì gì đó. Bạch Cảnh Hành siết chặt tay, hắn đột nhiên đứng dậy, lấy từ trong túi ra một trăm đồng tiền bỏ lên bàn, sau đó mặc kệ tiếng gọi của hai nữ sinh sau lưng, hắn cũng không quay đầu lại rời khỏi quán.

https://thuviensach.vn

Bạch Cảnh Hành đi thật sự rất nhanh, có một chút giống như đang chạy trối chết. Chỉ là bước ra khỏi cửa của quán giải khát, hắn không biết phải đi đâu. Hắn cho rằng Hạ Lưu đứng ở cửa, nhưng hiện tại lại không thấy cô ở đâu.

Bạch Cảnh Hành đứng giữa giao lộ, rất mờ mịt.

Hắn theo bản năng đi dọc theo đường về, bây giờ người đi dạo phố ngày càng nhiều, hắn cũng không biết phải làm gì để tỏ vẻ bản thân bình thường. Nhưng là, nhiều người như vậy, hắn rất sợ hãi khi ánh mắt của bọn họ dừng trên người của mình.

Đi tới đi lui, đột nhiên tay áo bị người kéo lại. Lúc đầu hắn tưởng là Hạ Lưu tìm được mình, rất cao hứng quay đầu, không ngờ lại là một cô bé bán hoa.

"Anh đẹp trai, anh có muốn mua hoa không?" cô bé kia kéo tay áo hắn không chịu buông, cầm một bó hoa hồng lớn đến trước mặt hắn, "Anh xem, hoa hồng này rất tươi, anh đẹp trai, anh mua giúp em vài đóa đi?"

Tài ăn nói của cô bé này rất tốt, đáng tiếc Bạch Cảnh Hành cũng không cần hoa hồng. Hắn cũng biết bị cô bé bán hoa quấn lấy sẽ rất đau đầu, cho dù thiếu kinh nghiệm sống, nhưng Bạch Cảnh Hành cũng biết lúc này bản thân hắn nên từ chối. Nhưng vấn đề là...

Hắn căn bản không biết dùng lý do gì để từ chối.

Cứ như vậy ngây ngốc đứng giữa đường. Mới đầu cô bé kia chỉ nhét ba cây hoa vào tay hắn, càng về sau cô bé thấy hắn không từ chối, thế nhưng trực tiếp đưa cả bó hoa vào trong lòng hắn. Kết quả của người thành thật gặp cô bé bán hoa thông minh, thật đúng là...

"Anh đẹp trai hãy mua hoa này tặng cho bạn gái đi, đáng tiếc ở đây chỉ có 98 đóa, không có cách nào đủ 99 đóa" Cô bé bán hoa cười híp mắt nói

https://thuviensach.vn

với Bạch Cảnh Hành, sau đó vươn tay về phía hắn: "Mỗi đóa 10 đồng, bởi vì anh mua nhiều, cho nên em tính cho anh 900 đồng là được rồi"

"..."

Bạch Cảnh Hành cúi đầu nhìn một rổ hoa hồng lớn, trong lòng nhất thời không có cách nào, trên người hắn căn bản không mang theo nhiều tiền như vậy, 100 đồng vừa rồi là lúc trước đi siêu thị bỏ vào quên đem ra.

Cũng may vẫn còn có thẻ ngân hàng, hắn dẫn cô bé kia đến máy rút tiền tự động lấy 1000 đồng, đưa cô bé 900, trên người chỉ còn lại 100 đồng.

Rốt cuộc giao tiền ra mới lấy được sự yên bình, đáng tiếc không bao lâu, hắn vì ôm bó hoa mà bị nhận thành người bán hoa, bắt đầu có người bước tới hỏi hắn có phải đang bán hoa hay không, bao nhiêu tiền một cây. Thân là trạch nam, nay Bạch Cảnh Hành quả thực là khóc không ra nước mắt.

Cố ý lách qua ngã tư đường của chợ đêm, nghĩ nên về sớm một chút. Đáng tiếc đi lòng vòng, trái lại cách nhà ngày càng xa. Trong con phố chợ đêm phồn hoa tấp nập này, hắn cũng không biết cuối cùng bản thân đang ở đâu.

Bạch Cảnh Hành vẫn như thường ngày, áo trắng đơn giản cùng quần bò màu xanh, đeo thêm mắt kính, thoạt nhìn sạch sẽ. Hắn lúc này còn ôm thêm một bó hoa hồng lớn, thoạt nhìn không giống như người hơn hai mươi tuổi, ngược lại giống học sinh cấp ba hơn.

Có người vỗ vỗ bả vai hắn, đưa cho hắn một tờ giấy tuyên truyền lớp học bổ túc: "Đồng học, nghỉ hè cậu có muốn học bù không? Học trưởng Thanh Hoa phụ đạo một đối một"

"..."

https://thuviensach.vn

Bạch Cảnh Hành nhìn ánh mắt chân thành của đối phương, nghẹn nửa ngày rốt cuộc mở miệng, đáng tiếc lại chỉ có một chữ: "Không"

Người kia nhìn hắn bằng ánh mắt đồng tình, "Không sao, học không tốt, nghe đến tên Thanh Hoa tất nhiên có một chút tự ti. Nhưng cậu hãy tin tưởng tôi, sau khi trải qua lớp phụ đạo chuyên môn, rất có khả năng sẽ phát sinh kỳ tích"

Nên hình dung tâm tình phức tạp lúc này của Bạch Cảnh Hành như thế nào đây? Tóm lại là hắn vẫn giữ nguyên khuôn mặt đơ của mình thoát khỏi vị nhân viên tiếp thụ cho lớp học bổ túc vẫn luôn quấn lấy hắn.

Đây là lần đầu tiên Bạch Cảnh Hành "đi dạo" chợ đêm, tuy rằng tâm tình của hắn không có cách nào thả lỏng như những người khác, nhưng tâm tình hôm nay vốn bị đè nén mà khó chịu bị làm loạn như vậy, thế nhưng lại trở nên nhẹ nhõm đi không ít.

Đáng tiếc, vẫn không nhìn thấy Hạ Lưu.

Nghĩ tới khả năng cô đã về nhà, Bạch Cảnh Hành cúi đầu, chậm rãi đi về. Mắt thấy đã tới dưới lầu nhà của mình, lúc đang định bước vào thang máy lại nghe thấy giống như Hạ Lưu đang gọi hắn.

"Tiểu Bạch, Tiểu Bạch mau tới đây!"

Đột nhiên nghe thấy có người gọi Tiểu Bạch, hai mắt Bạch Cảnh Hành sáng lên, theo bản năng bước chân gấp gáp chạy chậm qua. Nhưng người gọi Tiểu Bạch không phải Hạ Lưu, mà là một cô gái xa lạ.

Hơn nữa cô ta gọi Tiểu Bạch... thế nhưng lại là một con chó.(Mèo: đáng thương ~.~)

Bạch Cảnh Hành ôm hoa hồng nhíu mày nhìn con Husky. Rõ ràng lông nó màu xám tro, thế mà lại đặt tên là Tiểu Bạch.:")

https://thuviensach.vn

Chỉ là khi nhìn con chó kia, hắn lại cảm thấy có chút không thích hợp. Con chó kia vẫn luôn sủa to vào góc nào đó, hình như là phát hiện được thứ gì. Qủy xui thần khiến, Bạch Cảnh Hành lại đi qua. Qủa nhiên, ở góc hẻo lánh kia có một thân ảnh đang lơ lửng.

Người ta thường nói chó có mắt Âm Dương, có thể nhìn thấy ma quỷ gì gì đó, không nghĩ tới thật đúng là như vậy.

Gương mặt Hạ Lưu khóc không ra nước mắt, cô gắt gao nhìn con Husky to lớn dưới chân, muốn bay đi lại sợ bản thân vừa động sẽ khiến con chó nhào lên. Rơi vào đường cùng, chỉ có thể dùng bộ dáng buồn cười như vậy chờ chủ nhân con chó này dẫn nó đi.

Bạch Cảnh Hành nhìn con chó kia, lại nhìn cô chủ nhân không hề có ý định đến đây dắt con chó đi, cuối cùng đánh bạo đi tới chuẩn bị đuổi chó đi.

Hạ Lưu vừa nhìn thấy Bạch Cảnh Hành tới liền gọi to, chỉ là không phải nói hắn cứu mình, mà là nói hắn tránh ra xa một chút: "Tiểu Bạch, anh đừng tới đây, con chó này rất hung dữ!"

[Chúc mừng bạn đạt 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 49]

Tiếng gọi con Tiểu Bạch kia cùng tiếng gọi Tiểu Bạch của Hạ Lưu đồng thời vang lên, Bạch Cảnh Hành đẩy đẩy kính mắt, đột nhiên cảm thấy thực bất đắc dĩ.

Con chó này sủa rất dữ, nhưng chỉ phất tay dọa một chút liền chạy. Hạ Lưu xấu hổ từ giữa không trung đáp xuống, "Không có cách nào khác, trước đây bị chó cắn đến sợ, bây giờ dù không bị chó cắn nhưng nhìn thấy chó đều cảm thấy hai chân mềm nhũn"

Bạch Cảnh Hành không nói gì thêm, hắn lặng lẽ gật đầu với Hạ Lưu, một lát sau mới mở miệng hỏi cô: "Đi đâu?"

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu nhanh chóng đoán ra ý hắn muốn biểu đạt: "Anh là hỏi tôi vừa rồi đã đi đâu?"

Bạch Cảnh Hành gật gật đầu, tình hình bây giờ nhìn hắn giống như một nàng dâu nhỏ đang oán hận đương gia phụ tình. Đáng tiếc Hạ Lưu nhanh chóng hỏi lại: "Anh chạy với mỹ nữ, vậy mà còn hỏi tôi?" thoáng cái có lại sức lực, Hạ Lưu mất đi bộ dáng uất ức bị chó cắn vừa rồi, oán giận hỏi Bạch Cảnh Hành: "Tôi vừa nhìn thấy anh trực tiếp đi với hai cô gái, còn tưởng rằng ba người quen nhau, nghĩ lỡ như anh thích cô gái nào đó, nếu tôi đi theo thật là rất ngượng ngùng nha..."

Bạch Cảnh Hành nhìn Hạ Lưu nửa ngày, mày vẫn luôn cau lại nhẹ nhàng giãn ra. Cuối cùng hắn nhẹ nhàng lắc đầu, mở miệng phủ nhận: "Không có"

Cũng không biết hắn nói bản thân không có bỏ rơi Hạ Lưu chủ động đi theo hai nữ sinh kia, hay là trong đó không có cô gái mình thích. Chỉ là cho dù là loại nào, cũng khiến Hạ Lưu vui vẻ. Tốt xấu gì thì vị đại thần trầm mặc giống như người câm ngại tiếp cận với người khác này cũng đã chủ động mở miệng giải thích.

Hạ Lưu tâm tình rất tốt cũng không vội về nhà, ngồi trên băng đá với Bạch Cảnh Hành, ánh mắt thường nhìn bó hoa hồng hắn luôn ôm trong lòng: "Tiểu Bạch nha, anh đây là được thổ hào(*) nào coi trọng đây? Chậc chậc... nhiều hoa hồng như vậy..."

(*) Thổ hào: người giàu có~

Thổ hào kia chính là mình đi? Bạch Cảnh Hành lặng lẽ ở trong lòng phỉ nhổ mình một phen. Nghĩ đến hoa hồng này mình cũng không thích, liền dứt khoát không nói tiếng nào đưa cho Hạ Lưu, dù sao đưa cho cô cầm đến cuối cùng cũng cắm trong bình hoa nhà mình.

Thật sự phải tán thưởng sự thông minh đột xuất này của Tiểu Bạch.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu nhận được hoa hồng, trên gương mặt trắng bệch đột nhiên trở nên có chút hồng. Cô ngẩng đầu liếc nhìn Bạch Cảnh Hành, lại cúi đầu nhìn hoa hồng, gương mặt ngượng ngùng: "Anh đây là... cho tôi?"

Bạch Cảnh Hành gật gật đầu, trừ đưa cho Hạ Lưu, hắn cũng không biết phải đưa cho ai, cũng không thể đưa cho thím ở khu xã chứ?

Hạ Lưu rất cao hứng, mở bó hoa hồng ra đếm. Đếm tới đếm lui nửa ngày, cô đột nhiên ngẩng đầu nghiêm túc nhìn Bạch Cảnh Hành: "Tiểu Bạch, anh có phải bị lừa hay không?"

Bạch Cảnh Hành ngẩn người, nghĩ hôm nay bị cô bé đó ép mua hoa, cũng xem như bị lừa đi? Trong đầu nhất thời hiểu rõ, cũng cảm thán Hạ Lưu không hổ danh là quỷ, thế nhưng lại biết hắn bị lừa.

Nhìn Bạch Cảnh Hành gật gật đầu, Hạ Lưu có chút tiếc hận rèn sắt không thành thép, "Thật là sao không đếm cẩn thận chứ, thiếu một đóa hoa như vậy ý nghĩa cũng sẽ hoàn toàn khác nha"

Phản ứng này của Hạ Lưu khiến Bạch Cảnh Hành bối rối trong chốc lát, đại khái cảm thấy ý của Hạ Lưu là ngại hoa thiếu. Sau khi hiểu rõ, hắn đột nhiên đứng dậy bước đến cạnh bụi hoa ngắt một bông hoa dại, sau đó cắm vào trong bó hoa hồng. Sau khi làm xong thì yên lặng nhìn cô, chờ đợi mấy câu đánh giá như "Như vậy thật tốt" của Hạ Lưu.

Hạ Lưu không dự liệu trước EQ của Bạch Cảnh Hành lại thấp đến vậy, cô yên lặng cúi đầu nhìn bông hoa dại ở trong bó hoa hồng, lại gần ngửi ngửi, đưa ra đánh giá: "Cũng được, ít nhất nó rất thơm"

Mãi cho đến khi về nhà, Bạch Cảnh Hành vẫn không rõ vì sao nhìn Hạ Lưu có vẻ không vui vẻ lắm, sau đó cũng chỉ có thể nghĩ rằng có khả năng cô không thích hoa dại, chỉ thích hoa hồng.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (5)

Editor: Mèo lười

Sau khi về nhà, Bạch Cảnh Hành tính tới sô pha viết truyện, nhưng Hạ Lưu vừa vào phòng liền ngồi lên sô pha, chiếm đoạt máy tính của hắn. Người kia trầm mặc nhìn cô nửa ngày, sau khi phát hiện cô không có ý định sẽ rời khỏi, chỉ có thể tới tủ lạnh lấy hộp sữa chua uống, ở bên cạnh yên lặng đọc sách.

Hắn không biết Hạ Lưu đang làm gì, chỉ là lúc này đã rất trễ. Sau khi uống hết hộp sữa chua, hắn bước tới mở cửa tủ lạnh, biểu tình muốn đuổi người lộ rõ trên mặt, "Ngủ"

Hạ Lưu vẫn cúi đầu vào máy tính, cũng không ngẩng đầu nhìn Bạch Cảnh Hành, tùy ý phất phất tay đuổi hắn đi, "Tự mình đi ngủ đi"

Bạch Cảnh Hành bị từ chối đứng yên bên tủ lạnh trong chốc lát, sau đó lặng lẽ đi tắm rửa.

Hoa rất nhiều, khắp cả căn phòng đều cắm đầy hoa.

Ngay cả trong nhà WC cũng dùng hộp sữa chua cắm ba đóa hoa hồng và một bông hoa dại. Bạch Cảnh Hành cũng không biết Hạ Lưu nghĩ thế nào, thật sự mà nói thì loại phối hợp như thế này không đẹp một chút nào. Nhưng ngoài ý muốn là loại kết hợp buồn cười này lại làm cho nhà hắn ít âm lãnh đi một chút, trở nên đáng yêu hơn một chút.

https://thuviensach.vn

Tắm rửa xong ra ngoài, Hạ Lưu vẫn còn ngồi ở chỗ cũ. Bạch Cảnh Hành nhìn cô, cuối cùng vẫn không thể phản kháng với sự kiên định của cô, lặng lẽ đi ngủ.

Trước khi ngủ Bạch Cảnh Hành vẫn luôn suy nghĩ đến những chuyện ngày hôm nay, giấc ngủ này không hề an ổn, trời còn chưa sáng liền tỉnh. Hắn đưa tay sờ tìm di động, mới chỉ hai giờ rưỡi sáng.

Trong phòng khách vẫn còn ánh sáng yếu ớt, Bạch Cảnh Hành rời khỏi phòng ngủ, Hạ Lưu vẫn như trước ngồi trên sô pha, tư thế giống như lúc trước khi hắn đi ngủ.

Bạch Cảnh Hành bước đi rất nhẹ đến phía sau lưng cô, ánh mắt dừng lại trên màn hình.

Là diễn đàn Tĩnh Giang, cô đang gửi phản hồi.

Hạ Lưu dường như cực kỳ mệt mỏi, cũng không phát hiện Bạch Cảnh Hành bước tới gần. Cô mệt mỏi nghiêng đầu dựa lên thành sô pha, đang nặng nề ngủ.

Phản hồi về Cao Chí Lương, trả lời phản hồi này vượt qua 3000 bình luận, đều là rạng sáng, còn có nhóm người lớn ở bên trong trả lời phản hồi.

Kéo con chuột đi xuống, hắn chăm chú nhìn những gì cô viết.

"Hai ngày nay chuyện Cao Chí Lương hack view thật ồn ào, nên ta quyết định điều tra chuyện này. Chỉ là thật đáng tiếc, kết quả điều tra không phải là Lương Chí Cao hack view, mà là người nào đó bị bệnh đau mắt hack view thay anh ấy còn ác ý đi báo cáo. Hiện tại quyển sách này của Lương Chí Cao chỉ còn vài chương nữa là kết thúc, tại sao anh ấy còn phải đi làm mấy chuyện hack view này? Hơn nữa mọi người cũng hiểu rõ, ai lại đi hack view đến tận 7000 một đêm lộ liễu như vậy?..."

https://thuviensach.vn

Phân tích tương tự như vậy còn có một đoạn phía dưới, dường như khai thác hết mọi chỗ hở trong sự kiện lần này. Cuối cùng, cô gửi đi mấy trăm bức ảnh, trên đó toàn bộ đều là những địa chỉ tài khoản IP của đám người tố cáo Lương Chí Cao hack view.

Cô thế nhưng chỉ trong một đêm, có thể tra ra tất cả IP của họ.

"Chân tướng của chuyện này là như thế này, chắc hẳn trong lòng mọi người đều hiểu rõ, tóm lại tôi lựa chọn tin tưởng Cao Chí Lương, không chỉ bởi vì truyện của anh ta hợp khẩu vị của tôi, mà còn bởi vì anh ta hoàn toàn xứng đáng là đại thần trong lòng tôi"

[Chúc mừng bạn đạt 10 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 59]

Thời gian tin này được gửi đi cũng chỉ mới nửa tiếng trước, cô có lẽ cũng ngủ chưa lâu.

Phản hồi này xuất hiện làm nổi lên một trận phong ba và bình luận, chỉ là cũng làm cho rất nhiều quần chúng vây xem bắt đầu dùng lý trí với sự kiện này, còn có sự cố gắng của những fan của Bạch Cảnh Hành, mọi người bắt đầu nghiên cứu xem rốt cuộc ai hãm hại Cao Chí Lương. Nguy cơ mất hết danh tiếng trước kia của Bạch Cảnh Hành, thế nhưng lại cứ như vậy có xu thế hóa giải.

Bạch Cảnh Hành tắt máy vi tính, ngồi ngây ngốc bên cạnh Hạ Lưu.

Thật lâu sau, hắn ôm một cái chăn đắp lên cho Hạ Lưu, sau đó trở về phòng ngủ.

Sáng sớm mơ màng tỉnh lại, trên sô pha đã không còn bóng dáng của Hạ Lưu. Theo những gì phim thần tượng chiếu, lúc này Hạ Lưu nên ở trong phòng bếp vội vàng làm bữa sáng cho Bạch Cảnh Hành mới đúng, đắc tiếc hắn lại phát hiện cô ở trong tủ lạnh.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Bạch nha, tôi đã làm gì khiến anh đối xử với tôi như vậy, rốt cuộc anh thù tôi đến mức nào chứ?"

Vừa ra tủ lanh, Hạ Lưu liền bắt đầu ai oán lải nhải, "Sao anh có thể học xấu như vậy nha? Vốn dĩ là một hài tử ngoan đến cỡ nào"

Đầu óc Bạch Cảnh Hành còn chưa rõ ràng chuyện gì đang xảy ra, hắn mờ mịt nhìn Hạ Lưu. Người kia nhấc chăn trên sô pha ném cho hắn, biểu tình thật sự rất tức giận: "Thù oán gì lớn lắm sao? Thế nhưng lại lén đắp cái chăn này cho tôi giữa mùa hè nóng bức này, cái chăn mỏng thì cho qua đi, càng quá đáng hơn là, anh lại đắp chăn lông cho tôi?!"

Lần này xem ra Bạch Cảnh Hành đã phản ứng kịp, hắn không nói lời nào nhìn chăn kia, muốn nói thật ra bản thân chỉ muốn quan tâm cô một chút, nhưng lại không biết phải diễn đạt như thế nào. Không còn cách nào khác, hai người đành trầm mặc mắt to trừng mắt nhỏ.

Sự kiện lần này lại một lần nữa để Hạ Lưu nhận thấy EQ của Bạch Cảnh Hành thấp đến nhường nào. Hắn dường như cũng ý thức được lần này bản thân đã làm chuyện xấu, lúc ra ngoài cũng hiếm khi mở miệng chủ động nói với Hạ Lưu: "Đi không?"

Nhìn một đống rác lớn toàn là vỏ hộp sữa chua, Hạ Lưu hỏi hắn: "Đi siêu thị?"

Vì thế, sau buổi trưa là lúc ít nhất người, Bạch Cảnh Hành lại một lần nữa cầm chiếc ô đen đi siêu thị.

Tất cả đều rất thuận lợi, Hạ Lưu thậm chí còn rất hoài niệm lần nữa chạy vào trong quầy đông lạnh của siêu thị tìm kiếm hồi ức.

Mãi cho đến khi bọn họ đi trả tiền, nhân viên thu ngân chính là nữ chủ đã lâu không gặp, Lý Ngọc Thuần.

https://thuviensach.vn

Cô là một cô gái thoạt nhìn khiến người khác cảm thấy khó gần. Mi mắt tinh xảo, có lẽ là do học đạo pháp của Huyền Môn, cho nên lộ ra một cỗ khí chất thần bí.

"Tôi sắp đi học lại, công việc lần này sắp kết thúc" Lúc Bạch Cảnh Hành tính tiền, cô đột nhiên mở miệng, "Tôi tên là Lý Ngọc Thuần, chúng ta hẳn là có thể còn gặp mặt nhau"

Cô ta không nói thêm gì nữa, hạ Lưu biết, cô ta cũng cảm thấy được sự tồn tại của mình, nhưng cô lại không có ý định sẽ bỏ trốn. Bởi vì... cô rất cần cơ hội lần này.

Sau khi về nhà, Bạch Cảnh Hành bỏ từng cái trong túi vào tủ lạnh, lúc đang chuẩn bị bỏ sữa chua táo đỏ vào, Hạ Lưu đột nhiên mở miệng nói giúp hắn.

"Anh đi kéo bức màn thật chặt đi, nơi đó có ánh sáng chiếu vào, khiến tôi cảm thấy có chút khó chịu"

Nghe Hạ Lưu nói như vậy, Bạch Cảnh Hành liền buông đồ trong tay ra, chạy đi kéo bức màn giùm Hạ Lưu. Chỉ là vừa lúc đó, đột nhiên hắn nghe thấy tiếng thủy tinh bị rơi vỡ. Bạch Cảnh Hành vội vàng quay đầu xem, lại phát Hạ Lưu sắc mặt thống khổ lơ lửng giữa không trung, thân mình cô đã tan biến đi một nửa, mà đầu sỏ gây nên, có lẽ chính là do lá bùa đang cháy kia!

"Hạ Lưu!" Bạch Cảnh Hành kinh hô ra tiếng, chạy nhanh tới giẫm liên hồi vào lá bùa, chỉ là lúc này thân thể Hạ Lưu đã có chút nên trong suốt. Bạch Cảnh Hành vốn có thể chạm vào cô, nhưng lúc này, thân hình cô dường như đã trở nên không tồn tại.

"Tiểu Bạch, thật nóng, mau mở cửa tủ lạnh giúp tôi"

https://thuviensach.vn

Qủy thích lạnh sợ nóng, Hạ Lưu cũng không ngoại lệ. Sau khi bị lá bùa cháy làm thương tổn, cũng chỉ có thể trốn vào tủ lạnh mới có thể cứu cô.

Bạch Cảnh Hành không nói hai liền liền đi mở cửa tủ lạnh, nhìn Hạ Lưu bước vào, hắn mới ý thức được bản thân đã hoảng đến mức lòng bàn tay đổ mồ hôi.

"Hạ Lưu?" Cách một cánh cửa tủ lạnh, hắn có chút không yên tâm lo lắng gọi cô.

"A, cũng may có tủ lạnh, nếu không hôm nay tôi đã bị phỏng chết" nghe thấy giọng nói của Hạ Lưu, Bạch Cảnh Hành mới có thể an tâm. Chỉ là hắn ngay lập tức hỏi cô, miếng bùa giấy kia là từ đâu mà tới.

"Tấm bùa kia có thể là do nhân viên thu ngân kia phóng, trước đó tôi ngửi thấy mùi chu sa trên người cô ta" Hạ Lưu ở trong tủ lạnh đau đến cắn chặt răng. Loại cảm giác linh hồn trực tiếp bị thiêu đốt quả thật quá thống khổ, ngay cả cô thiếu chút nữa cũng nhịn không được hỏng mất.

"Vì sao..."

"Là quỷ, ai ai cũng muốn tiêu diệt" Hạ Lưu hít vào một hơi, dán thân thể vào khối đá để giảm đau, cô mới bất đắc dĩ mở miệng: "Mọi người đều cảm thấy quỷ rất độc ác sẽ ăn thịt người, kỳ thật đại đa số quỷ đều không xấu, bởi vì vẫn còn cất giữ ký ức của con người cùng bản năng, cho nên rất hiếm khi nghĩ đến chuyện muốn ăn thịt người"

Bạch Cảnh Hành ngây ngẩn cả người, hắn cuối cùng vẫn là con người, những thứ Hạ Lưu nói trước kia hắn chưa bao giờ nghĩ tới. Trầm mặc một hồi như vậy, hắn đột nhiên mở miệng hỏi Hạ Lưu: "Làm sao bây giờ?"

"Từ từ khôi phục đi, mấy ngày sắp tới tôi sẽ không ra ngoài, tạm thời anh hãy bọc tủ lạnh, có thể phiền phức cho anh một chút, nhưng ngàn vạn

https://thuviensach.vn

lần anh không được mở cửa tủ lạnh ra"

Sau khi lưu lại một câu như vậy, Hạ Lưu triệt để im lặng, chỉ để lại Bạch Cảnh Hành đứng trước tủ lạnh không biết phải làm sao.

Sau khi Hạ Lưu vào dưỡng thương trong tủ lạnh, mặc kệ Bạch Cảnh Hành gõ cửa tủ lạnh, hay là ở bên ngoài gọi tên của cô, cô vẫn luôn duy trì trầm mặc, luôn luôn không đáp lại một tiếng.

Không có Hạ Lưu ở bên cạnh nói chuyện ríu rít, cuộc sống của Bạch Cảnh Hành dường như trở lại lúc trước khi vẫn còn sống một người. Rõ ràng đã như vậy nhiều năm, nhưng không biết vì sao, hắn thế nhưng lại dâng lên cảm giác không quen.

Lúc viết truyện, phải có một nữ quỷ nằm trên sô pha bên cạnh đọc sách mới đúng. Lúc ăn mỳ tôm, cũng phải có một nữ quỷ ở một bên giới thiệu các loại khẩu vị mỳ ăn liền khác mới đúng. Buổi tối, càng phải có một người cùng hắn ngắm cảnh đêm một lát mới đúng.

Thói quen hình thành đã vài năm, thế nhưng chỉ trong mấy ngày đã bị Hạ Lưu thay đổi.

Bạch Cảnh Hành lặng lẽ đăng nhập vào diễn đàn Tĩnh Giang, chuyện hack view mấy hôm trước đã hoàn toàn lắng xuống. Bạch Cảnh Hành chẳng những không bị mất đi thanh danh, trái lại có một số người trước kia không đọc truyện của hắn bây giờ lại trở thành độc giả của hắn.

Nếu như không có sự cố gắng đêm đó của Hạ Lưu, bây giờ có lẽ hắn vẫn bị mọi người chỉ trích, sau đó suy sút tinh thần, phá hủy cả sự nghiệp viết truyện rồi đi?

Chưa từng nghĩ tới, người đầu tiên thật sự có ý nghĩa trong cuộc sống của hắn... thế nhưng lại là một nữ quỷ.

https://thuviensach.vn

Lấy xuống một tờ giấy, viết lên trên một câu cho Hạ Lưu, hỏi tình trạng khôi phục của cô, sau đó hắn cầm bật lửa đốt cho cô.

Hạ Lưu đang nằm trong tủ lạnh đột nhiên phát hiện bên cạnh có thêm một tờ giấy, vừa cầm lấy nhìn, đập vào mắt là chữ ký quen thuộc, chính là do Bạch Cảnh Hành viết.

"Bây giờ đã tốt hơn một chút nào chưa?"

Được Bạch Cảnh Hành quan tâm như vậy, Hạ Lưu đáng ra đang chịu đựng đau đớn trong lòng lại dâng lên cảm giác vui vẻ. Chỉ là thân thể này của cô xác thực không tiện ra ngoài, cũng chỉ có thể chịu đựng không ra ngoài gặp hắn.

Trong lúc này, có lẽ là do bản tính con người vốn là "có không giữ, mất mới tiếc:, độ hảo cảm của Bạch Cảnh Hành với Hạ Lưu thỉnh thoảng vang lên, rất nhanh đã qua 73.

Về phần Lý Ngọc Thuần, bởi vì đợt tai nạn này của Hạ Lưu quá đáng sợ, bây giờ địa vị của cô ra trong lòng Bạch Cảnh Hành chỉ sợ đã giống như một nữ phụ đóng vai nhân vật phản diện, triệt để mất đi cơ hội lần nữa trở lại làm nữ chính.

Trong một đêm khuya, cuối cùng Hạ Lưu cũng tu dưỡng thật tốt cho thân thể bị thiêu cháy, sắc mặt trắng bệch mở cửa tủ lạnh ra. Cô lơ lửng giữa không trung đối diện với Bạch Cảnh Hành, thật lâu sau, cô đột nhiên mở miệng nói với hắn: "Tôi nghĩ có thể trở lại thân thể của tôi. Tiểu Bạc, anh giúp tôi nha?!"

Bạch Cảnh Hành nhìn cô, không do dự, trực tiếp gật đầu với cô, nói: "Được"

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (6)

Editor: Mèo lười

Đồng ý giúp Hạ Lưu, ngay đêm đó Bạch Cảnh Hành liền tới bệnh viện. Tất cả đều rất thuận lợi, dì hộ lý vừa nhìn thấy hắn, liền nói những lời gì mà "chàng trai tốt, không nỡ rời xa dù chỉ một giây một khắc như vậy, thật đúng là tình yêu thật sự".

Bạch Cảnh Hành không hiểu gì nhìn bóng dáng của bác gái, cuối cùng ánh mắt nghi hoặc dừng lại trên người của Hạ Lưu đang lơ lửng trước mặt hắn.

"Khụ khụ..."

Mặt Hạ Lưu có chút hồng, ánh mắt nhẹ đảo, nhỏ giọng nói thầm: "Tôi chỉ là... viết lên tờ giấy đưa cho anh lần trước rằng anh là bạn trai của tôi tới thăm"

"..."

Bạch Cảnh Hành bị lời nói của Hạ Lưu làm nghẹn họng, trong nháy mắt mặt cũng trở nên đỏ bừng. Hắn sờ sờ mũi, rất không thành thật cúi đầu.

"Tiểu Bạch anh đừng ngại, tôi thật sự đã viết như vậy"

(Mèo: ý chị là nói thật, không phải đang troll anh, sao cứ giống chưa đánh đã khai vậy nhỡ:"))

[Chúc mừng bạn đạt 7 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 80]

https://thuviensach.vn

"Tiểu Bạch, đợi lát nữa anh hãy giúp tôi lấy chụp dưỡng khí ra" Căn cứ vào sự nhắc nhở của hệ thống quân, Hạ Lưu làm theo như trước kia chỉ thị cho Bạch Cảnh Hành, "Đến lúc cơ thể tôi sẽ bị thiếu dưỡng khí mà gần chết, lực kháng cự với linh hồn sẽ giảm đến mức nhỏ nhất, ta sẽ thử trở lại thân thể của mình. Nếu lần này thành công, thì tôi có thể tỉnh lại"

Bạch Cảnh Hành gật gật đầu, chỉ là hắn lại đột nhiên mở miệng hỏi Hạ Lưu, "Nếu thất bại?"

Hạ Lưu giật mình, thuận tiện đáp: "Nếu thất bại, anh hãy gắn chụp dưỡng khí lại cho tôi, sau đó làm bộ như không biết chuyện gì cả"

Bạch Cảnh Hành nhíu mày, lại hỏi: "Thất bại, cô sẽ thế nào?"

Hắn lo lắng không phải là chuyện bản thân có bị liên lụy vào phiền toái hay không, mà là lo lắng cô có bị gì hay không.

Hạ Lưu mỉm cười, nói với hắn: "Thất bại, có lẽ trong vòng hai ngày cơ thể của tôi sẽ chết hoàn toàn, linh hồn cũng không có cách nào tồn tại"

Đôi mắt đen của Bạch Cảnh Hành không thể tin trừng lớn, biểu tình trên mặt không còn là vẻ lãnh đạm như trước nữa. Hắn cúi đầu tự hỏi trong chốc lát, thế nhưng rất kiên quyết lắc đầu: "Không"

"Không cần lo lắng, tôi rất chắc chắn" Hạ Lưu cúi đầu nhìn thân thể của mình, muốn sờ nhưng lại trực tiếp xuyên qua: "Trước kia tôi vẫn lo lắng nên không dám đi thử, nhưng trong khoảng thời gian này, tôi cảm giác được nếu lại không trở về thân thể của mình, tôi sẽ tan biến mất. Thật ra tôi vốn tính sẽ tự mình làm, nhưng bây giờ không có cách nào khác, tôi căn bản không cầm chụp dưỡng khí được"

Cô vừa nói vừa sờ chụp dưỡng khí, cũng giống như lúc cô sờ chính mình, trực tiếp xuyên qua.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Bạch không cần lo lắng, nếu thất bại, đến lúc đó tôi sẽ dùng lực lượng linh hồn của mình cố gắng duy trì tính mạng thêm hai ngày nữa. Như vậy anh sẽ không bị bệnh viện hoài nghi. Haha, tôi thật sự sẽ rất hối hận nếu anh trở thành tội phạm giết người đấy!"

[Chúc mừng bạn đạt 4 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 84]

Bạch Cảnh Hành lặng lẽ nhìn Hạ Lưu, trong lòng thật sợ hãi. Nếu thất bại, cô ngay cả linh hồn cũng không thể tồn tại, sẽ hoàn toàn biến mất ở thế giới này. Chỉ cần nghĩ tới điều đó, hắn không có cách nào làm theo yêu cầu của cô.

"Tiểu Bạch, thay vì chậm rãi chờ linh hồn tan biến, tôi vẫn muốn cố gắng thử tỉnh lại hơn" ánh mắt Hạ Lưu bình tĩnh đối diện với Bạch Cảnh Hành, "Hãy giúp tôi, cầu xin anh"

Đối mặt với khẩu khí gần như cầu khẩn của Hạ Lưu, Bạch Cảnh Hành chỉ có thể bước đến bên cạnh giường, đưa tay ra.

Không bao lâu, thân thể và linh hồn của Hạ Lưu đều bắt đầu hơi hơi phát sáng, cô trực tiếp xuyên qua thân thể của mình, nằm xuống.

Qua một lúc lâu, Bạch Cảnh Hành đứng ở một bên cuối cùng cũng nhìn thấy mí mắt của Hạ Lưu giật giật, hắn lập tức lại gần cẩn thận canh chừng. Đầu tiên là mở mắt, sau đó tay nhẹ giật, cuối cùng Hạ Lưu cố gắng nghiêng đầu, cong mắt cười với Bạch Cảnh Hành.

Thành công!

~~~o0o~~~

Nếu gần đây có chuyện gì khiến cho nhóm bà thím ở chỗ Bạch Cảnh sống kinh ngạc, vậy nhất định chính là chuyện chàng trai trẻ suốt bảy năm nay các bà vẫn cho là bị câm kia nói chuyện.

https://thuviensach.vn
~~~

Hơn nữa trước kia đều là nửa tháng mới thấy hắn ra ngoài một lần, nhưng nhiều tháng gần đây mỗi ngày hắn đều ra cửa, khác biệt với tác phong trạch nam trước kia. Càng khiến người khác phải kinh ngạc hơn là, thế nhưng hắn còn chào hỏi với những người khác.

"A, Tiểu Bạch lại tới nữa à. Hahah, hôm nay Tiểu Hạ đã có thể đứng dậy trong chốc lát rồi, hai đứa trò chuyện đi" dì hộ lý nhiệt tình chào hỏi Bạch Cảnh Hành, thuận tiện tạo còn nghĩ ra cách tạo cơ hội cho hắn ở chung một chỗ với Hạ Lưu... Vậy nên dì vừa thấy Bạc Cảnh Hành liền tự giác đi ra ngoài.

"Tiểu Bạch, hôm nay đến sớm nha" Hạ Lưu ngồi trên giường chào hỏi với Bạch Cảnh Hành, trong tay vẫn đang cầm quyển sách của Bạch Cảnh Hành. Thân thể của Hạ Lưu dưới sự hỗ trợ của hệ thống quân khôi phục rất nhanh, bác sĩ liên tục khen nhau y thuật ngày càng tốt. Người kia cũng không ra vẻ như một người câm, thỉnh thoảng sẽ đáp trả Hạ Lưu vài câu.

"Buổi sáng tốt lành" Bạch Cảnh Hành đặt bữa sáng mua ở bên ngoài lên giường bệnh, dưới ánh mắt cổ vũ của Hạ Lưu, bắt đầu lắp bắp trò chuyện với cô.

Tóm lại, trạng thái bây giờ của hai người ngày càng tốt, Hạ Lưu khỏe mạnh, Bạch Cảnh Hành trở nên sáng sủa.

Tâm tình của Bạch Cảnh Hành dường như rất tốt, cầm lấy điện thoại bên gối của Hạ Lưu, lên diễn đàn Tĩnh Giang. Sau đó trả điện thoại lại cho cô, mắt long lanh nhìn, chờ đợi cô khen ngợi. (Mèo: sao cứ cảm thấy như đang nhìn thấy một con cún con~~)

Ngón tay Hạ Lưu trượt lên một chút xem, thì ra là sách mới của Bạch Cảnh Hành.

Nhìn văn án giới thiệu vắt tắt, đại khái chính là kể lại một trạch nam tự bế gặp nữ quỷ như thế nào, sau đó hai người sống chung với nhau. Càng

https://thuviensach.vn

xem càng cảm thấy quen mắt, kết quả Hạ Lưu bấm vào xem, cuối cùng cũng ý thức được điều không thích hợp.

Tại sao nam chính trong tiểu thuyết này tên là Bạch Cảnh Hành, nữ chính tên là Hạ Lưu? Hơn nữa tình tiết nam nữ chính gặp nhau, tại sao lại giống tình huống hai người gặp nhau vậy?

Cô ngẩng đầu dùng ánh mắt nhìn chằm chằm Bạch Cảnh Hành hỏi, mặt người kia ngày càng hồng, cuối cùng dứt khoát cúi thấp đầu làm đà điểu.

Nhìn bộ dáng ngốc nghếch đáng yêu này của Bạch Cảnh Hành, Hạ Lưu nhịn không được cười ra tiếng. Cô làm bộ dáng vẻ nghiêm chỉnh nhận xét: "Ưm, rất tốt, viết thật hay"dừng một chút, lại không chút để ý nói một câu, "Nhân vật nam nữ chính thật đúng là một đôi trời sinh"

Ngẩng đầu, hai đôi mắt đối diện nhau.

Vòng cung khóe miệng Hạ Lưu ngày càng lớn, cuối cùng lộ ra một nụ cười tươi, "Tiểu Bạch, anh nói có phải không?"

[Chúc mừng bạn đạt 6 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 90]

Bạch Cảnh Hành nao nao, lập tức mím môi, đôi mắt chậm rãi cong cong, một nụ cười mang theo một chút thẹn thùng lặng lẽ hiện lên nụ cười trên mặt của hắn.

Hắn gật gật đầu, thực kiên định trả lời cô: "Đúng vậy"

Sau khi sự kiện hack view lần trước qua đi, Bạch Cảnh Hành gặp phải đả kích nên mang theo sách mới của mình là "Gặp quỷ" bắt đầu ở Tĩnh Giang viết thể loại ngôn tình.

https://thuviensach.vn

Cao Chí Lương vẫn luôn viết tiểu thuyết nam tần (thể loại con trai thích) nay lại chuyển sang viết ngôn tình nữ tần (những thể loại truyện con gái chuộng hơn), chuyện này đã khiến rất nhiều tác giả khác ngã rớt kính mắt, cũng có không ít người chờ để chê cười hắn. Các loại lời nói như "Không lo cố gắng viết những thể loại thoải mái như thế này để năng cao tay nghề, lại đi viết mấy loại trẻ con chỉ con gái thích" hay "Con trai mà lại đi viết ngôn tình" không hề ít. Chỉ là ngoài ý muốn hơn là, bộ sách mới tên "Gặp quỷ" này chỉ mới vài chương, mà đã lấy tốc độ tên lửa nhanh chóng nhảy lên hồng, nhanh chóng vượt qua những tác phẩm đầu danh sách.

Hạ Lưu thảnh thơi nằm trên giường bệnh, trên tay cô là một bức tranh, xem dáng vẻ kia có lẽ là đang vẽ.

Bạch Cảnh Hành ngồi bên cạnh cô, miệt mài gõ bàn phím lúc mệt thỉnh thoảng còn có thể len lén liếc mắt nhìn Hạ Lưu. Rõ ràng đã là người lớn, lại cố tình bày ra bộ dáng ngây thơ này. Quan trọng nhất là, kết hợp hắn với gương mặt con nít như vậy... cảm giác không hề thích hợp.

"Tiểu Bạch, đừng mãi nghĩ nhìn lén, bây giờ vẫn chưa vẽ xong đâu" Hạ Lưu cũng không ngẩng đầu lên, tay nhanh chóng tô màu cho nhân vật vừa vẽ, thuận tiện còn nâng bức họa lên một chút, ngăn ý định rình coi của Bạch Cảnh Hành.

"Ưm" Bạch Cảnh Hành thành thành thật thật gật đầu, ngồi lại chỗ của mình tiếp tục gõ chữ.

Cảnh tượng như vậy cơ bản đều diễn ra mỗi ngày trong phòng bệnh này. Hạ Lưu thích vẽ nhân vật cho truyện của Bạch Cảnh Hành, mỗi ngày đều vẽ cho hắn một bức. Tuy nói là người mới vào nghề, nhưng dần dần tập luyện, trái lại vẽ càng ngày càng dễ nhìn.

"Bìa sách của anh, tôi muốn làm cho anh!"

https://thuviensach.vn

Vẽ xong nhân vật, Hạ Lưu bắt đầu thiết kế bìa sách cho Bạch Cảnh Hành. Mỗi quyển sách đều chuẩn bị mấy tấm bìa ném cho Bạch Cảnh Hành, để hắn tự mình chọn. Dường như đã đốt sáng lên kỹ năng trang trí và khí chất tràn đầy thổ hào của Hạ Lưu, một hơi đem hơn hai mươi tấm ảnh bìa đưa cho Bạch Cảnh Hành xem.

Trừ chuyện đó ra, Hạ Lưu nhàn hạ nằm trên giường còn tận sức viết bình luận cho Bạch Cảnh Hành. Hành vi yêu thích này của độc giả khiến Bạch Cảnh Hành rất cảm động, hôm đó hắn thế nhưng phá lệ trả lời bình luận của độc giả đó, là một từ ngữ bán manh(*) vừa học được.

(*) Bán manh: giả vờ đáng yêu. (nếu ai dịch ra được nghĩa nào khác thì liên hệ nha)

"Moa moa!"

Bạch Cảnh Hành đột nhiên thay đổi như vậy thật sự thần kỳ quá mức. Hạ Lưu cứng ngắc nhìn hắn nửa ngày, cuối cùng vẫn là không thể nhịn xuống được, hỏi: "Tiểu Bạch, anh có biết moa moa có ý gì không?"

Bạch Cảnh Hành suy nghĩ trong chốc lát, cũng không nói gì, chỉ là đột nhiên đứng dậy ngồi bên cạnh Hạ Lưu, nhẹ nhàng hôn lên gò má cô.

"Moa moa"

Tuy bề ngoài Bạch Cảnh Hành nghiêm trang giả vờ dáng yêu, nhưng trong lòng lại dâng lên chút lo lắng. Nếu Hạ Lưu không hề giống như trong tiểu thuyết... "chát" một tiếng ném cho hắn một bạt tai, vậy hắn phải làm gì mới tốt?

Hạ Lưu cũng bị hành động thành thật của người này làm rung dông, qua một ồi lâu mới kịp phản ứng, có chút không thể tin nhìn Bạch Cảnh Hành từ trên xuống dưới, đột nhiên cười ra tiếng. Lần này đổi lại Bạch

https://thuviensach.vn

Cảnh Hành sững sờ, trong lòng hắn có chút thấp thỏm, chỉ là phản ứng tiếp theo của Hạ Lưu khiến hắn an tâm.

Hạ Lưu vươn tay lấy mắt kiếng thật dầy của hắn ra, nở nụ cười sáng lạn: "Tiểu Bạch, nhớ rõ, sau này vẫn nên đáng yêu như vậy nha"

Bạch Cảnh Hành tự động chuyển những lời này của Hạ Lưu thành, "Tiểu Bạch, sau này nhớ rõ phải thường xuyên moa moa như vậy", hắn nhẹ nhàng gật đầu với Hạ Lưu, đôi mắt đen như mực sớm cười thành một đường.

[Chúc mừng bạn đạt 10 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 100]

[Chúc mừng bạn công lược thành công nam chủ tác giả nổi tiếng Bạch Cảnh Hành! Độ khó của nhiệm vụ là A, độ hoàn thành là 100%]

[Có muốn rời khỏi thế giới tác giả nổi tiếng? Yes or No]

[Yes]

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy

Editor: Mèo lười

"Tần Sơ và Hiên Viên Tuyết Ngưng trở lại hoàng cung Đại Tuyên, trở thành phò mã trưởng công chúa"

"Tần Sơ không thích cuộc sống ở trong cung, vì Hiên Viên Tuyết Ngưng nên mới miễn cưỡng nhẫn nại, nhưng ba năm sau lại bị gian thần hãm hại, bị xem là nghịch tặc võ lâm mà xử tử"

"Có hơn trăm nhân sĩ võ lâm cho ơn của hắn nên quyết định báo thù, lẻn vào hoàng cung bị Ngự Lâm quân bắt giữ, ngũ mã phanh thây"

"Triều đình bắt đầu bao vây diệt trừ nhân sĩ giang hồ, thiên hạ đại loạn"

"Bad end"

Hạ Lưu thở ra một hơi, đặt sách lên bàn bên cạnh, có chút mệt mỏi xoa xoa huyệt thái dương.

Hệ thống quân rất thảnh thơi ngâm nga, cũng không thúc giục Hạ Lưu nhanh chóng vào thế giới tiếp theo làm việc.

"Sao tôi lại có cảm giác, vị nữ chủ lần này hình như..." Hạ Lưu dừng lại một chút, cẩn thận lựa chọn từ ngữ phù hợp, "Hình như.."

"Qúa yếu mềm?" Hệ thống quân trái lại không ngăn cản mà lên tiếng, hoàn hòa không hề có ý định đổi cách nói khác tốt hơn. "Không phải chỉ là

https://thuviensach.vn

Mary Sue sao? Không phải chỉ là tổng cộng có tất cả bảy chàng trai coi trọng cô ta thôi sao? Không phải chỉ là thiên hạ đệ nhất mỹ nhân thôi sao? Cô có gì phải sợ!"

Như vậy mà còn không sợ? Người kia thật đúng là không tìm ra được khuyết điểm nào. Hạ Lưu lặng lẽ gào thét ở trong lòng.

"Chậc, tính tình càng lúc càng tệ" Hạ Lưu chậm rãi đứng dậy, dãn gân cốt một cái, "Nhớ đến lúc cần lão không được giả chết đâu đấy, là hệ thống quân mà chưa từng cho tôi bàn tay vàng như ông thật đúng là keo kiệt"

"Cô muốn thì tôi phải đưa à? Vậy tôi không đưa, hừ!"

Nghe hệ thống quân bắt đầu dùng ngữ khí ngạo kiều nói chuyện, Hạ Lưu cũng không làm loạn với ông, chỉ khẽ cười một tiếng, đi vào màn sáng, tiến vào thế giới tiếp theo.

"Hệ thống thông báo: Chúc mừng bạn đi tới thế giới cấp A, bây giờ bạn chính là tiểu sư muội Hạ Lưu của nam chính Tần Sơ. Nhiệt tình nhắc nhở: bây giờ nữ chính đã lên sàn, độ hảo cảm hiện tại là 23"

Hạ Lưu vừa mở mắt, liền thấy một thanh đao to đang kề trên cổ mình.

Đối diện là một nam nhân vẻ mặt hung thần ác sát trợn mắt nhìn nàng, quát: "Lão đầu thối, ông nhanh đưa tiền lúc trước gạt của bọn ta ra đây!"

Hạ Lưu phản ứng rất nhanh, những chi tiết trong nguyên văn nhanh chóng hiện lên trong đầu cô.

Ánh mắt nàng thâm trầm liếc mắt nhìn vị đại hán này, hạ giọng lạnh nhạt nói: "Bần đạo đã tiết lộ thiên cơ cho hai người các ngươi, tất nhiên phải thu chút phí vất vả"

https://thuviensach.vn

Bây giờ nàng đang phẫn thành một lão đạo sĩ, kỹ thuật ngụy trang rất cao siêu khiến cho dáng vẻ Hạ Lưu thoạt nhìn thật sự có chút tiên khí lẫm liệt. Hơn nữa nàng còn cố ý kéo dài câu nói, nếu là người bình thường có lẽ đã sớm gọi ba chữ "Thần tiên sống". Đáng tiếc lần này gặp phải tên Trương Ta, là một tín đồ chủ nghĩa duy vật kiên định(không tin thần, phật), sống chết cũng không tin có thứ Thần tiên này tồn tại.

"Ít nói lời vô nghĩa!" Cây đại đao trên tay Trương Tam ép lên cổ của nàng, nháy mắt với Lý Tứ sau lưng, lớn tiếng nói: "Lý lão đệ, đệ nhanh đến túi sách lão tìm đi, phải tìm ra ba lượng bạc đến đây!"

Lý Tứ do dự trong chốc lát, thấp thỏm hỏi: "Trương đại ca, chúng ta đối với Thần tiên như vậy... có khi nào sẽ gặp phải báo ứng hay không?"

"Thần tiên?" Trương Tam cười lạnh, nổi giận nói: "Lão chính là một tên thần côn(*)!"

(*)Thần côn: kẻ lừa đảo, mấy tên đạo sĩ đi bói lừa tiền

Không sai, lần này Hạ Lưu đích thật là một thần côn lừa bịp khắp nơi.

Trong chốn giang hồ võ công cao nhất là minh chủ võ lâm, uy vọng cao nhất là Thiên Cơ các chủ, lão có năm đệ tử. Lão đại y tiên Tần Sơ là người lợi hại nhất trong giang hồ, lão nhị Lục Nhậm Giáp là tay cờ vây nổi danh, lão tam Lục Nhân Nghị nổi tiếng về tài thi họa, lão tứ Lục Nhận Bình là đệ nhất kiếm hiệp, lão ngũ...

Lão ngũ là không nổi danh về một lĩnh vực gì, nhưng học được kỹ thuật dịch dung(hóa trang)rất tốt và mánh khóe lừa bịp người khác, cũng chính là Hạ Lưu.

Trong nguyên văn Hạ Lưu khi từ bé đã được đại sư huynh Tần Sơ hết mực quan tâm. Hơn nữa chỗ Thiên Cơ các có tổng cộng có đến năm nam nhân, các chủ Thiên Cơ các là một lão đầu hơn bảy mươi, mấy vị sư huynh

https://thuviensach.vn

khác không hiểu sao lại chẳng thể nhớ nổi diện mạo, có cảm giác như người qua đường mà thôi. Bởi vậy tấm lòng thiếu nữ của Hạ Lưu liền đặt lên người của đại sư huynh Tần Sơ, từ nhỏ đã âm thầm quyết định gả cho đại sư huynh nhà mình.

Nhưng còn chưa kịp chờ nàng lớn lên, Tần Sơ đã đi ra ngoài lang bạt. Thanh danh của hắn trong giang hồ ngày càng lớn, nổi danh thành y tiên. Sau đó hắn vô tình cứu Hoàng đế và trưởng công chúa đang vi phục xuất tuần, cuối cùng... hắn trở thành phò mã.

Trong nguyên văn Hạ Lưu sau khi lớn lên thậm chí ngay cả xuất hiện cùng hắn cũng không có, cơ đơn tự mình phiền muộn. Nhưng bây giờ đã khác, trước tiên Hạ Lưu xuống núi.

"Mẹ nó tại sao lại nghèo đến vậy! Đừng nói với ta lão đã dùng hết bạc rồi?!"

Đối mặt với chất vấn của Trương Tam, biểu hiện của Hạ Lưu rất bình tĩnh. Nàng chắp hai tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn trời, chậm rãi mở miệng. "Tạp vật phàm trần, lưu lại có ích lợi gì?!"

"Lại giả bộ thần côn, có tin lão tử bổ cho lão một đao không hả?!" Trương Tam trừng mắt với Lý Tứ đang mang vẻ mặt sùng bái, sau đó hung hăng rống lên với Hạ Lưu.

"Được rồi, đồ nhi của bần đạo ở gần đây, đòi tiền thì đến tìm hắn đi" Hạ Lưu vươn tay đẩy đẩy đại đao kia ra, không thể làm gì khác hơn phất phất tay: "Đi thôi đi thôi, ta mang các ngươi đi"

Cứ như vậy, Hạ Lưu mang theo hai vị sơn tặc trèo đèo lội suối, hai ngày sau đến Danh sơn cốc, là địa bàn của y tiên Tần Sơ.

Vật dụng trang trí và không khí ở đây quá mức thoát tục, đứng trên một cây cầu bằng trúc tinh xảo, Trương Tam và Lý Tứ cũng cảm thấy mơ

https://thuviensach.vn

hồ, bắt đầu hoài nghi lời của Hạ Lưu phải chăng là sự thật.

Lão nói mình là sư phụ của y tiên, nhưng nhìn lão là một lão đầu củi mục như vậy, làm sao có khả năng sẽ có một đồ đệ giống như thần tiên như vậy?

Sau khi nhờ đồng tử canh cửa đi cầu kiến y tiên, Trương Tam và Lý Tứ thực thấp thỏm. Bởi vì dựa theo những câu chuyện truyền lưu trong chốn giang hồ, mấy vị y tiên đều là nhân vật gia hỏa tính tình cổ quái gì đó, nếu muốn gặp thì phải chặt một tay hoặc móc một mắt đã là rất may, bình thường có khi còn mất cả tính mạng.

Chỉ vì ba lượng bạc mà gặp loại người như vậy... hai người bọn họ có chút lúng túng.

Trái ngược với hai người họ Hạ Lưu rất là lạnh nhạt, hai tay bắt sau lưng, còn mang theo hàm xúc dị thế độc lập.

"Y tiên cho các vị vào, ngài chính là đang đợi các vị" đồng tử kia chạy ra, không có ý định chặt tay hay móc mắt gì họ.

Trương Tam và Lý Tứ hai mặt nhìn nhau, chỉ là Hạ Lưu đã dẫn đầu bước vào. Đã đến tận đây thì không thể rút lui được, bọn họ chỉ có thể cắn răng theo sau.

Rẽ trái rẻ phải, rốt cuộc cũng dừng lại trong một tiểu viện, chỉ thấy một đồng tử đang ngồi xổm trên đất đảo thuốc, cũng không thấy những người khác.

"Có phải lão gạt hai huynh đệ bọn ta không? Lão đầu chết tiệt, đừng vì nuốt ba lượng kia mà phải mất mạng già!" không gặp được vị đồ đệ trả tiền như trong lời nói của Hạ Lưu, hỏa khí bởi vì khẩn trương mà áp chế vừa rồi lại dâng lên. Hắn đang muốn đề đao, cánh tay bỗng một trận chết lặng, đao vô lực trực tiếp rơi trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Một cây ngân châm tinh tế đâm vào cánh tay của Trương Tam.

"Ba lượng bạc thôi mà, Đại Phong, dẫn hai người bọn hắn đi lĩnh bạc, tiễn khách"

Giọng nói này ôn nhuận êm dịu như gió tháng ba, chỉ là mở miệng nói chuyện thôi cũng khiến lòng người vốn rộn ràng liền trở nên yên tĩnh.

Xoay người, đập vào mắt là một nam tử một áo dài trắng, tóc đen được vấn cẩn thận, ngón tay thon dài nhẹ phất phơ quạt giấy Ngọc cốt. Lối ăn mặc như vậy cực kỳ đơn giản, nhưng cố tình ở trên người hắn lại có vẻ phong nhã vạn phần.

Đây không chỉ liên quan đến vấn đề khí chất thâm sâu đến đâu, mà còn bởi vì.. bộ dạng hắn nhìn thật sự rất tốt, huống chi cả người hắn đều lộ ra một cỗ khí chất ôn văn nhĩ nhã.

Nhất là đôi tay kia, phảng phất như được tạo ra từ ngọc thạch, so với cây quạt Ngọc cốt trên tay hắn không khác là bao. Lúc này, hắn dùng bàn tay cầm quạt không nặng không nhẹ đặt lên đầu Hạ Lưu, khóe miệng mang ý cười, ôn hòa hỏi nàng: "Tiểu sư muội, biệt lai vô dạng (lâu lắm không gặp)"

"..." Thế nhưng lại bị hắn nhận ra như vậy.

Hạ Lưu sờ sờ bộ râu dê của mình, học bộ dáng cổ hủ bình thường của sự phụ mình, tức giận nói: "Tần Sơ, ra ngoài bốn năm, ngay cả vi sư cũng không nhận ra sao!"

Tần Sơ giật mình, trong mắt vẫn là ý cười, không nhanh không chậm nói: "Thì ra là sư phụ, con lại tưởng là tiểu sư muội nghịch ngợm, dịch dung thành bộ dáng của người ra ngoài gạt người"

https://thuviensach.vn

"..." khóe miệng Hạ Lưu giật một cái, thực rõ ràng người trước mắt lại bắt đầu trêu ghẹo nàng.

Tần Sơ nhìn nàng một cái, cảm thán nói: "Hai người kia cư nhiên chỉ vì ba lượng bạc lại khiến người đến tìm đệ tử trả nợ thay, đây thật đúng là vật đổi sao dời đạo đức tiêu vong nha"

"..." Hạ Lưu há miệng thở dốc, vài lần muốn mở miệng, lại bị đối phương như con hồ ly kia vân đạm phong khinh chặn lại. Dọc theo đường này vẫn thường thường nghe Tần Sơ chợt mở miệng đâm hai đao vào tự trọng của Hạ Lưu, miệng thực sự quá độc.

"Được rồi, sư phụ hãy ở tạm đây đi" Tần Sơ mang Hạ Lưu đến một tiểu viện, ôn hòa cười: "Nếu cần gì, cứ đến sân cách vách tìm đệ tử"

Nói xong, cũng không trực tiếp vạch trần Hạ Lưu, xoay người muốn rời đi.

"Đại sư huynh!"

Nghe thấy Hạ Lưu gọi mình, lúc này Tần Sơ mới không chút hoang mang xoay người, hơi nhướng mày, trêu tức nói: "Thế nào, không muốn chơi tiếp sao?"

Hạ Lưu đàng hoàng xé râu, gật đầu: "Chơi không vui, huynh đã sớm nhận ra rồi, không chơi nữa"

Nhìn bộ dáng tội nghiệp này của Hạ Lưu, Tần Sơ bật cười, gấp cây quạt trong lòng bàn tay gõ gõ, "Bốn năm không gặp, tâm tính của muội vẫn giống hài tử như vậy, cũng là hiếm có"

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 25]

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu xoa mũi, thoải mái ngồi xuống tự mình rót một chén trà uống, "Không có biện pháp, muội không giống với mấy người các huynh, muội bây giờ vẫn còn trẻ"

Nàng tuyệt đối là đang trả thù mình vừa trêu đùa nàng. Khóe miệng Tần Sơ khẽ cong cong, cũng không so đo với nàng, chậm rãi nói đồng tử sau lưng đi lấy chút đồ ăn tới, thuận tiện hỏi nàng lý do xuống núi.

"Nghe nói phương Nam mấy ngày nay lũ lụt, muội muốn lấy một ít bạc đến giúp họ" Hạ Lưu trả lời như thế, Tần Sơ vốn là thầy thuốc, diệu thủ nhân tâm. Tuy rằng miệng của hắn có chút độc, nhưng tâm địa lại cực kỳ lương thiện. Thay vì nói mấy lời ghê tởm như "Bởi vì nhớ huynh nên mới xuống núi", chi bằng nói như vậy xoát độ hảo cảm của hắn.

[Chúc mừng bạn đạt 6 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 31]

Qủa nhiên, sau khi nghe Hạ Lưu trả lời, ánh mắt của Tần Sơ càng thêm nhu hòa. Chẳng qua, lần này hắn mở miệng, lại lần nữa trọng thương lòng của Hạ Lưu...

Hắn bừng tỉnh đại ngộ, lại hỏi nàng: "Cho nên, muội lại giống như lúc nhỏ làm thần côn lừa tiền?"

"..." Hạ Lưu lặng lẽ làm như không nghe thấy.

"Bảy ngày trước sư phụ gửi bồ câu đưa tin cho ta, nói là muội trộm hai bộ áo quần của ông ấy, chuồn êm xuống núi" Tần Sơ cũng rót cho mình ly trà, động tác ưu nhã chậm rãi thưởng thức

"Hạ Lưu chợt nói: "Thì ra là vậy nha, khó trách huynh nhìn ra muội giả trang thành sư phụ. Vậy mà muội còn tưởng bản lĩnh dịch dung của bản thân còn quá kém bị huynh xem thấu!"

https://thuviensach.vn

Nhưng Tần Sơ lại không buông tha cơ hội đả kích nàng, cúi đầu chậm rãi thưởng thức một ngụm trà xanh, lúc này mới không nhanh không chậm lưu lại một câu:

"Không, ta nhìn ra được là..."

"Là bởi vì sư phụ không có thấp như muội"

Tần Sơ nhìn Hạ Lưu, cười giống như hồ ly giấu đuôi.

(Mèo: thế giới trước chị toàn trêu chọc người ta không, giờ thì gặp đối thủ rồi =))))

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (1)

Editor: Mèo lười

Sau khi dàn xếp xong xuôi tất cả, Tần Sơ cũng không hỏi Hạ Lưu khi nào thì đi, để nàng tùy ý đợi ở chỗ của mình.

Hạ Lưu luôn cần mẫn chắc chắn sẽ không chấp nhận loại chuyện nhàn hạ đáng xấu hổ này, nàng rất nhanh liền tìm được việc làm---- hái thuốc phơi dược với dược đồng Đại Phong của Tần Sơ. Tuy rằng công việc này thật ra cũng bởi vì nàng cảm thấy ngày quá nhàm chán mà thôi.

Đại Phong là một tiểu hài tử thành thật, mỗi ngày đều cần cù chăm chỉ làm việc, thống thống khoái khoái ăn thịt. Hạ Lưu ở cùng hắn rất vui vẻ, rất nhanh liền thành lập thâm hậu hữu nghị(*)

(*)Thâm hậu hữu nghị: giao tình tốt đẹp, sâu nặng

Hôm nay, Hạ Lưu đang ngồi xổm trong cửa sân của Tần Sơ cùng với Đại Phong cùng nhau thanh tẩy dược liệu vừa xử lý vào buổi sáng, Tần Sơ ngồi ở trên ghế đá bên cạnh chính lý hiệu thuốc. Đây vốn là một chuyện bình thường sau giờ ngọ, nhưng là...

Hạ Lưu cảm thấy được một trận thanh hương khi có khi không truyền từ bên ngoài vào, nàng theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía cửa.

"..."

https://thuviensach.vn

Hiện tại không có gió lớn cũng không có mưa, tại sao hoa đào hôm qua mới nở, hôm nay đã bắt đầu bay lả tả xuống một cơn mưa hoa?

Giữa tầng tầng lớp váy hồng đào bị gió thổi lên, lộ ra đôi giày thêu khéo léo.

Trong cơn mưa hoa bay tán loạn thân ảnh cô gái dần dần rõ ràng, lượn lờ đi vào trước mắt hai người. Thản nhiên cười, tiếng vấn an nhu hòa hợp thời từ trong miệng phát ra, thật giống như gió xuân quất vào mặt, làm cho lòng người thoải mái.

"Tần công tử"

Hạ Lưu cảm thấy mình không thể dùng từ nào để miêu tả vẻ đẹp của vị công chúa này, dù đã thấy qua rất nhiều mỹ nhân, nhưng loại trình độ này vẫn là lần đầu gặp. Còn có thể khiến cho những cánh hoa đào kia tự động rơi xuống làm bối cảnh cho nàng, quả không hổ danh như những lời hệ thống quân nói...

Mary Sue.

Chỉ thấy Hiên Viên Tuyết Ngưng chậm rãi đến bên cạnh Tần Sơ, cúi lưng thật sâu khom người chào, sau đó sắc mặt ửng đỏ nói: "Cũng may có Tần công tử, bằng không chỉ sợ Tuyết Ngưng đã bị tặc nhân kia..."

Lời còn chưa nói xong, thế nhưng liền... khóc?

Hạ Lưu đứng dậy, vẻ mặt đau lòng nhìn Hiên Viên Tuyết Ngưng, thật lâu sau mới nói ra lời kịch của nam chính: "Vị mỹ nhân tỷ tỷ này, tỷ đừng khóc, ta thấy đau lòng"

Vừa nói còn cầm khăn tay đang cầm trong tay đưa cho nàng, đáng tiếc lúc này trên tay nàng còn dính bùn đất khi làm dược liệu, điều này khiến Hiên Viên Tuyết Ngưng lập tức ngây ngẩn cả người, bàn tay duỗi ra nhưng

https://thuviensach.vn

không duỗi thẳng qua, cuối cùng chỉ có thể xấu hổ cười, "Đa tạ ý tốt, không cần"

Vốn là trường hợp ngôn tình lãng mạn lại bị hành vi thô lỗ này của Hạ Lưu triệt để phá hư. Tần Sơ ở một bên nhìn cũng không nhịn được cười, hắn cất cao giọng nói: "Hiên Viên cô nương, đây là tiểu sư muội của tại hạ, Hạ Lưu" vừa nhìn về phía Hạ Lưu, giới thiệu: "Sư muội, đây là Hiên Viên Tuyết Ngưng cô nương"

Hạ Lưu thuận miệng khen: "Tên này thật là dễ nghe, vừa nghe đã biết chính là một mỹ nhân băng thanh ngọc khiết"

Hiện Viên Tuyết Ngưng liên tục khiêm tốn, nói mấy câu như Hạ Lưu mới đích thực là xinh đẹp động lòng người, bản thân chỉ là loại liễu yếu đào tơ mà thôi. Những lời này vốn rất tốt, chỉ là khổ nỗi lúc này dù có bị mù cũng biết ai đẹp hơn, nàng nói như vậy có vẻ dối trá quá mức. Nhưng nàng có biện pháp gì khác chứ, cũng không thể thừa nhận bản thân xinh đẹp như lời Hạ Lưu nói được.

Trong nguyên văn Hiên Viên Tuyết Ngưng ở đây nói chuyện với Tần Sơ, trong đó để lộ ra lòng xót thương và thiện lương của nàng như mang hào quang nữ chủ hấp dẫn Tần Sơ. Bất đắc dĩ hôm nay Hạ Lưu lại ở đây chọc cười, dám đem những loại lời nói thương sinh thiên hạ thành "Thức ăn hôm nay của Danh sơn cốc thật không sai" như vậy.

Thật vất vả mới đưa Hiên Viên Tuyết Ngưng đi, đồng tử lại chạy tới, nói là minh chủ võ lâm Lam Nhĩ Hạo cầu kiến.

Dựa theo thiết lập như thần của nguyên văn, võ lâm minh chủ chính là nam chính số 2 tà mị quyến cuồng. Hắn cũng gặp Hiên Viên Tuyết Ngưng ở Danh sơn cốc này, từ đó bắt đầu bi thảm cả đời.

Lam Nhĩ Hạo che bả vai chạy tới, sắc mặt hắn phát tím, bước chân lảo đảo, lúc đi đến bên cạnh Hạ Lưu không nhịn được phun ra một ngụm máu.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu rất đáng tiếc ném khỏa dược liệu bị dính máu đi, rất nghiêm túc ngồi xuống nhìn Lam Nhĩ Hạo, "Dược bị ngươi hủy, lát nữa nhớ phải bồi thường năm mươi lượng bạc cho sư huynh ta"

Bộ dáng mê tiền của Hạ Lưu khiến Tần Sơ buồn cười, hắn lắc lắc cây quạt trong tay, nghiêm trang gật gật đầu với Lam Nhĩ Hạo: "Đây là sư muội của tại hạ, Hạ Lưu. Thật là thất lễ, chỉ là minh chủ chắc sẽ không cùng một tiểu cô nương so đo chứ?"

Lam Nhĩ Hạo vội vã đến chữa bệnh lại bị hai huynh muội vô sỉ này khiến sắc mặt rất khó nhìn, hắn lấy ra một thỏi vàng từ trong lòng đặt mạnh lên bàn đá: "Đủ chưa?"

Hạ Lưu rất tự nhiên ước lượng vàng, trong ánh mắt tựa tiếu phi tiếu(*) của Tần Sơ thản nhiên thu tiền vào túi của mình.(Mèo: ơ, chị bảo bồi thường cho sư huynh cơ mà)

(*) Tựa tiếu phi tiếu: cười như không cười

Thân là cao thủ đệ nhất võ lâm, lần bị thương này của Lam Nhĩ Hạo cũng không phải là do cừu gia ám sát, mà là bởi vì tiết trời ấm lên, hắn câu cá ở trong hồ nước nhà mình thể nghiệm mùa xuân tốt đẹp. Nhưng thực đáng tiếc, câu không ra cá, lại câu được một con rắn độc, còn cắn một ngụm lên vai hắn.

Lam Nhĩ Hạo vốn cho là mình có thể dựa vào võ công bức độc tố ra, bất đắc dĩ là độc tố của con rắn này quá mức bá đạo, mặt hắn ngày đầu tiên còn đỏ, ngày hôm sau liền biến thành màu cam, ngày thứ ba là màu vàng... đến ngày thứ bảy, chính là hôm nay, đã biến thành màu tím(Tắc kè hoa ^.^~). Vì thế rốt cuộc hắn mới không chịu được nữa, một đường chạy vội tới Danh sơn cốc tìm y tiên cầu cứu.

Không nhanh không chậm lột áo trên vai của Lam Nhĩ Hạo xuống, Tần Sơ cầm một cây ngân châm lên đâm xuống, quay đầu ôn hòa cười với

https://thuviensach.vn

Lam Nhĩ Hạo: "Lam minh chủ, đau sao?"

"Đau" Cũng không biết Tần Sơ đâm vào huyệt đạo gì, châm này vừa xuống đã khiến Lam Nhĩ Hạo đau đến mức xém kinh hô lên.

"Qủa nhiên, cái huyệt này bị châm là đau nhất, đến Lam minh chủ cũng thấy đau" Tần Sơ như có điều suy nghĩ gật gật đầu, đem châm rút ra, không chút hoang mang ngồi xuống, phất phất tay với Lam Nhĩ Hạo, "Được rồi, Lam minh chủ đã có thể trở về"

Trên gương mặt tím của Lam Nhĩ Hạo lộ ra vẻ khiếp sợ, hắn không thể tin hỏi Tần Sơ: "Này... thật sự đã tốt rồi?!"

Khóe miệng Tần Sơ nhếch lên, cười đến vân đạm phong khinh: "Nếu Lam minh chủ không tin, có thể ở Danh sơn cốc này của ta vài ngày, đợi đến khi thương thế tốt hẳn thì trở về"

Bộ dáng này của Tần Sơ rất có khí chất của y tiên, nghi ngờ trong lòng Lam Nhĩ Hạo cũng bị ép xuống. Hắn ôm quyền nói cảm tạ: "Vậy Lam mỗ ở lại nơi này quấy rầy mấy ngày!"

Hạ Lưu đang ngồi xổm bên cạnh Tần Sơ, vẻ mặt nhàn nhạt liếc hắn một cái, lưu loát báo ra giá tiền: "Tiền thuê 50 lượng, phí thức ăn 30 lượng, mỗi ngày 80 lượng, tiền thế chấp 100 lượng, đa tạ"

Lam Nhĩ Hạo chỉ cảm thấy trong lòng nhịn không được phun một ngụm máu. Bất đắc dĩ đây lại là Danh sơn cốc của Tần Sơ, hắn cũng không có biện pháp nào khác, chỉ có thể lấy một thỏi vàng ra trả tiền.

Tần Sơ cầm cây quạt khi quạt khi không, cười nói với Hạ Lưu: "Tại sao lại trở nên thích bạc như vậy? Rõ ràng là chưa tới một lượng bạc, muội lại có thể lừa gạt hắn đến trăm lượng vàng"

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu cầm túi tiền thật sự rất vui vẻ, chỉ là sau một lát bỗng trở nên cô đơn: "Lần này muội xuống núi vốn muốn lấy một ít tiền đi phương Nam cứu tế dân bị nạn... Nhưng muội trừ gạt người ra, cũng không biết cách nào khác để kiếm tiền"

[Chúc mừng bạn đạt 7 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 38]

Tần Sơ ngồi xổm bên cạnh Hạ Lưu, giúp nàng thu nhặt dược liệu, trong mắt mang theo nụ cười thản nhiên: "Người khác đều nói kẻ lừa đảo đều là ác nhân, muội trái lại là muốn làm một kẻ lừa đảo tốt?"

Hạ Lưu nói thầm một câu: "Dù sao muội thấy cái tên võ lâm minh chủ kia cũng không phải là loại người tốt lành gì..."

Trong nguyên văn Tần Sơ không hề có hảo cảm với tên tà mị quyến cuồng Lam Nhĩ Hạo, bởi vì đối phương là một kẻ ỷ vào địa vị của mình mà thích ức hiếp người già trẻ nhỏ, đặc biệt...

Hắn từng dùng vũ lực bức Tần Sơ phải chữa bệnh cho nghĩa muội, mà bệnh kia... lại là bệnh cũ nữ nhân mỗi tháng đều sẽ đau.

Từng cái từng cái lý do, Tần Sơ càng không có khả năng sẽ có hảo cảm với Lam Nhĩ Hạo. Biết mọi ẩn tình trong nguyên văn, Hạ Lưu tất nhiên là theo sư huynh liều mạng bôi đen Lam Nhĩ Hạo. Qủa nhiên, sau khi nói xong câu "võ lâm minh chủ không phải loại người tốt" liền thành công nghe giọng nói thông báo của hệ thống.

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 43]

Hạ Lưu kề sát người Tần Sơ, một đôi mắt mở thật to, rất có hứng thú hỏi: "Đại sư huynh, vừa rồi huynh sử dụng chiêu thức gì vậy? Thế nhưng chỉ một châm liền có thể giải quyết toàn bộ!"

https://thuviensach.vn

Tần Sơ liếc mắt xa xăm nhìn Hạ Lưu, thực rõ ràng là đang liều mạng nín cười.

"Cũng không có gì, thật ra độc kia của hắn qua hôm nay thì sẽ tự động tiêu tan, chẳng qua là nhìn hơi dọa người một chút mà thôi"

"Vậy huynh châm hắn một châm làm gì..."

Ngón tay khớp xương rõ ràng của Tần Sơ khẽ cong, nhẹ nhàng gõ một cái vào trán của Hạ Lưu: "Chỉ là muốn thử xem huyệt vị kia khi châm sẽ đau đến mức nào mà thôi"

"..."

Đôi mắt đen hoa đào cười thành hình bán nguyệt, Tần Sơ cười thật sự rất sung sướng: "Xem ra, là thật sự rất đau"

Bây giờ Hạ Lưu có thể xác định, Tần Sơ không chỉ là một tên hồ ly, hắn còn có cả lòng dạ hiểm độc của hồ ly.

Tuy được gọi là y tiên, nhưng Tần Sơ không khác biệt với các thầy thuốc bình thường khác. Sau khi tiễn chân Lam Nhĩ Hạo, hắn liền cõng dược lâu(cái giỏ sau lưng ý)chuẩn bị tự mình đi hái thuốc, Hạ Lưu xung phong nhận việc đi theo.

Nay chính là ngày xuân đại tốt, núi sâu cũng bị nắng xuân ấm áp sáng bừng lên. Hạ Lưu cùng Tần Sơ một trước một sau đi về phía chỗ sâu của vùng núi, một đường hoa lay liễu phất, nàng còn thường thường kể những chuyện lý thú trong bốn năm này của sư phụ cùng ba vị sư huynh, tỉ như...

"Hôm đó sư phụ ở nơi đó lải nhải nhắc, "Một đám người các ngươi chỉ học mấy thứ linh tinh, không một ai học thuật bói toán của ta. Nếu đến lúc ta chết, Thiên Cơ các của chúng ta ai kế thừa được đây?!" huynh đoán xem

https://thuviensach.vn

cuối cùng các vị sư huynh nói sao?" Hạ Lưu xoay người nhìn Tần Sơ, bắt đầu nói chuyện, khẩu khí học theo Thiên Cơ các chủ.

Tần Sơ không nhanh không chậm theo sau, ôn hòa cười nói: "Bọn họ khẳng định sẽ khiến cho muội thành một các chủ tiếp theo"

"Hả, đại sư huynh sao lại biết được?!"

Tần Sơ tùy tay đào một gốc cỏ cầm máu, ngẩng đầu nói với nàng: "Bởi vì bọn họ đều cảm thấy, thuật bói toán kia của sư phụ cùng với mánh khóe lừa người của muội không khác gì cả"

"..."

Hạ Lưu lặng lẽ xoay người tiếp tục leo núi, thầm nghĩ nếu sư phụ nghe được lời này liệu có tức đến hộc máu không nhỉ?

Bốn năm chưa từng gặp mặt, nhưng hai người đều không phải là người cao lãnh(cao ngạo+ lạnh lùng), lại một lần nữa trêu đùa nhau, trong rừng thỉnh thoảng còn có mấy con sóc xẹt qua, cảnh trí xung quanh cực tốt.

Đang lúc bọn họ đi đến một nơi yên lặng thì Tần Sơ đột nhiên ngăn cản Hạ Lưu.

Nàng có chút nghi ngờ nhìn hắn, lại phát hiện người kia rẽ bụi cỏ ra, đầu ngón tay dính dính nơi bụi cỏ, Hạ Lưu tinh mắt nhìn thấy một mảng vết máu màu đỏ, nhất thời bắt đầu khẩn trương.

"Làm sao vậy?"

Tần Sơ khẽ nhíu mày, "Không phải người, mùi này, hình như là..." Hắn cẩn thận xem xét vết máu kia, bỗng nhiên phất tay áo đứng dậy, bước nhanh hơn, "Sư muội cố theo kịp"

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu vội vàng đuổi kịp, hai người vừa đi vừa nhìn, cuối cùng tới bên cạnh một chỗ gò đất, một con hồ ly với một mũi tên giữa ngực đang nằm, bộ dáng hình như đã chết.

"Đáng tiếc..." Tần Sơ hơi thở dài, ngồi xuống vuốt lông của hồ ly kia.

Hạ Lưu lại lập tức chạy về phía trước, tìm kiếm trong bụi cỏ.

Tần Sơ ngẩng đầu nhìn Hạ Lưu, mở miệng hỏi: "Sư muội, muội đang làm gì vậy?"

Hạ Lưu nhìn Tần Sơ, có chút lo lắng nói: "Hồ ly này bị thương còn muốn liều mạng gấp gáp trở về, hơn nữa muội thấy nó giống như vừa sinh, cho nên nghĩ sợ là trong ổ còn có tiểu hồ ly"

Tần Sơ nghe vậy mới nhớ tới hồ ly kia đích xác còn có vú, lập tức giật mình, vội vàng đứng dậy tìm tiểu hồ ly kia với Hạ Lưu.

Chỉ là hai người cứ như vậy tìm một hồi lâu, đến khi mặt trời dần dần đi xuống, vẫn không thể nhìn thấy bóng dáng tiểu hồ ly.

Hạ Lưu có chút mất mát, lúc đang muốn gọi Tần Sơ trở về, lại thấy hắn chậm rãi đi tới, trong lòng đang ôm một tiểu hồ ly nho nhỏ.

"Suỵt----" Hắn đưa ngón tay bạch ngọc để trên môi ra hiệu Hạ Lưu im lặng, bàn tay lập tức vuốt ve lưng tiểu hồ ly(như đang dỗ ngủ í), tiểu hồ ly đã ngủ say.

Dưới ánh sáng lờ mờ, hình dáng của hắn không quá rõ ràng, chỉ là không hiểu vì sao, ôn nhu lộ ra trên mặt lại rõ ràng như dùng mực vẽ ra, chỉ liếc mắt một cái liền không có cách nào dời đi.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Y Tiên Sư Huynh Xin Dừng Bước (2)

Editor: Mèo lười

Tiểu hồ ly ngoan ngoãn nằm trong lòng Tần Sơ, cũng không lộn xộn. Hạ Lưu nhìn thấy cảnh này cảm thấy kỳ thú, tán thưởng nói: "Muội thế nhưng không biết huynh có thể thuần thú ấy, thật đúng là lợi hại"

Đôi mắt mang theo ý cười của Tần Sơ xa xăm liếc nhìn Hạ Lưu, sờ sờ tiểu hồ ly trong ngực, một lát sau mới không chút hoang mang nói: "Ta còn tưởng rằng muội đã nhìn ra, chưa từng nghĩ... muội quả thực chỉ biết giả bộ làm thần côn"

"Có thể vũ nhục ta, nhưng xin huynh đừng có vũ nhục sự nghiệp thần côn này của ta" Hạ Lưu sau khi thực nghiêm túc tuyên cáo, lại nhịn không được tò mò, "Huynh vừa mới nói cho rằng muội đã nhìn ra cái gì?"

"Vừa nãy, ta đã dùng châm đâm vào huyệt của nó, cho nên bây giờ nó mới không động đậy" Tần Sơ vỗ vỗ đầu tiểu hồ ly kia, coi như là an ủi.

Hạ Lưu không chút nào che giấu sự khinh bỉ của bản thân: "Chậc chậc, sư huynh thế nhưng còn dùng chiêu này với tiểu hồ ly, muội còn tưởng rằng chỉ có cao thủ võ lâm mới có đãi ngộ hưởng thụ chứ"

"Hắc xì!" Trong sơn cốc, Lam Nhĩ Hạo đang soi gương xem sắc mặt của mình bỗng nhiên hắt hơi một cái.

Tần Sơ hất nhánh cây cản đường ra, "Muội thực sự cho rằng đây là linh thú hồ ly như trong thoại bản? Bất quá cũng chỉ là một con thú nhỏ

https://thuviensach.vn

chưa tiêu trừ dã thú mà thôi, nếu đợi lát nữa bị nó cắn một nhát thì thú vị rồi" Dừng một chút, lại nói: "Nếu muội thích nó, vậy cầm nó nuôi dưỡng đi"

Hạ Lưu lắc đầu cự tuyệt, rất nghiêm túc nói với Tần Sơ: "Từ một khắc huynh ôm lấy nó kia, đã đại diện cho người sinh dưỡng mới của nó, muội không có cách nào tiếp quản"

Giờ khắc này, toàn bộ hào quang sâu không lường được của thần côn đều tỏa ra.

Tần Sơ liếc mắt nhìn Hạ Lưu, ôn hòa hỏi: "Cho nên, đến cuối cùng thì sư muội muốn nói gì đây?"

Hạ Lưu cách xa Tần Sơ một chút, thực ghét bỏ khoát khoát tay với hắn, "Muội ghét bỏ mùi thối của nó, bây giờ huynh cũng bị nó biến thành rất thúi"

"..." Tần Sơ từ trước đến giờ đều lấy hình tượng công tử văn nhã lộ diện, bị nói như vậy lặng lẽ cảm thấy có chút nội thương.

"Bất quá muội sẽ không ghét bỏ huynh!" Hạ Lưu lại cười híp mắt lại gần một chút, kéo cánh tay Tần Sơ khoe mã nói: "Chung qui huynh vẫn là đại sư huynh của muội nha!"

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 45]

"Muội cái nha đầu này" Tần Sơ nhịn cười không được, nghiêng đầu nhìn nàng, ôn hòa nói: "Cũng không uổng công sư huynh năm đó không ghét bỏ muội hôi thối vì rơi vào hố phân, kéo muội lên"

"..."

https://thuviensach.vn

Đại sư huynh, chẳng lẽ không nhắc đến lịch sử đen tối huynh sẽ chết sao?

~~~o0o~~~

Cuối cùng hai người sau một đoạn đường sờ soạng đường đi cũng thành công trở về Danh sơn cốc. Hạ Lưu vừa về đến viện của mình, chợt nghe trong sân của Tần Sơ có tiếng nói chuyện.

Nàng lắc lư đi qua, quả nhiên, lại là mưa hoa đào quen thuộc kia... Cũng thật làm khó cho những hoa đào nhỏ bé kia, mỗi lần Hiên Viên Tuyết Ngưng xuất hiện đều phải phối hợp tạo nên cảnh tượng mộng ảo kia.

Tần Sơ ôm hồ ly xuất hiện trước mặt Hiên Viên Tuyết Ngưng, nàng đứng chờ trước cửa hai mắt sáng ngời chạy đến. Nhưng ngay sau đó, nàng lại hốt hoảng dừng bước chân lại.

"Hiên Viên cô nương?"

Tần Sơ có chút kinh ngạc, trễ như vậy mà nàng vẫn còn chờ ở đây, cũng không biết là có chuyện gì.

"Tần công tử, trưa nay tiểu nữ tử tìm huynh nhưng không thấy, có chút lo lắng, cho nên mới tới xem một chút"

Tần Sơ lễ độ nói cảm tạ, Hiên Viên Tuyết Ngưng miễn cưỡng nhìn xuống vị hồ ly thối kia, nhìn thấy vẻ mặt liền kinh hỉ (kinh ngạc+ vui mừng)nói: "Đây là hồ ly?"

"Đúng vậy, vừa ôm từ trên núi xuống"

Người nói lời này không phải Tần Sơ, mà là Hạ Lưu đột nhiên bước vào cửa.

https://thuviensach.vn
~~~

Nàng nở nụ cười nhận tiểu hồ ly từ trong tay Tần Sơ, ôm nó muốn đưa vào trong lòng Hiên Viên Tuyết Ngưng, nhiệt tình nói với nàng: "Đến, Tuyết Ngưng tỷ tỷ, tỷ ôm nó một cái thử xem? Tiểu gia hỏa này ngoại trừ thối một chút thì không còn gì cả, rất ngoan?"

Hiên Viên Tuyết Ngưng bật cười, có chút lúng túng vẫy tay từ chối: "Ta không thích ôm động vật nhỏ..." sau đó vội vã nói lời từ biệt rồi rời đi (Mèo: câu này không có trong bản convert, là ta tự thêm vào. Chán tác giả ghê, đọc mãi đoạn sau không thấy bả xuất hiện mới biết đi rồi /_)

Dùng tiểu hồ ly lại một lần nữa thành công trêu chọc nữ chính, tâm tình của Hạ Lưu rất tốt, thuận tay sờ lông tiểu hồ ly: "Nếu ngươi đã thối như vậy, ta gọi ngươi là Thối Thối cũng tốt lắm"

Tần Sơ ở bên cạnh nghe thấy loại lời này thực bất đắc dĩ, nhắc nhở: "Sư muội, hồ ly cũng có lòng tự trọng" nghĩ nghĩ, nhìn con hồ ly lại nghiêm túc nói: "Bất quá nó quả thực rất thối, vậy gọi nó là Thối Thối cũng rất phù hợp"

Đại sư huynh bổ đao thành công.

Hình như nghĩ đến cái gì không đúng lắm, Tần Sơ liếc mắt quan sát Hạ Lưu: "Muội tới chỗ này làm gì?"

Bị Tần Sơ hỏi bản thân vì sao tối như vậy còn đến nơi này, Hạ Lưu mới làm bộ dáng như đang dâng vật quý lấy một bao giấy gói đùi gà nướng ra, "Đưa tới cho Thối Thối ăn, tên nhóc kia khẳng định đang rất đói bụng"

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 47]

Tần Sơ lại nhìn nhìn đùi gà kia, hơi nhướn mày nói toạc ra thiên cơ: "Vào phòng bếp trộm?"

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu luôn bị Tần Sơ trực tiếp đả kích như vậy, vô cùng ai oán nhìn thoáng hắn một cái: "... Nhặt" ^~^

"Nhặt trong nồi?"

"..."

Hạ Lưu tới tìm Tần Sơ cũng không có chỉ vì chuyện đùi gà, mà là chuyện quan trọng hơn là tìm hắn đi làm việc thiện.

"Muội quyết định, hai ngày nữa sẽ đi Giang Nam cứu trợ thiên tai" biểu tình của Hạ Lưu rất nghiêm túc, "Bây giờ mà còn không đi, nạn dân thật muốn chết đói"

Tần Sơ không tỏ vẻ gì, một bên sờ sờ tiểu hồ ly đang ngủ trên đầu gối mình, một bên thuận miệng hỏi: "Bạc đủ rồi?"

Hạ Lưu gật gật đầu: "Thật ra lúc muội đi có đem theo bàn cờ ngọc thạch của nhị sư huynh, còn có bức danh họa của tam sư huynh, thanh bảo kiếm của tứ sư huynh cũng cầm đi, chờ đến lúc đi ngang qua kinh thành thì bán chúng đi!"

"..." Tần Sơ lặng lẽ nhìn nàng một cái, trên mặt trái lại rất bình tĩnh: "Muội tính lấy thứ gì ở chỗ ta?"

Hạ Lưu thật khí phách vỗ bàn, tràn đầy tự tin nói: "Muội muốn lấy đi người của huynh!"

"..." Tần Sơ không nói một lời chỉ nhìn nàng.

Hạ Lưu rất hợp thời bắt đầu vuốt mông ngựa(*): "Bây giờ khẳng định có rất nhiều nạn dân ngã bệnh, muội biết y thuật của đại sư huynh là lợi hại nhất, không mang huynh đi thì mang ai đây?"

(*) Vuốt mông ngữa: nịnh bợ~

https://thuviensach.vn

Tần Sơ chỉ an tĩnh nhìn nàng, cũng không nói mình sẽ đi hay không. Nhìn bộ dáng liều mạng vuốt mông ngựa mình chỉ vì khuyên hắn đi của nàng, hắn cũng nhịn không được nở nụ cười, đôi mắt cong cong.

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 45]

~~~o0o~~~

Bởi vì hắn muốn đi, cho nên có rất nhiều việc trong Danh sơn cốc đều phải xử lý thật tốt trong hai ngày, nhất là có ba người quan trọng phải dàn xếp thật tốt...

Hiên Viên Tuyết Ngưng vi phục xuất hành với Hoàng đế ca ca của nàng, còn có Lam Nhĩ Hạo đang chờ màu trên mặt phai mờ đi. Chung quy Hạ Lưu trực tiếp mang Tần Sơ đi như vậy, không khác gì triệt để chặt đứt liên lạc giữa hắn với Hiên Viên Tuyết Ngưng.

Ngày hôm sau sau khi nói chuyện với Hiên Viên Tuyết Ngưng, Tần Sơ rất uyển chuyển tỏ vẻ vết thương bọn họ tốt, đã đến lúc có thể trở về. Hiện Viên Tuyết Ngưng lập tức đỏ vành mắt, hỏi Tần Sơ có phải ghét bỏ hai huynh muội bọn họ không, cho nên mới chuẩn bị đuổi bọn họ đi.

Tần Sơ độc miệng vẫn rất biết ngụy trang trước mặt người ngoài, nếu như người nói lời này là Hạ Lưu hoặc mấy vị sư đệ khác, có lẽ hắn đã sớm gật đầu nói "Đúng rồi". Nhưng đối phương là một tiểu thư nũng nịu, hắn cũng chỉ có thể dùng lý do có chuyện quan trọng để giải thích. Hạ Lưu đứng phía sau hắn cũng rất có ý tốt nhắc Hiên Viên Tuyết Ngưng nói: "Tuyết Ngưng tỷ tỷ, tỷ cũng có thể đợi ở đây, sư huynh có lẽ hơn nửa năm sẽ trở về"

"..." nàng là trưởng công chúa, làm sao có thể ngây ngốc ở dân gian hơn nửa năm?

https://thuviensach.vn
~~~

Cứ như vậy, sau khi lại một lần nữa đánh bại Hiên Viên Tuyết Ngưng, Hạ Lưu cùng Tần Sơ nghênh đón Lam Nhĩ Hạo.

Hôm nay mặt hắn đã khôi phục bình thường, bởi vậy hắn rất cảm kích chạy tới nói lời cảm tạ với Tần Sơ. Người nọ cười ha hả, thu hoạch một chồng ngân phiếu từ hắn, trái lại là rất vui vẻ.

"Thật ra hôm nay ta cũng chuẩn bị trở về, nhưng nghĩ tới độc kia, vẫn là không cảm thấy an tâm" Lam Nhĩ Hạo đặc biệt dũng cảm kéo áo ra, lộ ra bả vai trước kia bị Tần Sơ châm một kim.

Tần Sơ bất động thanh sắc nhìn động tác của hắn, khẽ nhíu mày: "Lam minh chủ, người đang chuẩn bị làm gì vậy?"

Lam Nhĩ Hạo trực tiếp trả lời: "Tại hạ lo lắng độc của con rắn kia lại phát tác lần nữa, bởi vậy kính xin Tần y tiên lại hạ xuống một kim, tại sẽ tất nhiên sẽ vô cùng cảm kích!" (~.~)

Bộ dáng nghiêm trang này của Lam Nhĩ Hạo, nào biết được rằng bản thân chính là đang chủ động tới chịu tội.

Hạ Lưu ở một bên nhịn cười thật sự rất vất vả, Tần Sơ cũng không để cho nàng và Lam Nhĩ Hạo thất vọng, không nói một lời trực tiếp lấy châm ra đâm Lam Nhĩ Hạo. Người kia trong vẻ mặt thống khổ và hưởng thụ kết thúc lần trị liệu ở Danh sơn cốc này, cáo biệt Tần Sơ và Hạ Lưu.

Giải quyết quyết tất cả mọi chuyện vặt vảnh trong Danh sơn cốc, lại dặn dò Đại Phong một phen, Hạ Lưu và Tần Sơ cuối cùng cũng bước chân bắt đầu cuộc hành trình, chỉ là....

"Sư huynh, huynh thật thối"

"... Vậy muội ôm nó đi"

https://thuviensach.vn

"Thôi vẫn là huynh ôm đi, sư huynh thơm như vậy thì dù có ôm nó cũng không che giấu được bản chất mùi thơm trên người huynh được!"

"Chỉ giỏi vỗ mông ngựa"

Đoạn đường này cứ như thế vui vẻ xuôi về hướng Nam, tương đối may mắn là, vận khí của Hạ Lưu và Tần Sơ thật sự là nghịch thiên, giữa đường không hề gặp các loại như sơn tặc hay thổ phỉ.

Hôm nay, hai người bọn họ đến một khách điếm ăn cơm.

"Khách quan, ngài có muốn dùng thử rượu Hạnh Hoa tốt nhất trong điếm của chúng ta hay không?" tiểu nhị nhiệt tình đẩy mạnh tiêu thụ. Hạ Lưu khoát tay bảo hắn đi, đối phương vẫn không cam lòng, tiếp tục đẩy mạnh tiêu thụ một khoản rượu. Bị làm phiền đến mức không có biện pháp nào khác, nàng chỉ có thể lấy một bình rượu để đổi lại bình an cho lỗ tai của mình.

"Sư huynh uống không?"

Tần Sơ lại không trả lời vấn đề của nàng, trái lại ôn hòa cười cười, gắp một đũa rau xanh ăn.

Thấy Tần Sơ không uống rượu, vì không lãng phí, Hạ Lưu liền một mình uống bình rượu kia. Hai ly vào bụng, chỉ chốc lát sau khuôn mặt nàng liền đỏ, "Aiz, sư huynh, tại sao lại biến thành hai người rồi? Huynh học thuật phân thân lúc nào vậy a?"

Tần Sơ sờ sờ Thối Thối, cười khẽ, hạ thấp giọng nói: "Đợi lát nữa muội chớ lo lắng"

"Hả?" Hạ Lưu không hiểu nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Tần Sơ cũng không giải thích, bắn một cây ngân châm nhỏ như lông trâu vào cổ nàng. Hạ Lưu vốn còn choáng váng nhất thời liền thanh tỉnh, nhưng nàng còn chưa kịp mở miệng hỏi chuyện gì đang xảy ra, Tần Sơ lại bắn thêm một cây ngân châm nữa. Ngay sau đó, Hạ Lưu mềm nhũn nằm trên bàn.

Tần Sơ vỗn vỗn Thối Thối, tên nhóc đó rất thông minh nhảy khỏi lòng Tần Sơ, chạy ra ngoài.

Sau khi an bài tất cả, Tần Sơ nhẹ nhàng ấn huyệt thái dương, hình như cảm thấy đầu choáng váng, chậm rãi ngã xuống.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (3)

Editor: Mèo lười

Hạ Lưu bị hắt một thùng nước lạnh nên tỉnh.

Nàng sau khi mở mắt cũng không nói gì, mà là cảnh giác quang cảnh xung quanh, cho đến lúc phát hiện Tần Sơ ở bên cạnh mình, nàng mới thở phào nhẹ nhõm, cẩn thận nhích lại gần hắn.

[Chúc mừng bạn đạt 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 52]

Tần Sơ vẫn luôn chú ý Hạ Lưu, không thể không nói phản ứng của nàng ngoài dự liệu của hắn, cứ tưởng rằng nàng sẽ kinh hoảng, lại không ngờ nàng lại cẩn thận và bình tĩnh như vậy. Thì ra tiểu cô nương hắn vẫn luôn nghĩ rằng yếu đuối nhỏ bé này, thế nhưng cũng đã trưởng thành rồi.

Con ngươi Tần Sơ thâm trầm, tay bí mật vỗ vỗ mu bàn tay Hạ Lưu tỏ vẻ trấn an.

Bọn họ đang ở trong phòng củi mục nát, bên cạnh Hạ Lưu còn có mấy nữ tử. Các nàng đều cụp mắt nhỏ giọng phỉ nhổ, nhưng không hiểu sao lại không hề nhúc nhích.

Tần Sơ nháy mắt với nàng, ngay sau đó bả vai liền buông lỏng, cả người có vẻ vô lực tựa vào tường. Bộ dáng của hắn vốn có vẻ hơi giống nam tử thư sinh yếu đuối bình thường, hơn nữa vừa mới bị tạt một thùng nước lạnh, bộ dáng bây giờ thật đúng là... thật khiến người khác phải đau lòng.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu lặng lẽ dời tầm mắt, cũng học Tần Sơ bày ra dáng vẻ suy yếu, ánh mắt hồng một chút, không bao lâu nước mắt liền rơi.

Người vừa tạt thùng nước kia chính là tiểu nhị không ngừng đẩy mạnh tiêu thụ kia. Lúc này hắn cực kỳ phách lối quét mắt đánh giá năm người nơi này, sau khi nhìn thấy Tần Sơ ánh mắt của hắn sáng lên, "Tiểu ca này sinh ra trái lại còn dễ nhìn hơn các tiểu thư"

Tần Sơ mím môi thật chặt, trong mắt hình như có lửa giận đang thêu đốt.

"A, tính tình cũng không vừa!" Tiểu nhị đi lên ngồi xổm bên cạnh Tần Sơ, nắm cằm của hắn chậc chậc khen ngợi: "Nếu bán đi Cúc Hương viện... không chừng còn có thể trở thành tiểu quan nóng bỏng nhất"

Tiểu nhị kia vỗ vỗ tay đứng dậy: "Coi như các ngươi không may, gặp được Nhâm Phàm Trực ta, về sau nha, phải tiếp khách thật tốt kiếm tiền cho ta" vừa liếc nhìn Tần Sơ, nhất thời trên mặt treo lên nụ cười ý vị thâm trường(*): "Vốn nam đều trực tiếp làm bánh bao nhân thịt, may mà ngươi có gương mặt tiểu bạch kiểm, khách nhân Cúc Hương viện, chắc chắn sẽ thích tiểu gia hỏa như ngươi"

(*) Ý vị thâm trường: hứng thú, thú vị hoặc là ý vị sâu xa.

Dưới ống tay áo rộng lớn, Hạ Lưu vội vàng cầm bàn tay của Tần Sơ, có chút bất an nhìn hắn.

Tần Sơ nắm trả lại bàn tay của nàng, lòng bàn tay cảm nhận sự ấm áp, lập tức liền bao bọc tay nàng ở trong tay.

"Đêm nay hãy chuẩn bị thật tốt, ngày mai đưa các ngươi đến Di Hồng viện. Đừng khóc lóc kẻo khiến các đại gia ta mất hứng, nghe lời thì có phúc hưởng, nếu muốn chạy trốn, hừ, vậy thì chờ đến ngày hôm sau xuất hiện trong bãi tha ma đi!"

https://thuviensach.vn

Nhâm Phàm Trực khóa cửa đi ra ngoài, trong nháy mắt ba tiểu thư vì dọa đến quên khóc lúc này liền liều mạng mà khóc, giống như chỉ cần khóc lớn tiếng hơn một chút thì sẽ có người đến cứu các nàng.

"Các vị tiểu thư, chớ kinh hoảng" Tần Sơ đứng dậy, trên mặt mang theo nụ cười khiến lòng người an tâm: "Nhâm Phàm Trực đã đi ra ngoài, vậy các vị có thể cho tại hạ biết những chuyện đã phát sinh trong khách điếm này không?"

Nếu như là một nam nhân dáng dấp đáng khinh lại nói ra những lời này, phỏng chừng ba người nữ nhân này càng khóc lợi hại hơn. Chỉ là thế giới này luôn chỉ nhìn mặt, một người có tiềm chất tiểu quan đứng đầu bảng của Cúc Hương viện như Tần Sơ tất nhiên là chiếm được ưu đãi.

Thì ra ba nữ tử này là ba tỷ muội đang đi du xuân, bởi vì bộ dáng xinh đẹp nên bị theo dõi, trước một ngày so với Hạ Lưu thì bị hôn mê vứt vào phòng chứa củi này. Về phần thị nữ và tiểu tư của các nàng... có lẽ đã thành bánh bao thịt.

Ngày ấy Hạ Lưu uống rượu kia vào liền hôn mê, nếu không phải là Tần Sơ phát giác được không thích hợp dùng ngân châm giải độc cho nàng, có lẽ bây giờ nàng cũng mềm nhũn nằm dưới nhất như mấy vị nữ tử này.

Hạ Lưu sau khi nghe các nàng kể lại vẻ mặt cực kỳ phẫn nộ, nhưng cũng may không có xúc động chạy đi liều mạng với tên Nhâm Phàm Trực kia. Nàng lôi kéo ống tay áo của Tần Sơ, ngẩng đầu nhìn hắn: "Sư huynh, làm thế nào bây giờ?"

Tần Sơ lấy ra ba cây ngân châm nhỏ, mắt khẽ híp, ngón tay vừa động liền bắn ba ngân châm vào huyệt vị trên người các nàng.

Sau khi giải độc, Tần Sơ nói một tiếng thất lễ, sau đó thu hồi ngân châm của mình, "Bây giờ độc đã được giải, kính xin ba vị cô nương nhẫn nại một chút, chờ đến đêm khuya rồi hãy rời đi"

https://thuviensach.vn

Ba người kia tất nhiên liền nói cảm tạ, lau nước mắt nói xin danh tính ân công để ngày sau báo đáp đại ân ngày hôm nay, rất có ý tứ chuẩn bị lấy thân báo đáp.

Tần Sơ mỉm cười lắc đầu, Hạ Lưu trái lại tâm tình rất tốt chỉ vào hắn nói: "Sư huynh của ta tên là Lam Nhĩ Hạo, là đương kim võ lâm minh chủ, cư ngụ tại Thiên Hạ sơn trang, gia tài bạc triệu, danh vọng khá cao, chưa cưới vợ, nếu sau này các vị cô nương có ý báo ân, cứ tới Thiên Hạ sơn trang tìm chúng ta là được"

Tần Sơ cảm thấy sư muội nhà mình rất ăn ý với mình, quay đầu cười ôn hòa với nàng.

[Chúc mừng bạn đạt 1 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 53]

Sau khi đợi đến đêm khuya, Tần Sơ cầm ngân châm của hắn đâm chọt vào ổ khóa, một lát, "cạch" một tiếng thế nhưng lại bị hắn mở ra, sau đó nhìn thấy được vẻ mặt trợn mắt há mồm của Hạ Lưu.

"..."

Hắn không nhanh không chậm đi ở phía trước, mỗi khi đi ngang qua một phòng lại giơ tay lên bắn vào một cây ngân châm, cũng không xem xét kết quả, chạy thẳng về phía trước. Hạ Lưu đối với hành động kia cảm thấy khó có thể tin tưởng, vài lần đều rất lo lắng hỏi Tần Sơ có phải nên ngắm thật chuẩn rồi hãy bắn hay không, nhưng Tần Sơ chỉ cong cong khóe miệng lắc đầu với nàng.

Hạ Lưu không yên lòng vụng trộm ghé vào khe cửa nhìn hai lần, sau khi phát hiện mỗi lần Tần Sơ phóng ngân châm đều trúng huyệt ngủ, lặng lẽ chọn câm miệng.

Đại sư huynh, ngân châm vạn năng này của huynh còn có thể làm những gì nữa?

https://thuviensach.vn

Thời gian chỉ nửa tách trà(*) liền châm mê tất cả người của khách sạn, Tần Sơ dắt ba con ngựa từ trong chuồng ngựa ra, ôn thanh hỏi ba vị tiểu thư vẫn đang mờ mịt luống cuống kia rằng các nàng có cưỡi ngựa được hay không. Cũng may vào thời khắc mấu chốt ba người này đều không làm vật trang tí, tuy là tiểu thư quan gia, nhưng bởi vì là thượng võ thế gia, tất cả đều biết cưỡi ngựa.

(*) Thời gian một tách trà= 15 phút.

"Đi từ phía đông, dọc theo đường lớn chạy thẳng về phía trước, ước chừng một canh giờ(*) thì có thể vào thành, vô luận như thế nào cũng không được ngừng lại, kính xin ba vị tiểu thư bảo trọng"

(*) Một canh giờ= 2 tiếng.

Lúc rời đi, sắc mặt vị tiểu thư lớn nhất kia hàm xuân, lưu lại câu nói mình nhất định sẽ đến Thiên Hạ sơn trang tìm Lam công tử.

Hạ Lưu lặng lẽ cầu nguyện một chút cho Lam Nhĩ Hạo vô tội bị trúng đạn.

Sau khi cáo biệt với ba vị tiểu thư kia, Hạ Lưu vừa ngáp một cái, mũi liền hít ngửi: "Eo, cái mùi này hình như là..."

Lời còn chưa nói hết, liền thấy một cái bóng nhanh chóng nhảy vào trong lòng Tần Sơ, còn híp mắt cực kỳ hưởng thụ cọ cọ trong ngực hắn.

"A... quả nhiên là con của đại sư huynh nha" Hạ Lưu lặng lẽ nhìn thoáng qua Thối Thối, đưa tay chọt chọt nó.

Tần Sơ liếc mắt nhìn, lại cúi đầu nhìn Thối Thối, nụ cười rất là ôn hòa, "Thối Thối, một ngày không gặp tỷ tỷ của con, có phải rất nhớ nàng hay không?"

https://thuviensach.vn

Tiểu hồ ly suy nghĩ một lát, sau đó nhảy vào trong lòng Hạ Lưu, giống như rất tán thành câu nói của Tần Sơ.

"..."

Qủa nhiên, sư huynh hồ ly cùng hồ ly tuyệt đối là một phe.

Sau khi tiễn bước ba vị tiểu thư, Tần Sơ cũng không vội rời đi, trái lại nói cho Hạ Lưu biết bản thân chuẩn bị dùng tương kế tựu kế bắt hết mẻ lưới này. Từ trước đến giờ Hạ Lưu đối với sư huynh của mình luôn là bộ dạng nói gì nghe nấy, rất ngoan ngoãn theo hắn ngồi trong phòng chứa củi.

Ngày hôm sau vẫn là bị tạt một thùng nước lạnh mà tỉnh.

Nhâm Phàm Trực tức giận chất vấn bọn họ, vì sao lại không thấy ba vị tiểu thư kia. Đến loại thời điểm này, thần côn Hạ Lưu tự động hiện thân. Nàng một bên run rẩy nói chính mình không biết gì cả, nhưng nửa đêm qua thấy bóng đen thần bí gì gì đó, sau đó còn nói ra lời thề son sắt, lừa đến mức Nhâm Phàm Trực tìm không ra phương hướng.

"Chẳng lẽ mấy người các nàng có hộ vệ bí mật?"

Nghĩ đến khả năng này, trong lòng Nhâm Thầm Trực thầm nghĩ không hay, chỉ là cũng may những người đó không có làm việc không công mà cứu cả hai người này. Tuy nói thiếu đi mất ba món hàng, nhưng tốt xấu gì cũng còn có hai người này có thể bán ít tiền.

Sau khi vứt Hạ Lưu và Tần Sơ cả người mềm nhũn lên xe ngựa, Nhâm Thầm Trực chạy thẳng xe ngựa vào trong thành.

"Sư huynh, huynh nói nếu hắn thật sự đưa chúng ta vào Cúc Hương viện..."

https://thuviensach.vn

Vừa nói xong câu đó, Hạ Lưu liền cảm thấy phía sau chợt lạnh, cẩn thận tới xem Tần Sơ, vừa lúc chạm phải nụ cười ấm áp như gió xuân kia của hắn.

"Cúc Hương viện, ân?"

"..." Hạ Lưu lặng lẽ rúc vào một góc, cố gắng làm nhỏ đi cảm giác tồn tại của bản thân.

Nhâm Thầm Trực cũng không đưa Hạ Lưu và Tần Sơ đến Di Hồng viện hay Cúc Hương viện, mà là đưa hai người vào sân sau của một hiệu cầm đồ.

Hạ Lưu vừa vào nơi này liền cảm thấy không thích hợp, quả nhiên, sau khi bị vứt trên đất trong một căn phòng hoang tàn, nàng liền phát hiện trong phòng đang nằm rất nhiều người, phần lớn đều là nữ tử trẻ tuổi, cũng có mấy nam hài khuôn mặt tinh xảo. Xem ra tất cả đều đã trúng độc, mềm nhũn xụi lơ nằm dưới đất.

Tần Sơ lại không vội vã giải độc cho họ, mà nhìn như vô tình bắt đầu nói mấy lời khách sáo. Qủa nhiên, những người này đều bị hôn mê ở các khách điếm hoặc quán trà gần đây đưa tới đây, đích tới dường như cũng là Di Hồng viện hoặc Cúc Hương viện.

"Xem ta Nhâm Phàm Trực chỉ là một thành phần trong những người này" Tần Sơ và Hạ Lưu ngồi trong một góc đó, hắn hơi nhíu mày, tinh tế suy nghĩ: "Loại chuyện này không thể là chỉ mới bắt đầu, nói vậy có nghĩa lúc trước đã xảy ra rất nhiều lần, nhưng nhiều người mất tích như vậy mà bên phía triều đình lại không có động tĩnh gì..."

"Chẳng lẽ sau lưng có..."

Hạ Lưu đoán được ý không nói ra lời của Tần Sơ, lời kinh hô vừa muốn nói ra khỏi miệng, lại bị ngón trỏ của Tần Sơ nhẹ nhàng đặt lên môi

https://thuviensach.vn

chặn lại. Hắn nhẹ nhàng lắc đầu với nàng, con ngươi bí mật lướt qua những người khác ở nơi này.

"Đại sư huynh, bây giờ nên làm gì?" Hạ Lưu nhìn Tần Sơ, nhỏ giọng hỏi.

Tần Sơ vẫn một mực bình tĩnh, trấn an nói: "Không cần phải gấp gáp"

"Nhưng là..."

"Muội đừng quên, sư huynh ta cũng không phải người trong triều đình" trong mắt hắn mỉm cười, vô cùng nhẹ nhàng nói chuyện với nàng: "Hai người chúng ta đều là người trong giang hồ, hiểu không?"

Hạ Lưu mê mang nhìn hắn, lắc đầu sau đó lại gật đầu.

"Hm? Muội như vậy là vẫn chưa hiểu?"

Hạ Lưu trừng mắt với Tần Sơ, nói như chuyện đương nhiên: "Tuy rằng không hiểu, nhưng muội biết cứ làm theo những điều sư huynh nói là tốt rồi"

Tần Sơ hơi sững sờ, khóe miệng lập tức vẽ ra một độ cong hoàn hảo, "Ưm, thật thông mình"

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 58]

Cái gọi là quy củ của người trong giang hồ tất nhiên khác hẳn với quy củ của người bình thường, Hạ Lưu cũng không biết đến cùng y tiên sư huynh nhà mình mang thứ gì trên người, chỉ thấy đầu tiên hắn lấy châm đâm vào đầu ngón tay của mình và nàng, sau đó lấy một cái bình sứ nho nhỏ từ trong tay áo ra, rút ra nắp bình...

Một cỗ hương thơm kì dị bắt đầu lan tràn ở trong phòng, trừ hai người bọn họ ra, những người khác đều chậm rãi mê man.

https://thuviensach.vn

"Được, tiếp theo đều phải nhờ vào muội đó" Tần Sơ vỗ vỗ đầu Hạ Lưu, "Bọc đựng đồ của muội còn mang theo đấy chứ?"

Hạ Lưu lập tức kịp phản ứng, thế nhưng lại lấy thứ gì đó từ trong áo ra, giống như đang hiến vật quý đưa cho Tần Sơ xem, "Sư huynh!"

Tần Sơ quét mắt nhìn Hạ Lưu một chút nháy mắt nhìn xuống ngực, khóe miệng lộ ra một nụ cười thấu hiểu.

Hạ Lưu lặng lẽ quay lưng lại với Tần Sơ, ném cho hắn một bộ mặt nạ.

(Editor: Vâng, chị nhét miếng mặt nạ vào trong ngực đấy -.-)

Tần Sơ cười ôn hòa, vô cùng thuần lương(*) nói: "Không cần tránh, ta cái gì cũng đều không phát hiện"

(*) Thuần lương: Thật thà tốt đẹp.

Không phát hiện gì cả= không có gì cả= không có ngực.

Hạ Lưu sau khi chuyển hóa câu nói kia liền cảm thấy cực kỳ bi phẫn, vị đại sư huynh này rõ là đang thương tổn người khác lại làm ra vẻ như đang an ủi, thật đúng là quá đáng xấu hổ..

Bi phẫn xong vẫn phải thành thành thật thật làm việc, chỉ là sau khi nghe yêu cầu của Tần Sơ Hạ Lưu lặng lẽ không nói lời nào theo dõi hắn.

"Đừng nhìn, ta cũng không phải là muốn chơi với hắn" Hắn nhẹ nhàng vuốt ve miếng mặt nạ người kia, "Chung quy cách điều động người nhanh nhất cũng chỉ có thể giải trang hắn, hơn nữa chúng ta cũng không cần phải bại lộ bản thân, những chuyện liên quan tới triều đình, nhân sĩ giang hồ vẫn nên ít can thiệp vào thì hơn"

Sau đó vỗ vỗ đầu Hạ Lưu an ủi: "Đến đây đi, sư muội"

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu nhận mệnh cầm một đống đạo cụ nhỏ tinh xảo bước đến: "Được rồi, huynh muốn mặt màu gì? Hồng? Lam? Hay là lục?"

"Bình thường, nhanh lên" ngón trở cong một chút gõ lên trán của Hạ Lưu: "Đợi lát nữa nếu có người tiến vào liền xong"

Hạ Lưu dù sao cũng là thần côn cấp chuyên nghiệp, một tay nhanh chóng thi triển thuật dịch dung. Không bao lâu sau, Tần Sơ đã không thấy tăm hơi, đổi thành Lam Nhĩ Hạo ở bên cạnh nàng.

"Được rồi, tiếp theo ra ngoài tùy tiện một nơi thuộc Thiên Hạ sơn trang, gọi tất cả người đến đây" Tần Sơ đội lấy mặt nạ Lam Nhĩ Hạo, thản nhiên đứng dậy, kéo tay của Hạ Lưu, dưới chân đạp một cái, thế nhưng lại có thể trực tiếp lên trên xà nhà. Trên tay hắn cũng không nhàn rỗi, trực tiếp phá ngói tạo thành một lỗ hổng, thành công trốn thoát.

Hạ Lưu bị mang lên nóc nhà ngẩng đầu nhìn Tần Sơ thi triển khinh công: "... Muội cứ nghĩ huynh chỉ đâm kim mà thôi"

Tần Sơ cúi đầu liếc mắt nhìn nàng: "Người chỉ biết đâm kim là ma ma trong cung"

"Huynh học khinh công khi nào vậy? Muội nhớ rõ ràng lúc đó không phải chỉ biết điều phối thuốc thôi sao?"

"Muội học thuật dịch dung khi nào vậy? Ta nhớ rõ lúc đó muội chẳng phải chỉ biết gạt người thôi sao?"

"..."

Hạ Lưu lặng lẽ câm miệng.

Nhờ vào thuật dịch dung của Hạ Lưu và kỹ xảo biểu diễn của Tần Sơ, từ việc liên lạc người trong võ lâm cho đến tập trung họ lại một chỗ, tất cả

https://thuviensach.vn

đều rất thuận lợi.

Đầu tiên là mang theo bọn họ đi giải cứu các cô nương bị hôn mê, sau đó trực tiếp phái một đội người chạy đến huyện đường bắt tri huyện lão gia lại.

"Chọn đi, nói ra hay là chết?" Hạ Lưu dẫn theo một đội cao thủ võ lâm rất khoái trá nhìn lão tri huyện, cầm chuôi đao lắc lư trên đầu hắn: "Cúc Hương viện đúng không? Đại nhân ngài thật biết hưởng thụ nha, ai dô, vừa nhắc tới Cúc Hương viện cả người ta liền mềm yếu, đao cũng không cầm được luôn rồi a~"

"Cô nãi nãi! Ta sai lầm, là ta sai! Ngài cũng đừng có mền tay nha, van cầu ngài hãy cầm chắc chuôi đao!"

Tần Sơ nhìn thấy rất muốn cười, bộ dáng cáo mượn oai hùng này của Hạ Lưu chẳng những không khiến người khác cảm thấy chán ghét, trái lại bộ dáng ngược đãi lão tri huyện của nàng thoạt nhìn rất đáng yêu, đương nhiên cũng có nguyên nhân sâu xa... là vì hắn nghe được ba chữ "Cúc Hương viện"

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 60]

Dưới sự áp lực uy hiếp bạo lực, tri huyện đại nhân cũng thành thật khai báo.

Thật ra Cúc Hương viện và Di Hồng viện chính là do hắn mở, đương nhiên cũng là muốn để chơi. Đặc biệt là Cúc Hương viện kia, cứ khoảng ba ngày hai đêm lại đi chơi đùa vui vẻ một lần...

Giang hồ hiểu đơn giản chính là cường lực, bạo tàn. Tần Sơ sau khi trực tiếp gọi người đi thông tri chuyện này cho tri phủ, sau đó để cho đám nhân sĩ võ lâm canh giữ lão tri huyện thật tốt, còn hắn thì trở về khách điếm

https://thuviensach.vn

điếm đón Thối Thối đang ở trong phòng bếp, mang theo Hạ Lưu tiếp tục chạy về phía Nam.

"Đại sư huynh, trước khi đi chúng ta đến nơi này trước có được không?"

"Ừm, muội muốn đi đâu chơi?"

"Cúc Hương viện!"

"..."

"Chúng ta đi xem một chút xem những tiểu qua kia có thật là dễ nhìn giống như huynh vậy thật không a!"

"Sư muội, muội có tin ta bán muội vào Cúc Hương viện không?"

"... Tin"

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (4)

Editor: Mèo lười

Đoạn đường này của Tần Sơ và Hạ Lưu rất thái bình, trừ lúc bắt đầu có gặp hắc điếm kia, cũng không gặp cường đạo hay trộm cắp gì.

Vấn đề duy nhất, là thức ăn chỗ ở.

Biểu hiện của Hạ Lưu cũng rất thành thật, dù suốt ngày không đổi chỉ có bánh bao và nước lạnh cũng không có ý kiến gì nhiều. Tần Sơ tỏ vẻ rất vui mừng với chuyện này, lại thưởng cho nàng hai viên đậu phộng khô.

Nhưng tiểu hồ ly Thối Thối lại tỏ vẻ kháng nghị với cuộc sống này, nó thủy chung vẫn luôn giữ cao ngạo của hồ ly, trên người không hề nghe thấy một chút mùi bánh bao gì.

Không có cách khác, Tần Sơ thăng cấp thành cha của hồ ly, chỉ có thể chạy đi tìm thức ăn cho con của mình. Chỉ là vận khí hôm nay của hắn thật sự không tốt, qua một hồi lâu, đừng nói là thỏ hoang, ngay cả chim sẻ cũng không nhìn thấy.

"Sư huynh, muội nhớ rõ ngày hôm qua muội nói là muốn ăn cá nha" Hạ Lưu một bên gặm bánh bao một bên ai oán, ngày hôm qua nàng nhìn thấy cá trong suối nước nước miếng thiếu chút nữa chảy ra. Kết quả Tần Sơ lấy loại lý do vô nghĩa "cá ở trong nước, xuống nước bắt cá sẽ ướt quần áo" mà từ chối nàng.

https://thuviensach.vn

"Vì sao Thối Thối có thể ăn thịt, còn muội chỉ có thể gặm bánh bao?" lòng ghen tị khiến Hạ Lưu trợn mắt nhìn Thối Thối. Hồ ly kia vẫy vẫy đuôi với nàng, rất là khinh thường.

Tần Sơ vẫn vô tình như cũ nhìn về phía trước, cười híp mắt an ủi Hạ Lưu: "Đợi lát nữa Thối Thối ăn thừa thì cho muội"

"..."

Đầu năm nay, người sống còn không được tốt bằng hồ ly.

Bây giờ trước không có thôn sau không có khách điếm, hơn nữa hai người tìm kiếm trong rừng đã lâu cũng không thấy động vật nhỏ gì, mắt thấy Thối Thối đã đói đến mức tái xanh mặt luôn rồi.

Đúng lúc này, một con gà rừng xuất hiện trong tầm mắt của Hạ Lưu.

"Sư huynh!" nàng nhẹ gọi Tần Sơ, người kia cũng chú ý đến con gà rừng kia, hắn rút ngân châm ra, cổ tay vừa dùng sức phóng ra.

Chỉ thấy con gà rừng kia lập tức rớt xuống, Hạ Lưu vội vàng chạy tới chuẩn bị nhặt, nhưng là...

Thì ra nơi nhìn như rất an toàn kia thế nhưng chỉ là một đống dây leo, bây giờ Hạ Lưu đạp lên dây lên lập tức đạp vào không trung. Nàng nhanh tay lẹ mắt lựa chọn bắt lấy con gà rừng đã chết kia, rơi thẳng xuống.

Thời điểm Tần Sơ chú ý đến đã không còn kịp để giữ nàng, tình huống xảy ra bất ngờ khiến hắn trong lúc nhất thời cũng phản ứng không kịp. Cuối cùng thế nhưng lại ôm theo Thối Thối nhảy xuống cái vực Hạ Lưu rớt xuống kia. (0o0)

"... IQ cùng nhau rớt sao?"

https://thuviensach.vn

Đã lâu không nghe thấy tiếng trêu chọc của hệ thống quân trong quá trình nhiệm vụ, Hạ Lưu đã cảm thấy có chút không quen. Chỉ là đối mặt với tình huống có khả năng tùy thời đều có thể chết như thế này, nàng cũng không thấy hoảng, phản ứng nhanh lẹ, một tay cầm gà rừng một tay bắt được sợi dây leo trên vách núi.

Hạ Lưu vừa ổn định thân thể, chuyện bất hạnh liền xảy ra...

Tần Sơ lao xuống chuẩn bị cứu nàng thế nhưng xuất hiện sai lầm, hắn thi triển khinh công một đường tiêu sái lao xuống, trong nháy mắt phát hiện Hạ Lưu kia rõ ràng có chút kích động. Trên vai hắn là Thối Thối đang nằm sấp, dưới chân nhẹ nhàng đạp một nhánh cây, thanh y nhẹ nhàng phất phơ, quả thực rất giống cảnh thần tiên hạ phàm. Nhưng khi hắn vươn tay chuẩn bị giữ chặt Hạ Lưu...

Nhánh cây bị đứt, Tần Sơ trực tiếp lôi Hạ Lưu xuống.

"..."

Đối mặt với loại sai lầm tuyệt đối không nên xuất hiện trên người của nam chính trong tiểu thuyết tình cảm này, Hạ Lưu cảm thấy rất muốn lặng lẽ tìm một góc mà khóc.

Cũng may tình huống tiếp diễn thuận lợi, cũng không có xảy ra loại tình huống nam nữ cùng chết sau đó bad end, Hạ Lưu và Tần Sơ rớt vào trong đầm nước.

Vớt Thối Thối đã ướt nhẹp ra, Hạ Lưu một tay nhấc gà rừng một tay nhấc hồ ly gian nan trèo lên bờ. Đầm nước kia rất lạnh, nàng lúc này càng không ngừng run cầm cập, nhưng lại đáng thương nhìn Tần Sơ.

Cả người Tần Sơ cũng ướt đẫm vẫy tay gọi nàng đi qua, vỗ vỗ vào bắp đùi của mình, ánh mắt thản nhiên ra hiệu nàng nằm xuống.

https://thuviensach.vn

"Đại sư huynh, như vậy... Tuy rằng muội quả thực... nhưng nói tóm lại..." sắc mặt Hạ Lưu phiếm hồng nhìn Tần Sơ, ý tứ không tốt tránh né tầm mắt của hắn.

"Ưm? Nói tóm lại là gì?" Tần Sơ nở nụ cười ôn hòa nhìn nàng, trong giọng nói có ý tứ hàm xúc mê hoặc: "Sư muội, muội cảm thấy như vậy không tốt sao?"

Vẻ mặt Hạ Lưu mịt mờ luống cuống ngồi trên cỏ nhìn hắn, ngón tay không tự giác túm lấy nắm cỏ, ấp a ấp úng một hồi cuối cùng đỏ mặt nói: "Cũng không phải là không tốt, muội cảm thấy... như vậy quá nhanh"

"Nhưng nếu không nhanh một chút thì sẽ sinh bệnh đấy" gương mặt tươi cười này của Tần Sơ giống như nụ cười của Hoa nhi, một đôi mắt mắt đào hơi nhướng lên, mang theo một chút ý tứ hàm xúc mị hoặc, "Nằm sấp lên đây đi, sư muội"

"..." vẻ mặt Hạ Lưu rối rắm, nhưng vẫn lắc đầu, còn lùi về phía sau hai bước.

"Muội là nữ tử không chịu nổi lạnh, nếu không xoa bóp huyệt vị cho muội, đến lúc khí lạnh vào cơ thể thì sẽ phiền toái" Tần Sơ mỉm cười, nụ cười ôn hoàn kiên nhẫn giải thích, "Nghe lời, nằm sấp lên đi, se huynh xoa bóp huyệt vị khu hàn cho muội"

"Vừa rồi sư huynh chỉ muốn mát xa cho muội?" Hạ Lưu cứng ngắc nhìn Tần Sơ, người kia ra vẻ như đương nhiên gật đầu, mỉm cười nhìn nàng, kéo dài âm cuối hỏi: "Nếu không... muội nghĩ là gì?"

Hạ Lưu bỏ qua cơ hội lên án con hồ ly Tần Sơ này, lặng lẽ nằm trên bắp đùi của hắn.

"Muội không nghĩ cái gì cả"

https://thuviensach.vn

"A..." Tần Sơ vỗ vỗ đầu nàng, cười khẽ ra tiếng.

[Chúc mừng bạn đạt 4 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 64]

Người kia tay trái sờ Thối Thối ướt nhẹp an ủi nó, tay phải ôn nhu lại có lực ấn xoa sau gáy Hạ Lưu. Không hổ là y tiên, thủ pháp chuyện nghiệp vừa triển khai, Hạ Lưu vốn còn cảm thấy lạnh cũng từ từ cảm thấy trên người dần ấm áp lên.

"Sư huynh, huynh ấn cho muội... nhưng như vậy huynh vẫn là sẽ bị lạnh nha" lúc Hạ Lưu híp mắt hưởng thụ sự phục vụ của Tần Sơ cũng không có quên sư huynh của mình.

"Ta là nam tử, tất nhiên sẽ khác" giọng nói ôn nhuận của Tần Sơ truyền từ trên đỉnh đầu xuống, hắn lại vỗ vỗ đầu nàng để nàng cúi thấp đầu xuống, "Không cần ngẩng đầu, ngoan ngoãn nằm sấp"

"Nhưng sư huynh cũng sẽ sinh bệnh nha..." Hạ Lưu trực tiếp giãy giụa đứng dậy, ngồi trên cỏ đối mặt với Tần Sơ, "Chúng ta nghĩ cách nhóm lửa sưởi ấm đi"

Nhóm lửa là một công việc dựa vào kỹ thuật, Hạ Lưu cầm hỏa thạch lần mò ở đằng kia cả ngày cũng không nhóm được lửa. Tần Sơ nói nàng đưa hỏa thạch và lá khô đến trước mặt mình, không quá hai lần liền thành công nhóm được lửa.

"Chúng ta phải nên cởi quần áo ra hong khô hay không?" Hạ Lưu chỉ chỉ áo quần ướt nhẹp của hai người hỏi, sau đó lại bổ sung một câu, "Sau đó chúng ta có thể cách áo quần mà nói chuyện, thuyết thư tiên sinh(*) đều thường như vậy"

(*)Thuyết thư tiên sinh: người kể chuyện, hay thấy ở trong các quán trà thời cổ đại.

https://thuviensach.vn

Loại lời này khiến Tần Sơ cũng nhịn không được nhẹ nhàng thở dài, nhắc nhở: "Sư muội, áo quần trong bao quần áo của chúng ta có thể thay giặt, muội cũng có thể không cần cởi quần áo ra để hong khô" Dừng một chút, thu lại nụ cười bên môi có chút nghiêm túc nhìn nàng: "Sau này ít đi trà lâu nghe mấy câu chuyện linh tinh kia!"

Sau khi hong khô quần áo, Hạ Lưu thuận tay nướng con gà hoang kia. Cũng không biết Tần Sơ rốt cuộc mang theo những gì, một bộ ngân châm cùng mê dược còn có một cặp thuốc trị thương thì chắc đủ rồi đi, nhưng khi hắn lấy một bình nhỏ từ trong áo ra nói là muối, Hạ Lưu vẫn nhịn không được hỏi: "Nhiều lọ như vậy, nếu ngày nào đó không cẩn thận lấy sai, lấy mê dược nhưng nhầm là muối thì tính sao?"

Tần Sơ cười rất là vân đạm phong khinh, hắn xoay bình lại, một chữ muối rất là rõ ràng xuất hiện trước mắt Hạ Lưu.

"..."

Hạ Lưu lặng lẽ xé chân gà nhét vào miệng Tần Sơ, phòng ngừa hắn nói ra mấy lời nói độc miệng.

Đã rất lâu chưa ăn thịt, tuy rằng chỉ có chút muối, nhưng lúc này nhâm nhi thưởng thức tuyệt đối là mỹ vị, dù sao cũng tốt hơn màn thầu rất nhiều. Hơn nữa Tần Sơ thật sự cũng không táng tận lương tâm để Hạ Lưu ăn đồ thừa của Thối Thối, trái lại còn đưa chân gà và cánh gà cho nàng.

Hai người một hồ sau khi ăn hết đều rất thõa mãn, người ấm bụng no, tất cả đều trở nên tốt đẹp vô cùng.

Trừ địa điểm này ra...

Phía dưới vách núi.

https://thuviensach.vn

"Đi thôi, sư huynh!" Hạ Lưu xoa bụng đứng dậy, ngẩng đầu nhìn đỉnh núi kia: "Chúng ta xem xem có đường có thể đi lên hay không"

Nhưng lần này Tần Sơ lại không đồng ý, hắn ngồi dưới đất lắc đầu với Hạ Lưu: "Đợi thêm hai ngày nữa đi"

"Làm sao vậy?" Hạ Lưu tò mò đặt câu hỏi.

Tần Sơ bình tĩnh mở miệng, nhưng khác hắn với vẻ mặt lãnh đạm của hắn, câu nói kia phát ra khiến Hạ Lưu phải ngây dại: "Đùi ta có lẽ đã ngã gãy"

Lúc rớt xuống từ trên vách núi, vì che chở cho Hạ Lưu, lúc rơi vào đầm nước hắn đã đẩy Hạ Lưu ra một chút, đùi của bản thân không khống chế bị đập vào một tảng đá lớn trong nước. Bây giờ chân kia không thể động đậy, cho nên mới vẫn luôn ngồi ở chỗ kia không đứng dậy.

"Biểu tình kia của muội là sao, sư huynh vẫn còn chưa chết đâu" Tần Sơ cười dịu dàng nhìn Hạ Lưu, "Chết không minh bạch ở chỗ này, ngay cả tiền lễ tang cũng không thu được, rất đáng tiếc"

Lúc này hắn còn tâm tình nói đùa, Hạ Lưu nhịn không được trừng mắt liếc nhìn Tần Sơ, nhưng vẫn không nhịn được ngồi xổm xuống rất lo lắng nhìn chân của hắn: "Vừa rồi muội nằm sấp trên chân của huynh có đè đến huynh không?"

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 66]

"Tuy rằng muội quả thực rất nặng đè ta phát đau, nhưng cũng may không phải là chân bị thương kia" Dừng một chút, hắn lại ôn hòa an ủi Hạ Lưu: "Bất quá là bị thương xương cốt mà thôi, tự ta chữa trị thì sẽ tốt thôi, bây giờ trước tiên ở nơi này chờ hai ngày đi, chờ ta có thể động thì đi"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Hạ Lưu hồng hồng nhìn Tần Sơ: "Chữa không lành không đi được nữa cũng không sao, cùng lắm thì muội ở nơi này bồi huynh, chiếu cố huynh một đời, dù sao cũng bởi vì muội nên huynh mới bị thương"

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 69]

Khóe miệng Tần Sơ mang theo ý cười nhìn Hạ Lưu, "Nếu thật như vậy, thật tốt"

Dựa theo đạo lý mà nói, đều là người khỏe mạnh chăm sóc bệnh nhân, nhưng khổ nỗi Tần Sơ chuyện gì cũng có thể làm, Hạ Lưu lại quá vô dụng, đạo lý này áp dụng trên người hai người thế nhưng lại bị đảo ngược.

Tần Sơ ngồi dưới đất, như thường ngày cầm ngân châm thảnh thơi mà bắn, chim bay trên trời, thỏ chạy dưới đất, chỉ cần xuất hiện trong tầm mắt của hắn liền đã định là phải chết. Hạ Lưu và Thối Thối mỗi ngày đều rất hạnh phúc hưởng thụ đãi ngộ được ăn thịt hằng ngày, rõ ràng là gian nan cầu sinh nơi vách núi, một hồ một người lại bị nuôi đến béo mập trắng trẻo, mặt mày đầy đặn.

Tần Sơ và Hạ Lưu sống dưới đáy vực năm ngày, mấy ngày nay Tần Sơ luôn châm kim vào chân bị thương của mình. Người ta thường nói thương gân động cốt muốn chữa trị hoàn toàn cũng phải một trăm ngày, cố tình hắn lại chỉ châm như vậy, cũng không biết ăn thuốc gì, đến ngày thứ năm đã có thể thảnh thơi đứng dậy tản bộ.

"Sư huynh, huynh qua đây nhìn đi, chúng ta có thể leo lên từ sợi dây leo này đấy!" Hạ Lưu lắc lắc sợi dây leo cho Tần Sơ xem, người kia lại trực tiếp lôi kéo nàng đi hướng khác.

"Sư huynh làm gì vậy nha..."

"Sư muội, đi dọc theo suối nước này có thể an toàn hơn so với cái kiểu học khỉ leo cây của muội nhiều" Tần Sơ vỗ vỗ Thối Thố ở trong ngực, ngữ

https://thuviensach.vn

khí nhẹ nhàng: "Thối Thối nói xem có đúng không?"

Tiểu hồ ly kia quả thực đã tu thành tinh, thế nhưng lại có thể gật gật đầu phụ họa lời nói của Tần Sơ.

"..." Hạ Lưu tâm tắc nghẽn lặng lẽ chọn phục tùng, nhưng qua một hồi nàng vẫn cảm thấy không cam lòng, lôi kéo tay áo của Tần Sơ tiếc nuối cảm thán: "Rơi xuống vách núi thế nhưng lại không nhặt được bí tịch võ công gì, thật sự là tiếc nuối nha"

Tầm Sơ xa xăm liếc mắt nhìn Hạ Lưu, trực tiếp bỏ Thối Thối lên đầu nàng, không nhanh không chậm bước đi.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (5)

Editor: Mèo lười

Đi dọc xuống dưới theo con suối nhỏ, Tần Sơ và Hạ Lưu cuối cùng cũng tìm thấy chỗ ở của một nhà nông hộ. Chủ nhân cái nhà này là một ông lão, ông và cháu gái ở trong núi này cực ít nhìn thấy người ở bên ngoài, cho nên khi nhìn thấy hai người Hạ Lưu liền nhiệt tình chiêu đãi.

Từ lúc rời khỏi sơn cốc, Hạ Lưu và Tần Sơ vẫn không thể nghỉ ngơi cho khỏe, sau khi đến nơi này thì xem như là có thể an tâm, có thể ngủ một đêm thật sảng khoái.

"Gần đây huyện Giang Ninh kia thủy tai nghiêm trọng, hai vị muốn đến chỗ đó, tốt nhất là nên suy xét một chút" ông lão có ý tốt khuyên, Hạ Lưu và Tần Sơ liếc nhau, Tần Sơ quay lại lễ độ hỏi: "Lão nhân gia, ngài có biết tình huống hiện tại của huyện Giang Ninh không?"

Ông lão che miệng ho khan hai tiếng, nhắc tới huyện Giang Ninh, nếp nhăn che kín trên mặt cũng có sắc thái buồn cảm: "Nay lũ lụt tàn sát bừa bãi, nghiêm trọng nhất không phải thiếu gạo, mà là triệu chứng ôn dịch. Không có đại phu trị liệu, nghe nói rất nhiều người bắt đầu nóng đến hôn mê, đây rõ ràng chính là ôn dịch bắt đầu lan tràn a!"

Sau khi nghe hai chữ ôn dịch, vẻ mặt vốn lạnh nhạt của Tần Sơ cũng xuất hiện sắc thái kinh hãi. Hắn vội vã hỏi ông lão kia về bệnh trạng cụ thể, ông lão cũng bẩm báo ra hết tất cả những điều mình nghe được ở chợ.

"Qủa nhiên là ôn dịch"

https://thuviensach.vn

~~~o0o~~~

Bởi vì Hạ Lưu phẫn nam trang, hơn nữa nhà của ông lão cũng không có nhiều phòng trống, cho nên lúc này Tần Sơ và Hạ Lưu cùng ở trong một phòng. Cũng may hai người đều không phải là kiểu người thích ngại ngùng, cũng biết đây cũng không phải đang ở trong trạng huống bình thường, cho nên đều không phản đối gì thêm.

Thối Thối đã ngủ say trên đầu gối Tần Sơ, trong phòng một mảnh tĩnh mịch, chỉ có tiếng côn trùng kêu vang từ bên ngoài truyền đến.

Dưới ánh đèn, Hạ Lưu và Tần Sơ ngồi đối diện nhau, trong ánh đèn có thể nhìn thấy rõ ràng vẻ mặt ôn hòa của Tần Sơ có vẻ buồn rầu. Hạ Lưu cắn môi, "Sư huynh, bây giờ nên làm gì?"

Tần Sơ suy nghĩ một chút liền quyết định, chậm rãi nói: "Ngày mai vào thành, hai ngày này chúng ta trước nên mua một ít dược liệu điều chế thành thuốc, sau đó sẽ dùng tốc độ nhanh nhất đến huyện Giang Ninh cứu trị bệnh nhân"

Hạ Lưu gật gật đầu, Tần Sơ nhìn nàng, đột nhiên đặt câu hỏi: "Sư muội, muội có hối hận hay không?"

Hạ Lưu giật mình, khó hiểu nhìn nụ cười của Tần Sơ.

"Từ bỏ cuộc sống an dật thoải mái, một đường bôn ba đến đây, muội có hối hận hay không?"

Sau khi hiểu Tần Sơ muốn nói gì, trên mặt Hạ Lưu mơ hồ có chút tức giận, nàng hỏi hắn: "Chẳng lẽ trong lòng đại sư huynh, Hạ Lưu ta chính là loại người chỉ ham hưởng lạc?"

Dừng một chút, nàng lại tiếp tục nói: "Ta tự biết bản thân không có năng lực như các vị sư huynh, nhưng điều này cũng không có nghĩa rằng ta

https://thuviensach.vn
~~~

muốn một kết thúc tầm thường như vậy. Tuy ta vô năng, nhưng ta vẫn hy vọng bản thân có thể làm chút chuyện cho những nạn dân kia"

Đây là lần đầu tiên nàng dùng ngữ khí nặng như vậy nói chuyện với Tần Sơ, nhưng Tần Sơ chẳng những không sinh khí, ngược lại còn cười, ánh mắt càng thêm nhu hòa.

"Cứ tưởng rằng muội vẫn là tiểu cô nương không hiểu chuyện kia, cũng không biết muội đã trưởng thành thành một đại cô nương từ lúc nào"

Sau khi nghe thấy lời Tần Sơ nói, Hạ Lưu mím môi nghiêm túc nhìn hắn, nhẹ giọng nói một câu: "Cô nương bình thường, ở tuổi muội đã đều làm mẹ"

"Muốn gả rồi?" Tần Sơ khi có khi không sờ Thối Thối, mỉm cười không rõ ý tứ hàm xúc nhìn Hạ Lưu.

"... Muốn làm mẹ" Nhìn nụ cười của Tần Sơ, Hạ Lưu có chút ngượng ngùng tránh tầm mắt của hắn, giả vờ nhìn Thối Thối.

Chỉ là Tần Sơ lại đột nhiên ôm Thối Thối, đặt nó vào trong ngực Hạ Lưu, khẽ cười nói: "Muội không phải là mẹ của Thối Thối sao?"

"..." Hạ Lưu ngây ngẩn nhìn Tần Sơ, cũng không biết nhớ ra cái gì, gương mặt đột nhiên trở nên đỏ ửng. Nàng cũng không phủ nhận những lời Tần Sơ nói, một phen ôm lấy Thối Thối chạy ra ngoài cửa.

Tần Sơ nhìn bóng dáng chật vật của nàng, nhịn không được cười ra tiếng.

[Chúc mừng bạn đạt 8 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 79]

Hạ Lưu và Thối Thối ngủ trên giường, còn Tần Sơ ngã trên đất nằm nghĩ. Miễn cưỡng như vậy qua một đêm, sáng sớm hôm sau hai người bọn

https://thuviensach.vn

họ liền tiến đến thành trấn phụ cận, chuyện tối qua phảng phất như một hồi mộng, hai người đều rất ăn ý không đề cập tới.

Chẳng qua, vốn dĩ trước kia đều là Tần Sơ ôm Thối Thối, nhưng hôm nay lại biến thành Hạ Lưu. Nàng gắt gao ôm tiểu hồ ly vào trong ngực, bộ dáng như vậy thật đúng như hồ ly mẹ đang bảo vệ con.

"Tiền không đủ?" Lúc Tần Sơ hỏi ra câu hỏi này rất là đương nhiên, không hề có một chút ý thức ăn bám một chút nào.

Hạ Lưu cũng rất hào khí, ước lượng số tiền trong túi hào phóng nói cho hắn biết: "Bạc trên người đủ cho chúng ta mua được một tiệm thuốc luôn đấy!"

Tâm tình của Tần Sơ xem ra cũng không tệ, hắn cười dịu dàng hỏi nàng: "Muội sẽ không lấy đồ cưới ra đấy chứ?"

Hạ Lưu kéo kéo tay áo hắn, ngẩng đầu nhìn Tần Sơ: "Sư huynh, huynh chắc sẽ không dung tục như vậy chứ?"

"A?"

"Muốn đồ cưới cái gì a... ta cũng không muốn chuẩn bị sính lễ" sau khi nói xong câu đó, tự bản thân Hạ Lưu cũng cảm thấy có chút ngượng ngùng, ho nhẹ hai tiếng chuyển dời đề tài, "Sư huynh, chúng ta đi nhanh một chút đi, nếu muộn thì dược liệu sẽ bị mua hết đấy!"

Lần này Tần Sơ trái lại rất phối hợp, cũng không nói đùa thêm gì, trái lại nâng tay lên vỗ vỗ đầu Hạ Lưu, rất có hàm xúc ý tứ cưng chiều, chẳng qua động tác này với...

Cùng động tác vỗ đầu Thối Thối giống nhau như đúc.

https://thuviensach.vn

Hai người bọn họ đều là người thường xông phá giang hồ, hơn nữa thật ra thành trấn này cũng không xa, cho nên không bao lâu, hai người Hạ Lưu đã vào trong thành.

Cũng may mắn là, chuyện ôn dịch xuất hiện vẫn chưa lan truyền ra, cho nên bây giờ vẫn chưa xuất hiện tình huống chen lấn mua dược liệu, chẳng qua giá dược liệu đều tăng lên không ít mà thôi. Hạ Lưu vội vàng trở về làm thuốc nên cũng lười mặc cả với bọn họ, trực tiếp mướn xe ngựa chở dược liệu về.

Lúc sắp ra khỏi thành, Hạ Lưu đột nhiên nhảy xuống xe ngựa, dừng lại trước một sạp đường.

"Muội làm gì vậy?"

Hạ Lưu nghiêm túc chọn, cũng không ngẩng đầu trực tiếp trả lời: "Tiểu cô nương của vị đại gia gia kia rất đáng yêu, muội muốn mua cho nàng ấy một chút đường để ăn"

Tần Sơ nhìn bóng lưng của nàng, bỗng nhiên cong mắt nở nụ cười, cười ôn hòa với người bán rong hỏi: "Tiểu ca, ở nơi này của huynh có bán đường Hổ Phách không?"

Hạ Lưu ngây ngốc nhìn Tần Sơ mua một bao đường Hổ Phách hắn cũng không nói gì với nàng, trực tiếp mang theo đường kia trở lại xe ngựa.

Mua xong kẹo xe ngựa lại tiếp tục chạy, Hạ Lưu vừa lúc nhìn thấy Tần Sơ đút đường cho Thối Thối nằm trên đầu gối hắn. Nàng có chút ủy khuất liếc mắt nhìn thoáng qua Tần Sơ cùng tiểu hồ ly, lặng lẽ ngồi một góc trên xe ngựa, ôm bao đường bản thân mua không nói một lời nào.

Tần Sơ ngồi ngay ngắn trong xe ngựa, tuy rằng đường này rất gập ghềnh khiến bọn họ ngồi cũng không vững, nhưng người này lại cố tình giống như đang ngồi giữa non xanh bước biết, vẻ mặt an nhàn, thảnh thơi

https://thuviensach.vn

tự đắc. Sau khi phát hiện HạLưu không thích hợp, Tần Sơ vỗ vỗ vị trí bên cạnh mình, ôn hòa nói: "Qua đây ngồi"

Rõ ràng là ngữ khí rất ôn nhu, khổ nỗi Hạ Lưu đã sớm gặp qua thủ đoạn của Tần Sơ, nàng cũng chỉ có thể ngoan ngoãn xê dịch.

"Đây là Thối Thối ăn thừa, muội làm mẹ cũng không thể ghét bỏ thức ăn thừa của con trai mình chứ?" Tần Sơ vẻ mặt tươi cười, bàn tay chuyển động đưa cả bao đường cho Hạ Lưu. Thối Thối trên đầu gối hắn dường như muốn nhảy lên ăn miếng đường khác, khổ nỗi Tần Sơ lại lấy mu bàn tay đè nó lại không cho nó động. Vì thế nó chỉ có thể trơ mắt nhìn toàn bộ đường vốn thuộc về mình rơi vào trong tay Hạ Lưu.

Hạ Lưu tiếp nhận bao đường Hổ Phách kia, cũng không để ý đến miệng Tần Sơ nói những loại lời "Thối Thối ăn thừa", trái lại rất vui vẻ cầm một khối ném vào miệng, vui tươi hớn hở cảm kích nói với Tần Sơ, "Sư huynh đúng thật là tốt! Vậy mà còn nhớ muội thích ăn nhất đường Hổ Phách!"

Tần Sơ nhẹ nhàng vuốt ve lông của Thối Thối, sau khi ánh mắt dừng lại trên người Hạ Lưu thì đột nhiên cong cong, một nụ cười mỉm như gió xuân xuất hiện trên mặt của hắn.

"A? Ta cũng không nhớ rõ nữa, chẳng qua cảm thấy Thối Thối sẽ thích ăn"

"..." Hạ Lưu cắn một miếng đường tâm linh lại lần nữa bị thương tích. Nàng lựa chọn im lặng, không nói chuyện với Tần Sơ nữa để tránh chọc cho bản thân bị nội thương. Chỉ là...

Trước đó, nàng lặng lẽ bày ra một bộ dạng thủ thế đáng khinh bỉ với Thối Thối (Mèo: chị sợ tiểu hồ ly giành ăn của mình đi /_tiền đồ đen tối quá ╮(╯_╰)╭)

https://thuviensach.vn

Tần Sơ nhìn thấy tất cả nụ cười trên môi càng sâu, hắn thuận tay vuốt lông an ủi Thối Thối đang khổ sở, nhẹ giọng nói: "Được rồi được rồi, Thối Thối là nam tử hán, vậy nên hãy nhường cho mẹ con đi" Nói xong, ngay cả chính hắn cũng cảm thấy lời mới nói thực sự rất buồn cười, nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu Thối Thối, đưa ánh mắt về phía xe trái hướng với Hạ Lưu.

[Chúc mừng bạn đạt 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 82]

Sau khi trở lại nhà ông cụ, Hạ Lưu đưa cả bao đường kia cho cô bé nghèo khó kia, khiến cô bé cao hứng cả nửa ngày. Hạ Lưu nhìn thấy vậy cũng rất vui vẻ, thế nhưng lại đi chủ động làm đồng tử làm việc vặt cho Tần Sơ.

Chế tác thuốc cũng không phải là công việc đơn giản, nhất là dưới điều kiện đơn sơ như thế này. Cũng may Tần Sơ cũng không phải đại phu bình thường, đối với các loại y học cũng đã đọc qua rất nhiều, ở phương diện chế thuốc cũng là một người từng trải không gì không biết.

"Sư huynh, làm đại phu thật là mệt nha" Hạ Lưu sửa sang lại dược liệu, cả một ngày đều cong lưng đảo dược, qua một ngày này, thắt lưng của nàng như muốn chặt đứt ra, chỉ cảm thấy xương khớp cả người đều trật, động mạnh một chút liền đau đến không nhịn được.

"Vì thầy thuốc, nắm trong tay chính là tính mạng của người khác, bản thân cũng chỉ là mệt một chút mà thôi. Ngược lại nếu nhàn hạ, thì bọn họ sẽ chết" Tần Sơ giọng nói ôn nhuận không nhanh không chậm nói, trong âm thanh hỗn loạn lại có tiết tấu của đảo dược, như là Cổ lão trong ca khúc Năm tháng bí ẩn, xa xăm động lòng người.

Hạ Lưu ở nơi này nhìn lại, hắn một thân áo dài trắng có chút dáng vẻ thư sinh văn nhược, mặt mày cũng quá mức tinh xảo cho nên mang theo một chút nữ khí. Nhưng hắn lại vốn chỉ cười ôn hòa như vậy, cũng khiến cho người khác cảm thấy an tâm.

https://thuviensach.vn

"A, đúng" Tần Sơ đột nhiên quay đầu, cúi đầu nhìn Hạ Lưu đang ngồi xổm trên mặt đất chỉnh sửa lại dược liệu, giọng nói ôn nhuận: "Hình như là hết củi, như vậy sẽ chậm trễ việc chế dược của chúng ta, muội nhanh lên rừng đốn củi đi"

Tần Sơ vừa nói vừa đẩy cửa đi ra ngoài hỏi ông cụ rìu đốn củi, sau đó cẩn thận đặt nó vào trong tay của Hạ Lưu, cười cười nói: "Đi thôi, chặt nhiều một chút"

"..."

Đại sư huynh huynh cảm thấy làm như vậy cũng được sao? Để cho tiểu sư muội đi đốn củi?

Hạ Lưu cúi đầu nhìn rìu chặt củi, nhịn không được xúc động muốn đi chém Tần Sơ.

An Tâm, an tâm cái rắm a!

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (6)

Editor: Mèo lười

Hết củi, Tần Sơ liền nói Hạ Lưu đi ra ngoài đốn củi. Loại hành vi không phong độ một chút nào cố tình hắn lại làm ra vẻ đương nhiên.

Hạ Lưu lầu bà lầu bầu cầm rìu bước ra cửa, cũng may Tần Sơ còn có lương tâm, nhắc nhở nàng sau nhà gỗ chính là rừng chết, nàng có thể chặt chút củi khô đem về.

Thối Thối không hiểu sao lại không giống như thường ngày quấn quýt Tần Sơ, trái lại chạy theo phía sau Hạ Lưu.

"Cha của con thật là đáng ghét nha, chẳng thà là vì thối như con cũng thôi đi, vậy mà lại cứ thích khi dễ ta" Hạ Lưu cúi đầu nhìn Thối Thối, oán trách không ý nghĩa. Thối Thối ngẩng đầu nhìn nàng, cuối cùng chỉ ngây ngốc cọ cọ dưới chân của nàng bày tỏ an ủi.

"Được rồi được rồi, làm nũng cũng vô dụng, buổi tối vẫn là ăn màn thầu" Hạ Lưu lén liếc mắt về phía góc áo màu trắng nấp sau cây nhưng vẫn bị nàng phát hiện.

Thối Thối thực ủy khuất kêu to hai tiếng, linh mẫn nhanh nhẹn nhảy lên vai của Hạ Lưu. Người kia cũng rất ôn nhu sờ sờ lông trên đầu nó, tuy rằng luôn miệng kêu nó thối, nhưng cũng không ném nó xuống, trái lại cọ cọ mặt vào đầu nó.

[Chúc mừng bạn đạt 1 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 83]

https://thuviensach.vn

Một người một hồ đến rừng cây, tay chân Hạ Lưu nhanh nhẹn bắt đầu nhặt nhánh cây khô, nhìn thấy cây lớn một chút thì dùng rìu chém, trái lại thật không hề giống một nữ tử.

Nàng đốn củi trong chốc lát, bỗng nhiên xuất hiện rất nhiều bướm tụ tập lại đây. Chúng nó giống như bị thứ gì đó hấp dẫn, nhẹ nhàng bay đến bên người Hạ Lưu.

Tay Hạ Lưu ngừng lại công việc đốn củi, khiếp sợ nhìn cảnh tượng này.

Càng ngày càng có nhiều bướm bay vào trong rừng, rõ ràng là không có hoa gì, nhưng chúng nó lại bay tới. Ánh nắng lưu chuyển trong rừng, màu xanh đậm đậm nhạt nhạt giống như một màn vải. Mà những con bướm cực kỳ xinh đẹp kia chính là nhân vật chính đang tận tình nhảy múa trên bức màn này, phiên phi tựa vũ.

Trong nháy mắt Hạ Lưu vẫn còn đang hoảng thần, một người mặc bạch y không nhanh không chậm từ bên cạnh tấm màn những con bướm dệt thành bước đến. Ôn nhuận như ngọc, có lẽ chỉ có thể dùng bốn từ này để hình dung hắn.

Hạ Lưu ngây ngẩn nhìn Tần Sơ đến bên cạnh mình nhận lấy đống củi khô, hắn mỉm cười nhìn nàng, hỏi: "Xem ra đốn củi rất vui vẻ?"

Hạ Lưu giống như không thể kịp phản ứng, ngây ngốc gật đầu rồi lại lắc đầu. Lúc này một con bướm bay tới đậu trên mặt của nàng, nàng sợ tới mức đứng im không dám động.

"Xem, nó muốn phi lễ muội đấy!" Tần Sơ nhướn mày nhìn con bướm, đưa ngón trỏ chạm vào mặt nàng, dọa con bướm kia chạy mất.

"Đó là đương nhiên, tốt xấu gì muội ở Thiên Các, cũng là..." Đang chuẩn bị nói bản thân là đệ tử xinh đẹp nhất, bất đắc dĩ sau khi Hạ Lưu nhìn

https://thuviensach.vn

Tần Sơ liền tự giác sửa miệng: "Nữ đệ tử xinh đẹp nhất"

"Đáng tiếc Thiên Cơ các chỉ có một nữ đệ tử duy nhất"

"..."

Tần Sơ cũng không ngại dưới đất bẩn, trực tiếp ngồi xuống lá khô trên đất. Hắn vẫy vẫy tay với Hạ Lưu, người kia cũng rất ngoan ngoãn ngồi xuống bên cạnh hắn,

"Sư huynh nha, đây có phải là huynh làm không?" Hạ Lưu chỉ những con bướm vẫn đang bay loạn kia, "Huynh bắt nhiều bướm ở đâu đến đây phóng sinh vậy nha..."

Nghe loại thuyết pháp phóng sinh này của Hạ Lưu, Tần Sơ có một chút bất đắc dĩ. "Dược liệu mua hai ngày trước thực ra có dư thừa, đây là ta dùng bột đặc chế hấp dẫn bướm đến"

"... Muội còn tưởng những con bướm này là huynh biến ra"

"Gần đây có hoa cải, hoa cũng sắp nở rồi, có rất nhiều bướm" Tần Sơ cảm thấy có chút nội thương, nhưng hắn vẫn cố gắng giải thích cho sư muội nhà mình hiểu.

Đầu tiên là chế tác thuốc bột hấp dẫn bướm, sau đó rải lên người của Thối Thối, tiếp đó để Thối Thối đuổi theo Hạ Lưu, như vậy mới thành công dụ bướm tới.

"A, thì ra đại sư huynh còn có thể trêu hoa ghẹo nguyệt nha..." Đối mặt với khuôn mặt đột nhiên lạnh xuống của Tần Sư, Hạ Lưu nhịn không được mở miệng: "Nhưng nếu nói như vậy, vì sao chúng ta không trực tiếp đến vườn hoa cải kia xem bướm?"

"..."

https://thuviensach.vn

Tần Sơ lặng lẽ quay mặt đi, hắn độc miệng từ trước đến giờ ở dưới tình huống này thế nhưng cảm thấy không còn dư thừa khí lực để đi giải thích.

"Còn có, sư huynh vì sao muốn dụ đàn bướm này đến cho muội xem?" Hạ Lưu kéo kéo tay áo Tần Sơ, người kia lúc này mới híp mắt cười nhìn nàng một lần nữa, ôn hòa hỏi: "Có cảm thấy rất đẹp mắt không?"

Hạ Lưu nghiêm túc gật đầu: "Rất đẹp"

Tần Sơ lại tiếp tục đặt câu hỏi: "Có vui không?"

Hạ Lưu vẫn gật đầu như cũ, "Đặc biệt vui vẻ"

[Chúc mừng bạn đạt 7 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 90]

Vì thế, nụ cười của Tần Sơ đặc biệt ôn nhu, như vậy nói với nàng...

"Thật ra ta chỉ muốn khiến cho muội thấy đốn củi là một công việc rất vui vẻ, sau này sẽ tự động đi đốn củi mà thôi" Tần Sơ trả lời rất nghiêm túc, bất đắc dĩ nội dung thực sự cứ như đang lừa con nít ba tuổi.

Hạ Lưu cười ngây ngô giật giật ống tay áo của Tần Sơ, "Ai tin lời nói này của sư huynh chứ, sư huynh lại khẩu thị tâm phi rồi, thật ra huynh muốn lấy lòng muội phải không?"

Vốn cho là hắn sẽ độc miệng phản kích, chỉ là không nghĩ tới trái lại Tần Sơ rất hào phóng gật gật đầu. Tâm tình của hắn xem ra cũng rất tốt, còn sờ sờ đầu Hạ Lưu, nói cho nàng biết: "Bây giờ trên người muội rất giống với nhi tử đấy, đều một dạng thối như nhau"

"..."

Cứ tưởng rằng kết cục sẽ là ôm nhau ấm áp, khổ nỗi hai người này hình thức sống chùng đều là khi dễ và bị khi dễ, cho nên bọn họ cuối cùng

https://thuviensach.vn

là đấu võ mồm suốt cả đường trở về.

"Sư huynh! Huynh quên ôm con trai của huynh trở về rồi!" Lúc đã về đến nơi, Hạ Lưu mới nhớ tới Thối Thối bị lãng quên. Tần Sơ ôm củi trực tiếp vào phòng, trả lời thực thản nhiên: "Không cần lo lắng, nhi tử đã trưởng thành sẽ biết cách tìm đường trở về nhà"

Mà trong rừng kia, Thối Thối một thân thuốc bột bị Tần Sơ tẩm vào lúc này đang điên cuồng lăn lộn với ý đồ thoát khỏi đàn bướm. Khổ nỗi y tiên đã ra tay hiệu quả của thuốc rất lâu, xem ra nó còn phải lăn thêm một lát nữa.

Ông lão vẫn còn đang làm ruộng, trong nhà cũng chỉ có Hạ Lưu và Tần Sơ. Sau khi làm xong thuốc, bọn họ bỏ bạc trong phòng, Tần Sơ còn để lại một ít thuốc cho ông lão, còn Hạ Lưu thì đặt cài hoa của mình vào dưới áo quần của tiểu cô nương.

"Đến lúc thấy tiểu muội muội liệu có cảm thấy chúng ta rất biến thái? Rõ ràng là hai nam nhân, thế nhưng lại có những thứ này"

Hạ Lưu vừa đi vừa lẩm bẩm, Tần Sơ đeo túi xách lại trở lại ôm Thối Thối, đi theo phía sau nàng khẽ cười, an ủi: "Không sao đâu, ta đoán cô bé nhất định sẽ rất vui vẻ"

"Vì sao?"

"Bởi vì cài hoa đó của muội rất phù hợp với tuổi của nàng"

Tiểu cô nương bảy tuổi, phù hợp với tuổi= ngây thơ.:vvvv

Hạ Lưu sau khi chuyển hoán mấu chốt bên trong xong thì lặng lẽ từ chối trao đổi với Tần Sơ.

https://thuviensach.vn

Chỉ là thời gian thoải mái như vậy cũng không duy trì được bao lâu, bọn họ đã đến huyện Giang Ninh.

Cho dù đã chuẩn bị tâm lý từ trước, nhưng lúc đến huyện Giang Ninh, Hạ Lưu vẫn nhịn không được hút một ngụm khí lạnh.

Mưa to đã ngừng, bây giờ là nắng gắt, đi tới nơi nào cũng khiến người khác cảm thấy đè nén oi bức khó có thể chịu được. Rõ ràng còn chưa tới mùa hè, nhưng hiện tại khắp nơi đều có ruồi bay.

Ngã tư đường bị hồng thủy tàn sát bừa bãi, phòng ốc đổ nát rách nát, bên đường ngồi rất nhiều người. Quần áo bọn họ tơi tả, sắc mặt vô thần chờ cháo triều đình đưa đến. Mà cháo kia cũng lại nhìn giống như nước lã, chỉ có mấy hạt cơm cực kỳ đáng thương. Vốn là một huyện Giang Ninh phì nhiêu, nếu không phải là còn có người, thì bây giờ đã trở thành một vùng đất bị bỏ hoang rồi.

Hiện nay hoàng đế Hiện Viên Ngạo Thiên không để ý đến chuyện triều chính, chỉ biết lấy danh nghĩa vi phục xuất hành mà du ngoạn với trưởng công chúa Hiên Viên Tuyết Ngưng. Họ đi rất nhiều danh lam thắng cảnh, nhưng lại chưa bao giờ tính đến huyện Giang Ninh này xem một chút.

Huyện lệnh huyện Giang Ninh là một vị quan tốt, đã sớm mở kho phóng cháo, gửi tấu chương thỉnh kinh thành mở bát lương cứu trợ thiên tai. Chỉ là hiện nay hoàng thành không có hoàng đế, tất cả chỉ đều là phí công.

"Hoàng thất như vậy..." xuất phát từ tấm lòng của một thầy thốt, nhìn thấy cảnh tượng thê thảm như vậy, Tần Sơ trước giờ vẫn luôn ôn hòa nay cũng rất giận dữ, "Chỉ sợ cũng không tồn trụ được bao lâu"

Giọng nói của hắn rất nhỏ, nhưng Hạ Lưu vẫn nghe thấy được, tuy rằng rất kinh ngạc với sự lớn mật của Tần Sơ, nhưng nàng lại vẫn lo lắng

https://thuviensach.vn

những nạn dân này hơn.

"Sư huynh, bây giờ chúng ta đi tìm huyện lệnh sao?" Tóm lại cũng không phải là nóng đầu chạy đến chơi, Hạ Lưu trước kia cũng đã cân nhắc qua, sau khi thương lượng với Tần Sơ thì quyết định đi tìm huyện lệnh trước, cách ly những nạn dân mắc phải ôn dịch đi trị liệu.

Một đường hỏi thăm, cuối cùng cũng tìm được quan huyện trong một sân viện miễn cưỡng xem là sạch sẽ, nha vệ đều đã đi an trí chỗ ở cho nạn dân, cho nên nơi này cũng không có một ai canh chừng.

Lúc này, một đạo sĩ đang khuyên ông tổ chức nghi thức trừ tà, nói là có tà ma ác quái, cho nên huyện Giang Ninh mới chịu thủy tai, còn nói đưa gà vịt bò dê lên làm cống phẩm cho lão thiên gia, ôn dịch này mới được diệt trừ.

"Đúng là nói bậy!" Hạ Lưu nhanh chân bước vào, nổi giận chỉ vào đạo sĩ kia nói: "Làm thần côn cũng phải chừa chút lương tâm chứ! Mọi người đã gần chết đói rồi mà ông còn đòi tế trời? Người đang làm trời đang nhìn, vào thời điểm này còn gạt người ông không sợ sẽ chết không toàn thây hay sao?"

Tần Sơ giữ chặt tay của Hạ Lưu nhẹ vỗ, bước lên phía trước chắn trước mặt nàng. Sau khi ôm quyền ân cần thăm hỏi huyện lệnh, hắn cũng không vội vã lộ ra ý đồ đến đây của hai người, cũng không để ý đến sắc mặt khó coi của đạo sĩ, mà là hỏi huyện lệnh có thể phối hợp trị liệu bệnh hoạn với bọn họ hay không.

Cũng may huyện lệnh kia cũng không phải là người không hiểu biết, vốn mời tên đạo sĩ kia cũng là hành động bất đắc dĩ. Những đại phu nổi tiếng nhất huyện Giang Ninh đều đã thử phương thuốc cho ôn dịch lần này, khổ nỗi năng lực có hạn cho nên không hề tiến triển. Tuy rằng ông cũng

https://thuviensach.vn

không biết năng lực của Tần Sơ đến cùng là như thế nào, nhưng thử một chút cũng không có sai gì.

Mang theo những viên thuốc dùng đến vùng đất tập trung bệnh ôn dịch, đi ở phía trước, Tầm Sơ cầm một khối hương mộc nho nhỏ đưa cho hạ Lưu, sau khi giao phó nàng nhất định phải luôn mang theo trên người, lúc này mới dẫn nàng đi vào.

Dưới sự hướng dẫn của một lão đại phu sắc mặt vàng như nến, Tần Sơ xem xét tình huống của mấy bệnh nhân ôn dịch, quả thực từ từ nhíu mày.

"Sao vậy? Thuốc này không được sao?" Hạ Lưu ở bên cạnh vẫn luôn chú ý biểu tình của hắn, sau khi phát hiện Tần Sơ nhíu mày, nàng cũng rất lo lắng nhìn hắn.

"Thuốc này dựa theo ôn dịch mà chế, nhưng ôn dịch lần này dường như có chút khác thường, tuy có hiệu quả, nhưng lại không thể hoàn toàn trị tận gốc" Tần Sơ cầm một viên thuốc đặt trong lòng bàn tay của mình, lại lấy ra một cây ngân châm đang đâm vào huyệt đạo của bệnh nhân, sau khi rút ra lại xem xét kỹ dưới ánh sáng.

Nhưng không đợi Hạ Lưu kịp phản ứng, Tần Sơ liền nhanh chóng đâm cây ngân châm kia vào tay mình.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (7)

Editor: Mèo lười

Thời điểm nhìn thấy Tần Sơ đâm ngân châm xuống, Hạ Lưu rất muốn hỏi hắn có phải chán sống hay không, nhưng lời nói như vậy dù làm thế nào cũng không thể nói ra được. Thối Thối cũng ý thức được không thích hợp, ngoan ngoãn lui vào trong ngực của Hạ Lưu.

"Sư huynh, huynh không cần làm vậy. Lấy năng lực của huynh, thì dù không tự mình thử nghiệm vẫn có thể tìm ra phương thuốc" Hạ Lưu cố gắng làm cho giọng nói của mình bình tĩnh một chút, nhưng vẫn nhịn không được có chút run rẩy.

"Chăm sóc cho Thối Thối thật tốt, đừng để nó chạy khắp nơi." Tần Sơ cũng không trả lời Hạ Lưu, chuyển dời đề tài. Sau đó vỗ vỗ đầu của nàng, ôn hòa nói: "Mấy ngày sắp tới có lẽ ta sẽ ở trong này, muội trước đi ra bên ngoài chăm sóc những nạn dân khác, chờ sau khi ta giải quyết xong chuyện trong này sẽ ra tìm muội"

Hạ Lưu lắc lắc đầu, thái độ rất cương quyết: "Muội không muốn đi"

Tần Sơ không khác ngày thường lắm, hơi hơi nhướn mày cười khẽ: "Muội cũng không biết y thuật, ở chỗ này ngoại trừ đút cơm cho bệnh nhân thì có thể làm được gì?"

Tuy lời nói của hắn thật sự rất đả thương lòng tự tôn của người khác, nhưng Hạ Lưu hiểu được hắn cũng chỉ muốn bản thân nàng rời khỏi nơi

https://thuviensach.vn

này, chung quy toàn bộ người ở đây đều là người bị bệnh ôn dịch, không cẩn thận cũng sẽ bị truyền nhiễm.

"Rõ ràng chính là muốn ta ra ngoài tránh nạn mà thôi, huynh cần gì phải nói khó nghe như vậy?!" Hạ Lưu thật lo lắng cánh tay vừa bị hắn châm kim kia, "Huynh có muốn uống thuốc trước hay không? Nếu không ngày mai huynh chết thì phải làm sao?"

"Sẽ không chết nhanh như vậy" Tần Sơ lấy thuốc từ trong bọc quần áo ra, sau đó lại đặt lên lưng Hạ Lưu lại, chậm rãi nói: "Nếu muội nghe lời ra ngoài chờ ta sau khi ta ra ngoài sẽ tặng cho muội một lễ vật"

Hạ Lưu theo bản năng hỏi hắn: "Đáng giá không?"

Tần Sơ hơi suy tư, mỉm cười gật đầu: "Vô giá"

Sau khi rất vất vả mới đuổi Hạ Lưu ra, Tần Sơ bắt đầu bắt mạch cho những bệnh nhân bị dịch bệnh, gặp phải tình huống đặc thù thì yên lặng ghi nhớ, sau đó quan sát tình hình bọn họ trước khi ăn thuốc vào.

Vẫn bận rộn như vậy cho đến buổi tối, người Tần Sơ cũng bắt đầu nóng lên. Hắn bình tĩnh ghi nhớ bệnh trạng của bản thân để tham khảo, vừa nghĩ vừa viết một ít dược liệu lên tờ giấy ghi phương thuốc.

Tần Sơ thật sự đã nhiễm ôn dịch.

Vốn đang trông cậy vào người trẻ tuổi thoạt nhìn không tầm thường này có thể cứu người, không nghĩ tới hắn lại tự mình dấn thân vào. Nhóm lão đại phu đứng trong sân sôi nổi thở dài, người trẻ tuổi này thật đúng là xui xẻo, không biết trời cao đất dầy.

Nhưng Tần Sơ lại không hề hoảng sợ như trong tưởng tượng của bọn họ, phản ứng của hắn thậm chí có thể gọi là hoàn toàn bình thản. Mặc dù cả người đều đã nóng lên, nhưng hắn vẫn như trước kia bắt mạch cho những

https://thuviensach.vn

bệnh nhân khác. Nếu không phải sắc mặt của hắn ngày càng khó coi, sợ rằng sẽ không ai cảm thấy hắn đã nhiễm bệnh.

"Nhi trà hai lạng..." đây rốt cuộc là phương thuốc thứ mấy, chính Tần Sơ cũng không rõ lắm. Suốt mấy ngày nay tự cảm thụ bệnh tình ôn dịch để tìm kiếm phương thuốc thích hợp, mỗi ngày hắn đều như vậy, ban ngày hỏi chẩn (hỏi bệnh+ chẩn bệnh), ban đêm xem xét phương thuốc, đã rất lâu chưa từng nghỉ ngơi thật tốt. Vốn là một người ôn nhuận thanh tú, nay lại trở nên sắc mặt trắng bệch, thân hình gầy yếu, không còn tác phong nhanh nhẹn trước kia nữa.

"Không đúng... phải là nha xà hai lạng"

Tùy tay vứt bỏ một tờ giấy đã viết phương thuốc đã hơn phân nửa, hắn lại rút ra một tờ giấy bắt đầu viết.

Chỉ là tay hắn ngày càng mềm, cuối cùng gần như đã sắp mất hết khí lực, ngay cả ngón tay cầm bút đều sắp trượt xuống.

Đầu váng mắt hoa, muốn ói ghê tởm, đây cũng không phải là lần đầu tiên. Tần Sơ gắt gao cắn răng, sắc mặt vốn trắng bệch bỗng chốc trở nên đỏ bừng, hô hấp bắt đầu trở nên khó khăn.

Nhưng hắn vẫn như cũ cố gắng muốn cầm bút, cuối cùng mí mắt trầm xuống, trực tiếp ngã xuống đất.

Hạ Lưu ngoài cửa nhìn bộ dạng chật vật đến mức này của Tần Sơ cũng nhịn không được có chút khó chịu. Mọi người đều chỉ biết y tiên Tần Sơ tài giỏi diệu thủ hồi xuân như thế nào, rồi phong nhã hơn người thế nào, nhưng mấy ai biết phía sau mỗi lần cứu người là bao nhiêu hung hiểm và thống khổ. Chỉ biết một y tiên tác phong vẫn luôn nhanh nhẹn, nhưng mấy ai biết như thế nào mới là y tiên thực sự.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu dựng Tần Sơ đến đặt lên giường, đút cho hắn một chút nước, sau đó vặn tấm khăn lau mồ hôi cho hắn. Trong lúc ngủ Tần Sơ cũng rất bất an, chân mày gắt gao nhíu lại, môi khẽ đóng mở, thế nhưng lại có thể kể ra tên dược liệu.

Hạ Lưu nao nao, vội vàng dán lỗ tai vào bên cạnh miệng của Tần Sơ nghe giọng nói của hắn.

"Minh hùng ba lạng, nhi trà hai lạng, lậu lô hai lạng..."

Hắn một lần lại một lần nói hết ra, cũng không biết là đang nhắc nhở để bản thân không được quên, hay là cảm nhận được Hạ Lưu đang ở bên cạnh, nên muốn nói cho nàng biết.

Điều khiến cho Hạ Lưu kinh ngạc chính là, phương thuốc lần này của hắn thế nhưng lại đúng. Hệ thống quân nhắc nhở, đây chính là giải dược chính xác. Ôn dịch khiến cho mọi người đều vô năng vô lực, thế nhưng thật sự lại được hắn giải ra được.

Vội vàng nhớ kỹ phương thuốc Tần Sơ vừa báo ra, Hạ Lưu cầm phương thuốc đi tìm vị đại phu khác xin giúp đỡ. Bởi vì lý do bất cứ thuốc gì cũng không có tác dụng, cho nên cho đến bây giờ có rất ít người động vào dược liệu, càng dễ dàng cho Hạ Lưu. Nàng cầm những dược liệu kia chạy thẳng tới chỗ của Tần Sơ, nhóm lửa bắt đầu nấu thuốc.

Thối Thối vẫn luôn ngồi bên gối của Tần Sơ khi có khi không vẫy vẫy đuôi, sau khi nhìn thấy Hạ Lưu tiến vào liền nhảy xuống quấn quýt quanh chân nàng. Hạ Lưu vỗ vỗ đầu nó: "Không cần lo lắng, đợi một lát nữa cha của con sẽ tốt lên thôi!"

Nhưng Thối Thối lại không ngừng chạy quanh nàng, còn dùng đầu cọ cọ vào chân của nàng, nàng lại phải tiếp tục an ủi tiểu hồ ly: "Tiểu Thối Thối ngàn năm, cha con cũng thối giống như con vậy, cho nên không cần lo lắng"

https://thuviensach.vn

Lúc này Thối Thối đã kêu đến thê thảm, Hạ Lưu thử thăm dò lấy ra một miếng thịt từ trong lòng, Thồi Thối liền bay vọt lên cắp mang đi. Qủa nhiên...

Cái gì mà lo lắng chứ, tất cả đều là giả, đói bụng mới là thật.

Sau khi nấu thuốc xong, Hạ Lưu không hề có ý thức thương hương tiếc ngọc, mạnh mẽ nắm cằm của Tần Sơ đổ thuốc vào. Chỉ là hình như thuốc quá nóng, Tần Sơ thét lớn một tiếng vì bị phỏng, liền tỉnh.(Mèo: chị phũ quá ~>o<~)

Hắn gắt gao cau mày, cố gắng nuốt thuốc trong miệng xuống, rồi khoát tay với Hạ Lưu, bản thân tự mình từ từ thổi thuốc rồi uống.

"Sư huynh, đây, ăn chút đường đi!" Đợi sau khi Tần Sơ uống xong, Hạ Lưu chân chó đưa một khối đường cho hắn. Tần Sơ cũng không khách khí, trực tiếp nhận lấy vứt vào miệng.

"Nói đi, từ lúc nào bắt đầu vụng trộm đến nơi này" Tần Sơ buông bát, mặc dù đã cố ra vẻ nghiêm khắc, nhưng khổ nổi lúc này hắn vốn thực sự rất suy yếu, hoàn toàn không có chút uy nghiêm nào.

"Vừa mới tới, trước đó đều ở bên ngoài giúp mang cháo tới!" Hạ Lưu kiên định giơ tay biểu lộ sự trong sạch của mình.

Tần Sơ liếc mắt nhìn nàng, đôi môi gần như đã trùng với màu da chậm rãi cong lên, "A? Mấy ngày này, ta thế nhưng vừa vào phòng liền ngửi được mùi vị thối" đôi mắt nhẹ nhàng di chuyển, cuối cùng dừng lại trên người Thối Thối.

"Thật ra thì... muội cũng chỉ là ngẫu nhiên không có việc gì thì đến nhìn một chút" Hạ Lưu gãi gãi đầu, vì muốn chuyển dời đề tài cho nên lập tức chỉ vào đống thuốc còn chưa nấu xong, kinh hỉ mở miệng: "Sư huynh,

https://thuviensach.vn

toa thuốc của huynh là đúng! Chúng ta nhanh chóng đi nấu thuốc cứu người đi!"

[Chúc mừng bạn đạt 6 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 96]

Tần Sơ xoa xoa thái dương, "Muội không nói ta trái lại đã quên, muội lấy phương thuốc này ở đâu vậy?"

"Huynh lúc mộng du đã viết" Hạ Lưu lập tức biến thành thần côn, nghiêm mặt thốt ra lời thề son sắt.

"Mộng du?" Tần Sơ giật mình, tại sao lại cảm thấy loại chuyện này không đáng tin nha.

"Đúng nha, huynh không biết? Trước đây lúc huynh ở Thiên Cơ các cũng thường mộng du đấy, không có việc gì thì mộng du đến Tàng Thư các trộm sách" lời nói của Hạ Lưu có bài bản hắn hoi. Tần Sơ lúc còn nhỏ đích xác thường xuyên phát hiện lúc vừa tỉnh lại bên gối đầu của mình lại nhiều thêm vài cuốn sách. Đáng tiếc... đó lại chính là do Hạ Lưu từ nhỏ học không giỏi đã trộm đưa cho hắn.

Theo lời nói rất có lý của Hạ Lưu, Tần Sơ cũng nhịn không được rơi vào trầm tư. Chẳng lẽ... hắn thật sự đã mộng du?"

Phương thuốc phù hợp, sau đó còn dùng phương thuốc này chữa khỏi hoàn toàn cho vài người, huyện lệnh huyện Giang Ninh liền hạ lệnh tìm kiếm dược liệu phương thuốc giao cho Tần Sơ. Thuốc này quả thực rất hữu hiệu, thời gian không tới nửa tháng, tất cả mọi người dần dần hồi phục rất tốt. Mà những người trước kia chưa nhiễm bệnh được Tần Sơ đút thuốc dự phòng, cũng thật sự không có xuất hiện chứng bệnh ôn dịch.

Chỉ trong vòng một tháng, cuối cùng liền giải quyết ôn dịch ở huyện Giang Ninh. Nơi này tuy rằng chỉ còn là một mảnh phế tích, nhưng đã thoát

https://thuviensach.vn

khỏi bóng ma ôn dịch đáng sợ, tất cả mọi người đều có hi vọng trùng kiến nhà cửa.

Mà Hạ Lưu và Tần Sơ, cũng bước lên hành trình trở về.

"Huynh muốn trở về Danh sơn cốc, muội cũng rất ngại đến đó ăn cơm chực mãi, vậy thì đi xông xáo giang hồ đi..." Hạ Lưu đi phía sau Tần Sơ, có chút phiền muộn nói đến kế hoạch tiếp theo.

"Xông xáo giang hồ là giả, giả làm thần côn lừa người mới là thật phải không?" Tần Sơ dừng lại quay đầu, mỉm cười nhìn Hạ Lưu.

Hạ Lưu cũng dừng bước lại, đặt mông xuống đá, lầm bầm nói: "Sư huynh đấy nha, không thể nói dễ nghe một chút sao? Tốt xấu gì muội cũng là một thần côn có lương tâm nha, bình thường cũng chỉ là lừa thổ hào cũng thổ phỉ mà thôi!"

Tần Sơ cúi đầu nhìn nàng, trêu đùa: "Muội đấy, đừng ra ngoài gây tai họa cho những người đó nữa"

Hạ Lưu nâng tóc, ủy khuất nói: "Nhưng muội trừ bỏ làm thần côn ra... cái gì cũng không biết a"

Tần Sơ sờ cằm bày ra bộ sáng suy tư, bỗng nhiên nở nụ cười: "Lúc trước nói muốn đưa cho muội một phần lễ vật, bây giờ muội còn muốn hay là không?"

"Muốn! Muội nhớ rõ huynh còn nói nó vô giá nữa đấy!"

Hạ Lưu và Thối Thối đều giống nhau ngẩng đầu mong đợi nhìn hắn, Tần Sơ không chút hoang mang mở miệng: "Danh sơn cốc của ta, muội có muốn?"

"Lễ vật này cũng quá... quá lớn đi?"

https://thuviensach.vn

Danh sơn cốc thật ra chính là Y tiên cốc, sau khi Tần Sơ chữa khỏi bệnh cho thổ hào đệ nhất thiên hạ Vương Tư, hắn đã thay Tần Sơ sửa chữa và tặng lại. Một sơn cốc to lớn như vậy, một phủ đệ thông thường tuyệt không sánh bằng.

"Như thế nào? Còn chưa đủ?" Tần Sơ cúi lưng đối diện với Hạ Lưu, khẽ cười một tiếng: "Muội trái lại rất là tham lam nha"

"Không phải, muội chỉ cảm thấy quá đột ngột, cho nên..."

Tần Sơ giơ tay, nhưng lại không xoa đầu nàng, ngược lại xoa đầu Thối Thối trong ngực Hạ Lưu, ôn thanh nói: "Danh sơn cốc, lại tặng kèm thêm cốc chủ, như vậy đủ chưa?" dừng một chút, lại tiếp tục nói: "Nếu muội cảm thấy còn chưa đủ, thật ra còn có thêm một con trai hồ ly nữa, vậy muội đã vừa lòng chưa?"

Hạ Lưu mở to mắt, cuối cùng ngây ngẩn gật gật đầu, nói ra một câu rất giết phong cảnh: "Có thể đổi thành bạc không?"

Tần Sơ xa xăm liếc mắt nhìn nàng, "Có thể đổi thành con trai"

[Chúc mừng bạn đạt 6 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 100]

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi

Editor: Mèo lười

"Thẩm Trí Viễn dưới sự cổ vũ của An Ninh Ninh đã tới hành tinh M78 mang một đám khoa học gia đến, khởi động kế hoạch cải tạo Trái Đất. Nhưng lại không cẩn thận mà tính sai số liệu, tự thân phá hỏng gien, Thẩm Trí Viễn chết"

"Trái Đất bởi vì bị ảnh hưởng bởi kế hoạch của Thẩm Trí Viễn, khí hậu trở nên dị thường, động vật bắt đầu rơi vào cuồng bạo."

"Tai họa sông băng và núi lửa cùng nhau xảy ra, Trái Đất lệch khỏi quỹ đạo, nhân loại rơi vào nguy cơ lớn trước đó chưa từng có"

"Bad end"

Hạ Lưu từ trước đều giờ đều là một nhân viên rất chăm chỉ, vừa hoàn thành nhiệm vụ trước liền vội vàng xem nhiệm vụ kỳ sau. Chỉ là khá đáng tiếc là...

Xem ra hệ thống quân không quá nguyện ý làm nhiệm vụ này.

"Ta không muốn tiếp nhận nhiệm vụ này" Hệ thống quân rất nghiêm túc đề nghị với Hạ Lưu: "Nếu không chúng ta trực tiếp nhảy ra, đi đến thế giới tiếp theo đi"

"Dũng sĩ chân chính là người có gan đối diện trực tiếp với cuộc sống thảm đạm, với lại... người làm nhiệm vụ là tôi, ông ở chỗ này nói bậy gì

https://thuviensach.vn

chứ" Hạ Lưu vắt chéo chân ngáp một câu, lại lật lật quyển sách trên tay, "Lại nói, hiếm khi có được một thế giới vô cùng bình an, không có nguy hiểm gì như thế này, không đi cũng thực đáng tiếc"

Hệ thống quân lớn tiếng lên án Hạ Lưu: "Nhưng lần này cô sắm vai học bá(*)! Ban đầu cô biểu diễn khóa học bá rất tốt, nhưng cũng chỉ là khóa học văn hóa kém chất lượng! Cô đừng cho là ta không biết đến lúc đó cô lại sẽ gọi ta ra để giúp cô làm bài thi!"

(*) Học bá: Học rất giỏi, trái lại với học tra là học tệ.

Hạ Lưu xoa xoa thái dương, trực tiếp ném ra đòn sát thủ: "Lý Cẩu Đản cách vách..."

Lời còn chưa nói xong, hệ thống quân liền lập tức phản ứng kịp, cửa vào thế giới bị hắn dùng tốc độ ánh sáng mở ra: "Lên đi Hạ Lưu! Chúng ta không thể để Lý Cẩu Đản đuổi kịp được!"

Hạ Lưu không nhịn được muốn cười, Lý Cẩu Đản này thật đúng là đối thủ trời sinh của hệ thống quân.

Thế giới lần này Hạ Lưu đến là một câu chuyện thanh xuân vườn trường tươi mát, chỉ có một điểm duy nhất khác với những câu chuyện thanh xuân vườn trường bình thường khác chính là...

Vai nam chính lần này là người ngoài hành tinh.

Người ngoài hành tinh bình thường có lẽ chính là đầu to mắt to người nhỏ, tỉ như ET. Khác một chút là khoảng thời gian trước Lý Cẩu Đản ở cách vách nhìn trúng là vị giáo sư Do kia, mà người ngoài hành tinh Hạ Lưu công lược lần này...

Là một người từ hành tinh M78 di dân đến Trái Đất, mục tiêu của Thẩm Trí Viễn chính là cải tạo Trái Đất.

https://thuviensach.vn

Câu chuyện xảy ra ở trường trung học Võ Dương, đây là một trường trung học trọng điểm trong thành thị nhỏ bé này, cho nên tất cả học sinh đều hy vọng có thể chen vào học ở đây. Mà trong ngày khai giảng năm hôm nay, vai nữ chính An Ninh Tĩnh phát hiện một nam sinh ở trong toilet, hắn chính là nam chính Thẩm Trí Viễn vừa đến Trái Đất chưa biết rõ sự khác biệt giữa toilet nam và nữ. Cũng bởi bắt đầu từ chuyện này, câu chuyện của An Ninh Tĩnh và Thẩm Trí Viễn chính thức bắt đầu.

Lần này Hạ Lưu là một học bá, chuyện am hiểu nhất chính là học tập, chuyện thích làm nhất là làm bài thi, chuyện thường làm chính là chiếm lấy vị trí đầu bảng.

Đây chính là ngày đầu tiên khai giảng, rốt cuộc cũng qua được buổi lễ tựu trường suốt hai tiếng đồng hồ, các học sinh đều lười biếng xếp hàng về lớp học.

Kỳ nghỉ hè vừa kết thúc phảng phất như một giấc mơ, lại phải tiếp tục sống cuộc sống những năm tháng trên sân trường. Hoa quế trường trung học Võ Dương đã tàn, giấc mộng kỳ nghỉ hè của những học sinh cũng đã tàn.

Hạ Lưu đẩy đẩy mắt kính, thu hồi bài tập nghỉ hè của mình từ chỗ sáu đồng học, nhân tiện mang theo cả nhật ký nghỉ hè và đống bài thi mà cô giáo đã cố ý sắp xếp thêm cho cô.

Ngày đầu tiên khai giảng vẫn chưa lĩnh sách mới, phần lớn các lớp đều là tự học.

Những học sinh chưa thích ứng được với chuyện rời khỏi cuộc sống lười nhác ở kỳ nghỉ hè để đến đây bắt đầu học đều bắt đầu túm năm tụm ba trò chuyện với nhau. An Ninh Tĩnh ngồi bên cạnh Hạ Lưu chạm vào khủy tay của cô: "Hạ Lưu, cậu nghỉ hè có đánh liên minh anh hùng không? Mỗi

https://thuviensach.vn

ngày tớ và bọn Trương Cường đều đẩy ra tháp, tớ còn có thể giết một lần giết hai tên đấy, haha"

Hạ Lưu mờ mịt nhìn An Tĩnh Ninh, nhếch miệng gật gật đầu "Ưm, nghe có vẻ rất lợi hại"

An Ninh Tĩnh nhanh chóng lấy điện thoại di động từ trong túi ra, có chút đắc ý lướt ảnh: "Nhìn đi! Đây là ảnh lưu niệm đấy, lúc ấy tớ liền lấy di động ra chụp ngay tức khắc!"

Hạ Lưu rất nể mặt mũi của cô mà lại gần nhìn nhìn, suy nghĩ một chút vẫn là mở miệng hỏi: "Chỉ là, liên minh anh hùng là cái gì?"

"..."

An Ninh Tĩnh lặng lẽ liếc mắt nhìn Hạ Lưu, cuối cùng lựa chọn quay đầu tán gẫu với nam sinh bên cạnh.

Hạ Lưu thong thả quay đầu tiếp tục xem quyển sách chính trị, lặng lẽ ghi nhớ tri thức một vài điểm: lý luận chủ nghĩa duy vật, người không thể hai lần bước vào cùng một dòng sông...

Sau một tiết học, Hạ Lưu hơi hơi quay đầu nhìn lầu đối diện.

Hôm nay là một ngày trời đầy mây, thời tiết nóng bức của mùa hè đã sớm bị gió thu cuốn đi, còn có thể nghe thấy những tiếng ve kêu cuối cùng ở những cây cổ thụ giữa sân truyền đến. Màu đỏ của ngói, màu xanh biếc của đại thụ, bầu trời màu lam, rõ ràng chỉ là những màu sắc bình thường nhất, nhưng lại là cảnh trí đẹp nhất trong vườn trường.

Xoa xoa cổ có chút phát đau vì cúi đầu lâu, Hạ Lưu bồi An Ninh Tĩnh đi WC. Rủ nhau đi vệ sinh chính là nơi thể hiện tình cảm rõ nhất giữa hai nữ sinh, tuy rằng cô và An Ninh Tĩnh thật ra cũng không có giao tình gì nhiều, chẳng qua chỉ là ngồi hơi gần nhau mà thôi.

https://thuviensach.vn

Trong nguyên văn, lúc ấy Hạ Lưu vì đến phòng làm việc giải quyết vấn đề, cho nên không có bồi An Ninh Tĩnh đi WC. Vốn là cơ hội thứ nhất quen biết với Thẩm Trí Viễn cứ thể bị cô bỏ lỡ, sau đó cũng chỉ vì tính cách quá hướng nội nên luôn bỏ qua. Mãi cho đến sau khi tốt nghiệp đại học mới hối hận, hối hận bản thân đã bỏ qua cảm xúc của mình.

Nếu lúc đó cô có thể nói với tên học tra Thẩm Trí Viễn kia rằng mình có thể dạy bổ túc cho hắn, cũng có thể giám sát hắn học thuộc từ đơn, nói không chừng, thanh xuân của cô đã chẳng bình thản vô vị như vậy.

An Ninh Tĩnh ngồi trong phòng, Hạ Lưu lặng lẽ đứng ở bồn rửa tay bên cạnh lặng lẽ chờ cô, nhân tiện nhỏ giọng nhắc lại một vài từ đơn.

Trong WC thường thường sẽ truyền ra tiếng nói chuyện điện thoại, còn có mùi thuốc lá nhàn nhạt, hẳn là do một số nữ sinh nào đó vụng trộm hút lưu lại dấu vết.

Bỗng nhiên nghe được một trận tiếng ho khan bị đè nén, Hạ Lưu quay đầu lại, một nam sinh mặc đồng phục trường trung học Võ Dương chậm rãi đến bên cạnh cô, có chút nhịn không được đưa tay quạt gió, miệng lẩm bẩm nói gì đó.

Người cao gầy, màu da trắng mịn, gương mặt hơi hơi nhướn lên mang theo một chút ngạo ý. Khác hẳn với những nam sinh cùng tuổi mặt đầy mụn, gương mặt hắn thoạt nhìn đặt biệt sạch sẽ. Hạ Lưu đứng bên cạnh hắn, nhìn lướt qua thiếu niên trong gương, chỉ là một bộ đồng phục học sinh trắng xanh xen kẽ bình thường, nhưng khi mặc lên người của hắn lại trở nên rất đẹp.

Rõ ràng là một nam chính bước ra từ trong truyện tranh thiếu nữ, nhưng một giây sau hình tượng liền triệt để tan biến.

"Con người ngu xuẩn.. lại dùng hắc ín và Nicotine mạn tính tự sát."

https://thuviensach.vn

"Qủa nhiên.. người Trái Đất chính là ngu xuẩn như vậy!"

"Cái loại hương vị ghê tởm này... chờ đến lúc ta cải tạo Trái Đất nhất định sẽ tiêu diệt nó"

Một bên rửa tay một bên vẻ mặt không chút thay đổi thần bí lẩm bẩm, mặc dù giọng nói rất nhỏ, nhưng vẫn bị Hạ Lưu nghe rõ ràng thấu đáo.

Vào giờ khắc này, ba từ trung nhị bệnh đã triệt để bị Hạ Lưu đặt lên đầu của Thẩm Trí Viễn.

Hình như cảm thấy được Hạ Lưu đang nhìn mình, Thẩm Trí Viễn chậm rãi quay đầu đánh giá cô, dựa vào ưu thế chiều cao của mình từ trên cao nhìn xuống nói: "Nhìn cái gì, chẳng lẽ chưa từng thấy qua người đẹp sao như vậy sao?"

Hạ Lưu chưa kịp phản bác, sau khi nghĩ tới đây là toilet nữ, lập tức lôi kéo cổ tay của Thẩm Trí Viễn nhanh chóng chạy ra ngoài. Sau khi hai người chạy ra ngoài hành lang của WC, Hạ Lưu mới buông hắn ra. Đáng tiếc Thẩm Trí Viễn không ý thức được mình vừa rồi đã được Hạ Lưu giúp, ngược lại dùng ánh mắt ghét bỏ cô. Một đôi mắt mèo híp lại thành một đường, lười biếng ngẩng đầu nhìn trời, u buồn mà lại biếng nhác.

"Con người bây giờ... đã đói khát đến vậy sao? Nhìn thấy người đẹp trai liền không cách nào kiềm chế trực tiếp làm ra loại chuyện này... Tiếp theo sẽ chính là thổ lộ tình cảm như trong truyện tranh phải không? Không, tôi sẽ không chấp nhận cô, ngực của cô thực bằng phẳng"

Bệnh thần kinh.

Nếu không phải hắn là người ngoài hành tinh vừa tới Trái Đất cái gì cũng đều không biết, Hạ Lưu nhất định sẽ gán cho Thẩm Trí Viễn một cái tên thân mật như vậy.

https://thuviensach.vn

"Đồng học, thứ nhất, cậu là nam sinh không thể vào toilet nữ đó là chuyện đương nhiên."

"Thứ hai, tôi không hề có ý định thổ lộ với cậu, cậu đừng nên suy nghĩ nhiều"

"Thứ ba, khóa quần của cậu vẫn chưa kéo"

Sau khi có trật tự nói xong ba câu này, Hạ Lưu trực tiếp tiến lên đi với An Ninh Tĩnh vừa mới bước ra, lưu lại Thẩm Trí Viễn xem xét lại quần của mình. Sau khi phát hiện căn bản không hề tồn tại vấn đề cổng mở như Hạ Lưu nói, khinh thường cười khẽ: "Quần của trường căn bản không có khóa kéo, a, quả nhiên là người Trái Đất ngu xuẩn a, chỉ số thông minh thật thấp mà"

Sau khi trở lại phòng vẫn là cục diện hò hét loạn cào cào, An Ninh Tĩnh rất có hứng thú hỏi thăm tin tức của soái ca vừa rồi kia. Sau khi nhân được đáp án rằng Hạ Lưu cũng không không biết hắn, hưng trí bừng bừng của cô liền giảm xuống, tiếp tục chơi điện thoại di động của mình.

Bỗng nhiên trước cửa truyền đến tiếng giày cao gót va chạm với nền nhà, gần như chỉ trong nháy mắt, tạp chí cùng di động đều bị ném vào trong ngăn bàn. Phòng học vốn còn đang náo động bỗng lập tức trở nên im lặng, thanh âm duy nhất chỉ có tiếng nhỏ giọng đọc mấy từ đơn tiếng Anh và tiếng sột soạt của ngòi bút ma sát với trang giấy.

Cô giáo Trần là giáo viên chủ nhiệm lớp cực kỳ hài lòng gật gật đầu, vỗ vỗ tay ý bảo mọi người ngẩng đầu nhìn cô: "Các em học sinh, học kỳ này lớp chúng ta chuyển tới một bạn học mới, hi vọng sau này mọi người có thể giúp đỡ bạn học mới dung nhập với lớp của chúng ta!"

Dưới ý chỉ của cô, thiếu niên không nhanh không chậm từ ngoài cửa bước vào, hắn nhìn lướt qua những đồng học phía dưới, miệng hơi giật giật.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu có thể xác định, trong miệng hắn nhất định đang lại lải nhải những lời nói con người ngu xuẩn.

"Tôi tên là Thẩm Trí Viễn, lũ... lần đầu gặp mặt mọi người, xin chỉ giáo nhiều hơn"

Trong lòng lại muốn nói năm chữ "lũ con người ngu xuẩn", nhưng trước khi phát ra lại kịp thời sửa lại, chỉ vì trước khi tới Trái Đất, một vị tiền bối đã ở Trái Đất hơn hai mươi năm đã từng nói qua với hắn, lúc vừa mới đến nhất định phải hạ thấp tư thái, cái gọi là phải lễ phép.

Về phần cải tạo những con người Trái Đất ngu xuẩn gì đó, đấy chính là một chuyện không dễ dàng, không thể gấp được, quan trọng nhất là phải xâm nhập bên trong người Trái Đất, chậm rãi đến.

"Bốp bốp bốp"

Hạ Lưu thân là lớp trưởng dẫn đầu vỗ tay, lập tức vang lên tiếng vỗ tay lớn như vậy khiến Thẩm Trí Viễn rất hài lòng. Chỉ là, sau khi nhìn thấy rõ mặt của Hạ Lưu, nháy mắt trên mặt của hắn xuất hiện hai loại cảm xúc "đồng tình" và "ghét bỏ".

Chỉ số thông minh của người Trái Đất bình thường cũng không bằng cô gái này... xem ra tương lai vẫn cần hắn đến cứu vớt mới đúng.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Người Ngoài Hành Tinh Và Tôi (1)

Editor: Mèo lười

Có lẽ mỗi người đều từng trải qua loại tình trạng này, rõ ràng tinh thần đã lâm vào mộng đẹp, nhưng cố tình thân thế vẫn có thể ghi chép lại những điều giáo viên giảng.

Sau khi tới Trái Đất, Thẩm Trí Viễn liền thành công thắp sáng kỹ năng này.

Trước khi tới đây, người ở hành tinh M78 đã cài một bộ phận tri thức trung học cho hắn. Nhưng dù sao cũng chỉ là di dân, nếu sau này muốn định cư ở Trái Đất, quá tài giỏi sẽ đảo loạn thế cân bằng. Bởi vậy vì để cho hắn bình thường một chút, người của cục di dân ở hành tinh M78 đã rất cẩn thận thu thập cho hắn tri thức căn bản của một học tra ở Trái Đất.

Chỉ là thực đáng tiếc, suy nghĩ của Thẩm Trí Viễn vẫn dừng lại ở thời kỳ bản thân hắn vẫn là thiên tài ở hành tinh M78, hoàn toàn quên mất bây giờ bản thân đang ở Trái Đất, chuyện học hoàn toàn khác.

Giống như lúc này đây, câu hỏi về vấn đề kỳ quái của cô giáo----

"Bạn học Thẩm Trí Viễn, bối cảnh văn hóa phục hưng là gì?"

Bị gọi tên, Thẩm Trí Viễn mạnh mẽ tỉnh táo lại, không chút hoang mang đứng dậy mỉm cười, có chút cảm giác không thèm để ý: "Bối cảnh? A... không phải là bọn họ muốn làm một buổi văn nghệ thanh niên sao?"

https://thuviensach.vn

"Cậu ngồi xuống đi, tan học đến phòng giáo viên gặp tôi một chuyến" Cô giáo lặng lẽ liếc mắt nhìn Thẩm Trí Viễn, nhanh chóng đè lại cơn giận nói hắn ngồi xuống, sau đó nhanh chóng tìm lý do cho hắn: cậu ta vừa mới chuyển đến cho nên chưa quen, có thể là do quá lo lắng cảnh tượng áp lực của trường trung học Võ Dương...

Ánh mắt cô giáo tiếp tục quét mắt xuống bên dưới, như là một môn máy sinh, những người chỗ ánh mắt cô lướt qua đều cúi đầu, trừ bỏ học sinh xuất sắc cá biệt kia.

"Hạ Lưu em nói một chút cho tôi nghe, xem những bài học quan trọng ở học kỳ vừa rồi em còn nhớ không"

Hệ thống quân là học thần chân chính không chút để ý nói ra đáp án tiêu chuẩn, Hạ Lưu liền nói theo lời của lão: "Vào cuối thời kỳ Trung Cổ, xuất hiện thành thị thương nghiệp ở Firenze cùng Venice..."

Thuận lợi vượt qua câu hỏi của cô giáo, nhân tiện cứu các đồng học khác bị rơi vào vấn đề nguy cơ, Hạ Lưu ngồi xuống dưới sự khen ngợi của cô giáo.

Cô giáo lịch sử lải nhải nhắc nhở nói mọi người đã là học sinh cấp ba, chỉ chăm chăm lo chơi không lo học, các lời nói như học hỏi Hạ Lưu một ít. Cũng may Hạ Lưu bình thường đều sẵn lòng chia sẻ đáp án bài tập của mình cho mọi người, cho nên các đồng học cũng không sinh ra ác gì ý với cô, nếu không mối thù cô giáo kéo đến cho cô này cũng sẽ có chút phiền phức.

Thẩm Trí Viễn ngồi sau lưng cô lười biếng nâng cằm, nâng nâng mí mắt mắt nhìn Hạ Lưu ở băng ghế trước mắt. Không nghĩ tới cô nữ sinh này thế nhưng cũng không tệ lắm, so với những người Trái Đất chỉ số thông minh không đạt yêu cầu khác mà nói, cô coi như cũng không tệ lắm.

https://thuviensach.vn

Ưm... miễn cưỡng cũng có tư cách thầm mến người đẹp trai như hắn. Đôi mắt mèo của Thẩm Trí Viễn dường như híp lại, khóe miệng cong cong, lộ ra một nụ cười hài lòng.

[Chúc mừng bạn đạt 10 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 10]

Học sinh mới luôn đặc biệt được chú ý nhiều hơn, nhất là những học sinh mới có vẻ ngoài tốt. Sau khi tan học bên cạnh Thẩm Trí Viễn liền vây quanh không ít đồng học, bọn họ rất bát quái hỏi trường học trước kia của Thẩm Trí Viễn, người kia không chút để ý đáp trả: "Học viện cao đẳng đệ nhất". Đáp án này sau khi được nói ra, mọi người sôi nổi tỏ vẻ tuy rằng nghe không hiểu, nhưng xem bộ dáng xem ra rất lợi hại, nhất là An Ninh Tĩnh, càng lộ ra biểu hiện hứng thú không tầm thường với Thẩm Trí Viễn.

So với bọn họ thảo luận ngất trời, Hạ Lưu ở một bên đọc sách trở nên vô vị hơn rất nhiều. Sau nửa ngày khoanh khoanh vẽ vẽ trên sách lịch sử, cô hơi hơi quay đầu nhìn thoáng qua Thẩm Trí Viễn, sau đó lại nhanh chóng thu hồi ánh mắt.

"Muốn nhìn thì nhìn trực tiếp đi, tôi cũng sẽ không keo kiệt đến mức che che giấu giấu" Thẩm Trí Viễn bỗng nhiên cười khẽ, chậm rãi vuốt vuốt tóc nói những lời này với Hạ Lưu. Người kia không quay đầu lại, tiếp tục viết bút ký lên sách.

Sau khi phát hiện Hạ Lưu không để ý đến mình, Thẩm Trí Viễn bỗng tụt hứng, dứt khoát đến bên cạnh bàn học của cô ngồi xuống, ngữ khí có chút không kiên nhẫn: "Mau nhìn mau nhìn đi, sau này sẽ không có cơ hồi tốt để nhìn như vậy nữa đâu!"

Hắn đích xác rất đẹp, chính là soái ca trong thanh xuân vườn trường.

Nhưng cũng có thể là người bị thần kinh.

"..."

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Hạ Lưu dừng lại trên mặt Thẩm Trí Viễn, để bút xuống, nghiêm trang báo cho hắn biết: "Bạn học Thẩm Trí Viễn, khóe mắt của cậu có gỉ mắt"

"Cái gì?!"

Hạ Lưu thô bạo nói trắng ra như vậy, khiến Thẩm Trí đối mặt với lòng hảo tâm nhắc nhở của cô, chỉ có thể chật vật cúi đầu mãnh liệt chà mắt, bầu không khí như trong truyện tranh vừa rồi trong nháy mắt đã biến mất hoàn toàn sạch sẽ.

Hắn ở đó chà nửa ngày cũng không ra gỉ mắt gì, Hạ Lưu ở một bên tâm tình rất tốt lần nữa nhắc nhở hắn: "Còn nữa, bạn học Thẩm Trí Viễn, cô giáo lịch sử bảo cậu tan học thì đi tìm cô, bây giờ cách giờ vào lớp chiều chỉ còn hai phút"

Thẩm Trí Viễn đen mặt từ văn phòng trở về, hắn còn nhân tiện cầm theo mấy quyển sách lịch sử lớp 10 và lớp 11 mà cô giáo lịch sử có tâm chuẩn bị, hơn nữa còn yêu cầu hắn trong vòng một tháng học thuộc hết những điểm trọng yếu trong đó.

Tổng cộng có bốn quyển sách, mỗi quyển đều đủ dầy, càng không cần nói đến vấn đề hắn căn bản không biết điểm trọng yếu là chỗ nào.

Vốn là một học sinh ưu tú nhất tốt nghiệp học viện cao đẳng đệ nhất giờ lại thành một cậu học sinh học kém ở Trái Đất, loại chênh lệch này khiến tâm tình của Thẩm Trí Viễn không tốt lắm, nhất là bên cạnh hắn còn có một học sinh xuất sắc luôn được giáo viên biểu dương.

Thời điểm nghỉ trưa mọi người đều chạy đến căn tin hoặc đi siêu thi mua đồ ăn, còn Hạ Lưu lại lấy một hộp cơm trong ngăn bàn ra bắt đầu ăn trưa.

https://thuviensach.vn

Trong phòng học trống rỗng, Thẩm Trí Viễn chán đến chết lật lật sách. Hắn vắt chéo chân nâng cằm thảnh thơi, một chút ý tứ muốn đi ăn trưa cũng không có.

"Căn tin ở dưới lầu, rẽ trái, đến tòa nhà ba tầng kia là thấy"

Hạ Lưu cũng không quay đầu, giống như đang nói chuyện với không khí, nhân tiện gắp lên một con tôm trong hộp cơm.

"Siêu thị ở khu Bắc giáo, đi chừng năm phút, có bánh mì và mì ăn liền"

Tuy rằng giống như chỉ là tùy tiện nói mà thôi, nhưng chính là đang nhắc nhở Thẩm Trí Viễn đi ăn cơm. Thẩm Trí Viễn tuy rằng hoài nghi, nhưng cũng không phải đứa ngốc, sau khi nghe Hạ Lưu nói xong liền hiểu rõ.

[Chúc mừng bạn đạt 8 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 18]

Nói xong hai câu này, Hạ Lưu lại khôi phục trạng thái cúi đầu trầm mặc ăn cơm. Chỉ là lúc này sự chú ý của Thẩm Trí Viễn đã bị Hạ Lưu hấp dẫn, hắn dứt khoát đi lên, từ trên cao nhìn xuống Hạ Lưu, trung nhị bệnh(xem lại) lại lần nữa phát tác: "Đây là thức ăn Trái Đất không chút mỹ cảm à, xem màu sắc kia... Khụ, thoạt nhìn miễn cưỡng cũng đủ tư cách đi"

Hạ Lưu không chút hoang mang đưa một miếng tôm vào miệng, nhai kỹ nuốt chậm sau đó mới ngẩng đầu nhìn Hạ Lưu. Mà lúc này hắn đang nhìn chằm chằm vào hộp cơm của cô, trong ánh mắt có chờ mong lại có rối rắm.

"Cậu muốn ăn?"

Hạ Lưu gắp lên một khối xương sườn, đung đưa trước mắt hắn. Ngay lúc ánh mắt hắn sáng lên thì nhanh chóng đưa đến bên miệng mình cắn một

https://thuviensach.vn

miếng, tiếp tục ăn không nhìn Thẩm Trí Viễn bên cạnh.

Thẩm Trí Viễn nhịn một hơi không có chỗ xả, nhỏ giọng lẩm bẩm: "Người Trái Đất ngu xuẩn, cô cho rằng tôi hiếm lạ thứ thức ăn màu sắc khó coi mùi vị cổ quái hương vị khẳng định chẳng ra gì kia sao..."

Hắn một chút cũng không hiếm lạ!

"Phần cơm trưa này tôi đã ăn rồi, nếu để cho cậu ăn thì sẽ không tốt lắm" Hạ Lưu nhẹ giọng thở dài, phần cơm này thoạt nhìn rất giống thức ăn của nhà hàng, nhưng thật ra mùi vị của nó không tốt lắm, bởi vì đây là hương vị hệ thống quân hi sinh nhan sắc để đổi lấy(Mèo: đoạn này... khụ, dịch bừa ấy)

"Nếu cậu thật sự muốn nếm thử, ngày mai tôi sẽ mang thêm nhiều một chút cho cậu"

Thẩm Trí Viễn híp mắt, hơi hơi nâng cằm, không nhịn được cười khẽ: "A... tùy cô thôi" Nếu dám nuốt lời không mang, người Trái Đất ngu xuẩn, tôi nhất định sẽ đem cô đi làm vật thí nghiệm.

[Chúc mừng bạn đạt 6 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 24]

Sau khi tan học, Thẩm Trí Viễn đẩy một chiếc xe đạp kiểu nữ từ gara trường ra.

Thật ra hắn cũng muốn chạy một chiếc xe mui trần đến trường, nhưng người ở cục di dân nói cho hắn biết loại đó chỉ có thể tồn tại ở trong truyện tranh hoặc phim thần tượng mà thôi. Cứ thế tàn khốc bác bỏ lời xin xỏ của hắn, hơn nữa chỉ phê duyệt cho hắn một chiếc xe đạp cũ kỹ.

Được rồi, làm một thiếu niên cưỡi xe đạp cũng không tệ lắm. Đáng tiếc là, muốn Thẩm Trí Viễn lái phi thuyền vũ trụ còn được, chứ nếu muốn hắn cưỡi xe đạp thì có hơi giống không trâu bắt chó đi cày.

https://thuviensach.vn

Nhưng không phải chỉ là phương tiện đơn giản của người Trái Đất thôi sao? Có thể làm khó một người ở hành tinh M78 điều khiển được một phi cơ chiến đấu độ khó cao nhất sao?

Căn cứ vào cái nhìn "Phương tiện ngu xuẩn đều dễ sử dụng", Thẩm Trí Viễn ngẩng cao đầu dắt xe đạp, lấy tư thế quân lâm thiên hạ đi đến cổng trường.

Lúc này, một thân ảnh quen thuộc thoáng qua bên cạnh hắn.

Căn cứ theo nguyên tắc chỗ tốt phải giữ lại, Thẩm Trí Viễn liền gọi cô lại: "Hạ Lưu!"

Cái tên này đã tạo thành một hiểu lầm rất lớn, bởi vì ngay đúng vào thời gian tan học, cho nên có vô số học sinh quay đầu lại quỷ dị nhìn Thẩm Trí Viễn. Bộ dáng hắn vốn không tệ, thanh tú trắng nõn, hơn nữa hiện tại lại đang dắt một chiếc xe đạp kiểu nữ, nháy mắt đại não mọi người hiện ra các loại danh từ như "Nương pháo", "Tiểu thụ".

Hạ Lưu dừng bước lại, đẩy đẩy mắt kính không nói một lời nhìn hắn.

"Cho cô cơ hội, để cô được ngồi lên chiếc xe đạp của người đẹp trai nhất Trái Đất"

Thẩm Trí Viễn vỗ vỗ đệm xe đạp, tư thế tự tại mà lười biếng, chân dài thẳng tắp, lộ ra cẳng chân rắn chắn. Ở bên ngoài, lông chân không dài không ngắn đón gió phất phới. (0o0)

"..." Đối mặt với người bị bệnh thần kinh như vậy, mặt Hạ Lưu như muốn khóc.

"Thẩm thần kinh..." cô nhịn không được nhỏ giọng thở dài, nhưng vẫn không tránh thoát được lỗ tai của Thẩm Trí Viễn, "Cô vừa nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Khen cậu soái"

Khóe miệng Thẩm Trí Viễn nhịn không được cong lên, miệng cũng rất thành thực biểu dương: "A, cô gái ngu ngốc, tính ra ánh mắt cô cũng còn tốt đấy"

[Chúc mừng bạn đạt 4 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 28]

Hạ Lưu không để ý đến lời cảnh báo nguy hiểm của hệ thống quân, vì độ hảo cảm, cô ngồi lên xe đạp của Thẩm Trí Viễn.

Thời tiết chiều mùa hè, ra khỏi công trường trung học Võ Dương chính là một đường cái dọc theo sông. Có lẽ là vì trường học cách xa trung tâm thành phố, cho nên ngoại trừ những học sinh trở về nhà, nơi này có vẻ đặc biệt im lặng. Hàng cây cổ thụ hay bên đường đã đặc biệt xanh tốt, giờ phút này như một đường hầm màu xanh ngóng chờ chàng thiếu niên cưỡi xe đạp chở nàng thiếu nữ chạy qua.

Ánh hoàng hôn ảm đạm phía chân trời, chiều tà như muốn ngã khiến những phiến lá như nhiễm vàng, tia sáng tinh tế xuyên qua cành lá, chiếu đến mái tóc đen của thiếu niên, liền biến thành màu hổ phách ấm áp. Hạ Lưu im lặng ngồi trên xe đạp, gió gài thét thổi qua bên tai cô, giống như một khung cảnh thanh xuân tươi mát sạch sẽ bình thường vậy.

Thiếu niên cưỡi xe đạp, ánh chiều tà, gió đêm, tất cả đều rất phù hợp.

"Ầm"

"..." một loạt âm thanh ồn ào, lộn xộn.

Lốp xe đạp vẫn còn đang chuyển động, Hạ Lưu lặng lẽ xoa đầu gối sưng tấy lên của mình, duỗi đầu nhìn Thẩm Trí Viễn bị ngã xuống sông.

A, ngay cả tư thế vào nước cũng rất phù hợp.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (2)

Editor: Mèo lười

Thẩm Trí Viễn cả người ướt nhẹp bò lên bên cạnh Hạ Lưu, người kia ngồi ở dưới đất, cầm chìa khóa mày mò xe đạp, chưa đến một lát liền có thể sửa xích lại như cũ, liền nhìn thấy Thẩm Trí Viễn trợn mắt há hốc mồm.

Tư liệu không phải nói rằng nữ sinh Trái Đất đều là ngu ngốc không hiểu máy móc sao?

"Bị gì không?" Hạ Lưu nhặt túi sách và sách vở rơi đầy đất lên, đẩy đẩy mắt kính quét mắt liếc nhìn Thẩm Trí Viễn, không lạnh không nóng hỏi hắn.

"A, chỉ là một chút vết thương nhỏ, tôi có thể sẽ để ở trong lòng sao?" Thẩm Trí Viễn quay đầu vẫy vẫy những sợi tóc vẫn còn ướt, biểu tình khá là lãnh đạm.

Tuy rằng vừa rồi có trầy da chảy máu, nhưng dầu gì cũng là người ngoài hành tinh, một chút vết thương nhỏ ấy gần như chỉ trong nháy mắt liền khép lại.

"Không bị thương thì đi sớm một chút, nhanh chóng về nhà tắm rửa. Ôm cái này!" Hạ Lưu ném cặp sách đưa cho Thẩm Trí Viễn, cô đi đến một bước liền ngồi lên xe đạp, tư thế đẹp trai nhướn mày với hắn: "Không được?"

https://thuviensach.vn

Biểu tình của Thẩm Trí Viễn có chút cổ quái, hắn cầm theo cặp của Hạ Lưu nhìn một chút, vẻ mặt ghét bỏ: "Thật nặng, cô gái ngu ngốc, cô thả gạch vào trong sao?"

Hắn một bên không ngừng nói này kia không được, một bên lặng lẽ ngồi yên sau của xe đạp. Tuy nói Thẩm Trí Viễn là một người ngoài hành tinh, nhưng hắn cũng biết được một nam sinh cao lớn đến 1m8 lại để một nữ sinh nho bé cao 1m6 chở là rất xấu hổ. Bởi vậy hắn ngửa cao đầu, để những người đi đường không nhìn thấy mặt của mình.

Bởi vì xe đạp rất thấp, chân Thẩm Trí Viễn lại quá dài, cho nên hắn chỉ có thể ngồi ở ghế sau dạng chân thật lớn, đồng phục học sinh cũng chật vật dán lên người hắn, hơn nữa còn có hình ảnh ôm túi xách u buồn ngẩng đầu nhìn trời của hắn, đã khiến hắn thành công nhận được không ít sự chú ý.

Lúc đi ngang qua cửa hàng tủ kính thì Hạ Lưu nhìn thấy được cảnh tượng kỳ lạ này phản chiếu từ gương.

"Cổ của cậu có vấn đề?" Hạ Lưu thật săn sóc mà quan tâm hỏi bạn học Thẩm Trí Viễn.

"Trên người tôi làm sao có thể xuất hiện loại chuyện ngu ngốc ấy chứ?"

"Vậy cậu ngửa đầu làm gì? Học theo hoa hướng dương?"

Trong lòng Thẩm Trí Viễn nhịn một hơi, tuy rằng đã di dân đến Trái Đất, nhưng hắn là còn là thiên tài kiêu ngạo kiệt xuất ngất của hành tinh M78 đấy!

Nhưng hắn vẫn nhanh trí nhớ đến những lời nói rất khí thế vừa nghe của mấy ngày trước, cho nên giọng nói của hắn trầm thấp, chậm rãi nói ra một câu giống như lời kịch của người trung nhị bệnh----

https://thuviensach.vn

"Không thể cúi đầu, vương miện sẽ rớt"

Hạ Lưu không chút lưu tình cho hắn một kích trí mệnh: "Ngửa đầu thì sẽ càng nhanh rớt hơn"

"..."

Cô lên tiếng hỏi địa chỉ chở Thẩm Trí Viễn về nhà, vốn là tình tiết lãng mạn trong truyện tranh thiếu nữ, nhưng cứ như vậy đổi ngược giới tính trông đúng thật là cổ quái.

Hạ Lưu nhận lại cặp sách liền chuẩn bị rời đi, không nghĩ tới Thẩm Trí Viễn bỗng nhiên gọi cô lại. Cô nhìn lại, người thiếu niên kia bộ dáng vênh váo, hai tay đút vào túi quần, nghiêng người dựa sát vào tường nói với cô: "Tôi đưa cô về nhà"

"Cám ơn, chỉ là không cần thiết" Hạ Lưu rất có lễ phép lắc đầu, tiếp tục chuẩn bị bước đi.

"A, cô có biết cô vừa bỏ lỡ cơ hội trân quý nhất trong cuộc đời của mình hay không?!" Khóe miệng Thẩm Trí Viễn hơi cong lên một chút, nở nụ cười lười nhác, "Nhìn biểu hiện hôm nay của cô cũng không tệ lắm, xứng đáng để tôi cho cô thêm một cơ hội nữa..."

"Bạn học Thẩm Trí Viễn"

Hạ Lưu đột nhiên mở miệng cắt đứt lời nói của Thẩm Trí Viễn, cô nghiêm trang nhìn hắn, thành khẩn khuyên: "Trước hết cậu hãy đi tắm rửa trước đi có được không? Rất thối"

"..." Thẩm Trí Viễn lập tức không thể phản ứng kịp.

"Sông kia có người đổ rác, có người ném heo chết chó chết, buổi sáng mỗi ngày ở trên bờ sông còn có các bác gái đi đổ đồ trong bồn cầu

https://thuviensach.vn

xuống..."

Hạ Lưu mặt không thay đổi lần lượt liệt kê ra, cô còn chưa nói xong, sắc mặt Thẩm Trí Viễn đã đại biến chạy vội lên lầu. Hạ Lưu đẩy đẩy mắt kính, đeo cặp đạp chiều tà đi về nhà.

Vì muốn có nhiều cơ hội tiếp xúc với Thẩm Trí Viễn hơn, Hạ Lưu đã thuê một căn phòng đối diện nhà hắn. Tuy nói tiền thuê nhà có chút cao, nhưng nếu là hệ thống quân bỏ tiền, cô cũng yên tâm thoải mái mà ở.

Một cây viết lơ lửng phía trên sách bài tập, không có người cầm vẫn như cũ nhanh chóng lưu loát viết ra chữ, tốc độ giải toán nhanh chóng, đáp án đều rất đúng tiêu chuẩn.

Hạ Lưu ghé vào cửa sổ nhìn chằm chằm vào cửa sổ đối diện, đó là gian phòng của Thẩm Trí Viễn. Bài tập đã có hệ thống hỗ trợ, lúc này cuộc sống trong nhiệm vụ này xem ra sống rất thanh nhàn.

"Ông tiếp tục làm bài tập, tôi ra ngoài một lát" Hạ Lưu mắt không chớp nhìn cửa sổ đối diện, lúc này nhìn thấy bộ dáng của Thẩm Trí Viễn giống như muốn ra ngoài, đã tắt đèn bước ra ngoài cửa.

Vào thời điểm này, có lẽ là chuẩn bị ra ngoài ăn cơm.

Hạ Lưu nhanh chóng thay giày, bỏ lại hệ thống quân liền chạy xuống lầu.

Cô chuẩn đoán thời gian thật chuẩn, lúc vừa xuống lầu đi đến góc đường liền đụng phải Thẩm Trí Viễn đang chậm rãi đi qua.

Đổi thường phục thoạt nhìn hắn còn dễ nhìn hơn cả lúc mặc bộ đồng phục học sinh rộng thùng thình. Có lẽ là do luôn muốn thu hút sự chú ý của phái nữ, cho nên hắn đặc biệt thiên vị áo sơ mi trắng và quần đen, dưới ánh sáng mờ nhạt của đèn đường, trái lại thật sự có vẻ anh tuấn hết ý.

https://thuviensach.vn

Thẩm Trí Viễn cũng phát hiện Hạ Lưu, hai tay hắn khoanh trước ngực, cười đến mức có chút nham hiểm: "Tìm đến tận đây rồi sao, cô quả nhiên là thầm mến tôi nha. Được rồi được rồi, có phải cảm thấy tôi càng ngày càng đẹp trai hay không?"

Bản thân cô cũng cảm thấy nhìn rất tốt, chỉ là cũng may hắn hắn có vốn liếng này, nếu là thay đổi khuôn mặt, loại tính cách này nhất định là mỗi phút đều sẽ bị đánh đến chết.

Hạ Lưu lùi về phía sau một bước, quan sát trên dưới Thẩm Trí Viễn một phen, biểu tình bình thản đưa ra đánh giá: "Ưm, cũng rất đẹp trai"

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 33]

Vốn là cho rằng Hạ Lưu sẽ tiếp tục nói những lời đen tối tổn thương hắn, nhưng lại không nghĩ tới lần này cô thế nhưng lại dựa theo lời nói của Thẩm Trí Viễn mà khen hắn. Mặc dù chỉ là một câu khích lệ bình thường, nhưng đối với Thẩm Trí Viễn cả một ngày đều bị áp bức mà nói lại cảm thấy rất êm tai. Hạ Lưu không phối hợp khiến cho những lời nói hắn chuẩn bị sẵn cũng phải nghẹn mà nuốt xuống, cũng may bản năng tự luyến vẫn còn, Thẩm Trí Viễn hơi hơi nâng cằm, nở nụ cười sáng lạn.

"Người Trái Đất ngu ngốc, cuối cùng cũng đã nhận thức được vẻ đẹp trai của ta"

Hạ Lưu đột nhiên tiến lên, nâng tay lên không nhẹ không nặng búng một cái lên trán Thẩm Trí Viễn, rồi sau đó đẩy đẩy mắt kính: "Cậu đừng nói như thể cậu là người ngoài hành tinh như vậy"

"..." Thẩm Trí Viễn nghẹn lời, khóe miệng chậm rãi nâng lên, cuối cùng hóa thành một nụ cười ngạo nghễ: "Tôi, tất nhiên là không giống như những người Trái Đất của các người, sẽ không có người đẹp trai giống như tôi được"

https://thuviensach.vn

"... Bệnh thần kinh" Hạ Lưu cuối cùng cũng đã nói ra những lời nàng, cô trắng mắt liếc nhìn Thẩm Trí Viễn, không nhanh không chậm giải thích: "Tôi vừa chuyển đến ở gần đây, vẫn còn chưa quen thuộc, cậu có biết chỗ nào có thể ăn cơm hay không?"

Thiếu niên bày ra bộ dáng kiêu ngạo như mèo: "Thật là buồn cười, trên thế giới này có chuyện gì tôi không biết sao?"

Bất kể là chế tạo công cụ tân tiến nhất hay là nghiên cứu ngôn ngữ các tinh cầu đều không thể làm khó được thiên tài Thẩm Trí Viễn, sự kiện xe đạp cũng chỉ là ngoài ý muốn, mà chuyện tìm kiếm nơi ăn cơm lần này...

Cũng là một chuyện ngoài ý muốn.

Vòng quanh ngã tư khu dân cư nửa ngày, Hạ Lưu vẫn không nói tiếng nào đi theo phía sau Thẩm Trí Viễn, đối phương cũng không nói một tiếng, chỉ là môi mím càng chặt, đi đến lúc này trán cũng thấm ra đầy mồ hôi.

"Dừng, ở chỗ này đi" Đi hơn hai mươi phút, Hạ Lưu đột nhiên mở miệng hô ngừng, trong ánh mắt khó hiểu của Thẩm Trí Viễn ngang nhiên ngồi ở quán mì vằn thắn bên cạnh.

"Mì vằn thắn hải sản cũng ăn rất ngon, ăn cái này thì thế nào?"

Cô một câu oán giận Thẩm Trí Viễn cũng không có, cách chừa mặt mũi cho hắn như thế, thế nhưng lại khiến Thẩm Trí Viễn dâng lên cảm giác không tự nhiên, trừ bỏ cảm thấy ngượng ngùng ra, có lẽ... cũng có một chút nhẹ nhõm.

[Chúc mừng bạn đạt được 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 36]

Đây chỉ là một quán mì vằn thắn nhỏ, chủ quán là một bà lão. Bà cười ha hả bưng hai chén mì vằn thắn đến cho Hạ Lưu và Thẩm Trí Viễn, còn lải

https://thuviensach.vn

nhải nhắc nhở nói hai người bọn họ sau này nên đi ăn cơm chiều sớm một chút, các loại lời nói như "đêm khuya ra ngoài không an toàn"... Lúc này Hạ Lưu cũng không có bộ dáng nghiêm trang như bình thường, cô cười tủm tỉm, từng từng câu đáp trả với bà lão. Thẩm Trí Viễn lặng lẽ ngồi ở một bên nhìn, không hề lên tiếng quấy rầy.

"Nếu không ăn nhanh sẽ nguội đấy" Sau khi bà lão đi, Hạ Lưu lại khôi phục bộ dáng bất cẩu ngôn tiếu(*), từng ngụm từng ngụm nhỏ ăn mì vằn thắn trong chén.

(*) Bất cẩu ngôn tiếu: nghiêm túc, không cười nói.

"Cô quen bà ấy?" Thẩm Trí Viễn vẫn không nhịn được mở miệng hỏi Hạ Lưu, người kia cũng không ngẩng đầu lên nói: "Không biết"

"Không biết? Vậy sao vừa rồi cô...."

Hạ Lưu nâng mắt liếc nhìn Thẩm Trí Viễn, nhỏ giọng: "Người già thường rất cô độc, có thể cùng họ nói chuyện đôi chút cũng rất tốt"

Thẩm Trí Viễn như có đăm chiêu, hào phóng nói ra một câu khích lệ: "Nhìn không ra cô cũng rất lương thiện"

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 38]

"Nếu cậu đã khen tôi như vậy, vậy tôi sẽ tiếp tục thiện lương nhắc nhở một sự kiện cho cậu cũng được" Hạ Lưu ngẩng đầu, nghiêm chỉnh nhìn Thẩm Trí Viễn, "Khẳng định cậu không nhớ bài tập hôm nay gồm những gì"

Không đợi Thẩm Trí Viễn nói chen vào, Hạ Lưu tiếp tục thân thiết không chút hoang mang nhắc nhở hắn: "Sáu khoa đều đã phát đề cương, toán học có ba trang, khóa Anh ngữ phải học thuộc lòng, sáng mai cô giáo lịch sử muốn kiểm tra lịch sử cổ đại, thầy giáo chính trị muốn ghi chép lại

https://thuviensach.vn

ba đề tài lớn, cô giáo địa lý muốn làm một bài kiểm tra nhỏ, a đúng rồi, còn có bài văn nghị luận, trên 800 chữ đấy"

"..."

Sắc mặt Thẩm Trí Viễn ngày càng khó coi, nhìn Hạ Lưu đang cúi đầu cật lực ăn mì vằn thắn, hỏi: "Chẳng lẽ cô đều đã làm xong hết rồi?"

Hạ Lưu mỉm cười: "Tóm lại ngày mai tôi có thể nộp bài tập đầy đủ lên là được" Hiện tại có hệ thống quân thần học làm lao động khổ sai, cô làm sao có khả năng sẽ lo lắng làm không xong bài tập được chứ.

"Tôi..."

"Tôi là lớp trưởng, ngày mai có thể nói với giáo viên rằng cậu vừa chuyển đến cho nên chưa thích ứng được, bài tập có thể từ từ" Hạ Lưu sau khi đương nhiên nói, trong ánh mắt vui mừng của Thẩm Trí Viễn lại bổ sung thêm một câu: "Đợi lát nữa tôi sẽ đưa vở bài tập của tôi cho cậu, đêm nay cậu từ từ chép đi, ngày mai tôi sẽ giúp cậu học thuộc lòng, nếu không thuộc thì tôi và cậu đi tìm cô giáo đề nghị cho tôi giúp cậu tiến bộ"

"Cô quản gì nhiều vậy..."

Hạ Lưu hơi suy tư, sau đó cho hắn nghe một đáp án rất vĩ đại: "Bởi vì tôi là lớp trưởng, có trách nhiệm giúp đỡ, trợ giúp mỗi bạn học trong lớp có thể lấy được thành tích tốt"

"..."

Thẩm Trí Viễn bị cô làm nghẹn họng nói không ra lời, chỉ có thể ủy khuất vùi đầu ăn mì vằn thắn. Ăn rồi ăn, động tác lại càng ngày càng chậm, cuối cùng lại nhẹ nhàng nói ra một câu.

"Xin lỗi"

https://thuviensach.vn

"Hửm?" Hạ Lưu đang ăn cắn thìa khó hiểu nhìn hắn.

"Thật ra tôi không biết xung quanh nơi đây có chỗ nào có bán cơm... Tôi cũng vừa chuyển về đây"

"Không sao" Hạ Lưu mỉm cười, chỉ chỉ chén mì vằn thắn trên bàn: "Sau đó cũng đã tìm được rồi"

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (3)

Editor: Mèo lười

Đêm đó, nhà Thẩm Trí Viễn sáng đèn suốt một đêm.

Dù sao cũng là một thiếu niên kiêu ngạo, hắn không có cách nào để bản thân tồn tại yếu điểm. Cho dù nói đến hiện tại ở Trái Đất là nơi hắn hoàn toàn xa lạ, nhưng dựa vào sự cố gắng kiên cường học tập siêu nhiên của hắn, muốn trở thành học bá ở đây còn không phải dễ như trở bàn tay sao?

A, con người ngu ngốc, một ngày nào đó cũng sẽ lý giải được thiên phú đáng sợ của người hành tinh M78.

Chỉ là...

Trước đó vẫn phải học được tri thức cơ bản trong sách giáo khoa mới được.

Thức cả một đêm làm bài tập nhưng vẫn không làm tốt được, vẫn phải dựa vào Hạ Lưu biện hộ với giáo viên giúp mình, thật đúng là đả thương lòng tự tôn.

Nhưng càng tự ái hơn là...

Hạ Lưu sắc mặt không đổi không ngừng vẽ gạch lên bài tập hắn thức suốt đêm để làm, cuối cùng đánh lên một số 38 xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Bài thi tổng điểm 150 chỉ làm được 38 điểm, người của cục di dân cũng thật phúc hậu, cho hắn tri thức căn bản vô cùng gần gũi với đời thường, hoàn toàn không hề cho thêm những tố chất mà một thiên tài cần phải có.

"Bạn học Thẩm Trí Viễn" Hạ Lưu đẩy đẩy kính mắt, có chút cổ quái nhìn hắn: "Cậu có biết phân biệt giữa ghép vần và tiếng Anh hay không?"

Thẩm Trí Viễn theo bản năng tìm tòi trong đầu tri thức cơ bản của ghép vần và tiếng Anh, quả nhiên, hai loại tri thức khác chủng loại này lại xen lẫn loạn thất bát tao, "good good study day day up", đây rốt cuộc là loại trình độ tiếng Anh chó má gì đây chứ?

"..." Không nghĩ tới cũng có một ngày một thiên tài như hắn cũng bị xem như đứa ngốc như thế này.

"Được rồi, bắt đầu học cấp rút từ cấp ba đã có thể bắt đầu rồi" Hạ Lưu ném một cuốn sách nhỏ: "Thi tiếng Anh đại học cần 3500 từ đơn, một ngày cậu học năm mươi từ hắn là có thể chứ?"

"A, không nên xem thường trí nhớ và năng lực của tôi. Cho dù là một ngày một trăm từ cũng không thành vấn đề" Thẩm Trí Viễn dấy lên ý chí chiến đấu và học tập, lúc này liền lập quân lệnh trạng "Trong vòng 35 ngày sẽ học thuộc hết những từ đơn trong sách này" với Hạ Lưu.

Đây thật ra cũng không phải là Thẩm Trí Viễn chém gió, lúc trước khi ở hành tinh M78 hắn có thể một ngày học thuộc hết một quyển sách dày cộm, trí não bị mở rộng ra đã không cùng một bậc với người Trái Đất.

Đáng tiếc, hắn không biết là... Vì để cho người di dân giống người Trái Đất thực sự, cho nên người ở cục di dân đã giảm năng lực ghi nhớ của hắn, cũng thành ký ức tiêu chuẩn một học tra.

https://thuviensach.vn

Từ sau khi lấy cuốn sách từ đơn ở chỗ Hạ Lưu, Thẩm Trí Viễn liền tràn ngập ý chiếc chiến đấu ngồi trở lại chỗ bắt đầu học thuộc. An Ninh Tĩnh vẫn luôn lượn lờ bên cạnh Thẩm Trí Viễn cũng mang ghế ngồi bên cạnh hắn, cùng hắn nhắc tới những trò chơi võng du các loại...

Nếu như là nam sinh bình thường, có thể lúc này đã sớm hưng trí bàn luận với cô. Đáng tiếc Thẩm Trí Viễn này lại là một người ngoài hành tinh đối với những trò chơi nam sinh Trái Đất hứng thú lại hoàn toàn không hiểu. Nếu so sánh, lúc này hắn lại cảm thấy học từ đơn còn thú vị hơn nhiều.

Tự động lờ đi An Ninh Tĩnh Thẩm Trí Viễn mở ra hình thức học bá.

Học thuộc từ đơn khó khăn vượt xa trí tưởng tượng của hắn, vốn cho là xem một lần liền thuộc, kết quả... xem một lần liền muốn ngủ. Trong nháy mắt này, cảm giác bi ai của học tra xông lên trong lòng Thẩm Trí Viễn.

Hạ Lưu quay đầu nhìn hắn một cái, vừa lúc chống lại ánh mắt có chút ủy khuất của Thẩm Trí Viễn. Cô dời ánh mắt xuống dừng lại trên sách bản từ đơn kia, tiến độ vẫn đang dừng ở trang đầu tiên.

Hiện tại chính là giờ tự học, cấp ba tự học khá là tự do, vì để tránh cho các loại thảm kịch học sinh nhảy lầu tự tử, hai năm qua trường học thậm chí còn cổ vũ học sinh trong giờ tự học nếu mệt mỏi có thể ngủ một giấc hoặc đi ra ngoài một chút. Học tập vốn là chuyện tự giác, hành động này đều rất hợp lòng người, học giỏi thì càng ngày càng giỏi, học tệ thì ngày càng tệ, hai bên đều tỏ vẻ rất hài lòng.

Hạ Lưu cầm lấy cuốn sách bản từ đơn, mặt không thay đổi trong tiếng nghị luận của đồng học yêu cầu Thẩm Trí Viễn ra theo mình ra ban công.

"Chậc chậc lớp trưởng thế nhưng lại chủ động tìm nam sinh, đây là lần đầu tiên nha"

https://thuviensach.vn

"Tên nhóc này thật lợi hại, như vậy lại có thể thông đồng với lớp trưởng"

Trong tiếng nghị luận, Thẩm Trí Viễn lại có một cảm giác lâng lâng vênh váo. Hừ, anh tuấn như hắn, nữ sinh nào mà không bị mê đảo? Hạ Lưu học giỏi cũng không đỡ được mị lực của hắn, miễn cưỡng cũng xem như là một cô gái có ánh mắt!

[Chúc mừng bạn đạt 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 41]

"Trước hãy học ký âm đi, cậu xem nơi này..."

Hạ Lưu rất nhanh liền sửa sang lại tất cả, lại rất có trật tự truyền thụ kỹ xảo từ đơn cho Thẩm Trí Viễn. Người kia cũng không phải đứa ngốc, rất nhanh liền học xong.

Một đoạn tiết tự học liền nhanh chóng trôi qua, bởi vì lý do tốt nghiệp cấp ba có khả năng sẽ kiểm tra thể dục, cho nên mỗi tuần đều phải học một tiết thể dục. Hạ Lưu duỗi cánh tay ra, tiếp đón Thẩm Trí Viễn: "Thẩm thần kinh, đi thôi"

"Loại xưng hô ngu xuẩn này, làm sao có thể xứng với người cao quý như tôi?" Thẩm Trí Viễn mắt nhẹ liếc về phía Hạ Lưu, hừ mũi một tiếng, hai tay đút túi quần lấy tư thế của nam chính trong phim thần tượng bước xuống sân thể dục.

"Phụt..." Nhìn bóng lưng hắn, Hạ Lưu nhịn không được cười khẽ ra tiếng, tuy rằng rất ngu ngốc, nhưng như vậy thoạt nhìn cũng rất đáng yêu.

~~~o0o~~~

Hạ Lưu đang chơi bóng rổ nữ với ban 3 và ban 4, Thẩm Trí Viễn ngây ngây ngốc ngốc ngồi trên bậc thang bên cạnh sân bóng rổ. Thân là một chàng trai cao lớn lại không hề có ý tứ vào chơi bóng rổ, tình hình như vậy

https://thuviensach.vn
~~~

khiến những người khác trong lớp có chút tò mò, dưới sự dẫn đầu của An Ninh Tĩnh bọn họ bắt đầu giật dây Thẩm Trí Viễn lên đánh một trận, còn nóng nảy đưa ra điều kiện ban 3 chấp ban 4 hai mươi điểm, nhưng Thẩm Trí Viễn vẫn không nói lời nào, mím môi ở một bên nhìn.

"Cậu cao lớn như vậy lại không đi chơi bóng rổ thật không ra gì a, ra dáng trai tráng một chút, đi thôi!"

An Ninh Tĩnh ngồi bên tay trái của hắn lẩm bẩm, trong lòng Thẩm Trí Viễn có chút phiền muộn. Nhưng cố tình cô lại chưa ý thức được, tiếp tục khích lệ con người ngoài hành tinh này đến khiêu chiến với trò chơi vận động của Trái Đất.

Trò chơi vận động ngu xuẩn của Trái Đất! Có biết hạng mục trò chơi vận động trước kia của hắn chính là trò Alien săn bắn vũ trụ không?!

"Làm giống như bọn họ chỉ dùng tay điều khiển bóng, chỉ cần đưa bóng vảo rổ ở trên kia thì liền được điểm, kia căn bản..."

Hạ Lưu lưu loát nhanh chóng giảng giải quy tắc bóng rổ cho hắn, giọng nói rất nhỏ lại đầy đủ để cho hắn nghe rõ ràng. Thẩm Trí Viễn hơi quay đầu nghiêm túc nghe, Hạ Lưu nói một đoạn liền dừng lại dùng ánh mắt hỏi hắn có nhớ hay không, hắn cũng không cô phụ kỳ vọng của cô. Tuy nói học tập thì không được, nhưng đối với chuyện ghi nhớ quy tắc thì hắn lại rất có thiên phú, mười phút sau kết hợp với động tác của các cầu thủ trên sân liền không sai biệt khác hiểu rõ nên làm như thế nào.

"Chờ đợi dáng vẻ soái ca lúc chơi của cậu" Hạ Lưu so ngón cái với hắn, "Đừng cô phụ chiều cao của cậu đấy!"

"A, nhìn cho thật kỹ đi"

Vừa đến lúc đổi người, Thẩm Trí Viễn không nói một lời liền trực tiếp lên sân.

https://thuviensach.vn

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 46]

Có lẽ người của cục di dân vì muốn đền bù cho việc biến Thẩm Trí Viễn thành học tra, cho nên bọn họ cũng không quá phận biến thân thể hắn thành thân thể yếu đuối của trạch nam, vẫn giống thân thể của người hành tinh M78, khối cơ bụng tám múi được che dấu dưới bộ đồng phục học sinh cũng không phải là được vẽ ra.

Một người chiều cao 1m88, chân dài thẳng tắp, nhìn tuấn tú như tiểu bạch kiểm.

Ba thứ này kết hợp với nhau, Hạ Lưu lập tức nghe thấy các nữ sinh chung quanh sân bóng bắt đầu hỏi tên Thẩm Trí Viễn, có lẽ vì lúc nãy cô ngồi cạnh hắn khiến cho những người khác chú ý, lúc này cũng có vài người chạy tới hỏi Hạ Lưu.

"Bạn học gì ơi, người nam sinh kia, chính là người cao nhất ấy, là cùng lớp với cậu?"

Hạ Lưu rất bình tĩnh gật đầu: "Đúng vậy, là học sinh vừa chuyển trường đến"

"Thật soái, chân thật dài!" mấy nữ sinh kia chậc chậc khen ngợi, "A, cởi áo ra rồi kìa! Vốn còn tưởng rằng rất gầy yếu, thật không ngờ lại có cơ bắp! Xem cánh tay kìa, đó là bắp tay đi?"

"..." Hạ Lưu bảo trì trầm mặc.

Các cô ở một bên thảo luận chốc lát sau mới nhớ tới Hạ Lưu, hưng trí bừng bừng hỏi cô: "Đồng học, anh ấy là ban 3 của các bạn sao? Tên là gì vậy?"

Hạ Lưu bất động thanh sắc đẩy đẩy mắt kính, đưa ra một câu trả lời cực kỳ tốt: "Thẩm thần kinh"

https://thuviensach.vn

Dù đây là lần đầu chơi bóng rổ, nhưng hắn đã nhớ rõ quy tắc lại nhờ vào chiều cao ưu việt của mình, mấy phút sau Thẩm Trí Viễn liền biết được cách điều khiển bóng, người ngoài nghề thoạt nhìn những động tác điều khiển bóng kia cũng không hề nghi ngại điều gì.

Cách cột rổ một đoạn ngắn hắn lấy lực bật lên không phải loại lực con người có thể làm được trực tiếp nhảy dựng lên cho bóng vào rổ, dễ dàng ghi được 3 điểm.

Tóm lại, bóng ở trên tay hắn giống như một cô bé không có bất kỳ thứ gì che giấu, bị hắn tùy ý đùa giỡn, thật là biến thái.

Sau khi vị người ngoài hành tinh này gia nhập, điểm số liền nhanh chóng được san bằng. Chẳng qua cứ như vậy qua một hồi, tình hình trên sân thi đấu trở nên có chút kỳ quái...

Vì sao không co chuyện gì cũng chuyền bóng qua lại chơi đùa, vì sao bạn học Thẩm Trí Viễn liên tiếp đùa giỡn soái, còn thường thường nhếch khóe miệng lên thành một nụ cười tà mị phóng điện với những khán giả đang xem?

Thật ra, hắn chỉ là làm theo những gì mà Hạ Lưu nói lúc trước thôi----"Chờ đợi dáng vẻ soái ca lúc chơi đùa của cậu"

Không hề cô phụ những lời Hạ Lưu nói, lần này Thẩm Trí Viễn làm hết phận sự dáng vẻ soái ca đùa giỡn, khiến cho những người chơi khác nhìn thấy hận không thể đá hắn một đạp.

Đáng tiếc sau khi làm xong hành động soái ca đùa giỡn, Thẩm Trí Viễn tìm tòi trong đám người xem, chờ đợi ánh mắt sùng bái của người nào đó. Đáng tiếc Hạ Lưu lại không hề phối hợp với hắn, lúc này cô đã sớm biến mất vô tung vô ảnh, điều này khiến cho Thẩm Trí Viễn đặc biệt khó chịu.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu thật đúng là ngu ngốc không có phúc nhìn thấy được dáng vẻ chơi đùa của người đẹp trai nhất lịch sử này!

Cô xứng đáng hay không cũng chẳng sao cả! Hắn mới không có mất đâu!

Kết thúc thi đấu ban 3 thắng, Thẩm Trí Viễn tùy tiện ngồi trên mặt đất, mồ hôi làm ẩm ướt hết cả tóc hắn, mái tóc dưới ánh nắng mặt trời trở nên vàng rực rỡ, chính là hình tượng nam chính thanh xuân vườn trường trong một bộ phim thần tượng.

Bỗng đột nhiên một chai nước bay về phía hắn, Thẩm Trí Viễn theo bản năng nghiêng người trốn đi, thân thủ nhanh nhẹn lại một lần nữa xuất hiện trước mắt mọi người.

Chai nước cứ như thế lăn vào trong cống thoát nước vẫn còn chưa tu sửa xong nắp.

Khóe miệng Hạ Lưu khẽ giật một cái, đẩy đẩy mắt kính không nói một tiếng nào nhìn hắn. Thẩm Trí Viễn yên lặng cúi đầu, nhìn chai nước trong cống thoát nước, ngẩng đầu thử thăm dò cô: "Cho tôi?"

"Cho cống thoát nước" Hạ Lưu cao quý lãnh diệm trả lời như vậy, giá trị soái khí liền tăng vọt.

"..." Thẩm Trí Viễn cảm thấy hôm nay bản thân không có cách nào bày ra dáng vẻ soái ca chơi đùa được nữa.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (4)

Editor: Mèo lười

Tư thế đánh bóng phải giống như cao thủ bóng rổ, lúc đi đường cũng không được nhìn đông nhìn tây, lúc ăn cơm phải không nhanh không chậm, giọng điệu nói chuyện phải xa cách. Tóm lại, chính là làm bất cứ chuyện gì cũng phải phù hợp với gương mặt đẹp trai này của hắn, không thể đùa giỡn giống như người Trái Đất ngu ngốc được.

Đây, chính là chuẩn mực hành động của Thẩm Trí Viễn.

Chẳng qua, vị người Trái Đất luôn xem hắn như "thoạt nhìn miễn cưỡng xem như đẹp trai" kia... dường như đã thành khắc tinh của hắn,

"Cậu xác định Chu Nguyên Chương là Hoàng đế Thanh triều?" Hạ Lưu một phen không nặng không nhẹ gõ thước lên mu bàn tay Thẩm Trí Viễn. Người kia tuy rằng muốn phản kháng nhưng lại nghĩ tới dường như bản thân bị Hạ Lưu nắm thóp gì đó... Tuy rằng hắn cũng không rõ ràng là nắm thóp gì.

"Hiện tại cô giáo để tôi phụ đạo cậu, vậy thì tôi liền sẽ yêu cầu nghiêm khắc với cậu, đừng hòng nghĩ đục nước béo cò" Tuy rằng đây là Hạ Lưu tự mình đến gặp cô giáo lấy cớ trợ giúp bạn học để lĩnh nhiệm vụ.

"Hoàng đế Thanh triều họ là Ái Tân Giác La, Thanh muốn trừ Minh, rõ rồi chứ?" Hạ Lưu lật một tờ giấy tiếp theo, cúi đầu nhìn lướt qua lại tiếp tục tìm chỗ sai: "Còn có, Thái Luân là người cải tiến kỹ thuật tạo giấy,

https://thuviensach.vn

không phải là phát minh ra giấy, trước khi ông ấy sinh ra thì giấy đã xuất hiện rồi"

"Tôi nhớ rõ An Ninh Tĩnh từng nói với tôi... Thái Luân là một tên thái giám?" Thẩm Trí Viễn đã định trước là không thể làm một chàng thiếu niên đẹp trai im lặng, vừa nhắc đến Thái Luân cư nhiên chỉ nghĩ tới loại điểm đùa giỡn này, hoàn toàn không để ý đến chỗ sai.

"Cậu học đến như vậy có lẽ đủ rồi, hôm nay học thuộc lòng một trăm dòng họ nổi tiếng, Nho gia là trọng điểm" Hạ Lưu đưa bài tập trên tay mình cho Thẩm Trí Viễn, có chút không hiểu thở dài: "Toán học cậu đều làm rất tốt, cho thấy cậu rất thông minh, nhưng tại sao ở mục lịch sử, chính trị lại hoàn toàn không làm được gì như vậy chứ?"

Thẩm Trí Viễn đặt trọng điểm vào ba chữ "Rất thông minh", tự giác được khích lệ, tâm tình tốt nhướn mày vênh váo: "Con người ngu ngốc a, loại đề mục toán học trình độ này, chỉ xứng làm trò chơi cho con nít ba tuổi mà thôi, thiên tài như tôi sao có thể không làm được chứ!"

Tuy rằng đây là sự thật trên hành tinh M78, nhưng đáng tiếc đây là Trái Đất, lời này nói ra lại giống như người bị thần kinh.

Hạ Lưu nhẹ liếc mắt nhìn hắn, "Vậy cậu giải thích cho tôi nghe lý do vì sao bài kiểm tra ngữ văn chỉ cần 13 điểm, mà cậu làm văn lại chỉ được 5 điểm?" dừng một chút, âm cuối cao lên, mang theo ý tứ hàm xúc trêu chọc: "Ưm? Bạn học thiên tài Thẩm Trí Viễn?"

"..."

Hắn chỉ vừa định làm ra dáng vẻ soái ca đùa giỡn thì lại lần nữa bị đả kích, người Trái Đất quả nhiên đều là lão hồ ly!

Thời điểm nghỉ trưa, Hạ Lưu vẻ mặt thản nhiên đặt hộp cơm lên bàn Thẩm Trí Viễn, sau đó trở lại bàn ăn cơm. Lúc này người kia mới nhớ tới

https://thuviensach.vn

trước kia Hạ Lưu có nói qua sẽ mang cơm trưa cho hắn. Ừm...

Miễn cưỡng cũng xem như là một người Trái Đất phúc hậu đi.

[Chúc mừng bạn đạt 4 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 50]

Thẩm Trí Viễn tâm tình sung sướng ăn cơm hộp Hạ Lưu mang tới, hương vị chỉ bình thường, không mỹ vị như thức ăn ở nhà hàng, nhưng chỉ cần nghĩ tới đây là của hạ Lưu làm...

Thẩm Trí Viễn nghĩ Đặt! Biệt! Đắc! Ý!

Bình thường đã quen bị cô đả kích, nhưng nghiêm khắc hung tàn gì đó đều là cô nguy trang mà thôi. Cô gái này đúng là thầm mến hắn, xem đi, cũng đã làm cơm hộp cho hắn luôn rồi, đây không phải là những tình tiết thường xảy ra trong truyện tranh sao!?

Nhưng hắn mới không tiếp nhận cô đâu, ai bảo ngực của cô bằng phẳng như vậy!

Thật đúng là một người bệnh thần kinh.

Sau khi cơm nước xong xuôi Thẩm Trí Viễn dời cái ghế đến ban công, bắt đầu ngủ trưa dưới ánh nắng rực rỡ, chỉ là rất nhanh liền có người tới quấy rầy hắn.

Lúc này giọng nói của Hạ Lưu rất giống ác ma, cô vô tình lãnh khốc nói với Thẩm Trí Viễn: "Đứng lên trước đi, viết lại năm mươi từ học thuộc ngày hôm nay rồi ngủ tiếp"

"Từ chối" Thẩm Trí Viễn lật người lại, quay lưng với Hạ Lưu, từ từ nhắm mắt tiếp tục giả chết.

"Nếu còn không đứng dậy, sáng sớm ngày mai sẽ không cho cậu mượn vở bài tập để chép"

https://thuviensach.vn

"..." Đây chẳng qua chỉ là trình độ hiện tại của hắn không thể làm không xong mới mượn của cô thôi a!

"Cậu dám vớt cá vàng trong hồ nước của trường" đây chẳng qua là bởi vì trong truyện tranh có hoạt động vớt cá vàng ngày lễ hè, hắn chỉ muốn thử nghiệm mà thôi...

Giờ phút này nhìn sắc mặt của Thẩm Trí Viễn Hạ Lưu có cảm giác rất tiểu nhân, cô hùng hồn nói: "Cậu có thể nhàn hạ, nhưng tôi cũng có thể mách lẻo"

Bị mách lẻo, bị giáo viên cho vài sổ đen, sau đó bị đuổi khỏi trường học, sau đó cục di dân sẽ bất mãn, mất đi sự giúp đỡ của cục di dân, không có tiền ăn cơm, phải xin cơm ở Trái Đất.

Sau khi chuyển hoán như trên, Thẩm Trí Viễn gãi gãi đầu vẫn là ngồi thẳng dậy bắt đầu nghe viết từ đơn.

Hạ Lưu ngồi bên cạnh hắn, từng từ từng từ liên tiếp đọc ra. Tuy nói rất không cam lòng, chỉ là nghĩ đến Hạ Lưu như thế này cũng là vì muốn giúp hắn thoát khỏi thân phận học tra, tâm lý Thẩm Trí Viễn mới thăng bằng một chút.

Sau khi viết xong, hắn cũng không trở lại ngủ, bắt chéo hai chân, hai tay khoanh trước ngực nhìn người đối diện. Hạ Lưu cũng thuận thế ngồi học bên cạnh mà không trở lại phòng học.

"Vì sao cô cứ luôn quản tôi?" Thẩm Trí Viễn liếc mắt nhìn Hạ Lưu, tuy hỏi là như vậy nhưng thật ra lời trong lòng lại là---- người Trái Đất ngu ngốc, nhanh nhanh thành thật khai báo rằng cô thầm thích tôi đi!

Hạ Lưu cũng không ngẩng đầu lên, rất không phối hợp trả lời: "Bởi vì cô giáo đã giao phó tôi phải giúp cậu học tập tiến bộ"

https://thuviensach.vn

"Xùy, khẩu thị tâm phi tôi biết cô..." lời còn chưa nói hết, Thẩm Trí Viễn đột nhiên nghẹn họng, cau mày tò mò nhìn ban công lầu ba ở đối diện.

"Biết cái gì?" Hạ Lưu ngẩng đầu hỏi hắn, lần này Thẩm Trí Viễn lại không hề ngoan ngoãn trả lời, ngược lại chỉ chỉ vào hai người trên ban công, vẻ mặt tò mò hỏi: "Bọn họ đang làm gì vậy?"

Hạ Lưu nhìn theo ánh mắt của hắn nhìn qua, bỗng chốc rơi vào trầm mặc.

"Cậu thật sự không biết?" Hạ Lưu cổ quái nhìn hắn, người kia hơi suy tư, xác định trong kho trí nhớ của mình không nhìn thấy thứ này, có chút xấu hổ. Thiên tài như hắn không ngờ cũng có chuyện gì đó không hiểu.

Chỉ là hắn là một thiên tài biết dũng cảm thừa nhận, cho nên hắn gật gật đầu trả lời: "Không biết"

"Không phải cậu thích xem truyện tranh thiếu nữ lắm sao? Ở trong đó cũng chưa từng thấy?" sau khi Hạ Lưu nói đến truyện tranh thiếu nữ, lại phát hiện hai tai Thẩm Trí Viễn đỏ lên. Ưm, xem ra hắn cũng biết được xem thứ này cũng không phải là chuyện đáng để kiêu ngạo.

"Chưa từng thấy, a, sau này tôi tất nhiên sẽ xem" Thẩm Trí Viễn híp hai mắt lại, cười khinh thường.

Tha thứ cho hắn đi, truyện tranh hắn xem thật sự là truyện tranh thiếu nữ ngây thơ, đọc đến trang cuối cùng cũng chỉ là loại nắm tay ngây thơ kia mà thôi.

Hạ Lưu cầm đầu bút đâm đâm vào cánh tay Thẩm Trí Viễn: "Cậu có xem qua những hành động tình yêu không?"

"Không có"

https://thuviensach.vn

"Tiểu thuyết H thì sao?"

"Không có"

"Vậy còn Hentai"

"Không có"

Hạ Lưu chậc chậc lấy làm kỳ lạ, giả vờ lơ đảng nói một câu: "Tất cả đều không xem, chẳng lẽ cậu là người ngoài hành tinh sao?"

Thẩm Trí Viễn biết rõ không có khả năng Hạ Lưu sẽ biết bản thân là người ngoài hành tinh, nhưng hắn vẫn tim đập nhanh lên một chút, liên tục phủ nhận: "Ai là người hành tinh chứ cô mới là người ngoài hành tinh, tôi sống ở Trái Đất mười tám năm, có cần tôi đưa chứng minh thư cho cô xem không chứ!" Dù sao cục di dân cũng đã chuẩn bị đầy đủ tất cả.

"Được được được, cậu là người Trái Đất" Hạ Lưu bất đắc dĩ nhún vai: "Cũng chỉ là thuận miệng nói mà thôi, cậu kích động như vậy làm gì?"

"... Không có việc gì thì đừng có nói những lời bậy bạ không giải thích được như vậy chứ, đúng là con người ngu ngốc!" Thẩm Trí Viễn quay mặt sang hướng khác, lầu bà lầu bầu bắt đầu lải nhải nói Hạ Lưu đáng ghét, khi không lại nói ra loại lời này, làm hắn cứ lo lắng bản thân sẽ bị bại lộ.

"Ưm được, không nói" Hạ Lưu đẩy đẩy kính mắt, tiếp tục nhìn đôi tình nhân đang ôm hôn trên ban công đối diện, biểu tình nghiêm túc giải thích cho Thẩm Trí Viễn: "Bây giờ không phải là thời gian ăn trưa sao? Hai người bọn họ chỉ là đói quá cho nên đoạt thứ đồ ăn gì đó thôi"

Hạ Lưu che miệng ho một tiếng che biểu tình muốn cười của mình. Tuy nói lừa gạt một người ngoài hành tinh EQ thấp thực vô sỉ, nhưng là... tại sao cảm giác khi dễ này lại tốt như vậy chứ?

https://thuviensach.vn

Sau khi tan học, Thẩm Trí Viễn xiêu xiêu vẹo vẹo đạp xe đạp phía sau Hạ Lưu, so với bộ dáng thuần thục của người kia, bộ dáng kia của Thẩm Trí Viễn có thể xưng là ngốc.

Hạ Lưu trụ một chân chống xe, quay đầu lại chờ sau khi Thẩm Trí Viễn đuổi kịp lại tiếp tục đạp.

Dưới những tàng cây hương chương, một chàng thiếu niên đẹp trai đạp xe đạp đuổi theo một cô thiếu nữ, quả thực chính là khiến cho tỷ lệ người quay đầu 100%. Cũng không biết là có phải bị nhìn nhiều quá nên mất đi lòng xấu hổ hay không, lúc này Thẩm Trí Viễn còn thường thường nở một nụ cười tà mị, phóng điện với những người đi đường nhìn chăm chăm vào mình. Hạ Lưu chờ hắn ở phía trước nhìn không được, hô một tiếng: "Thẩm thần kinh!"

"Đây!"

Thẩm Trí Viễn khoái trá quay đầu đáp lại cô, còn không biết xấu hổ nháy mắt mấy cái với Hạ Lưu, lại tràn đầy tao khí giơ tay vuốt tóc, phát ra một tiếng hừ lạnh không rõ ý tứ từ trong cổ họng: "Loại tên thân mật Thẩm thần kinh này cũng chỉ có loại người Trái Đất ngu ngốc này mới nghĩ ra mà thôi..."

Sau khi ra dáng soái ca bi kịch liền bắt đầu, Thẩm Trí Viễn sau khi làm xong động tác vuốt tóc chuẩn soái ca mới nhớ tới bản thân đang đạp xe đạp, không để ý như vậy...

"Ầm!"

Đây chính là lần thứ hai ngã từ trên xe xuống, Thẩm Trí Viễn tâm tình hậm hực bò lên. Cũng may thân thể hắn cường tráng, các loại vết thương nhỏ như gãy xương gì đó cũng có thể khôi phục trong nháy mắt.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu nghe thấy tiếng động liền đạp xe quay lại bên cạnh Thẩm Trí Viễn, xuống xe ngồi quan sát hắn nửa ngày: "Không bị thương?"

"A, loại trình độ này làm sao có khả năng sẽ bị thương chứ?" Thẩm Trí Viễn cho dù là vào thời điểm này cũng không quên bảo trì cao lãnh mà trả lời như thế.

"Xe đạp của cậu có lẽ hỏng rồi, lúc này tôi không sửa được" Hạ Lưu nhìn chiếc xe đáng thương, "Thôi, cũng rất cũ rồi, hay là cậu mua một chiếc xe mới đi"

"Không có tiền" Thẩm Trí Viễn trả lời rất sảng khoái, đương nhiên mà nhìn Hạ Lưu. Tháng này cục di dần còn chưa đi sinh hoạt phí cho hắn, hiện tại cũng chỉ đủ để trả cho phí ăn uống hằng ngày mà thôi, mua không nổi xe đạp.

"..." Hạ Lưu chỉ có thể một lần nữa vỗ vỗ vào yên sau của mình: "Thôi, trước khi cậu mua xe mới thì đi xe với tôi đi"

[Chúc mừng bạn đạt 7 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 57]

Thẩm Trí Viễn không hề có tự giác của kẻ ăn bám, vui vẻ đáp ứng. Trước lạ sau quen, hắn đã từng ngồi lên xe đạp của Hạ Lưu nên rất tự giác ôm cặp sách của cô, sau đó thuần thục trèo lên yên sau.

Chiếc xe đạp kiểu nữ ngu ngốc kia, hẹn gặp lại!

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (5)

Editor: Mèo Lười

Thời gian có lẽ là cách tốt nhất để thay đổi một con người, ý đồ cải tạo con người Trái Đất của Thẩm Trí Viễn trong lúc vô tình đã bị Hạ Lưu cải tạo, trở thành osin của Hạ Lưu. Tuy rằng hắn thường có ý đồ khởi nghĩa phản kháng, nhưng mỗi lần như vậy đều bị Hạ Lưu hời hợt cản lại.

Mỗi ngày đến trường đều do cô đưa đến, tan học cũng rất tự giác giống như một nàng dâu nhỏ ôm cặp sách ngồi yên sau của cô, nếu không có chuyện gì thì lại dính với nhau học tập giảng đề, cho dù hiện tại giữa bọn họ rất thuần khiết, cũng không tránh được những suy đoán mối quan hệ hiện nay của bọn họ.

"Yêu sớm" là hai từ cấm của thời học sinh, huống chi bây giờ chính là thời điểm mấu chốt nhất của thời cấp ba. Tuy nói trong trường học có vô số cặp tình nhân, nhưng chung quy bọn họ vẫn yêu lén lút. Hạ Lưu và Thẩm Trí Viễn xuất hiện có đôi có cặp ngang nhiên như vậy tất nhiên gợi lên không ít lời đồn đãi về "Yêu sớm".

Chuyện này xuất hiện là vào một khóa học buổi sáng, đầu tiên giáo viên ở trên bục giảng giải các bạn học không nên yêu sớm, lại ân cần chỉ bảo nói yêu đương cơ bản đều không có kết quả, sau này lên học đại học tất nhiên có đủ cơ hội để bọn họ yêu đương.

Trước khi buổi học kết thúc khoảng 5 phút, chủ nhiệm lớp đột nhiên lấy ra một danh sách dán lên vách tường, giải thích: "Vì để giúp đỡ mọi

https://thuviensach.vn

người học tập tiến bộ, cô quyết định vẫn là nên cho người đổi vị trí một chút"

Ánh mắt của chủ nhiệm lớp cố ý dừng lại trên người Hạ Lưu trong chốc lát, người kia thản nhiên đối diện với cô, hoàn toàn không hề có bộ dáng chột dạ, điều này cũng khiến cho chủ nhiệm lớp có chút hoài nghi phán đoán của mình.

Sau khi tan học, một đoàn người hùng dũng chạy đến chỗ danh sách kia, có người vui vẻ có người buồn, một vài nữ sinh quan hệ tốt với Hạ Lưu chạy tới nói kết quả cho cô biết. Qủa nhiên, Thẩm Trí Viễn bị điều đến bàn cuối cùng tổ thứ tám, còn Hạ Lưu thì vẫn giữ nguyên, vẫn là tổ thứ nhất.

Hành động đáng sợ để đả kích yêu sớm, trực tiếp kéo khoảng cách thật dài giữa hai người bọn họ.

"A, thế nhưng lại để một thiên tài như tôi ngồi bên cạnh thùng rác?" Thẩm Trí Viễn ngồi phía sau Hạ Lưu lẩm bẩm, tuy nói là không mấy vui vẻ, nhưng vẫn nhận mệnh, chung quy chuyện trước nhất mà cục di dân giao phó cho hắn chính là phải hoàn toàn phục tùng an bài của giáo viên.

"Không sao, chỉ cần cậu cố gắng, chỗ ngồi nào cũng đều giống nhau" Hạ Lưu hiếm khi ngữ khí ôn hòa an ủi Thẩm Trí Viễn, sau đó đứng dậy đi đến nâng một bên bàn của hắn lên: "Đi thôi, chúng ta nâng bàn của cậu qua đi"

Thẩm Trí Viễn có chút không rõ, "Vì sao lại điều tôi xa đến vậy? Như vậy thì hết cách hỏi đề với cô rồi"

"Dù có xa hơn nữa cũng đều ở trong một phòng học, lúc tan học thì có thể hỏi" Hạ Lưu tiếp tục an ủi chàng thiếu niên ngu ngốc, "Đợi lát nữa nếu cô giáo có tìm cậu hỏi cái gì, cậu đều phải trả lời là "không biết", hiểu chưa?"

https://thuviensach.vn

Bộ dáng Thẩm Trí Viễn thoạt nhìn không mấy vui vẻ, cau mày trả lời: "Không rõ"

"..." Hạ Lưu ngẩng đầu nhìn Thẩm Trí Viễn, nghiêm túc nói với hắn: "Thẩm thần kinh, cậu có biết bất cứ chuyện gì cô giáo làm cũng điều vì muốn tốt cho học sinh không, mặc dù có lúc cậu sẽ cảm thấy không vui vì một số chuyện cô giáo làm, nhưng dù gì thì cậu cũng phải mang lòng biết ơn với cô mới đúng. Bởi vì người không quan tâm cậu sẽ không quản cậu"

Thẩm Trí Viễn trầm mặc một lát, hiếm khi dịu ngoan gật đầu.

Sau khi thay Thẩm Trí Viễn thu dọn đống sách vở loạn thất bát tao xong, Hạ Lưu ngồi trở lại vị trí của mình. Chỉ vừa ngồi xuống chỗ ngồi thì cô nữ sinh bên cạnh có quan hệ rất tốt với cô nghiêng người sang nhỏ giọng hỏi: "Này Hạ Lưu, bạn cùng Thẩm Trí Viễn có phải hay không..."

"Không có giải toán" Hạ Lưu đẩy đẩy kính mắt, rất nghiêm túc nhìn cô nữ sinh kia: "Chúng ta chỉ là đang làm bản nháp mà thôi"

"..." Cô nữ sinh kia trong lúc nhất thời không thể phản ứng kịp, sửng sốt trong chốc lát, sau đó lựa chọn yên lặng đọc sách, thế giới của học bá người học tra quả nhiên không thể lý giải a.

Lúc xế chiều, Thẩm Trí Viễn bị chủ nhiệm lớp thi triển đại thuật triệu hoán gọi hắn đến văn phòng.

Hắn có chút khó hiểu, vì sao lời nói và ánh mắt của cô giáo lại có chút kỳ quái, nhưng lại nghĩ tới những lời trước kia Hạ Lưu giao phó, hắn liền thật sự trả lời không biết.

"Em có biết vì sao tôi đổi em đến hàng cuối cùng không?"

Thẩm Trí Viễn đang muốn trả lời không biết, chỉ là câu hỏi đã quá rõ ràng, cho nên hắn vẫn không nhịn được, liền tự mình lý giải cho câu trả lời.

https://thuviensach.vn

"Bởi vì vóc dáng của em quá cao, chắn những bạn học phía sau đúng không?" Không có cách nào, tuy nói vóc dáng cao là ưu thế của soái ca, chỉ là ngẫu nhiên vẫn sẽ có vài chuyện phiền phức chứ.

"..." Cô giáo lập tức bị nghẹn họng, quyết định thông não cho Thẩm Trí Viễn.

"Gần đây có một vài bạn học phản ánh tình huống này với tôi... trong khoảng thời gian này em cùng Hạ Lưu dường như rất thân?"

Đáng tiếc dưới ánh mắt này, Thẩm Trí Viễn lại giống như một người không có gì trả lời: "Không biết"

Loại câu trả lời có ý tứ hàm xúc khiêu khích rõ rệt này thật đúng là một hiểu lầm không may, nhưng cố tình nó lại đang xảy ra. Chàng thiếu niên anh tuấn bị cô giáo chủ nhiệm lớp khuôn mặt vì tức mà tái xanh phạt đứng úp mặt vào tường, còn tặng kèm một câu: "Ngày mai trước khi vào lớp tự học nộp bản kiểm điểm trên 3000 chữ cho tôi! Hiện tại cậu ở đây hối lỗi vấn đề của bản thân thật tốt đi!"

Tiếng đế giày ma sát với nền nhà đang đi đến phòng học vang lên, sau khi làm xong những thứ Hạ Lưu đưa đến, chủ nhiệm lớp ngồi trên ghế mới ngước mắt nhìn lớp trưởng nãy giờ vẫn nhu thuận.

"Hạ Lưu, em chắc hẳn đã biết cô gọi em đến là có chuyện gì rồi chứ?" nghĩ tới học sinh mình vẫn luôn cao ngạo muốn bước vào con đường yêu sớm không có lối về, giọng nói bình thường ôn hòa của cô cũng trở nên thâm trầm.

"Cô giáo, ý cô là muốn nói đến chuyện yêu sớm sao?"

Không phải là trầm mặc hay thừa nhận sai lầm như cô giáo nghĩ, Hạ Lưu thoải mái nhìn cô, cũng không phủ nhận gì cả, dưới mắt kính là đôi mắt trong veo.

https://thuviensach.vn

"Nếu em đã biết cô muốn nói gì, vậy thì em cũng đã biết nên làm gì rồi chứ?" Chủ nhiệm lớp khe khẽ thở dài, ánh mắt nhu hòa xuống, "Hạ Lưu, em vẫn luôn là đứa bé hiểu chuyện như vậy, sao lần này lại hồ đồ như vậy chứ?"

Nửa ngày sau đầu óc mơ hồ của Thẩm Trí Viễn cuối cùng cũng rõ ràng chủ nhiệm lớp đang nói cái gì. Hắn nghiêng người dựa trên tường, đầy hứng thú chờ câu trả lời của Hạ Lưu.

Thật ra, nếu chuyện mà hai người bọn họ nói chính là yêu sớm, ưm... miễn cưỡng vẫn có thể tiếp thu.

"Em cảm thấy nên giải thích với cô một chút, vì để cho cô yên tâm, đồng thời cũng là vì tình hữu nghị giữa em cùng Thẩm Trí Viễn với những bạn học" Hạ Lưu mỉm cười, giơ tay đẩy đẩy mắt kính: "Chúng em đều đã trưởng thành, cho nên càng có thể hiểu sự lo lắng của cô, nhưng là em cùng Thẩm Trí Viễn chỉ là quan hệ bạn học bình thường mà thôi, nếu nhất định muốn cái quan hệ khác, thì có lẽ là vì nhà của hai chúng em khá gần, cho nên bình thường thường xuyên về nhà cùng nhau"

"Em và cậu ấy đều cố gắng vì giấc mộng đại học, hiện tại sẽ không phân tâm đi quản chuyện khác, hi vọng cô cũng có thể tin tưởng chúng em. Đồng thời cô cũng có thể xem những bài tập hoặc những bài kiểm tra nhỏ gần đây của chúng em, tin tưởng cô chắc sẽ hiểu được"

Hạ Lưu nói rất có trật tự, đặc biệt sau khi nhắc tới thành tích, chủ nhiệm lớp tùy tay lật bảng thành tích gần đây của hai người bọn họ. Hạ Lưu thì không cần nói, có hệ thống quân hỗ trợ, mỗi lần đều đạt được điểm tuyệt đối. Mà Thẩm Trí Viễn...

Lúc mới tới mỗi khoa đều chỉ hai, ba mươi điểm, mà hiện nay mỗi khoa cao hơn rất nhiều, nỗ lực phụ đạo của hắn với Hạ Lưu đều rất hiệu quả. Chàng thiếu niên kiêu ngạo này không thể chấp nhận bản thân ở sau

https://thuviensach.vn

lưng người khác quá xa, chẳng sợ mưa to gió lớn, cũng muốn liều mạng cố gắng đuổi theo.

"Nhưng mà Hạ Lưu, em như vậy vẫn khiến cô không có cách nào yên tâm, còn có Thẩm Trí Viễn em..."

"Lần kiểm tra này, em sẽ không treo môn nào"

Thẩm Trí Viễn vốn đứng im lặng bên cạnh bỗng mở miệng nói, hắn hơi hất cằm lên, ánh mắt tràn đầy tự tin, "Cô không cần phải lo lắng thành tích của bọn em, em sẽ không ảnh hưởng đến Hạ Lưu, cô cũng không cần lo lắng cho em"

Nào có người đàn ông nào trốn phía sau sự bảo hộ của phụ nữ chứ? Đột nhiên trong lòng Thẩm Trí Viễn hào hùng vạn trượng, nói ra lời tuyên ngôn mục tiêu rộng lớn.

"Được, nếu lần này thành tích của Hạ Lưu không có rớt, toàn bộ thành tích của em cũng đạt tiêu chuẩn, cô liền mặc kệ hai em, dù cho hai em là bạn bè cũng được, muốn là quan hệ yêu đương cũng được, cô sẽ không xen vào. Nhưng hai người các em cũng phải rõ ràng, hai em đã không còn nhỏ, làm việc gì cũng phải biết chừng mực, phải có trách nhiệm với tương lai của mình"

Sau khi nghe thấy lời nói mang theo ý tứ hàm xúc thân thiết nồng đậm của cô chủ nhiệm, Hạ Lưu gật đầu, nghiêm túc nói với cô: "Chúng em sẽ không cô phụ chính mình, xin cô hãy yên tâm"

"Được, về lớp học đi" Chủ nhiệm lớp xoa xoa thái dương gật gật đầu, lúc Thẩm Trí Viễn và Hạ Lưu sắp bước ra khỏi phòng, phía sau bọn họ một giọng nói chậm rãi vang lên: "Đúng rồi, Thẩm Trí Viễn em không được quên bản kiểm điểm đâu đấy"

https://thuviensach.vn

"..." Vì sao còn muốn bản kiểm điểm a không phải đã vui vẻ ước định xong rồi sao!

Hai người sóng vai vào phòng học, chẳng qua tâm tình của Hạ Lưu không tệ, mà Thẩm Trí Viễn----

Hắn tự nhiên có chút mất hứng.

Không phải do bị cô giáo trách cứ, cũng không phải vì bị điều đến xa như vậy, càng không phải vì lúc nãy bị phạt viết bản kiểm điểm, điều băn khoăn trong lòng hắn chính là... Hình như chính là những lời lúc nãy Hạ Lưu nói.

Có lẽ cô vì muốn cô giáo yên tâm cho nên mới nói các loại lời như "bạn bè bình thường", nhưng Thẩm Trí Viễn vẫn không thể gạt qua được, luôn tự nghĩ hàm nghĩa của nó.

Sau khi hắn tới Trái Đất, người có quan hệ thân thiết với hắn nhất là Hạ Lưu, hắn thấy cô là một sự tồn tại rất quan trọng.

Nhưng chính cô lại nói rằng quan hệ của hai người chẳng qua chỉ là bạn học bình thường.

Thẩm Trí Viễn càng nghĩ càng thấy nghẹn khuất, luôn có cảm giác đãi ngộ không công bằng. Rõ ràng bản thân xem trọng cô như vậy, nhưng cô thậm chí chỉ xem hắn như bạn bè.

Người Trái Đất ngu ngốc một chút ánh mắt cũng không có!

Nghĩ như vậy, trong lòng Thẩm Trí Viễn đột nhiên có ý tưởng vô cùng ngây thơ.

Hắn quyết tâm không để ý đến Hạ Lưu, hắn cũng muốn nhìn xem cô có ý thức được sai lầm của mình!

https://thuviensach.vn

Bên này Thẩm Trí Viễn đang tưởng tượng đến trường hợp Hạ Lưu khóc lóc cầu bản thân thì càng sung sướng. Nào biết Hạ Lưu thật sự đã đi đến bên cạnh hắn, hơn nữa còn cầm mấy tấm giấy photo đưa cho hắn.

"Viết đi, hôm nay cậu phải viết cho xong 3000 chữ để kiểm điểm"

"..."

Thẩm Trí Viễn cảm thấy... Hình thức cao lãnh vừa nghĩ ra lúc trước hoàn toàn thất bại.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (6)

Editor: Mèo Lười

Sau khi tan học về, Thẩm Trí Viễn cầm cặp sách trực tiếp đi ra cửa phòng hắn. Hạ Lưu đi phía sau hắn lại không gọi hắn lại, cũng không còn cách nào khác, đây cũng giống sủng vật nhỏ làm nũng, trong lúc nhất thời dỗ cũng không được.

Tuy nói trước kia luôn hưởng thụ sự giúp đỡ chở đi chở lại của Hạ Lưu, nhưng đó cũng không thể đại biểu rằng từ đó Thẩm Trí Viễn liền ăn bám vào một nữ sinh.

Sở dĩ như vậy... cũng chỉ là cảm thấy ở cùng một chỗ với cô rất vui vẻ mà thôi.

Tuy nói sắc mặt của Hạ Lưu đối với hắn không xem là tốt, cũng thường xuyên mắng hắn mấy loại câu "trung nhị bệnh" gì đó, đôi lúc không có chuyện còn thích phạt hắn chép, học thuộc từ đơn. Nhưng hắn lại chính cảm thấy rất vui vẻ, có lẽ... đây chính là "Run M"(*) trong những truyện tranh thiếu nữ hắn thường thấy đi.

(*)Cái này... ta cũng không rõ nghĩa làm sao nữa, ai hiểu giúp với >~<

Chàng thiếu niên một tay cầm cặp sách một tay đút túi quần, chân dài thẳng tắp, gương mặt thoải mái đẹp trai. Bức tranh xinh đẹp thế này khiến không ít nữ sinh không ngừng quay đầu, cuối cùng cũng có một nữ sinh hình như là cố lấy dũng khí lên nói chuyện, chỉ tiếc cô lại nói là...

https://thuviensach.vn

"Cậu là bạn trai của Hạ Lưu phải không? Tại sao hôm nay không thấy cô ấy?"

"..." Thẩm Trí Viễn im lặng, có chút mơ hồ nhìn cô. Chuyện này thật sự rất khó có thể tin tưởng, thế nhưng cái cô gái Trái Đất ngu ngốc Hạ Lưu kia độ nổi tiếng còn cao cả hắn? Cái gì gọi là bạn trai của Hạ Lưu chứ? Không phải nên nói là bạn gái của Thẩm Trí Viễn sao!?

"Tôi là bạn học thời cấp hai của cô ấy, khoảng thời gian trước đều nhìn thấy hai người đi cùng nhau, đột nhiên hôm nay..." nữ sinh kia dò hỏi: "Hai người cãi nhau sao?"

Sắc mặt Thẩm Trí Viễn không tốt lắm, khẽ cười một tiếng nhìn xéo nữ sinh kia "Đừng nói như thể tôi và cô ta rất quen thuộc, chúng tôi chỉ giống như bạn học bình thường mà thôi" Hắn cũng không có nói bậy, đây chính là nguyên bản lời nói của cô gái ngu ngốc kia, bạn học bình thường mà thôi!

"Tôi biết ngay mà, bọn họ đều nói hai người chính là quan hệ nam nữ, nhưng tôi lại cảm thấy người như cô ấy làm sao lại có người bạn trai soái đến như vậy. Ha ha tôi nói cho cậu nghe, cô ta bắt đầu từ khi bước vào cấp hai liền chỉ biết cố sống cố chết đọc sách, kết quả dù cố gắng như thế nào kết quả kiểm tra vẫn không vượt qua được chàng nam sinh chỉ biết chơi bời lớp bên cạnh... Hơn nữa lại còn luôn thích quản cái này quản cái kia, ỷ vào vì mình là lớp trưởng thường xuyên mách lẻo với giáo viên..."

Thẩm Trí Viễn hơi hơi nhếch môi, sắc mặt thật không thể nói là dễ nhìn, tay cầm cặp sách nắm càng chặt, cuối cùng nắm chặt đến mức nắm hai quai thành một.

"Cần cô bàn luận sao?" Ngữ khí của hắn bỗng mang theo một chút tức giận không kiềm chế, từ trên cao nhìn chằm chằm vào cô nữ sinh kia: "Cô ấy là hạng người gì cần cô nói sao? Cô cho rằng tôi không rõ ràng những chuyện đó sao? Cô ấy cho dù ngu ngốc đến như thế nào cũng không cần

https://thuviensach.vn

loại người như cô bàn luận chứ? A, cái con người Trái Đất ngu ngốc này có phải cần tôi cải tạo những ý nghĩ ghen tỵ cùng ý tướng ghê tởm trong não cô để cải tạo? Chỉ là cải tạo loại người như cô tôi cũng ngại ra tay đấy"

"Bạn học Thẩm Trí Viễn, nói những lời như vậy với nữ sinh à không tốt lắm đâu" Bông một câu nói nhẹ vang lên, giọng nói rất quen thuộc, là Hạ Lưu.

Cô một chân chống đất, bả vai hơi nhếch lên ngăn ngừa cặp sách rớt xuống, mái tóc đuôi ngựa có chút nơi lỏng, vài lọn tóc tán loạn bên mặt, nở nụ cười trêu tức.

"Hừ, không thèm nói chuyện với cô" Thẩm Trí Viễn quay đầu đi, rất ngây thơ nói một câu như vậy, dẫn tới Hạ Lưu không cẩn thận cười ra tiếng. Cô giống như không nhìn thấy vị nữ sinh bên cạnh, vô cùng tự nhiên ném cặp sách trên vai mình cho Thẩm Trí Viễn, trừng mắt nhìn: "Giúp tôi ôm cặp sách này được không?"

[Chúc mừng bạn đạt 6 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 63]

Nếu cô đã yêu cầu hắn như vậy, không đáp ứng hình như không nhân sĩ lắm. Mang ý nghĩ như vậy, Thẩm Trí Viễn bày ra một bộ dáng "Bổn soái ca đáp ứng lời thỉnh cầu chính là vinh hạnh của cô" ngồi lên xe đạp Hạ Lưu.

"Ô, hẹn gặp lại" Hạ Lưu nhân tiện vẫy vẫy tay, chào tạm biệt cô nữ sinh kia, sau đó cười tủm tỉm hỏi Thẩm Trí Viễn: "Vừa rồi là cậu đang bảo vệ tôi sao?"

Thẩm Trí Viễn không chút do dự phủ nhận: "Xùy, làm sao có thể! Ngu ngốc không nói mà còn tự kỷ..."

Hạ Lưu vẫn nở nụ cười haha như cũ, nói một tiếng: "Cảm ơn!"

https://thuviensach.vn

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 68]

"Ngu ngốc" Thẩm Trí Viễn ngạo kiều ngửa mặt nhỏ giọng than thở, còn muốn nói điều gì đó lại cảm thấy không biết phải mở miệng như thế nào. Hạ Lưu không nhanh không chậm đạp xe đạp qua Lào Cai, bóng nắng xuyên qua những tàng cây hai bên đường, hương khí ngày mùa thu lượn lờ khắp nơi, thanh âm bánh xe ma sát với đường, một đường thẳng táp.

Sau khi về nhà, Thẩm Trí Viễn cũng không giống như ngày thường đi loanh quanh tìm chỗ ăn tối, mà trực tiếp cầm một ổ bánh mỳ và một hộp sữa bắt đầu ôn tập.

Trước đó, hắn theo bản năng nhìn về phía cửa sổ lầu đối diện.

Đây là lúc vô tình hắn phát hiện, từ nơi này của bản thân có thể nhìn thấy phòng của Hạ Lưu. Từ lúc bắt đầu phát hiện thì thường thường đều sẽ giống như một chàng trai đáng khinh bỉ vụng trộm nhìn xem Hạ Lưu đang làm gì một chút, đương nhiên cũng may là hắn có lợi thế về thị lực hơn những người Trái Đất khác.

Hạ Lưu chính là đang cúi đầu gặm bánh mỳ, tay trái cầm hộp sữa đang uống, tay phải đang cầm bút viết gì đó. Cô luôn luôn dụng công như vậy, ngẫu nhiên loại tinh thần này cũng lây nhiễm sang Thẩm Trí Viễn, khiến cho hắn liều mạng đọc sách giống như bây giờ vậy.

Đoạn đối thoại với cô giáo lúc trước vẫn còn bên tai của hắn, câu nói kia của hắn cũng không phải là nói dỗi hay nói đùa, mà là xuất phát từ sự tự tin. Cho dù hiện tại hắn là di dân đến Trái Đất, các phương diện cũng không tốt như ở trên hành tinh M78, nhưng vô luận là ở chỗ nào, hắn vẫn đều là Thẩm Trí Viễn.

Lấy tư thế vừa ăn tối vừa làm bài giống với Hạ Lưu, trên sách của hắn có rất nhiều bút ký, toàn bộ đều chép từ sách của Hạ Lưu, còn có điểm phê

https://thuviensach.vn

chuẩn trên bài kiểm tra, thế nhưng cũng là bút ký của cô chứ không phải của giáo viên.

Trước đây không có chú ý đến những thứ này, bây giờ nghĩ lại cô nguyện ý giúp đỡ hắn như vậy, còn thường xuyên không quan tâm những lời nói của các bạn học khác thân cận với hắn như vậy. Qủa nhiên là...

Qủa nhiên là yêu thầm người thiên tài đẹp trai như hắn chứ gì?!

Hạ Lưu một bên hát một bên chép lời bài hát, thường thường còn uống một ngụm sữa. Mà ở bên cạnh trên giấy dần dần hiện ra bút tích, trình tự tính toán cùng kết quả đều khá hoàn mỹ, mà cách dùng từ cũng thực là chuyên nghiệp, khiến Hạ Lưu không khỏi cảm thán, thật không hổ là hệ thống quân nha.

"Cô có cảm thấy bản thân gần đây rất đọa lạc hay không" Hệ thống quân một bên làm bài thi một bên nghiêm túc phỉ nhổ: "Cô xem nam chính dối diện đi kìa, người ta đó mới là thật sự dụng tâm"

"Ưm, dụng tâm như vậy, khó trách lại là nam chính" Hạ Lưu không sao cả gật gật đầu, thuật tay cầm lấy di động gọi điện thoại, "Xin chào, là nhà hàng đúng không? Ừm đúng vậy, phiền các cô đưa đến hai phần cơm tôm..."

Sau chốc lát đợi ở trong nhà, Hạ Lư chậm rãi đi ra mở cửa lấy cơm. Sau khi tự mình giải quyết xong một dĩa cơm cũng không tiến công với dĩa còn lại, mà là mang nó ra cửa.

"Ăn bánh mỳ không rất mau đói, có thức ăn cũng không nên độc hưởng a" Hạ Lưu như thể giải thích với hệ thống quân.

Không thể độc hưởng, cho nên muốn đưa một phần cho bạn học Thẩm Trí Viễn đang không ngừng cố gắng học tập.

https://thuviensach.vn

Gọi điện thoại cho hắn, đáng tiếc hắn lại không nghe máy.

Hạ Lưu dứt khoát buông di động, trực tiếp leo cầu thang đi đến nhà của Thẩm Trí Viễn.

Thẩm Trí Viễn đang tắm, sau khi nghe thấy tiếng gõ cửa cũng không suy nghĩ người đến là ai, giống như thường ngày ở hành tinh M78, trực tiếp quấn một khối khăn tắm quanh hông chậm rì rì ra khỏi phòng tắm.

Cho nên, một màn Hạ Lưu nhìn thấy có thể nói là mê người

Nửa người trên đều lộ ra bên ngoài, cơ bụng tám múi rắn chắc, cẳng chân thon dài, còn có những giọt nước đang nhỏ giọt xuống từ tóc, cùng với vẻ mặt mơ hồ chưa kịp phản ứng của hắn.

"Khụ khụ" Hạ Lưu ho nhẹ hai tiếng gượng gạo, cố gắng áp chế để giọng nói ra vẻ trấn định: "Cái gì kia, Thẩm thần kinh, cậu đây là chuẩn bị..."

Thẩm Trí Viễn trong nháy mắt kịp phản ứng, "rầm" một tiếng đóng cửa lại nhootd Hạ Lưu ngoài cửa. Còn hắn thì chân trần chạy như bay vào phòng ngủ mặc quần áo, lại cầm khăn bông mạnh mẽ xoa xoa tóc. Lúc chạy về phía cửa chuẩn bị mở cửa cho Hạ Lưu bỗng nhiên lại chạy vèo trở lại, sau khi nhìn trong gương xác định bản thân đã khôi phục dáng vẻ soái ca thường ngày mới bộ dáng thong thả ra mở cửa cho Hạ Lưu.

"Vừa rồi quên tắt bếp ra, cho nên quay trở lại tắt" Gương mặt Thẩm Trí Viễn cao quý lãnh diễm, hai tay khoanh trước ngực, hơi hơi nghiêng người chừa chỗ cho Hạ Lưu bước vào, chân dài thảnh thơi đi phía sau cô.

"Có muốn uống nước không? Hay là vẫn là nước ngọt?"

Thẩm Trí Viễn cực kỳ bình tĩnh nhìn Hạ Lưu ngồi trên sô pha, chỉ là so với sự giả vờ bình tĩnh của người phía trước, người sau mới thật sự là

https://thuviensach.vn

lãnh đạm, thuận miệng đáp một câu: "Không cần đâu, nhà có sữa không?"

"..."

Còn thật sự một chút cũng không khách sáo như thế.

Thẩm Trí Viễn nhanh chóng nhận mệnh đến tủ lạnh lấy sữa cho cô, lúc này Hạ Lưu mới chỉ chỉ gói to trên bàn trà: "Kêu thừa một dĩa cơm, cậu có muốn nếm thử không?"

[Chúc mừng bạn đạt 7 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 75]

Có nữ sinh nào có khả năng sẽ gọi đến hai phần cơm còn vừa vặn dư một phần chứ! Hừ, thầm mến hắn thì cứ nói thẳng đi a, quanh co lòng vòng làm gì chứ? Có bản lĩnh thì trực tiếp cưa đổ hắn đi! Thẩm Trí Viễn trong lòng kiêu ngạo gào thét.

Tha thứ cho vị trung nhị bệnh này đi, ngày hôm qua hắn đọc thấy cụm từ cưa đổ này trong truyện tranh thiếu nữ, hiện tại vẫn còn đang tìm tình huống để sử dụng.

Thẩm Trí Viễn không nói gì, cầm đũa cúi đầu ăn cơm, trên thực tế ổ bánh mỳ kia không thể thõa mãn bụng của hắn, cái phần cơm gọi là "mua nhiều hơn" này đến cũng rất vừa lúc.

"Thật ra tôi tới là muốn hỏi cậu, kiểm điểm viết sao rồi?"

Hạ Lưu uống một ngụm sữa, bất thình lình nói ra lời nói giết phong cảnh.

Thẩm Trí Viễn ngậm một con tôm to vô tội nhìn cô, trong mắt có chút ý tứ chột dạ, hắn chậm rãi lắc lắc đầu.

"Tôi biết ngay..."

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu hiểu rõ gật gật đầu, sờ soạng trong túi lấy ra một tờ giấy đặt trước mặt Thẩm Trí Viễn: "Tuy nói 3000 chữ là rất nhiều, chỉ là trước 12 giờ cậu hẳn có thế chép xong chứ?" dừng một chút, lại hơi hơi nhước mày nhắc nhở hắn: "Nhớ, không được sửa chữa bất cứ câu từ nào" Ai biết trước cái người bệnh thần kinh trước mặt sẽ làm ra chuyện gì, vạn nhất đem bản kiểm điểm viết thành lá thư nêu ý kiến thì liền thành vấn đề lớn.

"Đây là cô viết cho tôi?" Thẩm Trí Viễn rất kinh ngạc mở tờ giấy ra, chữ viết thanh tú tinh tế, tuyệt đối là bút tích của Hạ Lưu.

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 80]

"Ừm, cậu chỉ cần trực tiếp chép sang là được. Vốn định viết thay cậu, chỉ là..." Hạ Lưu tựa tiếu phi tiếu quét mắt liếc nhìn Thẩm Trí Viễn, cuối cùng cho hắn một tinh thạch đả kích.

"Chữ của cậu quá xấu, tôi chắc chước không được"

"..."

Lòng tự trọng vỡ tan không còn một mảnh.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (7)

Editor: Mèo Lười

Đối với học sinh cuối cấp ba mà nói, học tập chính là chuyện quan trọng nhất, nhưng ngẫu nhiên cũng có vài người vụng trộm hy vọng vào chuyện khác, ví như đứng vị trí thứ nhất thứ nhì trong khóa học thể dục.

Nếu nói trên khóa văn hóa Hạ Lưu là người đứng đầu, vậy muốn hỏi đến người đứng đầu khóa thể dục là ai, không thể nghi ngờ chính là Thẩm Trí Viễn. Dựa vào thân thể cường tráng không giống người thường kia mà triệt để kinh diễm thầy giáo thể dục, người kia thậm chí còn nhiều lần khuyên bảo Thẩm Trí Viễn nên đi thi sau đó cầm cúp vô địch về cho nhà trường.

Thẩm Trí Viễn từ chối, trái lại không phải là hắn không nguyện ý, mà là cục di dân nói cho hắn biết không thể làm vậy, nếu không liền đổi thân thể của hắn thành một người yếu nhược.

Đây chính là một bi kịch lớn, vốn là thiên tài lại bị cứng rắn cải tạo thành một cặn bã.

Tháng mười là mùa mới tạo nên cảm giác mát mẻ dễ chịu, ở tuần cuối cùng học sinh Võ Dương mặc đồng phục mùa hè, chính là đại học thể dục thể thao của trường trung học Võ Dương mỗi năm một lần. Tuy nói cấp ba đại hội thể thao không phải là chuyện chính, nhưng bọn họ vẫn muốn tham gia.

https://thuviensach.vn

Lúc này Thẩm Trí Viễn bị cả lớp ký thác vào, bọn họ căn cứ vào hạng mục thi đấu cẩn thận an bài thời gian biểu của hắn, tranh thủ không để cho hắn lãng phí một giây một phút mang vinh quang về cho lớp.

Hạ Lưu sau khi viết tên mình vào bảng nhảy xa và chạy tiếp sức, ánh mắt lại dời xuống dừng lại trên tên Thẩm Trí Viễn.

Mười một hạng mục, hắn thật đúng là muốn nghịch thiên.

"Cậu kiềm chế một chút, đừng để quá sức mà bị thương" Lúc đi ngang qua Thẩm Trí Viễn xuống chỗ tập hợp, Hạ Lưu cẩn thận nhắc nhở một câu. Thẩm Trí Viễn lơ đãng liếc mắt nhìn, hai tay đút túi quần chậm rãi rời khỏi phòng học.

"Cô gái ngu ngốc a, để cho cô biết một chút sự lợi hại của người hành tinh M78 vĩ đại!"

Không khác với hai năm trước, bọn họ vẫn ngây ngốc xếp hàng đi quanh sân thể dục một vòng. Chủ tịch trên đài là người chủ trì dào dạt kích động giới thiệu các lớp, bên tai rung động khúc hành quân quen thuộc. Mặc dù một số lớn học sinh vẫn còn đang suy nghĩ đến cách giải toàn hoặc cách dùng từ phù hợp, nhưng cũng không tránh được bị khí thế này lây nhiễm, nhìn những bạn học, đệ muội trang nghiêm bước tới, trên mặt muốn giả bộ nghiêm trang cũng nhịn không được muốn cười.

Đây chính là đại hội thể thao cuối cùng năm trung học của bọn họ.

Ánh mắt của Thẩm Trí Viễn dừng lại Hạ Lưu đang dẫn đầu, cánh tay gầy tong teo giơ tay, tóc đuôi ngựa theo động tác đung đưa, bộ dáng trang nghiêm bước đều.

Nhìn cô như vậy, khóe miệng lại nhịn không được cong lên một nụ cười.

https://thuviensach.vn

Sau nghi thức khai mạc đại hội thể thao chính là thời gian các ban thi đấu với nhau.

Khác với khối lớp một khối lớp hai chạy khắp nơi cổ vũ, bên này khối lớp ba đại đa số đều lấ sách vở của mình ra, cúi đầu xem lại.

Tuy nói bản thân không quan tâm đến các nữ sinh, nhưng những nam sinh khối lớp ba vẫn như cũ thu hoạch không ít nữ sinh vây xem. Bởi vì... nhóm đệ muội luôn cảm thấy nhưng học trưởng đều soái hơn những nam sinh cùng tuổi.

Bên người Thẩm Trí Viễn đã vây quanh không ít người, hạng đầu tiên hắn tham gia là chạy một trăm mét nam, chỉ nói đến chiều cao hơn những nam sinh khác một cái đầu đã khiến người khác chú ý, chứ đừng nói đến khuôn mặt soái ca kia. Một đám nhóm học muội ở một bên theo dõi hắn, người kia không hề cảm thấy vui sướng liếc một cái, phát ra một tiếng hừ lạnh từ mũi, "Nhìn cái gì vậy! Chưa từng nhìn thấy qua soái ca hay sao!"

Một đám khó coi như vậy, so với Hạ Lưu còn khó coi hơn, thế nhưng lại không biết xấu hổ nhìn hắn, là muốn tìm đến cảm giác tự ti sao?

Cái này nhìn mặt người ngoài hành tinh.

Thẩm Trí Viễn hai mắt liếc nhìn xung quanh, không phát hiện Hạ lưu, nghĩ tới Hạ Lưu là học bá, lúc này tất nhiên cũng giống nhưng học bá khác ngồi học dưới bóng cây. Tuy rằng ngoài miệng Thẩm Trí Viễn chưa nói gì, chỉ là thân thể lại thành thật lộ ra biểu tình không vui vẻ. Hắn luôn cảm thấy, đến thời điểm hắn chạy về vị trí thứ nhất, người nào đó hắn nên tự giác ở một bên vỗ tay mới đúng.

Trường học cũng suy xét đến nhiệm vụ năng nề của khối lớp ba, vì tiết kiệm thười gian, một trăm mét trực tiếp chạy hai lần, đấu vòng loại mỗi tổ chọn ra hai người, mười phút sau trận chung kết liền chọn ra ba vị trí đầu.

https://thuviensach.vn

Thẩm Trí Viễn uốn éo cổ chân, ngồi xổm xuống chuẩn bị xuất phát chạy.

"Đùng!"

Súng lệnh vang lên, Thẩm Trí Viễn chân vừa dùng sức, liền nhanh chóng chạy như bay, thân thế biến thái của người ngoài hành tinh trong nháy mắt liền bỏ xa đám người Trái Đất. Tóc bay tán loạn trong gió, biểu hiện trên gương mặt rất có cảm giác buồn cười, lông chân trên cẳng chân phất phới trong gió, hình tượng soái ca đã không còn tồn tại.

Hạ Lưu đứng ở điểm đích đẩy đẩy mắt kính, sau khi nhìn thấy rõ ràng biểu hiện rất chi là dữ tơn trên mặt Thẩm Trí Viễn, nhịn không được cười ra tiếng.

Tên nhóc này, xem ra thật đúng là rất liều mạng.

Thẩm Trí Viễn cũng nhìn thấy Hạ Lưu, hai mắt phát sáng, cắn răng một cái liền tăng nhanh tốc độ chạy về phía trước. Tuy rằng vẻ mặt càng trở nên khôi hài, chỉ là kéo dài khoảng cách rất lớn với người thứ hai, tuyệt đối chiếm ưu thế lấy vị trí thứ nhất.

Tuy nói là chạy liền một trăm mét, chỉ là biên thái Thẩm Trí Viễn vẫn không có thở mạnh, chẳng qua trên trán có thấm qua một chút mồ hôi, sắc mặt hơi đỏ lên mà thôi.

"A, nước đường này"

Hạ Lưu đưa chén nước trong tay cho hắn, lại thuận tiện đưa khăn giấy cho hắn: "Thẩm thần kinh, lau mồ hôi đi, nên chú ý hình tượng soái ca của cậu"

Biểu tình của Hạ Lưu cao lãnh như thế, nhưng Thẩm Trí Viễn vẫn vui vẻ làm theo. Vốn cho là Hạ Lưu không đến xem mình thi đấu, chỉ là không

https://thuviensach.vn

ngờ tới cô lại đứng ở chỗ đích chờ mình. Nói như vậy, tư thế chạy bộ đẹp trai vừa rồi của mình cũng bị nàng nhìn thấy rồi chứ?

[Chúc mừng bạn đạt 4 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 84]

Hắn có chút đắc ý hai tay chống nạnh cười lớn hỏi cô: "Thế nào, bị bổn soái ca mrr đảo rồi chứ gì?"

"..."

Hạ Lưu nhón lên gõ đầu hắn một cái, trợn trắng mắt nhìn hắn nhắc nhở: "Bạn học Thẩm Trí Viễn, muốn tự kỷ cũng nên đổi thười gian khác, cậu có lẽ đã đến lúc tham gia trận chung kết rồi"

Thẩm Trí Viễn vuốt vuốt tóc, có chút chờ mong nói với Hạ Lưu: "A, cô gái ngu ngốc này, cô nhất định phải xem bổn soái ca cầm được vị trí quán quân đấy, được rồi, tôi cho phép cô một lát nữa chờ tôi ở đích, nhìn tư thế tuyệt thế của tôi!"

"Thật ra cậu muốn nói là tôi đến đích chờ cậu đúng không?" Hạ Lưu tiếp nhận hộp giấy, rất tùy ý khoát khoát tay với hắn: "Được được được, tôi đáp ứng cái thỉnh cầu bốc đồng này của cậu, hiện tại cậu khởi hành trước đi. Một lát đến nơi đó trước khi trận đấu bắt đầu, tôi lại sẽ cho cậu một chén nước đường"

Đôi mắt mèo của Thẩm Trí Viễn đã híp lại thành một đường, nở nụ cười cực kỳ sáng lạn: "Cô chờ xem, để tôi đem chiếc cup chiến thắng trở về cho cô thêm kiến thức"

Hạ lưu nghe xong lời của hắn cũng không xoay người lại, tiếp tục quay lưng với Thẩm Trí Viễn đi về phía trước, vô tình lại cho hắn một câu muốn bạo kích: "Thẩm thần kinh, trường học chỉ có thể phát giấy khen"

https://thuviensach.vn

"Thật nghèo" Thẩm Trí Viễn nhịn nửa ngày, cuối cùng tức hổn hển thổ tào trường học.

Thẩm Trí Viễn thành công cầm được hạng nhất một trăm mét, sau đó lại chạy đến đấu trường đẩy tạ. Tuy nói là tư thế có chút không đúng tiêu chuẩn, chỉ là khổ nỗi hắn là một chàng trai sức lực kinh khủng, lần nữa thoải mái cầm được hạng nhất.

Một ngày này Hạ Lưu đều đi theo phía sau Thẩm Trí Viễn, đưa khăn đưa nước cho hắn, nhân tiện còn nói mấy lời cổ vũ khen ngợi một chút. Thẩm Trí Viễn trái lại là đều làm đúng những gì mình nói, một lần lại một lần để Hạ Lưu nhìn thấy mình giành lấy chức quán quân.

Sau khi nhảy cao nam kết thúc, Hạ Lưu đột nhiên hỏ hắn: "Tiếp theo là tôi nhảy xa, Thẩm thần kinh cậu có muốn đi xem không?"

Thẩm Trí Viễn đầu tiên hừ lạnh, nói vài câu thổ tào Hạ Lưu chân ngắn nhảy không xa, cuối cùng làm như tâm không can tình không nguyện làm bộ làm tịch gật đầu: "Được rồi, để tôi xem xem cô có thể nhảy xa được chừng nào"

Hạ Lưu đi phía trước hắn, mang theo vị học trưởng đẹp trai đang được chú ý lượn lờ khoe khoang trước mặt các học muội một phen, sau đó đi đến chỗ nhảy xa bên cạnh.

Ở một bên đợi không được bao lâu, liền đến phiên Hạ Lưu nhảy xa. Sau, một màn này khiến Thẩm Trí Viễn cả đời này đều không thể hiểu được.

Hạ Lưu... thế nhưng nhảy còn xa hơn cả hắn!

"Tôi chưa từng nói với cậu là tôi từ cấp một đến cấp hai đều là quán quân trong mục nhảy xa ở đại hội thể thao sao?"

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu lấy tư thế đẹp trai đứng vững, mỉm cười nhìn Thẩm Trí Viễn, vẫy vẫy tay với hắn.

Thẩm Trí Viễn cầm mắt kính của Hạ lưu, lần nữa cảm thấy cuộc sống thật gian nan. Thật vất vả mới đùa giỡn hình tượng soái ca, kết quả thế nhưng còn thua cả một nữ sinh, quả thực nghẹn lòng.

"Điều này không khoa học, thân là nữ sinh làm sao có khả năng cô có thể nhảy xa hơn tôi được chứ?" Tuy nói là hắn không dốc hết toàn lực, nhưng đó cũng là đã lấy được chức vô địch nhảy xa đấy a!

"Đừng xem thường nữ sinh, chẳng lẽ quen biết tôi lâu như vậy mà cậu vẫn chưa học được đạo lý này sao?" Hạ Lưu vào lớp ngồi xuống chỗ của cô, Thẩm Trí Viễn khi có khi không lấy tay quạt gió cho cô.

"..." Thẩm Trí Viễn ở nơi này vì thất bại mà mà im lặng, vì muốn phát tiết nội tâm nghẹn khuất, hắn dùng sức quạt gió. Hạ lưu thoải mái khen ngợi hắn: "Đúng cứ như vậy, Tiểu Thẩm tử làm không tệ, tiếp tục làm, tan học ai gia sẽ có thưởng"

Thẩm Trí Viễn nhếch chân lên bắt chéo, liếc mắt nhìn cô hỏi: "Thưởng cái gì?"

"Cậu muốn cái gì?" Hạ Lưu cũng lười mở mắ, từ từ nhắm hai mắt lại lười biếng hỏi hắn.

Thẩm Trí Viễn trầm mặc một hồi, Hạ Lưu cũng không hối thúc hắn. Thật lâu sau, hắn ho nhẹ một tiếng che giấu sự ngượng ngùng của bản thân, giọng nói cũng nhẹ hơn bình thường rất nhiều, nhanh chóng nói ra một câu với Hạ Lưu.

Thật ra Hạ lưu nghe rõ ràng, khóe miệng của cô chậm rãi cong lên, nở ra một nụ cười tươi. Cứ như thế, cô lại làm ra bộ dáng chưa nghe rõ, miễn cưỡng nói Thẩm Trí Viễn lớn tiếng lặp lại lần nữa.

https://thuviensach.vn

"Tôi nói là! Cô hãy viết cho tôi một bức thư tình nha!" Thẩm Trí Viễn cũng bất chấp, đỏ mặt cất cao giọng nói một câu.

Đối với một bênh nhân bị trung nhị bệnh thời kỳ cuối do ảnh hưởng độc hại của truyện tranh thiếu nữ đã lâu mà nói, bức thư tình này chính là đại biểu cho trình độ được hoan nghênh của bản thân. Khổ nỗi mỗi ngày đều có nữ sinh đến hỏi số điện thoại của hắn mà không có người nào đưa thư tình, không phải thường nói tủ chứa đồ của soái ca trong truyện tranh đều chứa đầy thư tình đấy sao chứ!

Chẳng lẽ! Những nữ sinh Trái Đất này không có ánh mắt nên không hề cảm thấy hắn đẹp trai?

Thật ra... đầu năm nay mọi người đều dùng điện thoại hoặc là chim cánh cụt (QQ) để thổ lộ, những loại thư tình này rất dễ đưa sai còn lãng phí thời gian, cho nên những bức thư tình Thẩm Trí Viễn tâm tâm niệm niệm vẫn không thu được.

Hạ Lưu nhịn không được cười ra tiếng, cô mở to mắt nhìn hắn, mở miệng nói: "Thẩm thần kinh, cậu đừng nói với tôi rằng cậu không biết thư tình đại biểu cho ý gì chứ?!"

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (8)

Editor: Mèo Lười

Sau khi đại hội thể thao kết thúc, lại trở về cuộc sống bận rộn học tập. Câu nói "thư tình" ngày đó của Thẩm Trí Viễn giống như thành một câu nói đùa, không hề nói lại lần thứ hai.

Đáng nhắc tới là, trong lần thi lần này Thẩm Trí Viễn thành công đạt tiêu chuẩn tất cả các môn, Hạ Lưu cũng dưới sự trợ giúp của hệ thống quân mà trở thành thủ khoa. Tất cả đều rất hoàn mỹ, bọn họ đối với vấn đề "yêu sớm" cũng không trực tiếp trả lời, mà là dùng thành tích để tránh thoát khỏi nguy hiểm bị cô giáo gọi lên văn phòng lần nữa.

Trên đường đạp xe đạp về nhà, Hạ Lưu ngáp một cái, Thẩm Trí Viễn ở ghế sau bộ dáng như một cô vợ nhỏ ôm túi sách lưu loát đọc tiếng Anh rồi nêu ví dụ.

"Sai rồi, ở đó là was chứ không phải is" Hạ Lưu mở miệng sửa cho đúng.

Thẩm Trí Viễn có chút nhàm chán xoa xoa đầu, thở dài: "Tại sao điểm kiểm tra vẫn không cao được chứ?"

"Thành tích hiện nay của cậu như vậy là muốn thi đại học Havard sao?" Hạ Lưu không chút lưu tình thổ tào, dừng một chút lại lành lạnh bổ sung một câu: "Người xưa thường nói phải biết tự lượng sức mình, hiểu không?"

https://thuviensach.vn

"... Cô gái ngu ngốc, cô đừng có xem nhẹ tôi" Thẩm Trí Viễn rầm rì lẩm bẩm nửa ngày, tròng mắt đen nhánh híp lại thành một đường, trên mặt tràn đầy nụ cười, mang theo một chút ngạo ý, "Ai nha, không phải cô sẽ vào đại học A sao? Tôi chính là muốn thi vào đại học B bên cạnh đại học A đấy!"

Nói như thế với kiểu đúng lý hợp tình, không hề có ý tứ hàm xúc ngượng ngùng gì.

Hạ Lưu nghe xong một bên lái xe một bên tiếp tục gào thét: "Vì sao lại muốn thi vào trường bên cạnh trưởng đại học của tôi?"

"Bở vì..." Thẩm Trí Viễn nhất thời nghẹn lời, sau nửa ngày ấp a ấp úng mới đỏ mặt nói thầm: "Bởi vì tôi thích, không được sao?!"

Trên mặt thiếu niên xuất hiện đóa mây hồng mập mờ, tay cầm cặp sách không tự chủ nắm chặt, chỉ sợ tiếng đập "thình thịch" không ngừng của trái tim đang loạn nhịp sẽ truyền đến tai của thiếu nữ ngồi trước mặt.

Thích đại học B thực ra có lý do khác, chính là muốn gặp người trước mắt này.

"Được rồi! Nếu mục tiêu của cậu là đại học B, vậy mục tiêu của tôi cũng là đại học A vì nó bên cạnh đại học B"

Hạ Lưu nói rất vân đạm phong khinh, Thẩm Trí Viễn sau lưng thật lâu cũng không nói gì. Thật lâu sau, cô mới nghe được một tiếng "hừ", cùng với tiếng nhắc nhở độ hảo cảm tăng lên của hệ thống.

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 89]

Mỗi ngày đều là như thế, không ngừng tiến tới phía trước vì tương lai của bản thân. Mặc dù mục tiêu rất xa, nhưng dưới sự cố gắng tập trung từng chút từng chút mà đến gần.

https://thuviensach.vn

Có thể có được vô hạn những tính toàn cho tương lai cùng với sự chờ mong vô cùng tốt đẹp, đây chính là chỗ đẹp nhất của thanh xuân.

Đó là ngày trước khi tốt nghiệp trung học một ngày, Hạ lưu và Thẩm Trí Viễn từ ba tháng trước đã sớm tham gia lớp học buổi tối. Thói quen bình thường của Hạ lưu đều là đọc sách bên ngoài ban công của trường, Thẩm Trí Viễn cũng bị cô ảnh hưởng nên cũng làm theo.

"Này, Lưu ngốc, cô xem bên kia!"

Thẩm Trí Viễn đột nhiên bỏ sách xuống rồi chỉ vào một nơi rất xa mà gọi Hạ Lưu. Hạ Lưu ngẩng đầu nhìn lên, một mảnh đỏ rực như lửa từ từ rủ xuống, bầu trời phía Đông đã thành màu tím lam của đêm hè, phía Tây cũng nhiễm lên sắc thái cực kỳ diễm lệ.

"Rất đẹp!"

Hạ Lưu đẩy đẩy mắt kính, thần tình khẩn trương vừa rồi cũng dần dần thả lỏng. Cô cong cong khóe môi, nở nụ cười thật sự thỏa mãn.

"Lúc tôi ở hành tinh M78, nhìn thấy hành tinh mới thật sự là đẹp chứ..." Thẩm Trí Viễn dựa vào ghế, vắt chéo hai chân lười nhác nói.

"Hành tinh... M78?"

Hạ Lưu mang ánh mắt dò hỏi dừng lại trên mặt Thẩm Trí Viễn, cô lặp lại câu đó làm câu hỏi. Người kia thế này mới ý thức được bản thân lại một lần nữa lỡ lời, chỉ là...

Hắn đột nhiên rất muốn biết một vấn đề.

"Nếu tôi không phải là con người, cô có thể... không thích tôi hay không?"

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu nhàn nhạt liếc mắt nhìn Thẩm Trí Viễn, không khách khí trả lời: "Đừng nói với tôi giống như bây giờ tôi thích cậu như vậy"

"..." Biểu hiện trên mặt Thẩm Trí Viễn có chút rối rắm, hắn nghẹn nửa ngày mới phản bác: "Sao cô có thể không tôi được chứ!"

Hạ Lưu nhìn hắn, nụ cười trên mặt càng lúc càng lớn, cuối cùng nhịn không được cười ra tiếng. Cô ngẩng đầu nhàn nhạt nhìn chiều tà, sau đó nhắm mắt lại dưỡng thần, nhẹ giọng nói: "Nếu biết, vậy cậu còn hỏi tôi làm gì?"

"Hả?" Trong lúc nhất thời Thẩm Trí Viễn không hề có phản ứng. Hắn ngây ngẩn nhìn Hạ Lưu, người kia thở dài, mở miệng mắng "Ngu ngốc"

[Chúc mừng bạn đạt 6 điểm độhảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 95]

Hắn rốt cuộc cũng hiểu rõ!

"Hừ, tôi biết cô thầm mến bản thiên tài..." Thẩm Trí Viễn sau nửa nửa ngày rầm rì mới lặng lẽ quay đầu nhìn Hạ Lưu đang nhắm mắt, hỏi lại một lần nữa: "Cô còn chưa trả lời tôi, nếu tôi không phải là loài người..."

Giọng nói Thẩm Trí Viễn không tự nhủ nhỏ xuống, có lẽ chính hắn cũng hông dám hỏi, lại càng không dám nghe câu trả lời của cô.

"Cậu là ma cà rồng sao? Hay là người sói?" Hạ Lưu hỏi hắn, vấn đề này có vẻ có chút buồn cười.

"Hạ Lưu ngu ngốc! Cô đang suy nghĩ đến cái gì vậy?" Thẩm Trí Viễn vừa mới thấy không khí nặng nề thì lập tức bị tan biến, ngữ khí của hắn trở nên hung dữ: "Nếu tôi là người ngoài hành tinh, tôi nói là nếu! Như vậy cô sẽ còn thích tôi hay là không!?"

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu cũng không mở mắt, ngữ khí rất bình thản: "Người ngoài hành tinh à? Vậy cậu sẽ quay lại hành tinh của cậu sao?"

Không có đáp án trực tiếp, Thẩm Trí Viễn cũng có chút giật mình. Cục di dân sở dĩ đưa hắn đến Trái Đất là bởi vì hiện tại tài nguyên thiên nhiên trên hành tinh M78 dần dần khô kiệt, hơn nữa hành tinh cũng sắp hủy diệt. Vì muốn giữ lại huyết thông cuối cùng cho nên mới phải chọn ra một đám người trẻ tuổi đi đến những hành tinh khác.

Cho nên...

"Có lẽ không có cách nào để quay để trở về"

"Vậy cũng không đúng, nếu người ngoài hành tinh nhưng sẽ không đi, lại không hề nhìn ra sự hác biệt nào cả, vậy có gì khác với người Trái Đất chứ?"

Hạ Lưu chậm rãi nói, cười cười: "Cậu thật sự xem truyện tranh quá nhiều rồi, lại còn có thể ảo tưởng mình là người ngoài hành tinh.

"..." Rõ ràng hắn chính là người ngoài hành tinh nha. Thẩm Trí Viễn có chút buồn bực: "Tóm lại ý tứ của cô chính là nói thích tôi, không sai đi!"

"Tôi cũng không hề nói" Hạ Lưu lại nhắm nghiền hai mắt, đầu tựa vào trên ghế, trong ánh hoàng hôn lại có vẻ trầm tĩnh như nước.

Đột nhiên Thẩm Trí Viễn đứng dậy đi đến bên cạnh cô, cúi lưng, nhẹ nhàng chạm vào khóe miệng cô, vừa chạm đã rời, giống như một cánh lông vũ rơi vào bên môi.

Sau khi hạ cánh xong, Thẩm Trí Viễn lại giả vờ như không có chuyện gì quay đầu nhìn về phía xa xa, căn bản không hề muốn làm theo lời kịch như trong truyện tranh thiếu nữ.

https://thuviensach.vn

"..."

Hạ Lưu mở mắt, mê mang lại khiếp sợ nhìn hắn.

"Chuyện kia, tôi nghe nói... nữ sinh lúc bị hôn nếu không có... khụ khụ, không trao tặng một cái tát thì chính là... hoặc là người đó quá ngây thơ hiền lành, nếu không chính là thích nam sinh kia" Thẩm Trí Viễn cố gắng để giọng nói của mình bình tĩnh một chút, đáng tiếc dường như không có hiệu quả.

"Này, Lưu ngốc, cô tuyệt đối chính là thích tôi!"

Thẩm Trí Viễn đột nhiên quay đầu nhìn Hạ Lưu, dưới ánh đèn từ trong phòng học truyền ra, con ngươi xinh đẹp của hắn long lanh, cất giấu trong đó là một số cảm xúc chưa từng nói ra bằng lời.

Đó là bí mật của hắn, hắn chính là muốn nghe đối phương tự mình nói ra.

"Vì sao tôi lại không phải là loại người ngây thơ hiền lành?" Hạ Lưu chú ý đến điểm khác biệt, đột nhiên liền hỏi.

Lúc này nụ cười của Thẩm Trí Viễn có chút cứng ngắc, dĩ nnhiên là đã học được một chút kỹ năng tổn thương người khác từ Hạ Lưu, hơn nữa còn có thể vận dụng đến. "Bởi vì cô rất bạo lực"

"..." Hạ Lưu yên lặng nhìn chằm chằm Thẩm Trí Viễn một lúc lâu, hỏi hắn: "Cậu chắc chứ?"

Ngữ khí của cô không tốt lắm, miễn cưỡng lại mang theo ý tứ hàm xúc nguy hiểm khó hiểu. Tay cố xoay bút, nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì đợi lát nữa sẽ gõ lên đầu hắn.

Uy hiếp, đây chính là uy hiếp trắng trợn!

https://thuviensach.vn

"Được rồi, cô chính là tiểu đáng yêu chọc người yêu thích" Thẩm Trí Viễn vẫn là nhận thua, trong ngoài không đồng nhất khen Hạ Lưu.

~~~o0o~~~

Trước khi thi đại học không khí đột nhiên trở nên không hề khẩn trương. Có lẽ là vì áp lực quá lớn cho nên muốn bùng nổ, cùng có thể là vì tương lai mờ mịt và hưng phấn, toàn bộ học sinh cấp ba đều trở nên điên cuồng.

Vào tiết học thứ hai của buổi tự học, ở lầu đối diện không biết là ai bắt đầu hô lên: "Lục Diệp, em thích anh!"

Bắt đầu từ câu này, tiếp theo liền có vô số người bắt đầu hô lên. Có rất nhiều nội dung, cũng có người như chỉ để phát tiết, cả trường như chảo dầu trên lửa, lập tức sôi trào hừng hực.

Trên ban công còn có người ném giấy, những tờ đề cương như những bông tuyết bay bay, chúng mang theo tất cả áp lực cùng vui sướng, đặt những ký ức tươi đẹp hoặc đau thương vào trong không khí, chậm rãi bốc hơi, sau đó tiêu tán.

Có người đang khóc, có người đang cười, hôm nay tất cả đều sắp qua đi, nghĩ lại thời gian không ngờ lại trôi qua nhanh đến vậy, chỉ trong chớp mắt lại sắp rời khỏi nơi đây, phải gánh lấy hành trang trên lưng đi đến những nơi xa xôi.

"Thẩm Trí Viễn"

Hạ Lưu nhón chân lên, trong không gian ồn ào náo động nà dùng giọng nói nhỏ như thì thầm nhẹ nhàng nói một câu vào tai hắn.

"Em thích anh"

https://thuviensach.vn
~~~

Trong vô số tiếng la hét, chỉ có câu này là câu hắn nghe rõ nhất.

Thẩm Trí Viễn có chút kích động, rõ ràng là một người ngoài hành tinh đã sống rất lâu, nhưng lại giống như một đứa trẻ ba tuổi ghé vào ban công lớn tiếng hét: "Hạ Lưu, anh thích em!"

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 100]

[Chúc mừng bạn thành công công lược nam chính người ngoài hành tinh Thẩm Trí Viễn! Nhiệm vụ này độ khó khăn là B, độ hoàn thành là 100%]

[Có muốn rời khỏi thế giới thanh xuân vường trường? Yes or No]

[Yes]

[Chúc mừng bạn rời khỏi thế giới thanh xuân vương trường, tổng cộng độ hoàn thành của nhiệm vụ là 100%]

Mấy tiếng nhắc nhở liên tục vang lên, trong nháy mắt, trước mắt Ha Lưu đã không còn những tiếng la hét, ồn ào của đám học sinh nữa.

(Mèo Lười: Đoạn tiếp theo chính là Hạ Lưu của thế giới này:v)

Ngày thi đại học vận khí rất tốt, khoa học xã hội đều thi ở trường, mà trường thi của Thẩm Trí Viễn và Hạ Lưu lại là liền kề nhau.

Hạ Lưu giống như vú nuôi thu thập tất cả mọi thứ của Thẩm Trí Viễn xong, hai người liền không chút kiêng kỵ mà cùng nhau ra căn tin trường ăn trưa. Mặc dù chủ nhiệm lớp vẫn không cảm thấy tốt lắm, nhưng là...

Bọn học đã có thể xem là đã tốt nghiệp, hai chữ "yêu sớm" đã gần như phải biến mất khỏi từ điển rồi.

https://thuviensach.vn

Thi rất tốt, Hạ Lưu vừa ra trường liền gặp phải Thẩm Trí Viễn, tâm trạng của hắn thoạt nhìn cũng rất tốt, cười híp mắt nhìn Hạ Lưu.

"Đi thôi, thi xong thì về nhà!" Hạ Lưu ý bảo hắn đuổi kịp, Thẩm Trí Viễn lại lắc lắc đầu, kiên quyết không theo "Đừng trở về nhà!"

"Thì đại học xong, chúng ta nên hẹn hò!"

"..."

"Còn muốn đi đến rạp chiếu phim! Muốn đi trượt patin! Muốn đi đánh điện tử, nhiều quá a! Lưu ngốc đi nhanh thôi!"

"Chờ chờ một chút, Thẩm thần kinh có phải anh lại vụng trộm xem truyện tranh thiếu nữ?!"

"A, bản thiên tài anh tuấn như anh sao có thể lén lút xem chứ, rõ ràng là quang minh chính đại mà xem!"

Thanh xuân a, chính là tốt đẹp như vậy!

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 57+2: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân

Editor: Mèo Lười

"Cố Vân thiên lái xe đến thành phố A tìm Mộc Vũ Vũ, trên đường gặp tai nạn giao thông, thành người thực vật.

"Công ty của nhà Cố Vân Thiên không có người kế thừa, bị các cổ đông khác chiếm trước"

"Cha mẹ Cố Vân Thiên bởi áp lực nợ nần mà nhảy lầu, chết ngay tại chỗ"

Hạ Lưu sau khi xem xong tiểu thuyết cùng với hệ thống quân bắt đầu câu được câu không nói chuyện phiếm, đề tài lại xoay quanh trên vấn đề "yêu qua mạng". Người kia vốn không hứng thú với chuyện yêu đương, cố tình hệ thống quân lại níu chặt không buông.

"Ta cảm thấy, tuy rằng không thể gặp mặt, cũng không có cách nào lúc nào cũng có thể ở chung một chỗ, nhưng nếu cứ như vậy mà kiên trì nhất định chính là tình yêu" Hệ thống quân lúc này có cảm giác rất tương tự với thiếu nữ đang trong thời kỳ thanh xuân, lôi kéo Hạ Lưu cùng nhau thảo luận vấn đề yêu qua mạng này.

"Tôi cảm thấy là, bọn họ có phải là tình yêu hay không liên quan gì đến chúng ta chứ" Hạ Lưu lại lần nữa nhắc nhở hệ thống quân, chỉ là không hề ngoài ý muốn, lại bị lão phớt lờ.

https://thuviensach.vn

"Cho nên lần này, ta muốn cô chứng minh cái chân lý thời gian không phải là vấn đề, khoảng cách cũng không phải là chứng ngại này!"

"Được được rồi, thời gian không phải là vấn đề, khoảng cách cũng không phải là chướng ngại" Hạ Lưu khép sách lại, trong sự cằn nhằn liên miên không ngớt của hệ thống quân đứng dậy đi đến trước màn sáng, gần như là chạy trốn đến thế giới tiếp theo.

Thành Thiên Phong, cầu Thủy Kiều.

Một Kiếm Tiên đứng phía trên cầu, áo trắng bay bay, còn được trang bị âm nhạc phù hợp bối cảnh, trái lại đặt biệt hài hòa.

Vào lúc này người đến người đi trên cầu Thủy Kiều bỗng dừng lại một cách quỷ dị, tất cả người chơi đều lấy tư thế dừng tại chỗ như nhau, ngẩng đầu nhìn thần thú kia.

Tuy rằng không hiện tên, chỉ là đỉnh đầu của hắn Phương Hoàng lửa không ngừng bay xung quanh, một thân trang bị cao cấp cùng cây sáo bạch ngọc vẫn khiến cho người khác đoán được thân phận của hắn.

Đại thần của khu mười một, Đông Kiệt Hạ Lưu.

[Phụ cận] Bảo Bảo Bối Bối: Ta đang thấy ai đây này?

[Phụ cận] Người Đáng Khinh: Đây không phải là đại thần Đông Kiệt Hạ Lưu trong truyền thuyết sao! Xin hãy mang ta theo luyện cấp!

[Phụ cận] Công Công Thật Cường Tráng: Dựa vào! Là Đông Kiệt Hạ Lưu?! Không phải có tin đồn là hắn đã ở ẩn rồi sao?

[Phụ cận] Nương Nương Thật Mềm Mại: Lão công ôn nhu đừng nói lời thô tục như vậy nha! Đại thần, bản cung thật là tưởng nhớ ngài đấy!

https://thuviensach.vn

[Phụ cận] Công Công Thật Cường Tráng: Nương tử... nàng thế nhưng lại dám leo tường?!

...

Thật đáng tiếc cho người vừa lấy tư thế soái ca xuất hiện, Đông Kiệt Hạ Lưu thế nhưng không phải là vai chính, mà chỉ là vai phụ.

Hạ Lưu ở trong thế giới này cũng không phải là loại mỹ nữ bạch phú phối hợp diễn, mà là một nhân yêu. Không sai, cô chơi chính là nhân vật nam.

Chỉ là Hạ Lưu cũng chính là đối thủ một mất một còn của nam chính, trời xui đất khiến ở trong trò chơi kết bái huynh đệ vào sinh ra tử với nam nữ chính. Càng bi thảm hơn là, trong quá trình đó, cô thế nhưng lại thích nam chính Cố Vân thiên, nhưng người kia lúc này đã sớm ngọt ngọt ngào ngào với nữ chính Mộc Vũ Vũ.

Sau khi giải quyết hết công việc phiền phức trong tay, cách nửa tháng mới lại onl, lúc này Hạ Lưu hết sức khoái trá. Kiếm Tiên có liên quan ở trong máy tính cũng rất vui vẻ mở ra kênh nói chuyện phiếm của bang hội.

[Bang hội] Đông Kiệt Hạ Lưu: Các huynh đệ, đã lâu không gặp! Nửa tháng này bang hội chiến đấu thế nào?

[Bang hội] Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh: Lão Đại Hạ Lưu a...

[Bang hội] Đông Kiệt Hạ Lưu: Nếu còn gọi bậy sẽ trực tiếp vứt ngươi xuống hồ quái vật cho ngươi bị đàn cá dìm chết.

Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh nhất thời chấn tỉnh, quyết đoán lặn xuống nước tránh nạn. Đám người trong kênh bang hội liên tục khích lệ bang chủ thật là dứt khoát chấn chỉnh gia môn.

https://thuviensach.vn

Phó ban chủ Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh lại lần nữa xuất hiện, hiếm khi nghiêm túc, báo cáo lại mọi công tác.

[Bang hội] Thương Thiên Địa Đại Bệnh Thần Kinh: Bang chủ, những ngày huynh không có ở đây đã giúp chúng ta giảm bớt người chơi nữ gia nhập, đối với vấn đề này các huynh đệ rất là vui mừng nha... Ưm đương nhiên cũng không loại trừ khả năng là nhân yêu. Trước mắt chúng ta vẫn đứng ở hạng thứ nhất, các hạng mục công việc đều không có vấn đề gì. Chỉ là tháng sau sẽ hợp khu, khu mười một của chúng ta sẽ hợp với khu sáu.

[Bang hội] Đông Kiệt Hạ Lưu: Rất tốt, rốt cuộc cũng có thể quang minh chính đại giết người.

[Bang hội] Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh: Lão Đại... Huynh từng lén lút giết người sao?

[Bang hội] Bảo Bảo Bối Bối: Khác nhau, đến lúc đó giết người khu sáu thì có thể nói rằng chúng ta vì bảo vệ khu mười một, bình thường muốn giết người đều phải cố lấy cớ.

Hơn nữa... còn lấy mấy cái cớ rất là chính nghĩa, mọi người trong bang đều âm thầm phỉ nhổ.

Hạ Lưu không nói chuyện thêm với họ nữa, lúc này đây ánh mắt của cô dừng lại ở hàng chữ trên máy tính, hơi nhướn mày.

Khu mười một và khu sáu sẽ hợp nhất.

Nếu nói Đông Kiệt Hạ Lưu chính là nhân vật cấp đại thần của khu mười một, thì người vai nam chính Cố Vân Thiên chính là người lãnh đạo tinh thần của khu sáu. Mà lần này hợp khu chính là hai vị đại thần đối đầu nhau. Còn vai nữ chính Mộc Vũ Vũ thì chỉ là một người mới nhỏ bé, đây chính là điển hình cho câu chuyện lãng mạn giữa một đại thần và tiểu Bạch.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc duy nhất chính là, nữ chính Mộc Vũ Vũ, thật sự chính là Tiểu Bạch, gây ra rất nhiều tai họa khiến cho Cố Vân Thiên đau đầu.

Hạ Lưu một tay nâng cằm, một tay còn lại điều khiển con chuột, thả Phượng Hoàng lửa ra bay lượn trên không trung, thuận tiện trêu đùa muội tử, lấy xu thế thành bạch mã hoàng tử, cố gắng đạt tới thành tích ôm ấp tất cả muội tử của toàn bộ khu mười một.

Không sai, đây chính là đệ nhất cao thủ khu mười một của game "Thí Thần OL" nóng bỏng nhất hiện nay, đệ nhất bang chỉ, thậm chí toàn bộ thí thần đều rất có danh khí Đông Kiệt Hạ Lưu. Là "nam nhân" khiến cho vô số muội tử trong trò chơi lâm vào điên cuồng.

Bởi vì trong hiện thực khá bận rộn, cho nên Hạ Lưu cũng có một đoạn thời gian không online. Lần này vừa lên trò chơi liền mang theo một đám hán tử bang hội của mình đi diệt boss làm nhiệm vụ bang hội.

"Bang chủ, chúng có thể không đi không, dù sao một mình huynh cũng không phải là không diệt được boss"

"Nếu còn chít chít meo meo, cẩn thận ta vứt ngươi vào trong đống gay!"

"..."

Vài vị hán tử đi theo nhất thời cảm nhận được uy nghiêm của đại thần một khu, cúc hoa cũng cảm giác căng thẳng...

Đến Xương Khô Lĩnh làm nhiệm vụ, Kiếm Tiên áo trắng nhẹ nhàng nhảy xuống khỏi Phượng Hoàng lửa, nhìn sang bản đồ nhỏ mới phát hiện mấy hán tử nhà mình dừng lại ở rất xa nơi này.

[Đội ngũ] Đông Kiệt Hạ Lưu: Một phút, nếu còn không lại đây ta liền công kích các ngươi.

https://thuviensach.vn

Vài vị người hầu lệ rơi đầy mặt, em gái ngươi, rõ ràng ngươi cưỡi Phượng Hoàng bay, còn chúng ta chỉ bay bằng hai chân thì làm sao kịp chứ...

Thật đúng là thổ hào không biết khó khăn của dân gian.

Tân tân khổ khổ chạy tới Xương Khô Lĩnh bắt đầu làm nhiệm vụ, không nghĩ tới quái vật rất chi là yếu, chỉ đến một chút liền rống to cứu mạng.

Hạ Lưu chỉ chém ra một nhát kiếm tới quái vật, thuận tay một thuật Trị Liệu liền rớt xuống trên đầu hắn.

"Điên Giấy chú ý hấp dẫn thù hận, Thiên Nhai chú ý vị trí chạy"

Hạ Lưu một bên chỉ huy bọn họ, một bên không ngừng phóng kỹ năng công kích.

Một chiêu nguyền rủa rớt xuống trên đầu bọn quái vật, lại là một chiêu công kích.

Kiếm Tiên là một chức nghiệp xấu hổ, máu thấp, phòng thấp, công thấp, viễn trình vật lý công kích thấp đến đáng thương, thuộc về chức nghiệp vú em. Cố tình tiền kỳ thăng cấp còn rất thống khổ, thao tác hậu kỳ cũng khó, bởi vậy có rất ít người chọn nghề nghiệp này.

Hạ Lưu trái lại vẫn chơi Kiếm Tiên, hơn nữa còn đưa phế vật này thành cực phẩm. Tuy rằng năng lực trị liệu không tính là đứng nhất, nhưng làm một vú em, lực công kích thẳng bức Võ Thần cũng là một kỳ tài.

[Phụ cận] Thiên Nhai Qúa Khách: Lão Đại cứu mạng! Quái vật quá hung mãnh ta sắp không xong rồi!

[Phụ cận] Đông Kiệt Hạ Lưu: Ta là vú em ngươi lại để ta làm DPS(*)?

https://thuviensach.vn

(*) DPS: ta không hiểu mấy thuật ngữ trong game lắm, ai hiểu giúp ta nha.

Mặc dù nói như vậy, nhưng Hạ Lưu vẫn điều khiển nhân vật chạy đến trước mặt Thiên Nhai và quái vật, thuận tay cầm một một cầu thuật định trụ quái vật, sau đó chạy đến trong bầy quái vật, cường ẩn, hạ độc, nguyền rủa, phi kiếm, làm liền một mạch.

Mặc dù công kích không cao như Thiên Nhai Qúa Khách, nhưng thao tác của cô lại quá nhanh, sau khi tiêu diệt hết bầy quái vật xong thế nhưng vẫn không có tổn thương gì.

Một người mới đang làm nhiệm vụ gần đó cũng chú ý đến diễn biến nơi này, hình như cảm thấy rất hứng thú với ID trên đỉnh đầu làm bại lộ thân phận của cô.

"Bạch Vân Thiên"

Đây coi như là tiểu hào Cố Vân Thiên, là một nữ hiệp khách cấp mười. Ở trước khi hai khu hợp nhất, Cố Vân Thiên luyện cấp cho em gái của hắn, vì thế... Đại thần khu sáu đến khu mười một làm nhân yêu.

Không thể không nói, thao tác của Hạ Lưu tương đối tốt, đối với thời gian phóng kỹ năng cũng nắm chắc đến vô cùng tinh chuẩn. Điều này làm cho Cố Vân Thiên nhớ đến ID của cô---

Đông Kiệt Hạ Lưu.

Căn cứ vào lựa chọn hạt, Hạ Lưu điều khiển Kiếm Tiên áo trắng sờ tìm trong đống xương trắng ra được mấy kim tệ.

[Phụ cận] Thiên Nhai Qúa Khách: Công tử, người tìm xong chưa?

[Phụ cận] Đông Kiệt Hạ Lưu: Ta...

https://thuviensach.vn

[Phụ cận] Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh: Làm sao?

[Phụ cận] Đông Kiệt Hạ Lưu: Ta dựa vào! Boss đi ra!

Một bộ xương lớn xuất hiện trước mắt Hạ Lưu, đồng thời xuất một chiêu thật lớn xuống đầu cô.

"-3347"

Phải biết nhân vật vú em này của Hạ Lưu chỉ có tổng cộng một vạn một máu, lần này Hp liền đi một mảng lớn.

Ngón tay cùng con chuột chuyển động nhanh chóng, quyết đoán điều khiển Kiếm Tiên kéo ra khoảng cách, vứt xuống một chiêu nguyền rủa xuống đầu boss, tiếp đó lại là thuật giam cầm, nhân cơ hội đó dùng thuật Trị Liệu rót đầy máu.

Chỉ ngắn ngủi trong vài giây thao tác lưu loát sinh động như mây bay nước chảy, tạo ra một soái khí rất cao.

[Phụ cận] Thiên Nhai Qúa Khách: Boss quá khó chơi, chung quanh lại có tiểu quái, cần bang chủ chỉ huy.

[Phụ cận] Đông Kiệt Hạ Lưu: Đánh chữ lãng phí thời gian!

[Phụ cận] Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh: Vậy thì giọng nói, gian phòng 4801, mau tiến vào!

Trên hình ảnh Kiếm Tiên áo trắng bỗng dừng lại, thiếu chút nữa bị boss giết.

Hạ Lưu bình tĩnh ném ra một kỹ năng "thù hận", gõ lạch cạch trên bàn phím ra một câu.

https://thuviensach.vn

[Phụ cận] Đông Kiệt Hạ Lưu: Thiên Nhai chỉ huy đi, ta bị cảm không nói ra lời được.

Tiếp theo bên tai liền nghe thấy giọng nói có chút trầm thấp của Thiên Nhai Qúa Khách, sau đó là tiếng hô của Thương Thiên.

[Giọng nói] Thiên Nhai Qúa Khách: Vì sao công tử luôn luôn không chịu nói?

Cô bình tĩnh gõ ra một hàng chữ:

[Đội ngũ] Đồn Kiệt Hạ Lưu: Ta không chịu lộ giọng nói, là sợ các người phát hiện ta là nữ.

[Giọng nói] Thiên Nhai Qúa Khách:... Dựa vào, nếu huynh là nữ thì ta chính là Monalisa! (0o0)

[Giọng nói] Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh: Đánh boss đi, bang chủ không cần phải nói đùa vậy đâu.

Cô gái ngồi trước máy tính uống một ngụm trà sữa, đôi mắt cong thành hình lưỡi liềm, bên môi cũng cong lên một độ cong, nụ cười trên khóe miệng ngày càng rõ rệt.

Tiếp đó lại thao tác để Kiếm Tiên trong màn hình thêm máu cho cả đội.

Tên trên đỉnh đầu phát ra ánh sáng màu vàng.

"Đông Kiệt Hạ Lưu"

Mà một bên khác, chàng trai đang ngồi trước màn hình nhìn hết tất cả cũng nhịn không được mỉm cười, nhân vật nữ trong máy tính của hắn dừng lại gần chỗ của bọn Hạ Lưu, nhìn hết tất cả mọi chuyện bên kia.

https://thuviensach.vn

ID...

"Bạch Vân Thiên"

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (1)

Editor: Mèo Lười

Ở trong Thí Thần OL, Kiếm Tiên là vú em, hiệp khách là phòng thủ, chiến thần là sát thủ, đạo sĩ là pháp sư. (Mèo: chém bừa đấy:vvv)

Kiếm Tiên vẫn luôn bị coi là một sự tồn tại đáng khinh chỉ có thể trốn đằng sau đồng đội, mặc kệ nói thế nào cũng không ai muốn có quan hệ với những nhân vật này. Chỉ là...

Đội ngũ ba người không ngừng phóng lửa đẩy boss, tình cảnh bên ngoài đặc biệt huyết lệ, kỹ năng hiệu quả không ngừng, vấn đề là... dường như chỉ đều là kỹ năng của Kiếm Tiên?

[Phụ cận] Đông Kiệt Hạ Lưu: Này này này, các ngươi có biết tiểu gia chỉ là vú em hay không hả! Nhanh đến diệt boss đi!

Nghe cô nói như vậy, lập tức bên tai liền nghe thấy một giọng nói ai oán của một chàng trai.

[Giọng nói] Thiên Nhai Qúa Khách: để tên Bệnh Thần Kinh kia đi, ta không cẩn thận bị giết, lão đại huynh bớt chút thời gian đến làm cho ta sống lại đi...

[Phụ cận] Đông Kiệt Hạ Lưu: Chết rồi à? Thật ngại quá, chém quá hăng nên quên thêm máu cho ngươi.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Thiên luôn chú ý đến Đông Kiệt Hạ Lưu, những kỹ năng công kích phát ra của người này không hề xứng với chức vụ vú em đã khắc sâu ấn tượng trong lòng hắn. Từ khi xem nội dung cuộc nói chuyện kia, Cố Vân Thiên cảm thấy... đây tuyệt đối là một hán tử hào sảng.

Nhân yêu Hạ lưu ngồi trước máy vi tính hắt hơi một cái, nhu nhu mũi tiếp tục giết quái.

[Giọng nói] Thiên Nhai Qúa Khách: Ta chỉ mới phục hồi không phụ trách tấn công...

[Phụ cận] Đông Kiệt Hạ Lưu: Vậy ngươi đừng đánh, về điểm phục sinh đi.

Hàng chữ này của Hạ Lưu vừa xuất hiện liền dẫn tới một trận kêu rên của Thiên Nhai Qúa Khách, trực tiếp mắng Hạ Lưu là một lão đại lòng dạ hiểm độc một chút cũng không hiểu được thế nào là yêu thương cấp dưới.

Mặc kệ hai vị đồng đội heo đang không ngừng oán thầm khinh bỉ, mỗ nhân yêu vẫn như cũ thành thật chém quái, thêm máu lại chém quái, dùng DPS, MT(?), tất cả công việc của vú em đều làm hết.

Bên tai còn có thể nghe thấy cuộc trò chuyện của hai tên may mắn không phải đánh boss.

[Giọng nói] Thiên Nhai Qúa Khách: Bệnh thần kinh, ngươi thích mặt trên lớn hay mặt dưới lớn.

[Giọng nói] Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh: Dựa vào tên cầm thú như ngươi... lão tử tất nhiên thích mặt trên mặt dưới đều lớn

[Giọng nói] Thiên Nhai Qúa Khách: Dựa vào ngươi thì người kia thật đúng là không bằng cả cầm thú!

https://thuviensach.vn

Hai tên xấu xa đó tại sao vẫn chưa bị quái đánh chết chứ...

Hạ lưu phẫn hận ấn xuống bàn phím, một kích sau đó liền bang đến trên người của boss.

"Bạn đã đánh bại Boss bạch cốt vương của bang hội, đạt được 120000 kinh nghiệm, 2000000 kinh nghiệm bang hội, 600 kim tệ, vật phẩm (cung Xạ Nguyệt)"

Nhìn thuộc tính của cung Xạ Nguyệt, điểm Thứ Thần khí là 2500, mặc dù cách khá xa với Trường Hận kiếm của Hạ Lưu một chút, nhưng vẫn tương đối tốt.

[Phụ cận] Đông Kiệt Hạ Lưu: Nhai, bộ cung này là vũ khí của ngươi, hiệp khách rong chơi, đừng có nói bồi thường gì với gia nữa đấy, gia chính là thổ hào!

Hạ Lưu cứ như vậy trực tiếp ném đồ vật cho Thiên Nhai Qúa Khách, cũng không hề đề cập gì tới chuyện muốn hắn cảm động mà đưa thân báo đáp hay gì.

[Chúc mừng bạn đạt 7 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 7]

Sau khi Hạ Lưu nói ra những lời này, độ hảo cảm của Cố Vân Thiên ở gần đó với cô nháy mắt liền tăng lên... Qủa thật là một chàng trai hào sảng dứt khoát!

Ở bên cạnh, sau khi hoàn thành nhiệm vụ bang Hạ Lưu liền giải tán đội ngũ, để Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh phụ trách bắt người làm nhiệm vụ bang hội, chính mình thì rất nhàn nhã ở trong bang đùa giỡn các muội tử.

"Có vị mỹ nữ nào cần ta hỗ trợ tăng sao ở thành Thiên Phong thì tập hợp" Cô rất đắc ý rống lên một câu sau đó liền rất là hưởng thụ khoái cảm

https://thuviensach.vn

một phen đùa giỡn, bị thông đồng, bị cấu kết, cuối cùng thì mang theo mấy vị nữ hào đi đánh quái.

Làm một tên nhân yêu, hơn nữa còn là nhân yêu mạnh nhất, Hạ Lưu rất cần phải khổ sở biến tính để cố gắng trở nên thật giống đàn ông...

Mang theo một đám nữ hào cấp thấp chạy về phía khu quái thích hợp với các nàng, kỹ năng Kiếm Tiên không ngừng phóng ra, giết heo làm thịt dê quyết đoán diệt nhiều boss thua bản thân 50 cấp.

Thu hoạch vật phẩm không ngừng.

Thoải mái sung sướng khôn cùng. (Mèo: nguyên văn là "sướng vl" khụ, nhưng ta cảm thấy để như vậy hay hơn:vvv)

[Phụ cận] Bảo Bảo Bối Bối: Đại thần, có Boss!

Bảo Bảo Bối Bối một tay báo cáo tính huống, một tay kéo cung, trực tiếp bắn về phía Boss.

Sau đó lại phát sinh một chuyện khiến người khác kinh ngạc, vị Boss thoạt nhìn vô cùng cường đại lại bị một phát bắn chết. Các cô nương xung quanh sôi nổi trêu chọc Bảo Bảo Bối Bối, hỏi cô nàng có phải dùng quy tắc ngầm GM(?) hay không.

[Phụ cận] Bạch Vân Thiên: Boss này là do ta đánh.

Nói chuyện là Cố Vân thiên... trong vai nhân yêu.

Hạ Lưu đương nhiên biết là do hắn giết, trong nguyên văn là do Hạ Lưu không cẩn thận đoạt Boss của hắn nên hai người xảy ra tranh chấp, sau đó Mộc Vũ Vũ đang vây xem liền xen vào nói thay hắn vài lời, hai người liền trở thành bạn thân cùng nhau thăng cấp, sau đó... liền có tình cảm với

https://thuviensach.vn

nhau. Về phần Hạ Lưu, thì từ trong sự kiện này liền trở thành ác bá, từ đó hào quang ác bá "nam phụ phối hợp diễn" liền vĩnh viễn thuộc về cô.

Phụ cận đột nhiên xuất hiện những lời này liền lập tức hấp dẫn lực chú ý của những muội tử khác trong đội ngũ của Hạ Lưu, các nàng ở trong đội ngũ nói chuyện phiếm vài câu xong, Bảo Bảo Bối Bối liền tra số liệu, phát hiện quả nhiên mình đã đoạt lấy Boss của Bạch Vân Thiên.

Nếu là bản thân sai, vậy thì phải xin lỗi. Vào lúc Bảo Bảo Bối Bối đang định tạ lỗi với Bạch Vân Thiên, trong trang nói chuyện phiếm ở phụ cận đột nhiên xuất hiện một tin nhắn mới.

[Phụ cận] Đông Kiệt Hạ Lưu: Muội muội, xin lỗi, các muội muội trong đội của ta không phải là cố ý.

[Phụ cận] Bảo Bảo Bối Bối: Hu hu hu cầu mỹ nữ tha thứ, cầu tha thứ nha.

Nhìn đến hai chữ mỹ nữ, nhân yêu Cố Vân Thiên ngồi trước màn hình ở nơi khác không tự chủ co rút khóe miệng, nhưng cuối cùng vẫn chỉ có thể nhận mệnh tiếp thu thân phận hiện tại của mình.

[Phụ cận] Mỹ Nhân Như Thế: Bảo Bảo Bối Bối sao cô lại xin lỗi với một nhân vật nhỏ ấy chứ? Ném hết mặt mũi của Tuyệt Thế Nhân Gia rồi.

Nhìn thấy mấy câu này, Hạ Lưu lặng lẽ trắng mắt liếc nhìn màn hình máy tính. Cô Mỹ nhân như thế này vừa gia nhập Tuyệt Thế Nhân Gia không lâu, thao tác kém, nhưng nàng là quân thượng giới khu Hoa Quan, bởi vậy người chạy theo nịnh bợ không ít. Cũng bởi vì lý do đó, nên tính tình của cô nàng không thể nào khiến người khác cảm thấy yêu thích được.

Bảo Bảo Bối Bối bị nói như vậy nửa ngày cũng không thể đáp trả, cũng may lúc này có Hạ Lưu giải vây cho cô.

https://thuviensach.vn

[Phụ cận] Đồn Kiệt Hạ Lưu: Mỹ Nhân Như Thế, hãy xin lỗi Bảo Bảo Bối Bối và người áo trắng kia đi.

[Phụ cận] Mỹ Nhân Như Thế: Dựa vào cái gì?

[Phụ cận] Đồn Kiệt Hạ Lưu: Dựa vào ta soái hơn ngươi.

Dòng chữ kia khiến vị hiệp khách mới Cố Vân Thiên nhất thời cảm thấy buồn cười, nhìn dòng chữ trêu đùa kia, tâm tình khó chịu khi bị đoạt boss ban nãy đã cảm thấy tốt hơn nhiều.

[Phụ cận] Mỹ Nhân Như Thế: Người nào kia, xin lỗi.

[Phụ cận] Bạch Vân Thiên: A.

Câu trả lời này xác thực là cao lãnh, cách màn hình cũng có thể cảm nhận được khí chất cao lãnh như trên đỉnh núi Everest của vị "muội muội" này.

Chỉ là Hạ Lưu lại trở nên ân cần dị thường, như trước thường thường đánh hai hàng chữ nói chuyện với Cố Vân Thiên.

[Phụ cận] Bảo Bảo Bối Bối: Hahah xử lý hòa bình như vậy là tốt rồi... Tiểu Bạch à, làm đồ đệ của ta có được không?

[Phụ cận] Bạch Vân Thiên: Vì sao?

[Phụ cận] Bảo Bảo Bối Bối: Ngươi hiện tại sắp đến cấp 50, có một nhiệm vụ nhất định phải bái sư. Mấu chốt nhất là, ta là đại thần, ta có thể mang ngươi đi bay nha!

Mắt thấy vai nam chính sẽ bị người bên cạnh đoạt đi mất, ngón tay Hạ Lưu gõ lên bàn phím thật nhanh vang lên vài tiếng "cạch cạch cạch", đặc biệt kiên định nói ra mục đích của mình.

https://thuviensach.vn

[Phụ cận]: Đông Kiệt Hạ Lưu: Bái ta đi, ta có thể mang ngươi đi thăng cấp lại có thể mang ngươi đi đánh boss, còn có thể mang ngươi đi khi dễ nam thần. Cứ coi như là bồi thường cho việc chúng ta đoạt boss của ngươi đi.

Các cô nương trong đội ngũ cùng nhau cười haha, nói thẳng lão Đại nhà mình chính là nam thần đệ nhất khu, lại hỏi hắn có phải là coi trọng muội muội này không, thậm chí còn có cô nương xung quanh nhận việc đứng ra tỏ vẻ bản thân có thể trợ giúp Hạ Lưu tán gái!

Thật là vô cùng đáng khinh.

Loại không khí hài hòa này khiến cho Cố Vân Thiên cảm thấy rất tốt. Tuy nói Đông Kiệt Hạ Lưu thoạt nhìn như là một vị hoa hoa công tử không biết chừng mực, chỉ là như thế nào đều cảm thấy vẫn có thể làm một vị huynh đệ tốt!

Vì thế hắn cũng rất rộng lượng nói với vị huynh đệ Hạ Lưu...

[Phụ cận] Bạch Vân Thiên: Không cần phải như vậy, chẳng qua chỉ là một con Boss mà thôi.

Nhớ lại lúc hắn còn ở khu 6, số lần diệt boss còn không thể đếm được.

Nói cho cùng, ở khu 11 không phải có vô số người tranh đoạt để được làm đồ đệ mình sao? Hạ Lưu cười bất đắc dĩ, ngón tay lại không ngừng gõ bàn phím.

[Phụ cận] Đông Kiệt Hạ Lưu: Tuy rằng ngươi cảm thấy không có gì, nhưng con ta lại thật sự không thích nợ ân tình của người khác, ngươi cũng đừng từ chối. Bái ta làm sư đi, yên tâm, tuyệt đối ta sẽ không đùa giỡn lưu manh hay là quy tắc ngầm với ngươi!

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy ba chữ quy tắc ngầm, Cố Vân Thiên nhịn không được ngừng vài giây. Đại khái là Hạ Lưu nói đích thực có chút khẩn trương, hơi suy tư, là hắn khẩn trương hay là Hạ Lưu?!

"Bạch Vân Thiên hi vọng bái bạn làm thầy, đồng ý/ từ chối?"

Hạ Lưu sau khi nhanh chóng bấm đồng ý liền nhếch miệng cười, giao dịch cho Cố Vân Thiên một tổ thịt bò cực phẩm có thể chớp mắt hồi nửa máu.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Ưm... Đây là?

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: yên tâm làm đồ đệ của gia sẽ có thịt ăn.

Lời kịch khí phách này vừa ra, trong lúc nhất thời mị lực nam tử hán của Hạ Lưu bùng nổ.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (2)

Editor: Mèo Lười

Hệ thống quân lặng lẽ thâm nhập vào kho số liệu hậu trường của Thí Thần OL, trực tiếp mở bàn tay vàng nghịch thiên cho cô, tăng gấp hai lần giá trị kinh nghiệm đánh quái cùng tỷ lệ bạo của cô lên. Cũng không có cách nào khác, Hạ Lưu bình thường đều vội vàng làm việc tại các thế giới, căn bản là không có thời gian đi chơi game, trước kia có thể bảo trì thao tác cũng ít nhiều là nhờ có ký ức của nguyên chủ thân thể này bảo lưu lại.

Buổi sáng không có tiết học, Hạ Lưu ở trong phòng ngủ bật máy tính đăng nhập vào trò chơi. Nhưng khi cô xuất hiện ở trên trời của thành Thiên Phong thì thanh âm "ting ting ting" nhắc nhở chiến đấu vang lên không ngừng.

Không thể không nói Cố Vân Thiên chính là tự mang hào quang thù hận, trước đó đã bị Bảo Bảo Bối Bối đoạt boss, lúc này lại bị Mỹ Nhân Như Thế ở khu 11 thuật tay đoạt boss.

Từng khu đều sẽ có một muội tử như vậy, cấp bậc của nàng đều là do một đám hắn tử nâng lên, trang bị của nàng cũng là được một đám hán tử đánh ra mà có, thanh danh của nàng cũng là do một đám hán tử thổi phồng lên.

Cái vị Mỹ Nhân Như Thế này thao tác kém, nhưng không chịu nổi chính là cô lại chính là quân của thương giới khu Hoa Quan, bởi vậy người chạy theo nịnh bợ không ít, đương nhiên, người mà cô thầm mến chính là người có cấp bậc đại thần... Đông Kiệt Hạ Lưu.

https://thuviensach.vn

Nghe nói Đông Kiệt Hạ Lưu đã có đồ đệ đầu tiên, cho nên vị Mỹ Nhân Như Thế liền đến tìm vị "tình địch" này, thuận tay đoạt boss, còn định đuổi Cố Vân Thiên về điểm sống lại.

Mỹ Nhân Như Thế hơn hai mươi cấp so với Bạch y, trừ phi nàng (CVT) có loại thao tác yêu nghiệt kia, bằng không rất khó thắng. Nhưng là, thao tác của cấp đại thần cũng không phải là cải thảo, không phải bất luận kẻ nào cũng đều có khả năng có được.

Hạ Lưu chuẩn bị đi cứu đồ đệ nhưng sau một thao tác của nhân vật trong trò chơi thì liền dừng lại.

Nhìn tình cảnh trước mắt này, trong lòng Hạ Lưu không phải không có ác ý nghĩ đến một câu nói có chút hoàng bạo...

"Trang bức không thành bị thảo"(*)

Tốt xấu gì Cố Vân Thiên cũng là đại thần đứng đầu khi 6, thao tác trong trò chơi đã muốn nghịch thiên. Hạ Lưu nhìn thấy vị hiệp khách nho nhỏ vung kiếm, trên màn hình chỉ phóng ra ánh sáng chói rọi mắt khi phóng ra kỹ năng, căn bản là không biết tình huống như thế nào.

Đợi đến khi Hạ Lưu nhìn rõ, Mỹ Nhân Như Thế đã nằm phơi thây.

Cố Vân Thiên ngồi trước màn hình lười biếng gõ bàn phím, nhân tiện ngáp một cái.

Mỹ Nhân Như Thế rớt, nhưng cô lại không chút nào phát hiện có điều không đúng, thế nhưng lại lập tức dùng đạo cụ tại chỗ sống lại tiếp tục PK cùng Cố Vân Thiên.

Lúc này sư phụ Hạ Lưu vô lương tâm đang ngồi xổm một góc nào đó xem trận chiến.

https://thuviensach.vn

Hôm nay Bạch Vân Thiên trang bị bình thường, đẳng cấp càng thấp đến đáng thương, vấn đề chính là thao tác... đó không phải là chỉ dùng hai chữ biến thái là có thể hình dung ra được.

Phỏng chừng đến lúc đẳng cấp trang bị của hắn đuổi kịp Hạ Lưu, rất có khả năng ngược chết Hạ Lưu một trăm lần.

Mỹ Nhân Như Thế giờ phút này cực kỳ buồn bực.

Đông Kiệt Hạ Lưu chính là lão công tương lai của mình, vốn là muốn dạy dỗ đồ đệ cấp thấp hơn mình rất nhiều để tỏ rõ uy nghiêm của sư nương, thuận tiện lại xem lại thao tác của mình.

Nhưng lại không nghĩ đến... lần này thế nhưng lại thua bi thảm như vậy.

Khẽ cắn môi, cô liền gửi một tin nhắn của ca ca của mình: "Ca, nhanh tới giúp muội, có một tên tiểu hào khi dễ muội!"

Đây chính là kỹ năng thiên phú của mỹ nữ, khi nàng bị người khác đánh bại, liền có thể gọi người đến đánh giúp...

Cố Vân Thiên cũng là cảm thấy không có chuyện gì, sau khi chém ngã Mỹ Nhân Như Thế cũng không về thành, trái lại không nhanh không chậm đi xung quanh đánh quái thăng cấp.

Hạ Lưu đang xem trận chiến luôn luôn chú ý đến những người xung quanh, chờ đến sau khi nhìn thấy nơi truyền tống có người tiến đến, một cái thuấn di liền chắn trước người Cố Vân Thiên, từ trên trời giáng xuống một công kích cường đại đánh tiểu Kiếm Tiên da mỏng phát đau.

Đáng tiếc Hạ Lưu cường hãn cũng không phải chỉ là đồn thổi.

[Phụ cận] Đông Kiệt Hạ Lưu: Đồ, đệ, trở về thành!

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt liền giết Mỹ Nhân Như Thế, lại thao tác để Kiếm Tiên kéo ra khoảng cách, tranh được một kỹ năng đang phóng đến cô, thế nhưng Hạ Lưu vẫn còn có thể gõ chữ nhắc nhở đồ đệ yêu quý của mình chạy trốn.

Một phen thao tác yêu nghiệt như vậy khiến cho Cố Vân Thiên đang ngồi ở trước màn hình khác hơi nhướn mày, cũng là lộ ra một nụ cười vui vẻ, ngón tay thon dài gõ trên bàn phím, hiệp khác nho nhỏ phối hợp với Kiếm Tiên, thường thường phóng ra kỹ năng quấy rối đối phương một chút. Tuy rằng đây là lần đầu phối hợp, chỉ là cả hai người đều cảm thấy rất vừa lòng.

Đại thần gặp đại thần, có cảm giác hạnh phúc hạnh phúc tương thích! Độ hảo cảm rất nhanh liền tăng đến 30.

Dưới sự trợ giúp của Cố Vân Thiên, vú em Hạ Lưu dùng mấy cái kỹ năng liền khiến cho một vị ca ca của Mỹ Nhân Như Thế thăng thiên.

Không để ý đến Mỹ Nhân Như Thế khóc lóc kể lể bản thân bị khi dễ như thế nào, giải quyết xong địch nhân, Hạ Lưu liền lập tức chạy đến bên cạnh đồ đệ tỏ vẻ quan tâm.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Tại sao không cầu cứu ta? Thông báo ta thượng tuyến ngươi không thể không thấy được.

Cố Vân Thiên trầm mặc một chút, do dự một chút liền trả lời cô.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Ta không thích nợ ân tình.

Thoạt nhìn là một nữ hiệp khách đáng yêu, tóc đuôi ngựa, ngực phẳng lỳ, thế nhưng lại hết lần này tới lần khác lời nói lại cao lãnh như vậy.

Hiểu rõ tính cách của Cố Vân Thiên Hạ Lưu cũng lười tranh luận với hắn, trực tiếp triệu tập tổ đội, sau đó kéo Cố Vân Thiên vào trong đội ngũ của mình.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu cũng không hỏi Cố Vân Thiên muốn làm gì, lôi kéo hắn đến khu luyện tập cao cấp, trực tếp chắn trước mặt nữ hiệp khách bảo vệ Cố Vân Thiên, sau khi để tự động đánh quái tăng điểm kinh nghiệm liền bắt đầu gây rối tiểu đồ đệ của mình.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Tiểu Điềm Điềm(*) a...

(*) Điềm điềm: ngọt ngào ~~~

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên:...

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Không thích ta đặt tên thân mật như vậy cho ngươi sao?

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Ân, không thích.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Tốt, vậy ta đổi cái khác, Tiểu Vân Vân.

Cố Vân Thiên thật lâu sau cũng không trả lời lại tin nhắn của Hạ Lưu, vì thế cô lại tính tình không đổi gửi tin nhắn như trước quấy phá hắn.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Tiểu Vân Vân tại sao ngươi không để ý đến ta?

[Hệ thống] Xin lỗi, tin nhắn gửi đi thất bại, người chơi "Bạch Vân Thiên" đã chặn tin nhắn riêng của bạn.

Vì sao tên đồ đệ này không dễ thương một chút nào vậy, quả nhiên nhân yêu đều không thể dễ thương như các muội muội thật sự được.

Hạ Lưu chịu mệt nhọc ở tiền phương giết boss xoát kinh nghiệm, Cố Vân Thiên ngược lại cũng rất phúc hậu, không có hưởng thụ điểm kinh nghiệm đại thần đưa tặng, trái lại đặc biệt tích cực chạy đi bổ đao, ngoại trừ

https://thuviensach.vn

thường thường xuất hiện bạo kích có thể làm hắn thương tổn một ít, còn lại rất khả quan.

Không có tin nhắn gây rối của Hạ Lưu, Cố Vân Thiên cũng là có thể làm một nữ hiệp khách yên tĩnh. Bởi vì trước mắt khu luyện cấp này đối với cấp bậc của Cố Vân Thiên thật là chênh lệch quá cao, cho nên hắn lên cấp cũng thật nhanh đến đáng sợ, một thoáng chốc lại là một đạo thăng cấp khi ánh sáng vàng lóe lên. (Mèo: theo ta biết thì hình như chết càng nhiều thì điểm kinh nghiệm tích lũy để thăng cấp sẽ càng cao ấy)

Không giống với khi có đại thần cấp cao đi theo, lần này Cố Vân Thiên cũng cảm nhận được cảm giác của Mỹ Nhân Như Thế. Ba giờ sau, hắn đã từ cấp 15 lên tới cấp 33. Hôm nay đều ngồi trước màn hình máy tính suốt cả buổi chiều, Cố Vân thiên có chút mệt mỏi xoa thái dương, ném ánh mắt ra ngoài cửa sổ.

Hắn là một phú nhị đại, giàu đến mức chuyện gì cũng không làm chỉ đêm gia sản bỏ vào ngân hàng, mỗi ngày đều sẽ có một số tiền lớn sinh ra từ khoản kia.

Cái vòng này của hắn thật ra cũng không thuận lợi hay đẹp đẽ như mọi người thường nghĩ, so với người bình thường mà nói, bọn họ ngược lại càng phiền lòng hơn. Tùy thời đều sẽ bởi vì sinh ý lúc hợp tác mà có khi gặp một vài chuyện khắc khẩu hoặc là phải ẩn nhẫn cúi đầu.

Từ sau khi đi du học Mĩ trở về, Cố Vân Thiên liền bị cha hắn để lại một số gia sản làm một phú nhị đại an tĩnh. Ngẫu nhiên hắn cũng sẽ giúp xử lý một vài việc trong công ty của gia tộc, hơn nữa hắn lại không có những hoạt động muôn màu muôn vẻ như các phú nhị đại khác, cho nên nói tóm lại là...

Đây là một mỹ nam tử quá mức an tĩnh.

https://thuviensach.vn

Không đi Las Vegas bài bạc, không đi hải thiên Thịnh Diên chơi đùa, cũng không mở du thuyền chơi Bungee. Có việc liền đến công ty họp kế hoạch một ít phương án, không có việc thì ngồi ở nhà chơi game.

Cô Vân Thiên nghiêng người nằm trên ghế solon, đầu gối lên tay, tựa tỉnh phi tỉnh(*) khép hờ mắt.

(*)Tựa tỉnh phi tinh: tương đương câu tựa tiếu phi tiếu, có nghĩa là tỉnh như không tỉnh:vvv

Hắn là con lai, hơn nữa lai cũng khá thành công. Tóc đen mắt xanh, ngũ quan thâm thúy lập thể, màu da so với người thường còn trắng hơn, có một lại mỹ cảm khiến người khác phải kinh diễm.

Mãnh liệt nhìn lại...

Bô dạng lớn lên rất giống với Kiếm Tiên áo trắng trong trò chơi kia.

Cố Vân Thiên nay bỗng cảm thấy như Đông Kiệt Hạ Lưu bắt chước mình, nhưng cũng may là vốn rất thưởng thức đối phương, nên cũng không lập tức cảm thấy chán ghét gì.

Dù sao phần lớn nam sinh đều như vậy, hắn cũng không cảm thấy có vấn đề gì, chung quy hiện tại hắn chính là chơi nhân vật nữ, là nhân yêu.

Xóa bỏ tên Hạ Lưu từ trong danh sách đen ra, Cố Vân Thiên rất bình tĩnh gửi một tin nhắn trả lời tin nhắn trước của cô.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Mệt mỏi, muốn im lặng một chút.

Chỉ là Hạ Lưu lại chưa trả lời tin nhắn của hắn, mà là trực tiếp gửi lời mời vào bang hội cho hắn.

[Hệ thống] người chơi Đông Kiệt Hạ Lưu muốn mời bạn gia nhập bang hội [Tỉnh Mộng], đồng ý hay không?

https://thuviensach.vn

Cố Vân Thiên rất không chừa mặt mũi, trực tiếp từ chối.

Chỉ là Hạ Lưu cũng không theo như lẽ thường xuất ra, mà lại tiếp tục gửi lời mời cho Cố Vân Thiên như trước.

Cứ như vậy qua vài ba lần, cuối cùng Cố Vân Thiên nhận thua, gia nhập bang hội của Hạ Lưu.

Chỉ là ngay sau đó, khuôn mặt dễ nhìn của Cố Vân Thiên biến thành màu đen.

Bởi vì...

[Bang hội] Bảo Bảo Bối Bối: Hoan nghênh bang chủ phu nhân!

[Bang hội] Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh: Mọi người mau mau ra đây xem bang chủ phu nhân của chúng ta đi này!

[Bang hội] Thiên Nhai Qúa Khách: Bang chủ phu nhân cuối cùng cũng đã vào Ha haha!

...

Hệ thống trò chuyện ở bang hội gần như muốn nổ tung, sắc mặt Cố Vân Thiên không tốt nhìn những gia hỏa ồn ào kia, lại nhìn Hạ Lưu đang không có ý định giải thích thay hắn, rốt cuộc quyết định tự mình xuất mã giải quyết hiểu lầm lớn này.

[Bang hội] Bạch Vân Thiên: Thật ra, ta là nam.

[Bang hội] Bảo Bảo Bối Bối: Cái gì?

[Bang hội] Thiên Nhai Qúa Khách: Ông trời của ta ơi, nhân yêu sao??

https://thuviensach.vn

Mắc thấy sắp thoát khỏi hai tiếng "muội muội" này, thế nhưng Hạ Lưu ngay thời khắc mấu chốt mở miệng, cho Cố Vân Thiên một đao thật đau.

[Bang hội] Đông Kiệt Hạ Lưu: Đồ đệ, lại nghịch ngợm!

...

Cố Vân Thiên cao tài sinh, phú nhị đại, lần đầu tiên có xúc động muốn đập máy tính.

Vì thế, chỉ dựa vào câu này của Hạ Lưu, vô luận Cố Vân Thiên có nói cái gì nữa, cũng không ai nguyện ý tin tưởng hắn là hán tử.

"Muội tử thật nghịch ngợm nha, lại còn giả làm hán tử"

"Muội muội dễ thương đều thích nói mình là hán tử"

"Đồ đệ đáng yêu, ngươi không cần nghịch ngợm như vậy đâu"

Đây là nơi quái quỷ nào đây chứ? Cố Vân Thiên lặng lẽ đăng xuất khỏi trò chơi.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (3)

Editor: Mèo Lười

Thói quen đùa giỡn lưu manh của Đông Kiệt Hạ Lưu cùng những thành viên trong bang hội Tỉnh Mộng kia cũng không phải là một quá trình khá dài, đối với Cố Vân thiên mà nói, ít nhất là như vậy. Bởi vì đến ngày hôm sau, hắn liền có thể thản nhiên đối mặt với những phản kích thường thường tới của đám cầm thú này.

[Bang hội] Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh: Bang chủ phu nhân, có cần ta dẫn ngươi đi thăng cấp không?

[Bang hội] Đông Kiệt Hạ Lưu: Đồ đệ theo ta đi, sư phụ dẫn ngươi cùng bay.

[Bang hội] Bạch Vân Thiên: Ngươi có biết là ngươi đang trang bức không(*)?

(*) Trang bức: Chỉ một hành động, một loại phong cách giải dạng nghèo khó, giả dạng không có gì để phơi bày ra cái không có gì của mình, nhưng thực ra bản chất cũng chẳng có gì...2 bàn tay trắng, không tiền không tài năng không thực lực...kiểu này là không có thực lực mà cũng đòi trang bức... (Nguồn: tangthuvien)

[Bang hội] Thương Thương Đại Địa Bệnh Thần Kinh: Mẹ nó muội muội này thật thô tục mà!

https://thuviensach.vn

Cố Vân thiên đưa tay cầm lấy nước trái cây trên bàn trà lên uống, nghĩ rằng như thế này có lẽ sẽ chứng minh được hắn là hán tử.

Nhưng Hạ Lưu làm sao có thể để hắn được như nguyện chứ?

[Bang hội] Đông Kiệt Hạ Lưu: Ta biết, hiện tại nữ hán tử nhiều, đồ đệ ngươi cũng là một trong số đó.

[Bang hội] Bảo Bảo Bối Bối: Nữ hán tử đều là những muội muội dễ thương!

[Bang hội] Thương Thương Đại Địa Bệnh Thần Kinh: Thì ra bang chủ phu nhân là nữ hán tử à!

"..."

Cố Vân Thiên yên lặng không nói nhìn màn hình, nhận mệnh tiếp nhận lời mời vào tổ đội của Hạ Lưu. Người kia không hề có cảm giác ngượng ngùng khi trêu chọc đồ đệ của mình, rất là vui vẻ mà dẫn dắt Cố Vân thiên đi luyện cấp lấy điểm.

Chỉ có thể nói Hạ Lưu thực lực quá cao nhưng vận khí quá tệ, lúc cô vừa mang theo Cố Vân Thiên đến nơi luyện cấp lại đụng phải nữ chính vốn đã sớm lên sân khấu, Mộc Vũ Vũ.

Mộc Vũ Vũ trong trò chơi tên là Thanh Mộc Vũ Vũ, vừa nghe thì liền biết chính là một muội muội dễ thương, trong sáng, thanh thuần, yếu đuối. Mà sự thật... muội muội này xác thực có chút yếu đuối.

Cô chơi là nữ Kiếm Tiên, chức nghiệp vú em. Nhưng vì là cùng vú em, cho nên với Hạ Lưu chỉ một mình có thể giết boss mạnh nhất lực công kích so với cô không biết gấp bao nhiêu lần.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu trơ mắt nhìn cô ta xông vào bầy quái vật, lại nhìn cô ta loạn thất bát tao phóng ra các kỹ năng xong... đương nhiên là không trúng một con quái vật nào. Cuối cùng Mộc Vũ Vũ bị cả đàn quái vật vây quanh, thời điểm mắt thấy máu rất nhanh sẽ tiêu hết, bỗng một đạo ánh sáng màu xanh nhạt sáng lên từ đỉnh đầu cô, sau đó là ba đạo ánh sáng cắm vào người cô, mạnh mẽ rót đầy máu cho Mộc Vũ Vũ.

Lúc này, Hạ Lưu rốt cuộc cũng thể hiện phản ứng nên có của đại thần vú em khu mười một, không phải là giả mạo DPS phát ra thương tổn, mà là một vú em an tĩnh.

Một người dần dần hiện ra trước mặt Mộc Vũ Vũ, lại thuận tay tạo một màn bảo vệ cho cô. Kế tiếp Hạ Lưu liền bắt đầu đùa giỡn soái, bỏ lại liên tiếp mấy kỹ năng, phi kiếm mang theo gió tung hoành, tiêu diệt từng con quái vật giống như đang gặt lúa.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Đồ đệ, thế nào? Có cảm thấy sư phụ rất soái không?

Từ câu nói này từ tin nhắn riêng liền có thể biết tiểu tử này là điển hình của soái chỉ ba giây. Cố Vân Thiên lặng lẽ thổ tào trong lòng, chỉ là độ hảo cảm lại rất thành thực tăng lên.

[Chúc mừng bạn đạt 6 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 36]

Cố Vân Thiên thuận tay bổ đao diệt một tiểu quái, đi theo Hạ Lưu tán gái.

Nam nữ chính trời sinh có lực hấp dẫn nhau khiến Cố Vân Thiên muốn tiếp cận Mộc Vũ Vũ một cách khó hiểu. Chỉ là, lực chú ý của người kia dường như không đặt trên người của hắn, bởi vì, Hạ Lưu đã thuận lợi đoạt hào quang vốn thuộc về nam chính Cố Vân Thiên.

https://thuviensach.vn

Đối với Mộc Vũ Vũ mà nói, đây là ngày đặc biệt nhất trong cuộc đời của cô.

Khi cô đang bị một đám quái vật đáng sợ vây quanh, một Kiếm Tiên áo trắng phiêu phiêu đạp kiếm cưỡi gió mà đến, sau khi lấy tư thế soái ca tiêu diệt tất cả quái vật, tác phong nhanh nhẹn hỏi cô: "Cô nương, ổn chứ?"

Đây thực sự chính là bạch mã hoàng tử của cuộc đời cô, mang theo ánh sáng màu xanh mà xuất hiện, hơn nữa vừa nhìn chính là một chàng trai cao lớn mạnh mẽ, tuyệt không phải những trạch nam như (Long Ngạo Thiên) hay (Smart quý tộc)(*) có thể so sánh.

(*) Smart là phong cách thời trang xuất hiện khoảng năm 2008 ở TQ.

Còn quý tộc Smart là chỉ mấy đứa trẻ trâu.

Anh tuấn như thế lại chứa sái khí không tên, Đông Kiệt Hạ Lưu.

[Phụ cận] Đông Kiệt Hạ Lưu: Muội muội, có muốn cùng nhau luyện cấp không?

Sau khi phát hiện vị tiểu Bạch trước mắt chính là nữ chính, Hạ Lưu liền thân thiết mà không mất phong độ hỏi cô xong, thuận tiện còn hỏi cô có muốn cùng nhau chơi đùa vui vẻ hay không.

Mộc Vũ Vũ sớm đã bị vị đại thần trước mắt làm cho mê muội không phân rõ trắng đen liền vui vẻ đáp ứng, tiến vào đội ngũ của Hạ Lưu.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Đồ đệ, ngươi đừng có hiểu lầm, thật ra ta cảm thấy nếu bỏ lại nàng ta ở nơi này thật đúng là thất đức, quái vật nơi này cấp bậc rất cao, nếu không ai mang nàng theo nhất định rất thảm.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Không cần giải thích với ta.

https://thuviensach.vn

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Đồ đệ, ta sai rồi, ta không nên trêu hoa ghẹo nguyệt như vậy.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên:.... Ta đã nói là không cần giải thích với ta.

Cố Vân Thiên thật sự cảm thấy Hạ Lưu không cần phải giải thích chuyện này, chung quy hắn cũng không phải là muội tử, cũng không thật sự xem Hạ Lưu là sư phụ, cho nên trên người hắn hoàn toàn không tồn tại các loại "Độc chiếm sư phụ" gì gì đó.

Nhưng là, hắn dường như đã quên mất bây giờ bản thân chính là nhân yêu.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Con gái đều khẩu thị tâm phi như vậy, ta hiểu.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên:... Có thể không đề cập tới con gái không?

Hiện tại Cố Vân Thiên nhìn thấy hai chữ này liền cảm đau đầu cho tình cảnh bây giờ của mình, cái xã hội này thật là văn vẹo, nói thật trái lại không ai tin.

Nhưng Hạ Lưu lại hoàn toàn không có ý muốn thông cảm cho Cố Vân Thiên, cô tâm tình khá tốt một tay cầm hộp sữa một tay gõ chữ.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Được thôi, nữ đồ đệ nói cái gì thì chính là cái đó.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên:...

Cố Vân Thiên lặng lẽ uống một ngụm nước lớn xong trái lại hỏa khí càng lớn, "cạch cạch cạch" vài tiếng liền đưa Hạ Lưu vào danh sách đen.

https://thuviensach.vn

Mộc Vũ Vũ đợi một lúc lâu mới nhìn thấy Kiếm Tiên áo trắng bắt đầu động. Hắn rất lễ phép nói với Mộc Vũ Vũ là mình đi chải lông cho mèo, nhất thời độ hảo cảm của người kia lần nữa lại thay đổi, không ngừng đi lên.

Bên kia Cố Vân Thiên quyết định không nhìn cái vị sư phụ không biết xấu hổ này, quá mất mặt rồi, rõ ràng là nói chuyện phiếm với hắn, vậy mà còn dám nói cái gì mà đi chải lông cho mèo...

Chỉ là vừa nghĩ đến đó...

Con mèo mà Đông Kiệt Hạ Lưu nói rất có khả năng chính là hắn?

Chỉ cần nghĩ đến điểm này, tư duy của Cố Vân Thiên giống như con ngựa đứt dây không dừng lại được, não tưởng tượng ra bộ dáng Kiếm Tiên áo trắng vuốt ve bản thân. Hai đại nam nhân lại làm ra loại hành động này quả thực chính là nồng đậm cảm giác không thích hợp.

Hạ Lưu không biết hiện tại Cố Vân Thiên đang nghĩ cái gì, nếu không khẳng định cô sẽ còn bù thêm mấy đao nữa để thương tổn linh hồn của Cố Vân Thiên.

Đội ngũ ba người chậm rãi đẩy mạnh ở nơi luyện cấp, bởi vì có Hạ Lưu, cho nên tốc độ thăng cấp có thể nói là biến thái. Cho dù Mộc Vũ Vũ chỉ như một người qua đường xem náo nhiệt, nhưng Hạ Lưu phóng ra một kỹ năng liền có thể diệt một đám quái vật, đích xác là không cần cô.

Đối với Mộc Vũ Vũ mà nói, đây là một trải nghiệm hạnh phúc, cho nên sau khi bọn họ luyện cấp xong cô liền tính toán có thể cùng Hạ Lưu trở thành bạn thân.

[Hệ thống] Người chơi "Đông Kiệt Hạ Lưu" hy vọng thêm bạn làm hảo hữu, đồng ý hay không?

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu thân là nam phụ rất là tự giác, chủ động xin làm hảo hữu với Mộc Vũ Vũ, chờ sau khi hệ thống thông báo Mộc Vũ Vũ đã thêm cô làm hảo hữu xong, thế này mới bình tĩnh tiếp tục giả vờ là một đại thần sâu không lường được.

Cố Vân Thiên không phải là người chủ động làm quen với người khác, hơn nữa hiện tại hắn cũng chỉ là một tiểu hào yêu nhân. Như vậy so với Hạ Lưu, tuy rằng thao tác của hắn cực kỳ tốt, nhưng ánh mắt của muội tử thủy chung vẫn luôn dừng lại trên người Hạ Lưu.

Lúc Mộc Vũ Vũ hết máu liền thêm một thuật trị liệu cho cô, lúc Mộc Vũ Vũ bị quái vật công kích liền ném cho cô một tấm màn bảo vệ, nhưng hành động đó thật ra là vì Hạ Lưu đơn thuần muốn thành lập tình nghĩa cách mạng với Mộc Vũ Vũ mà thôi. Nhưng sự tình phát triển, hình như đã vượt qua dự liệu của Hạ Lưu.

Từ sau ngày luyện cấp quen biết với Mộc Vũ Vũ đó, phía sau Hạ Lưu liền nhiều hơn một cái đuôi.

Trước kia là cô đuổi theo còn Cố Vân Thiên thì chạy, mà bây giờ lại thêm Mộc Vũ Vũ chạy theo Hạ Lưu.

Một tiếng lại một tiếng Hạ Lưu ca ca, gọi nhiều đến mức khiến người khác phỉ đau đầu.

Một tuần sau hệ thống quân đột nhiên xuất hiện.

Đây là lần đầu tiên Hạ Lưu nhìn thấy bộ dáng của hệ thống quân, lão hóa thành bộ dáng của một NPC, đột nhiên xuất hiện trước mặt Hạ Lưu. Khuôn mặt thanh lãnh, y phục màu xám nhạt, xem như thế nào cũng đều là nhân vật bình thường trong trò chơi. Cố tình biểu tình của lão lại rất phong phú, vừa nhìn liền biết không phải là NPC bình thường.

https://thuviensach.vn

"Cô có biết hiện tại đang xảy ra vấn đề hay không? Hả?" Hệ thống quân rất quỷ dị ngẩng đầu, xem bộ dáng là đang đối diện với màn hình của Hạ Lưu.

Sau khi biết được đây là hệ thống quân, Hạ Lưu nháy mắt liền trở nên lười biến, có chút xa cách liếc nhìn màn hình một cái, cũng lười gõ chữ, trực tiếp hỏi: "Vấn đề gì?"

"Hiện tại Cố Vân Thiên xem cô là huynh đệ"

Hạ Lưu hơi nâng mi, khẽ "dạ" ý bảo bản thân đã hiểu rõ, ngữ khí rất bình tĩnh hỏi lão: "Cho nên thì? Lo lắng tôi không có cách khác hoàn thành nhiệm vụ sao? Ân?"

Khóe miệng Hệ thống quân co rút, giống như sắp không nhịn được mà xù lông. Nhẫn một hồi lâu lão mới cố gắng lấy bộ dáng bình tĩnh nói với Hạ Lưu: "Vậy cô có biết hay không, Mộc Vũ Vũ xem cô là người trong lòng?"

"..."

Dù là người bình tĩnh như Hạ Lưu, lúc nghe câu này cũng nhịn không dược sửng sốt một hồi lâu.

Nhìn thấy dáng vẻ ngu ngốc của Hạ Lưu, hệ thống quân thực sự rất vui vẻ a. Vốn là một bộ dáng bình tĩnh lập tức trở nên vênh váo, bộ dáng có chút hả hê: "Thế nào? Đây là điển hình sai lầm đối tượng công lược, chờ trừ tiền lương đi!"

Tuy nói tình huống này thật đúng là dở khóc dở cười, nhưng cũng không phải là không có cách cứu vớt.

Hạ Lưu trực tiếp khống chế Kiếm Tiên áo trắng rời khỏi Hệ thống quân, sau khi tra xét vị trí hiện tại của Cố Vân Thiên xong, liền vội vàng

https://thuviensach.vn

cưỡi Phương Hoàng lửa chạy đi.

Cố Vân Thiên đang đánh quái, cấp bậc của hắn đã có thể trên cơ bản, đang chuẩn bị mấy ngày nữa thì sẽ đưa nhân vật này cho em gái, cuộc sống nhân yêu cũng đã nên kết thúc.

Về phần huynh đệ tốt Đông Kiệt Hạ Lưu, hoàn toàn có thể đợi sau khi khu mười một và khu sáu xác nhập lại xong thì có thể vui vẻ cùng nhau chơi đùa rồi.

Tính toán của Cố Vân Thiên rất bình thường, nhưng Hạ Lưu trước nay không có khả năng để hắn được như ý nguyện.

Kiếm Tiên áo trắng tay cầm thần khí cao cấp nhất nhảy xuống từ Phương Hoàng lửa, không đợi Cố Vân Thiên kịp phản ứng, cô liền gửi ra một hàng chữ.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Đồ đệ, cứu ta!

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên:... Nói

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Ta bị một muội muội coi trọng a!

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Loại chuyện này không phải ngươi nên cao hứng sao?

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Nhưng ta cũng là con gái a!

Nước trái cây trong tay Cố Vân thiên đánh nghiêng xuống trên bàn phím máy.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Du Chi Yêu Nhân Nhân Yêu (4)

Editor: Mèo Lười

Từ lúc chơi trò chơi đến nay, Cố Vân Thiên từng PK thắng cả cao thủ thần trang, cũng từng trong một cái bản đồ bị chôn giấu giết một Thần Long chỉ trong mười giờ, hắn cho rằng trong trò chơi đã không còn chuyện gì có thể làm hắn kinh ngạc.

Nhưng là...

Lúc hắn nhìn thấy câu nói kia xuất hiện trước mắt mình thì bỗng hoài nghi có phải mắt mình có vấn đề không.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Nhưng ta cũng là con gái a!

Nhìn thấy những lời này của Hạ Lưu, Cố Vân Thiên cảm thấy giống như nhìn thấy một ti nam đáng khinh nháy mắt biến thành... ti nữ đáng khinh.

Cũng không có biện pháp, thao tác như thần cùng hành vi đùa giỡn muội tử của Hạ Lưu thật sự không tìm ra chút gì là bộ dáng của con gái. Trong tư duy của Cố Vân Thiên, con gái thì không phải là cả ngày không ngừng tạo hình tự sướng cũng là ra ngoài điên cuồng mua sắm.

Không thể không nói, tư duy của trạch nam một khi phát huy, cho dù là phú nhị đại cũng không dễ tìm được bạn gái.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Thiên nửa ngày cũng không trả lời tin nhắn của Hạ Lưu, huynh đệ lập tức biến thành tỷ muội, đích xác khiến người khác cảm thấy lo lắng.(Mèo: hình như có gì đó sai sai, tại sao từ huynh đệ lại biến thành tỷ muội?:vvv)

Hạ Lưu ngồi xếp bằng trước máy vi tính, trái lại rất thảnh thơi, quyết định lại lần nữa kích thích Cố Vân Thiên: "Ta cảm thấy ngươi là một tiểu muội muội đặc biệt đáng yêu, nhất định có thể làm tỷ muội tốt với ta! Cho nên mới đem chuyện này nói cho ngươi biết!"

Lời này ý ngầm chính là cô thực sự rất tín nhiệm hắn, đang chờ vị "tỷ muội tốt" này hỗ trợ nghĩ kế.

Tay Cố Vân Thiên dừng lại trên bàn phím, do dự nửa ngày vẫn không biết bản thân nên gõ ra chữ gì. Trái lại là Hạ Lưu, sau nửa ngày lải nhải cuối cùng cơ trí đề xuất một chủ ý.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Tiểu Vân Vân, làm bạn gái ta đi!

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên:...

Không thể không nói, Cố Vân Thiên chính là một phú nhị đại cực kỳ ngây thơ, chỉ một câu đơn giản của Hạ Lưu liền có thể khiến hắn rung động.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Không tốt.

Trước không cần nói đến quan hệ thế nào với Hạ Lưu, chỉ là ba chữ "bạn gái" (*) này cũng khiến Cố Vân Thiên phải lúng túng. Đường đường là một nam nhi bảy thước, thế nhưng lại đi làm bạn gái của một cô gái...

(*) Chữ bạn gái trong tiếng Trung có ba chữ: "女朋友"

Thôi đi, đây cũng không phải là tiết mục diễn bách hợp.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu thoạt nhìn rất nghiêm túc phân tích nếu bản thân nói nếu cho Mộc Vũ Vũ biết bản thân đã có người mình thích, đối với một cô gái trẻ như vậy nhất định sẽ tổn thương, sau đó chuyển tình yêu thành tuyệt vọng, mất đi khí lực muốn tiếp tục yêu, từng cái từng cái rõ ràng cho Cố Vân Thiên nghe. Mà Cố Vân Thiên thân là tỷ muội tốt kiêm đồ đệ tốt, lúc này tất nhiên phát huy hết tác dụng của bản thân, ra mặt diễn xuất một màn với cô để Mộc Vũ Vũ biết khó mà lui.

Tuy nói loại chuyện này không hề liên quan đến Cố Vân Thiên, nhưng hắn lại không chịu nổi Hạ Lưu không ngừng lải nhải tẩy não, cuối cùng sinh ra loại ý nghĩ "nếu mình không làm kết quả chắc chắn không tốt".

Bang hội Tỉnh Mộng chính là bang hội đứng thứ nhất của khu mười một dưới sự lãnh đạo của bang chủ Đông Kiệt Hạ Lưu mà dần dần vang dội, lấy tác phong dùng chí khí của mình xứng bá toàn phục. Dựa theo đạo lý này, hán tử trong bang hội nên là có cơ bụng tám múi, con gái cũng phải nên là một vai khiêng thùng nước năm tầng mà không thở dốc mới đúng.

Khổ nỗi người trong bang hội đều có chút biến thái, trải qua một khoảng thời gian ở chung, Cố Vân Thiên đã sớm hiểu rõ ràng chân tướng này. Chỉ là bộ mặt thật đáng sợ chỉ hiển lộ tra một góc---- đây chính là hiện tại Cố Vân Thiên mới hiểu được.

[Bang hội] Bảo Bảo Bối Bối: Bang chủ phu nhân, ngài có cần tiểu nhân thêm máu không?

[Bang hội] Thiên Nhai Qúa Khách: Bang chủ phu nhân, nếu không ta giúp người đánh quái vật đến lúc gần hết máu thì lại để cho người bổ một đao?

[Bang hội] Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh: Bang chủ phu nhân, có cần ta giúp ngài đánh phó bản xoát trang bị không?

https://thuviensach.vn

Trước đây bọn họ gọi Cố Vân Thiên như vậy hoàn toàn là ý tứ muốn trêu đùa, mà bây giờ lại rất chân thành mà gọi, bởi vì...

Hiện tại thân phận của Cố Vân Thiên không tầm thường, chính là "bạn gái" của hạ Lưu.

Sự tình phát triển hoàn toàn ngoài dự kiến của Cố Vân Thiên, từ đồ đệ đến bạn gái, khoảng cách không khỏi quá lớn đi. Chỉ là khoảng cách lớn hơn thì phải nói đến... chuyện từ nam đến nữ của Hạ Lưu. Thì ra bọn họ đều giống nhau, đều là nhân yêu.

Sau khi đáp ứng lời mời "kết giao" của Hạ Lưu, cô liền làm một sự kiện khiến cho thân phận của Cố Vân Thiên lập tức trở nên cao lớn. Tốt xấu gì thì đó cũng là phu nhân của đại thần khu mười một, đi đến nơi nào cũng có tiểu đội trong bang hội làm chân chạy vặt cho hắn. Cố Vân Thiên đã vốn quen một người cô độc ở khu sáu, đến nay vẫn là lần đầu tiên có cảm giác của một người làm lão đại nên có.

Nói thật, cũng không tệ lắm.

Cứ như vậy, Cố Vân Thiên đặc biệt không lập trường làm một nhân yêu.

So với cảm giác tốt đẹp khi trắng trợn không kiêng nể ăn kiêng của Cố Vân Thiên, Mộc Vũ Vũ vốn nên ân ái với hắn lúc này lại phải cảm nhận cảm giác thất tình.

Hạ Lưu đối với Cố Vân Thiên phải nói là ôn nhu săn sóc đến cực điểm, làm hết tất cả những chiêu trò trong tình ái mà một người đàn ông nên làm đều làm hết, hơn nữa còn lấy một lý do cực kỳ nghiêm túc: ta chỉ có làm như vậy, bọn họ mới hiểu được hai chúng ta đang quen nhau, ngươi đừng khẩn trương quá, dù sao chúng ta đều là nữ.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Thiên đã nhiều lần thanh minh giới tính nhưng luôn bị bác bỏ đã sớm buông tha giãy giụa, nhận mệnh tiếp tục làm nhân yêu. Hạ Lưu cũng thực cho hắn mở rộng tầm mắt, để cho hắn biết cái gì gọi là lãng mạn.

Đầu tiên dùng 9990 kim tệ bắn pháo hoa thông báo, lại tặng 99 bông cho Cố Vân Thiên, còn đưa cho hắn một bộ trang bị thần cấp--- Tuy nói Cố Vân Thiên cảm thấy người kia biến hóa thật đa dạng, nhưng cũng không thể phủ nhận những điều đó có thể khiến phần lớn nữ sinh trong trò chơi phải lầm vào điên cuồng.

Mấy ngày nay Cố Vân Thiên sống rất rối rắm, một bên là những loại ôn nhu chăm sóc giả vờ của Hạ Lưu, một bên khác thì tra tấn khiến hắn gần như muốn phát cuồng.

Nam nữ chính vốn có lực hấp dẫn khiến Cố Vân Thiên rất có hảo cảm với Mộc Vũ Vũ, nhưng bởi vì Hạ Lưu đã sớm chiếm lấy tâm của cô nàng, nên nữ chính lại chạy theo nữ phụ...

Xem ra đối với Mộc Vũ Vũ, Cố Vân Thiên chính là tiểu tam giữa cô và Hạ lưu.

Từ sau khi Hạ Lưu nói muốn tổ chức hôn lễ với Cố Vân Thiên trong trò chơi xong, cả người Mộc Vũ Vũ đều như không được bình thường.

Cố Vân Thiên vẫn đang đau đầu về chuyện hôn lễ, tài khoản này vốn là của em gái, đến lúc đưa cho em gái còn tặng kèm theo một lão công... đây coi như là chuyện gì a. Nhưng là hắn đã đồng ý sẽ phối hợp diễn trò với Hạ Lưu, hai vấn đề phiền phức này thật đúng là làm khó vị phú nhị đại này.

Phong cảnh trên núi Thanh Sơn rất tốt, từng đạo ánh sáng hoa mỹ nhấp nhoáng, Cố Vân Thiên tất nhiên đã lên tới cấp 60, còn có một Phương Hoàng băng đang không ngừng bay quanh đỉnh núi, thường thường rơi rớt

https://thuviensach.vn

xuống mưa đá cùng bông tuyết khiến người đau đớn. Đây là một thần thú, có thể nói là một đôi với Phượng Hoàng lửa của Hạ Lưu.

Ngay cả Cố Vân Thiên cũng không biết vì sao bản thân lại muốn chọn con Phượng Hoàng băng này làm vật cưỡi, có lẽ là vì thường cưỡi Phượng Hoàng lửa của Hạ Lưu nhiều, ngẫu nhiên cũng muốn khỏi phải ăn bám người ta.

Đối mặt với con thần thú này, thao tác của Cố Vân Thiên cũng là phát huy đến cực điểm, tinh diệu tránh thoát mưa đá từ trên trời giáng xuống, lại bớt chút thời gian ném mấy cái kỹ năng lên người Phượng hoàng băng. Cứ như vậy gần hai tiếng, máu của Phượng Hoàng băng cuối cùng chỉ còn lại một sợi nhỏ.

Vì không muốn bị quấy rối lúc đánh với con Phượng Hoàng băng này, nên Cố Vân Thiên tạm thời tắt đi tất cả khung nói chuyện phiếm, nhưng vẫn không ngăn được có người đến tìm hắn.

Lúc Kiếm Tiên của Thanh Mộc Vũ Vũ xuất hiện ở núi Thanh Vân, Cố Vân Thiên liền biết sẽ không có chuyện gì hay ho.

Qủa nhiên, Mộc Vũ Vũ vừa xuất hiện, thù hận liền nhanh chóng chuyển dời, Phượng Hoàng băng đột nhiên bộc phát ra một chiêu lớn trực tiếp giết chết Mộc Vũ Vũ cùng Cố Vân Thiên trong chớp nhoáng. Đường đường là một đại thần, mà chỉ có thể trơ mắt nhìn con mồi tiêu sái bay qua thi thể của mình, tỏa ra bông tuyết bay tán loạn.

Ở lúc hai người sống lại, Cố Vân Thiên mở ra tin nhắn riêng mới phát hiện thế nhưng trước đó Mộc Vũ Vũ có gửi vài tin nhắn cho hắn.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Có chuyện gì không?

Bởi vì do Mộc Vũ Vũ, cho nên Cố Vân Thiên mới không bắt được con Phượng Hoàng băng kia, còn rớt một cấp, có thể không nổi giận với Mộc

https://thuviensach.vn

Vũ Vũ cũng thật là vất vả cho hắn.

[Tin nhắn riêng] Thanh Mộc Vũ Vũ: Vân Vân tỷ, tỷ thật sự thích Hạ Lưu ca ca sao?

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên:... Thích.

Lúc gõ ra hai chữ này, tuy rằng trong lòng biết đây chỉ là lời nói dối, nhưng vẫn không nhịn được tim chậm một nhịp. Trong lòng nổi lên một chút cảm giác vi diệu.

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 41]

[Tin nhắn riêng] Thanh Mộc Vũ Vũ: Nhưng tỷ có biết, ta cũng rất thích huynh ấy, hơn nữa còn là tình yêu thật sự.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên:... Ừm, biết.

Muội muội, đó là bởi vì cô không biết đối tượng mà mình thích là nhân yêu á.

[Tin nhắn riêng] Thanh Mộc Vũ Vũ: Nếu tỷ thật sự thích huynh ấy, thì xin đừng cô phụ huynh ấy, được không? Huynh ấy là một người rất tốt, ta rất muốn nhìn huynh ấy được hạnh phúc, cho dù người cho huynh ấy hạnh phúc không phải là ta!

Tay Cố Vân Thiên trên bàn phím dừng lại một lát, tuy rằng cảm thấy lời của Mộc Vũ Vũ nghe vào thực khác người, nhưng lại khiến hắn mỉm cười, cũng khiế hắn không nhịn được suy nghĩ nhiều.

[Tin nhắn riêng] Thanh Mộc Vũ Vũ: Vân Vân tỷ, nếu ngày nào đó tỷ không thích Hạ Lưu ca ca nữa, thì hãy nhường huynh ấy cho muội nha!

Cố Vân Thiên rất muốn nói: Ừm, được. Nhưng thần xui quỷ khiến gõ ra một câu khác hoàn toàn.

https://thuviensach.vn

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Sẽ không, tuyệt đối sẽ không có ngày đó.

Sau khi trao đổi tình cảm với tiểu muội Mộc Vũ Vũ xong, hắn cuối cùng cũng thở ra nhẹ nhõm.

Cố Vân Thiên là một thổ hào, đối với hắn trước giờ tiền đều không phải là vấn đề. Bởi vì bản thân không thấy được vật cưỡi nào thích hợp, cho nên bây giờ bắt đầu xem xét phòng bán đấu giá vật cưỡi.

Có sư tử, có hổ. Vẫn là không có thần thú hắn mong muốn, đừng nói đến thứ hắn mong muốn vẫn chính là Phượng Hoàng.

Xoa xoa tay rời khỏi trò chơi, Cố Vân Thiên lấy di động ra nhìn, có một tin nhắn, là công ty gửi tới, đại ý chính là hắn sắp bị điều đến thành phố S làm giám đốc, cũng là cha hắn muốn rèn luyện hắn.

Lông mi của hắn khẽ run rẩy, môi mím lại như có đăm chiêu.

Thành phố S và thành phố H cách xa nhau cả ngàn dặm, mà khiến cho Cố Vân Thiên có phản ứng kỳ quái như vậy không phải bởi vù khoảng cách hay là nội dung công việc, mà là...

Bây giờ Hạ Lưu đang ở thành phố S.

Hắn tựa vào trên sofa mềm mại, đôi mắt xinh đẹp hơi híp, lẳng lặng nghĩ đến những chuyện xảy ra mấy ngày nay.

Thần xui quỷ khiến, hắn từ trước đến giờ vẫn luôn tỉnh táo thế nhưng lại đăng nhập vào trò chơi.

Hắn đột nhiên muốn nói cho Hạ Lưu biết, hắn muốn đến thành phố nơi cô sống.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (5)

Editor: Mèo Lười

Đây chính là hôn lễ long trọng nhất trong Thí Thần OL.

Từ hệ thống mua hoa hồng phủ kín phố Trường An, bang Tỉnh Mộng còn mặc trang bị thống nhất đứng hai bên đường duy trì trật tự. Hạ Lưu còn rất có khí chất thổ hào dùng tửu lâu lớn nhất kinh thành trong 24 giờ, để chờ tân nương tới.

Lúc Cố Vân Thiên onl, khung tin nhắn riêng cùng thông báo muốn thêm hắn làm hảo hữu như nổ oanh. Hắn nhanh chóng xóa hết tất cả, chỉ còn lại ba tin nhắn của Hạ Lưu.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Tiểu Vân Vân, lát nữa nhớ đến Di Hồng lâu.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Lễ phục cùng những thứ khác đều đã đưa đến cho ngươi, nhớ mặc đấy.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Sau này ngươi còn muốn cái gì, ta đều sẽ tìm cho ngươi.

Trong bưu kiện còn kèm theo rất nhiều trang bị, từ trang sức đến áo quần đều thống nhất một màu đỏ thẫm, thậm chí còn có thêm một cái trứng màu trắng.

https://thuviensach.vn

[Trứng Phượng Hoàng băng] đã bắt đầu ấp trứng, Phượng Hoàng băng có thể đạt được vật cưỡi cấp thần thú.

Cố Vân Thiên hơi sững sờ, đột nhiên không biết phải nói gì cho phải.

[Chúc mừng bạn đạt 10 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 51]

Nếu như người được nhận là một cô gái, đối mặt với thế công ôn nhu như vậy của hạ Lưu, sợ là đã sớm rung động. Khổ nỗi hắn lại là một chàng trai, tuy nói không có khả năng sẽ không vui, nhưng nếu muốn hắn ăn cơm mềm thì không có khả năng. Hắn liền trực tiếp mở khung tin nhắn riêng, gửi một tin nhắn cho Hạ Lưu.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Đợi chuyện này xong ta liền sẽ trả mấy thứ này cho ngươi.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Đây là sính lễ, sao phải trả lại chứ.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Chúng ta không phải thành thân thực.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Chung quy đây cũng là lần đầu tiên của ngươi, mặc kệ thế nào ta cũng muốn đối tốt với ngươi một ít mới được.

Chẳng những như thế, Hạ Lưu còn giảng thuật với Cố Vân Thiên lần đầu tiên kết hôn của phụ nữ quan trọng đến cỡ nào, thái độ rất thành khẩn, hơn nữa lại còn rất kiên quyết không chịu thu hồi những trang bị kia.

Đối mặt với Hạ Lưu bá đạo và tà mị như vậy, Cố Vân Thiên càng không có cách nào có thể từ chối.

https://thuviensach.vn

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Sau khi hôn lễ hết thúc ta liền mang tiểu Phượng Hoàng của ngươi đi luyện cấp, về sau ngươi một con phượng hoàng, ta một con phượng hoàng, sát cánh cùng bay, có phải rất lãng mạn hay không?

Cố Vân Thiên nhất thời bật cười, nếu là lúc trước khi chưa biết Hạ Lưu là nữ kia, hắn nhất định sẽ nghĩ cô biến thái. Nhưng bây giờ đã biết rồi, hắn lại cảm thấy những lời này của Hạ Lưu rất đáng yêu.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Được, ta đến Hoàng Hạc lâu tìm ngươi.

Đối với Hạ Lưu mà nói, người đàn ông Cố Vân thiên này chính là một trạch nam tính tình tốt, dù luôn trêu đùa hắn cũng sẽ không tức giận, ngẫu nhiên lừa dối hắn hai câu liền có thể lừa hắn.

Nói ví dụ như...

Giống như bây giờ, tiểu nữ hiệp khách một thân mặc trang bị đỏ thẫm trực tiếp dùng kỹ năng truyền tống của sư đồ đến trước mặt cô. Tuy rằng biết người điều khiển nhân vật kia là nam, nhưng cô vẫn nhịn không được muốn cười.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Nương tử, có nguyện ý cùng tướng công ra ngoài gặp người không.

Tay cầm chuột của Cố Vân Thiên dừng lại, hắn nhịn không được kéo gần hình ảnh, cẩn thận nhìn Kiếm Tiên trước mắt.

Bình thường Hạ Lưu luôn là trang phục trắng cả người và cây sáo ngọc, là trang bị cấp thần lợi hại nhất toàn phục, phụ gia hiệu quả cũng không tầm thường. Bất kể là lực công kích hay lực phòng ngự đều đủ khiến cho một đám người điên cuồng công kích Hạ Lưu vì một thân trang bị này.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, đối với bản thân Hạ Lưu mà nói, chức năng lợi hại nhất của bộ trang bị này là... xinh đẹp.

Đúng, chỉ cần trang bị có hiệu quả này, liền có thể mê đảo tất cả muội tử cùng nhân yêu. Mà lúc này Hạ Lưu lại nhuộm tất cả trang bị thành màu đỏ thẫm, không còn cảm giác tiên khí phiêu phiêu như trước, mà nhiều hơn vài phần tà mị cùng... cảm giác vui vẻ.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên:... Mau ra cử hành cho xong hôn lễ.

Làm xong thì hắn cũng không cần tiếp tục ở nơi này làm nhân yêu.

Nhưng ý nghĩ này của Cố Vân Thiên tất nhiên Hạ Lưu sẽ không hiểu được, người kia cười híp mắt lại tàn nhẫn bổ thêm một đao vào lòng hắn.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Thì ra nương tử đã sớm không chịu nổi rồi sao?

Đối với hành vi đùa giỡn lưu manh của Hạ Lưu, Cố Vân Thiên đã sớm thành thói quen. Hắn cũng lười đôi co với cô, không nhanh không chậm điều khiển nữ hiệp khách hồng y trong màn hình lên Phượng Hoàng lửa của Hạ Lưu.

Nếu trong thế giới võng du người cũng phân đẳng cấp mà nói, Hạ Lưu có lẽ sẽ thành vương giả khu mười một.

Vô số người nghênh đón cô cùng tân nương của cô, kênh thế giới sớm đã bùng nổ, các loại lời nói như "bang chủ phu nhân mau sinh hầu tử cho bang chủ" không ngừng xuất hiện.

Cố Vân Thiên gả cho người, mà người cưới hắn lại là nữ.

Nói như vậy cũng không khỏi quá kỳ quái, nhưng loại chuyện ly kì này lại thật sự xảy ra trên người của hắn.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu đang an vị bên cạnh hắn, còn cố ý quấy rầy hắn trong tin nhắn riêng, nói ra vài lời khiến hắn bất ngờ.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Tiểu Vân Vân, nói cho tỷ tỷ biết, ngươi có phải là đại thần khu nào không?

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Vì sao lại hỏi như vậy?

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Vì thao tác của ngươi rất lợi hại, tuyệt đối không phải là trình độ của người mới. Nói thật, nếu ta cùng ngươi đều dùng một loại trang bị, hai chúng ta cùng PK, ta tuyệt đối sẽ bị ngươi ngược đến chết.

Cố Vân Thiên được người bên cạnh biểu dương nhất thời cảm thấy Hạ Lưu thật đúng là một cô gái tốt, ít nhất cũng rất thành thật.

[Chúc mừng bạn đạt 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 54]

Tài khoản này vốn là hắn giúp em gái luyện cấp, mà hắn, đại khái cũng sắp trở về tài khoản đại thần kia.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Tài khoản này chỉ là nhân vật nhỏ.

Thần xui quỷ khiến, hắn lại đem chuyện này nói ra.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Ta từng nói với ngươi ta là nam, đó là sự thật. Ta vốn chơi ở khu sáu, tài khoản này là của em gái ta.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu:...

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Cần giọng nói để nghiệm chứng không?

Cố Vân Thiên vốn cho rằng Hạ Lưu như vậy sẽ tiếp thu sự thật mà không đùa giỡn lưu manh, hai người cũng có thể dùng giới tính bình

https://thuviensach.vn

thường của mình để trao đổi.

Nhưng trước giờ Hạ Lưu đều không nghĩ sẽ phối hợp vấn đề này với Cố Vân Thiên.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: vậy lúc ta nói ta là nữ, vì sao lúc ấy ngươi liền tin, cũng không hoài nghi ta?

Nhìn tin nhắn xuất hiện trên màn hình, Cố Vân Thiên trầm mặc, thật lâu cũng chưa có trả lời.

Hắn cũng không biết đấy là vì sao.

Vì sao lại bái người này làm sư phụ, vì sao lại tiếp thu những yêu cầu cố tình gây sự của cô. Mà cô lại khống chế rất phù hợp, vừa có thể để cho hắn khuất phục, vừa có thể khiến cho hắn không thể nổi giận. Phảng phất như đã là bạn tốt hơn mười năm, lý giải hết tất cả của hắn.

Phượng Hoàng lửa bay qua thành Trường An, bay qua am Nguyệt Lão, cho đến khi nhìn thấy tòa nhà cao tầng mà Hạ Lưu phải trả giá cao mới mua được xong, mới nho nhã hạ xuống.

Nhưng hai người mặc áo lễ phục màu đỏ thẫm trên Phượng Hoàng lửa lại không hề có ý định bước xuống, váy cứ tung bay, âm nhạc tạo bối cảnh là tiếng địch ngân nga, mạc danh kỳ diệu khiến người khác cảm thấy thư giãn.

Đại khái trầm mặc khoảng mười phút, rốt cuộc Cố Vân Thiên cũng nhận được tin nhắn của Hạ Lưu.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Luu: 187xxxx....

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Đây là gì?

https://thuviensach.vn

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: số điện thoại của ta, người có dám gọi điện thoại cho ta không? Ta cam đoan sẽ không xuất hiện tình huống một phút khấu trừ 30 đồng tiền của ngươi.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên:...

Đây căn bản không phải vấn đề về phí, mà là vấn đề liên quan đến khoảng cách.

Trong thế giới chân thật vấn đề khoảng cách có vô số loại phương thức để giải quyết, gần một chút thì có thể đi bộ, xa hơn một chút thì có thể ngồi xe, xa hơn một chút nữa thì có thể là máy bay hoặc thuyền. Loại khoảng cách kia cho dù biển sâu mênh mông hay núi sâu cũng có thể vượt qua. Nhưng, khoảng cách của hai người bọn họ, lại là giữa hư cấu và chân thật.

Trong lòng Cố Vân Thiên đã sớm có dự cảm, chỉ cần hắn thật sự gọi vào số kia, như vậy, quan hệ của hắn cùng Hạ Lưu sẽ từ những con số liệu kia đi đến hiện thực.

Hạ Lưu không có ý tứ xuống khỏi lưng Phượng Hoàng lửa, Cố Vân Thiên cũng vậy. Hai người họ giống như bắt đầu một cuộc tỷ thí về lòng kiên nhẫn, mà tiền đặt cược lại có liên quan đến tương lai.

Cố Vân Thiên nhẹ nhàng thở dài, hắn nhìn con số kia, cuối cùng vẫn đưa tay về một hướng khác của sô pha, cầm lấy điện thoại vào trong tay.

Chậm rãi bấm từng số từng số vào, cuối cùng giống như đã hạ quyết tâm gì đó mới bấm nút quay số.

Sau khi bấm nút gọi, thật lâu vẫn không ai nghe máy. Cố Vân Thiên cũng không vội, kiên nhẫn chờ đợi. Cuối cùng, một tiếng "tít" vang lên, giọng nói của một cô gái mang theo ngữ khí dò xét truyền vào trong tai hắn.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Vân Vân?"

Vẫn là cái xưng hô khiến người khác không thể kháng cự kia. Cố Vân Thiên không lời chống đỡ, nhưng cũng may hắn đã nghe liền mấy ngày cũng đã tạo thành thói quen, hắn nhẹ nhàng lên tiếng: "Ừm, là tôi"

Hạ Lưu ở đầu dây bên kia rõ ràng là bị kinh hách, nửa ngày vẫn không nói chuyện. Cố Vân Thiên cũng rất kiên nhẫn chờ cô, cũng không thúc giục. Thật lâu sau, Hạ lưu mới tiếp tục mở miệng: "Thế nhưng lại thật sự là nam!"

"..."

Cố Vân Thiên bị chất vấn về phương diện giới tính lặng lẽ sờ mũi, rất nghiêm túc lặp lại lời nói của Hạ Lưu: "Ừm, tôi thật sự là nam"

Hạ Lưu cười khẽ, tiếng cười rất nhỏ, nhưng vẫn đủ để Cố Vân Thiên nghe rõ ràng. Cô hỏi hắn: "Tiểu Vân Vân, nhưng là anh cũng đã gả cho tôi rồi đấy. Làm thế nào bây giờ, đến bây giờ tôi mới biết được nương tử của mình lại là nam cơ"

Lời này nghe có chút mập mờ, nhưng cũng là sự thật. Như là một câu nói đùa thông thường, lại làm cho tim của Cố Vân Thiên chậm nửa nhịp.

Phú nhị đại ngây thơ ấy à, thật đúng là không chịu được đùa giỡn.

Hắn trầm mặc một lát, sau đó trả lời Hạ Lưu: "Cô có thể hưu thê"

"Luyến tiếc, làm sao bây giờ?"

Giọng nói của Hạ Lưu rất ôn nhu, cho dù đã đi qua sự truyền tống của sóng điện cũng có thể cảm nhận được cảm giác ôn hòa khiến người thích kia. Hoàn toàn không hề có ý tứ hàm xúc như hảo hán ở trong trò chơi, từng câu từng từ đều khiến người khác cảm thấy thoải mái.

https://thuviensach.vn

Vốn là một cuộc trò chuyện sẽ rất xấu hổ nhưng lại lấy không khí đặc biệt hài hòa để triển khai, rõ ràng ngoại trừ trò chơi thì sẽ không có liên hệ gì khác, nhưng hai người lại luôn có đầy đủ đề tài để nói chuyện.

Hắn rất ít khi tâm sự như vậy cùng người khác, làm thiếu gia Cố gia, bọn họ lúc nào cũng nói chuyện thận trọng với hắn. Nhưng tuy rằng hắn rất cao hứng, thế nhưng khoảng cách lại quá xa.

Cứ tùy ý nói đùa như vậy, nghe một người khác cùng trò chuyện về đồ ăn vặt hay các tin bát quái về minh tinh gì đó với bản thân, thì ra đã rất lâu rồi hắn vẫn không trải qua.

[Chúc mừng bạn đạt 6 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo vảm là 60]

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (6)

Editor: Mèo Lười

Mối quan hệ của Cố Vân Thiên và Hạ Lưu từ đó biến hóa một cách vi diệu---- bởi vì cuộc điện thoại kia.

Giữa hai người dường như có cùng một bí mật với mọi người, hắn là nhân yêu, cô cũng là nhân yêu. Trò chơi này có rất nhiều người chơi, bọn họ lại rất vừa vặn đụng nhau.

Mộc Vũ Vũ từ sau khi Hạ Lưu kết hôn cùng Cố Vân Thiên xong giống như đã chết tâm, ngoan ngoãn đi theo những người khác làm nhiệm vụ thăng cấp, không hề còn quấn lấy Hạ Lưu gọi ca ca.

Hạ Lưu cùng Cố Vân Thiên cũng thành đôi uyên ương nổi tiếng nhất khu mười một, vô luận là làm nhiệm vụ hay là quét phó bản, đều có thể nhìn thấy hai người như kẹo mè xửng dính lấy nhau cùng một chỗ. Hạ Lưu vốn thao tác vô cùng cuồng nhiệt nay bắt đầu lui bước... bởi vì hiện tại đã có ở chắn đao ở phía trước, cô cũng lười xông pha chiến đấu.

Người bang Tình Mộng đi theo cô đều rất phỉ nhổ cử chỉ kia của cô, sôi nổi tỏ vẻ Hạ Lưu là một trứng mềm, từ sau khi thành thân liền không còn ra dáng nam nhi gì nữa!

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Tiểu Vân Vân, bọn họ nói tôi không ra dáng nam nhi.

https://thuviensach.vn

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân thiên: Cô vốn cũng không phải là hảo hán gì.

[Đội ngũ] Đông Kiệt Hạ lưu: Thân là một vú em, ta ngây ngốc ở phía sau đội ngũ thêm máu mới chính là con đường chính xác, các ngươi ít nói ta đi.

[Đội ngũ] Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh: Cái rắm! Vậy sao trước đây ngươi không né ở phía sau chúng ta mà thêm máu, ngược lại lại xông pha phía trước chém quái chứ!

[Đội ngũ] Thiên Nhai Qúa Khách: Bang chủ, huynh bây giờ thực hiện cũng thật là không đúng, huynh suy nghĩ một chút, trước kia huynh là một hán tử uy vũ thế nào.

[Đội ngũ] Bảo Bảo Bối Bối: Ta thấy hiện tại bang chủ phu nhân còn hảo hán hơn bang chủ.

[Đội ngũ] Bạch Vân Thiên:...

Cố Vân Thiên bị điểm danh chỉ có cười bất đắc dĩ, hắn mở tin nhắn riêng Hạ Lưu gửi ra, không phải là oán giận hắn quá hung hãn thì cũng oán giận bọn họ chèn ép cô.

[Đội ngũ] Bạch Vân Thiên: Ta là hiệp khách, Hạ Lưu là Kiếm Tiên, vốn là ta nên đến bảo hộ huynh ấy.

[Đội ngũ] Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh: Chậc chậc, đúng là có nương tử rồi thì có khác.

[Đội ngũ] Bảo Bảo Bối Bối: Chậc chậc, đúng là có nương tử rồi thì có khác. PS: lầu dưới thỉnh bảo trì đội hình.

https://thuviensach.vn

[Đội ngũ] Thiên Nhai Qúa Khách: Chậc chậc, đúng là có nương tử rồi thì có khác.

[Đội ngũ] Đông Kiệt Hạ Lưu: Không có cách khác, chung quy nương tử của ta là một nữ hán tử, vậy cũng không thể trách ta ăn bám vợ được.

Hành vi thản nhiên ăn bám kia của Hạ Lưu khiến mọi người đều khinh bỉ, nhưng cô vẫn như cũ trốn sau lưng Cố Vân Thiên giả chết, thường thường bù thêm một đao đoạt kinh nghiệm, nếu Cố Vân Thiên rớt máu liền thêm, thật sự trở thành một vú em đúng nghĩa.

Cố Vân Thiên cũng dung túng cho hành vi này của Hạ Lưu, một nữ hiệp khách chạy trước nhất, lấy thao tác vô cùng linh hoạt giết chết một con quái vật hơn hắn mười cấp. Loại hành vi hung hãn này khiến cho những hán tử độc thân phía sau sôi nổi tỏ vẻ hi vọng có thể cùng được một nữ hán tử cường hãn giống như bang chủ phu nhân.

Cố Vân Thiên đang khí thế ngất trời đánh quái, bỗng chuông điện thoại vang lên.

Sau khi nhìn thấy tên trên màn hình điện thoại, Cố Vân Thiên lập tức giật mình.

Là em gái của hắn, chính là chủ nhân chân chính của tài khoản Bạch Vân Thiên này.

Mục đích cô gọi đến đây rất đơn giản, hỏi Cố Vân Thiên một chút xem có thể đưa tài khoản cho cô dùng được chưa. Rõ ràng có rất nhiều lý do để gọi điện thoại, cố tình cô lại nói ra lý do mà lúc này Cố Vân Thiên không muốn nghe nhất.

Hắn chớp chớp mắt, nặng nề ngã xuống sô pha, nhìn chằm vào đèn treo hoa lệ trên trần nhà mà trả lời em gái.

https://thuviensach.vn

"Ừm, đã coi như là cao cấp"

"Đúng, trang bị cao cấp cũng có"

"Em không cần lo lắng, anh chưa từng nói mật mã ra với người khác."

Sau khi tắt điện thoại, Cố Vân Thiên quay đầu nhìn màn hình máy tính, những người khác đang đánh boss, chỉ có nữ hiệp khác đứng im ở một chỗ.

Nam Kiếm Tiên cùng dừng lại bên cạnh cô.

Màn hình bên trái vẫn còn phần tin nhắn bọn họ nói chuyện lúc nãy.

[Tin nhắn riêng] Bạch Vân Thiên: Tôi phải treo máy, nhận cú điện thoại.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Được, vậy tôi sẽ ở bên cạnh bảo hộ anh.

[Chúc mừng bạn đạt 7 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 67]

Cố Vân Thiên trầm mặc thật lâu, ẩn tất cả tin tức, sau khi xác định sẽ không nhận được tin nhắn của Hạ Lưu xong thì bắt đầu ngẩn người.

Cuối cùng, hắn vẫn kéo trạng thái của mình ra, bấm vào hai chữ "hòa ly".

Tiếp đó lại trả tất cả những thứ Hạ Lưu đưa, bao gồm những phần sính lễ cùng lễ phục màu hồng mà Hạ Lưu nói cùng trứng Phượng Hoàng. Rõ ràng chỉ là trò chơi, này đó cũng chỉ là một đống số liệu không có ý nghĩa, trong lòng Cố Vân Thiên lại mạc danh kỳ diệu cảm thấy rầu rĩ.

Sau đó rời khỏi bang hội của Hạ Lưu.

https://thuviensach.vn

Làm xong tất cả, Cố Vân Thiên kéo chuột đến chỗ bạn hè, do dự một chút, liền lựa chọn hủy.

Bạn bè của hắn chỉ còn lại một mình Hạ Lưu.

Thì ra ký ức mấy ngày nay ở khu mười một của hắn, toàn bộ đều có liên quan đến Hạ lưu. Bất kể là chuyện đánh boss hay là luyện cấp, cô gái bị hắn xem như là huynh đệ kia, vẫn luôn đi theo bên cạnh hắn.

Có chút chật vật trở về thành, lựa chọn đăng xuất khỏi trò chơi.

Ngồi trước máy tính một hồi lâu, Cố Vân Thiên vẫn không biết bản thân nên làm gì mới tốt. Hắn đặt tay trên bàn phím, quua một hồi lâu, mới chậm rãi đăng nhập vào trò chơi, nhưng là khu mà hắn là đại thần kia.

ID: Vân Thiên Thiên.

Gần như vừa lên liền nhận được vô số tin nhắn ân cần thăm hỏi, tất cả đều là bạn bè trước đây trong trò chơi, bọn họ hỏi Cố Vân Thiên rốt cuộc đi đâu, sau lại nháo muốn hắn ra đánh boss, một mảnh náo nhiệt.

Lúc ở khu mười một, bình thường chỉ có một người gửi tin nhắn riêng cho hắn, nhưng bây giờ không phải là khu mười một, hắn cũng sẽ không thể nhận được tin nhắn từ người có ID kia ---- Đông Kiệt Hạ Lưu.

Trở lại trò chơi, vẫn là thành Trường An như trước, đường phố phồn hoa vẫn như vậy, khu sáu hay khu mười một chẳng có gì khác biệt.

Chỉ là phía trên con phố này, hắn từng ngồi trên một con Phượng Hoàng lửa gả cho một cô gái.

Vì giết thời gian, Cố Vân Thiên từ từ làm nhiệm vụ hằng ngày. Tài khoản Vân Thiên Thiên này mạnh hơn nhân vật nhỏ Bạch Vân Thiên

https://thuviensach.vn

nhiều, làm nhiệm vụ cơ bản không cần nhiều thao tác, chỉ cần tùy ý một chút liền có thể giết một đám quái vật.

Hắn giống như bình thường vọt vào giữa bầy quái vật chém giết, lượng máu giảm xuống rất chậm, nhưng tóm lại vẫn đang giảm. Đợi đến lúc hắn phát hiện, thiếu chút nữa đã bị quái vật giết chết, Cố Vân Thiên mới vội vàng dùng một thuốc chữa thương, lượng máu lúc này mới hồi phục lại.

Bởi vì lúc ở khu mười một bên người luôn có một vú em Kiếm Tiên, tạo thành thói quen hết máu lại có người thêm, cho nên Cố Vân Thiên cùng không hề lo lắng vấn đề uống thuốc chữa thương hay không.

Thói quen thật là đáng sợ, Cố Vân Thiên mỉm cười bất đắc dĩ. Cũng lười tiếp tục đánh quái, đơn giản lên diễn đàn trò chơi, lướt tin tức.

Trên diễn đàn nữ giới nhiều, cho nên có rất nhiều điều bát quái giữa đại thần và người chơi nữ, nếu không cùng là rao tìm sư phụ, tuy nói là nhàm chán nhưng cũng có thể khiến người giết thời gian. Nghĩ như vậy, Cố Vân Thiên lại tiếp tục xem tin tức, cũng không bấm vào xem, chỉ nhìn tên những tin tức cổ quái kia mà thôi.

Chờ đến lúc hắn lật đến trang thứ ba, đột nhiên nhịn không được bấm vào xem.

[Đại thần khu mười một Đông Kiệt Hạ Lưu đang khổ sở bị vợ vứt bỏ, các muội muội nhanh vào an ủi huynh ấy đi!]

Chủ nhân tin tức rõ ràng cho thấy có quen biết với Hạ Lưu và Cố Vân Thiên. Hắn rất cặn kẽ kể lại câu chuyện của hai người, từ người qua đường đến sư đồ rồi đến phu thê, cuối cùng Bạch Vân Thiên đột nhiên mất tích, hôm nay còn xóa bạn bè với Hạ Lưu, còn chơi trò ly hôn.

Nghe nói Đông Kiệt Hạ Lưu vì tìm Bạch Vân Thiên, tiêu mười vạn kim không ngừng gọi suốt một giờ.

https://thuviensach.vn

Nghe nói Đông Kiệt Hạ Lưu chuyển giao bang hội Tỉnh Mộng cho phó bang chủ, xem bộ dáng là muốn rời khỏi trò chơi.

Nghe nói...

Vố số cái nghe nói khiến Cố Vân Thiên nhịn không được vươn lấy di động cách đó không xa. Hắn cho rằng Hạ Lưu sẽ gửi tin nhắn chất vấn hắn, thế nhưng bất kể cái gì cũng đều không có. Tin nhắn đến trống rỗng, gần nhất cũng là tin nhắn từ 10086 gửi cho hắn.

Hắn mím môi, dứt khoát gọi cho Hạ Lưu.

Qua một lúc lâu mới có người bắt máy, nhưng chỉ nhận, cô thế nhưng lại không lên tiếng.

"Xin lỗi"

Giọng nói của Cố Vân Thiên rất ôn nhu, cũng giống như tên của hắn, Bạch Vân Thiên, chỉ là nghe giọng nói của hắn liền khiến người thoải mái.

Hạ Lưu ngồi trước máy tính, mặt không chút thay đổi gõ bàn phím, cái tin tức kia, là cô gửi.

Cho dù vẻ mặt lúc này rất lười biếng, nhưng tố chất công việc vẫn làm cho giọng nói của cô nghe như vừa mới khóc xong, cô hỏi hắn: "Anh muốn bồi thường tôi thế nào?"

Cố Vân Thiên ngây người, lời Hạ Lưu nói luôn ngoài dự liệu của hắn, trước giờ hắn đều không thể đoán ra cô sẽ nói gì, giống như lúc này. Hắn từng nghĩ qua Hạ lưu sẽ mắng hắn khốn kiếp, hoặc là không để ý tới hắn, lại chưa bao giờ nghĩ rằng cô sẽ trực tiếp đòi mình bồi thường như vậy.

Cố Vân Thiên thuận thế liền hỏi tiếp: "Cô muốn bồi thường gì?"

https://thuviensach.vn

Nhân dân tệ hoặc là trang bị cấp thần, thậm chí là thứ gì quý trọng hơn, chỉ cần cô muốn hắn đều sẽ đưa. Nhưng Cố Vân Thiên lại hi vọng Hạ Lưu sẽ không cần mấy thứ này. Cũng không phải luyến tiếc gì, mà hắn chỉ không muốn Hạ Lưu là người như vậy.

Lúc này đây, Hạ Lưu không để cho hắn thất vọng.

"Tôi chưa có bạn trai, anh nguyện ý làm bạn trai của tôi không?"

Những lời này quá mức đột ngột, khiến Cố Vân Thiên lập tức không nói ra lời.

"Có hình như chưa nói cho anh biết, tên của toi là Hạ Lưu, Đông Kiệt Hạ Lưu. Tôi học đại học năm thứ ba ở đại học A, sinh nhật là..."

Đầu dây bên kia vang lên giọng nói của cô gái chậm rãi báo thông tin của mình, lại còn hỏi đến tên cùng sinh nhật của hắn, Cố Vân Thiên đều nhất nhất trả lời. Hắn cũng không biết rõ ý đồ của Hạ Lưu, chờ đến khi người kia nói câu kia---

"Cố Vân Thiên, hình như em đã thích anh rồi"

Cố Vân Thiên cảm giác di động trên tay mình đột nhiên trở nên rất nặng, khiến cho hắn khó cầm được. Rõ ràng là một chàng trai từ nhỏ đã bị vô số nữ sinh theo đuổi, lúc này lại khẩn trương đến mức không biết nói gì cho phải: "Hiện tại cô..."

"Không có sai, hiện tại em đang tỏ tình với anh. Tuy rằng không biết bộ dáng của anh như thế nào, gia đình ra sao, nhưng em vẫn muốn nói cho anh biết, ta rất thích anh"

Cố Vân thiên không biết phải nói gì, cách một lớp màn internet, hắn không có cách nào biết cô gái đối diện kia rốt cuộc là người như thế nào, lại

https://thuviensach.vn

không biết tối chối cô như thế nào, thậm chí, ở một nơi sâu thẳm trong nội tâm, có một giọng nói giật giây hắn nói "cùng một chỗ".

[Chúc mừng bạn đạt 10 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 77]

"Em biết anh không thích em, em chỉ là muốn nói cho anh biết, nếu thích một người mà không thổ lộ, cảm giác kia rất thống khổ, em không nghĩ sẽ mang theo nuối tiếc này đến nửa đời sau. Cho dù là bị từ chối, có thể nói ra cũng rất tốt rồi"

Hạ Lưu nói ra những lời này xong, không chút do dự cúp điện thoại, hơn nữa còn cho số điện thoại của Cố Vân Thiên vào sổ đen.

Cô đang đánh cược, lấy 77 điểm hảo cảm kia đánh cược Cố Vân Thiên sẽ không bỏ qua cô, mà là...

Theo đuổi cô.

Cố Vân Thiên nhận được phần "kinh hỉ" này xong, đầu lập tức bối rối. Đối với hắn mà noi, hai chữ "yêu qua mạng"(*) quá mức xa vời.

Cố tình... lần này hắn lại muốn thử xem sao.

Phú nhị đại làm ổ ở nhà rất lâu bây giờ liền trực tiếp thay quần áo, lái xe đến sân bay, mua vé máy bay từ thành phố H đến thành phố S.

Hắn muốn cất cánh, bây đến thành phố Hạ Lưu đang sống.

Hắn muốn nói cho cô biết, bồi thường kia, hắn đồng ý cho cô.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (7)

Editor: Mèo Lười

Lúc máy bay hạ xuống ở sân bay thành phố S, trong lúc nhất thời Cố Vân Thiên vẫn không thể phản ứng kịp bản thân đến nơi này làm gì.

Không mang theo gì cả, chỉ đem theo một tấm thẻ ngân hàng, một chuỗi chìa khóa, một chiếc di động, chỉ như thế mà thôi.

Giống như mê mang đi đến một thành phố xa lạ, hắn thậm chí ngay cả nơi ở hiện tại của Hạ Lưu cũng không biết, cũng không biết bộ dạng của cô như thế nào, giống như một đứa ngốc chạy đến tìm cô.

Cô đang ở đại học A, hắn chỉ biết điểm ấy.

Chạy xe đến cổng của trường đại học A, người lai như Cố Vân thiên gần như vừa đến cổng trường liền khiến cho không ít người chú ý. Khuôn mặt so với minh tinh còn tinh xảo hơn, dáng người cao gầy thon dài, cùng với bộ quần áo vừa vừa nhìn liền biết giá trị rất xa xỉ.

"Điển hình này chính là nam chính trong tiểu thuyết tình cảm à nha..."

"Có phải đến trường học của chúng ta quay phim không?"

Đại học A nổi tiếng tỉ trọng nam nữ mất thăng bằng, phóng mắt nhìn quanh xác thực là nữ nhi quốc, khắp nơi đều là nữ sinh trang điểm tinh xảo. Cố Vân Thiên đột nhiên xâm nhập giống như cừu nhỏ lầm nhập hang sói, cực kỳ mê người.

https://thuviensach.vn

Hắn chỉ biết toán học của Hạ Lưu không tốt, thường xuyên oán giân toán học đáng ghét, còn may mắn bản thân không cần học tính toán.

Như vậy cô hắn là học sinh khoa xã hội.

Cố Vân Thiên cố nhớ lại những lời lẩm bẩm trước đây của Hạ Lưu, giống như đứa ngốc, nhìn thấy một học sinh lại đến hỏi khoa của họ có nữ sinh tên Hạ Lưu không.

Sân trường lớn như vậy, hắn lại không tìm ra manh mối, chỉ có thể chậm rãi thấy một người lại hỏi một người, dùng phương pháp ngu ngốc nhất để tìm kiếm cô. Trong đó có rất nhiều nữ sinh xinh đẹp có ý đồ muốn xin số điện thoại của hắn, đều bị Cố Vân Thiên từ chối. Nhiều hoa đào như vậy hắn không cần, hắn chỉ muốn tìm đóa hoa hư vô mịt mù kia thôi.

Cũng không biết đến cùng hỏi bao nhiều người, rốt cuộc cũng có người biết Hạ Lưu.

"Người kia hả, là sư tỷ của chúng tôi, khoảng thời gian trước còn giúp chúng tôi thay bóng đèn trong phòng ngủ đấy! Đúng rồi, máy tính cũng là chị ấy sửa, anh là bạn trai của chị ấy sao? Thật soái a..."

Tuy rằng cảm thấy rất mệt, nhưng lúc này Cố Vân Thiên lại có chút muốn cười.

Đổi bóng đèn, sửa máy tính, loại chuyện nam sinh mới làm cô lại làm hết. Thì ra không chỉ trong trò chơi, ngay ở trong hiện thực cô cùng giống như một hán tử.

Hắn suy nghĩ, đợi lát nữa hắn sẽ gặp hắn là một nữ sinh tóc ngắn, khả năng sẽ tương đối cường tráng, giống như một tomboy.

Nhưng mà lúc hắn nhìn thấy Hạ Lưu, những suy đoán kia toàn bộ đều tương phản.

https://thuviensach.vn

Dưới sự chỉ điểm và trợ giúp của vị sư muội năm nhất, Cố Vân Thiên gặp được Hạ Lưu.

Đó là lầu dưới phòng ngủ của hai cô, cách đó không xa có một nữ sinh đi tới, vóc dáng không cao, mang giầy gót nhọn, một thân váy áo liền thục nữ, áo choàng tóc dài, chân dài eo nhỏ, mặc kệ nhìn thế nào đều là mỹ nữ tràn đầy tiên khí khiến người khác cảm thấy cực kỳ xinh đẹp.

Nhưng là, trên vai của cô khiêng một thùng nước, xem ra rất hợp với tạo hình này, mỹ nữ tràn đầy tiên khí lại dâng lên vài phần hảo hán.

Không thể không nói, tạo hình này của Hạ Lưu triệt để rung động Cố Vân Thiên, rõ ràng đang là nắng trưa, hắn lại cảm thấy rung động như sấm sét đang đánh trên đầu.

Đã sắp đến bên cạnh, hơn nữa Hạ Lưu so với tưởng tượng của hắn còn xinh đẹp hơn, theo đạo lý hắn nên thỏa mãn mới phải. Nhưng là...

Nếu hắn thật sự đi đến, hắn nên nói gì chứ?

Hắn đã quên mua một bó hoa hồng, cũng không có mang theo quà lần đầu gặp mặt.

Tiểu sư muội bên cạnh trái lại rất nhiệt tình vẫy tay với Hạ Lưu, còn hưng trí bừng bừng giới thiệu với Cố Vân Thiên: "Hạ Lưu sư tỷ là viện trưởng viện hoa kiêm viện cỏ (?), thế nào, có phải rất lợi hại hay không?"

Cố Vân Thiên nhịn không được gật đầu tán thưởng, quả nhiên lợi hại, Hạ Lưu quả không hổ danh là tràn đầy khí chất nam nhi.

"Em nói cho anh nghe, Hạ Lưu sư tỷ vẫn luôn không có ai dám theo đuổi đâu... Tỷ ấy rất lợi hại, không có chàng nào có tự tin với tới tỷ ấy"

https://thuviensach.vn

Tiểu sư muội vẫn đang lẩm bẩm bát quái về Hạ Lưu, Cố Vân Thiên đã trực tiếp đi qua, ỷ vào ưu thế chiều cao trực tiếp khiêng lấy thùng nước trên vai Hạ Lưu.

Hạ Lưu ngẩng đầu, vẻ mặt mịt mờ nhìn Cố Vân Thiên, hỏi: "Người anh em, sao lại đoạt nước của tôi?"

Nghe thấy giọng nói quen thuộc, Cố Vân Thiên rốt cuộc cũng xác định vị mỹ nữ trước mặt chính là Hạ Lưu hắn muốn tìm. Nhưng xưng hô cô gọi... thế nhưng lại hán tử như thế, người anh em? Cố Vân Thiên ho nhẹ một tiếng, tự giới thiệu.

"Anh là Cố Vân Thiên"

"Tôi quản anh là dựa vào cái gì mà đoạt nước của tôi, Cố Vân Thiên thì giỏi..."

Lúc bắt đầu giọng nói của Hạ lưu vẫn là khí tráng, theo sau lại càng ngày càng nhỏ, cuối cùng có chút đáng thương cúi đầu chuẩn bị chạy, xem ra thùng nước uống kia cũng không muốn.

"Hạ Lưu"

Cố Vân Thiên gọi cô lại, vẫn là ngữ điệu ôn nhu kia, mang theo một chút hàm xúc bất đắc dĩ.

"Đi thôi, anh giúp em thay nước"

Hạ Lưu cúi đầu không nguyện ý ngẩng đầu nhìn hắn, như một nàng dâu nhỏ, nói thầm: "Anh là nam, ký túc xá của chúng ta là nữ, căn bản là không thể đi lên"

Cố Vân Thiên trái lại không nổi giận, khiêng nước đi lên phía trước, "Đi thôi, thương lượng với nhân viên quản lý ký túc xá một lát"

https://thuviensach.vn

Cũng không biết Cố Vân Thiên nói gì, hay là hắn đã làm gì, vậy mà vị nhân viên quản lý ngay cả ruồi muỗi cũng không cho phép lên ký túc xá kia thế nhưng lại đồng ý cho hắn lên.

Vẫn khiêng nước lên, lúc hỏi tới phòng ngủ của Hạ Lưu số mấy thì người kia rất tự hào trả lời 711. Đúng vậy, cô ở chính là lầu bảy.

"Nếu anh thật sự không tới, có phải em liền tính sẽ khiêng thùng nước này lên lầu bảy?"

"Lầu bảy mà thôi, anh cảm thấy em sẽ khiêng lên không nổi sao?"

Cố Vân Thiên đúng là hết lời để nói với Hạ Lưu rồi, rõ ràng là mang giày cao gót, rõ ràng chỉ là một cô gái nhỏ gầy, cố tình lại muốn làm mấy việc nặng chỉ giành cho nam giới.

Sau khi đổi nước cho Hạ Lưu xong, cô cũng có lương tâm rót một ly cho hắn.

Trong phòng nhủ cũng không có những người khác, Cố Vân Thiên đi vào phòng xong liền nhìn đến máy tính của Hạ Lưu--- sở dĩ có thể nhận ra bởi vì trên hình nền có ảnh chụp trong trò chơi, chính là hình ảnh của Đông Kiệt Hạ Lưu cùng Bạch Vân Thiên cưỡi Phượng Hoàng lửa.

Hồng y Kiếm Tiên đứng phía sau hồng y hiệp khách, giống như là một đôi thần tiên quyến lữ thường thấy trên ti vi.

Khi đó, bọn họ vẫn đang ở cùng nhau.

Trên màn hình đã không có biểu tượng của Thí Thần OL, xem ra Hạ Lưu không định sẽ tiếp tục chơi, có lẽ cô đã tháo dỡ trò chơi.

Trong lòng dâng một chút khổ sở khó hiểu, Cố Vân Thiên ngẩng đầu nhìn Hạ Lưu, nhẹ nhàng gọi tên của cô.

https://thuviensach.vn

"Hạ Lưu"

"Hửm?"

Hạ Lưu đặt ly nước lên bàn, có chút không hiểu nhìn Cố Vân Thiên.

"Em không hỏi lý do anh muốn đến tìm em sao?"

Giống như một đứa ngốc không có bất kỳ manh mối gì chạy đến đây tìm cô. Không biết bất cứ tin tức gì về cô, cũng không suy xét hậu quả sẽ ra sao.

"Anh..." Hạ Lưu vốn đang muốn giả vờ bình tĩnh cảm xúc liền vỡ òa, ánh mắt cô hồng lên, rất ủy khuất nhìn Cố Vân Thiên: "Anh đến tìm em làm gì? Không phải em đã đưa anh vào danh sách đen rồi sao? Anh lại không có ý định muốn ở cùng một chỗ với em, vậy sao còn đến tìm em?"

"Anh cảm thấy, yêu qua mạng không đáng tin, yêu xa càng không đáng tin" Cố Vân Thiên không nhanh không chậm nói. Gần như hắn vừa nói xong, Hạ Lưu liền bật khóc, chỉ là câu nói tiếp theo của hắn khiến cô ngừng khóc.

"Chỉ là nếu đối tượng là em, anh cũng muốn thử yêu qua mạng một lần, được chứ?"

Lúc Hạ Lưu bị Cố Vân Thiên ôm vào ngực vẫn còn chưa phản ứng kịp, vóc dáng của hắn rất cao, rất nhẹ nhàng liền ôm cô vào lòng.

Hạ Lưu rất không có ý tốt xoa mắt, "Bộ dáng của anh thật soái, hình như em tìm được bảo vật rồi"

Cố Vân Thiên nhất thời cảm thấy buồn cười.

Cô còn không biết tên của hắn, cũng không biết hắn có nhà có xe hay không, thậm chí còn không biết mặt hắn lớn lên như thế nào, dưới tình

https://thuviensach.vn

huống như vậy cô cũng dám tỏ tình với hắn. Như vậy, hắn làm sao có khả năng sẽ cảm thấy cô tham lam thứ gì của mình chứ?

Chỉ là tham lam chính con người hắn mà thôi.

[Chúc mừng bạn đạt 4 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 81]

Tiếp đó lại ở trong phòng ngủ ngọt ngọt ngào ngào với Cố Vân Thiên. Hai người buổi sáng rõ ràng còn ở trong điện thoại quyết liệt như vậy, mà nay đã là mặt đối mặt xác định quan hệ.

"Cố Vân Thiên, em là sư phụ của anh" Hạ Lưu đột nhiên nói như vậy.

"Cho nên? Em muốn nói gì?" Cố Vân Thiên cúi đầu liếc mắt ngắm nhìn cô, rất có kiên nhẫn chờ câu trả lời của Hạ Lưu.

"Người ta thường nói một ngày làm thầy suốt đời làm cha, chúng ta như vậy có tính là..." Hạ Lưu vừa nói thì chính là lý luận về đạo lý, Cố Vân Thiên thế nhưng cảm thấy không thể đứng vững.

Hai người loạn thất bát tao nói chuyện tào lao một hồi, Cố Vân Thiên còn thành thật khai báo chuyện em gái thu hồi tài khoản, lại nói ID của bản thân ở khu sáu. Loại hành vi tự giác thành thật này được Hạ Lưu tán dương.

"Cố Vân Thiên, anh là mối tình đầu của em đấy" Hạ Lưu đột nhiên nói một câu như vậy, Cố Vân Thiên cũng rất muốn trả lời cô, rằng cô cũng là mối tình đầu của hắn, thế nhưng cuối cùng hắn lại chọn phương thức khác.

"Như vậy em có nguyện ý để anh lấy đi nụ hôn đầu không?"

Thuận tiện, cũng trao cả nụ hôn đầu của hắn luôn. (Mèo: Hờ hờ...)

Ngay cả muốn hôn cô cũng có thể nói đúng lý hợp tình như vậy, Hạ Lưu nhịn không được cong cong khóe miệng, nghiêng người tới gần Cố

https://thuviensach.vn

Vân Thiên, hôn một nụ hôn không nặng không nhẹ lên má của hắn, còn ác ý phát ra tiếng "chụt".

"..."

Cố Vân Thiên bị đùa giỡn xong như một cô gái nhỏ đang yêu, hai má ửng đỏ. (0o0)

Hắn đột nhiên đứng lên, hắn vốn đã cao lớn đứng trước mặt Hạ Lưu càng trở nên cao lớn hơn. Hắn vươn tay, một bàn tay nâng gáy của Hạ Lưu, một tay còn lại ôm chặt thắt lưng của cô, khom lưng, chuẩn xác tìm đến môi của cô mà phủ lên.

Trên lưng Hạ Lưu chính là tay của Cố Vân Thiên, xuyên thấu qua lớp vải dệt mỏng của áo quần vẫn có thể cảm nhận được nhiệt độ đến kinh người, làm cho cô có chút sợ hãi.

"Cố..."

Lời muốn nói lại bị chặn, bọn họ liền hôn môi không dứt ở trong phòng ngủ nho nhỏ này, như đôi tình nhân lui tới đã lâu, tự nhiên mà vậy.

"Cạch----"

Cửa bị đẩy ra, Cố Vân Thiên theo bản năng bảo hộ Hạ Lưu sau lưng mình, ngẩng đầu nhìn hai cô gái ngoài cửa.

So với Cố Vân Thiên, lúc này hai cô gái kia dường như còn bị kinh hách nhiều hơn, gương mặt như không thể tin nhìn Cố Vân Thiên đột nhiên xuất hiện ở trong phòng ngủ nữ, nửa ngày cũng không thể mở miệng.

"Hai cậu đã trở lại?" Hạ Lưu cẩn thận ló đầu ra từ sau lưng Cố Vân Thiên, chào hỏi, sau đó lại giới thiệu với Cố Vân Thiên: "Đây là hai bạn

https://thuviensach.vn

cùng phòng của em, người bên trái tên là Thích Đùa và bên phải là Ngu Ngốc"

"..." Đây thật sự là câu giới thiệu đơn giản lại dễ nhớ nhất Cố Vân Thiên từng được nghe.

Sau khi biết đó là hai người bạn cùng phòng của Hạ Lưu trở về, Cố Vân Thiên cũng không còn cảm giác khẩn trương như vừa rồi nữa. Hắn nở một nụ cười hoàn mỹ dùng để giao tiếp ra, nhẹ nhàng gật đầu với hai cô gái, nói: "Xin chào, anh là bạn trai của Hạ Lưu, tên là Cố Vân Thiên"

"..."

"Bạn... Bạn trai?"

Hai cô gái kia hai mặt nhìn nhau, cuối cùng nhìn Cố Vân Thiên giống như gặp quỷ: "Trời, đến loại người như Hạ Lưu thế nhưng cũng tìm được bạn trai?"

Hơn nữa còn là một người đàn ông chất lượng tốt như vậy, đây rốt cuộc phải nói đến là vận khí của cô vô cùng tốt!

Tuy rằng vừa rồi lúc hôn môi thì bị cắt ngang, nhưng lại không hề ảnh hưởng một chút nào đến tâm tình tốt hiện nay của Cố Vân Thiên. Mặc kệ nói thế nào, tình huống hiện tại chính là hắn đã gặp bạn bè của Hạ Lưu. Tuy nói đó không phải là do Hạ Lưu an bài, nhưng nói thế nào thì gặp cũng đã gặp không phải sao?

Thích Đùa cùng Ngu Ngốc đều rất kinh ngạc, nhưng lại rất có tính tự giác. Sau mấy phút vây xem quan sát Cố Vân Thiên xong, hai cô liền biến mất, còn lấy một lý do rất hoa mỹ là muốn dành không gian để Hạ Lưu và Cố Vân Thiên tha hồ kiss, "moa moa moa" hay "chụt chụt chụt" gì tùy thích. (Mèo: em cạn lời với hai chị rồi:vvv)

https://thuviensach.vn

Qủa thực, không thể không có tiết tháo hơn nữa.

"Như vậy, em còn muốn tiếp tục không?" Cố Vân Thiên nén cười hỏi Hạ Lưu, người kia cho hắn một cái liếc mắt, bác bỏ đề nghị này.

"Em mới không nên tiếp tục với anh!"

"Không thích?"

"... Thích"

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (8)

Editor: Mèo Lười

Từ sau khi xác định quan hệ với Cố Vân Thiên, hai người bắt đầu hạnh phúc hơn nữa còn hẹn hò.

Chỉ là buổi hẹn hò đầu tiên có chút kỳ lạ, chính là ở quán net. (/_)

Đây là lần đầu tiên Cố Vân Thiên đến những nơi như quán net này, xuất thân từ nhà có tiền đối với hắn mà nói quán net là một nơi khó hiểu. Nhưng hắn cũng không phải tìm hiểu để làm gì, chỉ cần có thể chơi game được là đủ rồi.

Không sai, hai người bọn họ đến quán net chính là để chơi game. Thật đúng là một lý do đơn giản mà thô bạo!

Hạ Lưu lên nhân vật của Cố Vân Thiên ở khu sáu, Cố Vân Thiên cũng lên nhân vật của Hạ Lưu ở khu mười một. Hai người hiếm khi được chơi cùng một chỗ, liền lựa chọn chơi tài khoản của đối phương.

Vừa đăng nhập vào tài khoản của Cố Vân Thiên, Hạ Lưu liền gọi thẳng biến thái.

Rõ ràng đều cùng một cấp, nhưng thuộc tính trò chơi của Cố Vân Thiên lại tốt hơn Hạ Lưu rất nhiều, ngay cả trang bị phụ cũng nhiều hơn một tầng, điều này làm cho Hạ Lưu đỏ mắt không thôi.

"Nếu anh thích, có thể lấy tài khoản của em để chơi"

https://thuviensach.vn

Cố Vân Thiên đăng nhập vào tài khoản của Hạ Lưu, liền thấy Kiếm Tiên quen thuộc, còn có trang bị đỏ thẫm quen thuộc. Trước đây hắn nhìn thấy không có gì, nhưng nay nhìn lại, lại cảm thấy khiến hắn không có cách nào đứng vững được.

Tuy nói rất biến thái, nhưng nhìn Kiếm Tiên này có cảm giác như thấy được vợ của mình.

Thật là thân thiết.

Hai người giống như bạn thân quen biết đã lâu, có thể kề vai cùng nhau chơi trò chơi, thường thường trò chuyện vài câu.

"Đến lúc nào khu mười một với khu sáu mới có thể hợp nhất vậy?" Hạ Lưu đột nhiên hỏi Cố Vân Thiên như vậy, người sau nhịn không được mỉm cười, đến gần bên người cô trả lời: "Hửm? Vì sao lại muốn hợp khu đến như vậy chứ?"

Hắn chăm chú chờ câu trả lời của cô, Hạ Lưu cũng không mất tự nhiên hay thẹn thùng, trắng mắt liếc nhìn Cố Vân Thiên, thản nhiên trả lời: "Bởi vì em muốn chơi cùng một chỗ với anh, anh chẳng phải chính là vợ mà em cưới hỏi đàng hoàng đấy sao!"

"Ừm, em nói rất có lý" Cố Vân Thiên gật gật đầu, đưa tay xoa đầu cô: "Dù sao gần tới nhất định sẽ hợp khu, em an tâm mà chờ. Nếu mà không hợp khu thì cùng lắm anh tạo thêm một tài khoản đến khu mười một tìm em.

Hạ Lưu lập tức bật cười, ánh mắt cong cong, trong mắt phản lại cũng chỉ có bóng dáng của Cố Vân Thiên.

Thật ra tình yêu chính là đơn giản như thế, chỉ cần một chút việc nhỏ liền có thể làm cho người ta thấy thõa mãn.

https://thuviensach.vn

Là một trò chơi khá nổi hiện nay, người trong quán nét chơi Thí Thần OL có thể tạo thành một binh đoàn. Hai nam nữ trẻ tuổi bề ngoài xuất chúng như Hạ Lưu và Cố Vân Thiên ngồi ở đây liền hấp dẫn sự chú ý của người khác trước tiên, sau khi nhìn thấy ID của hai người thì càng thêm ngạc nhiên.

[Ta ở quán net gặp được đại thần khu mười một Đông Kiệt Hạ Lưu! Trời ơi thật là soái!]

[Ngồi bên cạnh ta thế nhưng lại là đại thần khu sáu Vân Thiên Thiên, thế nhưng lại là nữ! Chính là nữ thần cấp bậc aa!]

Bởi vì Cố Vân Thiên và Hạ Lưu nhàm chán đổi tài khoản, đưa đến hiểu lầm cho mọi người.

Trên diễn đàn lại một lần nữa nổ tung, về quan hệ của hai người kia, mọi người đều phát huy hết sức tưởng tượng để suy đoán. Có người nói hai người bọn họ chiến đầu từ trong trò chơi rồi đến hiện thực, có người nói đây là từ trường hấp dẫn đối phương của hai vị đại thần, nhưng nói nhiều nhất chính là một câu...

Hai người kia, có gian tình!

Cố Vân Thiên vốn chuẩn bị lưu lại hai ngày ở thành phố S này, để bồi với Hạ Lưu thật tốt. Nhưng cha hắn bên kia lại gọi điện thoại đến, nói hắn mau mau trở về nhà tham gia yến tiệc gia đình. Nói có người muốn giới thiệu cho hắn biết.

Không biết vì sao, Cố Vân Thiên cảm thấy có chút không ổn.

Lúc cáo biệt với Hạ Lưu ở sân bay, Cố Vân Thiên nhẹ nhàng sờ đầu cô. Rõ ràng thời gian hai người ở chung cũng chưa đến một ngày, nhưng quan hệ hai người lại tiến triển rất nhanh chóng. Tất cả hành động của Hạ

https://thuviensach.vn

Lưu đều khiến Cố Vân Thiên cảm thấy vừa đúng, có lẽ đây chính là thứ gọi là duyên phận.

"Anh về thành phố H trước, hai ngày nữa nếu rảnh rỗi sẽ đến thăm em" Cố Vân Thiên rất ôn hòa an ủi Hạ Lưu, hắn không hề nói chuyện mình sẽ bị điều đến thành phố S làm việc, luôn nghĩ rằng chờ đến khi điều đến đây sẽ nói.

Bởi vì muốn cho cô một kinh hỉ.

Vài giờ gặp ngau ngắn ngủi, cứ như một giấc mộng. Vốn là hai người xa lạ cứ như vậy liên kết với nhau, từ một số liệu biến thành con người chân chính.

Là con người sinh động, có thể ôm, cũng có thể hôn môi.

Sau khi xuống máy bay Cố Vân Thiên liền lập tức khởi động điện thoại, gửi cho Hạ Lưu một tin nhắn bình an.

Chỉ là làm cho hắn cảm thấy kỳ quái là, yến tiệc gia đình thật ra cũng chỉ là một buổi ăn cơm thân mật với đối tác của Cố gia mà thôi, loại chuyện này bình thường đều do cha mẹ hắn phụ trách, bình thường căn bản không có chuyện cho hắn, vì sao lần này lại muốn tìm hắn chứ?

Chờ đến lúc trở về Cố gia, hắn rốt cuộc cũng hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

Tuy rằng chỉ là một bữa tiệc gia đình đơn giản, nhưng, mục đích lại không hề tầm thường.

Cố Vân Thiên rất bất đắc dĩ nhìn mẹ của mình, cùng với một cô gái nhu thuận đang ngồi bên cạnh bà.

https://thuviensach.vn

"Vân Thiên, đây là Mộc Vũ Vũ, là thiên kim của chú Mộc của con. Con xem cô bé này thật xinh đẹp, hơn nữa còn rất đảm đang, sau này nếu không có việc gì, hai người trẻ tuổi các con cứ qua lại nhiều một chút" Mẹ Cố rất nhiệt tình đẩy mạnh tiêu thụ Mộc Vũ Vũ cho con trai của mình, không chút để ý đến biểu tình không mấy vui vẻ của Cố Vân Thiên.

Cái này căn bản chính là xem mắt che giấu trong buổi tiệc gia đình.

Mà khiến cho Cố Vân Thiên kinh ngạc nhất chính là biểu tình của Mộc Vũ Vũ, cô từ đầu đến cuối đều là ẩn ẩn tình cảm theo dõi hắn, như là một tiểu học muội thầm mến hắn đã lâu.

Bữa tiệc gia đình đơn giản dù muốn hay không cũng đều kết thúc, Cố Vân Thiên phụng mệnh lái xe đưa Mộc Vũ Vũ về nha. Chỉ là chờ đến sau khi hai người ra khỏi biệt thự của Cố gia xong, Mộc Vũ Vũ vốn còn xấu hổ bỗng trở nên gan dạ hơn, vươn tay muốn kéo lấy tay của Cố Vân Thiên.

Cố Vân Thiên nghiêng người tránh được, hắn khẽ nhíu mày nhìn Mộc Vũ Vũ: "Mộc tiểu thư, xin hỏi trước đây chúng ta đã gặp nhau chưa?"

Bộ dáng như rất thân quen của Mộc Vũ Vũ này thế nào chứ? Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Lời nói của Cố Vân Thiên khiến Mộc Vũ Vũ sửng sốt, cô có chút ngượng ngùng cười, nhẹ nhàng hô một tiếng---- "Hạ Lưu ca ca"

"..."

Cố Vân Thiên có cảm giác kinh dị như nhìn thấy người sao Hỏa xâm nhập Trái Đất. Mộc Vũ Vũ ở Cố gia vốn biểu hiện rất bình thường nay lập tức thay đổi, cười ngọt ngào, lại đặc biệt cố chấp nói Cố Vân Thiên chính là Đông Kiệt Hạ Lưu, nói mình là Thanh Mộc Vũ Vũ, còn nói cô đã thích hắn lâu lắm rồi, có thể gặp lại lần nữa thật đúng là duyên phận trời cho.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Thiên không biết nói gì cho phải, hắn lặng lẽ nhìn Mộc Vũ Vũ, trầm ngâm một lát hỏi: "Tôi không phải Đông Kiệt Hạ Lưu, vì sao cô cứ một mực cho là như vậy?"

"Hạ Lưu ca ca gạt người, hiện tại trên diễn đàn đều truyền khắp rồi mà"

Mộc Vũ Vũ bĩu môi lấy điện thoại mở ra một bức hình đã được lưu sẵn.

Bối cảnh là quán nét, nhân vật chính trong ảnh là Cố Vân Thiên, tình hình chính là hắn đang chơi game, nhân vật trong game...

Đông Kiệt Hạ Lưu.

Cho dù người chụp chỉ chụp được sườn mặt, nhưng cũng đủ để người khác nhận ra được đấy là Cố Vân Thiên. Mà cái ID trên đỉnh đầu nhân vật càng rõ ràng hơn, chính là Đông Kiệt Hạ Lưu mà Mộc Vũ Vũ tâm tâm niệm niệm đã lâu.

Hiểu lầm kia thật đúng là lớn, cũng không biết nếu Mộc Vũ Vũ biết hắn không phải là Hạ Lưu mà là tình địch của cô, không biết sẽ nghĩ sao.

"Hạ Lưu ca ca, em biết từ sau khi chị Vân đi anh đã rất đau khổ, nhưng anh không cần thương tâm nữa, về sau em sẽ đối xử tốt với anh thậm chí còn tốt hơn chị Vân Vân nữa. Em sẽ mãi ở bên cạnh anh, mặc kệ anh muốn chơi trò gì em đều sẽ bồi anh"

"..."

Cố Vân Thiên cảm thấy đầu càng ngày càng đau, vấn đề này căn bản là càng kéo dài càng phiền phức. Vì thế hắn quyết định đả kích tâm tình vui sướng của cô gái kia một chút.

https://thuviensach.vn

"Mộc Vũ Vũ, tôi nói với cô một chuyện nhưng cô đừng sốc đấy"

"Ân, Hạ Lưu ca ca anh nói đi"

"..." Bốn chữ Hạ Lưu ca ca khiến Cố Vân Thiên cảm thấy sởn tóc gáy. Hắn thực bất đắc dĩ giải thích với cô gái này, nói ra chân tướng: "Tôi thật sự không phải Đông Kiệt Hạ Lưu, tôi là Bạch Vân Thiên"

"..."

"Cô không phát hiện tên Bạch Vân Thiên này rất giống tên của tôi sao?" Thật ra đây chỉ là trùng hợp, em gái hắn tên là Cố Bạch Vân, lúc đặt tên chỉ là tráo đổi vài ký tự mà thôi.

Cố Vân Thiên rất nghiêm túc nói với Mộc Vũ Vũ: "Hiện tại tôi và Hạ Lưu thật sự đang quen nhau, cô ấy không có ý gì với cô, tôi cũng không phải Hạ Lưu ca ca của cô, chúng ta thật ra chính là tình địch"

Lời này nói ra có chút bá đạo lại kiêu ngạo, nhưng Cố Vân Thiên cảm thấy như vậy đã có thể diễn tả rất rõ ý tứ của mình, nhưng là...

Trong ánh mắt của Mộc Vũ Vũ tràn đầy khiếp sợ, cô không thể tin nhìn Cố Vân Thiên, "Thì ra hai người là..."

Cố Vân Thiên gật gật đầu, thản nhiên trả lời: "Đúng, chính là như những gì cô nghĩ" Không sai, hiện tại bọn họ chính là người yêu của nhau.

"Nhưng anh có từng suy nghĩ đến tương lai của hai người không? Nhất định sẽ bị phản đối, thậm chí bị người đời phỉ nhổ!" Trong giọng nói của Mộc Vũ Vũ đã mang theo một chút nghẹn ngào, chỉ cần nghĩ tới Hạ Lưu ca ca của cô sẽ bị đối đãi như vậy, cô liền cảm thấy trong lòng khổ sở không nói nên lời.

https://thuviensach.vn

"Tương lai của chúng tôi là do chúng tôi quyết định, bất kể là khó khăn gì cũng đều không sao" Tuy rằng yêu qua mạng đích xác là khó để lý giải, nhưng hắn tin tưởng hắn có thể đi tiếp với Hạ Lưu!

"Hai người có cân nhắc đến chuyện kết hôn không? Đến lúc đó hai người muốn đến nước Mĩ hay là Hà Lan?"

"Tùy thuộc vào Hạ Lưu thôi!"

"Anh Thiên, anh thật sự rất nghe lời Hạ Lưu ca ca"

Những lời Mộc Vũ Vũ nghe vào rất kỳ quái, cô vẫn còn gọi là Hạ Lưu ca ca... Chỉ là Cố Vân Thiên cho rằng đây chỉ là thói quen của Mộc Vũ Vũ mà thôi.

Đoạn nói chuyện kỳ quái vẫn tiếp tục thẳng đến khi Cố Vân Thiên đưa Mộc Vũ Vũ về đến nhà thì mới ngừng. Sau khi xuống xe, Mộc Vũ Vũ vẫn đứng trước xe Cố Vân Thiên, trầm mặc thật lâu.

Cố Vân Thiên được giáo dưỡng tốt có thói quen tôn trọng phụ nữ, cho nên vẫn chờ Mộc Vũ Vũ mở miệng.

"Anh Thiên, làm phiền anh chuyển lời của em đến cho Hạ Lưu ca ca..."

"Tuy rằng anh ấy là gay, nhưng em vẫn không hối hận vì đã thích anh ấy!"

Nói xong những lời này, vẻ mặt Mộc Vũ Vũ tràn đầy bi thương chạy vào nhà, không cho Cố Vân Thiên có cơ hội để giải thích.

Loại cảm giác bị người hiểu lầm là gay thật là vi diệu, Cố Vân Thiên đột nhiên cảm thấy cuộc sống dần trở nên huyền hão. Đầu tiên là làm nhân

https://thuviensach.vn

yêu, sau đó lại bị xem là gay, chướng ngại về giới tính ở trước mắt hắn xem ra đã tích lũy thành núi cao.

Lúc trở về liền nhận được tin nhắn của Hạ Lưu, hỏi hắn có ngoan ngoãn ăn cơm chiều không, xem ra cô nhập vai bạn gái của hắn rất nhanh chóng. Cố Vân Thiên mỉm cười, cao hứng đổi tên Hạ Lưu trong danh bạ thành---- "Tướng công".

Cô chính là tướng công của hắn, hai người bọn họ đã bái thiên địa, cũng đã dâng hương cho Nguyệt Lão.

Tùy tay gọi điện thoại cho Hạ Lưu, người kia rất nhanh liền bắt máy, sóng điện vô hình kéo gần khoảng cách giữa hai người.

"Hạ Lưu, em có xem diễn đàn trò chơi không?"

"Không có xem, làm sao vậy?"

"Em đi xem một chút đi, có lẽ bây giờ có rất nhiều cô gái chuẩn bị chuyển đến khu mười một tìm em đấy" Cố Vân Thiên nhịn không được muốn cười, Hạ Lưu cũng bị bắt gặp giống hắn, mọi người điều cho rằng Vân Thiên Thiên chính là một nữ thần xinh đẹp, hiện tại có rất nhiều người xin làm hảo hữu với hắn.

"Rất tốt, như vậy em có thể vui vẻ tán gái" Hạ Lưu vẫn phản ứng bình thường như vậy. Cố Vân Thiên mỉm cười, cho dù không nhìn thấy hắn, Hạ Lưu vẫn có thể cảm giác được tâm tình sung sướng của hắn.

Hắn hỏi cô: "Hạ Lưu, em nhất định phải tán gái sao? Hửm?" Ngữ khí ôn nhu, âm cuối cùng hơi cao, trong vô hình mang theo ý tứ hàm xúc uy hiếp.

"..." Hạ Lưu vẫn rất bình thản, yên lặng một lát lại đáp trả: "Nương tử trong nhà quá hung hãn, vi phu không dám tán gái"

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (9)

Editor: Mèo Lười

Thí Thần OL hợp khu!

Hai khu lớn, khu sáu cùng khu mười một xác nhập. Đây liền xác định sẽ có vô số người vì bảo vệ cờ hiệu của khu mà bắt đầu phát sinh chiến đấu giữa các bang.

Bất kể là dã ngoại hay ngoại thành, chỉ cần là nơi không có NPC, đều sẽ phát sinh các sự kiện ẩu đả, đánh nhau ác liệt.

Làm một đại thần khu sáu--- Vân Thiên Thiên, Cố Vân Thiên đã không phải là lần đầu nghe được tin có người vì mình đi PK với Đông Kiệt Hạ Lưu tiêu diệt khu mười một.

Mà Đông Kiệt Hạ Lưu cũng không phải lần đầu tiên nghe được có người vì mình mà muốn đánh rớt đại thần Vân Thiên Thiên cùng khu sáu.

Chỉ là cái tin tức trên diễn đàn kia lại một lần nữa bị đào ra, còn có người kết hợp với chuyện Đông Kiệt Hạ Lưu bị vứt bỏ trước kia, đoán được sự thật Vân Thiên Thiên chính là Bạch Vân Thiên. Hai người này căn bản đã có gian tình đã lâu, hơn nữa nhìn vào ảnh chụp, hai người kia hẳn cũng đã sớm phát hiện ra nhau.

Căn bản là không có khả năng sẽ khai chiến.

https://thuviensach.vn

Hai vị đại thần Vân Thiên Thiên cùng Đông Kiệt Hạ Lưu chỉ lo nói chuyện yêu đương mà không đánh nhau, mọi người cũng đều tự động bỏ qua nguyện vọng giành cờ khu. Nên làm nhiệm vụ thì làm nhiệm vụ, nên mang theo muội tử luyện cấp thì mang theo. Trong trò chơi lại là một mảnh thái bình.

Ngoại trừ bang hội Tỉnh Mộng ra.

Từ sau khi biết bang chủ phu nhân là một chàng trai, đám người này liền rảnh rỗi sinh nông nỗi mà hằng ngày đều yêu cầu ban tổ chức game Thí Thần OL hệ thống cho phép nam nam kết hôn, nếu không như thế chỉ sợ bang chủ phu nhân như hoa như ngọc kia cứ mãi ở bên ngoài như vậy sẽ không an toàn.

Đương nhiên, loại đề nghị vô lý này bị ban tổ chức game trực tiếp bác bỏ, đám gia hỏa trong bang hội cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể cả ngày nói chuyện phiếm trên kênh thế giới, không ngừng nói đến mối quan hệ thân thiết của Cố Vân Thiên và Hạ Lưu, hơn nữa còn thân thiết là vì "Bang chủ phu nhân" mà cường thế tuyên bố quyền sở hữu.

Trong game có người ồn ào, bên ngoài trò chơi, Hạ Lưu cùng Cố Vân Thiên đang hẹn hò rất vui vẻ. Mà độ hảo cảm của Cố Vân Thiên đối với cô cũng thuận lợi tăng lên 95.

Lần này Cố Vân Thiên không cần đi xa ngàn dặm, bởi vì bây giờ hắn đang làm việc bên cạnh trường học của Hạ Lưu. Tên tuổi của công ty kia cũng rất vang dội, chức vụ của hắn cũng rất vang dội, là tổng giám đốc Cố.

Hạ Lưu thường xuyên đến phòng làm việc chờ hắn đi hẹn hò cũng có một cái tên rất vang dội: Phu nhân tổng giám đốc.

"Chào Cố tổng, chào phu nhân"

https://thuviensach.vn

Vị này chính là nam bí thư Thực Thượng Đạo (0o0), tuy rằng vừa mới tới công ty một tuần, nhưng bởi vì được tiền bối chỉ điểm, liền nhanh chóng đoán ra được địa vị của Hạ Lưu.

Người kia còn mạnh mẽ hơn so với tổng giám đốc Cố.

Chờ sau khi anh ta rời khỏi, Cố Vân Thiên cười như không cười nhìn Hạ Lưu, nhẹ giọng nói: "Phu nhân..."

Hắn nghĩ tới những chuyện hắn bị gọi là bang chủ phu nhân, còn nghĩ tới chuyện Hạ Lưu cưới hắn, không nhịn được muốn cười. Mà không phải là vì cảm thấy buồn cười, mà là vì thực sự cảm thấy vui vẻ.

Nội tâm có một loại cảm giác thõa mãn, sung sướng đến cực điểm, giống như cả người đều được ngâm trong mật ngọt.

"Phu nhân, nàng muốn nói gì?"

Hạ Lưu nhướn mày, một tay cầm bút, dùng nắp bút nhẹ nhàng nâng cằm Cố Vân Thiên, như thế mà trả lời.

Hạ Lưu trước giờ đều sẽ không phối hợp với Cố Vân Thiên, cũng không nghĩ đến sẽ ngoan ngoãn gọi hắn một tiếng tướng công. Bình thường đều gọi hắn là Cố Vân Thiên, vui thì gọi hắn là Tiểu Vân Vân, lúc tính cách hán tử nổi lên thì liền gọi hắn là phu nhân, nương tử.

Khổ nỗi Cố Vân Thiên chính là đã quen bị ngược đãi, nghe mấy loại xưng hô kia cũng rất là hưởng thụ.

"Người trong bang hội của em muốn anh tham gia buổi gặp mặt offline"

"..."

https://thuviensach.vn

Chuyện gặp mặt offline này từ nửa năm trước đã có người nháo muốn tổ chức, kết quả bởi vì Hạ Lưu là nhân yêu mà sống chết cũng không muốn tham gia, những người khác cũng vì bang chỉ không đi mà từ chối tham gia. Cứ như vậy càng kéo càng lâu, cuối cùng đã kéo hơn nửa năm.

Gần đây bởi vì có bức ảnh mà sáng tỏ, tập thể người chơi nữ trong bang hội đều nổi loạn, đều yêu cầu tổ chức buổi gặp mặt offline, đương nhiên bang chủ nhất định phải tham gia. Mà cơ bản tất cả người chơi nữ đều phải đi, nhóm người chơi nam cũng không thoát được, các loại dụ dỗ và đe dọa không ngừng ập đến yêu cầu Hạ Lưu phải đến buổi hội gặp mặt lần này.

Cố Vân Thiên nhắc tới vấn đề này, Hạ Lưu lúc này mới cảm thấy nhức đầu. Cô nhịn không được thở dài một hơi, lầm bầm nói: "Em không phải là không muốn dẫn anh đi, nhưng đến lúc đó nếu bị bại lộ em mới là Đông Kiệt Hạ Lưu, thế nào cũng sẽ bị đám người kia làm phiền đến chết"

"Em cảm thấy anh không thể giả trang làm em?" Cố Vân Thiên nâng tay, nhẹ nhàng gõ một cái vào trán của cô, ngữ khí tràn đầy sủng nịnh: "Ngốc quá, muốn đi thì đi thôi, để cho bọn họ xem vợ chồng chúng ta tốt đẹp thế nào"

"Không sợ sẽ bị người khác bắt cóc sao?" Hạ Lưu nhướn mày, cố ý hỏi Cố Vân Thiên. Người kia dứt khoát đứng lên, không nhanh không chậm đi đến trước mặt Hạ Lưu, hai tay chống đỡ hai bên ghế của cô, giam cầm cô trong lòng.

Giờ phút này, Hạ Lưu cách Cố Vân Thiên rất gần, gần đến mức cô có thể nhìn thấy hai hàng lông mi dày đậm. Ánh mắt xinh đẹp của hắn tựa như khối bảo thạch trong suốt, vô cùng rõ ràng mà phản chiếu lại bóng dáng của cô.

Hô hấp của Hạ Lưu cũng sắp ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Thiên từ từ cong khóe miệng, hơn nữa độ cong cũng càng ngày càng lớn. Hắn bá đạo ghé miệng vào vành tai của Hạ Lưu, mở miệng, khí nóng mang theo hơi thở vô cùng mập mờ lướt nhẹ trên da cô. Tư thế như vậy, khiến cả người Hạ Lưu đều căng thẳng.

Cố Vân Thiên giống như muốn đùa dai, nhỏ giọng hỏi cô: "Em nói, em sẽ bị bắt cóc?"

Cái này căn bản chính là trắng trợn trêu chọc!

Hạ Lưu cố gắng bảo trì bình tĩnh, nhưng mảng ửng đỏ trên mặt càng ngày càng rõ rệt. Cô đánh trống lãng cố ý không trả lời vấn đề này, Cố Vân Thiên lại giữ chặt không tha, một lần lại một lần muốn cô trả lời.

"Khốn kiếp, ai sẽ bị bắt cóc hả, đây không phải đã bị anh bắt cóc rồi sao!"

Bộ dáng thẹn quá hóa giận kia của Hạ Lưu thực sự đáng yêu hết mức. Cố Vân Thiên cười dịu dàng nhìn bộ dáng đỏ mặt của cô, ngón trỏ và ngón giữa bắn ra trán của cô, lắc lắc đầu, rất nghiêm túc phủ nhận cách nói này.

"Anh không hề bắt em"

Lập tức lại cười khẽ, hắn không nhanh không chậm bổ sung một câu: "Rõ ràng chính em mới là người bắt cóc mà, lão bà"

~~~o0o~~~

Buổi gặp mặt offline vừa vặn cử hành tại thành phố S, Hạ Lưu có chút khẩn trương, ngược lại Cố Vân Thiên giống như một người bình thường, ăn mặc khá tùy ý, chỉ là bản thân hắn có trụ cột tốt, cho dù khoác vải bố cũng có thể đi Milan catwalk.

https://thuviensach.vn
~~~

Lần này sẽ do hai vị phó bang chủ là Thiên Nhai Qúa Khách và Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh phụ trách tổ chức, an bài tại ở khách sạn đặc sắc kiểu Trung Quốc.

Hạ Lưu vừa bước vào cửa, chợt nghe động loạt một trận ân cần thăm hỏi: "Bang chủ phu nhân khỏe!"

Giờ khắc này, rốt cuộc Hạ Lưu cũng cảm nhận được đãi ngộ khách quý trước kia của Cố Vân Thiên.

Cố Vân Thiên đi theo sau lưng Hạ Lưu cố nén cười, gật đầu với vài người trên bàn, hiện tại thân phận của hắn chung quy cũng là lão Đại của đám người này, đãi ngộ tất nhiên là tốt nhất---- mọi người đều đồng ý để hắn có cơ hội thể hiện, nháo lần này để hắn mời khách.

Cố Vân Thiên cũng liền thuận thế mà đáp ứng, rất có khí chất thổ hào để mọi người thoải mái gọi món, còn kéo Hạ Lưu đến ngồi gần mình, vỗ vỗ mu bàn tay cô xem như trấn an.

Hắn có thể tưởng tượng ra được đau khổ lúc này của Hạ Lưu, rõ ràng chính là một đám người luôn kiếm chuyện cãi nhau với nhau, nhưng bây giờ cô lại không phải là một Đông Kiệt Hạ Lưu khí chất đầy mạnh mẽ, mà là một người đẹp Vân Thiên Thiên.

Căn bản là không dám nói cái gì.

"Tôi nhớ rõ trước kia có nói với mọi người tôi là nữ, tại sao lại không có ai tin chứ?" Lúc Cố Vân Thiên hỏi câu này, còn cố ý chú ý đến biểu tình của Hạ Lưu. Thực rõ ràng, cô cũng rất tò mò đáp án của vấn đề này, lúc này hai mắt đều long lanh, đang trông mong vào câu trả lời của mọi người trong bang.

"Haha, bang chủ anh lại giỡn rồi, sao anh có thể là nữ được!" Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh là một chàng trai Đông Bắc, rất hào sảng

https://thuviensach.vn

bật cười, lắc lắc đầu nhìn Cố Vân Thiên, "Nếu anh không tin thì có thể hỏi Thiên Nhai cùng Bảo Bối một chút, xem ai sẽ tin anh là nữ!"

Bảo Bảo Bối Bối là một cô gái có dung mạo đáng yêu, cô luôn cắn ống hút mà cười, sau khi nghe câu nói của Thương Thiên Đại Địa Bệnh Thần Kinh liền tiếp một câu: "Bang chủ, anh cảm thấy sẽ có một cô gái nào sẽ đi tán gái không?"

"..."

Cố Vân Thiên để ý đến biểu tình có chút lúng túng của Hạ Lưu.

Thiên Nhai Qúa Khách cũng tới bổ một đao: "Nữ mà lại dám thảo luận về những cô gái với một đám đàn ông sao? Đúng rồi, còn có nghiên cứu rất sâu về Ozawa Maria(*) nữa"

(*) Ozawa Maria: ừm... hình như là nữ diễn viên đóng phim sex:vvv

"..."

Cố Vân Thên chú ý đến biểu tình ngày càng vặn vẹo của Hạ Lưu, cố nín cười, bàn tay ở dưới bàn chuẩn xác nắm lấu tay của cô, phòng ngừa cô đột nhiên bạo khởi mà đánh người.

"Con gái mà có thể bưu hãn một mình đánh lại thần long?"

"Chuyện này nếu là bang chủ phu nhân thì có lẽ đúng! Đương nhiên bang chủ phu nhân như vậy không phải là bưu hãn, đó là kỹ thuật tốt. Chung quy bang chủ phu nhân vẫn rất ôn nhu, rất có tư vị phụ nữ!"

"..."

Ánh mắt Hạ Lưu nhìn Cố Vân Thiên có chút hả hê, lần này, rốt cuộc đến phiên cô đi an ủi Cố Vân Thiên.

https://thuviensach.vn

Mọi người sau khi ăn cơm xong liền hẹn nhau đi ca hát. Cuối cùng rất nhàm chán mà...

Cùng nhau đến quán nét chơi game.

Hạ Lưu đăng nhập vào tài khoản của Cố Vân Thiên, Cố Vân Thiên cũng rất ăn ý đăng nhập vào tài khoản của Hạ Lưu. Hai người nhìn nhau cười, cùng một chỗ với tổ đội.

Trứng Phượng Hoàng trước kia Cố Vân Thiên trả lại đã được Hạ Lưu tặng lại, còn kèm theo cả trang bị đỏ thẫm của nữ hiệp khách. Tuy rằng bây giờ tài khoản của Cố Vân Thiên là nam không thể mặc, nhưng lý do của Hạ Lưu thực sự rất bá đạo: "Gía y mặc một lần là đủ rồi, không cần anh phải mặc lần nữa, chỉ cần anh cất giữ cẩn thận là được"

Về phần cái trứng Phượng Hoàng kia cũng đã nở, Cố Vân Thiên ngồi trên Phượng Hoàng băng bay theo phía sau Phượng Hoàng lửa của Hạ Lưu. Tình cảnh lúc này rất giống ngày đó hai người bọn họ thành thân, phượng hoàng bỉ dực, bay qua phố Trường An, qua am Nguyệt Lão, cuối cùng dừng lại trước cửa nhà lão Sở.

[Tin nhắn riêng] Vân Thiên Thiên: Lần trước lúc ở nơi này anh với với em anh là nam, thật sự đã hù được em.

Hạ Lưu đang chơi tài khoản của Cố Vân Thiên đột nhiên gửi cho hắn một tin nhắn như vậy. Cố Vân Thiên quay đầu đi, nhìn Hạ Lưu đang ngồi bên cạnh mình, đúng lúc cô cũng đang nhìn hắn. Hai người nhìn nhau, lại nhịn không được mà bật cười.

Cố Vân Thiên thu hồi ánh mắ, đánh vài cái "cạch cạch cạch" trên bàn phím, trả lời lại tin nhắn của Hạ Lưu.

[Tin nhắn riêng] Đông Kiệt Hạ Lưu: Phu nhân đã bị chấn kinh sao?

https://thuviensach.vn

[Tin nhắn riêng] Vân Thiên Thiên: Nói thật, có chấn kinh. Anh muốn chuẩn bị bồi thường em thế nào đây?

Cố Vân Thiên bật cười, tay của hắn rời khỏi con chuột, đột nhiên cầm lấy tay của hạ Lưu.

"Hửm? Làm sao vậy?" Hạ Lưu lấy tai nghe xuống, ngây ngẩn nhìn Cố Vân Thiên đang không bình thường.

Cố Vân Thiên đặt một tay còn lại lên môi ý bảo Hạ Lưu im lặng, sau đó lặng lẽ, giống như một màn ảo thuật lấy ra một chiếc nhẫn kim cương khéo léo từ lòng bàn tay.

"Trước đưa sính lễ cho em, nhưng anh vẫn còn chưa có đồ cưới cho em đâu"

Ánh mắt hắn cong cong, nụ cười sạch sẽ như tên của hắn.

Vân Thiên Thiên.

Hạ Lưu nhìn chàng trai trước mặt, đột nhiên cảm thấy trong tim có ngàn tia sáng ấm áp đang tràn lan.

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 100]

[Chúc mừng bạn công lực nam chính đại thần võng du Cố Vân Thiên thành công! Độ khó của nhiệm vụ này là B, thêm công lược nữ chính, độ hoàn thành là 150%]

Bên tai lại vang lên tiếng pháo hoa chúc mừng quen thuộc, còn có tiếng của Hệ thống quân đang sung sướng tuyên bố công lược thành công trong đầu cô, thúc giục cô đến thế giới tiếp theo chấp hành nhiệm vụ.

Hạ Lưu sờ sờ nhẫn, cười khẽ nhìn về Cố Vân Thiên.

https://thuviensach.vn

"Phu nhân, cảm ơn anh"

[Có đồng ý rời khỏi thế giới võng du? Yes or No]

[Yes]

[Chúc mừng bạn rời khỏi thế giới võng du, độ hoàn thành của nhiệm vụ là 150%]

Màn sáng đại biểu cho việc chuyển sang thế giới khác lại lần nữa xuất hiện, ý thức của Hạ Lưu dần rời khỏi thân thể này.

Hẹn gặp lại.

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Vong Linh Pháp Sư Cùng Khô Lâu (1)

Editor: Linh

Beta: Mèo Lười

"Schreyer vì để Emily tiếp nhận chính mình, vứt lại thân phận vong linh pháp sư, chấp nhận bị cướp đoạt ma lực, trở thành một người bình thường."

"Trở thành người thường Schreyer mất đi sức chiến đấu, bị người của quang minh thánh điện dùng hỏa hình thiêu đốt tại chỗ."

"Thâm Uyên chi môn mất đi Schreyer áp chế nên tự mở ra, vô số vong linh tiến vào đại lục Vĩnh Hằng, niên đại hắc ám bắt đầu diễn ra. Vì ngăn cản vong linh xâm nhập, ma pháp sư đã trở thành truyền thuyết sẽ không bao giờ xuất hiện nữa."

"Bad end "

"Tôi có thể trách cứ lão không? Hửm?" Hạ Lưu "Cộp" một tiếng khép lại quyển sách thật dày, ngữ khí thực bình tĩnh, bất quá từ ngữ sau khi phát ra lại cố ý kéo dài.

"Chúng ta là một tổ đội, ta nếu như bị lệnh cưỡng chế ngưng chức ngươi cũng không công tác tiếp được." Hệ thống quân rất có để khí uy hiếp Hạ Lưu, ngẫm lại vẫn cảm thấy như vậy tựa hồ không tốt lắm, vì thế an ủi: "Chỉ cần giải quyết cái nhiện vụ cấp S này, tổ nghiệp vụ của chúng ta liền có thể đuổi theo Lý Cẩu Đản cách vách!"

https://thuviensach.vn

"Không chí khí, cả ngày chỉ biết phân cao thấp với Lý Cẩu Đản thì có bản lãnh gì." Hạ Lưu nhướn mày miễn cưỡng nói: "Lần này không phải là biến thành bộ xương khô sao? Tôi nhận."[Linh: chị hoá thân thành vong linh O.o?]

Trong tiếng cỗ vũ của hệ thống quân Hạ Lưu bước qua kết giới đi tới thế giới mới.

Màn đêm tĩnh mịch.

Cô ngẩng đầu nhìn ánh trăng màu đỏ, rõ ràng là màu đỏ, cố tình ánh sáng ấy lại làm cho người ta cảm thấy rét run, đại lục tối đen phảng phất như được ánh sáng nhộm thành màu máu tươi.

Rất xa có thanh âm khanh khách, rất là chói tai truyền đến. Cô ngẩng đầu, nhìn về một bên một hướng khác.

Vô số khô lâu (xương khô) dưới ánh trăng kéo xương trắng đi về phía trước, ngọn lửa linh hồn màu lam lẳng lặng động đậy trong không gian khô lâu, từ xa nhìn như vậy tựa như một vùng biển hoa màu lam điên cuồng.

Hạ Lưu hoà vào đội ngũ khô lâu đi về phía trước, từng bước một hướng đến căn nhà đá đen dưới ánh trăng.

Cô nghe thấy âm thanh xương cốt ma sát của chính mình, cúi đầu, xương cốt trắng bệch bởi vì ánh trăng mà nhiễm màu đỏ nhàn nhạt.

Hạ Lưu là vong linh cấp thấp nhất, một đầu khô lâu không có thực lực gì đáng nói. Cùng so sánh với khô lâu khác, cô có sự khác biệt duy nhất là cô còn giữ được ý thức.

Cũng không biết trải qua bao lâu, vị diện vong linh luôn làm cho người ta cảm thấy gợn người đã đình trệ, Hạ Lưu dừng bước lại, ngẩng đầu

https://thuviensach.vn

nhìn vào hư không, nơi đó có mấy trăm cái vật thể nho nhỏ vặn vẹo động đậy gần kết giới, từ từ, có từng cánh tay theo kết giới vươn ra.

Đây là kết giới kêu gọi của vong linh pháp sư, vong linh sau khi bị chọn trúng tiếp nhận kêu gọi liền có thể rời đi đại lục vong linh đáng chết này, đến thế giới nhân loại quan sát, cứ việc...Vong linh bị kêu gọi, tuyệt đại đa số đều hoàn toàn chết đi.

Đột nhiên, một cái kết giới lung lay sắp đổ bị buộc mở ra, thậm chí nó ở hư không vặn vẹo nhỏ đến đáng thương. Không có vong linh đi qua, chúng nó tựa hồ cũng bỏ qua cơ hội bị pháp sư kêu gọi này.

Nhìn như vậy chính là một tiểu vong linh cực kỳ yếu đuối, cho dù là không có bao nhiêu ý thức khô lâu cũng đều sẽ theo bản năng tới gần kết giới mạnh hơn. Chung quy vong linh pháp sư càng mạnh càng có thể bảo hộ thuộc hạ vong linh, gặp được chủ nhân quá yếu, nói không chừng lúc vừa qua khỏi kết giới ngọn lửa linh hồn liền bị tiêu diệt.

Hạ Lưu đi từ từ đến cái kia kết giới bên cạnh, chờ đợi.

Kết giới tuy không ổn định, lại cũng không có lập tức tiêu tán, một lát sau, một bàn tay chậm rãi từ kia một mặt duỗi tới.

Cánh tay này cũng không có lớn, khớp ngón tay thon dài, màu da cực kỳ trắng nõn non mịn, móng tay tu bổ êm dịu sạch sẽ đáng yêu hơi hồng nhạt, so với vong linh pháp sư mà nói, có lẽ nó càng giống bàn tay của một vị tiểu thư quý tộc.

Hạ lưu nâng lên tay của mình đã thành xương trắng, nhẹ nhàng khoát lên lòng bàn tay hắn, ngọn lửa linh hồn nhấp nháy một chút, khế ước kêu gọi đã đạt thành. Một giây sau, một cỗ lực hút to lớn đem Hạ Lưu mang ra vong linh vị diện, cô xuất hiện ở một cái trong lầu các, một thiếu niên nhìn chỉ khoảng mười lăm mười sáu tuổi há hốc miệng nhìn cô.

https://thuviensach.vn

"Các hạ tôn kính, cảm tạ ngài đã kêu gọi tôi đến đây, từ hôm nay trở đi tôi sẽ bên cạnh bảo hộ ngài."

Schreyer trong tay một bản cũ nát sách ma pháp rớt ở trên sàn nhà, Hạ Lưu cùng hắn chi gian có được khế ước có thể dùng linh hồn trực tiếp trao đổi, nhưng là trong đầu đột nhiên vang lên giọng nói vẫn là hù được hắn.

Hắn không thể tin nhìn Hạ Lưu trước mắt, một đôi con ngươi xanh biển trong suốt vì khiếp sợ mà mở càng lớn, qua một hồi lâu, hắn mới thử thăm dò mở miệng: "Ngươi... Ngươi là bị ta triệu hồi đến đây?"

"Vâng đúng vậy, tên của tôi là Hạ Lưu." Nhìn thiếu niên xinh đẹp trước mắt, tuy rằng biết hiện tại làm không được, nhưng là Hạ Lưu vẫn là muốn cười.

Schreyer thử niệm tên Hạ Lưu, bất quá phát âm không đúng lắm, Hạ Lưu mở miệng lại sửa đúng, hắn liền đi theo kêu nữa một lần, nguyên bản còn tâm tình khẩn trương bất tri bất giác cũng bình tĩnh lại, hắn hơi hơi chỉ chỉ chính mình: "Schreyer, tên đầy đủ là Schreyer Vicen." [Linh: =.= tên anh này là đô thị?]

[Chúc mừng bạn đạt được6độ hảo cảm, trước mắt độ hảo cảm là 6]

Nếu trên thế giới thật tồn tại thiên tài, như vậy Schreyer tuyệt đối là mt thiên tài xuất sắc nhất trong đó. Hắn có được thiên phú về thần tích bàn vong linh * [?], chưa bao giờ học tập ma pháp, chỉ là đọc lên chú ngữ liền thành công triệu hoán ra vong linh.

Hắn thiên tài cũng không chỉ như thế, hắn thậm chí còn có được thiên phú ma pháp quang minh rất tốt, sau 16 tuổi thông qua thí nghiệm của học viện ma pháp Hoàng gia, bắt đầu học tập quang minh ma pháp, cùng lúc đó, công chúa Emily của Đế quốc đối với hắn cũng ái mộ.

https://thuviensach.vn

Nhưng là, Quang Minh Giáo Đình giết hại đã thay đổi đây tất cả. Tận mắt thấy người thân bị thiêu cháy, Schreyer tước đoạt hệ ma lực quang minh của chính mình, bắt đầu tu tập vong linh ma pháp ý đồ báo thù.

Vốn là một thiếu niên thiện lương ôn hòa, cứ như vậy bước lên con đường vong linh.

Hạ Lưu không có cách nào thay đổi tất cả, bởi vì đây là con đường quan trọng nhất trong nguyên văn, chàng thiếu niên vốn sẽ trở thành quang minh pháp sư ưu tú này, chú định sẽ đi lên con đường vong linh pháp sư.

Thái độ của đại lục Vĩnh Hằng đối với vong linh từ trước đến giờ là thấy một cái tiêu diệt một cái, ở bọn họ xem ra, vong linh đều là đại biểu cho hắc ám cùng tà ác. Schreyer đang tại công quốc Fran vẫn còn tốt, nhưng thái độ của tổng bộ Quang Minh Giáo Đình đang ở đế quốc Tây Phổ lại là tuyệt đối cấm, thậm chí những bộ sách liên quan đến vong linh ma pháp đều phải bị thiêu hủy.

Schreyer là người thừa kế Vicen gia tộc, là một quý tộc được tu dưỡng tốt đẹp, tâm tính đơn thuần thiện lương. Hắn giờ phút này đối với Hạ Lưu chẳng những không có một tia sợ hãi, ngược lại ngồi tại lầu các trên sàn vẻ mặt thành thật nghe Hạ Lưu kể những câu chuyện ở vị diện vong linh.

"Như vậy, ta có thể giúp ngươi sao?" Schreyer có lễ phép hỏi thăm, "Tỷ như ngươi bây giờ có cần ăn thức ăn không? Đương nhiên nếu như là các loại như máu người, thật xin lỗi ta không có cách nào làm được."

Thái độ nghiêm trang của Schreyer làm cho Hạ Lưu cảm thấy rất thú vị, cô cũng rất nghiêm túc lắc lắc tất cả đều là đầu lâu trắng muốt, "Vong linh ăn đều là ngọn lửa linh hồn của vong linh khác, tôi không hề hứng thú với mấy loại như máu người."

"Thật sự rất xin lỗi, không cẩn thận triệu hồi ngươi ra đây, nhưng là hiện tại ta cũng không biết như thế nào mới có thể đem ngươi đưa trở về."

https://thuviensach.vn

gương mặt Schreyer đầy ngượng ngùng, tuy rằng Hạ Lưu hiện tại chỉ là một cái khô lâu, hắn vẫn là rất nghiêm túc nói khiểm.

Thật đúng là một đứa bé ngoan.

"Khôngsao, bình thường tôi có thể đợi ở trong này —— sẽ không có ai phát hiện ra chứ?"

Schreyer nhìn nhìn lầu các chất đầy tạp vật, đã quyết định: "Ta đến quét nó cho sạch sẽ đã, trước khi học được cách đưa ngươi trở về e là chỉ có thể để ngươi ở nơi này."

"Schreyer lúc không có chuyện gì làm có thể tới xem xem tôi không?" Xuyên thấu qua hốc mắt trống rỗng của Hạ Lưu, Schreyer có thể nhìn đến đóa ngọn lửa linh hồn nho nhỏ đang an tĩnh thiêu đốt của cô, nói ra những lời này thì ngọn lửa rõ rệt trở nên sống động một ít.

Hắn gật gật đầu, "Chỉ cần ngươi không cảm thấy ta quấy rầy đến ngươi, vậy thì lúc rảnh rỗi ta sẽ đến đây tìm ngươi."

"Thật tốt quá, ở vị diện vong linh đều không có vong linh nào trao đổi cùng tôi, Schreyer ngài thật đúng là một người tốt." Bởi vì quá mức vui vẻ, một cái khớp ngón tay của Hạ Lưu trực tiếp ném bay đi ra ngoài, cô giơ tay lên đặt tại trước mắt nhìn, quay đầu, bộ dáng ngốc nghếch kia khác hắn những điều đáng sợ về vong linh mà Schreyer nghe nói trước đây.

Hắn khom lưng nhặt lên đoạn xương ngón tay kia, cẩn thận gắn lại cho Hạ Lưu.

"Cám ơn ngươi, Schreyer."

"Không cần cảm tạ."

https://thuviensach.vn

Schreyer vẫn luôn tin chắc, cho dù là vong linh, kỳ thật cũng một dạng có tốt có xấu như con người. Mặc dù không có chứng cớ chứng minh loại thuyết pháp vong linh đều là ác cho mọi người thấy là sai, nhưng ở trong lòng, hắn như cũ kiên trì cái nhìn của chính mình.

Xem ra, Hạ Lưu là một vong linh tốt.

[Chúc mừng bạn đạt được 3 điểm hảo cảm độ, trước mặt hảo cảm độ 9]

Vốn chính là một thiếu quý tộc, Schreyer đối với loại chuyện quét tước hoàn toàn chưa từng làm qua, tư thế kỳ quái cầm chổi muốn quét rác, nhưng làm thế nào vẫn không sạch sẽ được.

"Để cho tôi làm đi."

Hạ Lưu vươn ra tay bạch cốt kẹp lấy chổi, nhưng lúc vừa mới chuẩn bị quét rác, bởi vì không linh hoạt, lại là một khối xương cốt rớt xuống.

Schreyer cũng nhịn không được bật cười, hắn tiếp nhận cây chổi kia từ trong tay Hạ Lưu, "Mặc dù bây giờ không quá thuần thục, nhưng là luyện tập một chút khẳng định là được rồi, cho nên vẫn là để cho ta làm đi."

Nói cái gì chức trách của vong linh chính là bảo hộ người triệu hoán, nhưng là mình bây giờ căn bản chính là không hề năng lực, xem ra phải nghĩ biện pháp tăng lên giai cấp mới được.

Hạ Lưu lắp lại khối xương kia, rất lãnh tĩnh quay đầu đi nhìn nhìn tấm gương trước mặt đã được Schreyer chà lau sạch sẽ.

Một thiếu niên tóc vàng mắt xanh, và một khô lâu.

Mặc kệ nhìn thế nào, đều không thể liên hệ hai người này với thứ gọi là tình yêu.

https://thuviensach.vn

Không thể không nói thiên tài chính là thiên tài, vong linh ma pháp đối với Schreyer mà nói giống như là bản năng từ lúc sinh ra đã có, tuy rằng vẫn là không biết như thế nào đưa Hạ Lưu trở về, nhưng là nghiên cứu không đến ba ngày, hắn liền thành công bố trí một kết giới.

"Ngươi có thể ở bên trong kết giới này, đi theo ta đi khắp nơi, cũng không cần phải trốn tại lầu các nhỏ này."

Schreyer do dự một chút, hỏi Hạ lưu: "Ngươi có muốn cùng ta ra bên ngoài không?"

Thanh âm tỏ vẻ đồng ý của Hạ Lưu vang lên trong đầu hắn, nhất thời trên mặt Schreyer nở một nụ cười tươi.

"Thật tốt quá, ta qua vài ngày liền sẽ đi đế quốc Tây phổ tham gia khảo hạch của học viện ma pháp Hoàng gia, ta muốn trở thành một ma pháp sư chân chính."

Đế quốc Tây phổ, học viện ma pháp, Emily.

Ngọn lửa linh hồn của Hạ Lưu nhẹ nhàng hoảng động nhất hạ.

Câu chuyện, đã bắt đầu.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (2)

Editor: Mèo Lười

"Như vậy tôi bố trí kết giới ở đâu thì được đây?" Schreyer rất lịch sự hỏi ý kiến của hạ Lưu. Từ sau khi biết được cô là nữ, một quý tộc được giáo dưỡng tốt khiến cho ngữ khí của cậu đều thân sĩ rất nhiều.

"Nơi này được không?"

Hạ Lưu vươn xương trắng ra chỉ vào chiếc nhẫn hắc diệu trên tay Schreyer.

Gia tộc Vicen ở công quốc Fran rất có thế lực nhưng ở đế quốc Tây phổ lại chẳng tính là cái gì. Từ sau khi rời khỏi công quốc Fran đến đế quốc Tây phổ, nhất là lúc đến học viện ma pháp Hoàng gia chuẩn bị tiến hành khảo nghiệm, Schreyer càng có thể hiểu sâu về vấn đề này.

Hiện tại đứng trước mặt cậu chính là những thiếu niên quý tộc trẻ tuổi của đế quốc Tây phổ, bất kể là khinh thường nhàn nhạt trong lời nói hay biểu cảm ngạo nghễ, đều là thái độ bình thường của quý tộc đế quốc Tây phổ khi nhìn quý tộc của công quốc khác. Nhưng lúc này thái độ của những quý tộc anh tuấn này lại có chút khác thường, cử chỉ cung kính thậm chí mang theo một chút ý tứ nịnh nọt. Đứng ở giữa bọn họ là một cô gái cực kỳ xinh đẹp, chỉ cần nhìn vào phản ứng của người xung quanh, liền có thể nhìn ra được địa vị của cô vô cùng cao lớn.

Cô chính là công chúa Emily của đế quốc Tây phổ, cũng là nữ chính trong nguyên văn.

https://thuviensach.vn

Schreyer cùng quản gia an tĩnh đứng ở phía sau, không hề có ý định sẽ tham dự vào. Nhưng như vậy cũng không có nghĩa là người khác cũng muốn để yên cho cậu, Hạ Lưu ở bên trong chiếc nhẫn yên lặng quan sát, sau đó nhỏ giọng nhắc nhở Schreyer lui về phía sau.

Gần như ngay lúc lời nói của Hạ Lưu vừa dứt, một mũi tên băng từ trong pháp trượng của một thiếu niên sắc mặt tái nhợt bắn ra, nếu Schreyer không nghe theo lời nói của Hạ Lưu, nói không chừng lúc này thân thể đã bị xuyên thủng.

Mà trong nguyên văn, chính là do Emily ra tay cứu Schreyer, bởi vậy mới bắt đầu câu chuyện của hai người. Khác với những công quốc nhỏ khác, đế quốc Tây phổ nổi danh với những ma pháp sư trưởng bối rất cường đại của các gia tộc cổ xưa, cho nên vãn bối phần lớn từ nhỏ đã tu tập ma pháp.

"A, không tồi nha, tên nhà quê" Người ra tay tên là Lan Bội, trong nguyên văn chính là một nhân sĩ nhàm chán chuyên môn đến tìm Schreyer gây phiền toái.

"Cảm tạ đã khích lệ" Nếu là người bình thường gặp phải loại chuyện này chỉ sợ đã sớm tức giận, nhưng Schreyer vẫn lịch sự đáp trả đúng tiêu chuẩn của một quý tộc, không nóng nảy cũng không kháng cự trả lời khiêu khích của đối phương.

Lan Bội thu hồi pháp trượng, cười lạnh nói: "Thật đúng là không biết trời cao đất dày, người như vậy cũng dám đến học viện ma pháp Hoàng gia tiến hành khảo nghiệm sao? Đợi lát nữa bị đào thải cũng đừng có khóc nhè đấy!"

"Đa tạ sự quan tâm của ngài, đồng thời tôi cũng muốn trả lại lời kia cho ngài, đợi lát nữa mong hãy kiên cường một chút" Đôi mắt xanh biển trong suốt của Schreyer hơi cong một chút, lộ ra một nụ cười sáng lạn.

https://thuviensach.vn

Lan Bội bị Schreyer làm cho á khẩu đang định giáo huấn cậu một chút, phía trước đột nhiên truyền đến một trận ồn ào, thì ra buổi khảo nghiệm đã chính thức bắt đầu. Hắn hừ lạnh một tiếng, đuổi theo những thiếu niên khác và Emily đã đi xa.

"Schreyer, vừa rồi cậu có bị thường không?" Hạ Lưu ở bên trong chiếc nhẫn ngẩng đầu nhìn Schreyer. Sau khi cảm nhận được giọng nói của cô, cậu cúi đầu nhìn chiếc nhẫn trên ngón cái, mỉm cười, "Tất cả đều ổn, cũng may lần này có cô giúp đỡ"

"Cho nên tôi đến nơi này, chính là vì muốn bảo vệ cậu. Mặc dù bây giờ tôi vẫn còn nhỏ yếu, nhưng chỉ cần cậu tin tưởng tôi, một ngày nào đó tôi sẽ bảo vệ cậu, những kẻ dám khi dễ cậu tôi nhất định sẽ giúp cậu phục thù"

Nghe Hạ Lưu nói như vậy, tuy rằng Schreyer cũng không tin bộ xương khô thường làm rớt đốt ngón tay này có thể làm được gì, nhưng cậu vẫn cười rất vui vẻ.

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 11]

"Nhưng trước khi cô trở nên mạnh mẽ, tôi nhất định sẽ trở nên mạnh mẽ hơn" Trong giọng nói của hắn để lộ ra sự kiên định vô cùng và sự tự tin.

Thí nghiệm ma pháp rất đơn giản, chỉ cần đặt tay lên cầu thủy tinh, liền có thể tra ra thiên phú ma pháp tương ứng, ngoại trừ hệ hắc ám.

Thiên phú được xếp hạng từ một đến mười, nhưng chưa bao giờ có người đạt được cấp cao nhất là cấp mười, cấp chín cũng rất ít. Mà hiện nay, những người đó cũng đã thành những cái tên rất vang dội.

Mấy ngìn người tiến hành khảo nghiệm, phần lớn đều không có thiên phú ma pháp, nếu có cũng chỉ là cấp một cấp hai, căn bản không đạt được cấp 4 để có tư cách nhập học.

https://thuviensach.vn

Lan Bội nâng tay lên, hắn là thiên phú hệ thủy cấp bảy, ở học viện ma pháp Hoàng gia này cũng là một tư chất rất tốt. Hắn mang theo ngạo ý nhàn nhạt quét mắt nhìn những thiếu niên khác đang lộ ra thần sắc ghen tỵ xung quanh, sau đó lui về phía sau, để Emily ở phía sau hắn đi lên.

Cô thần sắc rất là bình tĩnh vươn bàn tay trắng nõn ra, đặt lên cầu thủy tinh. Câu thủy tinh trong nháy mắt bạo phát ra ánh sáng màu xanh chói mắt. Ma pháp sư phụ trách khảo nghiệm lập tức đứng dậy cúi đầu, trên mặt khó nén biểu tình vui mừng,:Công chúa Emily, kết quả khảo nghiệm thiên phú của ngài là hệ Mộc cấp tám, thật đúng là một kỳ tích!"

Người chung quanh sôi nổi hút một ngụm khí lạnh, bắt đầu không ngừng tán dương đế quốc Tây phổ vinh quan vạn thế bất diệt, công chúa Emily là niềm kiêu ngạo của hoàng thất.

Schreyer cũng có chút kinh hãi, ở công quốc Fran, thiên phú cấp năm cũng được xưng là thiên tài, về phần cấp tám, cậu vẫn chưa từng nghe nói qua.

Cảm giác được nội tâm bất an của Schreyer, Hạ Lưu cũng nhớ ra cậu bất quá cũng chỉ là một thiếu niên 16 tuổi, vì thế liền ôn hòa an ủi, "Schreyer, hãy tin tôi, thiên phú của cậu là tốt nhất, vượt qua bất kỳ kẻ nào"

"Cảm ơn cô, Hạ Lưu" Schreyer vuốt ve chiếc nhẫn hắc diệu trên ngón tay cái, mỉm cười nói.

Kỳ tích vừa rồi của Emily khiến những người phía sau có chút do dự, trong lúc nhất thời không có ai chịu bước lên để khảo nghiệm. Schreyer từ phía sau đi lên, không nói một lời phủ tay lên cầu thủy tinh.

"Khục, gã hề kia, thế nhưng còn muốn... Không! Không! Điều đó là không thể nào!" giọng nói vốn còn biếng nhác của Lan Bội lập tức trở nên bén nhọn, hắn không thể tin nhìn chằm chằm cầu thủy tinh dưới tay của Schreyer, mắt trừng ngày càng lớn.

https://thuviensach.vn

Không chỉ hắn, tất cả mọi người ở đây đều mất đi năng lực nói chuyện, bọn họ phảng phất như đang nhìn thấy vật cực kỳ hiếm thấy, chỉ trong nháy mắt, không khí trở nên yên lặng đến mức kỳ quái.

"Tôi nói không sai chứ, Schreyer cậu là lợi hại nhất" Hạ Lưu khẽ giọng cười, giọng nói của cô cũng gọi ý thức của Schreyer về. Dù chính là Schreyer cũng không ngờ tới bản thân có thể tạo thành hiệu quả oanh động đến như thế.

Ánh sáng vàng kim thần thánh kia giống như một mặt trời nhỏ, phản chiếu gương mặt thánh khiết của Schreyer. Cậu ngẩng đầu, mở miệng hỏi lão ma pháp sư: "Hệ Quang Minh đúng không?"

"Hệ Quang Minh cấp chín" Vị ma pháp sư kia mở miệng, sau một lát, tâm tình của lão đột nhiên bùng nổ, lấy tiếng cười gần như điên cuồng tuyên cáo kết quả này: "Cấp chín! Hệ Quang Minh! Chủ thần tại thượng, ông trời của tôi!"

Giọng nói của ông ta đốt cháy không khí ở nơi đây, mọi người đều hưng trí bừng bừng nghị luận thần tích này. Emily ngẩng đầu, tò mò đánh giá thiếu niên được mọi người xưng là con trai của thần Quang Minh.

Schreyer được chuyển vào học viện ma pháp Hoàng gia cũng rất hưng phấn, hình như bởi vì thiên phú siêu quần được kỳ vọng rất nhiều, cho nên học viện đã an bài cho hắn được ở một mình một phòng, Hạ Lưu cũng có thể tự do ra vào kết giới.

Kéo lại bức màn căn phòng liền chìm vào màn đêm, cũng may có tinh thạch ma pháp chiếu sáng. Hạ Lưu rất vui vẻ khi nghe Schreyer kể chuyện cậu gặp mặt với viện trưởng, đôi lúc còn mở miệng hỏi một vài chi tiết. Một người một bộ xương khôi ngồi đối mặ nhau, lại không hề cảm thấy không thích hợp gì.

"Đúng rồi Schreyer, cậu có thể giúp tôi một việc không?" Hạ Lưu hỏi.

https://thuviensach.vn

Schreyer gật gật đầu, mỉm cười trả lời, "Vinh hạnh của tôi"

"Một khi tiếp xúc với ánh nắng tôi có thể sẽ phải tan biến, cho nên muốn làm phiền cậu cho tôi một ít áo quần và mũ, như vậy tôi mặc chúng vào đi ra ngoài cũng sẽ tốt hơn" giọng nói của Hạ Lưu có chút ngượng ngùng, "Làm phiền cậu như vậy thật sự tôi rất ngại"

Schreyer hiểu gật gật đầu, hỏi Hạ Lưu: "Cũng đúng, không sao mà, mặc áo quần của tôi có được không?"

Bị hỏi như vậy, Hạ Lưu giống như gặp phải chuyện khó nói, cô do dự nửa ngày mới nói: "Mặc dù bây giờ đã thanh vong linh, nhưng tôi vẫn còn ký ức lúc còn là cô gái loài người, cũng muốn... lại lần nữa mặc váy. Yêu cầu như vậy có quá đáng không?"

Một bộ xương khô lại muốn mặc áo váy, điều này nghe vào quả thực khó tin. Nhưng kết hợp với câu cô vẫn còn ký ức lúc còn là con người, Schreyer cũng ít nhiều hiểu được.

Cậu khẽ cười ra tiếng an ủi, "Cũng không có gì là quá phận, được rồi, tôi sẽ lập tức đi mua váy cho cô"

Vì thế, làm một quý tộc được nuôi dưỡng tốt, lần đầu tiên Schreyer bước vào tiệm nữ trang trước giờ chưa bao giờ vào.

Có lẽ là nam giới như Schreyer đến đây rất ít, dù có đến cũng là đi theo một người phụ nữ khác mà thôi, cho nên chủ tiệm nhịn không được nhắc nhở cậu, hảo tâm chỉ điểm: "Thưa ngài, nơi này là tiệm nữ trang, tiệm nam ở đối diện đầu phố"

Schreyer có chút xấu hổ, cậu giải thích: "Không, tôi đến chính là muốn mua nữ trang"

https://thuviensach.vn

Dùng ánh mắt quỷ dị quan sát Schreyer một phen, chủ tiệm lắc đầu cảm thán, còn phát ra âm thanh "chậc chậc". Bộ dáng này quả thực không giống với những chàng trai bình thường, cũng khó trách lại đến đây mua nữ trang.

Schreyer bị hiểu lầm là biến thái lại không hề ý thức được chỗ nào không đúng, sau hi trả tiền lại đi mua mũ và giày cho nữ. Sau khi mua một đống lớn của nữ xong, mới hài lòng trở về.

"Thật sự rất cảm ơn!" Hạ Lưu rất vui vẻ cầm lên một cái váy khoa tay múa chân, xương cốt bởi vì động tác quá mức hưng phấn mà phát ra tiếng động.

Schreyer đưa đồ xong thì tránh đi, để Hạ Lưu thay quần áo. Nhưng Hạ Lưu lại ngẩng đầu quỷ dị nhìn cậu, mở miệng: "Không cần phải tránh đi, hiện tại tôi cũng chỉ là một bộ xương khô, hơn nữa cũng cần cậu hỗ trợ"

Một khung xương trắng vô luận thế nào cũng không thể chống đỡ được quần áo, cũng may Hạ Lưu không biết tìm ở đâu ra rất nhiều bông, nhét chúng vào trong xương xong, bây giờ mới miễn cưỡng mặc được váy.

"Đội mũ lên đi" Lúc Hạ Lưu đang chuẩn bị lấy mũ, Schreyer lại ngăn động tác của cô. Cậu lấy một bộ tóc giả màu vàng đã được mua từ trước ra, cẩn thận đội lên cho Hạ Lưu, sau đó lại nhận lấy mũ trong tay cô rồi đội lên.

"Cuối cùng, mạng che mặt" giọng nói của Hạ Lưu rất nhẹ nhàng, để lộ ra niềm vui sướng khôn cùng.

Sau khi làm xong tất cả, vẻ mặt của Schreyer cũng rất kinh ngạc nhìn cô gái trước mắt. Tất cả đều rất hoàn mỹ, nếu không phải biết dưới lớp váy này là một bộ xương khô, cậu tuyệt đối sẽ cho rằng đây là một cô gái loài người.

https://thuviensach.vn

"Như vậy, thoạt nhìn..." Hạ Lưu xoay người đi đến trước gương, nhẹ nhàng vuốt ve hình ảnh phản chiếu trong đó, "Tôi cũng phải sinh ra ảo giác rằng mình là con người"

Mèo: Vừa edit xong liền up, up giờ này cho thiêng 🤣

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (3)

Editor: Mèo Lười

"Nếu tôi ngăn cản Schreyer trở về thì sẽ thế nào?" Hạ Lưu gọi Hệ thống quân ra hỏi.

"Quan trọng nhất là con đường mấu chốt sẽ bị thay đổi, như vậy không chỉ cô và ta không thể trở về mà thế giới này cũng sẽ bị hủy diệt" Ngữ khí của Hệ thống quân rất nghiêm túc: "Cô đừng xúc động như vậy, vẫn có vài chỗ có thể cải biến mà, nhưng con đường mấu chốt thì không thể động, nếu không những người ở thế giới này đều sẽ chết"

Cô cúi đầu, nhắm hai mắt lại.

Hạ Lưu vẫn chờ đợi.

Cô biết tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì, cũng biết chuyện này là một biến chuyển rất lớn trong cuộc đời của Schreyer, nhưng cô lại không có thể lực để đi ngăn cản.

Chiếc nhẫn diệu thạch màu đen trên tay Schreyer hơi phát ra ánh sáng, Hạ Lưu từ bên trong xuất hiện, lẳng lặng đứng bên giường của Schreyer, vươn cánh tay áo che mất cả tay sờ đầu cậu.

Thiếu niên này, cũng chỉ mới mười sáu tuổi.

~~~~o0o~~~

https://thuviensach.vn
~~~~

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt đã qua ba tháng, cũng đã từ mùa thu sang mùa đông. Schreyer hiển lộ thiên phú không thể nghi ngờ, trong thời gian ngắn ngủi liền trở thành ma pháp sư trung cấp của hệ quang minh, phải biết người bình thường lúc này chỉ sợ vẫn là học đồ ma pháp sơ cấp.

Cùng với sự phát triển ngày càng mạnh của năng lực quang minh trên người cậu, Hạ Lưu cũng tận lực tránh ra ngoài. Thân là một vong linh như cô nếu không cẩn thận nhất định sẽ bị năng lực quang minh giết chết, bởi vậy, độ hảo cảm phảng phất dừng lại ở 11.

Cũng may Hạ Lưu vài lần ở thời điểm mấu chốt vô tình hoặc cố ý ngăn Schreyer đụng mặt Emily, cho nên hai người đến bây giờ vẫn chưa nói câu gì với nhau.

"Hạ Lưu, ngày mai chúng ta có thể trở lại công quốc Flan, tôi muốn mua một chút quà cho mẹ, cô có thể đưa ra vài gợi ý cho tôi không?"

Trên gương mặt ngây thơ của Schreyer còn mang theo một nụ cười rất vui vẻ, Hạ Lưu trong lòng nao nao, nhưng vẫn đáp ứng cậu.

Schreyer còn rất vui vẻ thương lượng với Hạ Lưu nên mua món quà gì cho người nào, ba me, lão quản gia, còn có em gái Dianna sáu tháng tuổi...

Di dọc theo con đường đi ra học viện này, thường thường đều có học đồ ma pháp cung kính hành lễ với Schreyer. Dựa vào thiên phú và cố gắng,

cậu đã thành thần tượng của rất nhiều tân sinh trong học viện ma pháp Hoàng gia, nụ cười ôn hòa thân thiết, cử chỉ ưu nhã cùng phẩm hạnh không thể soi mói, Schreyer bị mọi người lén gọi là con trai của thần Quang Minh. Lúc này đây cậu một thân áo bào pháp sư trắng thuần nhìn thật giống như từ nhỏ đã được tắm rửa trong hào quang.

"Con búp bê gỗ này tặng Dianna đi, nói không chừng con bé sẽ thích" Schreyer cẩn thận chọn quà, Hạ Lưu cũng cố gắng làm ra một bộ phối hợp

https://thuviensach.vn

góp ý cho cậu.

Chủ quán đứng ở bên cạnh là một ông lão nhưng mắt vẫn lộ ra tinh quang, sau khi phát hiện Schreyer là khách hàng lớn liền hợp thời lấy một vòng cổ bằng ruby ra, "Khách quan nếu ngài muốn tặng quà, vậy không bằng xem thử cái này. Cái vòng cổ ruby đỏ thẫm này là kiệt tác lúc còn trẻ của đại sư kim thuật Roy, trên mặt còn khắc trận pháp phòng ngự của Ma đạo dĩ cấp bậc đỉnh cao, ngài xem xem..."

Chiếc vòng cổ nhan sắc diễm lệ kia nằm trong lòng bàn tay Schreyer, dưới sự chiếu sáng của hòn đá phù thủy nó lẳng lặng phát ra ánh sáng chói mắt. Schreyer khép ngón tay lại, nắm chặt sợi dây chuyền trong tay.

"Hạ Lưu, mẹ nhất định sẽ thích nó, đúng không?"

Cậu không thể che dấu được giọng nói đầy mừng rỡ thông qua ý thức mà tới trong đầu Hạ Lưu, cô lên tiếng, nhẹ giọng nói, "Schreyer, chỉ cần là cậu tặng, bà nhất định sẽ rất quý trọng nó"

~~~o0o~~~

Dọc theo con đường tuyết rơi ngày càng lớn, Schreyer xốc mành che nhìn ra bên ngoài, mặt đất vô tận một màu trắng xóa mờ mịt cùng chân trời màu xám dần dần liền một mảnh ở phương xa.

Người đánh xe chỉ là người thường, lúc này đã lạnh đến run rẩy. Schreyer sau khi chú ý thấy liền thuận tay thêm một ma pháp hệ quang lên người hắn. Người kia sau khi cảm nhận được liền liên tục nói cảm ơn, sắc mặt đỏ lên bắt đầu khen ngợi Schreyer: "Thần Quang Minh phù hộ! Thiếu gia Schreyer thật đúng là hóa thân của quang minh!"

Nay, mọi người đều cảm thấy cậu là quang minh. Cậu là Schreyer, tương lai sẽ là pháp sư quang minh xuất sắc nhất.

https://thuviensach.vn
~~~

Đất phong của gia tộc Vicen nằm bên cạnh rừng rậm khá phì nhiêu ở công quốc Fran, lúc này đây không biết mọi người đang làm gì nhỉ? Mẹ và cha có phải đang vừa chơi với Dianna vừa trông ngóng mình về không? Có lẽ hầu gái đã đốt lò sưởi lên, bàn gà quay cũng đã chờ mình trên bàn ăn, đúng rồi, còn có hoa thủy tiên mới nở nữa.

Mang theo chờ mong như vậy, Schreyer có chút vội vàng mà ló đầu ra cửa kính của xe, giữa bầu trời âm trầm, cậu đã nhìn thấy được nóc nhà nhọn của mình.

"Schreyer, lát nữa chúng ta vào từ cửa sau đi, được không?" Hạ Lưu đột nhiên mở miệng đề nghị, Schreyer có chút kinh ngạc cúi đầu nhìn cô, "Vì sao..."

"Để tạo bất ngờ cho mọi người, cầm quà xuất hiện từ sau lưng bọn họ, như vậy có phải rất tuyệt hay không?" trong mắt Hạ Lưu lộ ra vẻ không đành lòng, chỉ có thể cố gắng để cho giọng nói của mình nghe tự nhiên một chút.

Schreyer thế nhưng quả thực làm theo, trước khi tới trang viên cậu đã xuống ngựa, vòng qua đi cửa sau.

Gần như là nháy mắt bước vào cửa, cậu liền ý thức được điều không thích hợp. Qúa an tĩnh, không hề có âm thanh gì dù là của người hầu hay người nhà.

Hơn nữa, thứ làm cho người cảm thấy không đúng nhất là nguyên tố ma pháp tràn đầy ở xung quanh, hơn nữa còn là nguyên tố ma pháp hệ quang minh rất ít thấy.

Mắt thấy đã gần đến phòng trẻ của Dianna, Hạ Lưu lại đột nhiên xuất hiện. Cô nhanh chóng lấy viên đá hắc diệu trên chiếc nhẫn của Schreyer đặt vào ngọn lửa linh hồn của mình, sau đó lại mạnh mẽ áp đảo cậu vào trong một góc nhỏ.

https://thuviensach.vn

Trong lúc nhất thời Schreyer không kịp phản ứng, con ngươi xanh thẳm của cậu mờ mịt nhìn Hạ Lưu, thì lời nói của cô đã thông qua ý thức mà truyền đến trong đầu cậu. Cô nói cô cảm nhận được hơi thở chết chóc, vậy nên muốn cậu phải ngoan ngoãn nghe lời ngồi ở đây.

Ngữ khí của Hạ Lưu đặc biệt nghiêm túc, Schreyer cũng thuận theo. Một bộ khung xương ghé vào trên người mình dướng như rất kỳ qái, nhưng lúc này cậu không rảnh suy nghĩ vấn đề đó, bởi vì cậu nghe thấy tiếng ồn ào, cùng với đó là cảm nhận về nguyên tố quang minh ngày càng mạnh.

"Giáo chủ đại nhân, thần Quang Minh đã chỉ dẫn tôi đến nơi này, tôi cảm giác được hơi thở của hai kẻ sa đọa Hắc ám.

Một ma pháp sư cầm thủy tinh cầu cung kính hồi báo với vị giáo chủ hồng y trước mặt, thủy tinh cầu trên tay ông phát ra màu vàng nhàn nhạt.

Bọn họ là người của Giáo Đình Quang Minh, Schreyer gần như chỉ trong nháy mắt liền nhận ra. Nhưng cậu lại không rõ, rốt cuộc bọn họ đang nói chuyện gì, cái gì gọi là người sa đọa Hắc ám? Vì sao người của Giáo Đình Quang Minh lại tìm đến gia tộc Vicen? Trong lòng tràn đầy mê hoặc cùng bất an, nhưng Hạ Lưu lại gắt gao giữ chặt lấy cậu, "Đừng động! Bây giờ là kết giới của chiếc nhẫn giúp chúng ta ẩn nấp, nếu bây giờ đi ra thì tiêu luôn đấy!"

Hồng y giáo chủ sắc mặt nhàn nhạt nhìn cánh cửa bên trong, nhấc chân bước vào.

"Những người phản bội thần Quang Minh, đều phải bị hủy diệt!"

"Gia tộc Vicen thế nhưng lại là dư nghiệt của giáo đình Hắc Ám.."

"Nghe nói tổ tiên của bọn họ mấy trăm năm trước từng là trưởng lão của giáo đình Hắc Ám... Đến bây giờ vẫn bị tra ra được"

https://thuviensach.vn

Những giọng nói này rất nhỏ, nhưng những lời thốt ra từ trong miệng thành viên cấp thấp của giáo đình Quang Minh, Schreyer nghe không sót một chữ.

Thân thể Schreyer bắt đầu không thể khống chế mà run rẩy. Cậu cảm nhận được nguyên tố quang minh trong cơ thể đang hưng phấn, bởi vì hiện tại nồng độ nguyên tố quang minh nơi này vô cùng nồng đậm, chúng từ từ ngưng tụ ở một chỗ, cuối cùng...

"Người phụ nữ cùng đứa trẻ trong phòng kia, hành quyết đi!"

Giọng nói của Hồng y giáo chủ phảng phất như một trận gió, nhẹ nhàng bay tới bên tai của cậu.

Hai mắt Schreyer bỗng chốc trợn to, miệng há thật to nhưng lại không nói nên lời, hành quyết...Ở bên trong chính là mẹ và em gái của cậu, bọn họ nói muốn hành quyết hai người họ? Ý là giết chết?!

"Để tôi đi, van xin cô hãy để tôi ra ngoài!" Cậu một lần lại một lần hô, giọng nói ngày càng nghẹn ngào.

"Không, tôi không thể để cậu chết" Hạ Lưu trực tiếp từ chối cậu, bởi vì có chiếc nhẫn kia, ngọn lửa linh hồn của cô lớn hơn bình thường rất nhiều, ngay cả Schreyer cũng không có cách nào rời khỏi trói buộc của cô.

"Schreyer cậu phải sống, nếu cậu chết thì tất cả mọi chuyện liền thật sự kết thúc" giọng nói của Hạ Lưu tràn ngập run rẩy. Nguyên tố quang minh nồng đậm xuyên thấu qua kết giới, gần như muốn hòa tan triệt để thân thể của cô.

"Schreyer, hãy nghĩ đến mẹ của cậu, nếu cậu chết thì ai báo thù cho bà đây?"

Mẹ...

https://thuviensach.vn

Cậu mờ mịt nhìn về cùng trời cùng tuyết ở nơi xa, thân thể bị trói buộc không thể động, suy nghĩ cũng ngừng lại, trong nháy mắt đó cậu giống như đã mất đi toàn bộ ý thức.

Hạ Lưu gắt gao bưng kín lỗ tai của cậu, nhưng giọng hét chói tai vẫn như cũ xuyên qua khe hở của bạch cốt truyền đến.

"A!"

Tiếng khóc của đứa trẻ cùng tiếng hét thê lương của người phụ nữ dừng lại, tất cả mọi thứ trên thế giới này đều đã kết thúc.

Thân thể Schreyer run lên, cậu chậm rãi nhắm hai mắt lại.

"Những người sa đọa của gia tộc Vicen đều đã bị hành quyết, thưa giáo chủ đạo nhân"

Mọi người... đều đã chết?

Câu hỏi này không ngừng luẩn quẩn trong đầu Schreyer, một lần lại một lần.

Vì sao, chỉ còn lại một mình cậu?

Lúc đứng lên lần nữa, cũng đã là đêm khuya.

Người của Giáo Đình Quang Minh đều đã đi hết, chỉ còn lại nguyên tố quang minh không chịu tan biến lộ ra một nụ cười đáng sợ giữa không trung.

Mặt Schreyer không thay đỏi đi tới, một đường đi đến bên chân đều là thi thể người, biểu tình văn vẹo, mùi máu tanh nồng. Toàn bộ gia tộc Vicen yên lặng đến đáng sợ, chỉ còn lại tiếng bước chân của cậu.

https://thuviensach.vn

Cha của cậu bị kiếm quanh đánh trúng, ngực có một lỗ hổng còn đang không ngừng chảy máu.

Đầu lão quản gia bị nát một nửa rơi đầy đất.

Người hầu cùng kỵ sĩ của gia tộc đều nằm trên mặt đất.

Lò sửa đã sớm tắt, gà nướng trên bàn ăn cũng trở nên nguội lạnh, hoa thủy tiên rơi trong vũng máu, bị nhuộm thành màu đỏ.

Cậu đột nhiên nở nụ cười, cầm những món quà kia đặt lên từng thi thể. Sau cùng, cậu cầm con búp bê gõ vào căn phòng cuối cùng.

Thân thể nát bét, văng xung quanh đều là màu đỏ sậm.

Cậu ngồi xuống, đặt vòng cổ cùng con búp vê lên giữa đống thịt nát vụn. Buồn cười là xung quanh lại toàn là hơi thở quang minh, quang minh... A, quang minh, hãy chiếu sáng thế giới này đi.

Schreyer ngẩng đầu nhìn bầu trời đen thẳm, càng cười càng lớn tiếng, cuối cùng những giọt nước mắt lại chậm rãi rơi xuống.

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (4)

Editor: Mèo Lười

Màn đêm vô tận, cho dù đi đến nơi nào cũng không thể thấy được ánh sáng, chỉ có nguyên tố quang minh nồng nặc khiến người khác buồn nôn đang không ngừng tàn sát bừa bãi trong thân thể. Thật muốn đuổi chúng đi, đuổi hết tất cả ra khỏi cơ thể này!

Những người của gia tộc Vicen đã chết kia, những nguyên tố quang minh không có cách nào che giấu, những hơi khí khiến người khác cảm thấy ghê tởm, tất cả khiến Schreyer như muốn điên lên, móng tay bấm sâu vào cả lòng bàn tay.

Rời khỏi đi, hỡi những nguyên tố quang minh ghê tởm kia!

Gần như trong nháy mắt sinh ra ý nghĩ đó, Schreyer liền cảm nhận được sự biến hóa bên trong cơ thể mình.

Nếu như bị khảm một đao có thể khiến người đó phải thét lên đau đớn, vậy thì lúc này thân thể cậu giống như bị lột da, khiến cậu như muốn ngất. Thân thể bắt đầu mạnh mẽ run lên, hơi thở khó khăn như tùy thời đều có thể ngừng thở, nguyên tố không ngừng phá nát trong cơ thể, máu tươi không ngừng chảy ra giữa những kẻ hở của da. Cái chết đang đến dần, hơn nữa còn đến rất nhanh.

Qùy trong bóng đêm vô tận, cậu cúi đầu gắt gao cắn môi dưới, mùi máu tươi lan tràn quanh thân, nguyên tố quang minh trong cơ thể bị phương thức tự bạo của hắn mà dần dần biến mất. Cảnh giới ma pháp cũng

https://thuviensach.vn

từng chút tụt xuống, từ ma pháp sư xuống thành học đồ ma pháp, cuối cùng biến thành người thường không hề có ma lực dao động.

Thân thể cậu bị máu tươi cùng mồ hôi làm ướt đẫm, gian nan mở mắt. Một tia sáng lóe lên từ phía chân trời mù mịt, ánh sáng bình minh dường như sắp đến, giống như muốn chôn vùi cả thế giới, tuyết cũng ngừng.

Cậu cứng ngắc quay đầu lại, đã không còn nhìn thấy tòa nhà cổ của gia tộc Vicen.

Nhẹ cúi đầu, muốn khóc cũng không ra nước mắt, chỉ có máu tươi trượt xuống nơi khóe mắt.

Hạ Lưu cõng cậu đi về phía trước, từng bước một khó khăn về phía rừng rậm Tuyệt Vọng bên cạnh tòa nhà của gia tộc Vicen. Ngọn lửa linh hồn màu lam lấp lóe trước mặt cậu, trở thành đóa hoa phát sáng duy nhất trong bóng đêm.

"Schreyer!"

"Nhanh tỉnh lại đi, Schreyer..."

Trong đầu giọng nói kia vẫn không ngừng gọi tên cậu. Schreyer mở mắt ra, mờ mịt nhìn đỉnh đầu của khô lâu, trong mắt không có bất kỳ thần thái gì.

Hai người bọn họ đang ở bên cạnh rừng rậm Tuyệt Vọng, nơi này bị những táng cây to lớn che khuất, ban ngày cũng chỉ có ánh sáng lờ mờ. Hạ Lưu quỳ bên cạnh Schreyer, từng tiếng gọi cậu. Cậu lại giống như không nghe thấy gì, không hề trả lời cô.

"Schreyer, cậu không thể tuyệt vọng, cậu nhất định phải sống!"

https://thuviensach.vn

Con mắt cậu di chuyển, há miệng thở dốc, giọng nói khàn khàn đến đáng sợ: "Tôi đã.. không còn có người nhà"

"Như vậy, chết hay sống, có khác gì đâu?"

Một câu nói đơn giản như vậy, lại đủ để người hác cảm nhận được nỗi tuyệt vọng trong đó.

Hốc mắt trống rỗng của Hạ Lưu đối diện với cậu, có thể nhìn thấy ngọn lửa linh hồn bên trong cái đầu lâu của cô đột nhiên lay động kịch liệt.

"Không phải như vậy!"

"Đối với tôi mà nói, chính cậu là người đã đưa tôi đến thế giới này, cho nên cậu là người duy nhất để tôi quan tâm"

"Giữa chúng ta mặc dù không có quan hệ huyết thống, nhưng lại có quan hệ khế ước linh hồn. Chúng ta chính là người nhà, là người thân duy nhất lẫn nhau"

"Cho dù cậu muốn làm người thường cũng được, muốn báo thù cũng tốt, tôi vĩnh viễn sẽ luôn đứng bên cạnh cậu, vĩnh viễn đều sẽ không phản bội cậu"

"Cho nên tôi tồn tại chính là vì để cậu sống sót. Schreyer, tôi muốn cậu phải sống thật tốt"

Bàn tay của bộ xương đặt ở ngực của cậu, giọng nói kiên định không ngừng vang lên trong đầu cậu.

Ánh mắt Schreyer đột nhiên nhắm chặt lại, thân thể cậu run rẩy kịch liệt, nước mắt cùng máu tươi cùng nhau chảy xuống.

[Chúc mừng bạn đạt 20 độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 31]

https://thuviensach.vn

"Hạ Lưu, tôi nhất định phải sống, nhất định phải sống tiếp!"

Cậu một lần lại một lần lặp lại những lời này, cuối cùng ngữ khí lại trở nên âm lãnh, không hề có phập phồng.

"Sống sót!"

Cậu muốn đem những đau khổ mà họ gây ra cho cậu trả lại hết cho họ.

Hạ Lưu trước khi mang Schreyer rời đi còn cầm theo một cuốn sách ma pháp cũ kỷ.

"Schreyer, hiện tại mặc dù cậu có thiên phú về ma pháp, nhưng mạnh nhất không phải là hệ quang minh, mà là một hệ vong linh trái ngược với nó"

Hạ Lưu đeo lại chiếc nhẫn kia vào ngón cái của Schreyer, "Tôi cảm nhận được chiếc nhẫn này có lực lượng vong linh rất mạnh. Trước đó tôi đã dùng ngọn lửa linh hồn thú dục nó sau đó liền hình thành kết giới bảo hộ. Sau này cậu tu luyện ma pháp vong linh ắt hẳn sẽ dùng đến nó"

Hiện tại cả người Schreyer đều ngồi bên trong đống lá khô, đọc cuốn sách ma pháp kia. Khí sắc của cậu rất kém, Hạ Lưu từng đưa ra đề nghị muốn cậu nghỉ ngơi, nhưng cậu lại từ chối.

"Tôi cảm thấy chúng ta nên tránh vào rừng rậm Tuyệt Vọng. Giáo Đình Quang Minh có lẽ đã điều tra rõ ràng cậu đã đến học viện ma pháp Hoàng gia, chỉ là không ngờ tới cậu lại trở về công quốc Fran sớm hơn một ngày. Có lẽ bây giờ bọn họ đã bắt đầu tìm kiếm cậu"

Nghe những lời Hạ Lưu nói, Schreyer "ừm" một tiếng, "cộp" một tiếng khép lại cuốn sách ma pháp, bước lên phía trước.

https://thuviensach.vn

Cậu bây giờ trở nên đặc biệt âm trầm, tận mắt nhìn thấy người nhà của mình chết đi lại chỉ có thể bất lực, loại cảm giác đó rõ ràng không mấy tốt đẹp. Cả người cậu đều lạnh lùng đến đáng sợ, cho dù Hạ Lưu nói cái gì, cậu cũng sẽ không như trước kia nói chuyện với cô.

Một người, một bộ xương khô, một trước một sâu bước vào rừng rậm Tuyệt Vọng. Con đường tương lai thẳng tắp chẳng thấy điểm dừng, Hạ Lưu nhìn về phía chàng thiếu niên trước mắt, thở dài trong lòng.

Hai người một đường xâm nhập vào, lại không dám đi quá nhanh. Rừng rậm Tuyệt Vọng là rừng rậm lớn nhất đại lục Vĩnh Hằng, đến nay không hề có ai biết tình huống cụ thể bên trong. Bởi trong này có rất nhiều ma thú, hơn nữa càng vào sâu bên trong cấp bậc của ma thú càng cao, sơ suất một chút liền có thể mất mạng. Hiện tại Schreyer cùng Hạ Lưu đều không có năng lực tự vệ, phía sau lại có Giáo Đình Quang Minh có lẽ đang đuổi theo muốn giết hai người bọn họ, mà phía trước lại chính là những nguy hiểm khôn lường. Hiện tại hai người gần như rời vào tuyệt cảnh.

Trước đó Schreyer đã dùng nguyên tố tự bạo triệt để đuổi đi nguyên tố quang minh trong cơ thể, việc này có thương tổn rất lớn đối với thân thể của cậu. Mặc dù cậu vẫn im lặng cố gắng chịu đựng, nhưng Hạ Lưu vẫn cảm nhận được cậu không ổn.

Hạ Lưu vươn tay muốn dìu cậu, lại bị cậu nghiêng người tránh đi. Vẻ mặt Schreyer nhàn nhạt, cũng không nói gì, sắc mặt tái nhợt như không có chuyện gì tiến lên phía trước.

Hạ Lưu thấy thế, đột nhiên đi lên phía trước chế trụ thân thể cậu, không nói tiếng nào đặt cậu lên lưng. Hiện tại Schreyer hư nhược làm sao có thể là đối thủ của Hạ Lưu, cậu chỉ có thể nằm trên lưng Hạ Lưu, ánh mắt không có tiêu điểm nhìn về phía trước.

https://thuviensach.vn

Như lúc trước khi cô cõng cậu trốn khỏi ngôi nhà của gia tộc Vicen, cho dù cô nhỏ yếu, nhưng vẫn cố gắng tận lực bảo hộ cho cậu.

Xương vai của Hạ Lưu khiến cậu đau, Schreyer cúi đầu nhìn, phát hiện xương cốt trên người cô nhiều khối đã vỡ vụn.

Cậu nhớ đến cảm xúc lúc kích động đẩy nguyên tố quang mình ra, nguyên tố quang minh bên trong thân thể của cậu tiết ra nhất định không ít. Khi đó Hạ Lưu đang cõng cậu, loại nguyên tố quang minh này đối với vong linh mà nói chính là trí mạng, thế mà cô lại chưa từng buông cậu ra.

[Chúc mừng bạn đạt 7 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 38]

Schreyer đưa tay, đụng vào xương cốt trắng bệch của cô.

Một bộ xương khô sắp thoát phá, bây giờ lại chính là người thân cận nhất của cậu trong thế giới này.

"Đợi lát nữa tìm một hang động nghỉ ngơi một lát, rồi tôi sẽ tìm thức ăn đến cho cậu" Hạ Lưu từ từ nói, ngữ khí ôn nhu trấn áp cậu: "Cho dù cậu muốn làm bất cứ chuyện gì, cũng đều phải bảo dưỡng cho thân thể của mình thật tốt trước đã!"

"Vì sao... Cô lại có ý thức?"

Schreyer đột nhiên hỏi như vậy, khiến Hạ Lưu không khỏi giật mình.

Cậu vừa rồi xem cuốn sách kia mới biết, loại sinh vật vong linh như Hạ Lưu sẽ không thể sinh ra ý thức, chúng hoàn toàn theo bản năng mà hành động, lại càng không thể có những thứ như tình cảm.

Như vậy Hạ Lưu... Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

"Mỗi người sau khi chết đi sẽ đều biến thành sinh vật vong linh, bị tước đoạt đi ý thức cùng ký ức, hoàn toàn theo bản năng mà chém giết,

https://thuviensach.vn

cướp đoạt ngọn lửa linh hồn để bản thân hấp thụ"

Cô cõng hắn, chậm rãi nói.

"Tôi lúc còn sống cũng chỉ là một người bình thường, nhưng không hiểu sao, sau khi chết vẫn giữ được ký ức trên người. Trốn ở một nơi bên cạnh vị diện vong linh, trốn tránh sự đuổi giết của đồng loại, chờ đợi một ngày nào đó có thể thoát khỏi nơi đen tối kia"

"Schreyer, nếu không có cậu, tôi rất có thể đã chết ở trong vị diện vong linh"

Hạ Lưu phóng ánh mắt về phía xa xa, giọng nói trầm xuống: "Nhưng tôi lại chỉ là một vong linh bình thường, không có năng lực trợ giúp cậu, thật xin lỗi"

[Chúc mừng bạn đạt 2 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 40]

Cùng với những lời kể của cô, cậu dường như cũng có thể tưởng tượng ra loại tuyệt vong kia.

Có những suy nghĩ của con người, nhưng lại chỉ có thể ngây người ở vị diện vong linh mấy chục năm. Không có bất kỳ ai trò chuyện với cô, tùy thời còn có thể bị trộm đi ngọn lửa linh hồn, chỉ có bóng tối vô tận và yên tĩnh ăn mòn linh hồn của cô.

Schreyer khoát tay lên xương bả vai của Hạ Lưu, xương cốt gãy đâm vào lòng bàn tay đến phát đau, nhưng cậu vẫn không dời đi.

Đi theo tôi, tôi nhất định sẽ khiến cô thành vong linh cường đại nhất,

~~~o0o~~~

Trong Giáo Định Quang Minh, hồng y đại giáo chủ đang nghe tu sĩ bên người báocáo. Sau khi nghe thấy không phát hiện chiếc nhẫn kia ánh

https://thuviensach.vn
~~~

mắt trở nên nghiêm túc, chỉ là khi nghe đến người thừa kế của gia tộc Vicen đạt được hệ quang minh cấp chín trong kỳ khảo nghiệm ở học viện ma pháp Hoàng gia ánh mắt lại sáng lên: "Rất tốt, đi phái người đén canh chừng ở nhà gia tộc Vicen, nói là người của giáo đình Hắc Ám vì chiếc nhẫn kia mà giết hại cả gia tộc Vicen.

Dừng một chút, hắn lại cười khẽ tiếp tục nói với tu sĩ kia: "Đứa trẻ nhỏ đáng thương mất đi người nhà, Giáo Đình Quang Minh chúng ta sẽ vui vẻ thu lưu, bồi dưỡng nó thành pháp sư quang minh của chúng ta, thực lực của chúng ta nhất định sẽ càng tăng lên"

Sắc mặt của vị tu sĩ kia lại rất là khó coi, hắn có chút khó khăn mở miệng: "Hôm nay tôi cũng mới biết được đứa bé kia đã rời khỏi học viện ma pháp trước một ngày, người phái đi tìm nó để cũng căn bản không tìm ra.

"A, tên đáng thương đó có lẽ vẫn còn đang trên đường đi và nhớ đến gia đình ấm ấp của nó. Đi, đến tìm nó sau đó mang về Giáo Đình, chủ thần quang minh... sẽ cho nó ấm áp như nó mong muốn" Giáo chủ mỉm cười, nghiêng người cúi chào với pho tượng thần Quang Minh.

"Ta là chủ thần nhân từ, đúng không?"

Mèo: có ai thấy tên hồng y đại giáo chủ rất biến thái không:vvv

Lười chảy thây mà vẫn đi up truyện cho mọi người đọc, thấy thương ghê chưa nà:vvv

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (5)

Editor: Mèo Lười

Hạ Lưu cùng Schreyer dừng chân bên một thác nước nhỏ, địa thế nơi này rất hoang vu, hơn nữa còn có nhẫn hắc diệu che giấu, hơi thở của hai người bọn họ cũng không dễ dàng bị người của Giáo Đình Quang Minh phát hiện.

Hạ Lưu thả Schreyer xuống đất, sắc mặt cậu tái nhợt, không có lời nói hay hành vi dư thừa gì, chỉ gắt gao nắm chặt cuốn sách ma pháp trong tay.

Trong rừng rậm rét lạnh ẩm ướt, Hạ Lưu ngẩng đầu nhìn một mảnh âm trầm giữa kẽ hở của nhánh cây, xem ra sắp có tuyết rơi.

"Schreyer, cậu ở chỗ này chờ tôi có được không? Tôi đi xung quanh tìm một ít củi khô nhóm lửa"

Schreyernay trở nên trầm mặc ít nói, đối với những câu hỏi của Hạ Lưu cũng chỉ là khẽ gật đầu, không hề có lời nào khác.

Hạ Lưu nhìn cậu một cái, xoay người đi đến những chỗ rừng cây kín mít. Căn cứ vào sự nhắc nhở của Hệ thống quân, chung quanh đây cũng không có ma thú nào nghỉ ngơi, cô cũng có thể yên tâm một ít. Trạng huống bây giờ của Schreyer quá kém, nói không chừng gặp một con ma thú cấp một thôi cũng sẽ bị nó ăn thịt.

Nhặt được củi khô trở về thác nước thì Hạ Lưu nhạy cảm thấy hơi thở ma pháp dao động. Theo bản năng liền lo lắng có phải là người của Giáo

https://thuviensach.vn

Đình Quang Minh hay không, nhưng ngay sau đó lại lập tức phủ quyết, bởi vì những nguyên tố kia khiến cô cảm thấy cực kỳ thoải mái, là nguyên tố hắc ám.

Rất nhanh, những điều trước mắt liền có thể lý giải nghi hoặc của cô.

Là Schreyer, cậu đang ngưng tụ nguyên tố hắc ám.

Nếu nói cậu có thiên phú ở hệ ma pháp quang minh, thì đối với hệ ma pháp hắc ám, đó lại chính là bản năng của cậu.

Đôi mắt màu xanh nhạt của thiếu niên hơi hơi híp lại, hô hấp phảng phất như đã ngừng lại, chỉ có vài bộ phận vẫn phập phồng để lộ ra sự sống.

Nguyên tố hắc ám xung quanh dần dần hội tụ lại đây, cỏ dưới chân Schreyer dần chết héo, đầm nước dưới chân thác nước cũng bắt đầu xuất hiện vụn băng. Schreyer giơ tay lên mờ mịt bắt trong không trung một lát, một đốm sáng màu xanh lập tức xuất hiện trong lòng bàn tay của cậu, đó là tinh kết thành thực thể của nguyên tố hắc ám.

Hắc ám đại biểu cho tử vong, nhưng đối với Schreyer, đây là cuộc sống mới.

Thân thể bị nguyên tố quang minh bạo phá gây thương tích được nguyên tố hắc ám tự động dần dần chữa trị, sắc mặt Schreyer cũng dần khôi phục huyết sắc. Càng ngày càng có nhiều nguyên tố hắc ám mạnh mẽ tiến vào trong thân thể của cậu, càng khiến cho người khác thấy cậu càng âm trầm.

Thẳng cho đến khi nguyên tố hắc ám chung quanh bị Schreyer rút cạn, cậu rốt cuộc cũng ngừng động tác trên tay, quay đầu nhìn Hạ Lưu.

Đang lặng lẽ ngồi nhóm lửa, Hạ Lưu nhẹ giọng nói chuyện với Schreyer: "Cậu nghỉ ngơi cho khỏe, đêm nay tôi sẽ canh giữ ở đây"

https://thuviensach.vn

Schreyer nhìn Hạ Lưu, trầm mặc một hồi lâu. Đột nhiên đưa tay vẽ ra một kết giới ở trong không trung, đó là lần đầu tiên cậu sử dụng ma pháp kêu gọi vong linh.

Động tác của Hạ Lưu dừng lại, cô quay đầu nhìn về phía Schreyer, ngọn lửa linh hồn mãnh liệt bùng cháy sau đó yên tĩnh lại, cô nói: "Thật tốt quá, bây giờ cậu đã có thể triệu hồi ra vong linh mạnh hơn, như vậy cũng an toàn hơn rất nhiều"

Cho dù cô đã mạnh liệt nhịn xuống tâm tình của mình để giọng nói nghe bình tĩnh một chút, nhưng Schreyer có khế ước linh hồn với cô có thể nhạy cảm nhận thấy được cảm xúc lúc này của Hạ Lưu rất suy sút, thậm chí còn có chút tuyệt vọng.

"Vì sao cô lại khó chịu như vậy?" Đây là lần đầu tiên Schreyer chủ động nói chuyện với Hạ Lưu từ tối qua, giọng nói của cậu khàn khàn, như là cát đá ma sát với nhau khiến cho người bình thường nghe thấy rất khó chịu.

"Schreyer, xin lỗi" Hạ Lưu nói xin lỗi với cậu: "Chỉ vì tôi quá yếu..."

Schreyer có chút khó hiểu, nhưng cậu đại khái cũng đã hiểu Hạ Lưu cho rằng mình ghét bỏ cô quá yếu. Không hề giải thích, Schreyer tiếp tục mở kết giới kia ra, tiếp tục đến vị diện vong linh.

Đưa tay tiến vào, Schreyer tùy tay kéo một khô lâu ra.

Khác với Hạ Lưu, khô lâu này lúc xuất hiện trước mặt Schreyer không hề nói gì, cũng không có động tác gì, chỉ là đứng cứng ngắc, chỉ có duy nhất ngọn lửa linh hồn màu xanh là đang nhảy nhót.

Schreyer đánh giá khô lâu này, rồi lại quay đầu nhìn nhìn Hạ Lưu.

https://thuviensach.vn

Rất rõ ràng là khô lâu này cường đại hơn Hạ Lưu rất nhiều, cho dù là ngọn lửa linh hồn hay khung xương cũng đều lớn hơn.

Schreyer vẫy vẫy tay, khô lâu kia cứng ngắc bước đến gần cậu. Cậu thần sắc nhàn nhạt vuốt ve đầu khô lâu kia, như đang âu yếm sủng vật của mình.

Hạ Lưu ngồi xổm một bên, vẫn không nhúc nhích nhìn bọn họ.

Nhưng một giây sau, tay Schreyer duỗi vào hốc mắt của khô lâu, mặt không thay đổi dùng sức, đầu khô lâu kia liền tan nát, chỉ còn lại ngọn lửa linh hồn màu xanh trên lòng bàn tay của cậu.

Cậu ném ngọn lửa linh hồn kia cho Hạ Lưu, lạnh lùng nói: "Ăn nó"

Hạ Lưu nhìn ngọn lửa linh hồn, cầm lấy nó, nhìn Schreyer thật lâu. Người kia đối diện với cô, trong ánh mắt không hề có chút do dự, chỉ có lạnh lùng.

Hạ Lưu phóng ngọn lửa linh hồn tới mắt của mình, không bao lâu liền cắn nuốt nó, ngọn lửa linh hồn của cô nhất thời trở nên lớn hơn một ít.

Schreyer sau khi thấy ngọn lửa linh hồn của Hạ Lưu đang cháy lớn, đột nhiên đứng dậy đi đến bên cạnh cô, nhìn nhìn khung xương của cô, phát hiện vẫn là tráng thái vỡ nát, trầm mặc một ít, rồi xoay người tiếp tục thu triển thuật triệu hoán vong linh.

Hiện tại ma lực của Schreyer cũng không mạnh, đến lúc kêu gọi vong linh lần thức ba, thẩn thể cậu bởi vì ma pháp cạn kiệt quá độ mà bắt đầu lung lây sắp đổ. Hạ Lưu vội vàng chạy đến đỡ lấy cậu, "Schreyer, tôi biết cậu muốn tăng thực lực cho tôi, nhưng cũng không cần gấp gáp như vậy..."

Mỗi lần Schreyer triệu hồi ra đều bóp nát lấy ngọn lửa linh hồn đưa cho Hạ Lưu, xem bộ dáng là muốn để Hạ Lưu thăng cấp.

https://thuviensach.vn

Chỉ là cậu sau khi nghe lời Hạ Lưu nói lại vẫn lắc đầu, ma pháp cạn kiệt khiến cho cậu bắt đầu cảm thấy rét lạnh. Schreyer run cầm cập đến ngồi xếp bằng bên cạnh đống lửa, cảm giác mỏi mệt của thân thể khiến cậu chỉ chốc lát sau liền ngã xuống, cứ như vậy chìm vào giấc ngủ say.

Ngọn lửa chiếu vào khiến gương mặt cậu có thêm màu sắc ấm áp, không còn những tuyệt vọng cùng phòng bị như lúc nãy, điều này khiến Schreyer như trở lại là cậu thiếu niên quý tộc đơn thuần của trước kia. Chỉ cần cứ như vậy ngủ một giấc thật an ổn, ngày mai mở mắt ra những đau khổ cùng tra tấn của quá khứ, đều chỉ như một hồi mộng ảo.

Hạ Lưu lặng lẽ canh giữ bên cạnh cậu, thỉnh thoảng lại thêm chút củi.

Mí mắt Schreyer giật giật, không nhúc nhích nhìn chằm chằm vào mặt đất, mờ mịt nhìn bóng của khô lâu và mình hắt dưới ánh lửa.

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 45]

Lúc Schreyer tỉnh lại lần nữa, đã không thấy bóng dáng của Hạ Lưu. Trong nháy mắt ánh mắt cậu trở nên nghiêm túc, trong lòng liền dâng lên cảm giác bất an và hoài nghi.

"Schreyer"

Hạ Lưu nhẹ nhàng gọi cậu một tiếng. Schreyer vội vàng ngẩng đầu nhìn cô, thoạt nhìn như tâm tình đã dần trầm tĩnh lại.

"Vừa rồi tôi đi tìm thức ăn cho cậu, cậu cũng đã một ngày không ăn uống gì rồi" Trên xương tay của cô có hai con cá, cô lắc lư chúng trước mặt Schreyer: "Nhìn đi, còn rất tươi đấy"

Schreyer lặng lẽ nhìn Hạ Lưu đang dùng xương của mình để nướng cá. Động tác của cô rất điêu luyện, bàn tay trực tiếp xuyên qua con cá rồi đặt lên lửa nướng, chỉ chốc lát sau liền có mùi hương thơm nồng tỏa ra.

https://thuviensach.vn

Schreyer ngơ ngác nhìn Hạ Lưu đưa tay mình đến trước mặt cậu, dưới ánh mắt của cô lấy hai con cá nướng ra. Còn cô thì chạy đến hồ nước rửa tay, xương cốt vốn bị cháy đen lại khôi phục màu trắng vốn có.

Dưới cái nhìn soi mói của Hạ Lưu, Schreyer cúi đầu ăn hết hai con cá kia. Sau đó cậu lại tiếp tục bắt đầu kêu gọi vong linh, lần này so với tối qua còn lợi hại hơn, cậu thế nhưng chỉ một lần gọi được đến hai khô lâu. Đây là chuyện các pháp sư vong linh bình thường khác phải mất nửa năm mới làm được, vậy mà cậu lại có thể lĩnh ngộ chỉ trong một đêm.

Thứ thiên phú này, có khi thật sự sẽ làm cho người khác cảm thấy Thần không công bằng.

Schreyer vẫn như trước đánh giá những khô lâu kia, sau đó lại đưa ngọn lửa linh hồn giao cho Hạ Lưu ăn.

Chỉ là lúc gọi đến khô lâu thứ tư, thái độ của Schreyer có chút khác thường. Cậu không cướp lấy ngọn lửa linh hồn, mà rất cẩn thận vuốt ve xương của nó, hình như đang suy nghĩ cái gì, sau đó lại nghiêm túc nhìn những mảnh xương cốt đang vỡ vụn của Hạ Lưu.

"Nếu tôi lấy ngọn lửa linh hồn của cô ra, cô sẽ chết sao?"

Cậu đột nhiên hỏi như vậy, khiến Hạ Lưu ngẩn người. Cô lắc đầu: "Nếu cẩn thận một chút để nó không chịu thương tổn nào, như vậy sẽ không có chuyện gì. Thật ra bản thể vong linh chính là ngọn lửa linh hồn, ý thức cùng linh hồn đều dung hợp bên trong nó"

Schreyer gật gật đầu, đột nhiên đi về phía của Hạ Lưu, vươn tay đến trước hốc mắt của cô, thản nhiên nói: "Hãy giao ngọn lửa linh hồn của cô cho tôi!"

Hạ Lưu cũng không có nửa phần do dự hay bất an, ngọn lửa màu lam kia liền bay đến tay của Schreyer.

https://thuviensach.vn

Cậu nâng ngọn lửa linh hồn của Hạ Lưu đến trước mặt khô lâu vừa được triệu hồi ra kia, tay còn lại trực tiếp duỗi vào hốc mắt của nó, lập tức bóp nát ngọn lửa linh hồn bên trong. Khung xương mất đi chủ đạo "rầm" một tiếng rơi xuống đất. Schreyer ngồi nhìn nó, hỏi Hạ Lưu ở trong tay: "Được chứ?"

Hạ Lưu ngẩn người, theo bản năng đến xem khung xương kia, lại vô cùng kinh ngạc khi phát hiện nó giống như đúc với khung xương của mình, chỉ khác là khung xương của cô bây giờ đã vỡ vụn đến không chịu nổi.

"Schreyer, cậu đang muốn tìm thân thể mới cho tôi sao?"

Schreyer không thừa nhận cũng chả phủ nhận, đưa ngọn lửa linh hồn của Hạ Lưu đến bên cạnh đầu lâu. Sau khi nhìn thấy Hạ Lưu chậm rãi nhẹ nhàng đi vào xong, cậu mới chậm rãi mở miệng: "Tôi sẽ nghĩ biện pháp để cô có thể có thân thể của con người"

"Cậu muốn để cho ngọn lửa linh hồn của tôi chiếm cứ thân thể của con người sao?" Hạ Lưu lập tức phản ứng lại, không thể tin hỏi.

Schreyer chậm rãi gật đầu, "Chờ tôi vài năm, đợi đến khi thực lực của tôi đủ cường đại, cô muốn bất kỳ thân thể nào tôi cũng sẽ lấy"

"Nhưng Schreyer, cách làm như thế là không đúng, như vậy đối với người kia là không công bằng"

Ánh mắt của Schreyer chậm rãi ảm đạm xuống, giọng nói nhẹ như đang thì thầm: "Công bằng? Công bằng của thế giới này, chẳng phải chỉ cần có thực lực liền có thể điều khiển được sao?"

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (6)

Editor: Mèo Lười

Tuyết rơi không ngừng, giống như lông ngỗng rơi từ trên trời xuống. Hạ Lưu nằm trên đống cỏ khô, nhìn bầu trời ngày càng âm trầm.

"Schreyer, chúng ta phải ở rừng rậm Tuyệt Vọng này đến bao lâu?"

"Cô muốn rời khỏi đây?"

Schreyer đang đọc sách ma pháp bên cạnh cô, tùy tay vẽ một tinh trận màu lục, lại thêm một đám nguyên tố hắc ám bị cậu hội tụ về đây.

Đây đã là ngày thứ hai mươi bọn họ ở rừng rậm Tuyệt Vọng này. Hạ Lưu dưới sự giúp đỡ của Hệ thống quân nên có thể tìm được con đường trốn chạy an toàn. Ngoại trừ ít ma thú cấp thấp, đến nay vẫn chưa gặp qua uy hiếp nào khác, người của Giáo Đình Quang Minh cũng chậm chạp chưa tìm đến.

Mà trong hai mươi ngày ở đây Schreyer từ một người bình thường biến thành ma pháp sư cấp sơ, đã có thể thi triển nhiều ma pháp hơn.

"Ở nơi này mãi cũng không tốt, cậu là con người, không phải ma thú" Hạ Lưu nhìn Schreyer, nhẹ nhàng thở dài: "Đế quốc Tây phổ và công quốc Fran đều không thể trở lại, cậu còn có nơi nào khác muốn đến không?"

Schreyer đang từ từ hấp thu nguyên tố hắc ám, sau khi nghe thấy lời nói của Hạ Lưu xong, cậu hơi nâng đầu, giọng rất nhỏ: "Đến phía nam của

https://thuviensach.vn

rừng rậm Tuyệt Vọng đi. Chúng ta đến xem chỗ Tinh Linh một chút"

Tinh Linh có niềm đam mê hòa bình luôn chú ý bình đẳng, cũng không có thành kiến gì quá lớn với quang minh và hắc ám. Quan trọng nhất là, Schreyer muốn đi gặp tộc trưởng của tộc Tinh Linh. Bây giờ muốn biết Giáo Đình Hắc Ám thực lực cường đại xưa kia nay ở nơi nào cũng chỉ có thể hỏi ông ta.

Tổ tiên của cậu từng là trưởng lão của Giáo Đình Hắc Ám, như vậy có thể xem một phần nào đó cậu cũng là người của Giáo Đình Hắc Ám không?

Trong lòng mỗi người đều có một khát vọng, mong gặp được một nơi để bản thân dừng chân. Cho dù có muốn thừa nhận hay không, cũng không ai muốn bản thân phải lưu lạc.

Áo bào pháp sư dày cộp của Schreyer dưới lời chú vệ sinh đơn giản vẫn duy trì trạng thái sạch sẽ, khôi phục phần lớn dáng vẻ khỏe mạnh bình thường trước đây của cậu. Vẫn là tóc vàng mắt xanh, một thân áp bào tuyết trắng và một pháp trượng cổ bằng gỗ.

Bộ dáng này khiến Schreyer thoạt nhìn giống quang minh pháp sư hơn là vong linh pháp sư. Tiếp đó lại sử dụng ma pháp khiến cho mặt mình thoạt nhìn càng thêm bình thường, cuối cùng sau khi không nhận ra mình trước kia nữa, Schreyer mới đứng dậy chuẩn bị rời đi.

Muốn đến nơi ở của Tinh Linh, cần phải đi qua một trấn nhỏ phồn hoa sau khi rời khỏi rừng rậm Tuyệt Vọng. Nơi đó có rất nhiều người vào rừng rậm Tuyệt Vọng thu thập dược liệu hoặc lính đánh thuê vào săn ma thú, quán rượu cùng kỹ nữ. Nữ tùy ý cũng có thể thấy, trộm nhỏ hay cường đạo chỉ dựa vào thời gian.

Hạ Lưu vẫn ở trong chiếc nhẫn của Schreyer. Sau khi dùng ma lực hắc ám mở công năng ẩn nhẫn trên chiếc nhẫn vong, hơi thở hắc ám trên người

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu và Schreyer đều hoàn toàn biến mất. Điều này cũng khiến cho bọn họ an tâm bước vào thị trấn nhỏ này.

Lính đánh thuê cầm vũ khí cho dù đang nói chuyện hay đang uống rượu, ánh mắt vĩnh viễn luôn cảnh giác nhìn chằm chằm gương mặt mới. Mà đoạn đường này của Schreyer cũng bị không ít ánh mắt tẩy lễ.

"Đi hỏi thăm một chút gần đây xảy ra chuyện gì, càng là người ở phía dưới tin tức càng linh thông"

Hạ Lưu ở trong kết giới của chiếc nhẫn mở miệng nhắc nhở, bước chân của Schreyer không hề hỗn loạn bước vào một quán rượu. Sau khi gọi một phần thức ăn ra liền an tĩnh ngồi xuống suy nghĩ đối tượng để hỏi thăm tin thức.

Đối với lính đánh thuê lúc nào cũng rong ruổi bên Cửu Môn quan và cuộc sống giới hạn về ấm no mà nói, bộ đồ này của Schreyer không thể nghi ngờ chính là khác biệt. Nơi này ngẫu nhiên cũng có vài thiếu niên quý tộc như cậu đến, bọn họ vì muopons tìm kiếm kích thích và có đề tài để khoác lác trước mặt những cô gái tư bản, mà thường xuyên dẫn theo một đội hộ vệ đến bên cạnh rừng rậm Tuyệt Vọng. Họ dùng sinh mạng của những hộ vệ đổi lấy một khối thi thể của ma thú làm bằng chứng dũng khí, sau đó mặt đầy kiêu ngạo trở về tòa thành đánh một giấc thật ngon.

Những thiếu niên quý tộc trẻ tuổi nhưng lại không có hộ vệ bên người như Schreyer thì có lẽ tự đại bản thân đã đến cảnh giới nhất định, hoặc là thực lực cường đại vượt qua tuổi.

Không ai nghĩ tiểu tử quý tộc nhìn trắng trẻo đang yêu kia sẽ có năng lực lớn lao gì. Bởi vậy, lúc Schreyer cầm dao chuẩn bị cắt thịt, một chiếc đao thật lớn của một người đàn ông thân hình khổng lồ nặng nề rơi xuống bàn.

https://thuviensach.vn

"Đứa trẻ lang thang chuẩn bị đến rừng rậm Tuyệt Vọng kia! Nếu muốn sống tốt ở nơi này thì phải theo quy củ của bổn đại gia!"

Lúc này những người khác trong quán rượu đều khoanh tay bắt đầu xem cuộc vui. Loại tiết mục giáo huấn người mới này ở đây cũng ít khi thấy, đối với các dong binh không có những tiết mục trợ hứng mà nói, mỗi một lần trình diễn tiết mục đều là việc vui hiếm có.

Schreyer không ngẩng đầu, dáng ngồi của cậu cũng rất đoan chính, tay cầm dao không nhanh không chậm cắt thịt, động tác phù hợp tiêu chuẩn với lễ tiết trên bàn ăn của quý tộc, vô cùng ưu nhã.

Sau khi chậm rãi nuốt xuống một khối thịt nhỏ xong, Schreyer mới cất giọng nói trầm thấp đặt câu hỏi: "Quy củ, là do anh đặt?"

Hơi nâng mắt, đôi mắt màu xanh thẳm lúc này càng có vẻ thêm sâu thẳm, mang theo lực áp bách vô hình.

Người đàn ông kia dưới cơn nóng giận liền muốn giơ đao lên, Schreyer giơ dĩa ăn lên cản một chút. Mà chuyện làm cho người khác kinh ngạc là, thanh kiếm của người đàn ông kia bỗng dưng bốc lên khói đen, cuối cùng tan thành nước thép rồi biến mất.

Người kia không thể tin nhìn đoạn chuôi kiếm còn lại trên tay mình, lại nhìn Schreyer vẫn đang cúi đầu ăn chậm rãi, kinh hoàng lùi về sau một bước: "Ma pháp sư! Ông trời của tôi ơi! Đây là một ma pháp sư!"

Ở trong đại lục Vĩnh Hằng, ma pháp sư thật sự mà nói rất cao quý hơn nữa còn rất hiếm. Không kể đến mỗi ma pháp sư đều có thực lực rất cường đại, càng quan trọng hơn là mỗi một vị ma pháp sư đều có bối cảnh phía sau tuyệt đối cường đại. Chọc giận một vị ma pháp sư, trên cơ bản chẳng khác nào có dính dáng đến cái chết.

https://thuviensach.vn

Chỉ là Schreyer không để ý đến những người trong quán rượu này, trong không khí quỷ dị ăn hết phần cơm trưa của mình xong, cậu lạnh lùng đặt câu hỏi: "Ai biết gần đây có phòng đấu giá nào không?"

Đến bái phỏng lãnh địa của Tinh Linh, cho dù thế nào cũng nên mang đến một chút lễ vật mới tốt, mà nơi có thể mua được món quà đặc biệt thích hợp nhất chính là phòng đấu giá. Sau khi Hạ Lưu nói như thế với Schreyer xong, người kia trái lại có chút ngạc nhiên. Thân là khô lâu thế nhưng cô lại hiểu biết hơn cậu rất nhiều, cũng may có Hạ Lưu ở đây.

Thật ra Hạ Lưu cũng chỉ biết trong nguyên văn buổi đấu giá này có gì đó rất đặc biệt, có trợ giúp rất lớn cho hành trình tiếp theo. Cho nên cô mới cố ý để Schreyer đến trôn trấn này.

Sau một lát, một lính đánh thuê nhỏ gầy trên mặt mang theo nụ cười đi đến. Trước chào hỏi Schreyer, sau đó nói với cậu hắn có thể dẫn cậu đến phòng đấu giá.

Dưới sự hướng dẫn của người lính đánh thuê kia rốt cuộc cậu cũng tới được phòng đấu giá. Nói là thôn trấn, thật ra cũng không khác gì thành thị bình thường, nhất là phòng đấu giá, đột nhiên không thể so sánh nó nhỏ hơn phòng đấu giá trung tâm ở đế quốc Tây phổ bao nhiêu.

Trên người Schreyer còn có một cầu thủy tinh và 50 vạn kim tệ, muốn mua quà thì như vậy đã đủ rồi.

Bằng vào thân phận ma pháp sư cùng cầu thủy tinh, Schreyer thuận lợi tiến vào một gian phòng Vip, càng tiện cho việc tham dự bán đấu giá.

Đầu tiên những vật mang ra đấu giá đều là những dược liệu rất thông thường mà thôi, người phía dưới cũng không hứng thú lắm. Nhưng theo lời nói của người điều hành cùng những vật phẩm bán đấu giá ngày càng trân quý, toàn bộ không khí ở hội trường đấu giá ngày càng nhiệt liệt.

https://thuviensach.vn

Một ma pháp trượng làm từ tinh tủy vạn năm được ra giá 130 vạn, rồi sau đó đến các loại vũ khí ma pháp cũng khiến cho người ta tình nguyện đưa ra giá cao. Schreyer ngồi phía trên, vài lần muốn lấy một ít bảo thạch xinh đẹp đều bị Hạ Lưu ngăn lại, mãi cho đến vật cuối cùng của buổi bán đấu giá được đẩy lên.

"Được rồi, chắc hẳn các vị cũng rất mong chờ vật phẩm đặc biệt lần này, đây chính là con mồi lính đánh thuê Hồng Long vĩ đại của chúng tôi thuê mất đến ba tháng mới bắt được! Để tôi đoán mọi người đang nghĩ gì nhé... Ừm, mọi người chắc hẳn đều đang nghĩ đây chắc là ma thú kinh khủng nào đó trong rừng rậm Tuyệt Vọng đúng không? Chỉ là lần này các vị đoán sai rồi, bởi vì đây là con mồi xinh đẹp và cao quý nhất trên đại lục Vĩnh Hằng này..."

"Tinh Linh!"

Miếng vải đen che lồng sắt dần lộ ra hai thiếu nữ Tinh Linh. Qủa không hổ danh là chủng tộc xinh đẹo nhất, đôi tai dài nhọn đáng yêu, khuôn mặt tinh xảo giống như điêu khắc, thân hình thon dài hoàn mỹ. Tất cả đều khiến người khác không sao dời mắt được.

Hai cô ôm chặt nhau, thần sắc có chút bi ai, sau đó lại dùng ánh mắt ngạo nghễ được rèn luyện từ nhỏ của tộc Tinh Linh nhìn đám người kia.

"Chính là các cô gái đó! Schreyer!"

Giọng nói của Hạ Lưu có chút hưng phấn, cô trực tiếp chạy từ trong chiếc nhẫn ra, "Nếu mang các cô ấy về tộc Tinh Linh, trí giả Tinh Linh nhất định sẽ nói tất cả những gì cậu muốn biết"

Vừa dứt lời, giọng nói của người chủ trì lại vọng lên: "Hai con Tinh Linh, giá khởi điểm là 80 vạn, mỗi lần kêu giá mười vạn!"

https://thuviensach.vn

Lời vừa dứt, bên dưới liền có giọng nói vang lên, nháy mắt giá đã được nâng lên 120 vạn. So với bọn họ, 50 vạn kim tệ của Schreyer cũng không tính là gì.

Giá này quá cao. Schreyer khẽ nhíu mày, cuối cùng hình như nghĩ ra điều gì đó, vẽ lên bàn một pháp trận sao sáu cánh. Nguyên tố hắc ám nhàn nhạt liền dao động một chút, một khô lâ liền từ bên trong nhảy ra.

Động tác của cậu vẫn không ngừng lại, liên tục thi triển kêu gọi vong linh. Chỉ chốc lát sau, trong phòng liền đứng đầy sinh vật vong linh, sau đó chỉ huy bọn chúng đi ra bên ngoài. Chỉ trong nháy mắt bỗng xuất hiện mấy chục vong linh, đối với mọi người mà nói đây là chuyện chưa bao giờ xảy ra. Mọi người đều kinh hoảng, không biết là ai hô một câu: "Vong linh xâm nhập!" Trong nháy mắt châm ngòi sự sợ hãi. Mọi người vốn đều có năng lực phản kháng, nhưng sự sợ hãi đối với vong linh pháp sư khiến cho họ hoảng hồn. Trong nháy mắt hội trường đại loạn, căn phòng vốn ngăn nắp nay trở nên loạn thất bát tao.

Schreyer lại làm một ma pháp ở cửa, triệu hoán ra sương mù dày đặc. Bên trong phòng đấu giá lập tức càng trở nên lộn xộn, hoảng loạn, ai cũng không nhìn thấy ai, chen lấn muốn ra.

Đợi đến khi nhân viên quản lý giải quyết xong mọi chuyện, định tiếp tục buổi đấu giá thì phát hiện một sự kiện đủ để cho bọn họ tuyệt vọng...

Hai cô gái Tinh Linh kia, thế nhưng lại biến mất khỏi lồng sắt ngay lúc hỗn loạn ấy?

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (7)

Editor: Mèo Lười

Mấy trăm năm trước từ sau khi Giáo Đình Quang Minh đánh bại Giáo Đình Hắc Ám, vong linh pháp sư gần như biến mất ở đại lục Vĩnh Hằng. Đã có rất nhiều người tìm kiếm nhưng họ chỉ xuất hiện ba, bốn lần. Đáng nói hơn là mỗi lần họ xuất hiện đều đại biểu cho vô số vong linh khô lâu và vài tên cường giả thánh giai ngã xuống. Bởi vậy lần này Schreyer đánh bậy đánh bạ chế tạo hỗn loạn thành công mới cướp được hai con Tinh Linh kia.

Dưới sự ẩn dấu của nhẫn hắc diệu, Schreyer và Hạ Lưu thành công mang hai con Tinh Linh kia rời khỏi trấn nhỏ, núp vào một góc của rừng rậm.

Trong nguyên văn Schreyer không chỉ có công chúa Emily là hồng nhan tri kỷ, hai cô chị em song sinh Tinh Linh trước mặt này cũng nằm trong hậu cung của cậu. (:vvv)

Tinh Linh chị tên là Lao Đạt, em gái là Lao Nhi. Hai cô chính là cặp song sinh đẹp nhất tộc Tinh linh, cả hai đều có mái tóc màu xanh lá đậm và đôi mắt xanh thẫm, chỉ khác nhau ở nốt ruồi son dưới khóe mắt.

Dung nhan tuyệt mỹ của hai cô Tinh Linh này đủ để cho bất kỳ ai cảm thấy tự ti. Đương nhiên cũng bao gồm Hạ Lưu, cô hiện tại chỉ là bộ xương khô cho dù đứng trước mặt cô gái loài người xấu xí nhất cũng cảm thấy tự ti.

https://thuviensach.vn

Chỉ là đối với sự tồn tại của cái đẹp như vậy, thoạt nhìn Schreyer cũng chẳng có cảm giác gì. Sau khi nghe Hạ Lưu giải thích là muốn đưa hai chị em họ về tộc Tinh Linh, Lao Đạt và Lao Nhi mới buông trạng thái đề phòng ra. Cho đến sau khi thấy khuôn mặt thật của Schreyer sau lớp hóa trang, Lao Đạt cùng Lao Nhi càng tràn ngập tin tưởng mà tỏ vẻ toàn bộ đều nghe theo sự an bài của Schreyer, hơn nữa còn chủ động kể chuyện của tộc Tinh Linh.

Hạ Lưu im lặng đi theo phía sau của bọn họ đi sâu vào rừng rậm Tuyệt Vọng.

Vào ban đêm, trên trời lác đác rơi xuống vài bông tuyết.

Lúc Hạ Lưu đang định đi nhặt củi giúp Schreyer chống lạnh, chợt nghe thấy giọng của Lao Đạt: "Schreyer, ngài phái khô lâu của ngài đi tìm chút củi được không? Chúng tôi cảm thấy rất lạnh"

Lao Nhi ở một bên cũng phụ họa nói: "Đúng vậy, Schreyer, ngài quá nhân từ rồi. Tên khô lâu kia của ngài dọc đường rất lười biếng, ngay cả hành lý cũng không xách giúp ngài"

Schreyer chớp chớp mắt, đôi mắt màu xanh thẳm hơi híp, trong giọng nói không nghe ra cảm xúc gì, vẫn là nhàn nhạt, chỉ là âm điệu kéo có chút dài: "Người hầu?"

Hạ Lưu ở bên cạnh ý thức được điều không đúng, bộ dạng kia của Schreyer giống như muốn giết người. Cô lôi kéo pháp bào của Schreyer, dụng ý mờ mịt nhắc nhở cậu: "Qùa"

Schreyer vốn đã hơi nâng lên pháp trượng lại lặng lẽ buông, dằng dặc liếc nhìn Hạ Lưu một cái. Bị xem là người hầu, thế nhưng cô vẫn không tức giận, phải nên nói cô tính tình hào sảng hay là đang suy nghĩ cho đại cục?

[Chúc mừng bạn đạt 4 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 49]

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu xoay người đi tìm củi khô, Schreyer ngồi xuống đất, không hề nhìn hai vị Tinh Linh kia nữa, cầm sách ma pháp bắt đầu xem.

Lao Đạt cùng Lao Nhi làm một ma pháp để dưới đất mọc lên đầy rêu xanh, thế này mới ngồi xuống.

Hai cô nhìn Schreyer, hỏi thăm lý do cậu muốn đến nơi ở của tộc Tinh Linh.

Schreyer nâng mí mắt, lạnh lùng nói với hai vị Tinh Linh: "Nhớ kỹ điều này"

Trong ánh mắt kinh ngạc của Lao Đạt và Lao Nhi, Schreyer chậm rãi nói: "Cô ấy không phải là người hầu, cô ấy là người thân của tôi"

Những lời này cũng đồng thời theo khế ước linh hồn của bọn họ truyền đến trong đầu của Hạ Lưu. Tay nắm chặt củi của cô thật lâu vẫn không có động tác gì, chỉ có một câu thông qua ý thức đáp lại cho Schreyer.

"Cảm ơn cậu, Schreyer"

Đúng vậy, cậu rốt cuộc cũng ý thức được, ngoại trừ Hạ Lưu, trên thế giới này cậu thật sự một người cô độc. Nhưng bởi vì có cô, cậu mới có thể có người đồng hành với mình trên con đường này, lý giải cho mình, trợ giúp cho sự sống của mình.

Cậu và cô là người nhà, trong thế giới này, trừ cậu ra cô chẳng thế tin cậy vào người khác. Mà cậu, cũng chỉ có thể tin tưởng mình cô.

[Chúc mừng bạn đạt 10 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 59]

Sự kiêu ngạo của Tinh Linh khiến cho Lao Đạt và Lao Nhi không thể nghe theo lời giải thích của Schreyer với Hạ Lưu. Nhưng bởi vì là lời của

https://thuviensach.vn

Schreyer, hai cô cho dù có bất mãn cũng không biểu hiện ra bên ngoài, nhưng từ ánh mắt chán ghét cùng sự khinh thường kia thì rất rõ ràng.

Tuyết ngừng, dưới ánh sáng của ánh trăng, tuyết tỏa ra ánh sáng nhu hòa. Hai Tinh Linh ngủ say càng có vẻ yên tĩnh lại mĩ lệ, không hổ là sinh vật sáng tạo xinh đẹp nhất. Lúc này đây Lao Đạt và Lao Nhi, xinh đẹp đến mức khiến người khác hít thở không thông.

Schreyer phía trước của hai cô, dùng tư thái đứng từ trên cao đánh giá hai Tinh Linh này.

"Cậu đang suy nghĩ gì vậy?" Hạ Lưu nhịn không được ngẩng đầu hỏi cậu. Schreyer liếc mắt nhìn cô, sau đó lại tiếp tục quay đầu nhìn hai Tinh Linh kia, thản nhiên nói: "Tôi nhìn xem hai người bọn họ ai xinh đẹp hơn"

Hạ Lưu ngẩng người, sau đó cúi đầu ôm xương đầu gối nhìn đống lửa. Nhưng Schreyer lại không tính cứ thể buông tha cho cô, cậu thế nhưng lại hỏi cô hai người kia ai trông xinh đẹp hơn.

Hạ Lưu quay đầu mặt đầy nghi vấn: "Hai cô ấy bề ngoài đều rất giống nhau, trên thế giới này rất khó có được người xinh đẹp như vậy. Chỉ là đối với tôi cảm thấy không khác nhau lắm... Tóm lại tôi đối với Tinh Linh mà nói đều thấy giống như nhau"

Schreyer lại đổi câu hỏi khác: "Hạ Lưu, cô muốn thân thể của ai?" Dừng một chút, cậu giải thích: "Qùa thì có thể chọn lại cái khác"

Cậu giống như đang nói một chuyện rất hiển nhiên, nhưng lại khiến Hạ Lưu sửng sốt đến nửa ngày. Lúc ý thức được ý tứ của cậu, cô liền ngăn cản ý tưởng đã trở nên cực đoan của Schreyer.

Cậu chính là muốn chọn một Tinh Linh để giết, cho cô làm thân thể. Qùa thì có thể đổi cái khác, nhưng thân thể hoàn mỹ như vậy lại rất khó

https://thuviensach.vn

tìm. Không có cô bé nào không hy vọng bản thân trở nên càng xinh đẹp, Schreyer suy đoán Hạ Lưu cũng như thế.

Ý nghĩ của cậu trở nên ngày càng cực đoan, ma pháp hắc ám đã dần dần ảnh hưởng đến cậu. Hoặc là... từ sau khi tận mắt thấy người thân bị đại biểu cho quang minh giết chết, trong nhận thức đối với cái gọi là "chính nghĩa", cậu đã sinh ra hoài nghi và phản kháng.

"Schreyer, tôi không cần thiết phải có thân hình của con người"

Hạ Lưu lôi kéo pháp bào của cậu, bởi vì cảm xúc kích động, ngọn lửa linh hồn cũng không ngừng đung đưa: "Có thân hình của con người, có thể tôi sẽ có cơ hội đi gặp người quen của mình, nhưng tôi lại không muốn mình có cơ hội để phản bội cậu"

Những lời này thành công khiến cho Schreyer vốn có chút bất mãn dần dần bình tĩnh trở lại. Cậu nhìn thật sâu vào Hạ Lưu, vươn tay cẩn thận chạm vào hàng rào của ngọn lửa linh hồn.

Cậu nhỏ giọng lẩm bẩm nói: "Hạ Lưu, chỉ cầu mong linh hồn của cô không lừa gạt tôi"

[Chúc mừng bạn đạt 8 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 67]

Lao Nhi cùng Lao Đạt vĩnh viễn sẽ không biết được mình từng đi đến Qủy Môn quan một lần. Hai cô vẫn như cũ nói chuyện vui vẻ với Schreyer, cho dù người kia vẫn không hề phản ứng lại với hai cô.

Dưới sự chỉ dẫn của hai vị Tinh Linh, Schreyer thành công đặt chân vào lãnh địa của tộc Tinh Linh. Đó là một mảnh rừng rậm cổ che trời, ở trong kết giới có tác dụng ẩn nấp ở đại lục Vĩnh Hằng. Nếu không phải nhờ Lao Đạt cùng Lao Nhi dẫn vào, hai người bọn họ cho dù tìm xung quanh một trăm năm cũng không có khả năng vào được.

https://thuviensach.vn

"Chính là nơi này, nơi này chính là nhà của chúng tôi, Schreyer" Lao Nhi đi ở phía trước, vui vẻ vẫy tay với người của tộc Tinh Linh. Chỉ là ánh mắt của bọn họ lúc dừng trên người của Hạ Lưu và Schreyerthì trở nên phẫn nộ, thậm chí còn có Tinh Linh bắt đầu cầm cung lên nhắm vào bọn họ chuẩn bị công kích.

Đây không phải là cử chỉ của một tộc Tinh Linh đam mê hòa bình nên có.

"Đó là vong linh sao?"

"Tên ma pháp sư kia, sẽ không phải là vong linh pháp sư chứ?"

Những loại lời nói này không chút che giấu truyền vào tai của Schreyer và Hạ Lưu. Cậu ngẩng đầu lạnh lùng quét mắt nhìn, "Muốn trở thành vong linh sao?"

Lời uy hiếp không chút khách khí vừa ra, những giọng nói kia đều im bặt, chỉ là lập tức liền có nhiều mũi tên từ khắp hướng phóng về phía Schreyer. Sự tự tôn của Tinh Linh đã đến tình cảnh kiêu ngạo, tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào vũ nhục chính mình, huống chi là loại uy hiếp này.

Nâng pháp trượng trong tay lên, một vong linh hộ thuẫn nhất thời bọc lấy bản thân cùng Hạ Lưu. Miệng cậu nhanh chóng đóng mở, lúc đọc chú ngữ lên đồng thời pháp trượng cũng khẽ nhúc nhích, một vài khô lâu đồng loạt được triệu hồi ra, trực tiếp đi về phía những Tinh Linh bắn ra những mũi tên kia.

Động tác của Schreyer rất nhanh, nháy mắt đã đảo ngược bị động thành chủ động. Lao Đạt và Lao Nhi đứng một bên kinh hoàng nhìn hết tất cả mọi chuyện. Mắt thấy cuộc chiến sắp bắt đầu, đột nhiên một tia ánh sáng nhu hòa màu lục sáng lên, một dây leo mọc lên từ mặt đất, ngăn cản đường đi của khô lâu.

https://thuviensach.vn

"Có khách đến từ phương xa, chúng ta phải nên hoan nghênh mới đúng."

Một Tinh Linh lớn tuổi che miệng ho khan, chống quải trượng chậm rãi từ phía sau đi đến trước mặt Schreyer, ánh mắt nhu hòa, "Pháp sư vong linh trẻ tuổi, hoan nghênh đến tộc Tinh Linh"

Sau khi biết được Schreyer là hộ tống Lao Đạt và Lao Nhi trở về, thái độ của tộc trưởng tộc Linh Tinh đối với cậu càng âu yếm, cũng thành khẩn xin lỗi chuyện ngày hôm nay.

"Bởi vì hai ngày nay tộc Tinh Linh chúng tôi gặp tập kích, có một vài Tinh Linh bị vong linh pháp sư mang đi, mà bây giờ cậu lại mang theo khô lâu xuất hiện, cho nên bọn họ mới có thái độ như vậy"

Schreyer sau khi nghe thấy có vong linh pháp sư, trong mắt cũng lộ ra ý tứ hứng thú,. Chung quy hiện tại ở đại lục Vĩnh Hằng rất khó nghe được tin tức của bọn họ.

"Cậu muốn hỏi vị vong linh pháp sư Hạ Lạc kia sao? Khụ khụ..." tộc trưởng che miệng kịch liệt ho khan, thật vất vả mới phì phò khôi phục lại, cười cười xin lỗi với Schreyer. Xong mới nói tiếp: "Xin lỗi, tôi không có cách nào tìm ông ta, bằng không ta khẳng định mang theo người trong tộc đi giải cứu những Tinh Linh bị bắt. Chỉ là dự cảm nói cho tôi biết, ông ta không bao lâu nữa sẽ đến tộc Tinh Linh của chúng tôi, đối với chuyện này tôi cũng rất là lo lắng..."

Đây là thế giới con người làm chúa tể, tộc Tinh Linh cùng Long tộc, cũng như tộc người lùn, thời kỳ viễn cổ huy hoàng đều đã thành trí nhớ xa xôi. Mà nay bọn họ chỉ có thể an phận ở một góc miễn cưỡng thu nhỏ nền văn minh của mình lại, thực lực cũng đã dần trở nên yếu kém.

Schreyer ở lại tộc Tinh Linh theo lời mời của tộc trưởng. Nhưng không để cho cậu chờ lâu, vào lúc ban đêm, cậu liền cảm giác được một

https://thuviensach.vn

trận hơi thở hắc ám cường liệt đáng sợ.

Ngay nháy mắt mở mắt ra, một bộ xương rồng chậm rãi bay đến đậu ngày cửa vào thôn, dưới ánh trăng, bóng dáng kia trông có vẻ cực kỳ dữ tợn.

Hạ Lưu đứng bên cạnh cậu, cũng ngẩng đầu nhìn bộ xương rồng kia, nhẹ giọng nói: "Là thánh giai vong linh pháp sư"

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (8)

Editor: Mèo Lười

Dưới ánh trăng, bóng tối vô tận lộ ra trong tầm mắt của con người. Schreyer ngẩng đầu, lẳng lặng nhìn Cốt Long.

Đứng trên nó là một vong linh pháp sư.

Cậu cũng cảm ứng được ma pháp hắc ám đang nhàn nhạt dao động, sau đó lao xuống dưới. Pháp trượng trong tay người đó vung lên, dây trói vong linh mọc từ dưới đất lên, giống như dây leo của tộc trưởng Tinh Linh trói chặt Schreyer và Hạ Lưu, lặng yên không một tiếng động mang theo hai người bọn họ biến mất khỏi tộc Tinh Linh.

Schreyer cùng Hạ Lưu đều ngã lên lưng Cốt Long, dây trói vong linh khiến họ không có nửa phần sức lực để phản kháng. Schreyer đề phòng rồi lại tò mò nhìn vong linh pháp sư cả người đều ẩn giấu trong áo choàng. Người đó đứng trên đầu Cốt Long, áo choàng ở trong gió phất phới, trong đêm vắng lặng chỉ còn tiếng áo choàng bay trong gió và tiếng Cốt Long vỗ cánh.

Gió đêm xuyên qua kết giới đánh thẳng vào mặt Schreyer, mái tóc màu vàng của cậu thổi qua, quét lên đầu lâu của Hạ Lưu. Cậu thuận thế hơi hơi hướng về phía sau nhìn Hạ Lưu, ở trong đầu an ủi cô: "Đừng sợ"

"Không sợ, hắn cũng sẽ không tổn thương cậu" Tay Hạ Lưu khẽ nhúc nhích, cầm một góc áo bào của Schreyer.

https://thuviensach.vn

[Chúc mừng bạn đạt 5 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 72]

"Đại lục Vĩnh Hằng thế nhưng vẫn còn có vong linh pháp sư trẻ tuổi như vậy. Ha..." Vong linh pháp sư kia hình như chú ý đến động tác của Schreyer, ông ta bỗng nhiên quay người, trong tiếng cười xen lẫn bi thương, ý tứ hàm xúc không rõ mà cảm thán thời đại này không công bằng.

"Một người... Hơn tám mươi năm! Chúng ta mới phát hiện ra một người!" Tâm tình của ông ngày càng kích động, giọng nói về sau càng tăng âm bậc: "Mà những tên dối trá kia, những tên trước mặt thì hô cao chính nghĩa sau lưng không ngừng tàn sát kia... Giáo đường của bọn chúng thế nhưng đã gần như trải rộng khắp đại lục Vĩnh Hằng!"

Ông ta còn thần kinh mà vừa cười vừa nói, nhưng càng về sau giọng nói càng không cách nào khống chế, cuối cùng thế nhưng trong tiếng khóc run rẩy lại phát ra một tiếng cười quỷ dị.

Schreyer hơi cau mày, có chút khó hiểu nhìn vong linh pháp sư trước mặt.

"Người trẻ tuổi không thể nào hiểu được chúng ta..." Tiếng cười chợt dừng lại, ông ta đứng ở đầu rồng từ trên cao nhìn xuống Schreyer, ngạo nghễ nói: "Hãy nhớ, vong linh pháp sư trẻ tuổi, hiện tại đứng trước cậu chính là vong linh pháp sư vĩ đại nhất đại lục Vĩnh Hằng, Tử Linh Dực Grimm!"

Mỗi một thánh giai pháp sư đều có phong hào cho riêng mình, mà Tử Linh Dực, chính là một cái tên khiến cho người khác nghe thấy liền run rẩy vào 200 năm trước.

Năm đó ông ta ở đế quốc Tây phổ mở ra cánh cửa vị diện vong linh thông ra tổng bộ Giáo Đình Quang Minh, thả ra mấy vạn vong linh giết hại vô số người của Giáo Đình Quang minh. Cuối cùng chết dưới sự liên thủ của mười thánh giai quang minh pháp sư.

https://thuviensach.vn

Không sai, ông ta đã chết.

Schreyer khó tin nhìn Grimm, ông ta lấy áo choàng xuống, xuất hiện trước mắt Schreyer là một người giống như đúc với Hạ Lưu, chỉ là khô lâu. Chỉ một điểm khác biệt duy nhất là ngọn lửa linh hồn của ông ta đã hóa đen, như muốn tuyên cáo thực lực của ông đối với thế nhân.

Bọn họ hiện tại đang ở nơi sâu nhất của rừng rậm Tuyệt Vong. Ở trong này Grimm có một ngôi nhà gỗ nhỏ, cũng không biết đã được xây dựng bao lâu, trên gỗ mọc đầy rêu xanh và dây leo, phía trên đầu treo một chiếc đèn bằng ma pháp lúc sáng lúc tối, chiếu lên đầu lâu màu trắng xám của Grimm khiến nó phiếm lam.

"Schreyer phải không?"

Sau khi hỏi vài câu thăm hỏi đơn giản, sắc mặt Grimm đầy cổ quái nhìn khuôn mặt non nớt của chàng thiếu niên, "Cậu nói là... Cậu chỉ mới học ma pháp của vong linh pháp sư? Hơn nữa còn dưới tình huống không có thầy dạy mà tự học?"

Schreyer gật gật đầu, mặt không chút thay đổi nhìn Grimm đang vò đầu lâu đi tới đi lui trong phòng.

"Tiền bối, ngón út tay phải của ngài rơi kìa!" Hạ Lưu khó hiểu đứng một bên không nhịn được nhắc nhở. Grimm sau khi nghe Hạ Lưu nói cả người liền chấn động, tư thế như nhìn thấy quỷ nhìn Hạ Lưu... Tuy rằng trên ý nghĩa nào đó thì Hạ Lưu đích xác là quỷ.

Bị thiên phú biến thái của Schreyer hù thì cũng thôi đi, đằng này còn bị Hạ Lưu làm cho kinh hãi, đây vốn không phải là phản ứng của một thánh giai pháp sư nên có. Grimm rất nhanh liền điều chỉnh lại cảm xúc, nhặt xương ngón tay lên gắn lại, cổ quái mở miệng: "Được rồi, nhóc con, hi vọng cậu không gạt ta, ta tin cậu là con trai của thần Hắc Ám. Đừng con mẹ nó nói với ta cái gì mà cậu là con người, mỗi vong linh pháp sư đều ước

https://thuviensach.vn

được xưng là con trai của hắc ám đấy. Nhưng điều này cũng chính là đại biểu cho thiên phú cao siêu ngàn năm mới gặp"

Con trai thần Hắc Ám, Schreyer gần như trong nháy mắt nghĩ đến xưng hô mà những người ở học viện ma pháp Hoàng gia gọi cậu, buồn cười là khi đó họ lại gọi cậu là con trai của thần Quang Minh.

"Chỉ là so với chuyện đó, ta lại cảm thấy hứng thú với cô ta hơn..." Mặt Grimm hướng về phía Hạ Lưu, hơi hơi nâng xương cằm của cô lên: "Cô không phải là giống ta đấy chứ?"

"Ta trước kia dưới sự vây công của quang minh pháp sư không thể không mở cửa kêu gọi vong linh ra... Vốn nên là kêu gọi vong linh từ vị diện vong linh đến đại lục Vĩnh Hằng, nhưng lúc ấy vì chạy trốn, ta đã chạy vào trận pháp kêu gọi mà chạy đến vị diện vong linh, tuy rằng bảo toàn tính mạng nhưng lại biến thành khô lâu... Đến bây giờ ta cũng không biết rốt cuộc bản thân là khô lâu hay là con người nữa"

Grimm cúi đầu nhìn một thân xương cốt của chính mình, phát ra một nụ cười cổ quái: "Nhưng dù sao ta cũng sống sót, những tên hỗn đãn kia khẳng định sẽ không đoán được ta vẫn còn sống!"

Hạ Lưu lại lần nữa giải thích với Grimm như trước kia đã giải thích với Schreyer. Người kia tuy có chút hoài nghi, nhưng chuyện liên quan đến vong linh vẫn luôn thần bí, hơn nữa thực lực của Hạ Lưu so với ông mà nói là rất yếu, cho nên ông cũng không cần phải tìm hiểu quá nhiều.

Sau khi nghe những lời Grimm nói, Schreyer đột nhiên mở miệng hỏi ông: "Nếu từ con người biến thành vong linh, nhưng vậy chắc hẳn sẽ có cách để biến vong linh thành con người, đúng không?"

Lời vừa dứt, Schreyer liền liếc nhìn về phía Hạ Lưu. Trên gương mặt chỉ có xương trắng của đối phương không thể nào nhìn ra biểu tình gì, chỉ

https://thuviensach.vn

là ngọn lửa linh hồn không ngừng đung đưa đã tiết lộ tâm tình khẩn trương của cô.

"Chàng trai trẻ... Cậu muốn biến bộ xương này thành con người?"

Grimm lập tức cuồng tiếu lên tiếng: "Đùa chết ông rồi! Cậu thật sự muốn cho một vong linh sống lại? Ông đây đã lâu không gặp loại người điên thế này rồi đấy!"

Đôi mắt Schreyer hiện lên vẻ không quan tâm, cậu có chút trào phúng mở miệng: "Chính ngài chẳng lẽ chưa bao giờ muốn sống lại sao? Hỡi vị pháp sư Tử Linh Dực tôn kính!"

Grimm ngưng cười, ông nhanh chóng bước lên đặt pháp trượng lên cằm Schreyer. Động tác của Hạ Lưu cũng rất nhanh, nhấc chân trực tiếp đá về phía pháp trượng kia, dùng sức một chút, thế nhưng lại thật sự đánh ngã pháp trượng của Grimm.

"Đừng quên, nếu muốn thương tổn đến một vong linh pháp sư thì trước tiên phải được sự đồng ý của vong linh mà người đó đã kêu gội" Hạ Lưu chậm rãi nâng tay lên, lức lượng hắc ám trong ngọn lửa linh hồn lập tức bạo trướng.

[Chúc mừng bạn đạt 6 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 78]

"Lá gan thật lớn, rất tốt, đây mới đúng là tư thái mà hệ hắc ám chúng ta nên có!" Lại không ngờ Grimm chẳng những không tức giận, trái lại vui vẻ mà cười khanh khách. Ông ta nhìn về phía Schreyer, ý vị thâm trường nói: "Cậu nói không sai, ta vẫn luôn mong lần nữa lại được làm con người, ta dẫn cậu đi xem..."

Trong lòng bàn tay Grimm dấy lên một ngọn lửa u linh, bắt đầu niệm chú, trong phòng đột nhiên xuất hiện một trận pháp. Ông dẫn đầu bước vào trận pháp, Hạ Lưu và Schreyer vừa bước vào liền có thể cảm giác được

https://thuviensach.vn

cảnh vật trước mắt biến hóa, hiển nhiên là đã dịch chuyển từ căn nhà nhỏ đến một hang động nào đó.

Một người cùng hai bộ xương khô đi trong hang động ẩm ướt lạnh lẽo, chỉ có ngọn lửa u linh trong tay Grimm phát ra ánh sáng màu xanh nhát chiếu sáng con đường dưới chân. Phía trước ngày càng mở rộng, không bao lâu Hạ Lưu liền thấy một màn đáng sợ.

Đố là một khu đất trống hình tròn khổng lồ, vô số hòn đó phù thủy phát sáng khiến nơi này thoạt nhìn không khác bao ngày là bao. Ở vị trí trung tâm của khu đất trống đặt một chiếc lồng giam bằng xương trắng, mà trong đó nhốt hơn mười Tinh Linh đang hôn mê. Bọn họ nằm trên bùn đất, giống như đang ngủ say, mà cũng giống như là... đã chết.

"Ta đi khắp đại lục Vĩnh Hằng, ở vùng lạnh giá phía Bắc tìm thú nhân, lại đến vùng biển phía nam tìm Long tộc vẫn còn sót lại, rồi lại đến rừng rậm Tuyệt Vọng này tìm kiếm Tinh Linh. Ta vì muốn sống lại, cũng đã làm thực nghiệm hơn hai trăm năm!"

Grimm lại một lần nữa không được bình thường, tâm tình của ông đặc biệt cao hứng, túm lấy bả vai Schreyer bắt đầu lải nhải nói chuyện: "Con người yếu ớt đã không thể làm cho nghiên cứu của ta thành công, cho nên ta tiến hành nghiên cứu trên thân thể những chủng tộc có cường độ mạnh hơn con người. Ta đưa bọn họ vào vị diện vong linh, lại đưa bọn họ về, chỉ mong gặp được trạng huống giống ta và cô ta. Nhưng là, nhưng đám người này đều là lũ ngu ngốc! Sau khi trở về bọn họ cũng chỉ giống như những khô lâu bình thường không có ý thức!"

Schreyer quay đầu nhìn lại, quả nhiên, trong góc hẻo lánh có vài khô lâu không có ngọn lửa linh hồn. Nhìn thân hình bọn họ, hẳn chính là Tinh Linh.

https://thuviensach.vn

Grimm ngồi bệt xuống đất, bụm mặt rầu rĩ cười. Nếu ông là con người, chỉ sợ lúc này mặt đã đẫm nước mắt.

"Con người khong được, Long tộc không được, Tinh Linh cũng không được... Chính ta cũng không biết vì sao lại giữ lại được ký ức cùng ý thức, nhưng lại không có cách nào biến trở lại như trước.... Ta đã làm khô lâu hơn hai trăm năm rồi. Ta vẫn muốn đến quán rượu của con người ôm những em gái kia rồi cùng uống rượu, còn có thần Hắc Ám kính mến của ta nữa. Thế nhưng đã qua hơn hai trăm năm! Đây lại chính là lần đầu tiên ta cởi áo choàng ra trước mặt người khác!"

Schreyer cụp mắt, đột nhiên khẽ giọng mở miệng: "Cho nên mặc kệ cô nói thế nào, tôi vẫn tin tưởng phán đoán của mình... Cô vẫn luôn mong được trở lại làm con người"

Lời này không phải là nói với Grimm, cậu nhìn Hạ Lưu, hơi hơi nâng cằm, trong mắt không có chút dao động nào: "Hạ Lưu, trước cô lừa tôi, đúng không?"

Hạ Lưu im lặng, Schreyer khí thế bức nhân như thế đã sớm không phải là chàng thiếu niên ôn hòa của trước đây. Cậu cố chấp hơn nữa còn đa nghi, trên ý nghĩa nào đó mà nói, cậu rất giống Grimm, đều là người điên.

Cậu đi lên phía trước, để Grimm thả một Tinh Linh ra, sau đó nhanh chóng triệu hồi trận pháp thông đến vị diện vong linh, liền trực tiếp đẩy Tinh Linh kia vào.

Xuyên qua kết giới trong suốt, cậu thấy được thân thể của Tinh Linh kia nhanh chóng hư thối, phân hủy, cuối cùng chỉ còn lại một khung xương trắng bệch.

"A... Vị diện vong linh thật là thú vị"

https://thuviensach.vn

TÌM KIẾM NAM CHÍNH

Bạch Y Tổng Công

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (9)

Editor: Mèo Lười

Trong thế giới cô đơn này, không có người nào có thể dựa vào, cũng không có người nào có thể thủ hộ người khác.

Toàn bộ đều chết.

"Schreyer, Schreyer của mẹ...."

"Chết, chúng ta đều chết hết"

"Anh ơi..."

Thân thể chậm rãi uốn lên, đau khổ cùng áp lực chậm rãi cắn xé trong linh hồn, yếu hầu phảng phất như bị bóp chặt, chỉ có một chút không khí từ cổ tiến vào trong phổi.

Cậu sắp chết rồi!

"Schreyer, Schreyer!"

Xuyên thấu qua linh hồn, có người đang không ngừng gọi tên cậu. Schreyer muốn mở to mắt nhưng lại bất lực, ý thức của cậu bị một ngọn lửa điên cuồng đốt cháy, dần dần các xa thân thể của mình, càng ngày càng xa.

Còn có người nhớ đến cậu, còn có người đang gọi tên của cậu.

Cậu biết, có người đang chờ cậu thức tỉnh.

https://thuviensach.vn

Sau khi tìm hiểu quá khứ của Grimm, Schreyer cùng Grimm nói tới ma pháp vong linh. Có lẽ bởi vì Schreyer là vong linh pháp sư duy nhất mà mấy năm nay ông mới tìm thấy, thái độ của Grimm đối với cậu rất tốt, thế nhưng còn chủ động muốn chỉ dạy cậu.

Rồi sau đó, Grimm càng hiểu sâu hơn về thiên phú của Schreyer, dùng lời của Grimm mà nói, Schreyer không phải thiên tài, cậu căn bản chính là người sinh ra để làm vong linh pháp sư.

"Cho dù đạt đến Thánh giai thì thế nào? Giống như ta suất lĩnh đại quân vong linh công thành sau đó lại để cho đám côn trùng nhỏ kia giết chết?"

Đây cũng là câu trả lời khi Schreyer biểu đạt ra ý nguyện muốn trả thù. Không khách khí, lại cũng bất đắc dĩ mà chỉ ra vấn đề.

"Vong linh pháp sư chúng ta mạnh nhất cũng có thể triệu hồi ra vô số vong linh, nhưng cho dù có triệu tập ra nhiều hơn nữa cũng không có cách nào triệt để tiêu diệt Giáo Đình Quang minh. Bởi vì đơn giản mà nói bây giờ không chừng chỉ còn lại hai vong linh pháp sư chúng ta mà thôi." Grimm khi có khi không đập xương của mình, xem ra là không yên lòng.

"Vài thập niên trước ta cũng từng có ý nghĩ tới báo thù, nhưng lại bất lực. Đối phương là Giáo Đình có vô số nhân mã, mà ta, cũng chỉ có một người mà thôi"

"Càng về sau, ta ở nơi này suốt hai năm rốt cuộc cũng dần hiểu rõ, phương thức báo thù tốt nhất không phải là trả lại những đau khổ bản thân đã nhận cho đối phương, mà là phải sống thật tốt, thậm chí phải sống tốt hơn cả người đó" Grimm cảm thán: "Cho nên đã vài năm ta không còn nghĩ tới làm thế nào để báo thù, mà là làm cách nào để lấy lại cơ thể con người"

"Tuy rằng ta là vong linh pháp sư, nhưng cũng không có nghĩa ta thích ngồi ngây ngốc ở trong mộ. Trái lại, ta là con người, ta cũng muốn sống

https://thuviensach.vn

một cuộc sống vui vẻ, bĩnh thường như bao người. Nếu cứ đeo mãi thù hận trên lưng, đi giết chết đối phương, sau đó người nhà của đối phương lại đến giết cậu... Cứ như vậy, vòng tuần hoàn kia cũng không phải là chuyện đùa"

Grimm chậm chạp nói, ngọn lửa linh hồn trong đầu lâu hòa cùng với gió ngoài cửa sổ nhẹ nhàng đung đưa.

Hạ Lưu ngồi bên cạnh Schreyer, lặng lẽ vươn tay chạm vào đầu ngón tay của cậu. Schreyer có chút xuất thần ngay nháy mắt được gọi về, sau khi phát giác hành động an ủi nho nhỏ của Hạ Lưu, liền nhẹ nhàng lắc đầu ý bảo bản thân ổn.

[Chúc mừng bạn đạt 3 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 81]

Có lẽ những lời Grimm nói khiến Schreyer nghĩ đến điều gì đó. Cậu thao thức suốt một đêm, mở mắt trên giường, mặt không chút thay đổi nhìn vầng trăng tròn trịa ngoài kia,

"Hạ Lưu, gia đình của tôi bị hủy, nhưng nếu tôi muốn báo thù, vậy nhất định sẽ có rất nhiều gia đình bị hủy giống như vậy."

Schreyer đặt tay lên trán, dưới ánh trăng, vẻ mặt của cậu nhàn nhạt, mang theo một phần buồn bã.

Hạ Lưu ngồi bên cạnh cậu, thân thể bởi vì hoạt động phát ra tiếng xương cốt ma sát càng có vẻ quỷ dị, chỉ là giọng nói của cô vẫn rất ôn nhu. "Vậy Schreyer, cậu mong muốn là gì?"

"Tôi chỉ là muốn..."

Schreyer bỗng nhiên nhắm hai mắt lại, lật người quay lưng lại với Hạ Lưu, không nói thêm nữa. Nói như vậy có lẽ thật sự quá ngây thơ, nhưng là... cậu thật sự chỉ muốn có một mái ấm mà thôi.

https://thuviensach.vn

"Grimm nói vong linh mỗi một lần tiến giai bộ dáng đều sẽ thay đổi, Hạ Lưu, nếu mỗi ngày tôi đều cho cô ngọn lửa linh hồn, vậy đến bao lâu cô mới có thể trở thành con người đây?"

Schreyer tự lẩm bẩm, cậu dường như cũng không để ý đến Hạ Lưu sẽ trả lời thế nào, chỉ là những cảm xúc bị đè nén bấy lâu, nay nhịn không được bạo phát ra mà thôi.

"Muốn báo thù, nhưng lại không muốn có nhiều người lại giống như tôi" Một kẻ lưng đeo thù hận cùng sống mà như chết thế này, thật sự không cần có thêm nữa.

"Tôi muốn trốn... Hạ Lưu"

Trước kia cậu mang theo Hạ Lưu giả trang thành con người cùng đi dạo phố, cùng nhau đến thư viện sách của gia tộc Vicen vụng trộm đọc sách ma pháp, cùng đến học viện ma pháp Hoàng gia, cùng chạy trốn.

Mà nay, cậu đột nhiên lại muốn chạy trốn cùng với cô.

Trên đời này vốn không tồn tại chính nghĩa hay tà ác tuyệt đối, những sự dối trá hay thiện lương đều không thể dùng tiêu chuẩn công chính tuyệt đối để bình phán.

"Không có thị phi, chỉ có dựa vào thực lực mạnh hay yếu. Người mạnh thì sống, kẻ yếu thì chết" Schreyer nghiêng đầu đi, nhìn chằm chằm vào Hạ Lưu: "Cô từng nói với tôi, rất may mắn khi được tôi mang đi khỏi vị diện vong linh, vậy nếu bây giờ tôi muốn mang cô trở lại đó, cô có đồng ý không?"

Tay của cậu giật giật, ngón tay ôm lấy xương ngón tay của Hạ Lưu. Rũ mắt xuống, mái tóc vàn dán lên khuôn mặt tái nhợt, thoạt nhìn Schreyer như một đứa trẻ vô hại sắp chìm vào giấc ngủ.

https://thuviensach.vn

Hạ Lưu giật giật xương ngón tay ôm đáp lại: "Chỉ cần là cậu muốn, cho dù là chuyện gì tôi cũng đồng ý"

[Chúc mừng bạn đạt 10 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 91]

Nghe câu trả lời của Hạ Lưu, Schreyer nhếch nhếch khóe miệng, lộ ra một nụ cười ấm áp đã lâu chưa thấy.

"Không có cách nào biến cô thành con người, vậy để tôi biến thành khô lâu thì được rồi"

Hạ Lưu bị lời nói của cậu làm rung động, trong lúc nhất thời không thể phản ứng kịp. Ngay lúc nhìn thấy Schreyer cầm lấy pháp trượng bên giường, cô đại khái đã hiểu được cậu muốn làm gì.

"Cậu xác định phải làm như vậy sao?" Hạ Lưu có chút không xác định hỏi.

Schreyer gật gật đầu với cô, nụ cười vẫn không giảm: "Để tôi làm người nhu nhược một lần đi"

Cậu không chọn làm một anh hùng có chứa sắc thái bi kịch, chỉ cố gắng nâng cao thực lực để trả thù, cũng không chọn sống ẩn dật như Grimm. Sự lựa chọn cuối cùng của cậu, lại là chạy theo sự tồn tại duy nhất mà mình muốn bảo vệ.

"Em vĩnh viễn là người nhà của anh, Hạ Lưu"

Schreyer trong hư không từ từ vẽ ra một pháp trận, sau đó vươn tay với Hạ Lưu. Đợi đến khi xương bàn tay kia khoát lên lòng bàn tay mình, cậu mới chậm rãi bước về phía trận pháp. Phía bên kia, chính là vị diện vong linh.

Bọn họ sóng vai bước vào thế giới yên tĩnh vĩnh hằng kia.

https://thuviensach.vn

[Chúc mừng bạn đạt 9 điểm độ hảo cảm, hiện tại độ hảo cảm là 100]

[Chúc mừng bạn công lược nam chủ hắc ám Schreyer thành công! Độ khó của nhiệm vụ là cấp S, thêm vào việc ngăn cản Schreyer báo thù tàn sát hàng loạt dân trong thành, tổng cộng độ hoàn thành là 150%]

[Có muốn rời khỏi thế gưới này? Yes or No]

[No]

Hạ Lưu không chọn lập tức rời đi thế giới này, bởi vì cô muốn bảo vệ Schreyer, cho đến khi cậu có lại ý thức một lần nữa, nhớ lại khoảng thời gian mà bọn họ đã cùng nhau trải qua.

Schreyer đã hoàn toàn mất đi ý thức.

Hạ Lưu tận mắt nhìn thấy thân thể cậu mục rữa biến thành một khô lâu, nhìn ngọn lửa linh hồn của cậu dần dần sáng lên, cũng nhìn thấy cậu biến thành một bộ xương khô cấp thấp nhất mờ mịt đứng bên cạnh mình.

Đỉnh đầu là mặt trăng đỏ quen thuộc, ánh trăng ửng đỏ chiếu vào mặt đất, đây là khung cảnh chỉ có ở vị diện vong linh.

Hạ Lưu vươn tay, sờ sờ vào khung xương có vẻ mảnh khảnh của Schreyer.

Hiện tại cậu đã mất đi ý thức, chỉ dựa vào bản năng mà hành động, mờ mịt muốn đi về phía trước. Hạ Lưu ngăn cậu lại, cẩn thận chỉ dẫn cậu về phương hướng an toàn mà đi.

"Schreyer, Schreyer..."

Hạ Lưu đi bên cạnh cậu, dùng linh hồn một lần lại một lần gọi tên của cậu, nhưng lại không hề có tiếng đáp trả nào.

https://thuviensach.vn

Trước khi Schreyer bước vào vị diện vong linh, cậu cũng đã chuẩn bị tốt cho việc mất đi ý thức. Vong linh sở dĩ sinh ra ý thức bởi vì thực lực cao, cậu cùng Hạ Lưu đã ước hẹn, trước khi thực lực cậu đủ để sinh ra ý tức, đều sẽ để cô mang theo cậu tránh các mối nguy hiểm.

Hạ Lưu mang theo Schreyer chỉ còn là một khung xương bị bản năng thao túm ngồi vào một khe hở của một tảng đá lớn. Hình như bởi vì vẫn còn khế ước, cho nên Schreyer như theo bản năng mà tự động thuận theo để Hạ Lưu mang đi. Vốn là vong linh vừa gặp mặt liền chém giết cướp đoạt ngọn lửa linh hồn, nhưng bây giờ lại an tĩnh ngồi bên cạnh Hạ Lưu, cùng ngẩng đầu ngắm trăng tròn.

"Schreyer, anh xem ánh sáng của trăng ở đây, có phải không giống với trăng ở đại lục Vĩnh Hằng không?" Hạ Lưu chạm vào ngọn lửa linh hồn nho nhỏ của Schreyer, người kia ngốc ngốc quay đầu nhìn cô, trong hốc mắt trống rỗng, ngọn lửa màu u lam lẳng lặng cháy.

Hạ Lưu rất ôn nhu lần nữa sờ sờ ngọn lửa linh hồn của cậu, "Đi, chúng ta đi tìm con mồi"

Ít nhiều trước kia cô cũng đã được Schreyer cho hấp thụ rất nhiều ngọn lửa linh hồn, lúc này thực lực của Hạ Lưu lớn hơn một chút so với khô lâu thông thường. Sau khi chật vật đánh nhau một hồi, cô nâng hai ngọn lửa linh hồn đến bên cạnh Schreyer.

Ngọn lửa linh hồn đối với vong linh mà nói rất có lực hấp dẫn. Đối với chúng nó mà nói, đây có lẽ chính là thức ăn duy nhất. Schreyer gần như là đoạt lấy hai ngọn lửa linh hồn kia trên tay Hạ Lưu, ngay lúc cậu muốn hấp thụ cả hai vào, bỗng động tác chậm dần, sau đó cứng ngắc đưa ra một phần cho cô.

Hạ Lưu nao nao, trong lòng dân lên một dòng nước ấm. Cho dù không có ý thức và ký ức, cậu cũng sẽ theo bản năng đối xử tốt với cô. Cô đẩy đẩy

https://thuviensach.vn

xương bàn tay của cậu, ý bảo cậu nhanh chóng hấp thu hai ngọn lửa linh hồn này đi.

"Không cần đâu, anh cần nó hơn em đấy! Anh phải nhanh chóng có được ý thức, đến lúc đó chúng ta bắt đầu một Cốt Long làm vật cưỡi đi"

Schreyer không có bất kỳ hành động hay lời nói nào đáp lại, nghiêm túc cắn nuốt ngọn lửa.

Hạ Lưu nhìn nhìn đầu lâu của cậu, sau đó một cách tự nhiên kéo lấy cánh tay của Schreyer, "Chúng ta tiếp tục tiến về phía trước thôi nào!"

"Nếu lát nữa em không cẩn thận bị vong linh cấp cao giết chết, anh nhớ là phải chạy trốn thật nhanh đi đấy!"

"Ngọn lửa linh hồn cho anh phải hấp thụ thật nhanh, nếu không sẽ tiêu tan mất"

"Ở vị diện vong linh... Em liền có thể thật sự bảo hộ anh rồi!"

Cứ như vậy lẩm bẩm với Schreyer, người kia vẫn như cũ tỉnh tỉnh mê mê, không hề đáp lại. Hai khô lâu đi trên nền đất màu đen của vị diện vong linh, trong tầm mắt là bình nguyên mênh mông bát ngát vô hạn, vầng trăng đỏ treo lơ lửng trên bầu trời chiếu ánh sáng ôn nhu xuống, hai cái bóng phía sau hai người cũng gộp lại thành một.

__HOÀN__

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (1)
Chương 2: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (2)
Chương 3: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (3)
Chương 4: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (4)
Chương 5: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (5)
Chương 6: Tổng Giám Đốc Đại Nhân Yêu Tôi (6)
Chương 7: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (1)
Chương 8: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (2)
Chương 9: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (3)
Chương 10: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (4)
Chương 11: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (5)
Chương 12: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (6)
Chương 13: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (7)
Chương 13+2: Ngoại Truyện Tổng Giám Đốc Yêu Tôi (Lưu Ý Có Cảnh H)
Chương 14: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (8)
Chương 15+1: Vương Gia Phúc Hắc Trộm Tâm Kế (9)
Chương 15+2: Ngoại Truyện Nhiếp Chính Vương: Một Cái Bánh Bao Dẫn Tới Huyết Án
Chương 16: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt
Chương 17: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (1)
Chương 18: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (2)
Chương 19: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (3)
Chương 20: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (4)
Chương 21: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (5)
Chương 22: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (6)
Chương 23: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (7)
Chương 24: Siêu Sao Thích Ăn Quà Vặt (8)
Chương 25: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước

https://thuviensach.vn

Chương 26: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (1)
Chương 27: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (2)
Chương 28: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (3)
Chương 29: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (4)
Chương 30: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (5)
Chương 31: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (6)
Chương 32: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (7)
Chương 33: Sư Phụ Đại Nhân Xin Dừng Bước (8)
Chương 34: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng
Chương 35: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (1)
Chương 36: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (2)
Chương 37: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (3)
Chương 38: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (4)
Chương 39: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (5)
Chương 40: Sống Chung Với Tác Giả Nổi Tiếng (6)
Chương 41: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy
Chương 42: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (1)
Chương 43: Y Tiên Sư Huynh Xin Dừng Bước (2)
Chương 44: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (3)
Chương 45: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (4)
Chương 46: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (5)
Chương 47: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (6)
Chương 48: Y Tiên Sư Huynh Không Được Chạy (7)
Chương 49: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi
Chương 50: Người Ngoài Hành Tinh Và Tôi (1)
Chương 51: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (2)
Chương 52: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (3)
Chương 53: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (4)
Chương 54: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (5)
Chương 55: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (6)
Chương 56: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (7)
Chương 57: Người Ngoài Hành Tinh Trung Nhị Bệnh Và Tôi (8)

https://thuviensach.vn

Chương 57+2: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân
Chương 58: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (1)
Chương 59: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (2)
Chương 60: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (3)
Chương 61: Du Chi Yêu Nhân Nhân Yêu (4)
Chương 62: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (5)
Chương 63: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (6)
Chương 64: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (7)
Chương 65: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (8)
Chương 66: Du Chi Nhân Yêu Yêu Nhân (9)
Chương 67: Vong Linh Pháp Sư Cùng Khô Lâu (1)
Chương 68: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (2)
Chương 69: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (3)
Chương 70: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (4)
Chương 71: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (5)
Chương 72: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (6)
Chương 73: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (7)
Chương 74: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (8)
Chương 75: Vong Linh Pháp Sư Và Khô Lâu (9)

https://thuviensach.vn